SYNESII CYRENAEI ORATIONES ET HOMILIARUM FRAGMENTA...

Synesius : Cyrenensis, Georgius I. Krabinger

SYNESII CYRENÆI

QUAE EXSTANT

OPERA OMNIA.

AD CODD. MSS. FIDEM RECOGNOVIT
ET ANNOTATIONES CRITICAS

ADIECIT

Io. Georgius Krabinger,
Bibliothecae Regiae Monacensis Custos
et
Academiae Regiae doctrinarum Monacensis Socius.

Tomus I.

Orationes et Homiliarum Fragmenta.

LANDISHUTI MDCCCL.
IN LIBRARIA IOSEPHI THOMANNI.

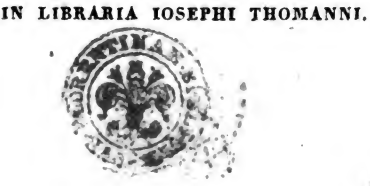

SYNESII CYRENÆI

ORATIONES ET HOMILIARUM FRAGMENTA.

AD CODD. MSS. FIDEM RECOGNOVIT
ET ANNOTATIONES CRITICAS

ADIECIT

Io. Georgius Krabinger,
Bibliothecae Regiae Monacensis Custos
et
Academiae Regiae doctrinarum Monacensis Socius.

LANDISHUTI MDCCCL.
IN LIBRARIA IOSEPHI THOMANNI.

VIRO CLARISSIMO

PHILIPPO BASSO

LITTERARUM GRAECARUM IN SCHOLA QUAM VOCANT NORMALI

APUD PARISIENSES PROFESSORI

ACADEMIAE INSCRIPTIONUM SOCIO

LEGIONISQUE HONORIS EQUITI

HANC SYNESII OPERUM EDITIONEM

QUAM OPTIMIS SUBSIDIIS CRITICIS HUMANISSIME

SUPPEDITATIS INSIGNITER AUXIT AC PROMOVIT

SINCERAE AMICITIAE GRATIQUE ANIMI

MONUMENTUM

D. D. D.

IOANNES GEORGIUS KRABINGER.

PRAEFATIO.

Per ducentos et septendecim iam abhinc annos, ex quo tempore Dionysius Petavius, vir summo ingenio excellentique doctrina, Synesii Cyrenaei opera curis secundis illustravit, neminem exstitisse hominum eruditorum, qui novam philosophi disertissimi atque elegantissimi editionem adornaret, eo magis dolebam, quo vehementius eius lectione delectabar, unde pluribus iam ante annis operae qualiscumque meae huic scriptori tribuendae consilium cepi, praesertim quum bibliotheca Regia Monacensis nonnullos Codicès Synesianos eosque haud contemnendos exhibeat, quibus tali auctori, qui et librariorum negligentia et temporum iniuria non parum traxit vitiorum, medicina afferri potest.

Quocirca quum anno 1825. Nostri orationem de Regno ad septem Codices Monacenses et Vindobonensem emendatam una cum interpretatione Theodisca annotationeque critica et exegetica in lucem emisissem, paullo post eximia virorum praestantissimorum mihique amicissimorum contigit, ut subsidia critica ex amplissimis quibus-

que bibliothecis acquirerem. His adminiculis nixus in Calvitii Encomio et Aegyptiis seu de Providentia libris recensendis atque interpretandis elaborare institui. Quod utrumque opusculum ingeniosissimum et elegantissimum uno eodemque fere tempore prodiit, alterum Stuttgartiae apud Christ. Guil. Löflund, alterum Solisbaci apud Seidelios fratres.

Postea vero quam Gregorio Nysseno, Basilio Magno, Cypriano, S. Bernardo Claraevallensi, partim ad Codd. MSS. emendandis, partim in linguam vel Latinam vel vernaculam convertendis commentariisque illustrandis operam dedi, rursus ad Synesium redii, omnium eius quae exstant operum novam editionem paraturus. Ad quam rem eo lubentius sum aggressus, quo magis magisque lectio varians undique collecta in dies accreverat.

Igitur ut sciant lectores, quibus in adornanda hac Synesii Orationum editione auxiliis sim usus, dicam nunc de apparatu critico.

Ex Codd. Mss.,
qui in variis bibliothecis asservantur, partim a me, partim ab aliis in usum meum collati sunt hi:

I. Ad Orationem de Regno.

1. Paris. A. — Coislinianus nr. 249. sec. circiter X., membranaceus, foliis 168. Continet *Synesii* Encomium Calvitii, Dionem, Aegyptios s. de Providentia, ad Paeonium de dono, de Insomniis et, interiectis *Marini* Vita Procli, *Gorgiae* Encomio Helenae, Excerptis pauculis ex *Dionysio Halicarnass.*, *Aeschinis* Orationibus contra Timarchum cum scholiis exiguis in marg.

et *περὶ παραπρεσβείας* cum parvis scholiis, decem Rhetorum nominibus, *Aeschinis* Oratione contra Ctesiphontem cum praevia hypothesi, eiusdem Epistolis XII., *Lysiae* Ἐπιταφίῳ, *Synesii* Orationem de Regno. Vid. *Montefalconii* Bibliothec. Coislin. p. 302. sq. Hoc pretiosum κειμήλιον, quo usi sunt Viri doctissimi et de his litteris insigniter meriti, *Ioannes Fr. Boissonadius* ad Marini Vit. Procli, ubi vid. Praefat. p. XV., et *Imman. Bekkerus* ad Gorgiam, Aeschinem, Lysiam, certe quod nostrum scriptorem attinet, hucusque nondum erat collatum.

2. Paris. B. — Regius nr. 1039., sec. XII., ut videtur, exaratus, membranaceus. Insunt *Synesii* Opuscula hoc ordine Epistolae LXXX. cum glossis quibusdam interlinearibus, Encomium Calvitii, ad Imperatorem de Regno, in laudem Anysii, Homiliae II., Aegyptii s. de Providentia, ad Paeonium de dono, de Insomniis et Hymni. Accedit Anonymi Commentarius in Oracula Chaldaica. Extrema desunt. Vid. Catalog. Codd. Mss. Biblioth. Reg. T. II. p. 206.

3. Paris. C. — Regius nr. 1038., sec. XIV., ut videtur, scriptus, chartaceus. Exhibet *Synesii* Orat. de Regno ad Arcadium cum scholiis quibusdam brevibus ad marginem adiectis, Encomium Calvitii cum scholiis similibus, Dionem, Aegyptios, ad Paeonium de dono, de Insomniis, Epistolas, in laudem Anysii, Homilias II., *Pythagorae* Carmina aurea, *Phocylidis* ποίημα νουθετικόν, *Phalaridis* Epistolas, *Bruti* Epistolas, *Procopii* Caesareensis Epistolas, *Euripidis* Epistolas, *Callistrati* Descriptiones, *Aristotelem* de virtute et de mundo, *Gorgiae* Encomium Helenae. Vid. Catalog. cit. Tom. c. p. 205. sq.

4. Paris. D. — Regius nr. 1040., anno 1325. exaratus, chartaceus, forma quadrata, foliis 264., teste *Imman. Bekkero* ad Platonis Dialogg. Part. I. Vol. I. p. X., Constantinopoli advectus et in Bibliothecam Reg. illatus. Complectitnr *Synesii* Epistolas complures, Catastasim in maxima barbarorum incursione Praefecto Gennadio et Duce Innocentio, de Regno ad Imperatorem Arcadium, Dionem, in laudem Anysii, Homilias II., Encominm Calvitii, adiunctis brevibus quibusdam scholiis, de Providentia una cum brevibus scholiis, ad Paeonium de dono, de Insomniis, *Aristidis* Sermonum sacrorum libros quinque, *Platonis* Epistolas, *Archytae* Epistolas. Priora huius libri folia desunt. Vid. Catalog. c. Tom. c. p. c.

Horum quattuor Codicum lectiones variantes eximiae benevolentiae *Philippi Bassi* mei acceptas refero.

Ex BCD. non paucos Nostri locos aut depravatos aut mutilos egregie correxit et auxit Vir clarissimus *Boissonadius* in doctissimis quibus varios auctores Graecos a se editos illustravit Commentariis, itemque in Anecdotis.

5. Mon. A. — Monacensis nr. 476., e bibliotheca Augustana in Regiam translatus, sec. XIII., bombycinus, forma quadrata, foliis 106., litteris minutissimis ac nitidissimis scriptus cum scholiis ad marginem adiectis. Continet *Synesii* quae exstant Opera omnia hoc ordine: Calvitii Encomium, Dionem s. de ipsius instituto, Aegyptium seu de Providentia ad Paeonium de dono, quod erat astrolabium, de Insomniis, ad Imperatorem Arcadium de Regno, Homilias II., in

Anysium (sine lemmate), Hymnos metricos, quorum duo desunt, *Pythagorae* Samii Carmina aurea, *Synesii* Epistolas, intermixtis *Lysidis* Pythagorei Epistola ad Hipparchum et *Synesii* episcopi Catastasi dicta in maxima barbarorum incursione Praefecto Gennadio et Duce Innocentio. Sequuntur *Amasidis* regis Aegypti Epistola ad Polycratem Samiorum principem, *Phocylidis* ποίημα νουθετικὸν et dictiones Carminum aureorum.

Fuisse olim hunc librum *Antonii Eparchi*, episcopi Corcyraei, cuius egregiam Manuscriptorum supellectilem rei publicae Augustanae Senatus procurante *Philippo Walthero* Venetiis anno 1544 vel 1545 octingentis aureis coemit, cum propter chartae vetustatem scripturaeque genus, quibus arguitur eum in Oriente esse scriptum, tum propter alia indicia pro certo habeo; commemoratur enim ab *Hieronymo Wolfio*, qui primus pretiosum istum codicum antiquissimorum thesaurum breviter descripsit in libello hodie rarissimo, cui titulus est: Catologus Graecorum librorum manuscriptorum Augustanae Bibliothecae. Augustae Vind. MDLXXV. 4., item a *Davide Hoeschelio*, Wolfii discipulo eiusdemque Bibliothecae praefecto, qui istos libros accuratius recensuit in catalogo Graecorum codicum, qui sunt in Bibliotheca rei publicae Augustanae Vindelicae. August. Vind. ad insigne pinus. Anno MDXCV. 4. p. 46. nr. 92.

Expertus est hic Codex, qui cum Paris. C. miram habet similitudinem, hic illic manum emendatricem, nec ab omni interpolatione purus est.

6. Mon. B. — Monacensis nr. 481., olim Augustanus, sec. XIV., bombycinus, forma quadrata, foliis 220., charactere minusculo et elegante. Insunt *Pythagorae* Carmina aurea initio mutila, *Phocylidis* ποίημα νουθετικόν, *Synesii* Epistolae CLVI. cum scholiis marginalibus et interlinearibus, in Imperatorem seu de Regno, Dio s. de ipsius instituto, Catastasis (in laudem Anysii), Homiliae II., Calvitii Encomium, Aegyptii s. de Providentia, ad Paeonium de dono, de Insomniis, *Nicephori Gregorae* scholiorum Excerptis inter lineas et ad marginem adiectis, *Paeti* Epistolae ad Artaxerxem posterior pars foliis praecedentibus excisis, *Artaxerxis* Epistola ad Hystanem, *Hystanis* Epistola ad Hippocratem una cum *Hippocratis* Responso, *Hippocratis* Epistola ad Demetrium regem, *Hystanis* Epistola ad Artaxerxem, *Artaxerxis* Epistola ad Coos cum Coorum Responso, Decretum Atheniensium, *Hippocratis* Epistola ad Cratenam et ad Damagetum, *Democriti* Epistolae ad Hippocratem et *Hippocratis* Epistola ad Thessalum filium suum. Accedunt *Luciani* ad Nigrinum Epistola cum Dialogo, eiusdem muscae Encomium, Hercules Gallicus, Bacchus, de non temere credendo liber, de insomnio seu vita Luciani cum pauculis quibusdam scholiis ad marginem adscriptis. Simillimus hic liber est Parisino B et melioribus accensendus.

7. Mon. C. — Monacensis nr. 490., olim Augustanus, sec. XV., chartaceus, forma quadrata, foliis 500., miscellaneus et diversis manibus exaratus. Is exhibet fol. 396—410. Nostri Orationem de Regno. Priora quinque folia ad verba usque συναναβήσεται καὶ πολλαχοῦ φανεῖται

(Cap. 10. p. 10. A.) manus recentior eaque rudis et indocta supplevit. Reliqua orationis antiquior pars litteris minutulis ac nitidis accuratius est scripta. Lacunulas tres explevit *I. G. Maius*, olim Professor Augustanus et Bibliothecae Praefectus.

Convenit hic liber plerumque cum Mon. A. D. F.

8. Mon. D. — Monacensis nr. 515., olim Augustanus, sec. XV., chartaceus, forma quadrata, foliis 265. Fuit et hic liber *Antonii Eparchi*. Vid. *Hieron. Wolfii* Catalog. supra laudat. nr. 89. itemque *David. Hoeschel*. Catalog. nr. XCI. p. 45. seq. Insunt praemisso fragmento περὶ προσῳδίας, quod uno tantum folio constat, plura *Synesii* Opuscula hoc ordine: 1. Oratio in Imperatorem de Regno. 2. Dio. 3. Catastasis (in laudem Anysii). 4. Homiliae II. 5. Calvitii Encomium. 6. Epistolae sex i. e. ad optimam philosopham 154., ad Theophilum 67. et 66., ad Anastasium 79., ad Anysium 78., ad Pylaemenem 103. Accedunt *Aristidis* Panathenaicus, Νικήτα (superscriptum est rubro colore παφλαγῶνος, sic) τοῦ καὶ δαδύβρου (leg. Δαβίδ) δούλου ῑῡ χῡ τοῦ φιλοσόφου ἑρμηνεῖα τῶν δώδεκα ἐπιταφίων ἐπιγραφῶν τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου τῶν εἰς τὸν ἅγιον καὶ μέγαν βασίλειον; *Aristidis* ad Platonem pro quattuor viris, Pericle, Cimone, Miltiade, Themistocle Oratio in duas partes divisa, quarum prior iam desinit in verbb. οὐκ ἄρ' εὖ φρονεῖν δόξομεν (p. 202. l. 8. a. f. Vol. II. ed. Dindorf.), altera, cuius lemma est ὑπὲρ θεμιστοκλέους κοινὴ ἀπολογία, incipit: Ἃ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἀνδρῶν εἰκὸς ἦν εἰπεῖν (vid. p. 295. ed. cit.). Adspersa sunt hic illic in margine scholia.

Hic liber conspirat, sicut praecedens, plerumque cum Mon. A.

9. Mon. E. — Monacensis nr. 29., sec. XVI., chartaceus, forma maxima, constans foliis 413. Praeter plura Platonicorum scripta exhibet a fol. 316. usque ad fin. *Synesii* Cyrenaei in Imperatorem seu de Regno Orat., Dionem, Catastasim (in laudem Anysii), Homilias II., Calvitii Encomium, Aegyptios seu de Providentia, ad Paeonium de dono, Hymnos, omisso decimo. Sequuntur *Nicephori Gregorae* in Nostri librum de Insomniis scholia maiora in capita XXXI. divisa.

Consimilis est Monacensi B.

10. Mon. F. — Monacensis nr. 87., sec. XVI., chartaceus, forma maxima, foliis 380., negligenter exaratus et passim eadem manu correctus. Praecedit *Procopii* Caesareensis historia bellorum Gothicorum. Sequuntur statim *Synesii* in Imperatorem Arcadium de Regno Oratio, Calvitii Encomium, Dio, Aegyptii seu de Providentia, ad Paeonium de dono astrolabii, Catastasis I., Homiliarum Fragmenta, Hymni, Catastasis altera in maxima barbarorum incursione etc., quibus adhaerent *Nicephori Gregorae* scholia maiora in Nostrum de Insomniis.

Conspirat cum Mon. A.

11. Mon. G. — Monacensis nr. 88., sec. XVI., chartaceus, forma maxima, foliis 408. Continentur praeter paraphrasim Iliadis et scholia in *Oppiani* Halieutica, item in *Aeschyli* Prometheum, in Septem contra Thebas et in Persas, *Synesii* Oratio in Imperatorem sive de Regno et Dio.

Gemellus est hic liber Codicis Monac. E., i. e. ex eodem exemplo, eadem manu eodem-

fere tempore transscriptus. Nihilominus tamenque hic illic ab eo differt.

Hos Codices Monacenses ipse contuli.

12. Barocc. — Baroccianus nr. 219., in Bibliotheca Bodleiana Oxonii asservatus *), sec. XV., chartaceus, forma octava, quem Vir eruditissimus *Richardus Cleasby*, praematura morte nuper et litteris et amicis ereptus, pro singulari erga me benevolentia a iuvene viro docto pluribus ante annis in usum meum conferendum curaverat. Complectitur inter alia Veterum scripta omnia *Synesii* Opuscula exceptis hymnis et convenit maxime cum libris Mon. A., Par. C. similibusque.

13. Rehdig. — Rehdigerianus Bibliothecae Elisabethanae Vratislav. nr. 88., sec. XV., chartaceus, forma max., foliis 165., manibus diversis exaratus, quem intercedente Viro clarissimo atque humanissimo *Carolo Dominico Unterholznero* τῷ μακαρίτῃ ab amplissimo civitatis Vratislaviensis Senatu liberalissime Monachium ad me transmissum ipse in manibus tractavi. Praeter *Nemesium* de natura hominis et *Cleomedis* κυκλικὴν θεωρίαν μετεώρων insunt *Synesii* Calvitii Encomium, Aegyptii seu de Providentia, de Regno, de Insomniis cum *Nicephori Gregorae* Commentario itemque Dio. Quibus accedit Anonymi tractatus de S. Trinitate. **)

---

*) Codices Graecos Mss. *Iacobi Baroccii*, Patricii Veneti, sec. XVII. *Thomae* Comitis *Arundeliani* aere in Britanniam transvectos emptosque a *Gulielmo Herberto*, Pembrochiae Comite et Academiae Oxoniensis Cancellario, anno Dom. 1629. dono esse datos Bibliothecae Bodleianae testantur *Iac. Philippus Tomasinus* in Bibliothecis Venetis manuscriptis publ. et privat. Utini 1650. 4. p. 64. et *Edmundus Chilmeadus* in Catalogis librorum Mss. Angliae et Hiberniae.

**) Vid. *Albert. W. I. Wachler* in libro, qui inscribitur: Thomas Rehdiger und seine Bibliothek in Breslau, p. 49. seq.

Fuit hic liber Ms. circa annum 1460. *Antonii Damilae*, qui plura argumenta sua manu in margine notavit. Synesii autem quod attinet Opuscula, hunc Codicem ex vetusto exemplari transscriptum esse verisimile videtur, quum u pro β crebro usurpaverit librarius. Conspiciuntur passim rasurae et correctiones a variis manibus profectae.

Hic liber, ut nullus fere alius ex iis, qui hucusque innotuerunt, et in lectionibus vitiosis et in lacunis cum editione Turnebiana mirum in modum conspirat, praesertim in Aegyptiis s. de Providentia. Nihilo tamen secius hic illic etiam optimas lectiones servavit.

14. Vindob. — Vindobonensis philosophicus nr. 38., olim *Sebast. Ericii*, Senatoris Veneti, sec. XV., chartaceus, forma max., constans foliis 404. (vid. *Lambec.* Commentar. de Bibliotheca Caesar. Vindob. ed. alt. studio et opera *Ad. Fr. Kollarii.* Tom. VII. p. 76. et 82. XIV.) exhibet praemissis *Procli* libris sex, de theologia Platonica, eiusdem institutione theologiae Platonicae, *Plotini* dissertationibus duabus excerptisque variis ex Eusebii Pamph. opere de praeparatione Evangelica *Synesii* Dionem, Aegyptios et Orationem de Regno eiusdemque originis est ac Mon. A., Paris. C., Vat. 92., Barocc. 219.

Huius Codicis variantem lectionem Vir Cl. *Bartholomaeus Kopitarius* ὁ μακαρίτης ipse sua manu in usum meum humanissime enotavit.

15. Meerm. — Meermannianus, olim Collegii Soc. Iesu Claromontani (vid. Catolog. Manuscriptorum Codicum Collegii Claromontani p. 39.

nr. CXXX.), dein *Ioannis Meermanni*, in cuius possessionem una cum reliquis Iesuitarum Claromontanorum Codicibus Mss. emptione cessit, nunc Bibliothecae Lugduno — Batavae, nr. 67. B. 40., chartaceus, forma quadrata, foliis 315, diversis manibus exaratus. Quo vero tempore et quo loco sit scriptus iste liber, indicatur ad calcem epistolarum, ubi haec sunt: μαρτ ιγ̄ ᾳφμγ ἐν τῇ βενετίᾳ. Continentur foliis 300. prioribus *Synesii* Oratio de Regno ad Arcadium, Calvitii Encomium, Dio, Aegyptii seu de Providentia, ad Paeonium de dono astrolabii, de Insomniis, Orationis de Regno alterum apographum, Homiliae tres (sic) i. e. Catastasis I. et Homiliarum Fragmenta, Hymni octo, *Pythagorae* aurea Carmina, *Synesii* Epistolae, immixta Catastasi altera. Adscriptae sunt in margine variantes lectiones, correctiones a duabus manibus profectae, item scholia. Orationis de Regno prius apographum maxime conspirat cum libris Mon. BE., alterum cum Mon. AF.

His accedunt *Theophrasti* Characteres cum *Democriti* Physicis et Mysticis.

Folio sec. Synesii operibus praefixo leguntur haec: Ταύτην (i. e. βίβλον) ἀνέγνωκε Ναυλῶτ ὁ. κοιλαδεὺς, ἔτει χῦ σωτῆρος ἀφογ: Anno Christi Servatoris 1573. hunc totum legens agnovit librum Cl. Naulotus Vallensis etc. (Naulot du Val Avallonois.) Conf. *Emperii* Praefat. ad Dion. Chrysost. Pag. XI. In fine annotavit idem Naulotus: Ταύτην ἀνέγνω Ναυλῶτ (ἀφογ, 1573).

Hunc librum, cuius usum debeo eximiae liberalitati Viri doctissimi *Iacobi Geelii*, Bibliothecae Leidensis Praefecti, ipse excussi.

16. Vat. — Vaticanus nr. 92., sec. XIII., bombycinus, forma octava, foliis 204. In fronte legitur hic index manu *Leonis Allatii* praefixus: *Συνεσίου περὶ βασιλείας εἰς Ἀρκάδιον.* fol. 1. — *Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον.* fol. 34. — *Τοῦ αὐτοῦ Δίων ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.* fol. 61. — *Αἰγύπτιοι ἢ περὶ προνοίας. λόγος α*^ος^. fol. 91. — *Περὶ προνοίας. λόγος β*^ος^. fol. 123. — *Πρὸς Παιόνιον περὶ δώρου* fol. 138. — *Περὶ ἐνυπνίων.* fol. 145. — *Ἐπιςολὴ τοῦ Ζαρίδου κατὰ Ἀνδρονίκον πρὸς τὸν Λακαπηνόν. ἡ ἀρ. ὡς δ' οὐκ ἦν τις τῶν δεινῶς.* fol. 175. — *Ἐπιςολὴ τοῦ Λακαπηνοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ζαρίδην. ἡ ἀρ. ὦ παντὸς οὑτινοσοῦν.* fol. 176. — *Ἀριςοτέλους περὶ κόσμου.* fol. 179—204. Conf. *Montefalcon.* Bibliothecae Bibliothecarum Manuscriptorum Tom. I. p. 8, b.

Ex hoc Codice *Philippus Bassus* meus anno 1826., quo diutius Romae commorabatur, meam in gratiam enotavit scholia ad Orat. de Regno, ad Calvitii Encomium, ad Dionem, ad Aegyptios et nonnulla ad librum de Insomniis hucusque inedita. Conveniunt cum iis, quae exhibent Mon. A. et Par. C.

II. Ad Paeonium de dono.

1—4. Pariss. ABCD. supra laudati.

5—6. Mon. AB. Quorum priore usus est *Gulielmus Canterus*, qui hoc Synesii scriptum elegantissimum una cum Concione II., Constitutione I. et II. itemque hymnis e bibliotheca Pinelliana et antiquo, ut ait, Augustanae bibliothecae Codice, quem ei obtulerat *Hieronymus*

Wolfius, primus Basileae edidit apud Oporinum 1567. 8.

7. Mon. C. — nr. 29.

8. Mon. D. — nr. 87. Hic liber, quamquam alias conspirat cum Mon. A., tamen in hoc opusculo et Aegyptiis maiorem cum Mon. BC. similitudinem habet.

9. Barocc. 1. — Baroccianus nr. 56., sec. XV., chartaceus, forma octava, de quo vid. *Chilmeadus* in Catalogg. librorum Mss. Angliae et Hiberniae p. 6.

10. Barocc. 2. — Baroccianus nr. 139, eiusdem seculi, chartaceus, forma octava. Vid. *Chilmeadus* l. c. p. 18. Uterque hic liber maxima ex parte facit cum Par. B. et Mon. BCD.

11. Barocc. 3. — Baroccianus nr. 219., de quo supra commemoravimus. Horum Baroccianorum Codicum lectionem variantem benignissime mecum communicavit *Richardus Cleasby*.

12. Bern. — Bernensis nr. 579., chartaceus, sec. XV., forma quadrata. Vid. *Sinner.* Catalog. Biblioth. Bern. T. I. p. 596. et 598. Hic liber licet mendis scateat, bonas tamen hic illic lectiones praebet. Collatus est in usum meum a Viris doctissimis atque officiosissimis *H. F. Massmanno*, quondam in litterarum Universitate Monacensi, nunc in Berolinensi Professore, et *Alberto Iahnio*, Bibliothecae Bernensis Subpraefecto.

13. Meermann., de quo supra.

III. Ad Aegyptios seu de Providentia.

1—4. Pariss. ABCD.

5—6. Mon. AB.

7. Mon. C. — nr. 29.

8. Mon. D. — nr. 87.

*

9. Pirckh. -- Pirckheimerianus, quo usus est olim *Esromus Rudingerus*, cuius vid. Praefat. ad hoc Synesii Opusculum in linguam Latinam conversum p. 39.

10. Rehd.

11. Vindob.

12 Meerm.

Accesserunt specimina quaedam ex seqq. libris:

1. Ambr. — Ambrosiano L. 44., chartaceo, forma quadrata. Huius libri Ms. lectiones variantes a p. 164. l. 6. usque ad fin. meam in gratiam excerpsit *H. F. Massmanus*, tum Italiam peragrans, in quo itinere litterarum causa suscepto summa me liberalitate devinxit.

2. Laur. A. — Laurentiano (Plut. 55. nr. 6.), membranaceo, sec. XI., forma quadrata, foliis 56. Continentur *Synesii* Epistolae 156. Post Epist. 147. fol. 23. inserta est Catastasis, dicta in maxima barbarorum incursione etc. Fol. 26. b. absque ullo titulo sequuntur eiusdem Aegyptii s. de Provid. cum protheoria. Dein eiusdem ad Paeonium de dono, de Insomniis c. proth., Calvitii Encomium, Dio, in Imperatorem seu de Regno, Catastasis (in laudem Anysii), Homiliae, *Libanii* in Caesarium Magistrum. Vid. *Bandin.* Catalog. Codd. Mss. Graecc. Biblioth. Mediceo-Laurent. Tom. II. p. 240. seqq.

3. Laur. B. — Laurentiano (Plut. 80. nr. 19.), membranaceo, sec. XII., forma quadrata, foliis 247. Praeter *Platonis* de re publica libros eiusdemque Timaeum insunt *Synesii* Cyrenaei ad Imperatorem, eiusdem Aegyptii, Dio, de Insomniis, Calvitii Encomium, ad Paeonium de dono. Vid. *Bandin.* Catalog. c. Tom. III. p. 208.

Horum Codicum antiquiorem ab initio usque ad verba μόλις μὲν, ἀλλὰ (p. 115. l. 14.) contulit d. 30. Sept. 1829. Vir doctissimus mihique amicissimus *Frid. Reinhold. Dietzius* Regimontanus; utrumque vero a p. 164. l. 6. usque ad fin. d. 21. Aug. 1833. V. Cl. *Massmannus*.

Annumerandi sunt libri Medicei vetustissimis et optimis Parisinis.

4. Barb. — Barberino nr. 286., bombycino, sec. XIII. vel XIV., forma octava, quem ab initio usque ad p. 126. l. 4. anno 1827. excusserat *Bassus* meus; extremam autem eius partem a p. 164. l. 6. usque ad calcem posthac contulit *H. F. Massmannus*. Hic liber, licet iotacimi aliisque vitiis non careat, ceterum tamen mirifice congruit cum Par. B., ita, ut ex eodem fonte fluxisse videatur.

5. Vat. A. — Vaticano nr. 64., antiquo nr. 379. et antiquiore 9., membranaceo, forma maxima.

6. Vat. B. — Vaticano nr. 91., chartaceo, forma maxima.

7. Vat. C. — Vaticano nr. 92., de quo vid. supra.

8. Vat. D. Vaticano nr. 94., quondam nr. 992., chartaceo, forma quadrata minor.

9. Vat. E. — Vaticano nr. 435., quondam nr. 857., chartaceo, forma max. Fuit olim *Maximi Confessoris*.

10. Vat. F. — Vaticano nr. 1334., membranaceo, forma quadr., ex bibliotheca *Fulvii Ursini* in Vaticanam illato.

E Vat. B. lectiones variantes a p. 164. l. 6. usque ad fin. accurate enotavit *Massmannus* Professor; reliquos autem potioribus tantum locis inspexit. Vat. C. ab initio usque ad v. ἀναδειχθεῖν-

τος (p. 108. l. 2.) iam anno 1827 tractaverat *Philippus Bassus*.

Libri ABDEF. accensendi sunt Parisino B. et Monacensi B.; contra C., quod supra monui, conspirat cum Mon. A. et Paris. C.

11. Marc. — Marciano Venet. nr. 264., bombycino, sec. circiter XIV., forma quadrata, valde negligenter exarato mendisque inquinato, ex quo discrepantes lectiones auctore Viro praestantissimo *Massmanno* in meum usum accuratissime exscripsit Vir eruditissimus *Ernest. Heimbachius* Lipsiensis a p. 164. l. 6. Insunt in hoc libro inter alia *Synesii* Orationes.

12. Matrit. — Matritensi nr. 69., chartaceo, sec. XIV. circiter dimidiato, forma quadr., una manu descripto, foliis 186., quo continentur *Synesii* Orationes complures cum Epistolis. Vid. *Iriart.* Reg. Bibliothec. Matrit. Codd. Graecc. Mss. Vol. I. p. 247. seq. Contulit hunc librum simillimum Codicibus Mon. A. Par. C. et Vindob. *Frid. Reinhold. Dietzius*, cuius amici suavissimi memoriam nulla unquam oblivio ex animo nostro delebit, a L. II. cap. 6. usque ad fin.

13—14. Barocc. 1. 2. 3., de quibus iam supra annotavimus.

IV. Ad Calvitii Encomium.

1—4. Pariss. ABCD., quos *Bassus* meus a *Theodoro Sypsomo* Graeco editionis meae in gratiam conferendos curavit.

5—6. Laur. AB., de quibus paullo ante commemoravimus. Ex utroque libro variantem scripturam enotarunt *Bassus* et *Dietzius*.

7—8. Monacc. antiquissimi, AB.

9. Monac. C. i. e. nr. 515.

10. Monac. D., qui est nr. 29.

11. Monac. E. sive nr. 87.

12. Vat. — Vaticanus nr. 92.

13. Barb. — Barberinus nr. 286.

Codd. Vat. et Barb. perlustravit lectionesque variantes excerpsit *Phil. Bassus.*

14. Marc. A. — Marcianus Venet. nr. 436., bombycinus, sec. circiter XIV., forma quadrata, foliis 161., miscellaneus. Continet *Synesii* Encomium Calvitii, Epistolas CXLII. intermixta Catastasi in maxima barbarorum incursione, Catastasim in laudem Anysii et Homilias.

15. Marc. B. — Marcianus Venet. nr. 264., de quo vid. supra.

16. Marc. C. — Marcianus Venet. nr. 422., chartaceus, sec. XV., forma quadrata, foll. 230., miscellaneus, in quo insunt Nostri de Insomniis, de Regno ad Arcadium, Dio, Catastasis (in laudem Anysii) et Homiliae cum Encomio Calvitii.

Horum Codicum lectionem discrepantem mense Novembri 1828 excerptam humanissime mecum communicavit *Dietzius.* Facit Marc. A. saepe cum Mon. A. Par. C. Vat. similibusque; reliqui duo non raro conspirant cum Par. B. Barb. Mon. B. et aliis eiusdem generis.

17. Rehd.

18. Meerm.

V. Ad Dionem.

1—4. Pariss. ABCD. à *Theodoro Sypsomo* collati iubente *Phil. Basso.*

5. Paris. E. — Cod. 256. Suppl. Cuius lectionum discrepantiam a p. 35. C. 9. usque ad p. 41. C. 4. in usum *Caroli Ludovici Kayseri*, Phi-

lologiae in Academia Heidelbergensi Professoris et praestantissimi Philostratorum operum editoris, quondam enotatam ab *E. Millero*, Hasii discipulo, nunc Graecorum Manuscriptorum Bibliothecae Paris. Nationalis Custode, acceptam refero humanitati Viri doctissimi *C. L. Kayseri.*

6. Laur. — Laurentianus A., de quo supra memoravimus. Etiam huius libri post Coislinianum vetustissimi lectionum variantium usum insigni *Kayseri* benevolentiae debeo.

7—8. Mon. AB.

9. Mon. C. — nr. 515.

10. Mon. D. — nr. 29.

11. Mon. E. — nr. 88.

12. Mon. F. — nr. 87.

13. Vat. — nr. 92 , ex quo nihil nisi scholia exscripsit *Phil. Bassus.*

14. Barb. — nr. 286.

15. Marc. A. — nr. 264.

16. Marc. B. — nr. 422.

Contulit hos libros Vir doctissimus mihique carissimus *Christianus Walzius*, Philologiae in Academia Tubingensi Professor, annis 1828 et 1829, tum peregrinans in Italia.

17. Rehd.

18. Vindob.

19. Meerm.

VI. Ad librum de Insomniis.

1—4. Pariss. ABCD.

5. Paris. E. — Regius nr. 831., olim Tellerianus, chartaceus, manu *Ioannis Nathanaelis* exaratus in urbe Gortyna anno 1541 idque sumptibus *Antonii Calliergi*, ut in calce notatum legitur. Continentur *Synesii* Calvitii Encomium,

Dio, de Providentia, in laudem Anysii, Homiliae duae, ad Paeonium de dono, de Insomniis cum *Nicephori Gregorae* commentariis, de Pentapolitana calamitate. Vid. Catalog. Codd. Mss. Biblioth. Reg. T. II. p. 161. sq.

6. Paris. F. – Regius nr. 2465., chartaceus, sec. XIV., ut videtur, forma quadr. Is exhibet inter alia *Synesii* Encomium Calvitii, epistolas, de Regno ad Arcadium Imperatorem, Dionem, de Insomniis, Homilias.

Codicis A. sive Coisliniani collationem perofficiose instituit Vir clarissimus et doctissimus *C. Alexander*, rerum scholasticarum, quae ad gymnasia spectant, per Galliae provincias moderandarum in Universitate Parisiensi supremus Curator, cui Oraculorum Sibyllinorum editionem novam et elegantissimam debemus. Reliquos quinque libros pluribus iam ante annis perlustraverat indeque lectiones variantes ad marginem Petavianae 1. enotaverat *E. Millerus*, Vir eruditissimus, meditans tunc Synesianorum operum editionem integram. Quo consilio deinde mutato, prout ad iuvandas litteras paratissimus est, benignissime Alexandro permisit, ut lectionis discrepantiam mea causa describeret. De locis vero quibusdam quum dubitatio posthac oborta mihi fuisset, Vir praestantissimus mihique amicissimus *Ludovicus de Sinner* meo rogatu hos Codices iterum a *Sypsòmo* Graeco inspiciendos curavit.

Liber Par. E. congruit saepiuscule cum Par. ABC. vel cum eorum uno alterove et in bonis et in vitiosis lectionibus, ita ut ex simili ac vetusto exemplari descriptus esse videatur.

Deterioris notae est Par. F.

7. Mon. A. — Monac. nr. 85., bombyc., sec. XIII., forma max., foll. 243., praeter alia continens fol. 215., b. — 237., b. *Synesii* libellum de Insomniis absque protheoria, una cum *Nicephori Gregorae* Commentario. Hic liber diligenter exaratus apostrophi amantissimus est, nec raro cum vulgata lectione mirifice conspirat.

8. Mon. B. — nr. 476.

9. Mon. C. — nr. 481.

10. Mon. D. — nr. 461., chartaceus, sec. XV., forma max., foliis 185. manu exaratis. Continentur praeter alia Noster de Insomniis sine protheoria et *Nicephori Gregorae* Commentarius fol. 78, a. — 116, a. Hic liber scripturae vulgatae, si quis alius, adstipulatur. P. 317., 4. dat. ἀντιλαντεύσων, ut Ed. Turn. P. 319, 10. solus habet ἔχει et paullo post ἔσχομεν. P. 320, 15. κρυφαιότατον. P. 321, 12. ἧς. P. 322, 3. non agnoscit ἡμῖν. P. 324, 2. habet κατὰ πρόοδον. P. 327, 13. ἡ φιλοσοφία. P. 328, 2. om. τε P. 343, 17. retinet καὶ αὐτόσκευον.

11. Mon. E. — nr. 490., de quo vid. supra ad Orat. de Regno nr. 7. Incipit libellus de Insomniis statim post Orat. de Regno fol. 411, a. — et desinit fol. 426, b. Scriptus est tribus manibus diversis et maximam partem ista rudi atque indocta, quae non solum singula, sed plura etiam verba neglexit (vid. p. 312, n. 2. et 7. 314. C. 2. n. 1. 332, 16. 334, 2. 336, 17. 337, 3. 338, 1. 344, 25 et 28. 348, 9. 349, 22. 352, 21. 353. C. 19. n. 11. 357, 9. 358, 17. 360, 19. 364, 9. 367. C. 27. n. 2. 368, 7.). P. 313. l. 15—16. 329. l. 7. 369. l. 11. hic Cod. interpolationem redolet. Verum tamen idem multas lectiones habet soli sibi proprias (vid. p. 317, n. 6, 322,

10. 324, 3. 326, 11. 330, 24. 331, 12. 332, 19. 333, 25. 335, 5. 7. 9. 10. 336, 15. 339, 4. 5. 9. 10. 11. 342, 4. 343, 22. 344, 25. 346, 7. 349, 16. 351, 2. 9. 10. 352, 25. 353. C. 19. n. 2. 37. 354, 8. 11. 355, 12. 356, 1. 6. 11. 357, 7. 358, 14. 360, 21. 362, 7. 13. 363, 22. 365, 12.), immo solus bis unice veram (vid. p. 318, n. 14. et 335, 6.). Ceterum congruit cum Mon. B. et Meerm.

12. Rehd.

13. Meerm.

VII. Ad Homiliam I.

1. Guelf. — Guelferbytanus (Gud. 104.), membranaceus, sec. XIII., forma quadr. minor., foliis 124. Continentur fol. 1—94, a. *Synesii* epistolae initio mutilae (desunt enim priores tres cum quinta, quae haud dubie, ut in aliis Codd., locum suum post tertiam tenebat, et quartae particula), una cum scholiis marginalibus et glossis interlinearibus, diversa manu exaratis. Sequitur fol. 94, a. – 95, b. *Lysidis* Pythagorei epistola ad Hipparchum; fol. 95, a. — 99, a. *Synesii* Catastasis dicta in maximo barbarorum incursu etc.; fol. 99, a. — 100, b. Catastasis sive Elogium Anysii; fol. 100, b. Homilia I.; fol. 101, a l. extr. — 102, a. Homilia II. De his quattuor Nostri scriptis, quorum tria posteriora lemmate carent, silentium est *Eberto* in Bibliothecae Guelferbyt. Codd. Graecc. et Lat. classicc. p. 159. Accedunt fol. 102, a. med. — 124. *Libanii* Epistolae in fin. mancae.

Hunc librum Augusto mense anni 1828. a Viro illustri *Eignero*, Serenissimo Duci Brunsvicensi a consiliis aulicis tumque Bibliothecae

Guelferbytanae Praefecto, summa cum liberalitate Monachium ad me transmissum ipse contuli. Est passim a recentiore manu correctus, nec ab interpolationibus purus. Inter fol. 48, b. et seq., item fol. 89, b. — 90, a. plura desunt.

2. Lips. — Lipsiensis, membranaceus, sec. XII. vel XIII., forma duodec., foliis 210., quibus complectitur *Synesii* Epistolas cum scholiis a recentiore manu adscriptis, duas Constitutiones et Homiliam primam, quae ibi inscribitur ὁμιλία ἑτέρα. Fuit olim in libris *Antonii Rivini*, a quo bibliothecae Paulinae anno 1639 dono est datus. Epistolarum maximam partem quondam contulerat V. C. *Io. Augustus Henricus Tittmannus*, Theologiae in Academia Lipsiensi Professor, qui Zonarae Lexico primum a se edito de his litteris egregie meritus est. Is vir doctissimus *Leonhardo Spengelio* nostro, studiis philologicis tunc in Hermanniana et Spohniana disciplina gnaviter operanti, humanissime concessit, ut ex suis schedis lectiones discrepantes in usum meum transscriberet. Reliquam scripturae varietatem ex Cod. excerpsit *Spengelius*. Post vero V. C. *Eduardus Wunderus*, Professor Grimensis, totum Codicem denuo meam in gratiam contulit.

Est hic quoque liber ex numero eorum, qui manum emendatricem et interpolatricem experti sunt.

3. Mon. A. — nr. 476.
4. Mon. B. — nr. 481.
5. Mon. C. — nr. 515.
6. Mon. D. — nr. 29.
7. Mon. E. — nr. 87.
8. Meerm.

VIII. Ad Homiliam II.

Iisdem usus sum auxiliis excepto Codice Lipsiensi, in quo desideratur haec homilia.

IX. Ad Catastasim.

1. Guelf.
2. Lips.
3. Mon. A. — nr. 476.
4. Mon. B. — nr. 481.
5. Mon. C. — nr. 515.
6. Mon. D. — nr. 29.
7. Mon. E. — nr. 87.
8. Meerm.

X. Ad Catastasim alteram.

1. Guelf.
2. Lips.
3. Mon. A. — nr 476.
4. Mon. B. — nr. 481.
5. Mon. C. — nr. 87.
6. Meerm.

Praeter hos Codd. Mss. praesto fuerunt sequentes libri typis exscripti:

A.

Editiones.

Ed. Turneb. — *Synesii* Episcopi Cyrenensis Opuscula. Graece. Studio et opera *Adriani Turnebi.* Lutet. Paris. 1555. fol. In exemplo meo hic illic comparent correctiones *Hieronymi Wolfii.*

Ed. Petav. 1. — *Synesii* Episcopi Cyrenes Opera quae exstant omnia. Interprete *Dionysio Petavio* etc. Lutet. Paris. 1612. fol.

Ed. Petav. 2. — Eiusdem Opera omnia. Interprete eodem *Dionys. Petavio.* Lutet. Paris. 1633. ad calcem Cyrilli Hierosol. Operum stud. et op. *Io. Prevotii.* Ibid. 1631 et 1640 fol.

Ed. Venet. 1. — *Io. Patusae* ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογική. Venet. 1710. 8. Tom. III., in quo inest *Synesii* Oratio de Regno p. 821. seqq.

Ed. Venet. 2. — Ἐπιsολάριον Ἑλληνικὸν τοῦ σοφωτάτου καὶ πανιερωτάτου μητροπολίτου Συνεσίου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Πτολεμαΐδος πενταπόλεως Κυρίνης (sic) μετὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὸ ἁπλοῦν φιλοπονηθὲν μετὰ κόπου πολλοῦ χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου πάπα Παναγιωτοπούλου Πελοποννησίου τοῦ ἐκ Δημιτζάνης. Νῦν πρῶτον τυπωθὲν καὶ μεθ' ὅσης οἷόν τε ἦν τῆς ἐπιμελείας διορθωθέν. Ἐν Βενετίᾳ. 1815. 4. Subiicitur Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας.

Ed. Rud. — Rudingeriana Sermonis ad Paeonium: sive *Synesii* Cyrenaei, Aegyptii seu de Providentia, Disputatio, conversa in Latinum sermonem de exemplo manuscripto, cuius discrepantia ab editione Gallica diligentissime indicatur. Addita Epistola ad Orum [i. e. de dono ad Paeonium], hactenus non edita cum interpretatione Latina et ipsa. Elaborata omnia ab *Esromo Rudingero* Pabepergensi. Basil., per Io. Oporinum M. D. LVII. 8.

Ed. Cant. — *Συνεσίου ὑπὲρ τοῦ δώρου, πρὸς Παιόνιον. Ὁμιλία δευτέρα. Κατάστασις. Ἑτέρα κατάστασις. Ὕμνοι ἔμμετροι* etc. Nunc primum Graece simul et Latine edita, interprete *Gulielmo Cantero.* Basil. per Io. Oporinum. Anno CIↃ. IↃ. LXVII. 8.

Ed. Ald. — Libri de Insomniis ad calcem *Artemidori ὀνειροκριτικῶν.* Venet. ap. Ald. 1518. 8.

Ed. Morell. — *Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης περὶ ἐνυπνίων. Synesii* Cyrenes episcopi liber de Insomniis. Ad fidem optimorum Codicum emendatus. Lutetiae, apud Federic. Morellum. M. D. LXXXVI. 8. Graece cum *A. Pichonii* interpretatione, eiusdem notis et *Nicephori Gregorae* commentariis Latinitate nunc primum ab eodem donatis. Addita est p. 54. seqq. *Synesii* Homilia I.

Dionis Chrysostomi Comae Encomium cum veteri *Huralti Messaei* Codice Ms. collatum et interpretatione Latina donatum, quod exstat in *Federic Morelli* Schediasmatis in *Dionis Chrysostomi* Scripta ed. Paris. p. 102.; Reisk. T. II. p. 702. sq.

Lettre à M. Hase sur le Discours de *Dion Chrysostome*, intitulé Éloge de la Chevelure, par *I. Geel.* Leyde, H. W. Hazenberg et Cie. 1839. 8.

Synesii Dio ante Dionis Chrysost. Orationes ed. Paris. 1604., Reisk. T. I. p. 12. seqq.

B.

Interpretationes Latinae.

Synesii Cyren. Opera per *Ianum Cornarium* Latina lingua conscripta. Praecedit *Georg. Pachymerii* Hieromnemonis in universam fere Aristotelis philosophiam epitome in Latinum sermonem conversa a *Philippo Bechio*. Basil. 1560. Fol. ap. Froben.

Synesii Oratio ad Arcadium Imperatorem de Regno, id est: De officio Imperatoris sive Regis, continens praecepta salutaria rebus communibus et privatis, interprete *Ioach. Camerario* Pabepergensi. Lipsiae in offic. Val. Papae 1555. 8.; repetit. in eiusdem *Ioach. Camerarii* opusculis moralibus. Francof. 1583. 8.

Idem Synesii liber interprete *Stanisl. Ilovio* Polono. Venet. 1563. 4.

Synesii Calvitii Encomium interprete *Io. Phrea*, Britanno, cum scholiis *Beati Rhenani* ad calc. *Erasmi Rot.* Encomii Moriae. Basil. 1517. 1519. 1522. 4.

Synesius de Somniis translatus a *Marsilio Ficino* Florentino ad Petrum Medicem. Prodiit cum *Iamblicho* de mysteriis et *Procli* aliorumque Platonicorum variis opusculis Venet. 1497. et 1516. in fol. ex aed. Aldi. Reperitur etiam in *Augerii Ferrerii* libro de somniis. Lugd. 1549. 8.

Quod vero ad criticae exercendae, qua in scriptore meo usus sum, rationem attinet, id potissimum egi, ut textum, quem vocant, ad Codicum antiquissimorum et optimorum fidem constituerem et paucis tantum in locis, in quibus libri manuscripti nihil obtulerant auxilii, modo aliorum, modo meas coniecturas recipe-

rem. In animadversionibus autem textui subiectis scripturae diversitatem accuratissime notavi, scholia in Codd. inventa apposui, virorum doctorum coniecturas commemoravi, veterum scriptorum locos, quos ob oculos habuit Synesius, laudavi; quin etiam lectiones quasdam vel coniecturas mihi probatas Synesiano loquendi usu confirmavi.

Complectitur hic tomus Nostri orationes eo, quo videntur scriptae esse, ordine dispositas.

In quibus primum locum obtinet oratio eius nobilissima de Regno ad Arcadium Imperatorem, quam anno 399. Eutropio sacri apud Arcadium cubiculi praeposito eiusdemque anni Consule Gainae artibus de summo potentiae fastigio deiecto a Nostro coram ipso Imperatore habitam esse vix dubitaveris.

Eodem fere tempore Synesius composuit sermonem ad Paeonium Comitem, qui philosophiam et rem militarem magnis septis disclusas solus ex illius aetatis hominibus mirifice iunxit et apud Imperatorem plurimum pollebat. *)

Anno 400. Aureliano et Stilichone COSS. Aegyptiorum seu de Providentia librum primum scripsit, in quo Aurelianum, praesidium et dulce decus suum, cui nomen Osiridi indidit, Gainae dolis et machinis in exsilium pulsum, summis laudibus celebravit. Cuius post reditum eodem anno secundum librum adiunxit. **)

*) Vid. Serm. ad Paeon. p. 308. B. 309. BC. Epist. 142. p. 278. CD. et Epist. 154. p. 293. B.

**) De his Nostri clarissimis pulcherrimisque ingenii monumentis vid. quae nuper exposui in Ephemeridibus litterariis Monacc. 1849. Nr. 205. seqq.

Statim subiecimus Calvitii Encomium; nam Synesium, priusquam ivisset in matrimonium, ludicrum illud opus elaborasse et tamquam elucubrasse ex eo, ut videtur, coniici licet, quod verba illa p. 65. D.: *Καὶ τί γὰρ ἀδικῶν ἐγὼ φανοῦμαι ταῖς γυναιξὶν ἀειδίειρος; Οὐ δεινόν, εἰ ταῖς ἐκ γειτόνων· τὰ γὰρ ἐς Ἀφροδίτην ἐγὼ δικαιότατος, κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι*, quae iocose satis et, ut ita dicam, iuveniliter lusit*), in maritum apte cadere non possint.

Cuius opusculi ingeniosissimi ac festivissimi duo exempla Constantinopolim misit, unum ad Nicandrum poetam, alterum ad Pylaemenem rhetorem et philosophum, amicos suavissimos, quorum acri ac subtili iudicio librum, quem eximie coluit, subiiceret. **)

Circa annum 403. non multo post matrimonium initum Dionem elaboravit, in quo cum filio aliquando ipsi nascituro colloquens eumque docens de studiorum suorum instituto et ratione accurate exposuit, simul et ostendit,

---

*) His consimilia sunt ista, quae iocatus est annos circiter viginti quinque natus, quo tempore episcoporum ordini eum iam adscriptum fuisse male opinabatur Vir illustr. *Niebuhrius* in libro, cui titulus est: Historische und philologische Schriften. I. Samml. S. 220. (vid. Ephemerides litter. Monacc. 1843. Nr. 122.), Epist. 4. p. 160. B., ubi, legatione perfunctus, Constantinopoli Alexandriam indeque in patriam tendens varios casus et rerum discrimina, quae in itinere maritimo fuerat expertus, belle ac festive describit. *Ἐν τῇ χρείᾳ δὲ*, inquit, *οὐκ ἔτι γέλως ἦν, ἀλλ' ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀποιμώζομεν, ὄντες ἐπιβάται πλεῖν ἢ πεντήκοντα, τριτημόριόν που μάλιστα γυναῖκες, αἱ πλείους νέαι καὶ ἀγαθαὶ τὰς ὄψεις. Ἀλλὰ μὴ φθόνει· παραπέτασμα γὰρ ἡμᾶς ἀπετείχιζε, καὶ τοῦτο ἐῤῥωμενέστατον, οὐ πάλαι διεῤῥωγότος ἱστίου τεμάχιον, σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ Σεμιράμιδος. Ἴσως δὲ κἂν ὁ Πρίαπος ἐσωφρόνησεν, Ἀμαράντῳ συμπλέων.*

**) Vid. Epist. 1 et 71.

quomodo Dionis Chrysostomi vestigiis insistens operam dederit, ut pro sophista evaderet philosophus, arripuitque patrocinium doctrinarum liberalium adversus ineruditos atque invidos calumniatores. *) Hunc librum cum illo de Insomniis **), quem eodem anno et quidem una nocte totum fuerat elucubratus, Hypatiae philosophae transmisit, quae post ipsum prima Graecorum eos legeret sententiamque ferret. ***)

Homiliarum fragmenta anno 410., quo episcopatum adierat, vel paullo post videtur exarasse, eodemque tempore scripsit κατάστασιν in laudem Anysii, Libyae Praefecti.

Sequenti denique anno alteram κατάστασιν in maxima barbarorum incursione litteris mandavit.

Restat, ut viris praestantissimis, quorum alii Codicum copiam mihi humanissime fecerunt, alii libros Mss. aut ipsi in usum meum accuratissime contulerunt aut conferendos perofficiose curarunt, pro summa erga me benevolentia gratias quam maximas agam.

Monachii mense Martio 1850.

Io. Georgius Krabinger.

*) Vid. p. 54. B.

**) Vid. p. 142. infr. et seq.

***) Vid. Epist. 154.

VETERUM SCRIPTORUM
DE
SYNESIO
TESTIMONIA.

Evagrii Scholastici Eccl. Hist. I. 15.

Φέρε καὶ Συνέσιος ὁ Κυρηναῖος εἰς μέσον ἡκέτω, τῇ οἰκείᾳ μνήμῃ κοσμήσων τὴν διάλεξιν. Οὗτος ὁ Συνέσιος ἦν μὲν τὰ ἄλλα πάντα λόγιος, φιλοσοφίαν δὲ οὕτως ἐς τὸ ἀκρότατον ἐξήσκησεν, ὡς καὶ παρὰ Χριςιανῶν θαυμασθῆναι, τῶν μὴ προςπαθείᾳ ἢ ἀντιπαθείᾳ κρινόντων τὰ ὁρώμενα. Πείθουσι δ' οὖν αὐτὸν τῆς σωτηριώδους παλιγγενεσίας ἀξιωθῆναι, καὶ τὸν ζύγον τῆς ἱερωσύνης ὑπελθεῖν, οὔπω τὸν λόγον τῆς ἀναςάσεως παραδεχόμενον, οὐδὲ δοξάζειν ἐθέλοντα, εὐθυβόλως εὖ μάλα ςοχασάμενοι, ὡς ταῖς ἄλλαις τἀνδρὸς ἀρεταῖς ἕψεται καὶ ταῦτα, τῆς θείας χάριτος μηδὲν ἐλλειπὲς ἔχειν ἀνεχομένης· καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος· οἷος γὰρ καὶ ὅσος γέγονε, τεκμηριοῦσι μὲν αἱ κομψῶς αὐτῷ καὶ λογίως μετὰ τὴν ἱερωσύνην πεποιημέναι ἐπιςολαὶ, ὅ τε πρὸς αὐτὸν Θεοδόσιον προςφωνητικὸς λόγος καὶ ὅσα τῶν ἐκείνου χρηςῶν φέρεται πόνων.

Photii Bibliothec. ex recensione Immanuelis Bekkeri Cod. 26.

Ἀνεγνώσθη ἐπισκόπου Κυρήνης, Συνέσιος αὐτῷ ὄνομα, περὶ προνοίας, περὶ βασιλείας καὶ περὶ ἄλλων τινῶν· τὴν μὲν φράσιν ὑψηλὸς καὶ ὄγκον ἔχων, απο-

κλίνων δὲ καὶ πρὸς τὸ ποιητικώτερον. Ἀνεγνώσθησαν δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιςολαὶ διάφοροι, χάριτος καὶ ἡδονῆς ἀποςάζουσαι μετὰ τῆς ἐν τοῖς νοήμασιν ἰσχύος καὶ πυκνότητος. Ἦν δ' οὗτος ἐξ Ἑλλήνων, φιλοσοφίᾳ σχολάζων· ὅν φασι πρὸς τὸν θειασμὸν τοῦ χριςιανισμοῦ νεύσαντα τὰ μὲν ἄλλα παραδέχεσθαι εὐπειθῶς, τὸν δὲ περὶ ἀναςάσεως οὐκ ἐθέλειν προςίεσθαι λόγον. Ἀλλ' οὖν καὶ οὕτω διακείμενον ἐμύησάν τε καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ ἔτι καὶ ἀρχιερωσύνης ἠξίωσαν, πρὸς τὴν ἄλλην τοῦ ἀνδρὸς καλοκἀγαθίαν καὶ τὸ καθαρὸν ἀφορῶντες τοῦ βίου, καὶ ὅτι οὐκ ἂν οὕτω βιοὺς ἄνθρωπος τὸ τῆς ἀναςάσεως οὐκ ἐλλαμφθείη φέγγος. Καὶ τῆς ἐλπίδος οὐκ ἐψεύσθησαν· ῥᾷςα γὰρ αὐτῷ, ἐπεὶ ἀρχιεράτευσε καὶ τὸ τῆς ἀναςάσεως εἰς πίςιν ἀπεκατέςη δόγμα. Ἐπεκόσμει δὲ Κυρήνην, ὅτε Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας ἐπεςάτει.

Suidae Lexic. rec. Thom. Gaisford. v. *Συνέσιος*.

*Συνέσιος, Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. Ἔγραψε βιβλία διάφορα, γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα· καὶ λόγους βασιλικούς**), *πανηγυρικούς, ἢ ἐπιδεικτικούς· ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον, Ἑλληνικῷ χαρακτῆρι· καὶ ἄλλα πλεῖςα, καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε· καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιςολάς.*

Theodori Metochitae Miscell. philosoph. et histor. *Κεφ. ιζ'.* p. 126.

Συνέσιος αὐτὸς πολὺ θαυμάσιος **) *ἀνὴρ πᾶσαν σοφίαν δι' εὐκολίαν καὶ πρὸς πάντα χωροῦσαν ἑτοιμό-*

---

*) Addit *Eudocia* Violar. ap. Villoison. Anecdott. Gr. T. I. p. 389. *πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα.*

**) *πολυθαυμάσιος Bloch.* Specim. operum Theodori Metochitae p. 68.

εἴποι τις, ταῖς τοῦ λέγειν χάρισιν, ὥστε καὶ δόξειέ τις ἂν ἴσως μᾶλλον ἐπιπολῆς ὁρῶν καὶ χρώμενος, ὡς ἄρα τούτου μόνον ἀμέλει τῷ ἀνδρὶ μέλει, καὶ ὅλως ἐστὶν ἐνταῦθα περὶ τὸ φαινόμενον. Καὶ τὸ δὴ μάλιστ' ἔτι θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι καὶ οὐ ξὺν πολλῷ τῷ καμάτῳ δῆλός ἐστιν, εἴ τις ἐπαΐειν οἷός τέ ἐστι, διοικῶν τὴν φωνὴν, καὶ πομπευτικῶς τὸν νοῦν ἐπιδεικνύμενος καὶ θεατρικῶς, ἀλλ' ὅγε δῆτ' ἄρα μετὰ ῥᾳστώνης εὖ μάλα χωρεῖ, καὶ κατὰ φύσιν, ὡς εἰπεῖν, ἔχει τὴν ἐμφαινομένην ὥραν, καὶ πόνων οὐ δεῖται πολλῶν, οὐδ' ἐπιμελείας, οὐδ' ἐπιτηδεύσεως εὐκολίᾳ φύσεως καὶ ἑτοιμότητι πρὸς τὸ πᾶν ὁτιοῦν ἐνεργεῖν, ὥσπερ αἱ κατὰ γῆς ῥᾷστα χωροῦσαι καὶ ἀναχεόμεναι πηγαὶ κατὰ τὸ παρῆκον ἀκάματοι καὶ μάλα ποτίμου κατὰ φύσιν καὶ ἡδίστου νάουσαι τοῦ ὕδατος. Καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ἔχει· καὶ ὁ νοῦς μέν ἐστιν ἐνεργὸς τῷ ἀνδρὶ πάνυ τοι κατὰ φιλοσόφους, καὶ πόριμος καὶ ταχὺς οἴκοθέν τε κἀκ πείρας, καὶ σὺν ἀσκήσει τῶν βελτίστων, καὶ πρώτων νομίμων καὶ δογμάτων φιλοσοφίας, ἡ γλῶττα δὲ καὶ αὐτὴ παραπλησίως ἐνεργὸς καὶ φιλοτίμως ἀνύτει, καὶ κατατείνει δρόμον ἀπρόσκοπον, εὖ δὲ πεφυκυῖα, καὶ τάχιστα καὶ ἀπόνως, ὡς ἔφην, φέρεσθαι, καὶ οὐ ξὺν βίᾳ καὶ φροντίδι πλείστῃ, γαληνῶς ὅμως, μετ' ἀληθείας ἐρεῖν· οὐκ ἔχει, οὐδὲ λείως εἶτουν πολιτικῶς, καὶ πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἐκεῖνον τύπον, ἀλλ' ἐπαινετὸν μὲν καὶ θαυμάσιον οἷον τὸ τῆς φωνῆς ἐρρᾳστωνευμένον τῷ ἀνδρὶ καὶ ἕτοιμον. Οὐ μὴν ἀλλ' ἀήθες ἐστὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς πάλαι νομίμοις ἐκείνοις τοῦ λέγειν, καὶ νεωτέρας τινὸς ἕξεως, κἂν εἰ σὺν ἀστειότητι μάλ' αὖθις, νεωτέρας δ' ὅμως ἐστὶ, καὶ τῆς προτέρας εὐγενείας ἐκείνης ἔκτοπα φέρει καὶ κομψεύεται καινῇ διαθέσει, μήτε κατὰ τὴν παλαιὰν ἁπλότητα καὶ πολιτικὴν τέχνην τοῦ λέγειν, μήτε κατὰ σπουδαζομένην τηνικαῦτ' ἐκείνην δεινότητα, καὶ παντὶ τρόπῳ τοὺς ἀκούοντας κλέπτουσαν, ἐπαληθεύων δὲ τοῖς λόγοις διὰ τὴν φιλόσοφον πρόθεσιν, καὶ ἁπλασίᾳ μετ' εὐστομίας

χρώμενος τὴν εὐςομίαν ἔξω ῥητορικῶν παρασκευῶν τε καὶ ἀγωνισμάτων ἔχει. Καὶ λογοειδὲς εὖ μάλα οἱ τὸ τῆς φωνῆς ἐπιμελὲς, ἀλλ' οὐ κατὰ ῥήτορας· πόθεν; ὅςγε καὶ, ἃ πείθειν ἀξιοῖ καὶ πειρᾶται, οὐ πιθανῶς ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἀποιήτως καὶ μετὰ σεμνότητος καὶ ἀξιώματος καὶ τῶν φιλοσοφίᾳ δικαίων προφέρει. Οὔκουν γέ ἐςιν ἔντεχνον οὐδὲν ὁτιοῦν αὐτῷ πιθανὸν, οὐδὲ κακούργως ἁρπάζον, οὐδὲ νικᾷν πάντα τρόπον σπουδάζει, καὶ δριμύς ἐςι κατὰ τῶν ἀκουόντων, ἀλλ' ἐπανθοῦν ἔχει μετὰ ῥᾳςώνης τοῖς λόγοις, καὶ τὸ ἦθος ἐπιτρέπον εὖ μάλα, καὶ οὐκ οἶδ' ὡς εἴ τῳ καὶ ἄλλῳ πλέον· καὶ τό γε μὴν πάντως μὴ σπανίζον, ἀλλ' ὡς ὁρᾶται κατ' αὐτὸν ἐν πολλῇ τῇ χρήσει, εἴ τις ὀρθῶς κρίνει, τό γ' ἐμοὶ δοκεῖν ἀῤῥητόρευτόν ἐςι καὶ λογοειδές. Ἀλλὰ καὶ Ἀττικῆς δή τινος καλλιεπείας καὶ καινότητος βραχὺ τῷ ἀνδρὶ μέλει, καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἄρα οἱ κατ' ἐκείνους Ἕλληνας τῷ λέγειν εὖ πάλαι χρωμένους, ἀλλὰ τῷ κοινῷ χαίρει καὶ σφοδρ' ἐθίμῳ, καὶ ἁπλῶς οὑτωσὶ κατὰ φύσιν, ἢ ἀτέχνως, ὡς εἰπεῖν, τὸν λόγον διατίθεται. Καίτοιγε μὴ τοῖς ὀνόμασι χρώμενος ὅμως οὕτως, ἀλλ' ἐξιὼν ἔςιν ὅτε, καὶ πλειςάκις ἀμέλει τοῦτο, τῆς κοινῆς αὐτῆς ἕξεως καὶ γνωρίμου, καὶ εἰς ἀνόδευτ' ἀδεῶς ἄγων, καὶ ὧν οἱ πολλοὶ τῶν λεγόντων εὐλαβῶς ἔχουσιν, αὐτὸς ἁπτόμενος, καὶ ἴσως μὲν οὐκ ἀκαίρως, ἀφροντιςῶν δ' ὅμως τῶν ἀκουόντων, καὶ ταῖς λέξεσιν εἰς τοὐμφανὲς τραχυνόμενος οὕτω θαῤῥεῖν ἔοικεν εὖ μάλ' ἑαυτῷ, καὶ χαίρει καθ' αἵρεσιν ἑαυτῷ χρώμενος, ὡς ἄρα τις αὐτοκράτωρ, καὶ τῆς ἑρμηνείας ἀνεύθυνος, καὶ μὴ τῶν νομίμων τε καὶ ἐθίμων τῇ τέχνῃ τοῦ λέγειν, ἐν λόγῳ πλείςῳ γινόμενος τῷ τε παντὶ δρόμῳ τοῦ λόγου, καὶ τῷ ἤθει καὶ τῇ διαθέσει, καὶ πρός γ' ἔτι τοῖς ὀνόμασιν, ὡς ἔφην, αὐτοῖς· καὶ δείκνυσιν ἔτ' αὖθις καὶ περὶ τὴν τῆς γραμματικῆς τοῦτ' ἀκρίβειαν, καὶ ὅσον ἑαυτῷ θαῤῥεῖ καινίζων τῇ χρήσει κἀνταῦθα πλεῖν, ἢ κατ' ἔθος τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῶν εἰκότων

τητα φύσεως, καὶ νοῦν τε καὶ γλῶτταν εὔςροφος καὶ ταχὺς, εἰ δή τις καὶ ἄλλος, καὶ ῥέων ἐν τῷ λέγειν ἀμογητὶ, καὶ πᾶσαν τὴν σοφίαν αὐτῷ *) τῶν κατ' Αἴγυπτον τῆς παιδείας ἐργαςηρίων ἀπολαβὼν καὶ πριάμενος, καὶ βραχύ τι κομιδῇ (καὶ τοῦτ' αὐτός φησιν Ἕλλησιν ἐκ Λιβύης καὶ πέραν κατ' Εὐρώπην γενόμενος**) παρατραχύνεται τὴν ἑρμηνείαν, ἐν οἷς ἑκάστοτε σπουδάζει, καὶ δυςδίοδευτα πλεῖςα καὶ δυςέντευκτα τῷ τῆς ἀκοῆς ἐθίμῳ φθέγγεται. Καὶ τοῦτ' ἔςι μὲν, ἔςιν οὗ τῷ ὄντι τῷ καλῶς κρίνοντι προςιέσθαι καὶ ἐπαινεῖν, καὶ μὴ ψοφοδεῶς ἔχειν κατακτυπούμενον ἀσυνήθως ὡς τὰ παιδάρια, ἔςι δ' οὗ καὶ νεμεσῆσαι τις ἂν δικαίως τὸ τῆς γλώττης παράτροπον. Ἀλλὰ περὶ τούτου νῦν γε ἡμῖν εὔφημα κείσθω.

Eiusdem ibid. Κεφ. ιή. p. 130. seqq.

Συνέσιος δ' ὁ Κυρηναῖος ἔςι μὲν παντὸς ἐραςὴς εἴδους σοφίας, ἔςι δὲ καὶ παντὸς πολὺ μάλιςα ἐπιτυχὴς τῷ τε πολυαρκεῖ πάντως τῆς φύσεως, καὶ πρὸς πάντ' εὐκινήτῳ τε καὶ οἰκείῳ καὶ πεφυκότι, καὶ μνήμῃ καὶ τάχει, καὶ τῶν καλῶν ἀκαμάτῳ καθάπαξ, καὶ ζέοντι δραςικῶς, ἀλλ' οὐ μικρολόγως, οὐδ' ἀπειροκάλως μὲν οὖν ἔρωτι. Ἅπαντα καθ' ἕκαςα καὶ πάνθ' ὁμοῦ πολὺ κράτος πιςοῦται φύσεως τῷ ἀνδρὶ, καὶ δῆλός γε, ὡς οὐ λίχνος ἐςὶν ἀκαίρως, πρὸς ἃ μὴ ἐχρῆν ἅπαντ' ἀναιδῶς πράγματα, καὶ ἃ μὴ οἷόν τέ ἐςιν ὁμοῦ. Καὶ τοίνυν ἄκρος μὲν οὐκ ἔςιν ὡς ἀληθῶς ἅπαντα, οὐ πολλῶν γε μὴν αὐτὸς δεύτερα φέρεται, καὶ κομιδῇ σὺν ὀλίγοις ἐςὶν ἐναρίθμιος· καὶ ὧν ἄρα καθ' ὁτιοῦν λείπεται τῷ περὶ τἄλλα πάνθ' ὁμοῦ κάλλις' ἔχειν καὶ πλεῖν, ἢ ὡς ἂν κατὰ πολλοὺς τῶν ἐλλογίμων τε καὶ δοκίμων

---

*) Ita Blochius, αὐτῷ Müllerus.

**) Verba καὶ τοῦτ' — — — γενόμενος praeeunte Blochio parenthesibus inclusi. Ceterum vid. *Synes.* Orat. de Regno Cap. 1.

πολὺ μάλιϛ᾽ ἀνὴρ θαυμάζειν ἐϛὶν ἄξιος. Φιλοσοφία μὲν γὰρ πρόθεσις αὐτῷ πάνυ τοι πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων, μέλει δὲ αὐτῷ καὶ τῆς γλώττης καὶ τῶν ἐντεῦθεν κόσμων τῷ τῆς διανοίας γονίμῳ. Καὶ νοῦς μέν ἐϛιν αὐτῷ διὰ πάντων, ὧν λέγει, φιλοσοφίᾳ προσήκων καὶ γνήσιος, καὶ κατ᾽ αὐτὴν βέλτιϛ᾽ ἐνεργής. Ἐπικαλλύνεται δ᾽ ὅμως καὶ τῇ κατὰ τὴν φωνὴν χάριτι, καὶ πρόεισιν ἀμέλει τοῖς ἔξω καὶ διαδείκνυται περικοσμούμενος εὐαγγέλῳ τῇ χρήσει, καὶ πολὺ τὸ ἀϛεῖον καὶ τερπνὸν ἐντεῦθεν ἔχει εὐκολία κατὰ φύσιν τοῦ ἀνδρός. Πρᾶγμα πάντων ἐργωδέϛατον καὶ σπάνιον συντυχεῖν, καὶ οὐ μὴ πολλὰ μηδ᾽ ἐκ πολλῶν τῶν ἀπὸ τοῦ παντὸς αἰῶνος ἀνθρώπων ὑποδείγματα, ὥϛτ᾽ εἰς ἓν ἥκειν δηλαδὴ ταῦτα, νοῦν ἀξιωματικὸν ἐκ φιλοσοφίας, καὶ σεμνὸν καὶ ἀπέριττον, ὡς τὰ πολλὰ κατὰ φύσιν εὐϛομίᾳ προϊόντα, καὶ συνυφαινόμενον. Οὐ γὰρ φιλεῖ νοῦς φιλόσοφος ἐπιϛρέφεσθαι τῆς ἐν τῷ λέγειν ὥρας, οὐδὲ πέφυκεν ὡς ἀληθῶς οὕτως, ἀλλ᾽ ἀποίητός ἐϛι πάσης τῆς κατὰ τὴν γλῶτταν χάριτος, καὶ ἁπλῶς οὑτωσὶ ῥεῖ, καὶ διατίθεται καθάπαξ ἀκαλλώπιϛος ἔξω συντυχεῖν, καὶ οὐ μένει τι φροντίδος ἐνταῦθα, οὐδ᾽ ἴσως ῥᾷϛ᾽ ἔχει χρῆσθαι καὶ κατὰ φύσεως τινὰ ἰδιότητα καὶ σύμφυτον ἀπλασίαν κάλλους. Καὶ ὁρῶμέν γε πλὴν ὀλίγων τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐν φιλοσοφίᾳ πάντας πρωτεύσαντας οὕτω χρησαμένους τῷ λέγειν, καὶ κατὰ τὴν φωνὴν ἀνεπιτήδευτ᾽ αὐτοῖς καὶ ἀνάσκητα, καὶ μὴν ἔτ᾽ αὖθις ἰδίᾳ τοὺς περὶ τὸ λέγειν ἐπιμελεῖς τοῦτ᾽ αὐτὸ δὴ καὶ μόνον ἔξω τῶν τῆς φιλοσοφίας ὀργίων ἐπειγομένους καὶ τεχνιτεύοντας. Συνεσίῳ δὲ κομιδῇ σὺν ὀλίγοις, καὶ οὐκ οἶδ᾽ ὅσοις ἄρα δή τισιν, ἥ τε πρόθεσις, ἥπερ εἴρηται, παντὶ λόγῳ, καὶ ᾧ κατεπείγεσθαι δοκεῖ, καὶ σφόδρα προσέχειν τὸν νοῦν ἀξιοῖ, καὶ ᾧ μὴ καὶ ῥᾳϛωνεύεσθαι δόξαι τις ἂν ἴσως αὐτὸν τηνικαῦτα καὶ προσπαίζειν φιλοσόφου σπουδῆς ἐϛὶν εὖ μάλα. Καὶ ἡ τοῦ νοῦ καὶ τῶν λεγομένων ἑρμηνεία καλλύνεται, πῶς ἂν

ἐκπίπτων διὰ τὸ περὶ ταύτην ἄκρον τὴν τέχνην. Ἐπεὶ μηδὲ συγγνωστὸν πάντως τὸ ξενίζον ἐνταῦθα, καὶ ἀηθες, ἣν μὴ μετ' ἀσφαλείας καὶ τῶν τῆς τέχνης νομίμων ὁρῷτο, ἣν δ' ἄρ' οὕτως εὐθαρσής τις εἴη καὶ χρώμενος ἔξω τῆς τῶν πολλῶν ἀγωγῆς ἀκλόνητος, ἴσως καὶ θαυμάζειν μᾶλλόν ἐστιν ἄξιος, ὡς ἄρα καὶ Συνέσιος ὄντως αὐτὸς, ἤν τις ἐπαΐειν οἷός τ' εἴη. Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν γλῶτταν οὕτως ἄρ', εἰ καὶ μὴ καθάπαξ ἄκρως, βέλτιστα δ' ὅμως ἔχει τἀνδρί· φιλοσοφίαν δ', ὡς εἴρηται, προτίθεται τοῦ βίου παντὸς, καὶ διῃρημένης εἰς πλεῖστα, πάντων εὖ ἔχει, καὶ οὐ τῶν μὲν αὐτῷ μέτεστι, τῶν δ' οὐ καθάπαξ, ἢ καὶ ἧττον μέτεστιν ἢ κατὰ τἄλλα· οὐδ' ἔχει τις ἐρεῖν περὶ αὐτοῦ, πῶς ἂν εἴποι τις, ἀπολαβόμενος καὶ ὁρίσας, ὡς ἄρα τοῦδέ τινος ὁ ἀνὴρ σπουδαστής ἐστιν, ἢ τοῦδέ τινος αἱρεσιώτης ἐστὶ τοῦ συντάγματος, εἰς ἃ δὴ πλεῖστα κατατέτμηται τὰ φιλοσόφων πράγματα, ἀλλὰ πάντων ἐστὶν, ὡς εἰπεῖν, κοινὸς θιασώτης καὶ συντελὴς, καὶ μάλιστά γε δὴ τῶν βελτίστων τῶν ἀπ' Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος*), καὶ σύνδεσμός τις ἀμφοῖν κοινωνίας, καὶ διαλλακτὴς εἰς τὰ νομιζόμενα καὶ δοκοῦντα φιλονείκως ἀντίθετα, καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων τὰ βελτίω πορίζεται, καὶ οὐ νέμει πλεῖν ἢ λυσιτελεῖ θατέρῳ τούτων ἑαυτόν. Καὶ τοῦτο καὶ αὐτός φησι περὶ ἑαυτοῦ, καὶ οἷς φρονεῖ, καὶ οἷς λέγει, πιστοῦται μάλιστα. Καὶ τοίνυν τῆς φυσικῆς τε θεωρίας τὸ μέρος τῇ φιλοσοφίᾳ κάλλιστ' ἐν μετουσίᾳ δείκνυται, καὶ οἷός τέ ἐστιν ἐνταῦθα τρίβειν οὐκ ἔξω καιροῦ, τῆς τε τῶν προτέρων μάλιστ' ἀπολαύσας παρασκευῆς, καὶ γόνιμος περὶ ταῦτ' οἴκοθεν οὐ πολλῶν δεύτερος καὶ ἠθικός ἐστι, καὶ δογματικὸς, εἰ δή τις καὶ ἄλλος τῶν ἀπὸ Πλάτωνος, καὶ νομίζει μὲν ἐνταῦθ' ὡς ἄριστά τε καὶ κριτικώτατα. Βακχεύει δ' ἐν τούτοις ταῖς τῶν κρειττόνων καὶ ὑπὲρ τὴν φύσιν ἐποπτείαις καὶ τελεταῖς, καὶ συνοργιάζει τῇ περὶ τῶν ὄντων

*) Vid. de Regn. p. 8. A.

ἁπλότητι καὶ τῇ δεσποτείᾳ, καὶ τοῖς ἡγεμονικοῖς τοῦ νοῦ μυςηρίοις. Ἀλλὰ μὴν ἔτι καὶ μαθηματικῶν εὑρέσεων ἐπιςημονικῶς εὖ μάλα ἔχει, καὶ πάντ' ἔςι ταῦτα, ἐξ ὧν καταλέλοιπε βιβλίων, ἀσφαλῶς συλλογίζεσθαι. Καὶ πολυειδὴς ὢν οὕτω τὴν σοφίαν πᾶσιν ἀρκεῖ τῇ τῆς φύσεως εὐγενείᾳ μάλιςα καὶ τῷ κράτει, ἢ τῷ συνεχεῖ τῆς μελέτης, καὶ μονίμῳ τε καὶ φιλοπόνῳ τῆς ἀσκήσεως· Καὶ γάρ μοι καὶ ξυλλογιζομένῳ περὶ αὐτοῦ καὶ σφόδρ' ἐπισκοπουμένῳ τὰ κατ' αὐτὸν πράγματα δοκεῖ, καὶ ἴσως μὲν ξὺν λόγῳ, καὶ ἴσως δὲ μή, δοκεῖ δ' ὅμως ἀνὴρ μὴ πολυμαθὴς εἶναί τις τὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ, μηδ' ἐνσχολάσαι πάνυ τοι τοῖς ἐκείνων, ὥςπερ καὶ ἄλλοι τινές, οἶμαι, τῶν εὐδοκιμούντων τῇ παιδείᾳ καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν. Καίτοι σχολῆς ἀπολαύσας ἐν βίῳ μάλιςα, εἰ δή τις καὶ ἄλλος, καὶ πραγμάτων ἔξω ζωὴν ἀνύσας φιλοσόφῳ πρέπουσαν*), ἀλλὰ ταχύς ἐςιν, ἀλλ' ἀγχίνους, ἀλλὰ εὐφυὴς ἅπαντα τῆς σοφίας κάλλιςα καὶ παντοῖ' εἴδη, ἀλλ' ἀπ' ὀλίγης κτήσεως καὶ πόνων καὶ ἀσκήσεως κατὰ φύσιν ἀνυσιμώτατος.

Eiusdem ibid. *Κεφ. ιθ'*. p. 141. seqq.

Περὶ Δίωνος, ᾧ Προῦσα πατρίς, πλεῖς' εἴρηται Συνεσίῳ, καὶ ἴσασιν, ὅσοις τὰ ἐκείνου πάντως σπούδαζεται, τῆς τε σοφίας αὐτοῦ πέρι καὶ τῆς τοῦ βίου αἱρέσεως πρώτης τε καὶ δευτέρας, καὶ ὅτι δήποτε τῆς τοῦ βίου μεταθέσεως αἴτιον τῷ ἀνδρί, μᾶλλον δὲ μετ' ἀληθείας ἐρεῖν ἴσασι περὶ τούτων, ὅσοις τὰ Δίωνος ἐπιμελές ἐςιν εἰδέναι βιβλία, πλεῖςά τε καὶ διαφόρου κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἕξεως, ἐξ ὧν τήν τε κατὰ τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς ἱςορίαν ἔχομεν συλλογίζεσθαι, καὶ ἅμα τὴν διάθεσιν τῆς σοφίας αὐτοῦ, νῦν μὲν ῥητορικῶς ἐπιχειροῦσαν, νῦν δὲ φιλοσόφῳ πρέπουσαν, ἅμα δὲ καὶ

---

*) Vid. *Synes.* Ep. 11. p. 171. AB. Ep. 57. p. 193. D. 194. A. Ep. 91. p. 231. B. Ep. 105. p. 247. CD.

τὴν ἐργασίαν τῆς γλώττης κατ' ἀμφότερα προσήκουσαν μηδὲν ἧττον ἐπαινεῖσθαι κατ' ἀμφότερα δικαίαν, ὡς κατ' ἄμφω καιροῦ τυγχάνουσαν, καὶ μὴν ἔτι, κἂν εἰ μετ' ἐνστάσεων καὶ σκοπῶν οὐχ ὁμοίων, ἀλλ' ἀκολούθων πρὸς τοῦ βίου τὴν ἐφ' ἑκάτερα πρόθεσιν, ἀλλὰ καὶ ὅμως αὖθις ἐμφερὲς ἔχουσαν τὸ χρῶμα, καὶ τοὺς ἐπιφαινομένους τοῦ λέγειν τύπους, καὶ τὴν ἐν τῇ φωνῇ διοίκησιν. Ἀλλ' ἔμοιγε τοῦτο νῦν ἔπεισι σημειοῦσθαι· καὶ πολλάκις γὰρ ἐπεσκεψάμην, καὶ τὸν βουλόμενον προσέχειν ἀξιῶ τὸν νοῦν καὶ συλλογίζεσθαι, ὅτι δὴ τὼ ἄνδρε τώδε, Δίων τε καὶ Συνέσιος, περὶ τὴν φωνὴν κατ' οὐδὲν, ὡς εἰπεῖν, ἐοικότε, πλεῖσθ' ὅμως ἔχετον κοινά. Καὶ χαίρει μᾶλλον Συνέσιος Δίωνι δεύτερος ἐπιὼν αὐτὸς, καὶ οἷς Δίων λέγει, καὶ δῆλός ἐστιν ἐν οἷς περὶ αὐτοῦ Δίωνος μέμνηται, καὶ μέμνηταί γε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν παρόδῳ λόγων, οὐδ' ὅπως ἔτυχεν ἐπελθὸν, ἀλλ' ὅγε δὴ μάλιστα τέρπεται μεμνημένος. Καὶ τῆς τοῦ ἀνδρὸς γλώττης δῆλός ἐστιν εὖ μάλ' ἀλώσιμος ὢν, καίτοιγε χρώμενος αὐτὸς ἄλλως, ἢ κατ' ἐκεῖνον, καὶ μήθ' ὅλως ῥητορικῶς σπουδάζων καὶ τεχνιτεύων ὁτιποτοῦν ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας, ὡς ἄρα Δίων αὐτὸς μάλιστα τῇ τέχνῃ σπουδάζει. Καὶ σφόδρα ἐστὶ τὸ δραστήριον αὐτῷ κατὰ ῥήτορας ἐν τοῖς πρώτοις τῶν αὐτοῦ συνταγμάτων μήπω δὴ τότε τῇ φιλοσοφίᾳ προσνεύσαντι καὶ προσθεμένῳ, μήτε μὴν ὅλως κατὰ τὸ λογοειδὲς, ᾧ καθάπαξ χρῆται, καὶ καταγγέλλει τὰ βέλτιστα τοῦ νοῦ, καὶ ὅσα κατὰ φιλοσοφίαν ἐστὶ γόνιμος, ὑποχαλῶν ὅλως εἰς τὸ ὕπτιον καὶ λιτότητι, ταῖς τῶν πολλῶν ἀκοαῖς οἰκειούμενον. Ὥσπερ ἄρα καὶ τοῦθ' οὑτωσὶ Δίων καὶ φεύγει τὸ διῃρημένον, καὶ μεσὸν ἐπίτηδες καὶ κατὰ φύσιν, καὶ μάλισ' ἐν οἷς κατ' αὐτὸν ἀμέλει Συνέσιον μετὰ φιλοσόφου προθέσεως φθέγγεται ἐν τοῖς δευτέροις δηλονότι τοῦ βίου. Συνεσίῳ γὰρ τοὐναντίον ἡ φωνὴ καθάπαξ τετόνωται, καὶ φεύγει μᾶλλον ἁπάσῃ σπουδῇ καὶ πᾶσι τρόποις τὸ ἔθιμον,

κἂν ταῖς εὐτελεςάταις ἐςιν ὅτε συμβαῖνον, ἐννοίαις ὀγκοῦσθαι χαίρει, καὶ διαίρειν ἑαυτὸν ἀμηγέπη πειρᾶται μὴ πράττειν ταπεινὰ παντάπασι, μηδ' εὐπεριφρόνητα τῇ διαθέσει τῆς ἑρμηνείας σπουδάζων. Καὶ τοίνυν οὐδ' ὁπωςοῦν ἀφελείας αὐτῷ μέτεςιν, ὅτι μὴ ταῖς ὑποθέσεσι μόνον ἔςιν, οὗ διατίθησιν ἡδέως καὶ διὰ γλυκύτητος εἰς τὴν ἀφέλειαν γενικῶς ἂν φέρειν, ὁπηοῦν δόξαι, καὶ τοῖς ῥήμασιν ἴσως ἄρα βραχὺ καὶ σπανίως, συνθήκῃ δὲ καθ' ὁτιοῦν οὔ. Καὶ οὐκ οἶδ' εἴ τις ἂν καὶ ἄλλος κατὰ Συνέσιον καὶ τὰ χαμερπῆ καὶ γλυκάζοντα συνέχειν τε καὶ σεμνύνειν ἀναφέρων τῷ δρόμῳ τε καὶ τῇ συνθήκῃ, αἱροῖτό τε καὶ δύναιτο· Δίων δὲ πᾶν τοὐναντίον ὁρᾶται, ὅςγε καὶ τὰς ἀξιωματικὰς αὐτὰς ὑποθέσεις ἀκόμψως καὶ ἀφελῶς προφέρειν εἴωθεν. Ἀλλὰ καὶ ὅμως ὑπεναντίως οὕτως ὅσον γ' εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ἀγγελίας τῷ λέγειν χρώμενοι οὐκ ὀλίγα τοῖς καλῶς ξυνορῶσιν ἔχουσι κοινὰ, καὶ, καθὼς ἔφην, ὁ δεύτερος ἥκων Συνέσιος αὐτὸς ἐπιεικῶς χαίρει τῷ Δίωνι. Καὶ οὐ λέγω νῦν κατὰ τὴν φιλόσοφον ἀμέλει πρόθεσιν, καὶ τοῦτο μὲν γὰρ ἄλλο τι καὶ τὸ γόνιμον ἄρ' ἑκάτερος ταῖς αὐτὸς αὑτοῦ ὑποθέσεσιν ἐμφερὲς ἔχουσι, καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς τῆς γνώμης εἰς τὰ παραπλήσια φέρονται, καὶ μάλιςά γε τῷ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἤθει κομιδῇ ξυγγενεῖ τοὺς λόγους αὐτῶν παθητικοὺς ποιοῦσι, καὶ γοητεύειν εὖ μαλ' ὡς ἀληθῶς τὸ ἀκροώμενον οἵω τ' ἐςὶν ἄμφω. Τόγε δὴ καὶ ἴσμεν ἅπαντες, ὅσοι τῶν λόγων αὐτῶν πεπειράμεθα, καὶ, εἰ μὴ νεμεσῆσαι τι ἴσως, ὡς ἐρῶ, πολλάκις δὴ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὁ δεύτερος, οἷς φθάσας ὁ Δίων ὁρᾶται χρώμενος, καὶ οὐ φείδεται, οὐδ' αἰδεῖται τοὺς ἐποπτεύοντας. Καὶ μὴν οὐ κατ' ἦθος ἄρα μόνον οὕτως ὁρᾶται χρώμενος, ὃ νῦν ὁ λόγος ἠβούλετο, ἀλλ' ἔτι πω καὶ θαυμάζω μάλις' ἔγωγε ξυνορῶν, ὅτι καὶ νοήμαθ' ὅλα τῶν Δίωνος ἀφαιρεῖται Συνέσιος εἰς κατασκευὴν, ὧν ἑκάςοθ' αἱρεῖται, καὶ σπουδάζει· μάλιςα δὴ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν σπουδάζων καὶ τὴν ἔνςα-

σιν ἔχων, ὧν καὶ Δίων αὐτὸς, καὶ κρατύνει τὸ προκείμενον ταὐτό γε ὄν, ὃ καὶ Δίωνι, διὰ τῶν αὐτῶν ἐννοημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων, ὧν φθάσας ἐκεῖνος ἀνύτει προενεγκὼν ὡς ἀληθῶς βέλτιςα πρὸς τὴν χρείαν, καὶ οὐ ποιεῖται μόνον τὸν νοῦν ἑαυτοῦ καὶ κοινὸν, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ τὰ ῥήματα αὐτὰ καὶ τὴν σύνθεσιν, ἔπειτ' αὐτὴν τοῦ λόγου μὴ συγκαλύπτων ὁπηοῦν, ὡς ἄρα ἀλλοτρίοις χρώμενος, καὶ ὁρᾷν ἔςιν οὑτωσὶ πλεῖςα μάλιςα καὶ κατ' ἄλλα τῶν βιβλίων ἀμφοῖν. Ὁ δ' οὖν βασιλικὸς Συνεσίου, οἶμαι· καὶ ῥᾷς' ἔξεςιν ὁρᾷν· οὐκ ὀλίγα τῶν Δίωνος βασιλικῶν ἀποφέρεται κατασκευάζων τὴν πρόθεσιν αὐτοῖς ῥήμασι, καὶ τίθησιν ὡς οἰκεῖ' αὐτοῦ Συνεσίου, ἀλλ' οὐ μὴν ὡς ἄλλου κατὰ χρείαν δή τινα πρὸς πίςωσιν τῶν σπουδαζομένων, ὡς καὶ τοῦτ' εἰώθασιν ἔνιοθ' οἱ λέγοντες. Ἀλλ' ὅγε δὴ Συνέσιος, ἧπερ εἴρηται, μηδὲν εὐλαβούμενος, εἴ τις ἂν ξυνορῴη, συνυφαίνων τὸν λόγον ὡς οἴκοθεν τρέχων ἅμα πρόσω, φασὶ, καὶ ὀπίσω, καὶ συνεχῆ μετὰ τῶν αὐτὸς αὑτοῦ καὶ γνησίων τῆς φορᾶς ποιούμενος· καὶ τοῦτο μὲν οὕτω. Καὶ κοινά γε ἀμφοῖν τῆς φωνῆς οὐκ ὀλίγα. Τὸ δέ γε πλεῖςον μάλιςα καὶ τοῖς πλείςοις δῆλον ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἰδεῶν καὶ διαθέσεων τοὺς λόγους αὐτῶν χρωματίζουσι. Καὶ Συνεσίου μὲν εἴρηται πέρι, μέτρια μὲν, ἀλλ' ἴσως γε τὴν εὐτονίαν ἀποχρώντως παριςῶντα τῆς ἑρμηνείας τῶν λόγων, καὶ ὅτι, εἰ δή τις καὶ ἄλλος, φεύγει τὸ ἀφελὲς, εἰ καὶ μὴ δεινός ἐςι μήτε κατὰ φύσιν, μήτε κατ' ἐπιτήδευσιν. Φεύγει δ' οὖν, ὡς ἔφην, παντὶ τρόπῳ τὸ ἀφελὲς, καὶ δύναται καὶ αἱρεῖται καθ' ἔθος ἐπίτηδες καὶ τὰ καθάπαξ εὐτελέςερα τῶν πραγμάτων τε καὶ ἐννοημάτων ἐπιμελείᾳ τινὶ τῆς γλώττης ἐξαίρειν ὁπηοῦν καὶ λογοειδῶς ἀπαγγέλλειν. Δίωνι δὲ πλείςη πάνυ τοι τῆς ἀφελείας ἐπιμέλεια τῷ λέγειν, καὶ κατὰ φύσιν μὲν οὕτω ταῖς ἀληθείαις χαίρει, ἀλλὰ καὶ πολὺ τοῦτ' ἔργον αὐτῷ καὶ σπουδῆς πάσης, ὡς εἰπεῖν, ἀξιούμενον ἐπίτηδες πλάττεσθαι τὸ ἀφελές τε καὶ ὕπτιον

καὶ ἀποίητον· καὶ ὥςπερ δέ τι ἄλλο ἄλλῳ τῳ, καὶ αὐτῷ πρόθεσίς ἐςι τὸ ἄκομψον, καὶ τὸ θαυμάσιον δεινότης ἐςὶν αὐτῷ κατὰ μέθοδον ἡ ἀφέλεια, καὶ κατὰ φύσιν δοκοῦσα, πολὺ μᾶλλόν ἐςιν ὑποκρίσεως ἔργον, καὶ τὸ πειςικὸν αὐτὸ μᾶλλον πράττει τῇ δοκούσῃ γε ἁπλασίᾳ, καὶ τῷ φαινομένῳ, ῥᾳδίῳ τε καὶ ἀτημελήτῳ, καὶ τὰς ἐννοήσεις ἁπλᾶς, ὡς εἰπεῖν, προφέρων, καὶ ἀκόμψως χρώμενος ὡς ἄρα μηδὲν ἐν φροντίδι τινὶ μεθόδου τινὸς καὶ διοικήσεως, εὖ μάλ' ἐπηλυγάζεται καὶ λανθάνειν πειρᾶται συνέλκων ἀςείως τε καὶ ἀνυπόπτως τὸν ἀκροατὴν, ἃ βούλεται, μὴ προςποιούμενος ἀγωνίζεσθαι. Καὶ δῆλός ἐςι μὲν οὕτως ἄρ' ἔχων, εἴ τις οὐχ ἁπλοϊκῶς ἐμπίπτων εὖ μάλ' ἀξιοῖ, προςέχει τὸν νοῦν οἷς λέγει· δῆλος δὲ καὶ, ὅτι δεῆσαν αὐτῷ πρὸς ἄσκησιν τοῦ λέγειν ἐκκαλέσασθαί τινα τῶν ἐπιτηδείων, καὶ παραδοῦναι τοὺς ἐκ τῶν πάλαι πρότερον δοκίμων, καὶ τῶν ἔγγις' αὐτῷ, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν χρόνων λυσιτελήσοντας εἰς ὃ προτρέπεται τὴν εὐφωνίαν αὐτὴν δηλαδὴ, καὶ τὴν τοῦ λέγειν ὡς βέλτιςα μελέτην. Παρατίθεται μὲν αὐτῷ φίλους ἄνδρας, οἷς δέοι ἂν ἐν τοῖς βιβλίοις συγγίνεσθαι, καὶ γυμνάζειν τὴν φωνὴν κατ' ἐκείνους τυπούμενον, μάλιςα δ' ἐπαινεῖ καὶ συνίςησιν εἰς τοὖργον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην Ξενοφῶντα τὸν Γρύλλου, τὸν Ἀττικὸν μὲν, εἰ δή τις καὶ ἄλλος, καὶ γένος καὶ γλῶτταν, τῇ δὲ τῆς φωνῆς ἰδέᾳ χρησάμενον μετὰ τῆς κατὰ φύσιν καὶ ἐν σκηνῇ καὶ δράματι ταύτης ἀφελείας πάντων μάλιςα τῶν ἄλλων Ἑλλήνων παλαιῶν τε καὶ νέων, καὶ ὅσοι κατ' αὐτὸν Σωκρατικοὶ καὶ μετὰ φιλοσόφου προθέσεως ἐβίωσαν, καὶ ὅσοι κατ' αὐτὸν πάλιν ῥητορικῶς. Οὕτω δὴ κἀντεῦθεν προδείκνυσι καὶ πιςοῦται τὰ περὶ αὐτοῦ νῦν ἡμῖν λεγόμενα. Οἷς γὰρ χαίρει, καὶ οἷς ἥδεται ξυνὼν, καὶ φίλους ἄνδρας, καὶ οἷς τὰ βέλτιςα βούλεται, προτρέπεταί γε τοῖς αὐτῶν χρῆσθαι. Τοιοῦτος αὐτός ἐςι πάντως ταῦτ' ἐπαινῶν, οἷς χρῆται, καὶ χρώ-

μενος αὐτὸς τίως, οἷς καὶ τοὺς ἐπιτηδείους προσέχειν βούλεται. Οὐ γὰρ ἄλλοις βελτίοσιν, ᾗ καὶ αὐτὸς ἐχρήσατο, προσέχειν ἠξίωσεν ἄν, οὐδὲ φίλους ἔκρινεν ἄν, ὥστε καὶ τῶν καλλίστων δι' ἑαυτοῦ τυχεῖν πλεῖν ἢ ἑαυτόν, οὐδὲ μὴν αὖθις, ὧν ἑαυτῷ βελτίστων ᾠήθη, τἀναντία παρετίθετο φίλοις, καὶ μάλιστ' ἀδικεῖν ἄνδρας ἐπιτηδείους ἐπειρᾶτο σφόδρα τιμῶντας αὐτὸν καὶ πειθομένους ἀνυπόπτως, ὁ μηδ' ἐχθροὺς ἀδικεῖν τῷ βίῳ προθέμενος, καὶ πάντας εἰς τὴν αὐτὴν αἵρεσιν φίλους τε καὶ μὴ συμπείθων.

Eiusdem idid. Κεφ. ρια΄. p. 743.

— — πολλοὶ τῶν σοφῶν τὸ πολύπραγμον κατὰ φύσιν ἀρχὴν ποιοῦνται φιλοσοφίας· καὶ ὁ πολὺς Συνέσιος τὴν ἐν παισὶ φιλόμυθον φύσιν ὑπόσχεσιν φιλοσόφου τέλους ἀποφαίνεται.*)

Nicephori Callist. Hist. eccl. XIV. 55.

Ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ Συνέσιος, οὗ κλέος ἅπασαν τὴν ὑφήλιον διατρέχει, συνήκμαζεν· ὃς ἦν, εἴπερ τις τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, λόγιος· οὕτω δὲ τῇ Πλατωνικῇ προσεχώρησε φιλοσοφίᾳ καὶ εἰς τὸν ἀκρότατον ὅρον ἥκεν αὐτῆς, ὡς μὴ μόνον παρ' Ἕλλησι θαυμασθῆναι, ἀλλὰ δὴ καὶ παρὰ Χριστιανοῖς, ὅσοις μὴ προσπαθείᾳ κρίνειν συμβαίνει τὰ πράγματα. Τοιοῦτον δὲ ὄντα καὶ ἄλλως ἥμερον τὸν τρόπον καὶ μέτριον, πείθει τοῦτον Θεόφιλος ὁ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς σωτηριώδους παλιγγενεσίας ἀξιωθῆναι· ὡς δὲ τοῦτ' ἔδρασεν, ἔπειτα ἐπειρᾶτο καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐκεῖνον δέξασθαι χρῖσμα· ὁ δ' ἐν τοῖς ἄλλοις, ἃ δοξάζειν θέμις Χριστιανοὺς, πρόχειρος ἦν. Ἔκ γε μὴν τῶν Πλατωνικῶν δογμάτων παρατρεπόμενος, ἥκιστα τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον προσίετο, ἀπόρρητον τὸ τοιοῦτον δόγμα καὶ ἀποτρόπαιον μάλα ἡγούμενος. Ἡ δ' ἐκκλησία καὶ οὕτω γνώμης

*) Vid. Dion. p. 42. BC. coll. Aegypt. p. 97. A.

ἔχοντα ξυνεχώρει τὸ ἱερᾶσθαι, εὐθυβόλως ςοχασαμένη, ὡς ταῖς λοιπαῖς τἀνδρὸς ἀρεταῖς, μόλις καὶ πρὸς τοῦτο δὴ μαλαχθεὶς κατανεύσει· μηδὲ γὰρ ἂν τὴν θείαν χάριν οὕτως ἐλλιπῆ γε εἶναι ἀνέξεσθαι πολλοῖς καὶ μεγάλοις κομῶντα τοῖς προτερήμασι, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐ μὲν οὖν οὐκ ἠςόχησαν· μικρῷ γὰρ ὕςερον καὶ ἔςερξε καὶ ἀνωμολόγησε βεβαίαν εἶναι μάλα καὶ προσήκουσαν τὴν δόξαν ταύτην τῇ ἐκκλησίᾳ· ὅσος γὰρ καὶ ὁποῖος γέγονε, τεκμηριοῦσιν αἱ μετὰ τὴν ἱερωσύνην κομψῶς γεγενημέναι τούτῳ ἐπιςολαὶ καὶ τἄλλα τῶν συγγραμμάτων, τῷ ἀπαραμίλλῳ τῆς συνθήκης καὶ ἁρμονίας καὶ φράσεως, καὶ τῇ τῶν νοημάτων πυκνότητι ἐν δευτέρῳ πάντα τιθεῖσαι. Ἃ δ' οὖν καταλέλοιπε, ταῦτά εἰσιν· ἐπιςολῶν βιβλίον, αἵπερ εἰσὶ πρὸς τοῖς ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα· ὁ περὶ βασιλείας πρὸς Θεοδόσιον ἐκπεφωνημένος τὸν νέον, ἄντικρυς διδασκαλία καὶ τύπος βασιλικῆς ὢν καταςάσεως· ὁ περὶ ἐνυπνίων ἔχων ἐπιγραφήν· ὁ πρὸς Παιόνιον περὶ τοῦ δώρου· οἱ δύο περὶ προνοίας, οὓς Αἰγυπτίους καλεῖ· καὶ ὃν ἐπιγράφει φαλάκρας ἐγκώμιον· καί τινες πρὸς θεὸν ὕμνοι εὐτόνως τούτῳ πεποιημένοι. Ἐγὼ δὲ τἀληθὲς ἀεὶ πρυτανεύων, καὶ αὐτὴν ἐκείνην αὐτοῦ τὴν ἐπιςολὴν παραθήσομαι, ἣν πρὸς Εὐόπτιον γράφει τὸν ἀδελφόν, τίνα ζητῶν ἐξεχωρήθη κατ' οἰκονομίαν τὴν ἱερωσύνην λαβεῖν. (Sequitur deinceps Synesii epistola 105.) Ὁ μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων καὶ ἐμφανῶς παραιτούμενος οὐδ' οὕτω διέδρα τὸ ἱερᾶσθαι. Ταῦτα δ' ἐγὼ παρεθέμην, ἵν' εἰδέναι ἔχοιμεν ὅσα λόγοις οἰκονομίας διαφόρως ἡ ἐκκλησία ἐτέλεσιν, οὐ νόμοις ταῦτα τιθεῖσα, ἀλλὰ τοῖς καιροῖς τὰ προσήκοντα πράττουσα. Τοιαῦτα καὶ τὰ κατὰ τὸν πολὺν ἐν φιλοσοφίᾳ Συνέσιον.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

Tom. I.

I.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΡΚΑΔΙΟΝ[1])

Η[2])

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.[3])

1.

Ἆρα, εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκοι μεγάλης τε καὶ πλουτούσης, καὶ κομίζοι λόγους γαύρους τε καὶ χλιδῶντας, οἵους ῥητορικὴ καὶ ποιητικὴ τίκτουσι[4]), πάνδημοι τι- Petav. 1633. p. 1. A

1. Pro *ΕΙΣ* legitur *πρὸς* in Cod. Mon. A et in marg. Matritensis LXIX. (apud Iriart. Reg. Bibliothec. Matrit. Codd. Graecc. Vol. I. p. 248.). *Ἀρκάδιον* om. tres Laurentt., teste *Bandinio* (Catalog. Codd. MSS. Graecc. Biblioth. Medic. Laurent. T. II. p. 244 et 269. et T. III. p. 208.), Paris B. Matrit. in m. et Mon. D. Abfuisse hoc nomen item a Codd., quibus usi sunt *Evagrius* Scholasticus (Hist. Eccl. I. 15.) et *Nicephorus Callist.* (Hist. Eccl. XIV. 55.) ex eo patet, quod hallucinatur ille orationem hanc ad Theodosium Magnum; hic, ad Theodosium Iunior. esse habitam. Addunt tamen Mon. AF. Laurent. VI. Plut. 60. (ap. Bandin. T. II. p. 592.), Matrit., in quo ab antiq. m. margini adiectum est, Rehd. c. Edd., item Par. C, in quo est *Συνεσίου περὶ βασιλείας εἰς Ἀρκάδιον*, et Barocc., qui hanc orationem ita inscribit: *Εἰς βασιλέα Ἀρκάδιον λόγος πρῶτος.* Legitur etiam in *Eudoc.* Violar. ap. Villoison. Anecdott. Gr. T. 1. p. 388. sq: *Συνέσιος — — ἔγραψε — — — καὶ λόγους βασιλικοὺς πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα.*

2. Recepi hanc particulam e quattuor Codd. Laurentt. supra citt. et Mon. BE; duplices enim tituli comparent etiam in Nostri Dione et in eiusdem Aegyptiis.

3. Alteram hanc inscriptionem exhibent Par. A. Matrit. Mon. C et Vind., qui praemittit *λόγος.*

Cap. I. 4. *τίκτουσιν* (sic) Mon. G.

χναι [5]) πάνδημα ἔκγονα, τοῦτον, ὅταν ἐνθάδε γένηται,
δεῖ κάτω νεύειν, ὡς οὐκ οὔσης [6]) αὐτῷ παῤῥησίας ἐν βα-
σιλείοις οὐδὲ [7]) ἐρυγγάνειν, οὐκ ἔχοντι τῆς πατρίδος τὸν B
ὄγκον, οὔτε παρασχεῖν ἀκροαμάτων χαριέντων τε καὶ
συνήθων ἡδονὴν, καταδημαγωγησόντων [8]) βασιλέα τε
καὶ τοὺς συνεδρεύοντας; ἢ καὶ φιλοσοφίαν ποτὲ ἐπιδη-
μοῦσαν προςήσεσθε, καί τις αὐτὴν οὐκ ἀμφιγνοήσει [9])
δεῦρο διὰ πλείςου φανεῖσαν, ἀλλὰ ξεναγήσει [10]) καὶ κα-
τερεῖ τι αὐτῆς ἀγαθὸν πρὸς οὓς ἄξιον; δεῖται γάρ που [11])
τούτων οὐχ ἑαυτῆς, ἀλλ' ὑμῶν [12]) ἕνεκα, μὴ καταφρονη- C
θεῖσα ἀνόνητος ἂν γενέσθαι. Αὐτὴ [13]) μέντοι παρέξεται
λόγους, οὐ τοὺς ἱλαροὺς δὴ τούτους καὶ διατιθέντας ἐν
ἡδονῇ τὰ μειράκια, ὡς οὔτε ἤθει διαῤῥέοντας, οὔτε
λέξεσι κομμωθέντας [14]) εἰς νόθου κάλλους ἐπίδειξιν· ἀλλ'
ἕτερον τρόπον τοῖς ἐφικέσθαι δυναμένοις τὸν ἐμβριθῆ
τε καὶ ἔνθεον ἀῤῥενωποὺς [15]) καὶ σεμνοὺς καὶ ἀπαξιοῦντας
ἀνελευθέρου θωπείας χάριν τὰ [16]) παρὰ τῶν δυνατῶν 2
A

5. Cf. Calv. Enc. p. 72. BC. Epist. 1. p. 157. E. Hausit ex *Plat.* Gorg. p. 462. C.

6. οὐκ ὕσης Barocc.

7. οὔτε Par. ACD. Monacc. omnes, Barocc. Rehd. Turneb. L. V. Quod sequitur οὐκ abest a Par. A. Ἔχοντα corrrectoris manui debet Par. B.

8. καταδημαγωγησάντων a m. pr., a corr. m. καταδημαγωγησόντων Par. B. Add. Par. C et Vat. 92. gl. θελξόντων.

9. ἀμφαγνοήσει Mon. B. ἀμφιγνωήσει Mon. D. Add. Par. C et Vat. gl. ἀμφιβάλλει (scr. potius ἀμφιβαλεῖ).

10. Vid. *Plat.* Phaedr. p. 230. C.

11. δεῖ τε γάρ που Mon. BB.
αι δή
δεῖτ γάρ που Mon. D. Idem οὐχ αὐτης a. m. pr., a s. ἑαυτῆς.

12. ὑμῶν corr. ex ἡμῶν in Mon. D. Tum καταφωνηθεῖσα Mon. C. Post γενέσθαι male addunt συμβαίη Edd. Venet. 1. 2.

13. Ita c. Edd. Turn. et Venet. 1. 2. Codd. Pariss. Monacc. Barocc. Rehd. αὕτη Petav. 1. 2. Dein αὐτούς, in m. οὐ τὺς a sec. m. Mon. E.

14. κωμμωθέντας Rehd. a s. m. κομωθέντας Par. D. κομμοθέντας Mon. BE. Vid. Plat. Gorg. p. 465. B.

15. ἀῤῥενωποὺς τε Mon. AC et Vind.

16. τὰ delendum censet Turn. in Erratis. Dein περὶ Vind. et Mon. F. Hic tamen in ora παρά.

ἐξωνεῖσθαι. Οἱ δὲ [17]) οὕτως ἄρα ἀσεμφῶς [18]) ἔχουσι, καὶ εἰσὶ πάντολμοι δή τινες, καὶ ὡς ἐν βασιλείοις ἀλλόκοτοι [19]), ὥστε οὐδέ φασιν αὐτοῖς ἀποχρήσειν, εἴ τις ξυγχωρήσει μὴ πάντα ἐκ πάντων ἐπαινεῖν τὰ βασιλέως καὶ βασιλέα· ἀλλ', εἴ πῃ παρείκοι [20]), καὶ λυπήσειν ἀνατείνονται, καὶ ἀπειλοῦσι δήξεσθαι [21]) τὴν καρδίαν, οὐκ ἐν χρῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ [22]) μέσην, εἰ ἄρα τις ἀνιαθεὶς [23]) ὠφελήσοιτο.

2.

Πολλοῦ μέντ' [1]) ἂν ἄξιος εἴη βασιλέως ἀκοῇ λόγος ἐλεύθερος· ὁ δὲ ἐφ' ἅπαντι γινόμενος [2]) ἔπαινος, σὺν ἡδονῇ λυμαινόμενος, ἐοικέναι μοι δοκεῖ τῶν φαρμάκων [3]) ἃ μέλιτι δεύσαντες τοῖς ἀπολουμένοις ὀρέγουσιν. B
Οὐκ οἶσθ' ὅτι μαγειρικὴ [4]) μὲν κατακαρυκεύουσα, καὶ νόθους ὀρέξεις ἐκκαλουμένη, λωβᾶται τοῖς σώμασι· [5]) γυμναστικὴ δὲ καὶ ἰατρικὴ [6]) σώζετον ἄμφω τὸ παραυτίκα [7]) λυποῦσαι; Σὲ τοίνυν ἐγὼ βούλομαι τῶν σωζομένων εἶναι, καὶ εἰ μέλλεις [8]) δυσχεραίνειν ἐπὶ τῷ σώζεσθαι. [9]) Κρέα μὲν γὰρ οὐκ ἐᾷ διαῤῥυῆναι [10]) συ-

17. Οἱ (superscr. γρ. εἰ) δὲ Mon. B. — οὔτι, in m. οὕτως Mon. F.

18. Add. gl σκληρῶς Par. C et Vat.

19. ἀλλότ(οι) Mon. C. — αὐτοῖς] Ita Pariss. BCD, Monacc. Barocc. αὐτοῖς Par. A. Mon. A (a pr. m.), Rehd. Vind. c Edd.

20. παρείκοι (η) Rehd. (η a. s. m.) παρήκοι Mon. ACF. παροίκοι Mon. D. παρείκοι (η) Vind.

21. Vid. *Plat.* Conviv. p. 218., A. *Aristoph.* Acharn. v. 1.

22. καὶ a. pr. m. in marg. habet Mon. F.

23. ἀνισθεὶς Mon. E.

Cap. II. 1. μέντ' corr. e μέντοι in Mon. D. — ἀκοῦ, in m. ἀκοῇ Mon. F. ἀκοῆς Mon. D.

2. γενόμενος Par. D.

3. Vid. *Plat.* Cratyl. p. 394. A.

4. Vid. *Plat.* Gorg. 500. B. de re publ. p. 332. CD.

5. σώμασιν Mon. BE.

6. Vid. *Plat.* Gorg. 464. B. p. 517. E et Sophist. p. 228. E.

7. Ita Mon. DF et Rehd. τοπαραυτίκα c. Edd. Codd. Mon. AC. Barocc. Vind. τῷ π. Mon. BE. γρ. τοπαρ. Mon. B. in m. Addunt gl. παρευθὺς Par. C et Vat.

8. μέλλοις Par. A.

9. ἐπὶ τὸ σώζεσθαι. Mon. D.

10. διαῤῥυῆναι c. Edd. Mon.

φότης ἀλῶν· νέου δὲ βασιλέως γνώμην, ὑπ' ἐξουσίας[11]) ᾗ ἂν τύχῃ[12]) βαδιουμένην συνέχει λόγων ἀλήθεια. Οὕτως οὖν[13]) ἀνάσχοισθε τοῦ ξένου γένους τῶν λόγων· ἀλλὰ μὴ ἀγροικίας ἐν ὑμῖν[14]) ἁλώσονται καὶ κατασιγασθεῖεν, πρὶν καὶ βραχὺ προχωρῆσαι, ὅτι μὴ C εἰσὶ[15]) θεραπευταὶ πειθοῦς, νέοις ἡδεῖς καὶ συμπαίστορες· ἀλλὰ παιδαγωγοί τινες, ἀτεχνῶς σωφρονισαὶ, καὶ βαρεῖς ἐντυχεῖν. Εἰ δὲ γένοισθε καρτεροὶ συνουσίαν τοιάνδε βαστάσαι, καὶ μὴ παντάπασιν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἐπαίνων[16]), οὓς ἀκούειν εἰώθατε, τὰ ὦτα ἐκδεδιῄτηται[17]),

"Ενδον μὲν δὴ ὅδ'[18]) αὐτὸς ἐγώ.

3.

Ἐμέ σοι πέμπει Κυρήνη[1]) στεφανώσοντα χρυσῷ μὲν τὴν κεφαλὴν, φιλοσοφίᾳ δὲ τὴν ψυχὴν, πόλις Ἑλληνὶς, παλαιὸν ὄνομα καὶ σεμνὸν, καὶ ἐν ᾠδῇ D

F, item Rehd. (ῡ in ras. posito), διαῤῥαγῆναι Par. AD. Mon. ABCDE. Barocc. Vat. Mon. F in m. Turn. L. V., margg. Edd. Petavv. διαῤῥαγῆναι a. m. pr., e corr. διαῤῥυῆναι Par. B. διαῤῥαγῆναι, superscr. ῆ διαῤῥυῆναι, Par. C et Vat.

11. Fort. ἐπ' ἐξουσίας. Cf. Nostri Epist. 130. p. 265. B. et *Fr. Volckm. Fritzsch.* Quaestt. Lucian. p. 136. sq.

12. οἷ ἂν Mon. C. — τύχοι Par. AB et Mon. AC.

13. οὖν, in m. γρ. ἂν Par. D. — ἀνάσχεσθε Mon. F. Pro οι in ras. η, superscr. ε, Rehd. — ξένου] νέου Mon. C.

14. ὑμῖν ex ἡμῖν enatum videtur in Mon. A, superscriptum est in Mon. D. — ἁλώσονται recepi ex Par. AC. Mon. AD et Barocc. ἁλώσονται (superscr. ω) est in Par. D. ἁλώσοντε in Mon. C. ἁλώσωνται in rell. et Edd. Cf. *Fritzsch.* ad Lucian. Demonact. p. 267. sq.

15. μὴ εἰσι Mon. F.

16. ἀπὸ (superscr. ὑπὸ) τῶν ἐπαίνων Mon. F.

17. Add gl. διέφθαρται Par. C. et Vat.

18. ὁ δ' Barocc. Mon. F. — οὐ (sic) ἐγὼ Mon. D. Vid. Odyss. XXI. 207.

Cap. III. 1. κορίνη, in m. κυρήνη Mon. F. — στεφανώσαντα Mon. G.

μυρίᾳ τῶν πάλαι σοφῶν· νῦν πένης[2]), καὶ κατηφής, καὶ μέγα ἐρείπιον, καὶ βασιλέως δεόμενον, εἰ μέλλει[3]) τι πράξειν τῆς περὶ αὐτὴν ἀρχαιολογίας ἐπάξιον. Ταύτην μὲν δή μοι τὴν ἔνδειαν, ὅταν αὐτὸς ἐθέλῃς[4]), ἰάσῃ, καὶ ἐπὶ σοὶ βυληθέντι παρὰ μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος ἤδη τῆς πατρίδος τὸν δεύτερόν με διακομίσαι σοι ςέφανον. Οἱ λόγοι δὲ[5]) οὐδὲν[6]) νῦν τι δέονται πόλεως, ὥςτε ἐλευθεροςομῆσαι καὶ βασιλέα θαῤῥῆσαι· ἀλήθεια γὰρ δὴ λόγων εὐγένεια, καὶ διὰ τόπον οὐδείς 3 A πω λόγος[7]) αἰσχίων, οὐδὲ κυδίων ἐγένετο. Ἰτητέον οὖν ἅμα τῷ θεῷ[8]), καὶ ἐγχειρητέον τῷ καλλίςῳ τῶν λόγων· ἀληθέςερον δὲ φάναι[9]), τῶν ἔργων. Ὁ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς, τοῦ βασιλέως, ἐπιμεληθεὶς, ὅπως[10]) ἂν ἄριςος εἴη, τὴν συντομωτάτην ἐβάδισεν ἐπὶ τὸ πάντας μὲν οἴκους ἐπανορθοῦν, πόλεις τε[11]) πάσας, ἔθνη τε πάντα, καὶ μικρὰ καὶ μείζω, καὶ τὰ γείτονα καὶ τὰ πόῤῥω, ἃ πάντα[12]) ἀπολαύειν ἀνάγκη τῆς ὅπως ποτὲ[13]) ἐχούσης τοῦ βασιλέως ψυχῆς. Βούλει δὴ ποιῶμεν[14]) οὕτω τὴν πρώτην, ἵνα μοι καὶ περιμείνῃς[15])

2. νῦν (δὲ) πένης, in m. γρ. πένησσα Par. D. πένις Mon. D. Quod sequitur καὶ om. Par. D.

3. Ita Barocc. μέλοι Mon. D. μέλλοι (λ) rell. c. Edd. Vid. *Heindorf.* ad Plat. Parmenid. p. 291. *Ast.* ad Plat. Politiam p. 418. et Legg. p. 290. *Creuz.* ad Plotin. de pulcritud. p. 384.

4. ἐθέλεις Mon. D.

5. *Οἱ δὲ λόγοι δὲ* a. m. pr., ἐ a s. οἱ δὲ λ. δὴ Mon. A. δη Mon. F.

6. Ita Mon. D., ν erasum in Mon. A. — ἐλευθεροςομίσαι Par. A.

7. λόγος Par. C. λόγος, ων a pr. m. supra posito, Barocc. — λόγων

8. ἅμα τοῦ θεοῦ (ῷ ῷ) Mon. F.

9. Ita a corr. m. Mon. E. φᾶναι Mon. BD.

10. ὅπερ Vind.

11. Ita Pariss. Monacc. Barocc. Rehd. πόλεις δὲ rell. c. Edd. Vid. *Kuhner.* amplior. Grammat. Gr. §. 733. 6.

12. ἅπαντα Mon. F.

13. ὁπώς ποτε Mon. ACD. Barocc. ὅπέρ ποτε Vind.

14. βούλῃ Mon. D. — ποιῶμεν (ῶ) a corr. m. Par. B. ποιοῦμεν Par. D. ποιοῦμεν Par. A. Mon. BE. Rehd.

15. ἵνα μὴ περιμ. Barocc.

τὸν λόγον; σοφὸν γὰρ ἂν εἴη μὴ προσοβῆσαι τὴν θήραν. B [16]) Λέγωμεν δὴ ἅ τε χρεὼν εἴη βασιλέα ποιεῖν, ἅ τε μὴ χρεὼν [17]), ἀντιπαρατιθέντες αἰσχρὰ καὶ σεμνά. Σὺ δὲ τοῖς ἐξ ἑκατέρας μερίδος ἐφιςάμενος, ὅταν ἐπιγνῷς τι προςῆκον, τὸ μὲν ἀγαπᾷν [18]), ὡς ὑπὸ φιλοσοφίας ἐγκεκριμένον· τὸ δὲ ἀποδιοπομπεῖσθαι [19]), καὶ διανοεῖσθαι δή, τὸ μὲν ὡς ἀεὶ ποιήσων· τὸ δὲ ὡς οὐκέτ' [20]) αὖθις. Ἀλλὰ παρὰ τὸν καιρὸν τῶν λόγων ἐπὶ τοῖς μὴ χρεὼν, οἷς ἡμεῖς τε, σύ τε [21]) σαυτῷ συνεπίςασαι, δυςχεραίνων τε φαίνου σαυτῷ καὶ ἐρυθριῶν, ὅτι δὴ πέφηνε σὸν ὃ μὴ ἄξιον εἶναι σόν. Τό τοι C χρῶμα [22]) τοῦτο τὴν ἐκ μετανοίας ἀρετὴν ὑπισχνεῖται· καὶ αἰδὼς αὕτη θεία τε ἐςι [23]) καὶ Ἡσιόδῳ δοκεῖ. Ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτανομένοις ἰσχυρογνώμων, αἰσχυνόμενος ὁμολογίαν ἀγνοίας, οὐ κερδαίνει γνῶσιν ἐκ μετανοίας, οὐδὲ δεῖται [24]) λόγων ἰατρῶν· ἀλλ' ἀνὴρ ἂν φαίη σοφὸς ὅτι κολάσεως. Οὕτω που [25]) τραχεῖά τε ἐκ φροιμίου καὶ χαλεπὴ φιλοσοφία προςφέρεσθαι. Αἰσθάνομαι γάρ τοι [26]) ἐνίων ὑμῶν ἐκταραττομένων τε ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐν δεινῷ τιθεμένων. Ἀλλ' D ὑπεσχόμην τε οὕτω ποιεῖν, καὶ τῶν προγνόντων ἦν

16. τὴν θύραν Ed. Turn. Dein λέγομεν. Par. B.

17. χρέων Petav. 1. 2.

18. Superscr. ἀγάπα in Par. C. — ὑποφιλοσοφίας Mon. D. ὑπὸ σοφίας Turn. L. V. et Petav. 1. 2. in m.

19. ἀποδιαπομπεῖσθαι Petav. 2. Mox δὴ e δεῖ corr. in Par. A.

20. ὡς superscr. in Par. A. — οὐκ ἔτ' Mon. DE, οὐκ ἔτ Mon. B.

21. ἡμεῖς, τὲ σύ τε αυτῷ (sic), e mutat. rec. m. Rehd. (ἐγώ and σε written above)

22. χρῶμα, in m. γρ. χρῆμα Par. C. et Barocc. Vid. *Aristot.* Eth. IV. 9. et *Diogen.* Laert. VI. 54. T. I. p. 341. ed. Meib.

23. ἐςιν Par. AC. et Petav. 1. 2. ἐςι c. Ed. Turn. Codd. rell. — Ἡσιόδῳ] Opp. et D. v. 195 sqq.

24. οὐ δεῖται Mon. D. — λόγων superscriptum a pr. m. in Rehd. Vid. *Aeschyl.* Prometh. v. 379.

25. οὕτω που Rehd. Dein τ' pro τε Monacc. ACD. Barocc. Rehd.

26. τοι om. Rehd.

δήπου φράξασθαι[27]) καρτερῶς καὶ ἀντέχειν ταῖς ἐμβολαῖς.

4.

Καίτοι ταῦτα σύ τε χαίρεις[1]) ἀκούων, καὶ ἅπαντες ὑμνοῦσι. Κἀγὼ σοὶ σύμφημι μέγεθος ἀρχῆς ἑνὶ μηδενὶ τοσόνδε παρεῖναι, καὶ πλούτου θημῶνας ὑπὲρ τὸν πάλαι Δαρεῖον, καὶ ἵππον πολλακιςμυρίαν[2]), καὶ τοὺς χρωμένους τοξότας τε καὶ θωρακοφόρους, πρὸς οὓς ἡγεμόνος τυγχάνοντος[3]) ἀσθενὲς ἅπαν τὸ ἀνθιςάμενον· πόλεις δὲ ἀριθμὸν νικῶσαι[4]) προςκυνοῦσιν, οὐδὲ ὁρώμενον αἱ πλείους[5]), οὐδὲ ἰδεῖν προςδοκῶσαι τὸ κρεῖττον 4 A εὔχεσθαι θέαμα. Ταῦτα σοὶ καὶ παρ' ἡμῶν ἅπαντος[6]) ἂν μᾶλλον ἀληθῆ λέγοιτο. Τί οὖν τὸ μὴ συμβαῖνον ἡμῶν[7]) ἐκείνοις; Οἱ μὲν ἐντεῦθεν σοὶ πλέκουσιν ἔπαινον, καὶ καλοῦσιν[8]) εὐδαίμονα· ἐγὼ δὲ ἥκιςα μὲν ἂν ἐντεῦθεν ἐπαινέσαιμι, μάλιςα δὲ ἂν μακαρίσαιμι. Ἔςι δὲ[9]) οὐ μία φύσις, ἀλλ' ἕτερον ἑκάτερον, μακαρισμὸς καὶ ἔπαινος. Μακαρίζεται μὲν[10]) γάρ τις

27. Superscr. γρ. φράττεσθαί τε in Par. D.

Cap. IV. 1. χαίροις Mon. AC.

2. Ita Mon. C, ita et a m. pr. Mon. A, a s. πολλάκις μυρίαν, ut rell. et Edd.

3. ἡγεμόνος (σοῦ) Paris. C. — τυγχάνοντος pro τυγχάνοντας praebuerunt Codd. omnes, Turn. L. V. et margg. Petav. 1. 2.

4. ἀριθμὸν νικῶσαι — — αἱ πλείους, οὐδὲ] Habet haec Rehd. a pr. m. ad marg. adscripta.

5. Cf. *Xenoph.* Cyrop. I. 1. §. 3.

6. ἃ παντὸς Par. ABC. Mon. ABE. Barocc. Rehd. — λέγοιτο Par. AC. Vind. et a corr. m. Barroc., probante *Boissonadio* Anecdott. Vol. IV. p. 283. λέγοιντο rell. c. Edd.

7. ὑμῶν Rehd. et Mon. F. Dein οἱ μὲν om. Mon. AC et Vind.

8. ἔπαινον καὶ καλοῦσιν] Habet haec Mon. C. in marg.

9. δὲ (γὰρ) Mon. F. γὰρ Mon. AC. Vind. Mox ἑκατέρου Mon. C. ἑκάτερον, ον a s. m. per ras. corr., Mon. A. Dein μακαρισμός τε Par. A. Mon. BE. τε superscriptum in Mon. D. Vid. *Aristotel.* Ethic. I. 12. Polit. VII. 2. Rhet. I. 9. Eudem. II. 1.

10. μὲν in Par. ABD et Mon. BDE omissum Rehd. inter versus habet. Mox ab eodem τις abest. — ἐπὶ abiit in ἐπεὶ in Mon. F.

ἐπὶ τοῖς ἔξωθεν· ἐπαινεῖται δὲ ἐπὶ τοῖς ἔνδοθεν, ἐφ' ὧν εὐδαιμονία τὴν ἕδραν ἴσχει. Κἀκεῖνο μέν ἐςι τύχης ἀτέκμαρτον[11]) δῶρον· τῦτο δὲ γνώμης[12]) οἰκεῖον ἀγαθόν. B Ταύτῃ καὶ τὸ μὲν ἐςι παρ' ἑαυτοῦ βέβαιον· εὐτυχία δὲ πλάνον καὶ πολλάκις γε ἀντιπεριϊςάμενον εἰς τοσοῦτον τὸ ἀντικείμενον. Καὶ δεῖ[13]) μὲν ἐπὶ τὴν φυλακὴν αὐτοῦ [τοῦ] θεοῦ, δεῖ δὲ νοῦ, δεῖ δὲ τέχνης, δεῖ δὲ καιροῦ, δεῖ δὲ ἔργων πολλῶν[14]) καὶ πολλαχοῦ, καὶ παντοδαπῶν δὲ[15]) τούτων, ὧν οὔτε πεῖρά ἐςιν[16]), οὔτε ἔχει πειρωμένοις εὐμάρειαν. Οὐ γὰρ ὥςπερ παραγίνεται τοῖς ἀνθρώποις μακαρισμὸς, οὕτως ἀπραγματεύτως διασώζεται· ἀλλ' ὁρᾷς γὰρ τίσι βίοις αἱ τραγῳδῶν σκηναὶ[17]) κεχορήγηνται· οὐκ ἀφ' ὧν δυςτυχοῦσιν ἰδιῶται καὶ πένητες, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἰσχυροὶ καὶ C δυνάςαι καὶ τύραννοι. Οὐ γὰρ χωρεῖ μέγεθος συμφορᾶς οἰκία μικρὰ, οὐδὲ ὄγκον ἀτυχημάτων πτωχεία. Τὸν δὲ λαμπρὸν ταῖς τύχαις, τοῦτον ἔςι καὶ[18]) κινδύ-

ἀτελείωτον
11. ἀτέκμαρτον Par. B et Mon. B.

12. γνώμη (immo γνώμῃ) Mon. F. Mox idem τὸ μὲν ἐςι. — παρ' ἑαυτῇ Mon. C. Ultimam pronominis ἑαυτοῦ per ras. habet Mon.
τὸ
A. Infra τον ἀντικείμενον Mon. F.

13. δεῖ enatum e δὴ in Mon. D. Articulum ante θεῦ a Pariss. Monacc. Rehd. omissum seclusimus.

14. πολλοῦ Mon. F.

ἡ
15. δὲ Mon. D.

16. πεῖρα οἷς sine ἐςὶν Par. ABD. Mon. ABCDE. Rehd. Vind. πεῖ-
τισιν
ρα οἷς, οὔτε Par. C. οἷς a s. m. mutatum in ἐςι in libro Barocc. πεῖρα οἷς ἐςι dat Mon. F. Unde in pr. edit. de coniectura scripsimus π. τίς ἐςιν. Cod. Vat. addit hoc scholium: Ὁ λέγει τοσοῦτόν ἐςιν· ὅτι ὧντινων τούτων, τουτέςι τοῦ νοῦ, τῆς τέχνης, τοῦ καιροῦ καὶ τῶν πολλῶν ἔργων, οὔτε ἡ πεῖρα ἔχει εὐκολίας, ἤγουν τὸ μαθεῖν ταῦτα διὰ πείρας· ἔςι γὰρ χαλεπὸν ὡς ὄντος πολλοῦ· οὔτε αὖθις ἔχει εὐκολίας τοῖς μαθοῦσι ταῦτα πείρᾳ χρῆσθαι τούτοις πολλοῖς οὖσιν, ὡς εἴπομεν, καὶ διὰ τοῦτο ἀδυνάτοις. Cuius annotationis syllabas aliquot desideratas in Codice, cuius margo a bibliopego parum dextre recisus fuit, Bassus meus ex ingenio supplevit. — Dein εὐμαρίαν Mon. C.

17. ἐκ τραγῳδῶν σκηναὶ Mon. D. Verba οὐκ ἀφ' ὧν δυςτυχ. — ἰσχυροὶ a diversa manu in m. habet Rehd. Post ἰσχυροὶ addunt τε Mon. ACF. Vind.

18. Abest καὶ a Par. A et Mon.

νοις ἐπιφανῆ γενέσθαι καὶ θατέρᾳ μερίδι τοῦ δαίμονος. Ἀλλὰ καὶ πολλάκις μὲν ἦρξατο εὐτυχίας ἀρετὴ, καὶ ἔπαινος ἡγήσατο μακαρισμοῦ τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ αἰσχυνομένης τῆς τύχης ἀρεταῖς ἐπιδήλοις[19]) μὴ μαρτυρῆσαι. Κἂν δεήσῃ τοῦτο πιστώσασθαι παραδείγμασι, μὴ θύραθεν αὐτὸ μετίωμεν· ἀναπέμπασαι δὲ τὸν πατέρα, καὶ ὄψει τὴν ἀρχὴν αὐτῷ μισθὸν ἀρετῆς D δοθεῖσαν: Τύχη δὲ ἀρετῆς ἀναίτιος· ἀλλὰ τῶν γε κατ' ἀρετὴν ἔργων ἤδη πού τινες καὶ τύχην συνεπεσπάσαντο. Τούτοις ἐναρίθμιος εἴης, ὦ βασιλεῦ, ἵνα μὴ μάτην δεῦρο φιλοσοφία φθέγγηται. Εἴη σοὶ τὸ[20]) βασιλεύειν ταύτῃ σεμνὸν, ὅτι τὴν ἀρετὴν ἐγύμνασε καὶ προήγαγε, δεομένην ὕλης ἀποχρώσης οἰκείῳ μεγέθει, καὶ οὐκ ἂν χωρηθεῖσαν[21]) ἐν ὑποθέσει βίου βασιλείας ἐλάττονι.

5.

Ἀσκητέον οὖν τὴν ψυχὴν ἔχειν βασιλικῶς, καὶ 5 ἀπολογητέον ὑπὲρ τῆς τύχης, ἵνα μὴ ἀλογίας διώκη- A ται, ὡς οὐχ ὁμοίοις[1]) φροιμίοις σοί τε καὶ τῷ πατρὶ προῆλθεν ὁ βίος. Τῷ μὲν ἡ στρατεία[2]) βασιλείαν προυξένησεν· σὲ δὲ στρατεύει τὸ βασιλεύειν[3]), καὶ ὀφείλεις ἀρετὴν τῇ τύχῃ. Ὁ μὲν τἀγαθὰ[4]) πόνοις ἐκτή-

BE; in Par. B superscriptum est. Alterum ante θατέρᾳ om. Par. BC. Mon. A. DF. Barocc. Vind.; delet Rehd. Cuius loco legitur ἐν in Par. A.

19. ἐπιδήλως (οις superscr.) Mon. BE.

20. Articulum a rec. m. inter versus habet Rehd.

21. χορηγηθεῖσαν Par. D. — βασιλεία, c a r. m. superscr., Rehd.

Cap. V. 1. Abest ὡς a Rehd. Dein οὐχ' ὁμοίοις (sic) Barocc.

2. στρατεία e στρατία correctum est in Rehd. Tum βασιλείαν ἡ στρατεία προυξένησεν Mon. F. προυξένησεν item Mon. B; recte προυξένησεν Mon. E. προυξένησε rell. c. Edd.

3. τῷ βασιλεύειν Mon. D. Pro ἀρετὴν scribendum videtur ἀρχήν. De utriusque vocabuli confusione haud infrequenti vid. Coraius ad Plutarch. T. II. p. 440. Iacobsius ad Antholog. Palat. p. 551.

4. τ' ἀγαθὰ Mon. D.

σατο· σὺ δὲ ἀπόνως ἐκληρονόμησας. Δεῖ δὴ πόνων
ἐπὶ τὴν φυλακήν. Καὶ τοῦτ' ἔςιν[5]), ὃ πάλαι λέγω, τὸ
χαλεπὸν καὶ μυρίων[6]) ὀμμάτων δεόμενον, μὴ, ὅπερ
εἴωθεν ἡ τύχη ποιεῖν, ἀνακάμψῃ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ, B
καθάπερ οἱ μοχθηροὶ τῶν συνοδοιπόρων. Τούτοις γέ
τοι τὸ ἀςάθμητον αὐτῆς οἱ σοφοὶ προςεικάζουσιν.[7])
Ὁρᾷς ὅτι καὶ τῷ πατρὶ, καίτοι σαφῶς ἐπὶ κατορθώ-
μασι γενομένης τῆς ἀναῤῥήσεως, οὐδὲ τὸ γῆρας ἀκόνι-
τον[8]) ἀφῆκεν ὁ φθόνος· οὐκοῦν οὐδὲ ὁ θεὸς ἀςεφά-
νωτον·[9]) ἀλλ' ἐπὶ δύο τυράννους ἐλθὼν καὶ ἄμφω
βαλὼν, ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τροπαίῳ καταλύει τὸν βίον,
ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ, τῇ δὲ φύσει παραχωρήσας[10]),
πρὸς ἣν οὔτε ὅπλον ἰσχυρὸν, οὔτε νοῦς εὐμήχανος·
ἐντάφιόν τε[11]) ἔσχε τὴν ἀρετὴν, ἀδήριτον[12]) ὑμῖν C
τὴν βασιλείαν καταλιπὼν, ἣν σώζοι μὲν ὑμῖν[13]) ἀρε-
τὴ, σώζοι δὲ διὰ τῆς ἀρετῆς ὁ θεός. Ὡς ἀπανταχοῦ δεῖ
θεοῦ, καὶ οὐχ ἥκιςα παρὰ τοῖς οὐκ ἀθληταῖς, οὐδὲ
αὐτουργοῖς, ἀλλ', ὥςπερ ὑμῖν[14]), κληρονόμοις τῆς τύ-
χης· ἧς ὅτῳ[15]) πλεῖςον ἔνειμεν ὁ θεὸς, καὶ ὃν ἔτι κο-
μιδῇ[16]) παῖδα μέγαν[17]) βασιλέα καλεῖσθαι πέποικε, τοῦ-
τον δεῖ[18]) πάντα μὲν πόνον αἱρεῖσθαι, πᾶσαν δὲ ῥᾳ-

5. τοῦτό ἐςιν Barocc.

6. κυρίων, in m. μυρίων Mon. E.

προςει
7. παρεικάζουσιν Par. C. — Ὁρᾷς ab al. m. Rehd.

λ
8. ἀκόνιτον, λ a s. m. superscripto, Mon. C. Voluit qui λ supra posuit, haud dubie ἀκλόνητον. Addunt gl. ἄμοχθον Par. C et Vat.

9. H. l. puncto distinguunt Turn. et Petav. 1.; altera Petaviana interrogationis signum habet, quo non opus.

ἡττηθεὶς
10. παραχωρήσας Par. C. et Vat.

11. Abest τε ab Edit. Patusae. Artic. ante ἀρετὴν om. Mon. A.

οι
12. ἡμῖν Par. D. Tum σώζει Mon. D.

13. ἡμῖν Barocc.

14. ὥςπερ ἡμῖν Mon. BE.

15. ὅταν Mon. F.

16. κομιδῇ idem liber.

αι
17. μέγα Mon. BDE. — καλεῖσθε Par. B.

18. δὴ Barocc.

σώνην ἀπολιπεῖν, ὕπνου μὲν ὀλίγον[19]), φροντίδων
δὲ πλεῖσον μεταλαγχάνοντα, εἰ μέλλει[20]) τις τὸ βασι- D
λέως ὄνομα προσῆκον αὐτῷ[21]) περικεῖσθαι. Εὖ γὰρ[22])
ὁ παλαιὸς ἔχει λόγος, ὡς οὐ τὸ πλῆθος τῶν ὑπη-
κόων ποιεῖ βασιλέα, οὐ μᾶλλον, ἢ τύραννον, ἐπεὶ μηδὲ
πλῆθος προβάτων ποιεῖ ποιμένα, οὐ μᾶλλον, ἢ μά-
γειρον[23]), ὃς ἐλαύνει κατακόψων αὐτά, καὶ[24]) ἐμφο-
ρηθησόμενός τε αὐτός, καὶ ἄλλοις δεῖπνον ἀποδωσό-
μενος.

6.

Ἴσοις ὅροις[1]) φημὶ βασιλέα τε καὶ τύραννον διεστά-
ναι, καίτοι τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀμφοῖν ὅμοια. Ἄρ-
χουσιν ἑκάτερος ἀνθρώπων πολλῶν· ἀλλ' ὃς μὲν ἂν 6
ἑαυτὸν συντάττῃ τῷ φαινομένῳ τῶν ἀρχομένων κα- A

19. ὀλίγον corr. ex ὀλίγου a pr. m. in Mon. F. In Mon. D. sec. m. πλείστων in πλεῖστον mutavit. Cf. De Provid. p. 103. A. De re vid. Iliad. II. 24. *Xenoph.* Cyrop. I. 6. §. 8 et 42. Agesil. V. §. 2—3. VII. §. 1.

20. Ita pro vulg. εἰ μέλλοι iam in pr. edit. de coniectura scripsimus, quae confirmatur nunc libro Barocc. Dein τοῦ βασιλέως ὄνομα Mon. F. Rehd.

21. αὐτῷ recepimus e Par. ACD. Monacc. Rehd. Vind. et Patusae edit. αὐτῷ rell. libri scripti et editi.

22. Pro γάρ, quod Mon. A in ras. habet (a s. m.), legitur δὲ in Par. C. Barocc. Mon. C. — ἔχει deest in Turn. L. V. Vid. Plat. de re publ. p. 345. C. *Aristotel.* Eth. VIII. 11. §. 1. *Dion. Chrysost.* Or. IV. de Regn. p. 156. *Themist.* Or. I. p. 10. A. Or. XIII. p. 171. C. Or. XV. p. 186. CD.

23. ἐπεὶ — μάγειρον Mon. C in m. habet. Inter μάγειρον et ὃς in Mon. A. patet lacuna, erasis procul dubio verbis βασιλέα, οὐ μᾶλλον, ἢ τύραννον, quae supra, utpote neglecta, sec. m. supplevit.

24. καὶ delent Par. A et Barocc. — Dein ἀμφορηθ. Mon. F.

Cap. VI. 1. Respexit *Plat.* Politic. p. 276. E. sq. et et 301. A. sq. Cf. *Xenoph.* Memorabb. Socrat. IV. 6. §. 12. *Aristot.* Eth. VIII. 10. §. 2. 3. *Dio Chrysost.* Or. III. de Regn. p. 114. *Themist.* Or. II. p. 35. CD. *Basil.* Magn. Homil. in princip. proverbb. T. II. p. 99. AB. ed. Garn. — ἀλλ' ὃς μὲν] Vid. *Xenoph.* Cyrop. I. 6. §. 8. et VIII. 1. §. 21. sq. Memorabb. Socrat. III. 2. §. 1—3. *Dio Chrysost.* Or. I. de Regn. p. 47. sq. et 50. Or. III. de Regn. p. 112. sq. Or. IV. de Regn. p. 150. 156.

λῷ, καὶ ἐθέλῃ[2]) μοχθεῖν, ἵνα μηδὲν ἐκείνοις ᾖ μοχθηρὸν, καὶ προκινδυνεύειν, ἵνα[3]) ἐπ' ἀδείας ἐκεῖνοι βιοτεύωσι, καὶ ἀγρυπνεῖν καὶ συνεπιᾶσθαι μερίμναις, ἵνα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν σχολάζωσι δυσχερῶν, οὗτός ἐστιν ἐν προβάτοις μὲν ποιμὴν[4]), ἐν ἀνθρώποις δὲ βασιλεύς. Ὅστις δὲ ἀπολαύει[5]) τῆς[6]) ἡγεμονίας εἰς τρυφὴν καὶ καθηδυπαθεῖ[7]) τὴν ἐξουσίαν, οἰόμενος δεῖν ἐμπιπλάναι[8]) τὰς αὐτὸς[9]) αὑτοῦ πάσας ὀρέξεις, ὅθεν οἰμώξεται[10]) τὸ ἀρχόμενον, τοῦτο κέρδος τοῦ πολλῶν ἄρχειν τιθέμενος, τὸ παρὰ πολλῶν αὑτῷ θεραπεύεσθαι τῆς ψυχῆς τὸ ἡδόμενον· καὶ καθάπαξ εἰπεῖν, ὅστις οὐ B
πιαίνει τὴν ἀγέλην, ἀλλ' αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἀγέλης θέλει[11]) πιαίνεσθαι, τοῦτον καλῶ μάγειρον ἐπὶ βοσκημάτων, τοῦτον ἀποφαίνω τὸν τύραννον, ὅταν ᾖ δῆμος ἔλλογος[12]) τὸ ἀρχόμενον. Εἷς οὗτος βασιλείας σοὶ γνώμων·[13]) σὺ δὲ ἤδη σαυτὸν πρόσαγε τῷ βασανιστηρίῳ.[14]) Κἂν μὲν ἐφαρμόζῃς, χρῆσθαι[15]) δικαίως τῇ σεμνῇ προσηγορίᾳ τοῦ σεμνοῦ πράγματος·

2. ἐθέλει Mon. ABCE.

3. ἵν' Mon. BE. — ἐπαδείας Mon. D. ἐπ' ἀδίας Mon. C.

4. Vid. *Plat.* de re publ. p. 343. B. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 2. §. 14. *Dio Chrysost.* Or. I. de Regn. p. 48. et Or. IV. p. 156. *Max.* Tyr. XII. 7. p. 137.

5. ἀπολαύοι Par. D.

6. Articulum in Mon. A s. m. superscripsit.

7. In Par. C. Barocc. et Vat. addita est haec notula: καθηδυπαθῶ αἰτιατικῇ· συντάσσεται δὲ καὶ μετὰ γενικῆς.

8. ἐπιμπλάναι (sic) Barocc. ἐκπιμπλάναι Par. C. Mon. A. ἐκπινμπλάναι (sic) Mon. C. ἐμπιπλάσθαι Mon. BE. ἐμπιπλᾶσθαι Mon. G.

9. αὐτός, quod intercidit in Edd. Petav. 1. 2. et Patus. ex Ed. Turn. et Codd. revocavi. Dein ἑαυτοῦ Edd. Venet. 1. 2. αὐτοῦ Pariss. Mon. BCEF. Barocc. Rehd.

10. οἰμώζεται Mon. C. Rehd.

11. ἐθέλει Mon. CD.

12. ἐλλόγιμος Mon. D. ἄλογος Patus.

13. Ita c. Edd. Cod. Mon. F. βασιλείας σοι γν. rell., excepto Par. A, qui habet οὗτός σοι (sic a sec. m.) βασ. γν. — γνώμων καὶ κανὼν Mon. D.

14. Inepte addit idem Mon. κἂν σεμνοῦ πράγματος. Quae tamen punctis sunt notata.

15. Ita pro vulg. χρῆσαι Par. BCD. Monacc. Rehd. Vind. Silet Barocc.

ἀφαρμόζων δὲ, ἐπανορθοῦν πειρῶ τὰ διάστροφα καὶ
τῷ κανόνι προσφύεσθαι. Οὐ γὰρ ἀπογινώσκω[16]) τῆς
ἡλικίας χωρῆσαι πᾶσαν ἐπίδοσιν, μόνον εἴ τις αὐτὴν
εἰς ζῆλον[17]) ἀρετῆς μυωπίσειεν· ἰσχυρὸν γὰρ ἡ νεό- C
της ἐφ' ἑκάτερα[18]) ῥοπῇ, ὥσπερ οἱ ποταμοὶ ταῖς δο-
θείσαις ὁδῶν ἀφορμαῖς, ἀπληστότερον ἐπεξέρχονται.[19])
Ταύτῃ καὶ δεῖ[20]) τῷ νέῳ βασιλεῖ φιλοσοφίας ἢ προ-
λαμβανούσης[21]) αὐτὸν, ἢ ἀνθελκούσης ἀπὸ τῆς εἰς
ἑκάτερον ἐκροῆς· ἄλλαι μὲν γὰρ[22]) ἄλλαις ἀρεταῖς[23])
κακίαι γείτονες, καὶ ἀφ' ἑκάστης ὄλισθος οὐκ εἰς ἑτέραν,
ἀλλ' εἰς τὴν γείτονα. Βασιλείᾳ δὲ τυραννὶς παροι-
κεῖ καὶ μάλα ἀγχίθυρος, καθάπερ ἀνδρείᾳ[24]) μὲν
θρασύτης, ἐλευθεριότητι δὲ ἀσωτία· καὶ ὁ μεγαλό-
φρων[25]), ἢν μὴ[26]) παρὰ φιλοσοφίας εἴσω τῶν τῆς
ἀρετῆς ὅρων φυλάττηται, προκύψας, ἀλαζών ἐστι[27]) D
καὶ φαῦλος[28]) τὴν γνώμην ἀντὶ τοῦ μεγαλόφρονος.

16. Respexit *Plat.* Theaetet. p. 146. B.

17. πρὸς ζῆλον Barocc. — μυωπήσειεν, a corr. m. μυωπίσειεν [κινήσειε] Par. B. μυωπίσειεν Par. C. et Vat. Cf. *Boissonad.* ad Marin. Vit. Procl. p. 74.

18. ἐφεκατέρα Mon. D. ἐφ' ἑκατέρᾳ Par. D et Turn. L. V.

ον ον

19. ἐπεξέρχεται (ε per ras. posito) Rehd.

20. δεῖ correct. e δὴ in Mon. D.

21. προσλαμβανούσης Par. ABCD. et Mon. ABCDE.

22. Vat. in marg.: Σκόπει ἐνταῦθα τίνες τῶν κακιῶν ἀντιπάθειαν ἔχουσι πρὸς τὰς ἀκολούθους σφῶν ἀρετάς.

23. Margo libri Vat.: Τριμερὴς ἐστιν ἡ ψυχὴ, καθὼς οἵ τε ἔξω φιλόσοφοι καὶ οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκουσι· τὸ μὲν γάρ ἐστιν αὐτῆς λογικὸν, τὸ δὲ θυμικὸν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν. Ἡ οὖν ἀρετὴ μὲν τοῦ λογικοῦ ἡ φρόνησις· τοῦ μὲν θυμικοῦ ἀνδρεία (fort. ἡ ἀνδρεία)· τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ σωφροσύνη (fort. ἡ σωφρ.)· ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἡ δικαιοσύνη, καθάπερ Ἀριστοτέλης φησί. Vid. *Aristotel.* Eth. II. 6 — 9. et Categor. VIII. 22. coll. *Gregor.* Naz. Or. XLIII. p. 819. D.

24. ἀνδρείᾳ in Mon. A abiit in ἀνδρίᾳ, idque habent etiam Par. AC. Mon. BE. Vind. ἀσωτία enatum est ex ἀσωτεία in Mou. D.

25. Cf. *Aristot.* Eth. IV. 3 et 7.

26. εἰ μὴ Mon. ACD. Qui ad ὅρων pertinet, articulum Codici Mon. A. sec. m. dedit.

27. Ita Par. A (e corr.) et CD. Monacc. Barocc. Rehd. ἐσται vulg.

28. χαῦνος coni. *Bevingius* in

Μὴ τοίνυν ἄλλην, ἀλλὰ τὴν βασιλείας νόσον, [τὴν][29] τυραννίδα, δείδιϑί[30] τε καὶ διαγίνωσκε, χαρακτῆρσι τοῖς τεϑεῖσιν ὑπὸ τοῦ λόγου[31] χρώμενος· μεγίςῳ δὲ, ὅτι βασιλέως μὲν ἐςι τρόπος ὁ νόμος, τυράννου δὲ ὁ τρόπος νόμος[32]· ἡ δὲ ἐξουσία κοινή τίς ἐςιν ὕλη, καὶ μαχομένων τῶν βίων.

7.

Εὐμοιρίας μὲν οὖν καὶ εὐδαιμονίας τὰ ἄκρα πατεῖ πᾶς, ὅτῳ φύσει πάντα μὲν ἕπεται[1]) τῇ βουλήσει· 7 A ἕπεται δὲ ἡ βούλησις τῇ φρονήσει, καὶ δεσπότις[2]) οὖσα τῶν ἔξω, παραχωρεῖ τῆς ἀρχῆς τῇ συνοίκῳ τῇ κρείττονι, καὶ δέχεται παρ' αὐτῆς τῶν πρακτέων συνϑήματα.[3]) Οὐ γὰρ ἀπόχρη δυναςεία[4]) πρὸς εὐδαιμονίαν, οὐδ' ἐν ἰσχύϊ[5]) τὸ μακάριον ἔϑηκεν ὁ ϑεὸς, ἀλλὰ δεῖ παρεῖναι, μᾶλλον δὲ προεῖναι τὴν φρόνησιν, ἥτις ἂν κάλλιςα τῷ δύνασϑαι χρήσαιτο. Καὶ τοῦτον ἐγὼ τελεώτατον ἄνδρα καὶ βίον ἀναγορεύω, τὸν ἄρτιον ἀπ'

novv. Annall. philologg. et paedagogg. cura *Iahnii*, *Seebodii* et *Klotzii*. Tom. suppl. I. p. 343.

29. Articulum om. Codd. quattuor Pariss. Mon. ABCDE. Rehd. Vind. Quare uncinis coërcui.

30. δίδιδι Par. D. διαγίνωσκε (superscr. διακρίνε) Par. et Vat.

31. ὑπὸ τοῦ νόμου Mon. F.

32. τυράννου δὲ ὁ τρόπος νόμος (superscr. β α) Barocc. Ita haec verba videntur esse transponenda, quo ordine leguntur etiam apud *Laur. Lyd.* de magistrat. rei publ. Roman. I. 3. p. 16.: Ἔςι γὰρ βασιλέως μὲν τρόπος ὁ νόμος, τυράννου δὲ νόμος ὁ τρόπος.

Cap. VII. 1. φύσει μὲν πάντα ἑπ. Par. C. πάντα μὲν φ. ἕπεται (sic) Mon. F. Vid. *Plat.* Legg. p. 687. E.

2. δεσπότης (superscr. ι) Mon. G. ι a m. emend. habet Rehd. δεσπότης Mon. CDF.

3. Legendum videtur aut c. Venet. 1. 2. τὰ τῶν πρακτέων συνϑήματα aut τῶν πρ. τὰ σ. (conf. De Prov. p. 128. D. Epist. 67. p. 211. B. et 215. B.). — συνϑέματα (superscr. η) Par. B. συνϑέματα (superscr. διατάξεις) Par. A. συνϑήματα Par. C. Vat.

4. Respexit Epicuri sententiam ap. *Plutarch.* de aud. poet. p. 37. A., ubi cf. *Wyttenbach.* T. I. p. 225. sq. ed. Lips.

5. οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ ABCDE. οὐδὲν ἰσχ. Mon. F.

ἀμφοῖν [6]), καὶ οὐ θατέρᾳ σκάζοντα, ὃς ἄρχειν ἔλαχεν, B ἄρχειν εἰδώς· ὡς ἔστιν ἄμαχον, ὅταν ἰσχὺς καὶ σοφία συγγένωνται [7])· διαληφθεῖσαι [8]) δὲ ἀπ' ἀλλήλων, ῥώμη τε ἀμαθὴς καὶ φρόνησις ἀσθενής, εὐχείρωτοι γίνονται. Καὶ ἐγὼ τοῦτο τῶν σοφῶν Αἰγυπτίων ἐθαύμασα. Τὸν Ἑρμῆν, Αἰγύπτιοι [9]) διπλῆν ποιοῦσι τὴν ἰδέαν τοῦ δαίμονος [10]), νέον ἱσάντες παρὰ πρεσβύτῃ, ἀξιοῦντες, εἴπερ τις αὐτῶν μέλλει [11]) καλῶς ἐφορεύσειν, ἔννουν τε εἶναι καὶ ἄλκιμον, ὡς ἀτελὲς εἰς ὠφέλειαν θάτερον παρὰ θάτερον. Ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ Σφὶγξ αὐτοῖς ἐπὶ C τῶν προτεμενισμάτων [12]) ἱδρύεται, τοῦ συνδυασμοῦ [13]) τῶν ἀρετῶν ἱερὸν σύμβολον, τὴν μὲν ἰσχὺν θηρίον, τὴν δὲ φρόνησιν ἄνθρωπος. Ἰσχύς τε γάρ, ἔρημος ἡγεμονίας ἔμφρονος, ἔμπληκτος [14]) φέρεται, πάντα μιγνύ-

ἀ
6. ἐπ' ἀμφοῖν Mon. BG. ἐπ' ἀμφοῖν Par. Mon. AF. Barocc. — οὐ θάτερα Turn. L. V. οὔθ' ἑτέρᾳ Par. A. Mox superscriptum ὃς in Par. D.

7. Vid. *Plat.* de re public. p. 473. CD.

8. διαληφθεῖσαι mutatum est in διαλειφθεῖσαι in Par. B. Add. gl. διαχωρισθεῖσαι Vat.

9. *Τὸν Ἑρμῆν, Αἰγύπτιοι κτλ.*] Ante haec verba puncto distinguunt Codd. Monacc. omnes; in Rehd. interpunctionis nota erasa est. Edd. post *Ἑρμῆν* puncto distinguunt, commate Cod. Mon. F. Margo Barocciani habit hoc scholium: — *Τὸν Ἑρμῆν Αἰγύπτιοι πρὸς τὸν νέον ἱσαντες σύναπτε.* Plenius Par. C et Vat.: *Τὸ* (in Vat. rec. m. *τὸ* mutavit in *τὸν*) *Ἑρμῆν πρὸς τὸ* (*τὸν* Vat.) *νέον ἱσάντες σύναπτε, λέγων οὕτως· τὸν Ἑρμῆν* (Vat. addit *δὲ*) *Αἰγύπτιοι νέον ἱσάντες παρὰ πρεσβύτῃ, διπλῆν ποιοῦσι τὴν ἰδέαν τοῦ δαίμονος· ἤτοι αὐτόν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πολυδεύκους· Ὁ Πρωτεὺς ὁ Φάριος τὸ θαῦμα τὸ Ὁμηρικόν, πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί· ἤγουν αὐτός* (duo novissima vocabula om. Vat.). Cf. De Prov. p. 101. B — C. ibique scholium.

γρ. σώματος
10. τοῦ δαίμονος Mon. B. —
πλησίον
παρὰ πρεσβύτῃ Par. C. Vat.

11. μέλλοι Codd. et Edd. At cf. De Prov. l. c. et quae supra annotavi Cap. III. et V. — κα-
ς
λῶν Mon. F. — ἐφοράσειν Mon. D.

προπυλαίων
12. προτεμενισμάτων Par. C. Vat.

13. συνδοιασμοῦ Mon. D.

μεμηνυῖα
14. ἔμπληκτος Par. C. Vat. Barocc. ἔκπληκτος Turn. L. V.

ουσα [15]) καὶ ταράττουσα πράγματα· καὶ νῦς ἀχρεῖος εἰς πρᾶξιν, ὑπὸ χειρῶν οὐχ ὑπηρετούμενος. Κόσμος μὲν οὖν βασιλέως [16]) ἀρεταὶ πᾶσαι· φρόνησις δὲ ἁπασῶν βασιλικωτέρα. Ταύτην μοι [17]) ποίησαι πάρεδρον· ἕψεται γὰρ ἡ τριττὺς τῇ πρεσβυτέρᾳ τῶν ἀδελφῶν, καὶ πάσας εὐθὺς [18]) ἕξεις συσκήνους καὶ συςρατιώτιδας ἐπὶ σοί.

8.

Λόγον ἐρῶ τοῦτον ἄτοπον [1]) ὡς εὐθὺς ἀκοῦσαι,
παντὸς [2]) δὲ δήπου τῆς ἀληθείας ἐχόμενον. Ὅταν ἀ- D
σθένειαν ἐγὼ [3]) πρὸς δύναμιν ἐξετάζω, καὶ πενίαν πρὸς
πλοῦτον, καὶ τὰς ἐν ἅπασι μειονεξίας πρὸς τὰς ἐν ἅπα-
σι πλεονεξίας, εἰ δίχα φρονήσεως καθαραὶ πρὸς ἀλλή-
λας κρίνοιντο, πενία τε καὶ ἀδυναμία καὶ βίος ἰδιώτης
ἀντὶ τῆς μεγίςης ἡγεμονίας εὐτυχέςεραι [4]) παρεῖναι τοῖς
ἥκιςα ἐπηβόλοις νοῦ καὶ φρονήσεως· ἐλάττω γὰρ ἄρα [5])
ἐξαμάρτοιεν, τῆς ἐν τῇ γνώμῃ κακίας οὐχ εὑρισκούσης
πρόοδον εἰς ἐνέργειαν. Τὰ γὰρ θυραῖα τῶν ἀγαθῶν [6]), 8 A

15. μιγνῦσα Par. A. Mon. AC. Marg. Mon. F. Vind. Turn. L. V.

16. βασιλείας Turn. L. V.

17. Abest μοι a Par. BD. Mon. BDE. Rehd. — ποίησαι (ον) (lineola τῷ αι supposita) Mon. F. ποίησον Par. C. Mon. AC. Barocc. Vind.

18. In m. Par. et Vat. est gl. ἀντὶ τῦ καταρχάς.

Cap. VIII. 1. Barocc. a. s. m. inter versus habet μὲν, ut post h. v. inserendum.

2. πάντως correxit *Hieron. Wolfius.*

3. ἐγὼ ἀσθένειαν Venet. 1. 2.

4. εὐτυχέςερα Mon. CD. - ἐπηβούλοις Ed. Venet. 1. ἐπιβόλοις a m. pr., a corr. m. ἐπηβόλοις Mon. A.

5. ἂν Mon. EG. ἂν (γρ. ἄρα) Mon. B. Sed legendum videtur aut ἐλάττω γὰρ ἄρα ἂν aut ἄρα ἐξαμάρτοιεν ἄν. Nam particulam ἂν post α saepius a librariis neglectam (vid. *Baehr.* Spec. Observatt. Plutarch. in Creuzeri Melet. P. III. p. 14.), nec raro a praecedente εν absorptam esse satis notum. Cf. *Synes.* Ep. 80. p. 228. C.

6. Superscr. gl. ὁ πλοῦτος, ἡ δύναμις in Par. C. Vat. ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα Barocc. in marg.

ἅπερ ὀργανικὰ καλεῖν ἔθος Ἀριςοτέλει [7]) καὶ Πλάτωνι, τοῖς ἐμοῖς ἡγεμόσιν, ὑπηρετεῖν οἶδε κακίαις οὐ μεῖον, ἢ ἀρεταῖς. Ταύτῃ καὶ τὼ ἄνδρε τούτω καὶ ὅσοι γε ἀπὸ τούτων ῥύακες φιλοσοφίας ἐῤῥύησαν, οὔτε τῆς ἀμείνονος αὐτὰ [8]) προσηγορίας ἠξίωσαν, οὔτε τῇ χείρονι κατεδίκασαν, ἀλλ᾽ ὀργανικὰ καλοῦσι, νῦν μὲν ἀγαθὰ, νῦν δὲ κακὰ, ταῖς τῶν χρωμένων ἕξεσιν αὐτὰ χρωματεύοντες. Ὥσπερ οὖν εὐχῆς ἄξιον ἀπεῖναι τοῦ φαύ- B
λου τὰ ὄργανα, ὅπως ἀνενέργητον ἔχῃ [9]) τὴν μοχθηρίαν, οὕτω παρεῖναι τῷ καλῶς χρησομένῳ, οὗ πάντες ἂν, καὶ πόλεις καὶ διῶται [10]), ὀνίναιντο, ἵνα μὴ ἀχρεία [11]) καὶ ἄπρακτος ἀρετῆς φύσις ἀγνοουμένη μαραίνηται, ἀλλ᾽ εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίας δαπανήσῃ τὴν δύναμιν. Οὕτω μοι χρῶ τοῖς προκειμένοις ἀγαθοῖς· καὶ γὰρ μόνως [12]) ἂν οὕτως ἀγαθοῖς χρήσαιο. Ἀπολαυόντων [13]) οἶκοι, καὶ πόλεις, καὶ δῆμοι, καὶ ἔθνη, καὶ ἤπειροι, προνοίρας βασιλικῆς καὶ κηδεμονίας [14]) ἔμφρονος, ἣν ὁ θεὸς αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν τοῖς νοητοῖς ςήσας ἀρχέτυπον, δίδωσιν εἰκόνα τῆς προνοίας, καὶ ἐθέλει τὰ τῇδε τετάχθαι κατὰ μίμησιν ὑπερκόσμιον. Φίλος οὖν C
τοῦ μεγάλου [15]) βασιλέως ὁ δεῦρο ὁμώνυμος, ἂν μὴ ψεύδηται τοὔνομα· οὐ ψεύδεται [16]) δὲ, ἂν καὶ θάτερον [17]) παρῇ τῶν ὀνομάτων τοῦ θεοῦ. Ὃ πρὶν εἰπεῖν,

7. Eth. I. 8. §. 15. sqq. et 9. §. 7. — καὶ Πλάτωνι] Euthyd. p. 281. C. Menon. 87. D. Legg. 632. B.

8. αὐταὶ Vind.

9. ἔχει Mon. F.

b a
10. πόλεις καὶ ἰδιῶται (sic) Mon. F. πόλις Par. AD. Mon. D.

11. ἀχρεῖα Mon. AD. ἀχρεῖα a m. pr., a s. ἀχρεία Rehd. — φύσις ἀρετῆς Mon. F. φύσης Mon.
η
C. — μαραίνεται Mon. D.

12. μόνος Par. A.

13. ἀπολαβόντων Mon. BE. — οἶκοι — πόλεων — δήμων — ἐθνῶν — ἠπείρων Mon. E. οἶκοι
εις οι η
— πόλεων — δήμων — ἐθνῶν —
οι
ἠπείρων Mon. BG.

14. κηδαιμονίας Mon. D. c. Ed. Turn.
ι
μεγίςυ
15. μεγάλου Par. D.

16. οὐ ψεύδηται Mon. D.

17. τὸ ἀγαθὸν marg. Par. B.

οὐκ ἂν ἄκαιρον [18]) εἴη διαλεχθῆναί τι τῶν παρὰ φιλοσόφίας ἐνθάδε σαφήνειαν προοικονομούμενον.

9.

Οὐδὲν [1]) οὐδαμῇ πω πέφηνεν [2]) ὄνομα τῆς οὐσίας ἀπτόμενον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἀτευκτοῦντες [3]) αὐτοῦ τῆς ἐμφάσεως ἄνθρωποι διὰ τῶν ἀπ' αὐτοῦ [4]) ψαύειν ἐθέλουσιν αὐτοῦ. Κἂν πατέρα, κἂν ποιητὴν [5]), κἂν ὁτιοῦν εἴπῃς [6]), κἂν ἀρχὴν, κἂν αἴτιον, ταῦτα πάντα D
σχέσεις εἰσὶν αὐτοῦ πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ. Καὶ βασιλέα τοίνυν εἰπὼν, ἀπὸ τῶν βασιλευομένων, ἀλλ' οὐκ αὐτοπροσώπως ἐπιχειρήσας τῆς φύσεως αὐτοῦ δράξασθαι. Νῦν οὖν ἐρῶν ἔρχομαι καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ὀνομάτων, ὅπερ ὑποσχόμενος ὑμῖν, εἰς καιρὸν τοῦτον ἀνήρτησα. Καὶ τί τοῦτ' ἐστι [7]) τὸ συντεταγμένον καὶ συγγενόμενον [8]) τῷ δεῦρο βασιλεῖ, ὃ κυροῦν ἔφην αὐτὸν καὶ ἀπο- 9 A
φαίνειν [9]) τυγχάνοντα [10]), καὶ οὐ ψευδώνυμον; Ἀγαθόν

ον
18. οὐκ ἄκαιρ ἂν (a. s. m.) Mon. A. (primitus enim omissum fuerat ἂν); ἄκαιρον ἂν Vind.

Cap. IX. 1. Οὐδὲν ab ead. m. in marg. habet Mon. C. — οὐδαμῇ πω cum libris Pariss. Mon. ACF. Barocc. Vind. Ed. Petav, 1. 2. οὐδαμῆπω rell. et Edd. Turn. Venet. 1. 2.

2. πέφυκεν Mon. AC. ὄνο pro ὄνομα Mon. D.

3. Superscr. ἀποτυγχάνοντες in Par. C, Vat. Barocc.

ἀ
4. τῆς pro τῶν Mon. C. ἐπ' αὐτῦ Mon. F.

5. Ita Mon. D et e coniect. Petavius in marg. sec. ed. τὸν ποιητὴν rell. libri scripti et editi. Respexit Noster *Plat.* Timae. p. C. 28. Cf. *Minuc. Fel.* Octav. Cap. XVIII. 6.

6. εἴποις Mon. ACD. Vind. Mox σχέσις Par. D.

7. καίτοι pro καὶ τί Pariss. Monacc. Barocc. Rehd. τουτέστι Mon. F. τοῦτ' ἐστὶν Mon. BE. τοῦτό ἐστι Barocc.

γρ. συγγενόμενον
8. συγγενώμενον Par. D. — ὃ a m. pr. inter versus habet Rehd.

9. καὶ ἀποφαίνειν in marg. supplet Mon. C.

10. Ita Mon. A et marg. Mon. F. τυχάνοντα Vind. τυχόντα rell. c. vulgaribus libris. Dein ψευδώνυμον ὄντα Mon. BE. Sed ὄντα haud dubie ad τυγχάνοντα pertinet et ex marg. in textum irrepsit. Τυγχάνοντα enim h. l. pro ὄντα accipiendum est. De quo illius verbi usu vid.

που τὸν θεὸν ὑμνοῦσιν ἅπαντες ἁπανταχοῦ [11]) καὶ σοφοὶ δῆμοι καὶ ἄσοφοι· καὶ ταύτῃ συγχωροῦσιν ἀλλήλοις καὶ ὁμοφωνοῦσιν ἅπαντες οἱ τὰ ἄλλα διαστάντες περὶ τὰς ὑπολήψεις τοῦ θείου, καὶ τὴν ἀκήρατον αὐτοῦ καὶ ἀμερῆ φύσιν δόξαις ἑτερογνώμοσι μερισάμενοι [12]). Ἀλλά τοι καὶ τοῦτο τὸ ἀγαθὸν τὸ ἀναμφισβήτητον οὔπω μηνύει τοῦ θεοῦ τὴν ἐν τῷ εἶναι ἕδραν, ἠράνισται δὲ ἀπὸ τῶν ὑστέρων. Οὐ γὰρ ἀπόλυτον [13]) εἰς ἀκοὴν ἔρχεται τἀγαθόν, ἀλλ' ἐκείνοις ἀγαθὸν [14]), ὧν ἐστι πρακτικὸν καὶ οἷς ἐστιν ἀπολαυστικόν B [15])· τοῦτο γὰρ ἡ διάνοια [16]) βούλεται τοῦ ὀνόματος, ἑρμηνεύειν τὸν θεὸν αἴτιον ἀγαθῶν· ἱεραί τε ἐν τελεταῖς ἁγίαις εὐχαὶ πατέρων ἡμῶν [17]) ἐκβοῶσαι πρὸς τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν [18]) οὐ τὴν δυναστείαν αὐτοῦ κυδαίνουσιν, ἀλλὰ τὴν κηδεμονίαν προσκυνοῦσιν. Ὅτε [19]) οὖν θεὸς δωρητικός ἐστιν ὧν προσήκει θεῷ, ζωῆς καὶ

Locella ad Xenoph. Ephes. p. 266. *Heindorf.* ad Plat. Gorg. p. 190. *Erfurdt.* ad Sophocl. Aiac. v. 9. coll. Nostro infr. p. 23. A. — δικαίως τυχόντα vel simile quid legendum esse suspicabatur Petavius Annot. ad Ed. 1. 2. ἀποφαίνειν τὸν ὄντα καὶ ὃ ψ. coni. Bevingius.

11. παντοχοῦ Rehd.

12. μερισάμενον Petav. 2. errore typoth.

13. ἀπόλυτον (ἁπλοῦν) Par. C. Vat. Barocc.

14. ἀγαθὸν in m. supplet Mon. C. Tum ἐστὶ — ἐστὶν Codd. et Edd.

15. ἀπολαυστικὸν iam in pr. edit. scripsi praeeunte Cod. Mon. D. Reliqui e. editis habent ἀπολαυστόν. Sed adiectiva in ικοσ et οσ exeuntia non raro inter se permutata esse monuit *Schaefer.* in Indic. Graecit. ad Gregor. Cor. p. 992.

16. ἡ διάνοια τοῦ ὀνόματος βούλεται Barocc. — ἐφερμηνεύειν (sic) Mon. F.

17. πάτερ ἡμῶν coni. *Camerarius*, probante *Petavio*. Vertit etiam *Cornarius*: *pater noster exclamantes*. Πατέρων in πατέρα mutavit *Hier. Wolfius*. Dein ἐκβοῶσι scribunt Par. B. Mon. BCEF et Rehd. ἐκβοῶσ (αι) correxit sec. m. in Mon. A. ἐκβοῶσι (αι) est in Par. D.

18. Add. gl. τὸν (a m. r.; a pr. τὸ) ἀγαθὸν Vat. τὸ ἀγαθὸν Barocc. in m., ὅτι ἀγαθὸν Par. C.

19. ὅ τε Mon. E. Vind. Petav. 2.

νοῦ καὶ εἰ δή τι [20]) τῶν ὑςέρων οὐκ ἀνάξιον ἥκειν παρὰ τοῦ πρώτου [21]), σοὶ δ' ἂν προςήκοι μὴ λιπεῖν τὴν τάξιν, καθ' ἣν [22]) ἐτάχθης, μηδὲ αἰσχύνειν τὰς ὁμωνυμίας, ἀλλ' ἐπιτίθεσθαι τῇ μιμήσει, ἐπικλύζειν μὲν ἀγαθοῖς C ἅπασι τὰς πόλεις, καταχεῖν δὲ εὐδαιμονίαν, ὅση δυνατὴ τῶν ἀρχομένων ἑκάςῳ. Οὕτω βασιλέα μέγαν ὀνομάζοντες ἐπαληθεύοιμεν [23]), τὴν τιμὴν οὐκ ἔθει διδόντες, οὐ θεραπεύοντες χρείαν, οὐκ ὀργὴν παραιτούμενοι, ἀλλ' αὐτῷ τῷ κρίνοντι τῆς ψυχῆς [24]) ἐπινεύοντες, ἀδόλῳ γνώμης ἑρμηνεῖ τῇ γλώττῃ χρώμενοι. Φέρε δή σοι γράψω λόγῳ τὸν βασιλέα, ὥςπερ ἄγαλμα ςήσας· σὺ δέ μοι [25]) τὸ ἄγαλμα τοῦτο κινούμενον ἐπιδείξεις [26]) καὶ ἔμπνουν γενόμενον. Οὐκοῦν συμπαραλήψομαι μὲν εἰς δημιουργίαν, εἰ τοῦτο δέοι, τῶν τοῖς D παλαιοῖς τε καὶ μακαρίοις ἀνδράσιν ἐπὶ νοῦν [27]) ἐλθόντων· σὺ δὲ μηδὲν ἧττον αὐτὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀγαπᾷν [28]) ὡς ἀδηρίτως [29]) προςήκοντα βασιλεῖ, περὶ ὧν ὁμοίως φρονοῦσι παλαιοί τε καὶ νέοι σοφοί.

10.

Εὐσέβεια δὲ πρῶτον ὑποβεβλήσθω κρηπὶς ἀσφαλής, ἐφ' ἧς ἑςήξει τὸ ἄγαλμα ἔμπεδον· καὶ οὐ μή πο-

20. δεῖ τι Mon. BE.

21. Superscr. gl. παρὰ τῦ θεῦ in Par. C et Vat. Dein σοὶ ἂν exhibent Par. B. Mon. BE. σοί τ' ἂν Par. D. Mon. ACF. Sed τ' sec. manui debetur in Mon. A. σοὶ δ' (τ') ἂν Barocc. et Vind. Vulgatam recte tuentur Mon. D. et Rehd.

22. Ita Mon. D et a s. m. Mon. A. Cf. p. 8. C. et 22. D. Reliqui e. Edd. καθὼς (Mon. F. καθ' ὧς), cuius loco καθ' ἧς coni. *Lobeckius* ad Phryn. p. 426.

23. ἐπαληθεύομεν Par. B. Mon. D. Rehd.

24. ταῖς ψυχαῖς Mon. F.

25. μοι accessit e Par. AC. Mon. ABCEF. Barocc. Rehd. Vind.

26. ἐπιδείξεις Par. B. ἐπιδείξαις (αι) Mon. C. ἐπιδείξοις Mon. A Vind.

27. εἰς νοῦν Par. C.

28. Ita Pariss. Monacc. Barocc. Rehd. Vind. Turn. L. V. et margg. Petav. 1. 2. probante *Wakefieldio* Silvv. critt. T. IV. p. 136. ἀγάπα Turn. et Petav. 1. 2., idemque superscriptum legitur in Par. C.

29. ἀδηρίτος (sic) Mon. F. Addunt gl. ἀναμφιβόλως Par. C. Vat. Barocc. Mon. C.

τε αὐτὸ περιτρέψῃ [1]) χειμὼν, τῆς κρηπῖδος ἐχόμενον.
Αὕτη μὲν δὴ καὶ συναναβήσεται καὶ πολλαχοῦ [2]) φα- 10 A
νεῖται, πρὸς τῇ κορυφῇ δὲ οὐχ ἥκιςα. Ἔνθεν [3]) ἑλὼν,
φημὶ δεῖν, ἡγουμένου θεοῦ [4]), τὸν βασιλέα πρῶτον
αὐτὸν [5]) αὑτοῦ βασιλέα εἶναι, καὶ μοναρχίαν ἐν τῇ
ψυχῇ καταςήσασθαι. Εὖ γὰρ ἴσθι τοῦτο, ὡς οὐχ
ἁπλοῦν τι χρῆμα [6]), οὐδὲ μονοειδὲς ἄνθρωπος, ἀλλὰ
συνῴκισεν ὁ θεὸς εἰς ἑνὸς ζώου σύςασιν ὄχλον [7]) δυ-
νάμεων παμμιγῆ τε καὶ πάμφωνον· καὶ ἴσμεν ὕδρας,
οἶμαι, θηρίον [8]) ἀτοπώτερον καὶ μᾶλλόν τι πολυκέφα-
λον. Οὐ γὰρ ταὐτῷ [9]) δήπου νοοῦμεν καὶ ὀρεγόμεθα
καὶ λυπούμεθα [10]), οὐδὲ ταὐτῷ καὶ θυμούμεθα, οὐδὲ B
ὅθεν ἡδόμεθα, καὶ φοβούμεθα· ἀλλ' ὁρᾷς ὡς ἔνι μὲν
ἄῤῥεν ἐν τούτοις, ἔνι [11]) δὲ θῆλυ, καὶ θαῤῥαλέον τε

Cap. X. 1. *Οὐ* om. Par. A. *μή ποτε* correctum est e *μήτε* in Barocc. — *περιτρέψει* coni. *Boissonadius* ad Philostrat. Heroicc. p. 373. Pro *κρηπῖδος* male scribunt *κρηπίδος* Mon. BDEF. Rehd. c. Turn. et Patusae editt., idque a m. pr. habebat Mon. A.

2. *πολλαχῇ* (sup. *οῦ*) Mon. F. *πολλαχῇ* Turn. L. V et Petav. 1. 2. in m.

3. *ἔνθεν* (sup. *ἐκ τούτῳ*) Par. C. In Vat. est gl. *ἐκ τούτων*. Cf. Odyss. VIII. 500.

4. *ἡγουμένη θεοῦ* Mon. D. — Verba *τὸν βασιλέα* delet Barocc.

5. *αὐτόν* om. Par. B. Dein *αὐτοῦ* Mon. BCE. Rehd.

6. *πρᾶγμα* Mon. A et (in m.) Mon. F.

7. *ὄχλων* Mon. F.

8. *θηρίου* Rehd. *θηρίων* Mon. E. Ad v. *ἀτοπώτερον* exhibent gl. *θαυμασιώτερον* Par. C. Vat. Barocc. Vid. *Plat.* de re publ. p. 588. C.

9. *ταυτῷ* Mon. ABCE. Par. C. *ταυτὰ* Par. D. Mon. DF. *ταῦτα* Rehd. In Mon. A et Vind. ante *ταὐτῷ* illata est gl. *ἑνὶ μέρει*, quam Par. C et Mon. C inter versus habent. Eadem legitur in Vat. Respexit *Plat.* de re publ. p. 439. D. sqq. 550. B. 553. C. 571. D. 580. D. 606. D. Cf. *Morgenstern.* de Plat. re publ. Comment. p. 100. sq. et *Creuzer.* ad Plat. p. 41. b.

10. *καὶ λυπούμεθα*] Desunt haec in Edd. Petavv. Mox iterum scribunt *ταυτῷ* Mon. ABCEF. Par. C. Rehd. *τ'αὐτῷ* habet Mon. D. *αὐτῷ* Par. Turn. L. V. et in m. Petav. 1. 2. Additur gl. *μέρει τῆς ψυχῆς* in Par. C et Vat.

11. *ἐνὶ* Mon. DF. Mox *ἐν τούτοις καὶ θηλῦ· ἔνι δὲ θαῤῥαλέον* Par. AD. Voc. *θηλῦ* delet Barocc. — *θαραλέον* (sup. *ρ*) Rehd. Proxime pro *ἔνι* iterum scribit *ἐνὶ* Mon. F.

*καὶ δειλόν· ἔνι δὲ τὰ παντοδαπῶς ἀντικείμενα· ἔνι δέ
τις ἡ μέση διὰ πάντων [12]) φύσις, ἣν νοῦν καλοῦμεν,
ὃν ἀξιῶ βασιλεύειν ἐν τῇ τοῦ βασιλέως ψυχῇ, τὴν
ὀχλοκρατίαν [13]) τε καὶ δημοκρατίαν τῶν παθῶν κατα-
λύσαντα. Ἀφ' Ἑςίας [14]) γὰρ ἂν οὗτος βασιλεύσειε [15])
τῇ κατὰ φύσιν ἀρχῇ τῆς ἡγεμονίας χρησάμενος. Ὡς
ὅςις γε τὰς ἀλόγους [16]) τῆς ψυχῆς μοίρας τιθασσοὺς [17])
καὶ χειροήθεις [18]) ποιήσας, κατηκόους τῷ λόγῳ παρέ-* C
*σχετο, εἰς μίαν ἡγεμονίαν ἔμφρονα συντάξας τὸ πλῆθος,
οὗτός ἐςιν ὁ θεῖος, καὶ ἰδιώτης καὶ βασιλεύς· μᾶλλον
δὲ βασιλεύς, ὅτι τὴν ἀρετὴν οὗτος ἔθνεσιν [19]) ὅλοις
κοινοῦται [20]), καὶ τῶν ἑνὸς ἀγαθῶν πολλοὶ ἐπαυρί-
σκονται ἄνθρωποι [21]). Τούτῳ γὰρ ἀνάγκη τὸ ἔνδοθεν
ἀςασίαςον διάγειν [22]), καὶ μέχρι προσώπου γαλήνην
ἔνθεον· καὶ ἔςιν οὐ φοβερὸν, ἀλλ' ὑπέρσεμνον θέαμα
ἐν αἰδοῦς ἀκύμονι διαθέσει [23]), φίλους μὲν, ταὐτὸν [24])
δὲ εἰπεῖν, ἀγαθοὺς ἐκπλήττων, τοὺς δὲ ἐχθρούς τε καὶ* D
*πονηροὺς καταπλήττων. Μετάνοια [25]) δὲ οὐκ ἐμβατεύει
τῇ τούτου ψυχῇ. Πράττει γὰρ, ὅ τι ἂν πράττῃ [26]),*

12. Ita pro *διὰ δὴ πάντων* Codd. omnes, excepto Paris. C, in quo est *πάντως*.

13. *ὀχλοκρατείαν* primo Mon. D.

οἰκείως
14. *ἀφ' ἑςείας* Barocc. *ἀφ' ἑςίας* Par. C. Vat.

15. *βασιλεύσειεν* Mon. BE. *βασιλεύσει* Patusa.

16. *ἀλόγυ* Mon. D. Qui sequitur articulus abest a Mon. AC et Vind.

17. *τιθασοὺς* Mon. BDEF et Rehd.

ὑπηκό-
18. *χειροήθους* Rehd. — *κα-*
ους
τηκόους Par. C. et Vat. — *παρέχετο* Mon. D.

19. *ὅλοις ἔθνεσι* Par. A.

20. Superscr. gl. *μεταδίσωσι* in
ἀπολαύουσι
Mon. C. — *ἐπαυρίσκονται* Par. C. Vat. Barocc.

21. Abest a Par. C. et Barocc.

ἤγουν φθάνειν
22. *διάγειν* Mon. C.

23. Respexit Noster *Plotin.* de pulchrit. p. 32. ed. Creuz.

24. *ταυτὸν* Mon. BCDEF et Rehd. Dein *ἐκπλῆττον* — *καταπλῆττον* Par. A. Eadem lectio superscripta est in Par. D. Cf. *Solon.* in Brunck. Analectt. T. I. p. 65. VI. 5—6.

25. Add. gl. *μεταμέλεια* Par. C. Vat. Barocc.

26. *πράττοι* Mon. AC et Vind.

δεδογμένα ἅπασι τοῖς μέρεσι [27]) τῆς ψυχῆς πράττων, τῷ πάντα πρὸς μίαν ἀρχὴν κεκοσμῆσθαι [28]), καὶ μὴ ἀπαξιῶσαι μέρη [29]) τε εἶναι, καὶ εἰς ἓν τὸ ὅλον συννεῦσαι. Ὅςτις δὲ διοικίζει τὴν προςβολὴν [30]) τῶν μερῶν τούτων, ἐνδοὺς αὐτοῖς εἰς ἐνέργειαν πολλοῖς εἶναι, καὶ ἀνὰ μέρος [31]) ἐθέλει ἀναπείθειν τὸ ζῶον, τοῦτον ὄψει νῦν μὲν ὑψοῦ τὴν γνώμην, νῦν [32]) δὲ ὕπτιον· τεταραγμένον νῦν μὲν ὁρμῇ, νῦν δὲ φυγῇ, καὶ λύπαις 11 A καὶ ἡδοναῖς καὶ ἀτόποις ὀρέξεσιν. Ὁμολογεῖ [33]) δὲ οὐδέποτε οὗτος αὐτὸς ἑαυτῷ.

Καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾷν μέλλω [34]) κακά·
Θυμὸς [35]) δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,

ἔφη τις [36]), ἐπιγνοὺς τὴν ἑτερότητα καὶ διχόνοιαν τῶν ἴσων δυνάμεων.

11.

Τοῦτό τοι [1]) πρῶτον καὶ σφόδρα βασιλικόν, αὐτὸν ἑαυτοῦ βασιλεύειν, τὸν νοῦν ἐπιςήσαντα [2]) τῷ συνοίκῳ θηρίῳ, καὶ μὴ κρατεῖν ἀξιοῦντα πολλακιςμυρίων [3])

27. Ita Codd. Pariss. Monacc. ABCDE. Barocc. πᾶσι τ. μ. rell. c. Edd. Cf. *Plat.* Phaedr. p. 256. C.

28. κεκομῆσθαι Par. A κοσμεῖσθαι Turn. L. V. et Petav. 1. 2. in m.

29. μέρει Mon. D. — συνεῦσαι Mon. CDF. Vind. Patus.

30. τὴν προςβολὴν, superscr. verbis: ἤγουν τὴν πρόςκρουσιν·
δίδωσιν
ὁρμὴν, Mon. C. — ἐνδοὺς id.

31. Adiecta gl. ἐν τῷ μέρει margini libri Vat. — ἐθέλειν Mon. BE. Barocc. Vind. c. Ed. Turn.

32. Part. νῦν superscripta est in Rehd. Vocc. ὁρμῇ — φυγῇ in ras. habet Mon. A.

συμφωνεῖ
33. ὁμολογεῖ Par. C.

34. μέλλω δρᾷν *Gregor. Palam.* Prosopogr. p. 11.

35. Explicatur verbis: τὸ ἄλογον μέρος τῆς ψυχῆς in Par. C. Vat. — τῶν abest a Vind.

36. ὁ εὐριππίδης (sic) Mon. A. in m. Vid. Med. v. 1074. ed. Pors.; Elmsl. v. 1046.

Cap. XI. 1. τὸ Vind. Fort. τοῦτό τοι τὸ πρ.

2. ἐπιςήσοντα Mon. C. Cf. *Plat.* Phaed. p. 97. C. Phileb. p. 28. C. ibique *Stallbaum.* et p. 30. D.

3. πολλάκις μυρίων et Codd. et Edd.

ἀνθρώπων, ἔπειτα αὐτὸν δοῦλον εἶναι δεσποινῶν αἰσχίστων, ἡδονῆς καὶ λύπης καὶ ὅσοι σύγγονοι θῆρες B ἐνδιαιτῶνται τῷ ζώῳ. Ἐντεῦθεν δὲ ἤδη παρ' ἑαυτοῦ [4] προϊὼν ὁ βασιλεὺς πρώτοις ἐντεύξεται τοῖς πέλας τε καὶ φίλοις [5]), μεθ' ὧν συνεστώτων περὶ τῶν ὅλων βουλεύσεται. Τούτους προσερεῖ φίλους, οὐ κατειρωνευόμενος τοῦ ὀνόματος, οὐδὲ ὥσπερ οἱ κολάζοντες [6]) τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῆς δεσποτείας, ἔργῳ φιλανθρωποτέρῳ τῆς ἀληθείας ὀνόματι [7]). Τί γὰρ κτῆμα βασιλικὸν οὕτως, ὥσπερ ὁ συνὼν [8]) φίλος; τίς εὐτυχίας κοινωνὸς ἡδίων; τίς δὲ διενεγκεῖν χείρω τύχης ῥοπὴν ἀσφαλέστερος; τίς C ἀδολώτερος εἰς ἔπαινον; τίς εἰς πλήττουσαν [9]) νουθεσίαν ἀλυπότερος; εὐγνώμονος δὲ βασιλέως ποῖον ἐπιδηλότερον τῷ πλήθει τεκμήριον, ἢ εἰ φαίνοιτο ζηλωτοὺς ποιῶν ἀεὶ τοὺς συνόντας; Οὕτω γὰρ καὶ τοῖς πόῤῥωθεν ἐραστὸς ἂν εἴη [10]), καὶ γένοιτο ἂν ἀγαθοῖς εὐχῇ τεύξασθαι φιλίας βασιλικῆς· ὧν τἀναντία τοῖς τυράννοις ὑπάρχει,

4. *παρ' ἑαυτῷ* Par. B. Mon. BCDE. Turn. L. V.

5. *καὶ τοῖς φίλοις* Venet. 1. 2.

6. *τωθάζοντες* coni. *Bevingius*. Praestat *κολακεύοντες*, quod legendum proposuit *Alb. Iahnius* Symboll. Philostrat. p. 97. — *τὸ βραχὺ* Mon. D. *Τραχὺ* explicatur voce *σκληρὸν* in Par. C. Vat.

7. Ita Codd. omnes. c. Edd. Turn. Petav. 1. 2. et Venet. 1. 2. Ante *ἔργῳ* commate distinguunt Codd. Mon. ACD. Rehd. Edd. Turn. Petav. 1. Venet. 1. 2.; om. incisum Codd. Mon. BEF. c. Ed. Petav. 2. *H. Wolfius* correxit *ἔργων*. Equidem in pr. Ed. non e Cod. quodam Ms., ut falso opinatur *Bevingius*, sed e coniectura scripsi *ἔργον* (et ita a corr. m. habet Par. D), distinctionis notula non ante, sed post h. v. posita. *Bevingius* comma, quod (sc. in Ed. Petav. 1., qua usus est) ante *ἔργῳ* habetur, post h. v. reponit. — *ὀνόματι*, superscr. *ἤτοι χρώμενοι*, Mon. C.

8. *ὁ τυχὼν* (in m. *ὁ συνὼν*) Mon. F. *Τυχὼν* notatur etiam in Turn. L. V. Dein *δυστυχίας* pro *εὐτυχίας* Mon. D. Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 7, 13. et *Dio* Chrysost. Or. I. p. 54. Or. III. p. 129. sq. et Or. XLI. p. 184. sq. Mox *συνενεγκεῖν* coni. *Geelius* ad Dion. Chrys. p. 379.

9. *ἐπιπλήττουσαν* corrigi vult *Geelius* ibid. p. 380.

10. *ἂν ᾖ* Codd. omnes. Seq. *καὶ* inter lin. habet Mon. E. — *γίνοιτ'* Mon. AC. *γίνοιτο* Mon. D. Mox *τεύξεσθαι* Mon. AC. Vind. Sed mutatione non opus. Vid. *Usterius* ad Plutarch. Consolat. ad

δι' οὓς ἡ κομψὴ [11]) παροιμία, πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ, διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους, ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων. Οὐ γὰρ ἔφθασέ D τις μακαρισθῆναι τῆς τοῦ τυράννου φιλίας καὶ ἠλεήθη τῆς ἔχθρας· ἀλλ' ὅγε βασιλεὺς οἶδεν ὡς τὸ μὲν αὔταρκες ἐν θεῷ καὶ ἀρχαία θεὸς οὐσία τῶν ἀρχομένων ὑπερκείμενος· ἀνθρώπῳ δὲ ἀνθρώπων ἄρχοντι πολλῶν καὶ ὁμοίων οὐκ αὐτάρκης ἡ φύσις εἰς ἅπαντος ἔργου περινόησιν. Ἰώμενος οὖν [12]) τὴν τῆς φύσεως ἔνδειαν, συνουσιοῦται τοῖς φίλοις, τὴν δύναμιν ἑαυτῷ [13]) πολυπλασιάζων. Οὕτω γὰρ τοῖς ἁπάντων μὲν ὀφθαλμοῖς ὄψεται [14]), ταῖς ἁπάντων δὲ ἀκοαῖς ἀκούσεται καὶ ταῖς 12 A ἁπάντων γνώμαις εἰς ἓν ἰούσαις βουλεύσεται [15]).

12.

Παραφυλακτέον μέντοι [1]) καὶ μάλα ὅλῃ τῇ γνώμῃ, καὶ, εἴγε δυνάμεθα, ἅπασι τοῖς ἐν ταῖς αὐλαῖς ὅπλοις ἐπὶ τούτῳ χρῆσθαι, μὴ λάθῃ παρεισδῦσα κολακεία [2]), τὸ φιλίας πρόσωπον περικειμένη. Ὑπὸ μόνης γέ τοι [3]) ταύτης, καὶ ἀγρυπνούντων τῶν δορυφόρων, λῃστεύεται βασιλεία· εἰσφέρεται [4]) γάρ, ἢν μὴ καὶ πάνυ ἐρύκηται

Apollon. p. 56. *Foertsch.* Observatt. in Lys. Oratt. p. 56. sq.

11. κομψὴ (σοφὴ) Par. C. Vat. Vid. *Suid.* v. *Πόῤῥω.* Dein αὐτοῖς συνοῦσι Vind. et in m. Mon. F. — λέγουσα (ἡ παροιμία) Mon. C. Paullo post κινδυνευόντων pro κινδύνων Suidae Codd. et Edd. — μακαρισθήσεται *Mich. Apostol.* Proverb. XVI. 51. — τῆς (superscr. ἕνεκεν) — φιλ. Mon. C. Artic. ante τυράννου om. Par. C. Mon. BE. Barocc. Vind.

12. οὖν abest a Mon. D.

13. Ita Par. ACD. Mon. BDE. ἑαυτοῦ Codd. rell. c. Edd.

14. Cf. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 2, 10. sqq.

15. βουλεύεται primo Rehd.

Cap. XII. 1. μὲν οὖν Barocc. Dein καὶ μάλιστα Mon. AC. Vind. Turn. L. V.

2. Ita Par. AC. Monacc. omnes, Barocc. Rehd. κολακία vulg.

3. τοι om Par. D.

4. εἰσφθείρεται coni. *Wakefieldius* Silvv. critt. T. IV. p. 222. Mox ἐνδοτέρῳ Mon. BE.

μάλα ἐνδοτέρω τῶν ταμιείων, καὶ ἐπιχειρεῖ τῷ κυριωτάτῳ τῶν βασιλείων, αὐτῇ τῇ ψυχῇ. Ἐπεὶ τόγε φιλέταιρον [5]) οὐχ ἥκιϛα ἀρετὴ βασιλέως. Τοῦτό γέ τοι καὶ B Κῦρον [6]) τὸν πάνυ καὶ Ἀγησίλαον ὀνομαϛοτάτους βασιλέων ἐν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις ἐποίησε. Γνώσεται μὲν δὴ τὰ ποιητέα, καὶ γνώμην ἐν τοῖς φίλοις κυρώσει· ἵνα δὲ ἔργα γένηται, χειρῶν αὐτῷ δεῖ πολλῶν.

13.

Ὁ δὲ λόγος βαδίζων ἐξάγει τὸν βασιλέα τῶν βασιλείων, καὶ μετὰ τοὺς φίλους τοῖς ϛρατιώταις δίδωσι, δευτέροις δὴ τούτοις φίλοις, καὶ καταβιβάσας εἰς τὸ πεδίον, ἐξεταϛὴν ἀνδρῶν καὶ ἵππων καὶ ὅπλων [1]) ποιεῖ, ἔνθα καὶ ἱππεῖ συνιππεύσει, καὶ πεζῷ συνθευσεῖται [2]), C καὶ συνοπλιτεύσει τῷ ὁπλίτῃ, καὶ τῷ πελταϛῇ συμπελτασθήσεται, καὶ συνακοντιεῖ τῷ γυμνῆτι [3]), τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἔργων εἰς ἔμψυχον ἑταιρίαν ἕκαϛον προςαγόμενος, ἵνα μηδὲ πρὸς τούτους εἴρων ᾖ, συϛρατιώτας καλῶν, ἀλλὰ δημηγοροῦντα ἐπιγινώσκωσιν αὐτόν, καὶ μαρτυρῶσιν ὡς ἐκ τῶν ἔργων ἄρα τὸ ὄνομα λέγεται. Δυςχεραίνεις ἴσως, ὅτι σοὶ πονεῖν ἐπιτάττομεν· ἀλλ', ἐμοὶ σὺ πείθου, βασιλικοῦ σώματος ἐλάχιϛα πόνος

5. *φιλεταῖρον* Mon. ACF. Barocc. *φυλεταῖρον* Mon. D. *φιλαίτερον* Par. A. — *οὐχ ἥκιϛα*, superscr. *μάλιϛα*, Mon. C.

6. *κύρον* Mon. F. et Rehd. Dein *πάνυ*, superscr. *πάλαι* Mon. BG. Mox *ἐποίησεν* Mon BE.

Cap. XIII. 1. Ita Codd. omnes, excepto Rehd., qui cum Edd. inverse legit *καὶ ὅπλων καὶ ἵππων*. Tum *ποιεῖ*, superscr. *ὁ λόγος φησὶ*, Mon. C.

2. Recepi hanc lectionem pro vulg. *συνθεύσεται* e Par. BCD. Monacc. Rehd. *συνθασεῖται* (ᾱ per ras. posito) Vind. Gl. *συνδράμει* (l. *συνδραμεῖται*) superscripta est in Mon. C.

3. Ita Par. ABC. Mon. D. Barocc. Rehd. *γρμνήτῃ* (sic) Mon. BG. *γυμνήτῃ* Mon. E. *γυμνίτῃ* Codd. rell. c. Edd. Cf. *Schneider.* et *Bornemann.* ad Xenoph. Anab. IV. 1, 6. — *ἑταιρίαν* pro *ἑταιρείαν* praebuerunt Par. ABC. (e corr. Par. D.) et Mon. ABCDE. Vid. *Lobeck.* ad Sophocl. Aiac. v. 682. Mox *πρὸς τούτοις* Par. B. Mon.

ἅπτεται [4]). Ὅστις γὰρ οὐ λανθάνει πονῶν, τοῦτον ἥκιστα πόνος νικᾷ. Βασιλέως δὲ σωμασκοῦντος καὶ θυραυλοῦντος D καὶ ὅπλοις ἐννεάζοντος οἱ πανταχοῦ δῆμοι θέατρόν εἰσι [5]). Τῶν τε [6]) γὰρ παρόντων ἐπιστρέφει τὰ ὄμματα, καὶ οὐδεὶς ἀλλαχόσε βλέπειν ἀνέχεται, βασιλέως ἐν ἀπόπτῳ τι δρῶντος· καὶ τῶν ἀπόντων ἐνηχεῖ τὰ ὦτα πᾶν ἔργον βασιλέως ᾠδὴ γενόμενον. Δύναται δὲ ὁ συνεθισμὸς οὗτος, τὸ [7]) μὴ σπάνιον εἶναι τὸν βασιλέα θέαμα στρατιώταις, εὔνοιάν τε αὐτοῦ καὶ μάλα ἐρρωμένην δημιουργεῖν τῶν στρατιωτῶν ταῖς ψυχαῖς· Καὶ τίς ἐχυρωτέρα [8]) βασιλεία τῆς ἔρωτι τετειχισμένης; 13 A τίς δὲ ἰδιώτης καὶ μικρὰ πράττων ἀδεέστερός τε [9]) καὶ ἀνεπιβουλευτότερος ἐκείνου βασιλέως, οὐχ ὃν δεδίασιν, ἀλλ' ὑπὲρ οὗ δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι; Τὸ δή [10]) τοι στρατιωτικὸν τοῦτο φῦλον ἁπλοϊκόν τέ ἐστι καὶ γενναῖον καὶ ὑπὸ συνηθείας ἁλώσιμον· καὶ Πλάτων [11]) φυλακάς τε καλεῖ

BE. Paullo post ἐπιγινώσκουσιν Mon. B. Vind.

4. Vid. *Xenoph.* Cyrop. I. 6, 25.

5. εἰσὶν Mon. BE. Deletum ν in Mon. C.

6. Abest τε a Mon. D. Mox ἀνέχειται (sic) Mon. F. Ad v. ἐν ἀπόπτῳ est gl. εἰς τὸ φανερὸν in Par. C et Vat. In seqq. ἀπόντων restitui ex Mon. A. ἀπόνων (α' ὁ) dat Mon. C. ἀπάντων Mon. F. ἀπάντων est in vulgg. Edd. et Codd. rell. Veram tamen lectionem coniectura iam assequuti erant *Camerarius, Ilovius, Cornarius;* solus *Petavius* vulgatam vertendo expressit. — ᾠδῇ] Superscr. γρ. ὠδὶ (sic) in Mon. B.

7. Ita scripsi pro vulg. τῷ c. Pariss. ABCD. Mon. ACDF. Barocc. Rehd. Verbis θέαμα στρατιώταις additur μαχιμωτικὸν (fort. μαχιμώτατον) in Mon. BG., μαχιματικὸν in Mon. E. Mox δημιουργεῖν ἐρρωμένην Par. A.

8. ἐχυροτέρα Codd. Par. B et Mon. F. c. Edd. Turn. Petav. 1. 2. ὀχυροτ. Par. C; ὀχυροτ Turn. L. V. ὀχυρωτ. Barocc. ἰσχυροτέρα Par. A. Deinceps βασιλείας Codd. omnes. βασιλία Ed. Petav. 2.

9. τε om. Mon. AC. Vind. Paullo post οὐχ ὃν δεδιάασιν Mon. D. De hac sententia vid. *Themist.* Or. I. p. 10. C. et Or. II. p. 36. A. coll. *Wyttenbach.* ad Plutarch. Opp. morall. T. II. p. 237. ed. Lips.

10. δὲ primo Rehd.

11. De re publ. p. 361. B. et Timae. p. 17. D. Tum margo Parisini A μαχηματικόν. Deinceps τοῦτο γένος Mon. BE. Particula τε ante φίλιον (ita Barocc. a corr. m.), quod pro φίλον recepi

τὸ μαχητικὸν γένος, καὶ κυνὶ μάλιςα προςεικάζει, θηρίῳ γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ κρίνοντι τό τε φίλιον καὶ τὸ πολέμιον. Τί δ' ἂν αἴσχιον γένοιτο βασιλέως, ὃν διὰ τοὺς ζωγράφους [12]) ἐπιγινώσκουσιν οἱ προπολεμοῦντες [13]);

14.

Ὀνήσεται δὲ οὐ μόνον τοῦτο τῆς πυκνῆς [1]) ἐπιμιξίας, τὸ καθάπερ ἓν σῶμα συμφυὲς τὸ ςράτευμα περικεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἐν τοῖς τοιοῖςδε [2]) καιροῖς γινομένων [3]) τὰ μέν [4]) ἐςι μελέτη πολεμικῶν ἔργων, τὰ δέ [5]) ἐςι ςρατηγίας προτέλεια [6]) καὶ παρασκευαί τινες, ἃ πρὸς τὰ μείζω τε καὶ σπουδαῖα διεγείρει. Οὐ γάρ τοι [7]) σμικρὸν ἐν χρείᾳ δορὸς ὀνομάσαι μὲν ςρατηγὸν, ὀνομάσαι δὲ ὑποςράτηγον καὶ ἰλάρχην [8]) καὶ ταγματάρχην καὶ σημαιοφόρον [9]), εἰ τύχοι, καί τινας τοῦ πρεσβυτικοῦ σὺν ἐπιγνώσει [10]) καλέσαι τε καὶ προ- B

ex Par. AB. Mon. ABCE. Rehd. et Vind., abest a Mon. A et Vind., itemque articulus ante πολέμιον a Mon. AC, nec non a Vind.

12. Ita Par. BD. Mon D. Rehd. c. Edd. διὰ τοὺς ζωγράφους (superscr. ῶν, ων) Mon. BEG. διὰ τῶν ζωγράφων Par. AC. Mon. ACF. Barocc. Vind.

13. Superscr. οἱ ςρατιῶται in Mon. C.

Cap. XIV. 1. κοινῆς (superscr. πυκνῆς) Par. D. Mox καθάπερ ἓν in καθαπερεὶ mutat *Wakefield*. Silvv. critt. T. IV. p. 223.

2. Ita soli Mon. F. et Vind. Desiderantur scilicet voculae τῶν ἐν in Par. AB. Mon. BE. Praepositio intercidit in 4 Pariss., Barocc. Mon. CD et Rehd., item in Turn. et Petav. 1. 2. Abest etiam τοῖς a Par. A., ut a Petav. 1. 2., et pro τοιοῖςδε in utraque Ed. Petav. legitur τοῖςδε.

3. γινομένων (γινωμένων Mon. E) pro γενομ. receptum e 4 Pariss. Mon. ABCDG. Barocc. Rehd.

4. τὸ μὲν Mon. D. Mox ἔργων om. Par. D.

5. ταδὲ Mon. D. Tum ἐπὶ pro ἐςι Mon. A. c. Vind. ἐςι (superscr. ἐπὶ) Mon. F.

6. προτέλειαι Codd. omnes praeter Barocc., ex quo nihil enotatum est varietatis.

7. τὸ (pro τοι) σμικρὸν Mon. D. μικρὸν Mon. C.

8. εἰλάρχην Par. B.

9. σημαιοφόρον (superscr. εια) Par. C. Vind. σημαιαφόρον Mon. BE. σημειαφόρον Par. A. σημειοφόρον primo Mon. A. Postea prius ο mutatum in α. Cf. *Lobeck*. ad Phrynich. p. 645.

10. συνεπιγνώσει Mon. BE. σὺν ἐπιγνώση Petav. 2.

τρέψαι, τοὺς ἐν τέλει [11]) λέγω καθ' ἕκαστον ἱππικόν τε καὶ πεζικὸν σύστημα. Ὅμηρος [12]) μὲν γάρ τινα [τῶν] θεῶν παραστήσας τῇ μάχῃ τῶν Ἀχαιῶν, πληγῇ σκήπτρου φησὶν αὐτὸν πιμπλάναι τοὺς νέους μένεος κρατεροῖο, ὡς τήν τε ψυχὴν C

Μᾶλλον ἐφωρμῆσθαι [13]) πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι,

καὶ μηδὲ τὼ πόδε, μηδὲ τὼ χεῖρε ἀτρέμας ἔχειν ἀνέχεσθαι· τὸ γὰρ

Μαιμώωσι [14]) δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν,

ἄττουσίν [15]) ἐστιν αὐτοκέλευστοι περὶ τὰ ἔργα τῆς μάχης. D Ἐμοὶ δὲ ταὐτὸ [16]) τοῦτο ἂν ποιῆσαι καὶ βασιλεὺς ὀνομαστὶ καλέσας, καὶ τὸν ἀπερισάλπιστόν τε ἂν εἰς [17]) φιλοτιμίαν ἐγεῖραι [18]) καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἂν ἐπιθῆξαι [19]). Πᾶς γὰρ ἐθέλει πονεῖν ὑπὸ μάρτυρι τῷ

11. Superscr. ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ in Mon. C. Proxime Mon. AC. et Vind. πεζὸν ad normam *Thomae* Mag. p. 309, 3. ed. Ritschel. Sed vid. *Sturz*. Lexic. Xenoph. T. III. p. 482. sq.

12. Iliad. XIII. 43. Articulum post τινα omissum a Par. ACD. et Mon. ABCDE. secludendum censui. Cf. Dion. p. 54. A. Calv. Enc. p. 63. C. et *Schaefer*. Meletem. critt. p. 4. Mox πίπλαναι Par. A. Verba ὡς τήν τε ψυχὴν desiderantur in Petav. 1.

13. Ita 4 Pariss. Mon. ABC DE. Rehd. Vind. ἐφορμῆσθαι Barocc. et Mon. F. ἐφορμᾶσθαι vulg. Vid. Iliad. XIII. 74. Verba καὶ μηδὲ — — ἀνέχεσθαι desunt in Mon. D.

14. μεμόωσι Par. BC. Barocc. Rehd. Vind. Mon. F. μαιμόωσι Mon. AC. Dein ἔνερθεν χεῖρες καὶ πόδες ὕπερθεν Mon. A. Vid. Iliad. XIII. 75.

ἤγουν ὁρμῶσιν

15. αἴττουσιν Vind. ἄττουσιν Mon. C. Gl. ὁρμῶσιν habent etiam Par. C. et Vat.

16. αὐτὸ Barocc. ταυτὸ Mon. ACF. Rehd. τ' αὐτὸ Mon. BE. Tum ποιῆσαι ἂν Par. A. ποιῆσαι Mon. ABDEF. Barocc. et primo Rehd. ποιήρασ, ῃ ex ῇ enato, Mon. C. Quod subsequitur καὶ om. Barocc.

17. Abest praepositio ab Ed. Patus.

18. ἐγεῖραι Mon. AC. Turn. L. V. ἐγείρας primo Mon. C. Ita et Rehd., in quo postea correctum est ἐγείραι. ἐγείρας Par. AB. (superscr. αι) Mon. DE. ἐγείρας Mon. BG. (superscr. αι) Par. D. ἐγείρας Mon. F. Dein ἀνταγωνιστὴν Par. B.

19. ἐπιθῆξαι cum Barocc. et Rehd. Monacc. omnes. ἐπιθῖξαι (ῖ ex ῆ enato) Mon. C.

βασιλεῖ [20]). Ὅ τοι [21]) ποιητὴς οὕτως ἔοικε κρίνειν, πάμμεγα ὄφελος εἶναι βασιλεῖ καὶ εἰρηνικῷ καὶ πολεμικῷ· ὃς αὐτό που τοῦτο πρῶτον κατανοήσας, ὅτι πλείϛην ἔχει ῥοπὴν εἰς εὐψυχίαν ἀνδρῶν [22]) τὸ μηδὲ τοὺς ἀγελαίους ἀγνοεῖσθαι τῷ βασιλεῖ, οὐκ ὀνόματι μόνον καλοῦντα τοὺς ϛρατιώτας πεποίηκεν Ἀγαμέμνονα [23]), ἀλλ' οὗτος αὐτῷ τὸν ἀδελφὸν νουθετεῖ πρὸς τῇ 14 A
προϛηγορίᾳ πατρόθεν καὶ ἐκ γενεῆς ἄνωθεν ὀνομάζειν ἄνδρα ἕκαϛον, καὶ πάντας κυδαίνειν, μηδὲ μεγαλίζεσθαι. Καὶ τὸ κυδαίνειν [24]) δὲ αὖ εὖ λέγειν ἐϛὶν, εἴ τῷ τι ἀγαθὸν ἢ πραχθὲν ἢ εὐτυχηθὲν συνηπίϛατο. Ὁρᾷς Ὅμηρον [25]); ἐγκωμιαϛὴν ποιεῖ τὸν βασιλέα δημότου. Καὶ τίς οὐκ ἂν αἵματος ἀφειδήσειε, βασιλέως αὐτὸν ἐπαινέσαντος; Καὶ τοῦτο οὖν ἥξει σοι τἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ θαμὰ ὁμιλεῖν ϛρατιώταις, καὶ προϛειδήσεις [26]) αὐτῶν καὶ

20. ὑπὸ μάρτυρι βασιλεῖ. vulg. ὑπὸ μ. δὲ β. Par. A. Mon. BE. Igitur de coniectura scripsi ὑπὸ μ. τῷ β. Cf. Noster Epist. 58. p. 202. C. *Iulian.* Imp. Epist. 76. p. 383. et Orat. V. p. 170. AB. *Gregor. Naz.* Orat. IV. p. 130. D. *Gregor. Nyss.* T. I. p. 760. A. *Heliodor.* IV. 19. *Achill. Tat.* V. p. 115.

21. Ita Pariss. et Mon. omnes c. Rehd. τι Barocc. τε vulg.

22. δρῶν (sic) Par. A. Mox pro ὀνόματι *Bevingius* coni. ὀνομαςί. Vid. Iliad. IV. 231. seqq.

23. ἀγαμέμνονι Mon. D. Proxime αὐτῷ νουθετεῖ καὶ τὸν ἀδελφὸν Mon. ACF. Vind. Post πατρόθεν om. καὶ Par. C. Vid. Iliad. X. 67. sqq. Ἄνωθεν, quod a Mon. C abest. Mon. A a s. m. inter lin. habet. Idem vocabulum mutilatum in ἄνω in Mon. D.

ἐπαινεῖν
24. κυδαίνειν Mon. C. Part. αὖ om. Mon. A et Vind.

25. δρᾷς, in m. ὁρᾷς Mon. E. Ὁρᾷς; Ὅμηρον ἐγκωμιαςὴν κτλ. Petav. 2. Unde *Luc. Holstenius* in marg. sui exemplaris 2. Editionis Petav., quod nunc asservatur in Bibliotheca Barberina, Ὅμηρον mutavit in Ὅμηρος. At lectionem a me receptam cum Ed. Petav. 1. tuentur Codd. 4 Pariss. Mon. ACF. et Rehd. Pro interrogandi signo Barocc. et Mon. DEG, ut pr. Ed., ponunt comma; Mon. autem B puncto distinguit.

γνώσῃ
26. πρὸς, εἰδήσεις Mon. A. Par. C. Vind. πρὸς, εἰδήσεις Par. D. Barocc. Mon. D. πρὸς εἰδήσεις (deleto diastoles signo) Mon. F. προς εἰδήσεις primo Rehd.; postea vero deletus est spiritus. προϛειδήσεις a corr. m. habet

ἤθη καὶ βίους, καὶ τὶς ἑκάστῳ τάξις ἐν καιροῖς ἑκάστοις προσ- B ήκουσα. Θέα [27]) γὰρ δὴ καὶ τόδε. Τεχνίτης ἐστὶν ὁ βασιλεὺς πολέμων, ὥσπερ ὁ [28]) σκυτοτόμος ὑποδημάτων. Ἐκεῖνός τε οὖν γελοῖος, ὅταν ἀγνοῇ τῆς τέχνης τὰ ὄργανα, ὅ τε βασιλεὺς πῶς ἐπιστήσεται [29]) χρῆσθαι στρατιώταις ὀργάνοις, ἂν μὴ γινώσκῃ;

15.

Ἀλλ' ἐνταῦθα γενόμενος, εἰ τὸ κοινὸν τῶν λόγων εἰς [1]) τὴν παροῦσαν τῶν λόγων [2]) ὕλην καταβιβάσαιμι, τάχα ἂν [3]) οὐκ ἄπο σκοποῦ βάλοιμι·

Τίς [4]) δ' οἶδ' εἴ κέν τοι [5]) σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω C
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασις [6]) ἀνδρὸς ἀληθοῦς.

Φημὶ γὰρ οὐδὲν οὕτως ἔμπροσθεν ἄλλο χείρω ποιῆ-

Par. B. προειδήσεις, superscr. γρ. προσειδήσεις, Mon. C. *Καὶ* ante ἤθη inserui ex Mon. ACDF, e Par. C., in quo superscriptum legitur, et e Barocc.

27. Ita Codd. et Edd., improbante *Thoma* Mag. p. 177, 3., qui laudat formam θεῶ, quam cum *Nicephoro Greg.* ad Nostrum de Insomn. p. 391. B. praeferendam censet etiam V. D. *Boissonadius* ad Philostr. Her. p. 421, in *F. A. Wolfii* Analectt. litterar. Fasc. III. p. 91. itemque ad Theophylact. pag. 181. Sed tu vid. *Abresch.* ad Thom. M. p. 445 ed. Bernard., *Segaar.* ad Clem. Alex. Quis dives salutem consequi possit, p. 322., *Roulez.* Observatt. critt. in Themist. Oratt. p. 21. coll. Nostro in Calv. Enc. p. 70. A. de Insomn. p. 140. B. *Themist.* Or. III. p. 44. B. et Or. XI. p. 146. D, *Iulian.* Fragm. p. 300. A. *Io. Chrysost.* de Sacerdot. VI. 9. §. 567. ed. Bengel.

28. Abest articulus a Par. BCD. Monacc. Barocc. Rehd. Vid. *Aristot.* Eth. I. 10. p. 64. ed. Zell.

29. ἐπιστήσεται] Superscr. γνώσεται in Par. C. et Vat. Ceterum vid. *Xenoph.* Cyrop. V. 3, 47. Ἂν pro ἃ receptum e Mon. CD. Ita primo habebat etiam Mon. A. Pro γινώσκοι dedi γινώσκῃ ex Mon. A. et Vind.

Cap. XV. 1. εἰς τὸ κοινὸν τ. λ. εἰ Par. A.

2. τῶν λόγων a. s. m. habet Mon. A, om. autem Mon. C.

3. τάχ' ἂν Barocc. Dein ἄπο σκοποῦ rescripsi ex Pariss. Mon. ABCEF. Barocc. Rehd. pro vulg. ἀπὸ σκ. — βάλλοιμι Par. C.

4. τοῖς Mon. B. Tum οἶδε Patus.

5. κέν τοι corr. e μέντοι in Mon. σὺν θεῷ διεγείρω F. Dein σὺν δαίμονι — ὀρίνω Mon. C.

6. παρέμφασις (εμ, ἀποδεῖξις ut videtur,

σαι τὰ Ῥωμαίων, ὡς τὴν περὶ τὸ βασιλικὸν σῶμα σκηνὴν [7]) καὶ θεραπείαν, ἣν ὥσπερ ἱερουργοῦντες ὑμῖν ἐν ἀπορρήτῳ ποιοῦνται, καὶ τὸ βαρβαρικῶς ἐκτεθεῖσθαι τὰ καθ' ὑμᾶς [8]). Ὡς οὐ φιλεῖ συγγίνεσθαι φαντασία τε καὶ ἀλήθεια. Ἀλλὰ σύγε μὴ δυσχεράνῃς [9]), ὡς D τοῦτό γε οὐκ ἔστι σόν [10]), ἀλλὰ τῶν ἀρξάντων τῆς νόσου καὶ παραδόντων τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου ζηλούμενον τὸ κακόν. Τοιγαροῦν ἡ σεμνότης αὕτη καὶ τὸ δεδιέναι, μὴ ἐξανθρωπισθείητε [11]) συνηθὲς γενόμενοι θέαμα, κατακλείστους ποιεῖ, πολιορκουμένους ὑφ' ἑαυτῶν [12]), ἐλάχιστα μὲν ὁρῶντας, ἐλάχιστα δὲ ἀκούοντας, ἀφ' ὧν πρακτικὴ φρόνησις συναθροίζεται, μόνας ἡδομένους [13]) τὰς τοῦ σώματος ἡδονάς, καὶ τούτων γε τὰς ὑλικωτάτας, ὅσας ἁφή τε καὶ γεῦσις [14]) πορίζουσι, βίον ζῶντας θαλαττίου πνεύμονος. Ἕως οὖν ἀπαξιοῦτε [15]) τὸν ἄνθρωπον, οὐδὲ τῆς ἀνθρώπου τυγχάνετε τελειότη- 15 A

in αι mutato) Mon. C. παραίφευσις (sic) Mon. D. Vid. Iliad. XI. 791. et XV. 404.

7. σκηνὴν, superscr. φαντασίαν, Par. C. Vat. Mox pro ἡμῖν scripsi ὑμῖν duce libro Mon. D. Ita e corr. pr. m., ut videtur, habet etiam Barocc. ἡμῖν (superscr. υ) Mon. A. Par. C. Tum Vind. τῶν βαρβαρικῶν. Deinceps ἐκτεθειῶσθαι legendum censet V. Cl. *Lobeckius* ad Sophocl. Aiac. p. 196. ed. 2. not. 2. infra posit.

8. ὑμᾶς a corr. m. habent Mon. AC. ἡμᾶς Par. A. Barocc. Mon. F.

9. δυσχεραίνῃς Barocc. et Mon. D.

10. οὐκ εἴη σόν Mon BE. οὐκ εἰς σέ (ita et Rehd.), in m. οὐκ ἔστι σόν Mon. F. οὐκ εἰς σέ, in ora οὐκ ᾖ σόν Par. D.

11. ἐξανδραποδισθείητε Mon. BEG. Sed alt. lectionem Mon. B inter lin., et Mon. E. in m. habent. Proxime γινόμενοι Mon. F. Tum κατακλείτους Vind.

12. ἐφ' ἑαυτῶν Mon. F. ὑπ' αὐλήτων (immo αὐλικῶν), *ab aulicis obsessos*, in mentem venit *Bevingio*.

13. αἰδουμένους Turn. L. V.

14. *Aristot.* Eth. III. 10, 8. ibique *Zell.* coll. *Philon.* Iud. T. V. p. 294. sq. ed. Pfeiff., et *Gregor.* Naz. Or. XI. p. 244. D. ed. Maur. Dein ζῶντες Par. AC. Mon. BD EF. Barocc. Rehd. ζῶντες (superscr. ας) Par. D. Πνεύμονος ex em. habet Mon. A. πνεύματος, superscr. γρ. πνεύμονος, Mon. B. πνεύματος Mon. E. Vid. Plat. Phileb. p. 21. C.

15. ἀπαξιοῦται (superscr. ε) ab una m. Mon. E. Idem τυγχάνεται (superscr. ε).

τος· καὶ γὰρ οἷς σύνεστε παρὰ δίαιτάν [16]) τε καὶ ἄλλως, καὶ οἷς ἔστιν εἰς τὰ βασίλεια πάροδος [17]) ἀδεέστερον, ἢ στρατηγοῖς τε καὶ λοχαγοῖς, τούτους οὓς [18]) χαρίεντας ἄρα παρασκευάζεσθε, τοὺς μικροκεφάλους τε καὶ ὀλιγογνώμονας, οὓς ἡ φύσις ἁμαρτάνουσα παραχαράττει, καθάπερ ἀδικοῦντες οἱ τραπεζῖται τὸ νόμισμα· καὶ γίνεται βασιλεῖ δῶρον ἀπόπληκτος ἄνθρωπος καὶ μεῖζον ὅσον ἀποπληκτότερος· οὗτοι γελασείοντες ἐν ταὐτῷ [19]) καὶ κλαυσείοντες ἀτελῶς, καὶ σχήμασι καὶ ψόφοις καὶ ἅπασιν ὅσοις οἷόν τε [20]) βωμολοχοῦντες συνδιαφθείρουσιν B ὑμῖν [21]) τὸν χρόνον, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἀχλὺν [22]), ἣν ἐκ τοῦ μὴ φύσει ζῆν ἔχετε, κακῷ μείζονι παραμυθοῦνται. Τούτων τὰ κολοβὰ διανοήματα καὶ ῥήματα ταῖς ἀκοαῖς ὑμῶν ἐναρμόζεται [23]) μᾶλλον, ἢ νοῦς ἐκ φιλοσοφίας ἐν γλώττῃ περιτράνῳ τε [24]) καὶ στρογγύλῃ. Ὃ δὲ τῆς θαυμαστῆς οἰκουρίας ἀπολελαύκατε, τοῦ δήμου τὸ μὲν φρόνιμον ὑποπτεύοντες καὶ πρὸς ἐκείνους ἀποσεμνυνόμενοι, τὸ δὲ ἀνόητον εἰσάγοντες [25]) καὶ πρὸς ἐκείνους ἀπογυμνούμενοι, ἔδει μὲν εἰδέναι καλῶς ὅτι ταῖς αὐταῖς [26]) παρασκευαῖς ἕκαστον αὔξεται καὶ συγκροτεῖται [27]). C

16. Ita legi iussit *Wakefield.* Silvv. critt. P. IV. p. 254, assentientibus libris Par. CD. Mon. ACDF. Barocc. Rehd. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2. περὶ δ. exhibent Codd. rell. c. Edd.

17. πρόοδος Par. B et Mon. D. γρ. πάροδος int. lin. habet Par. D.

18. οἷς Rehd. et Mon. F. οὓς tamen posterior in m. ὡς coni. *Camerarius.* Dein παρασκευάζεσθαι primo Mon. D. Paullo post τραπεζῖται Monacc. c. Rehd. et τὰ νομίσματα, quod malim, Par. A. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2.

19. ἐν ταυτῷ Monacc. Rehd. Tum κλαυσίοντες Mon. F.

20. οἷόν τε pro οἷοί τε praebuerunt Codd. omnes, Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2.

21. συνδιαφθείρουσιν ἡμῖν primo Mon. C.

22. ἀχλὴν Mon. E. (item Mon. FG), in marg. a r. m. ἀχλύν. Cf. Noster de Provid. p. 107. D. Tum ᾗν Mon. B. ἣν ex ᾗν r. m. correxit in Mon. E. — ἐκ τοῦ] αὐτοῦ; in m. ἐκ τοῦ Mon. F.

23. ἐναρμόζονται Vind.

24. τε om. Mon. AC. Dein στρογγύλ$\overset{η}{ῳ}$ Mon A.

25. Ita Mon. ACD. Vind. et in m. Mon. F. εἰσαγόμενοι vulg.

26. Add. gl. ταῖς οἰκείαις Par. C. Barocc.

27. συγκρατεῖται Turn. L. V.

Ἀλλ' ἂν ἐπιδράμῃς τῷ νῷ τὴν ὅποι ποτὲ τῆς γῆς ἐκταθεῖσαν [29]) ἀρχὴν, εἴτε τῶν Παρθυαίων, εἴτε τῶν Μακεδόνων, εἴτε τῶν Περσῶν, εἴτε τῶν παλαιτάτων [29]) Μήδων, εἴτε τὴν ἐν ᾗ ζῶμεν, ἄνδρες δημοτικοί τε καὶ στρατιῶται, καὶ τὰ πολλὰ συνθυραυλοῦντές τε καὶ χαμευνοῦντες τοῖς ἐν ταῖς φάλαγξι [30]), καὶ οὔτε μειονεκτοῦντες πόνων, οὔτε πλεονεκτοῦντες ἡδονῶν, ἑκάστην ἐπικράτειαν ἐπὶ μέγα προήγαγον· δι' ἐπιμελείας ἄνθρωποι κτώμενοι τἀγαθὰ [31]) καὶ γενόμενοι ζηλωτοὶ [32]) χαλεπῶς ἂν ἔτι τὴν D τάξιν τηροῖεν ἄνευ φρονήσεως. Ἔοικε γὰρ εὐτυχία φορτίον [εἶναι] [33]) μολίβδου περιβριθέστερον. Περιτρέπει γοῦν [34]) τὸν ἀναθέμενον, ἣν μὴ πάνυ ῥωμαλέος ὢν τύχῃ. Ψυχῆς δὲ ῥώμην [35]) ὑπισχνεῖται μὲν φύσις, τελειοῖ δὲ ἄσκησις [36]), εἰς ἣν σὲ, βασιλεῦ, προτρέπει φιλοσοφία,

De re cf. *Polyb.* Reliqq. X, 36, 5. et *Sallust.* Cat. 2.

28. ἐκταθεῖσαν Mon. BE. ἐκτεθ. Par. D. et Turn. L. V. Item Rehd. Sed in hoc libro r. m. ε in α mutavit. Supra τα est rasura in Mon. A. Deinceps τὴν Παρθυαίων (ita et Par. A.) — τὴν Μακεδ. — τὴν Περσ. Mon. AC. Vind. τὴν τῶν Παρθ. (τῶν Π. Par. D) — τὴν Μακ. — τὴν Περσ. Par. BD. Mon. BE. τὴν τῶν Παρθ. — τὴν τῶν Μακ. — τὴν Περσ. Mon. F. Idem liber Παρθυαίων, εἴτε τῶν in marg. supplet. τὴν Περσ. habent etiam Par. C. Mon. D. Rehd. Turn. Petav. 1. τῶν Περσ. Petav. 2.

29. παλαιοτάτων Mon. F.

30. Ante verba: τοῖς ἐν ταῖς φάλαγξι in Barocc. est rasura. Articulum τοῖς, qui vulgo et in Cod. Rehd. desideratur, praebuerunt 4 Pariss. Monacc. omnes et Barocc. Adest procul dubio etiam in Vind. Tum φάλαγξιν Par. AB.

31. τὰ ἀγαθὰ Mon. DF.

32. ζηλοταὶ (οι) Mon. F. ζηλωταὶ Mon. B (a m. pr.) et Rehd. Turn. L. V. Part. ἂν abest a Mon. A et Vind.; dein ἔτι (ἐπὶ, in m. ἔτι Mon. F.) a Par. A. Mox idem liber ἐπιτηροῖεν.

33. εἶναι om. Pariss. et Monacc. excepto Mon. F, in quo punctis notatum est, una cum Barocc. Quare cancellis circumscripsi. — πολυ περιβριΜθέστερον on. BG.

34. γ' οὖν Mon. BE. Mox ῥωμαλαῖος Mon. F et Rehd.

35. ῥώμης Vind.

36. In marg. Codicum Mon. AC. Par. C et Barocc. exstat hoc schema:

ἀσκεῖν	ῥᾳθυμεῖν
τελειοῦν	φθείρειν.

φυλαττομένη [37]) γενέσθαι τὸ ἐκ λόγου συμβαῖνον. Τοῖς γὰρ ἐναντίοις[38]) τῶν συνιςάντων ἕκαςον φθείρεται. Καὶ οὐκ ἀξιῶ παραβαθῆναι τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων [39]) τὰ πάτρια. Πάτρια δὲ ἡγοῦ Ῥωμαίων οὐ τὰ χθὲς καὶ [40]) πρώην εἰς ἐκδεδιῃτημένην ἤδη παρελθόντα τὴν πολιτείαν, ἀλλ' ἐν οἷς ὄντες ἐκτήσαντο τὴν ἀρχήν. 16 A

16.

Ἐπεὶ φέρε πρὸς τοῦ βασιλείου θεοῦ καί μοι πειρῶ διαμεῖναι· θυμοδακὴς γὰρ ὁ [1]) μῦθος· πότε κάλλιον ἔχειν ἡγῇ [2]) τὰ Ῥωμαίων πράγματα; ἀφ' οὗ περιπόρφυροί τέ ἐςε καὶ περίχρυσοι, καὶ λίθους ἐξ ὀρῶν [3]) τε καὶ θαλαττῶν βαρβάρων τοὺς μὲν ἀναδεῖσθε, τοὺς δὲ ὑποδεῖσθε, τοὺς δὲ περικεῖσθε, τοὺς δὲ ἐξαρτᾶσθε, τοὺς δὲ περονᾶσθε, τοῖς δὲ ἐφιζάνετε; Τοιγαροῦν ἀπε-

Idem habet Cod. Vat. infra ad v. τοῖς γὰρ ἐναντίοις.

φυλάττυσα
37. φυλαττομένη Par. C et Vat.
ἐξ ἀκολυθίας
Dein ἐκ λόγου Par. C.

38. Codd. Mon. AC. Par. C. Vat. Barocc. et Vind. in marg. exhibent hoc scholium: Διαλεκτικὸς λόγος (ὁ λόγος Barocc.) ὁ λέγων (ἐςὶν pro ὁ λέγων Mon. C)·
η
εἰ τῷ (τῳ, sic, Vind.) ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον, καὶ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον (καὶ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ Barocc.). Εἰ γοῦν τὴν ἐπαγγελίαν τῆς φύσεως τελειοῖ ἄσκησις, δῆλον ὅτι (ita rectius Mon. C; δηλονότι rell.) ἡ ῥᾳθυμία φθείρει. Καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ φθείρεσθαι ἕκαςον τῶν συνιςάντων τοῖς ἐναντίοις (τὸ ἐναντίον Barocc.)· ὃ (ὁ Vind.) γὰρ ῥᾳθυμία πρὸς φθορὰν ἄγει, σπουδὴ καὶ ἄσκησις ἀνορθοῖ, καὶ ὃ (ὃ om. Mon. C; Vind., ut supra, ὁ) τελειοῖ σπουδὴ καὶ ἄσκησις, ῥᾳθυμία φθείρει.

39. τῶν Ῥωμαίων Mon. BE.

40. Deest καὶ in Rehd. Tum πρῴην Mon. B. — ἐκδιῃτημένην (sic) Mon. D.

Cap. XVI. 1. Deest articulus in Codd. Par. BD et Mon. BE, ut in Odyss. VIII. 18.

2. ἡγεῖ primo Mon. D.

3. ἐξορῶν Mon. F. ἐξ ὀρῶν Mon. C. Mox θαλασσῶν Mon. ABDE. Barocc. Vind. Ante βαρβάρων inserunt τῶν Mon. BE. Dein ἀναιδεῖσθε Mon. F. ἀναδῆσθε — ὑποδῆσθε Mon. D. Verba τοὺς δὲ ὑποδεῖσθε om. Par. D. Mox ἐφιζάνεσθε Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2., probante *Spanhemio* Preuves des Remarques sur les Césars de l'empereur Iulien. p. 71.

τελέσθητε [4]) θέαμα ποικιλώτατον καὶ πάγχρουν, ὥσπερ οἱ ταῴ [5]), τὴν Ὁμηρικὴν ἀρὰν ἐφ' ἑαυτοὺς ἕλκοντες, τὸν χιτῶνα τὸν λάϊνον. Ὑμῖν δὲ οὐδὲ χιτὼν [6]) οὗτος B ἀποχρῶν· οὐ γὰρ εἰσιτητὸν [7]) εἰς τῶν ὁμοτίμων τὸ βουλευτήριον, ἡνίκα ἂν τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἄρχητε [8]), οὔτε ἀρχαιρεσιαζόντων, οὔτε ἐπ' ἄλλῳ τῳ συνεδριαζόντων, ἣν μὴ καὶ πέπλον τοιοῦτον ἐγκορδυλήσησθε. Καὶ δῆτα ἀποβλέπεσθε [9]) ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, οἷς θέμις ὁρᾶν, ὡς μόνοι τῶν βουλευτῶν εὐδαίμονες, μόνοι τῶν βουλευτῶν ἀχθοφοροῦντες· ἀλλὰ καὶ [10]) γάννυσθε τῷ φορτίῳ, καθάπερ εἴ τις χρυσῷ δεθεὶς καὶ μᾶλλον πολυταλάντοις [11]) ταῖς πέδαις, ἔπειτα μηδὲν [12]) ἐπαΐοι τοῦ C

4. ἀποτελέσθητε Mon. D. Dein ποικιλότατον Mon. AC.

5. οἱ ταῷ Turn. et Patus. οἱ τάῶ Petav. 1. 2. οἱ ταὼ Mon. ABCDE c. Barocc. Cf. *Bast* ad Gregor. Cor. p. 646. ἡ ταὼς Rehd. et Mon. F, item e corr. Par. B. Ex rell. Pariss. nihil enotatum. Quem hic tetigit Noster, Homericus locus est in Iliad. III. 56. sq. Cf. *Eustath.* p. 379, 24.

6. οὐ χιτὼν Mon. ACD. Barocc. Vind.

7. εἰσητητὸν Rehd. et Mon. F. εἰσητὸν m. Petav. 1. 2. εἰσιτὸν Turn. L. V.

8. ἄρχετε Par. B. Mon. BE. Tum ἀρχαιρέσιαζόντων c. gl. περὶ ἀρχῆς βουλευομένων Vat. et Mon. C. Praepositionem ἐπ' ante ἄλλῳ om. Par. A. ἐπ' ἄλλῴ τῳ exhibent Par. BD. Mon. ACDF. Barocc. Rehd. c. Edd. Turn. et Petav. 1. ἐπ' ἄλλῳ τῷ Mon. B. Petav. 2. et primo Mon. E, in quo ultimae syllabae vocis ἄλλῳ secunda manus acutum imposuit, accentu supra τῷ non mutato. Sed scribendum est ἐπ' ἄλλῳ τῳ. Vid. *Schaefer.* ad Phalarid. Epistt. ed. Lennep. p. 224. Συνεδριαζόντων cum Edd. tuetur Rehd. συνδριαζόντων mendose scribit Mon. F, in m. autem habet συνεδρευόντων, assentientibus Codd. rell. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2. Est quidem haec forma usitatior; sed retinenda h. l. altera fuit, utpote rarior et ὁμοιοτέλευτος, ideoque dictioni Synesianae accommodatior. Cf. p. 16. A. et 28. D. In seqq. δὲ pro καὶ Petav. 2. typothetae errore. Tum πεπλον (sic) Barocc.; in m. γρ. πλεον (sic). Deinceps ἐγκορδυλίσησθε male Petav. 1. 2. ἐγκορδυλήσεσθε Mon. A. Respexit Noster fort. *Aristoph.* Nub. v. 10.

9. ἀποβλέπεσθαι Par. B. Tum ἀπὸ τ. ἀ. primo Mon. B et Rehd., item, superscripto ὑπὸ, Mon. F.

10. καὶ c. Edd. soli agnoscunt Codd. Rehd. et Mon. F.

11. πολυταλάντῳ (ult. corr.) Rehd.

12. Pro μηδὲ restitui μηδέν, laudatum iam a *Boissonadio* (Noti-

κακοῦ, μηδὲ ἡγοῖτο σχέτλια πάσχειν εἰς δεσμώτας τελῶν, ἠπατημένος τῇ πολυτελείᾳ τῆς συμφορᾶς. Ἀλλ' οὔ γε [13]) μᾶλλον κινήσεται τῶν ἐν τῇ ποδοκάκῃ, τῷ φαυλοτάτῳ τῶν ξύλων. Ὑμῖν δὲ οὐδὲ τοὔδαφός ἐϛιν ἀνεκτὸν, οὐδ' ἂν ἐμπεριπατήσητε κατὰ φύσιν [14]) ἐχούσῃ τῇ γῇ· ἀλλὰ δεῖ [15]) τὴν χρυσῖτιν ἐπιφορεῖν, ἣν ἐκ τῶν πέραν ἠπείρων ὑμῖν ἀπῆναί τε καὶ ὁλκάδες διακομίζουσι [16]), καὶ ϛρατιά τίς ἐϛιν οὐ φαύλη τῶν τὸ χῶμα ῥαινόντων. Οὐ γὰρ βασιλικὸν ἡγεῖσθε [17]), μὴ οὐχὶ καὶ τοῖς σκύτεσι τῶν ὑποδημάτων τρυφᾶν. Νῦν οὖν ἄρ' [18]) D ἄμεινον πράττετε ἀφ' οὗ περὶ τοὺς βασιλέας ἡ τελετὴ συνέϛη, καὶ θαλαμεύεσθε [19]) καθάπερ αἱ σαῦραι, μόλις, εἴ πη, πρὸς τὴν εἵλην ἐκκύπτουσαι, μὴ φωραθείητε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὄντες ἄνθρωποι; ἢ τόθ' ἡνίκα [20]) ἐξηγοῦντο τῶν ϛρατευμάτων ἄνδρες ἐν μέσῳ ζῶντες, μέλα-

ces et Extraits des MSS. de la Biblioth. du Roi T. X. P. II. p. 235. et ad Eunap. p. 311.) e Cod. Par. C, quocum faciunt etiam Par. ABD. Monacc. omnes et Vind. Silet Barocc. Tum ἔπαιει Vind. Paullo post εἰς δεσμότας Mon. F.

13. οὔ γε correctum est ex οὔτε in Vind. οὐδὲ habent Rehd. Mon. F. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2. Infra ποδοκάκκῃ Mon. D. Turn. Patus.

14. πρὸς φύσιν Turn. L. V.

15. δὴ Mon. C. Tum χρυσῆτιν (superscr. ιν) id. χρυσίτην Mon. F. χρυσίτιν Mon. A. Rehd. In seqq. ἀπῆναι c. gl. ἅμαξαι Mon. C.

16. διακομίζουσιν Mon. BE. Tum ϛρατιὰ (ex emend.) Mon. A. ϛρατεία Mon. BCDE. Par. CD. Barocc. — χρῶμα pro χῶμα Mon. F.

17. ἡγεῖσθαι Barocc. Dein σύντεσι, in m. σκύτεσι, Mon F.

18. Ita c. Edd. Petav. 2. et Venet. 2. Codd. Mon. C. Rehd. Vind. Rell. Monacc. ἄρ'. Tum πράττεται Mon. F.

19. θαλαττεύεσθε Mon. D. Proxime εἴ πῃ in Mon. BE. Post has voculas in Barocc. a s. m. superscriptum est συμβαίη, et Par. C inter vers. habet hoc schol.: ἀντὶ τοῦ εἰ τύχῃ (leg. potius τύχοι). Pro vulg. εἴλην receptum εἵλην ex Mon. ABCDE. De qua scribendi ratione vid. *Ast.* ad Plat. Legg. p. 275. Εἵλην abiit in ὕλην in Barocc. et Mon. F, idemque vitium primo fuerat in Mon. ACD. De hac confusione dixit *Wyttenbach*. Epist. crit. ad Ruhnken. p. 231. ed. Lips. Ex rell. Codd. nihil enotatum varietatis.

20. ἡνίκ' Mon. ACD.

νες ὑφ' ἡλίῳ καὶ τὰ ἄλλα ἀφελῶς τε καὶ αὐτοσκευῶς ἔχοντες, ἀλλ' οὐ διθυραμβωδῶς [21]) καὶ τραγικῶς, ἐν πίλοις Λακωνικοῖς, οὓς ἐν ταῖς εἰκόσι θεώμενα γελᾷ τὰ μειράκια, καὶ οὐδὲ ὁ γέρων δῆμος εὐτυχεῖς ἡγοῦνται γεγονέναι, πρὸς δὲ ὑμᾶς ἐξετασθῆναι, καὶ παντάπασι κακοδαίμονας [22]); Ἀλλ' ἐκεῖνοί γε οὐκ ἀποτειχίζοντες [23]) 17 A
τὴν οἰκείαν, εἶργον οὔτε τοὺς Ἀσιανοὺς, οὔτε τοὺς Εὐρωπαίους βαρβάρους, ἀλλ' οἷς ἐποίουν, ἐκείνους [24]) ἐνουθέτουν τὴν σφετέραν ἀποτειχίζειν, θαμὰ διαβαίνοντες τὸν Εὐφράτην ἐπὶ τὸν Παρθυαῖον, τὸν δὲ Ἴστρον ἐπὶ τὸν Γέτην τε [25]) καὶ Μασσαγέτην. Οἱ δ' οὖν [26]) ἕτερα ἀντὶ τούτων ὀνόματα θέμενοι, ἕτεροι δ' αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα τέχνῃ παραποιήσαντες [27]), ἵνα δὴ δοκοίη γένος ἄλλο [28]) νέον τε καὶ ἀλλόκοτον ἐκφῦναι τῆς γῆς, δεδίττονται [29]) ὑμᾶς ἀντιδιαβαίνοντες, καὶ μισθὸν εἰρήνης ἀξιοῦσι πράττεσθαι,

ἢν μὴ [30]) σύ γε δύσεαι ἀλκήν. B

21. διθυραμβωδῶς Edd. Turn. et Petav. 1. 2. c. Venet. 1. 2. Male. Vid. Append. ad Bastii Epist. crit. p. 6. Add. gl. μαλθακῶς Par. C et Vat. Pro τραγικῶς est ϛρατηγικῶς in Par. B et Mon. BE. De qua permutatione vid. *Schaefer.* ad Plutarch. Vitas Vol. IV. p. 80.

22. κακοδαίμονες Par. BD. Mon. ABDEF. Vind.

23. ἐπιτειχίζοντες (ἀπο) Mon. F. ἐπιτειχ. Rehd. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2. Dein pro οἰκίαν Camerarius iam emendavit οἰκείαν suffragantibus Codd. Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Rehd.

24. ἐκείνοις Rehd. Mon. F. Mox ἐπιτειχίζειν iidem. Tum εὐφράντην Mon. C.

25. τε om. Par. C. Dein μασαγέτην scribunt Par. CD. Mon. ADF. Barocc. Rehd.

26. Ita Venet. 2. δ' om. Rehd. Turn. Venet. 1. οἵ δ' Mon. D. οἵδ' Petav. 1. 2. οἱ δὲ Vind. Mon. F. οἵδε Mon. A. Par. C. οἵ δε Mon. C. οἱ γ' οὖν Par. ABD. οἱ γοῦν Mon. BE. Mox δὲ αὐτῶν Mon. C. et primo Mon. A. δ' ἑαυτῶν Par. BD. Mon. BDE. Barocc.

27. παραποιήσαντες (περι) Mon. B. περιπ. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2.

28. ἄλλον Rehd. Mox γε (τε) Mon. E. Tum ἐκφῆναι, υ a s. m. superscr., Rehd. ἐκφῆναι Mon. F.

29. δεδίττωνται Mon. F. Rehd. Pro ὑμᾶς scribitur ἡμᾶς in Mon. ACF. et Rehd., idque vertendo expressit Petavius. Cf. *Pierson.* ad Moer. Attic. p. 118.

30. εἰ μὴ Mon. C, ut Iliad. IX. 231 et in Nostri Epist. 118. p. 256.

17.

Ἀλλ' ἀφείσθω μὲν, εἰ δοκεῖ, τὰ παλαιὰ πρὸς τὰ νῦν ἐξετάζειν, ἵνα δὴ μὴ [1]) δοκοίημεν ἐν σχήματι παραινέσεως ὀνειδίζειν, δεικνύντες ὡς ὅσον ἐπέδωκεν εἰς σχῆμα σοβαρὸν τὰ βασιλέως, τοσοῦτον ἀληθείας ἀφήρηται. Εἰ δὲ, ὥςπερ ἐν τῇ καθ' ὑμᾶς [2]) ποικιλίᾳ γενόμενος ὁ λόγος ἐφιλοχώρησε, νέμοι τινὰ μοῖραν ἑαυτοῦ καὶ τῇ πάλαι τῶν βασιλέων εἴτε ἀγροικίαν καλοῦμεν [3]) αὐτὴν, εἴτε λιτότητα βούλεσθε [4]), καλῶς ἂν ἀλλήλαις ἀντιπαρεκδύοιντο πολυτέλεια καὶ εὐτέλεια· καὶ γυμνὰς C ἂν οὕτω θεώμενος, ἐρασθείης ἀληθινοῦ βασιλέως κάλλους, ἀφεὶς τὸ φαινόμενόν τε καὶ ἐπιποίητον. Οὐκοῦν ἐκείνην μὲν ἀπὸ τῶν χρωμάτων [5]) τὸ πλέον ἐγράφομεν· ταύτην δὲ οὐκ ἔςιν ἀπὸ τούτων [6]), ἄλλοθεν δὲ λαβεῖν· οὐ γάρ ἔςιν αὐτῇ [7]) περιττά, μὴ πραγματευομένῃ περὶ αὐτά· τὰ δὲ ἤθη μᾶλλον εἰκόνες ἂν αὐτῆς εἶεν. Καί τι ἔργον [8]) εὐθὺς συμπροκύπτει τῶν κατὰ φύσιν ἐχόντων βίων ταῖς προβολαῖς. Ἑνὸς οὖν ἄξιον ἐπιμνησθῆναι

B. Pro vulg. δύσσεαι receptum δύσεαι ex Pariss. Mon. ABCDE. Rehd. Cf. *Iulian.* Orat. VII. p. 229. D.

Cap. XVII. 1. ἵνα μὴ δὴ Par. A. Mox ἀπέδωκεν Mon. C. Deinceps εἰ σχῆμα Mon. BE. Proxime τὸ βασιλέως Mon. D. τὰ βασι-
λέως
λεια Mon. A. τὰ βασίλεια Vind.

2. καθ' ἡμᾶς primo Rehd. Dein ἐφιλοχώρησεν Mon. BE.

3. Ita Barocc. a corr. m. καλῶμεν Par. ACD. Mon. ABCDE.

4. βούλεσθαι Mon. E: ε ex αι corr. in Mon. D. Tum κακῶς
ἂν
Turn. L. V. — ἐν ἀλλήλαις ἀν-
οιν
τιπαρεκδύοντο Mon. F.

5. Ita correxit. *Hier. Wolfius*, assentiente Codice Mon. C. ἀπὸ τῶν χρημάτων c. Edd. habent Codd. rell. De utriusque vocabuli confusione vid. supra Cap. III. p. 8. n. 22. coll. *Schaefer.* ad Dionys. Hal. p. 130. *Bast.* et *Schaefer.* ad Gregor. Cor. p. 183. *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 839. Seq. artic. om. Rehd. τοπλέον scribit Mon. C.

6. ἀπὸ τούτων om. Pariss. AB et Mon. BE.; habet a s. m. int. lin. Rehd. Tum λαχεῖν pro λαβεῖν Mon. A.

7. αὐτῇ corr. ex αὐτᾷ in Mon. AC. Ad πραγματευομένῃ exhibent gl. ἀσχολουμένῃ Par. C. Vat. Barocc.

8. Ita Par. BCD. Mon. ABC

βασιλέως καὶ [9]) ἤθους καὶ ἔργου· καὶ γὰρ ἀποχρῶν D ὁτιοῦν [10]) πάντα συνεφελκύσασθαι.

18.

Λέγεται δή [1]) τινα τῶν οὐ λίαν ἀρχαίων, ἀλλ' ὃν [2]) ἂν εἴδειεν καὶ τῶν νῦν γερόντων οἱ πάπποι, εἰ μὴ νέοι τοὺς παῖδας ἐτέκνωσαν, καὶ παρὰ νέων τῶν παίδων ἐγένοντο πάπποι· λέγεται δή [3]) τινα ἐκείνων στρατείαν μὲν ἄγειν [4]) ἐπὶ τὸν Ἀρσακίδην εἰς Ῥωμαίους ὑβρίσαντα· ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν Ἀρμενίων [5]) γενέσθαι, πρὶν ἐπιχειρῆσαι τῇ πολεμίᾳ, δείπνου τε αὐτὸν ἐρασθῆναι καὶ ἐπιτάξαι τῇ στρατιᾷ τοῖς ἀπὸ τῶν σκευοφόρων ἀγαθοῖς χρῆσθαι, ὡς ἐγγύθεν ἐπισιτουμένοις [6]), ἦν δέῃ· ἐδείκνυε [7]) δὲ ἄρα τοὺς Παρ- 18 A θυαίων ἀγρούς· ἐν τούτῳ δὲ ὄντων, πρεσβείαν ἐκ τῶν πολεμίων παρεῖναι καὶ οἴεσθαι μὲν ἤκουσαν [8]) προεντεύξεσθαι τοῖς βασιλεῖ παραδυναστεύουσι, καὶ τούτων γε

DE. Barocc. Vind. καίτοι καὶ ἔργον c. Edd. Codd. rell. Mox προσβολαῖς Par. BC. Mon. A. Vat. Barocc. Rehd. Vind. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2. γρ. προβολαῖς in m. Rehd. Add. gl. φανερώσεσι Par. C. Vat. Barocc. Mon. C.

9. Part. καὶ a s. m. habet Rehd.

10. ὅτι οὖν Mon. BE. ὁτοιοῦν Rehd. Ante πάντα (πάντας Rehd. et Mon. F) a s. m. int. lin. habet ταχα (sic) Barocc.

Cap. XVIII. 1. δὲ Par. ACD. Mon. ABCDE. Barocc.

2. Ita pro ὧν iidem libri, probante *Boissonadio* Anecdott. Gr. Vol. III. p. 168. Pro εἴδειεν legitur ἔδειξαν in Turn. L. V. Mox partic. νῦν abest a Petav. 1. 2.

3. δὲ 4 Pariss. et Mon. ABC DE.

4. Fort. στρατιὰν - ἀγαγεῖν. Dein ἀρσακίδαν Mon. E.

5. ταῖς ἀρμενίων Par. BCD. Barocc. Mon. D. Turn. L. V. Unde coniici posset ταῖς τῶν Ἀρμ. Cf. *Schaefer.* Meletem. critt. p. 9. et Apparat. crit. et exeget. ad Demosth. T. I. p. 196. 216. *Iacob.* Quaestt. Lucian. Spec. I. ad calc. Lucian. Tox. p. 4. sq. Sed vid. *Ast.* ad Plat. Gorg. p. 59. Tum ἐπιχειρῆται Mon. E.

6. Ita 4 Pariss. Monacc. omnes, Rehd. Vind. Silet Barocc. ἐπισιτιουμένοις vulg.

7. ἐδείκνυε Vind. ἐδείκνυεν Mon. BE. Tum παρθυαίους Mon. C.

8. ἤκουσαν Mon. ABE. Barocc. Mox βασιλεῖ superscriptum in αὐ Mon. F. Proxime οὖν id.

αὖ πελάταις τισὶ καὶ εἰσαγγελεῦσιν, ὡς εἰς [9]) ἡμέραν πολλοστὴν ἀπ' ἐκείνης τοῦ βασιλέως τῇ πρεσβείᾳ χρηματιοῦντος· συνενεχθῆναι [10]) δὲ κατ' αὐτόν [11]) πως γενέσθαι τὸν βασιλέα δειπνοῦντα [12]). Οὐ γὰρ ἦν πω τὸ τῶν δορυφόρων τοιοῦτον, ἀπὸ τῆς στρατιᾶς [13]) στρατιά τις ἔκκριτος, νέοι πάντες, πάντες εὐμήκεις, τὰς κόμας ξανθοί τε καὶ περιττοί,

Αἰεὶ [14]) δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα, B

χρυσάσπιδες καὶ χρυσολόγχαι, οἷς, ὅταν ποτὲ [15]) ὀφθῶσι, τὸν βασιλέα σημαινόμεθα [16]), καθάπερ, οἶμαι, ταῖς προανισχούσαις ἀκτῖσι [17]) τὸν ἥλιον· ἀλλὰ πᾶσα φάλαγξ τὸ οἰκεῖον ποιοῦσα δορυφόρος ἦν τοῦ βασιλέως τε καὶ τῆς βασιλείας. Οἱ δὲ ἁπλῶς ἑαυτῶν [18]) εἶχον, οὐκ ἀπὸ τῆς σκευῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ψυχῆς βασιλεῖς ὄντες, καὶ τἄνδον [19]) τοῦ πλήθους διέφερον· τὰ δὲ ἐκτὸς ὅμοιοι τοῖς ἀγελαίοις ἐφαίνοντο [20]), ὥσπερ ἔχοντά φασι τὸν Καρῖνον ὑπὸ τῆς πρεσβείας ὀφθῆναι. Φοινικοβαφὴς χιτὼν, καὶ ἐπὶ τῆς πόας ἐκέκλιτο· τὸ δὲ δεῖπνον ἦν πίσινον [21]) ἕωλον ἔτνος, καὶ ἐν αὐτῷ τεμάχια ἄττα [22]) C

9. Abest a Mon. A et Vind.

10. Addita gl. *συμβῆναι* in Par. C. Vat. Barocc.

11. Ita Codd. omnes. *κατ' αὐτὸ* vulg. Vid. *Schaefer.* ad L. Bos Ellipss. p. 552. Dein *πῶς* Rehd.

12. Hunc verborum ordinem praebuerunt Codd. omnes. Vulg. legitur *βασιλέα γενέσθαι δειπνοῦντα.*

13. *ἀπὸ τῆς στρατείας* Par. ABD. Mon. BDEF. Rehd. Turn. Dein *στρατία τις* Mon. BEF. *στρατιώτης* Mon. CD.

14. Ita pro *ἀεὶ*, quod Codd. cum Edd. habent, correxit *Gothofredus* ad Cod. Theodos. T. I. p. 140. ed. Ritter. Vid. Odyss. XV. 332. Partic. *δὲ* abest a Mon. AC. Par. C. Barocc. Dein *κεφαλάς τε* Bar.

15. *ὅτάν ποτε* Mon. B. *ὅτ' ἄν ποτε* (sic) Rehd. *ὅταν ποτ'* Mon. A. *ὅταν πότ'* Mon. C.

16. *προσημαινόμεθα* Mon. BE.

17. Ita Mon. ABCE. Barocc. et (in m.) Mon. F. *ἀκτῖσι* 4 Pariss. et Mon. D. *αὐγαῖς* vulg.

18. *ἑαυτὸν* Mon. C.

19. *τἄνδον* correctum e *τἄνδοθεν* in Mon. D.

20. *ἀγελίοις* et *ἐγίνοντο* (pro *ἐφαίνοντο*) Mon. D. Tum *καρίνον* Rehd. *καρκῖνον* Mon. C.

21. *πίσινον* c. Ed. Petav. 2. Par. ABC. Mon. BDE. Vat. Barocc. *πίσινοσ* Par. D. *πίσσινον* Codd. et Edd. rell. Marg. Vatic. et Barocc. *πῖσον· εἶδος ὀσπρίου.* Tum *ἕωλον* Mon. DF. Rehd. Add. gl. *χθεσινὸν* Par. C. Vat. *ἤτοι χθεσινὸν* habet Barocc. in m.

22. Ita c. alt. Petav. Codd. Par.

ταρίχη κρεῶν ὑείων, ἀπολελαυκότα τοῦ χρόνου. Ἰδόντα δὲ αὐτὸν οὔτε ἀναθορεῖν [23]), οὔτε μεταποιῆσαί τι λέγεται· καλέσαντα δὲ αὐτόθεν τοὺς ἄνδρας, εἰδέναι τε φάναι [24]) παρ' αὐτὸν ἥκοντας· αὐτὸς γὰρ εἶναι Καρῖνος [25])· καὶ κελεύειν ἀπαγγεῖλαι τῷ νέῳ βασιλεῖ τήμερον, εἰ μὴ σωφρονήσοι [26]), προςδέχεσθαι πᾶν μὲν [27]) ἄλσος αὐτῷ [28]), πᾶν δὲ πεδίον [29]) ἐν μιᾷ σελήνῃ ψι- D
λότερον ἔσεσθαι τῆς Καρίνου κεφαλῆς· ἅμα δὲ [30]) λέγοντά φασιν ἐκδῦναι τοῦ πίλου, δεικνύντα τὴν κεφαλὴν, οὐδέν τι δασυτέραν παρακειμένου τοῦ κράνους. Καὶ εἰ μὲν πεινῷεν, ἐφεῖναι συνεμβαλεῖν τῇ χύτρᾳ· μὴ δεομένους δὲ, κελεύειν αὔθωρον [31]) ἀπηλλάχθαι καὶ ἔξω τοῦ Ῥωμαϊκοῦ χάρακος εἶναι, ὡς τῆς πρεσβείας αὐτοῖς [32]) τέλος εὑρούσης. Λέγεται τοίνυν καὶ [33]) τούτων ἀνενεχθέντων ἐπὶ τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἡγεμόνα τῶν πολεμίων, ὧν τε εἶδον [34]), ὧν τε ἤκουσαν, ὅπερ εἰκὸς ἦν συμβῆναι, φρίκην καὶ δέος ἐπιπεσεῖν ἅπασιν, εἰ πρὸς ἄνδρας μαχοῦνται τοιούτους, ὧν ὁ [35]) βασιλεὺς οὔτε βασιλεὺς 19 A
ὢν, οὔτε φαλακρὸς αἰσχύνεται, καὶ χύτραν παρατιθέμε-

AB. Mon. ACF. Rehd. Vind. τεμάχι' ἄττα *Thom.* M. p. 352.

μ
6—8. τεμάχια Par. D. τεμμάχια Edd. Codd. rell. Cf. Calv. Enc. p. 81. D. Dion. p. 62. C. — ἄττα Rehd. Mon. F.

23. ἀνθορεῖν (sic) Mon. BCE.

24. φᾶναι Mon. BDE. Tum παρ' om. Mon. F.

25. αὐτὸν — — καρῖνον Mon. F.

26. σοφρονήσοι Edd. Turn. Petav. 1. 2. Patus.

27. μὲν omissum in Mon. E inter vers. a s. m. habet Rehd.

28. Ita pro vulg. αὐτῶν correxi iam in pr. Ed., quae Monachii prodiit, e Codd. Mon. AC, idque coniectavit etiam *Wakefield*. Silvv. critt. P. IV. p. 37.

29. παιδίον Rehd. Dein ψιλώτερον Par. C.

30. ἅμα τε Barocc. Tum ἐκδῦναι Mon. CF. Rehd. Mox του παρακ. κρ. Mon. BE. παρακ. που κράνου (*calvitia*, quae *forte* adiacebat) coni. *Wakefield*. l. c.

31. Ita Codd. omnes pro αὐθωρεὶ. Dein ἀπαλλάχθαι Rehd. Mon. F.

32. αὐτῆς Mon. C et primo Mon.
γρ. ἐχούσης
D. Mox εὑρούσης Mon. B. ἐχούσης Mon. ACDF. et Par. C.

33. καὶ om. Mon. AF. Rehd. Vind. Dein ἀνανεχθέντων Barocc.

34. ὧν τ' εἶδον Mon. ABC. Tum ὧν τ' ἤκουσαν Mon. AC. ἤκουσαν Mon. D. — ἦν] οὖν Mon. F.

35. Intercidit articulus in Mon.

νος συνδείπνους καλεῖ· ἀφικέσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν ἀλαζόνα κατοῤῥωδήσαντα [36]), πάντα εἴκειν ἕτοιμον ὄντα, τὸν ἐν τιάρᾳ καὶ κάνδυϊ τῷ μετὰ χιτῶνος φαύλων ἐρίων καὶ πίλου.

19.

Ἕτερον δὲ τούτου νεώτερον ἀκούεις, οἶμαι· καὶ γὰρ οὐδὲ εἰκὸς ἀνήκοόν τινα εἶναι βασιλέως ἑαυτὸν ἐπιδόντος [1]) εἴσω τῆς πολεμίας γενέσθαι ἐν χρείᾳ κατασκοπῆς [2]), μιμησαμένου σχῆμα πρεσβείας. Λειτουργεῖν [τε] [3]) γὰρ ἦν τότε τὸ πόλεων τε καὶ ςρατευμάτων ἡγεῖσθαι· καὶ ἐξώμνυντο [4]) γε πολλοὶ τὴν τοιαύτην ἀρχήν. Εἷς δέ τις αὐτῶν καὶ ἐννεάσας τῷ βασιλεύειν, ἀπειπὼν πρὸς B τοὺς πόνους ἑκὼν ἰδιώτης ἐγήρα [5]). Ἐπεὶ καὶ τοὔνομα [6]) αὐτό σοι δείξω τοῦ βασιλέως ὄψιμον, ἐκλιπὲς Ῥωμαίοις γενόμενον ἀφ' οὗ Ταρκυνίους ὁ δῆμος ἐξήλασεν. Ἀπὸ τούτου γὰρ ἡμεῖς μὲν ὑμᾶς ἀξιοῦμεν [7]) καὶ καλοῦμεν βασιλέας, καὶ γράφομεν οὕτως· ὑμεῖς δὲ, εἴτε εἰδότες, εἴτε μὴ, συνηθείᾳ δὲ συγχωροῦντες, τὸν ὄγκον τῆς προςηγορίας ἀναδυομένοις ἐοίκατε. Οὔκουν οὔτε πρὸς πόλιν, οὔτε πρὸς ἰδιώτην, οὔτε πρὸς ὕπαρχον [8]) γράφοντες,

G. Verba οὔτε βασιλεὺς om. Mon. D. In Mon. B, in quo erant neglecta, pr. m. supplevit. Mox χύτρα (εῖ superscr.) Rehd. Tum καλ, εῖ per ras. superscripto, Mon. A.

39. καταῤῥωδήσαντα (o superscr.) Mon. F. Ad v. εἴκειν add. gl. ὑποχωρεῖν Par. C et Vat. Mox κανδυῒ Mon. F. κάνδι (sic) Rehd.

Cap. XIX. 1. ἐπιδιδόντος Mon. A. et Vind.

2. κατασκοπῆς (ου superscr.) Mon. F. κατασκό (πυ superscr.) (ῆς iuxta υ per ras. posito) Mon. A. κατασκόπου Vind.

4. Seclusi τε in Codd. omissum, exceptis Mon, F et Rehd.; e Pariss. autem nihil enotatum.

4. ἐξώμνυντο (o superscr.) Mon. F. ἐξόμνυντο Petav. 2.

5. ἐγείρα Par. A.

6. Exstat gl. τὸ βασιλικὸν in m. libri Mon. C. Dein αὐτός σοι Mon. D. Verba τοῦ βασιλέως om. Mon. C; habet ab al. m. Mon. A int. lin.

7. Deest ὑμᾶς in Paris. B. ἀξιοῦμεν ὑμᾶς scribunt Mon. AC. et Vind.

8. πρὸς ὕπατον Mon. C, item

οὔτε πρὸς ἄρχοντα βάρβαρον ἐκαλλωπίσασθέ [9]) ποτε C τῷ βασιλέως ὀνόματι· ἀλλ' αὐτοκράτορες εἶναι ποιεῖσθε. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ὄνομα ϛρατηγίας [10]) ἐϛὶ, πάντα ποιεῖν ὑποϛάσης· καὶ Ἰφικράτης καὶ Περικλῆς ἔπλεον Ἀθήνηθεν αὐτοκράτορες ϛρατηγοὶ, καὶ οὐκ ἐλύπει τοὔνομα τὸν δῆμον τὸν ἀδυνάϛευτον [11]), ἀλλ' αὐτὸς ἐχειροτόνει τὴν ϛρατηγίαν νόμιμον οὖσαν. Ἀθήνησι μὲν οὖν καὶ βασιλεύς τις καλούμενος μικρὰ ἔπραττε καὶ ὑπεύθυνος ἦν, εἰς τοὔνομα τοῦ δήμου, οἶμαι, παίζοντος, ἅτε ὄντος ἀκρατῶς ἐλευθέρου [12])· ἀλλ' ὅγε αὐτοκράτωρ αὐτοῖς [13]) D οὔτε μόναρχος ἦν, καὶ σπουδαῖον [14]) ἦν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα. Πῶς οὖν οὐ σαφὲς τοῦτο τεκμήριον τῆς σώφρονος ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ προαιρέσεως, ὅτι, καίτοι μοναρχία προδήλως ἀποτελεσθεῖσα [15]), μίσει τῶν τυραννίδος κακῶν διευλαβεῖται καὶ φειδομένως ἅπτεται τοῦ βασιλείας [16]) ὀνόματος; μοναρχίαν γὰρ διαβάλλει μὲν τυραννὶς [17]), ζηλωτὴν δὲ ποιεῖ βασιλεία [18]), καὶ Πλάτων αὐτὴν θεῖον ἀγαθὸν ἐν ἀνθρώποις καλεῖ. Ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος τὸ θείας 20 A

a m. pr. Mon. A; a s. autem τον mutatum in ρχον.

9. ἐκαλλωπίσασθαι Mon. D. In seqq. ποιεῖσθαι Mon. F.

10. βασιλείας Mon. C. Tum ὑποϛάσεις Mon. DF et a m. pr. Mon. C.

11. ἀδυνάϛατον primo Rehd.

12. ἅτε ὄντες — ἐλεύθεροι vulg., in quibus verbis non offendit V. Cl. *Boissonadius* ad Zach. Mityl. p. 423. At, quum Codd. Mon. C et Vind. alteram lectionem, quam Mon. A. e corr. habet (comparet ἐλευθέρου etiam in marg. libri Mon. F; Par. C dat ὄντ~~ες~~ος — ἐλευ~~θέροι~~θέρου), commode obtulissent, eam recipere non dubitavi.

13. αὐτοῖο Rehd.

14. σπουδαῖος Mon. F. Annotat *Boissonadius* l. c.: „In uno Codice non reperi alterum ἦν, quod absens non desiderabitur." — ἀσαφὲς pro οὐ σαφὲς Mon. C.

15. ἀποτελεσθεῖσαι Vind.

16. βασιλείας pro βασιλέως receptum e Par. ACD. Mon. AB CDE. Vind. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2.

17. Vid. *Plat.* Politic. p. 302. E.

18. βασιλεία e βασιλία correctum est in Rehd. Idem scribit πλάττων. Vid. eiusdem dialog. laudat. p. 303. B. coll. *Aristot.* de re publ. IV. 2. §. 2. ed. Schneid. Dein αὐτὴν ex emend. Rehd. αὐτὸν Mon. DF.

μετειληχὸς [19]) μοίρας ἀξιοῖ πάντῃ ἄτυφον [20]) εἶναι· οὐ γὰρ σκηνοβατῶν, οὐδὲ τερατουργῶν ὁ θεός, ἀλλὰ

δι' ἀψόφου [21])

Βαίνων κελεύθου, κατὰ δίκην [22]) τὰ θνήτ' ἄγει,

παντί τε ἁπανταχοῦ παρεῖναι τῷ πεφυκότι μετέχειν [23]) ἕτοιμος. Οὕτως ἀξιῶ τὸν βασιλέα κοινὸν ἀγαθὸν καὶ ἄτυφον εἶναι. Τύραννοι δὲ εἰ θαυματοποιοῦσι κρυπτόμενοί τε καὶ σὺν ἐκπλήξει φαινόμενοι, φθόνος οὐδεὶς χήτει [24]) σεμνότητος ἀληθινῆς ἐπὶ προσποίησιν καταφεύγειν [25])· τὸν γὰρ οὐδὲν ὑγιὲς ὄντα [26]) καὶ εἰδότα γε τοῦτο, τίς μηχανή, μὴ οὐχὶ φεύγειν τὸ ἐμφανές, φεύγοντα καταφρόνησιν; Ἀλλ' ἡλίου τὸ μέχρι τήμερον [27]) B
οὐδεὶς πω καταπεφρόνηκε. Καί τοι τί συνηθέστερον θέαμα; Καὶ βασιλεὺς εἰ τεθάρρηκεν ἀληθινὸς ὢν καὶ οὐκ ἐλεγχθησόμενος [28]), ἴσω κοινότατος· οὐδὲν γὰρ ἧττον,

19. Ita Rehd. c. vulgg. libris. μετειληχὸς (superscr. εἰληχὸς) Mon. F. εἰληχὸς Pariss. omnes, Mon. ABDE. Barocc. Vind. εἰληχὼς Mon. C. Respexit nimir. Synesius *Plat.* Phaedr. p. 230. A.

20. ἄταφον primo Rehd. Dein σκηνωβατῶν Mon. C. σχοινοβατῶν coni. *Camerarius.*

21. διαψόφου primo Rehd.

22. κατὰ (superscr. πρὸς) δίκην Mon. F. πρὸς δίκην Mon. AC. Par. C. Barocc. Vind. Turn. L. V. Sumpta haec ex *Euripid.* Troad. v. 897. sq., ubi vid. *Seidler.* coll. *Themist.* Orat. XV. p. 196. D. — θνήτ' pro θνητὰ scripsimus flagitante metro. Post ἄγει rasura est in Rehd.

23. Barocc. c. Par. C et Vat. habet gl. μετουσίαν ἔχειν.

24. χρήτει Ed. Petav. 1.

25. καταφεύγειν (superscr. μετα) Mon. BFG. μεταφ. Vind.

26. ὑγιῶς (superscr. ἐς) a s. m. Mon. A. Dein ὄντα (superscr. γρ. ἔχοντα) Mon. B. ἔχοντα (in m. γρ. ὄντα) Par. D. ἔχοντα, quod glossam sapit, Par. AC. Mon. ACD. Barocc. Vind. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2. Conf. *Aristoph.* Plut. v. 37. *Synes.* Epist. 104. p. 244. C. Add. *Creuzer.* in Studd. T. VI. p. 131. *Grauert.* ad. Aristid. p. 87. Mox εἰδότα τε Par. BD. Mon. BE. Partic. γε, quam Par. C et Barocc. omittunt, e corr. habet Mon. A.

27. τε μέχρι τ. libri et scripti et editi. Noster Epist. 57. p. 196. B. τὸ μέχρι πρώην. Plura dedit *Lobeckius* ad Phrynich. p. 50. Dein οὐδεὶς πω pro οὐδείς που recte Pariss. et Mon. ABCDE. οὐδείς πως Turn. Lectt. Varr.

28. ἐλεχθησόμενος Mon. BE. γ erasum in Barocc., in Rehd. θ a s. m. superscriptum. Dein κοινότατον Mon. E.

εἰ μὴ καὶ μᾶλλον ἀγαςὸς [29]) ἔςαι. Οὐδὲ τοῦ χωλοῦ βασιλέως, ὃν ἐπαινεῖ Ξενοφῶν ἐν ὅλῳ τῷ [30]) συγγράμματι, κατεγέλων οὔτε οὓς ἦγεν, οὔτε δι' ὧν ἦγεν, οὔτε ἐφ' οὓς ἐπορεύετο. Καί τοι κατέλυεν οὗτος ἑκάςης πόλεως ἐν [31]) τοῖς δημοσιωτάτοις χωρίοις, ἐν ᾧ [32]) πάντα ποιῶν καταφανέςατος ἦν οἷς ἐπιμελὲς τὸν ἡγεμόνα τῆς Σπάρτης ὁρᾶν· ἀλλ' οὗτος εἰς τὴν Ἀσίαν τε [33]) διαβὰς ὀλίγῳ ςρατεύματι, τὸν προσκυνούμενον ἄνθρωπον ὑπὸ τῶν ἀκατονομάςων [34]) ἐθνῶν ἐγγὺς ἦλθεν ἀποβιβάσαι [35]) τῆς ἀρχῆς· τοῦ μὲν γὰρ φρονήματος ἀπεβίβασε· καί, ἐπειδὴ τῶν οἴκοι τελῶν καλούντων τὰς ἐν Ἀσίᾳ πράξεις ἀφῄρητο, νίκας Ἑλληνικὰς ἀνῄρειτο πολλάς, ὑπὸ μόνου τε [τῶν] [36]) ἀνθρώπων ἡττᾶτο μαχόμενος, ὑφ' οὗ [37]) κρατηθῆναι μόνου τῶν ἁπάντων εἰκὸς ἦν [38]) Ἀγησίλαον, καὶ ὑπὲρ εὐτελείας ἀγωνιζόμενον. Ἐπαμεινώνδας [39]) ἦν οὗτος, ὃν ςεφανοῦσαι μὲν αἱ πόλεις ἑκά-

29. ἀγαςὸς Par. ABD. Mon. B DE. Turn. Patus. ἀγαςὸς (ϑ) Par. C et Barocc. ἀγαθὸς Edd. Petav. Codd. rell.

30. Articulum om. Mon. ABC DE. Barocc. Vind. Patus. — κατελέγων (in m. κατεγέλων) Mon. F. Cf. *Xenoph.* Agesil. VI. 8.

31. Praepositio abest a Rehd. et Mon. F.

32. Habet gl. καταλύματι Barocc. in m.; τῷ καταλύματι Par. C et Vat. Mox ποῖον Mon. F. Tum καταφρονέςατος Mon. D. Respexit Noster h. l. haud dubie *Xenoph.* Agesil. V. 7 et IX. 1.

33. τε om. Mon. AC. Par. C. Barocc. Mox πρὸς τὸν προσκυνούμενον ἄνθρωπον Mon. A et Vind. ἄνθρωπον (Ξέρξην) Par. C et Vat. ἄνον, subiecto τὸν Ξέρξην, Barocc.

34. ἀκατωνομάςων Rehd. et (a m. pr.) Mon. E. ἀκάτως νομάςων Mon. F. Vid. *Xenoph.* Cyrop. I. 1, 4.

35. ἐπεβίβασε Mon. D. Ad v. τῶν — τελῶν habent. gl. τῶν ἀρχόντων Vat. et Barocc. τελῶν (ἀρχόντων) Par. C. γρ. τελετῶν marg. libri Par. D.

36. Articulum om. Codd. omnes. Quare seclusimus. Addit interpretationis causa Vat. ὑπὸ τοῦ Ἐπαμινώνδου.

37. ἐφ' οὗ Mon. F.

38. ἦν insertum e Par. Monacc. Barocc. et Rehd. Dein ὑπὲρ ἀτελείας (εὐ) Mon. F. ὑπὲρ ἀτελ. Mon. C et Rehd.

39. Ita Par. A. Mon. AD. et Vind. ἐπαμεινώνδας (ι) Mon. C. ἐπαμινώνδας (ει) Par. C et Barocc. ἐπαμινώνδας Par. BD c. Rehd. et

λουν ἐώχησόμενον, ὁ δὲ φοιτῶν αὐταῖς· οὐ γὰρ ἦν[40]) ἄλλως ποιοῦντα μὴ οὐκ αἰτίαν ἔχειν τὸν ἐν ἀξιώματι[41])· δριμέος ὄξους ἐπέπινεν, ἵνα, φησὶ, τῆς οἴκοι διαίτης Ἐπαμεινώνδας μὴ ἐπιλάθοιτο. Νεανίσκυ δὲ Ἀττικοῦ τῆς[42]) μαχαίρας αὐτῷ τὴν κώπην ἐπισκώψαντος, ὅτι ξύλου τε φαύλου καὶ ἀκατέργαστος ἦν, οὐκοῦν ὅταν, ἔφη, μαχώμεθα[43]), τῆς μὲν κώπης οὐ πειράσῃ· τὸν σίδηρον δὲ οὐκ ἐνέσαι[44]) σοι μέμψασθαι.

20.

Εἰ δὲ βασιλικὸν μὲν τὸ ἄρχειν, ἄρχει δὲ ὁποῖον[1]) δέον κρατεῖν ἐξ ὧν[2]) οἱ κρατεῖν εἰδότες ἐπιτηδευμάτων 21 A

vulgg. libris. ἐπαμινῶνδας Mon. BE. Item primo Mon. F. Tum οὗτος / οὕτως Mon. F.

40. ἦν a s. m. superscriptum in Rehd.

41. τῶν ἐν ἀξιώματι Mon. C. et primo Mon. A. Petavius videtur legisse ὑπὸ τῶν ἐν ἀξ., quippe qui verterit: »nec enim alia ratione criminis *apud magistratus* suspicionem effugisset.« Dein δριμέως Mon. F. ἐπεπινεν pro vulg. ἀπέπιεν receptum e Par. ABD et Mon. BDE. ἐπέπιεν (ἀ superscr.) dant Par. C. et Barocc. ἀπέπινεν rell. Cf. Plat. Civit. p. 372. B. Mox Ἐπαμεινώνδας praebuerunt Par. A. et Mon. D. ἐπαμεινώνδας (ι superscr.) exhibent Mon. C. et Vind. ἐπαμινώνδας (ει superscr.), ut supra, Par. C. et Barocc: ἐπαμινώνδας c. editis libris Par. BD. Mon. BE. Rehd. ἐπαμινῶντας Mon. F. Pro τ̄ r. m. correxit δ̄.

42. καὶ pro τῆς Vind.

43. μαχώμεθα (οὐ superscr.) Mon. C. μαχούμεθα Par. AB. Mon. BE.

44. ἐνεσαι Mon. BE.

Cap. XX. 1. ὁποῖον a m. pr. videtur fuisse in Mon. C. Edd. et Codd. rell. exhibent ὁποίων. Tum δέον receptum e Par. A. et Mon. A. δέον (οι superscr.) scribit Mon. C. δέοι et ex corr. δέον Par. C. δέοι Edd. et Codd. rell. κρατεῖν Par. C. Vind. κρατῶν (εῖ superscr.) Mon. F. κρατῶν c. vulgg. libris Codd. rell., excepto Paris. B, in quo est ἄρχει δὲ ὁ κρατῶν.

2. ἐξ ὧν] ἐκ τῶν οἵων (in marg. a s. m. γρ. ἐξ ὧν) Rehd. ἐκ τῶν οἱ κρ. Pariss. omnes. Mon. ACE. Vind. ἐκ τῶν etiam Mon. F. in m. οἴκοι pro οἱ Par. D. οἱ om. Rehd. et Mon, F. Dein κρατεῖ (ν̄ a s. m. superscr.) Rehd. Mox βίον Par. B. Item primo Par C. et Rehd.

καὶ βίων, ὁρῶμεν [3]) ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ἐκφύλων τε καὶ σοβαρῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων τε καὶ σωφρόνων πάντα ἐκ πάντων συναιρεῖται, βασιλείας ἐξοριστέον [4]) εἶναι τῦφον καὶ πολυτέλειαν, ὡς οὐ μετὸν αὐτῇ τῶν ἀλλοτρίων. Καὶ ὁ λόγος ἐκ τούτου προῆκται [5]). Ἐπαναγάγωμεν [6]) δὲ ἡμεῖς τε [7]) τὸν λόγον εἰς τὴν οἰκείαν ἀρχὴν, σύ τε εἰς [8]) τὸ ἀρχαῖον πρᾶγμα τὸν βασιλέα· ἀνάγκη γὰρ, κεκολασμένων [9]) τῶν βίων καὶ σωφροσύνης ἐπανελθούσης, συνεπανελθεῖν μὲν αὐτῇ τὰ παλαιὰ καλὰ, τῶν B
δὲ [10]) ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος ἀντιμετάστασιν πάντων γενέσθαι. Καὶ σὺ, βασιλεῦ, τῆς ἐπαναγωγῆς τῶν ἀγαθῶν ἄρξαιο [11]) καὶ ἀποδοίης ἡμῖν λειτουργὸν τῆς πολιτείας [12]) τὸν βασιλέα· καὶ [13]) γὰρ ἐν οἷς ἐσμὲν οὐκέτι [14]) οἷα χωρῆσαι ῥαθυμία οὐδὲ πρόσω βῆναι· νῦν γὰρ πάντες ἐπὶ ξυροῦ [15]) ἵστανται ἀκμῆς, καὶ δεῖ [16]) θεοῦ καὶ βασιλέως ἐπὶ τὰ πράγματα, τὴν ὠδινομένην

3. Post h. v. in Cod. Rehd. distinctum erat semicolo, quod r. m. in δὲ mutavit. Dein ὡς ἐκ Petav. 2. Hunc locum ita corrigit *Geelius* Comment. ad Dion. Chrysost. p. 151.: — ἄρχει δὲ ὁ ὁποίων δέοι κρατῶν, ἐξ ὧν οἱ κρατεῖν εἰδότες ἐπιτηδευμάτων καὶ βίου ὁρμώμενος, οὐκ ἀπὸ τῶν ἐκφύλων (sc. ὁρμώμενος) σωφρόνων, πάντα κτλ.

4. ἐξοριτέον Mon. F. Mox τῦφον rectius Mon. BE; sed vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 107.

5. προεῖκται Rehd.

6. ἐκανάγωμεν Par. C. Mon. AC et (in m.) F. Barocc.

7. τε om. Par. C.

8. Sic Monacc. omnes, Barocc. et Rehd. ἐς vulg.

ων ω
9. κεκολασμένον τὸν βίων (sic) a m. pr. Rehd.

10. τῶνδε Rehd.

11. ἄρξεο Mon. F. ἄρξαι Mon. G.

12. Ita Pariss. Mon. ABCDE. et (in m.) F. Barocc. Vind. βασιλείας Edd. et Cod. Mon. F. Verba βασιλείας τὸν typothetae incuria exciderunt in Petav. 1.

13. καὶ desideratur in Petav. 2.

14. οὐκ ἔτι Mon. D. et Rehd. Dein οἷα Par. ABC. Mon. A (a s. m.) DF. Rehd. Turn. Patus. οἷα — ῥαθυμίᾳ c. utraque Petav. exhibent libri Par. D. Mon. BCE. Barocc. Vind. et Henric. ap. Petav. in Annotatt. ad pr. ed.

15. ἐπὶ ξηροῦ Mon. F. In Mon. B et Rehd. ῡ enatum est ex η̄ Vid. Iliad. X. 173.

16. δὴ Mon. D. Mox ὠδυνομένην Rehd. Edd. Turn. et Patus. ὀδυν. Mon. F.

χρόνον ἤδη συχνὸν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς [τὴν] [17]) εἱμαρ-
μένην προαναιρήσοντος [18]), ἣν, ἅμα συνάπτων τὸ [19]) C
ἑξῆς τοῦ λόγου καὶ τὸν βασιλέα δημιουργῶν, ὃν ἐνήρ-
γμην ἄγαλμα πάγκαλον ἱστάναι [20]), δείξω γε σαφῶς
ἐγγὺς οὖσαν, ἣν [21]) μὴ σοφή τε καὶ ἰσχυρὰ βασιλεία
κωλύῃ [22])· καὶ, ἵνα ὁ κωλύων αὐτὸς ᾖς, ἐκ τῶν ἐνόν-
των συμπαλαμήσομαι [23]). Θεὸς δὲ ἀγαθοῖς ἀεί τε καὶ
πάντως [24]) παραστάτης καὶ ἵλεως.

21.

Πόθεν οὖν ἀπολιπόντες τὰ κοινῇ διαπλαττόμενα [1]),
τῷ πλαττομένῳ παρὰ τοῦ λόγου βασιλεῖ [2]) γνώμῃ
περιηνέχθημεν εἰς τὰ καθεστῶτα; Ἠξίου φιλοσοφία τὸν
βασιλέα θαμὰ ὁμιλεῖν στρατιώταις, ἀλλὰ μὴ θαλαμεύε- D
σθαι· τὴν γὰρ εὔνοιαν, ᾗ μόνῃ καὶ μάλιστα βασιλέως

17. Abest articulus a Mon. A CDF. Barocc. Rehd. Vind. itemque, teste *Boissonadio* (Anecd. Gr. Vol. III. p. 223.), a duobus Parisinis, in quibus procul dubio est C. Quare ego uncinis coërcui.

18. προαναιρήσαντος (o superscr.) Rehd. Pro vocc. ἣν ἅμα lacuna est in Vind. Deinceps συνάπτω Mon. D.

19. Articulum a s. m. habet Mon. A. τῷ (τὸ superscr.) ἑξῆς Mon. F. τῷ ἑξῆς Rehd.

20. ἱστάναι Pariss. Mon. ABC EF. Barocc. Rehd. ἱστᾶναι Mon. D. Statim δεῖξαι Mon. F. Deinceps τε pro γε Pariss. omnes et Mon. ABCDE.

21. ᾗν Mon. F. et a m. pr. Rehd.

22. Ita Mon. ACF. Barocc. et Paris. 3035. ap. *Boissonad.* Anecd. Gr. Vol. II. p. 281. κωλύῃ (οι superscr.) Paris. C. κωλύοι Edd. Codd. rell.

23. Hanc lectionem a Petavio in pr. ed. ex Codd. Medic. et Henric. receptam recte tuentur Par. ABCD. Mon. ADEF. Barocc. Rehd. Vind. Superscriptum est γρ. συμπλακήσομαι in Mon. B et Vat. συμπλακήσομαι, quod tenent Edd. Turn. Petav. 2. et Patus., in marg. γρ. συμπαλαμήσομαι habet Barocc. συμπλακήσομαι (αλαμ superscr.) Mon. C. αλαμ a m. emend. in ras. positum est in Mon. A. Cf. de Insomn. p. 148. B.

24. πάντως] πάντων Mon. CF. Rehd.

Cap. XXI. 1. Ita Codd. Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Vind. Edd. Turn. Petav. 1. Patus. et (in m.) Petav. 2. διαπραττόμενα (λ superscr.) Mon. F. διαπραττόμενα Rehd. et Petav. 2. in contextu.

2. καὶ βασιλεῖ Mon. BDE. Dein γνώμης Mon. D.

ἐστὶν ἰσχυρὸν φυλακτήριον, ἐδίδασκεν ἀπὸ τῆς ὁσημέραι συνηθείας ἀθροίζεσθαι. Ποδαποῖς οὖν τὸ γένος οὖσι τοῖς στρατιώταις φιλόσοφος, ἐραστὴς ὢν βασιλέως, ἀξιοῖ [3]) καὶ παιδεύειν τὸ σῶμα καὶ συναυλίζεσθαι; ἢ δῆλον ὅτι [4]) τοιούτοις, οὓς ἀγροὶ καὶ πόλεις καὶ [5]) καθάπαξ ἡ βασιλευομένη γῆ δίδωσι προμάχους καὶ καταλέγει φύλακας τῇ πολιτείᾳ τε καὶ τοῖς νόμοις, ὑφ' ὧν ἐτράφησάν τε καὶ ἐπαιδεύθησαν; οὗτοι γάρ εἰσιν, οὓς καὶ 2 A κυσὶν ὁ Πλάτων [6]) εἴκαζεν. Ἀλλ' οὔτε τῷ ποιμένι μετὰ κυνῶν τοὺς λύκους [7]) τακτέον, κἂν σκύμνοι ποτὲ ἀναιρεθέντες [8]) τιθασσεύεσθαι [9]) δόξωσιν, ἢ κακῶς [10]) αὐτοῖς πιστεύσει [11]) τὴν ποίμνην· ὅταν γάρ τινα ταῖς κυσὶν [12]) ἀσθένειαν ἢ ῥᾳθυμίαν ἐνίδωσιν, αὐταῖς τε καὶ ποίμνῃ καὶ ποιμέσιν ἐπιχειρήσουσιν [13])· οὔτε τῷ νομοθέτῃ δοτέον ὅπλα τοῖς οὐ τεχθεῖσί τε καὶ τραφεῖσιν [14]) ἐν τοῖς αὐτοῦ νόμοις· οὐ γὰρ ἔχει [15]) παρὰ τῶν τοιούτων οὐδὲν εὐνοίας ἐνέχυρον. Ὡς ἐστιν [16]) ἀνδρὸς θαρ-

3. ὃν ἀξιοῖ Codd. Par. AB. Mon. BE. Edd. Turn. et Patus. ἂν pro ὃν legendum proposuit *Camerarius*. Quod sequitur καὶ om. Barocc. Dein παιδεύει scribit Mon. F. πιστεύειν coni. *Camerarius*, συμπαιδεύειν *Geelius* Comment. ad Dion. Chrysost. p. 380. Sed nihil mutandum; intelligenda est enim praepositio verbi συναυλίζεσθαι etiam in v. παιδεύειν. Vid. *Schaefer*. Indic. Graec. ad Gregor. Cor. p. 1032. et ad Brunckii Gnomicc. Poett. Graecc. ed. Lips. 1817. p. 361. coll. Nostro p. 15. C., ubi habet καὶ τὰ πολλὰ συνθυραυλοῦντές τε καὶ χαμευνοῦντες τοῖς ἐν ταῖς φάλαγξι.

4. Ita Mon. ABCDE. Rehd. Vind. δηλονότι (ῆ ὁ) Mon. F. δηλονότι Par. ABC et Barocc. c. Edd. Turn τοιούτοις (τούτους) Mon. F. τούτοις Mon. D. τούτους Par. ABC. Mon. ABE. Barocc. Vind.

5. Deest καὶ in Mon. C.

6. πλάττων (sic) Rehd. Vid. De re publica p. 375. E. Cf. *Synes*. Epist. 131. p. 266. C.

7. Om. hoc vocabulum Mon. C.

8. ἀναιρεθέντε Mon. C. In Par. C et Vat. est gl. ληφθέντες.

9. τιθασεύεσθαι Barocc. Mon. D. Rehd.

10. καμνῶς Mon. F.

11. ἐπιστεύσει Mon. F. (sic) πιστεύσῃ Par. A. πιστεύει Mon. C.

12. τοῖς κυσὶν Mon. BDE. τοῖς κυσὶ Par. B.

13. ἀπεχειρίσουσιν (sic) Mon. F. ἐπιχείρουσιν (sic) Mon. BE.

σαλέου [17]) ἢ μάντεως [18]) νεότητα πολλὴν ἑτερότροφον, ἔθεσιν [19]) ἰδίοις χρωμένην, ἐν τῇ χώρᾳ τὰ πολέμια B
μελετῶσαν ὁρῶντα μὴ δεδιέναι; δεῖ γὰρ ἤτοι πάντας αὐτοὺς πιστεῦσαι φιλοσοφεῖν, ἢ τούτου καλῶς ἀπογνόντας [20]) οἴεσθαι τὸν Ταντάλου [21]) λίθον ὑπὲρ τῆς πολιτείας λεπτοῖς καλωδίοις ἠρτῆσθαι. Ὡς τότε πρῶτον ἐπιχειρήσουσιν, ὅτε πρῶτον αὐτοῖς οἰήσονται προχωρήσειν [22]) τὴν πεῖραν. Τούτου μὲν οὖν καὶ ἀκροβολισμοί τινες ἤδη γίνονται, καὶ φλεγμαίνει [23]) μέρη συχνὰ τῆς ἀρχῆς ὥσπερ σώματος, οὐ δυναμένων αὐτῷ συγκραθῆναι τῶν ἀλλοτρίων εἰς ἁρμονίαν ὑγιεινήν. Ἐκκρῖναι [24]) δὲ δεῖν τἀλλότριον ἀπό τε σωμάτων καὶ πόλεων ἰατρῶν C
τε καὶ στρατηγῶν παῖδες ἂν εἴποιεν. Τὸ δὲ μήτε ἀντίπαλον αὐτοῖς [25]) κατασκευάζεσθαι δύναμιν, καὶ, ὡς ἐκείνης οἰκείας οὔσης, ἀστρατείαν [26]) τε διδόναι πολλοῖς αἰτοῦσι, καὶ πρὸς ἄλλοις ἔχειν ἀφιέναι τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ,

14. Verba τοῖς οὐ τεχθεῖσί τε καὶ τραφεῖσιν desunt in Cod. Vind., qui h. l. lacunam habet. Partic. τε om. Mon. AC.

15. Desiderantur verba οὐ γὰρ ἔχει in libro Vind., in quo patet lacuna.

16. Ὡς ἔστιν absunt ab eodem libro, ubi itidem est lacuna.

17. Θαρσαλέον (sic) Mon. BE. Θαρσαλίου (ρ superscr.) Mon. F. Θαρραλέου Mon. AC et Vind.

18. μανιάδος coni. *Bevingius*. Deinceps inter πολλὴν et ἔθεσιν lacunam habet Vind.

19. Ita Par. A. (a m. pr.) et BD. Barocc. (ex em. pr. m.) Monacc. omnes. Rehd. et Vind. ἤθεσιν Par. A (e corr.) et C, item editi libri. Mox χρωμένην enatum e χρώμενον in Mon. F. Pro articulo ante πολέμια lacunula hiat in Vind.

20. ἀπογνῶντας Rehd. et a m. pr. Mon. D.

21. ταντάλειον Rehd. Deinceps λίθον (additur καὶ in Mon. C) λέπτοις καλωδίοις ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἠρτῆσθαι inverso ordine legunt Mon. AC et Vind.

22. προχωρήσειν, in m. προχωρήσειν, Mon. E.

23. Habent ad h. v. gl. πάσχει Par. C et Vat. Mox συχνὰ receptum e 4 Pariss. Mon. BDE. Barocc. Turn. L. V. et marg. Petav. p. 2. τινὰ exhibent c. Edd. Codd. rell. et praefixo γρ. margo Baracciani;

24. ἐκκρίναι Mon. BDE. Barocc. Rehd. c. Edd. Turn. Petav. 1. Patus. καὶ κρίναι, in m. ἐκκρίναι Mon. F.

25. αὐτοῖς ἀντίπαλον Barocc.

26. ἀστρατίαν Mon. ACD.

τί ἄλλο, ἢ σπευδόντων ἐςὶν εἰς ὄλεθρον ἀνθρώπων; δέον πρὸ τοῦ [27]) Σκύθας δεῦρο σιδηροφοροῦντας [28]) ἀνέχεσθαι παρά τε τῆς φίλης γεωργίας ἄνδρας αἰτῆσαι [29]) τοὺς μαχεσομένους ὑπὲρ αὐτῆς καὶ καταλέγειν εἰς τοσοῦτον, ἐν ᾧ δὴ [30]) καὶ τὸν φιλόσοφον ἀπὸ τῦ φροντιση- D ρίου, καὶ τὸν χειροτέχνην ἀπὸ τοῦ βαναυσεῖν ἀνασήσαντες, [31]), καὶ ἀπὸ τοῦ πωλητηρίου τὸν ὄντα πρὸς τούτῳ [32]), τόν τε κηφῆνα δῆμον, ὃς ὑπὸ τῆς πάνυ σχολῆς ἐγκαταβιοῖ τοῖς θεάτροις, πείσομέν [33]) ποτε καὶ σπουδάσαι, πρὶν ἀπὸ τοῦ γελᾷν ἐπὶ τὸ κλάειν [34]) ἀφίκωνται, μήτε τῆς χείρονος αἰδοῦς [35]), μήτε τῆς ἀμείνονος ἐμποδὼν οὔσης τῷ [36]) τὴν ἰσχὺν Ῥωμαίοις οἰκείαν γενέσθαι. Τέτακται [37]) γὰρ ὥσπερ ἐν οἴκῳ, καὶ πολιτείαις ὁμοίως τὸ μὲν ὑπερασπίζον κατὰ τὸ ἄῤῥεν [38]), τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν ἐςραμμένον τῶν εἴσω [39]) κατὰ τὸ θῆλυ. Πῶς 23 A

27. Ita Mon. A. (e corr.) et F. Par. C. Henric. et Medic. (in Petavii Nott.), item Vind. c. Edd.
ος τοὺς
Petavv. πρὸ τοῦ Barocc. πρὸ τοὺς primo Rehd., a s. m. praepositioni additum ς. πρὸς τοὺς Par. ABD. Mon. BCDE c. Edd. Turn. et Patus.

28. σιδηροφοροῦντας ex em. Par. B. σιδηροφοροῦντος Par. A. Dein ἀνέρχεσθαι Mon. C, neque aliter videtur legisse Mon. A, quum ante χ rasura compareat.

29. αἰτεῖσθαι Vind. et in m. Mon. E. Additur gl. λαβεῖν in Par. C et Vat.

30. δεῖ Par. ABCD. Mon. AB CDE, item praemisso γρ. marg. libri Rehd.

31. ἀνασήσαντα Pariss. Monacc. Barocc. et in m. a s. m. Rehd. Cf. Schol. ad Nostri Dion. p. 52. D.

32. Ita Par. BCD. Mon. ACD. Barocc. Vind. Petav. 2. τούτῳ
τούτῳ
(sic) Petav. 1. τοῦτο Mon. B. τοῦτο Edd. et Codd. rell. Cf. Dion. p. 61. B. De Prov. p. 97. B. 99. B. De Insomn. p. 145. A. Epist. 4. p. 162. C.

33. πείσωμεν Mon. C et (a m. pr.) Mon. A.

34. ἐπὶ τῷ κλάειν Barocc.

35. Articulum, quem omittit Mon. C, in Mon. A s. m. supplevit. Respexit fortasse Noster, monente *Camerario*, *Hesiodi* Opp. et D. v. 316. Cf. etiam *Euripid.* Hippol. v. 390. sq. ed. Musgr.; ed. Valck. v. 385. sq.

36 τὸ Mon. D.

37. τε — καὶ a lin. ad lin. Vind.

38. πρὸς τὸ ἄῤῥεν Turn. L. V. et marg. utriusque edit. Petav.

39. ἴσω Mon. D. Tum πρὸς τὸ θῆλυ Turn. L. V. et Petav. 1. 2. in m. De re vid. *Plat.* Menon. p. 71. E. et *Xenoph.* Oeconom. VII. 22.

οὖν [40]) ἀνεκτὸν παρ' ἡμῖν ἀλλότριον εἶναι τὸ ἄῤῥεν; πῶς δὲ οὐκ αἴσχιον [41]) παραχωρῆσαι τὴν εὐανδροτάτην ἀρχὴν ἑτέροις τῆς ἐν πολέμῳ φιλοτιμίας; Ἀλλ' ἔγωγε, καὶ [42]) εἰ νίκας ὑπὲρ ἡμῶν νικῷεν πολλάς, αἰσχυνοίμην ἂν ὠφελούμενος. Ἐκεῖνο μέντοι γινώσκω φρονέω τε [43])· καὶ γὰρ ἐγγύς ἐστιν ἅπαντος [44]) τοῦ νοῦν ἔχοντος, ὡς, ὅταν τὰ λεγόμενα ταῦτα, τὸ ἄῤῥεν τε καὶ τὸ θῆλυ, μήτε ἀδελφὰ τυγχάνῃ [45]), μήτε ἄλλως ὁμογενῆ, μικρὰ πρόφασις ἀρκέσει τοὺς ὡπλισμένους τῶν ἀστυπολούντων δεσπότας ἀξιοῦν [46]) εἶναι· καὶ μαχήσονταί ποτε ἀπό- B λεμοι πρὸς τοὺς ἠσκημένους τὸν ἐν ὅπλοις ἀγῶνα. Πρὶν οὖν εἰς τοῦτο [47]) ἥκειν, ἐφ' ὃ πρόεισιν ἤδη, ἀνακτητέον [48]) ἡμῖν τὰ Ῥωμαίων φρονήματα καὶ συνεθιστέον αὐτουργεῖν τὰς νίκας, μηδὲ κοινωνίας ἀνεχομένους, ἀλλ' ἀπαξιοῦντας ἐν ἁπάσῃ τάξει τὸ βάρβαρον.

22.

Ἀρχῶν δὲ δὴ καὶ [1]) πρῶτον ἀπεληλάσθων καὶ τῶν ἐν βουλευτηρίῳ γερῶν ἀποκεκόφθων οἷς ὑπῆρξεν [2])

40. Abest οὖν a Mon. D. Voc. ἀνεκτὸν ante ἀλλότριον rec. m. superscripsit in Rehd. Dein praepositio παρ' intercidit in Mon. D. παρ' ὑμῖν male Petav. 2.

41. αἰσχρὸν Mon. C. Mox articulum ante εὐανδροτάτην om. Mon. C.

42. Ita Mon. C; in rell. libris tam scriptis, quam editis deest καί, quod manifesto requirit sensus.

43. Vid. Odyss. XVII. 193 et 281.

44. ἅπαντες Mon. F. (o superscr.)

45. τυγχάνοι Pariss. omnes et Mon. BDE. Mox ἄλλως abest a Mon. C.

46. ἀξιοῦν om. Rehd.

47. εἰς τοῦτον Mon. C. Deinde ἐφ' ᾧ Par. B et Barocc. Item Mon. F., in m. ἐφ' ὃ. In seqq. post ἤδη comma posui praeeuntibus libris Barocc. et Monacc. omnibus, excepto Mon. F, qui cum Rehd. editisque ante ἤδη distinguit.

48. ἀνακτίον Turn. L. V. ἀνεκτίον, in m. ἀνακτητίον Mon. F. γρ. συγκρατεῖται Petav. 1. in m.

Cap. XXII. 1. Partic. καὶ om. Rehd.

2. ὑπῆρξεν, χ a s. m. superscripto, Mon. A. Paullo post σεμνότητος (α α superscr.) Rehd.

αἰσχύνῃ τὰ παρὰ Ῥωμαίοις πάλαι καὶ δοκοῦντα καὶ ὄντα σεμνότατα, ἐπεὶ νῦν γε καὶ τὴν βουλαίαν Θέμιν C αὐτὴν καὶ θεὸν οἶμαι τὸν ςράτιον ἐγκαλύπτεσθαι, ὅταν ὁ σισυροφόρος [3]) ἄνθρωπος ἐξηγῆται χλαμύδας ἐχόντων, καὶ ὅταν ἀποδύς τις ὅπερ ἐνῆπτο [4]) κώδιον, περιβάληται τήβεννον καὶ τοῖς Ῥωμαίων τέλεσι [5]) συμφροντίζῃ περὶ τῶν καθεςώτων, προεδρίαν ἔχων παρ' αὐτόν που τὸν ὕπατον, νομίμων ἀνδρῶν ὀπίσω θακούντων. Ἀλλ' οὗτοί γε μικρὸν τοῦ βουλευτηρίου προκύψαντες, αὖθις ἐν τοῖς κωδίοις εἰσὶ, καὶ, ὅταν τοῖς ὀπαδοῖς [6]) συγγένωνται, τῆς τηβέννου καταγελῶσι, μεθ' ἧς οὐκ εἶναί φασι ξιφουλκίας εὐμοιρίαν. Θαυμάζω δ' ἔγωγε πολ- D λαχῇ τε ἄλλῃ καὶ οὐχ ἥκιςα ταύτῃ τὴν ἀτοπίαν ἡμῶν· ἅπας γὰρ οἶκος ὁ καὶ [7]) κατὰ μικρὸν εὖ πράττων Σκυθικὸν ἔχει τὸν δοῦλον [8]), καὶ ὁ τραπεζοποιὸς, καὶ ὁ περὶ τὸν ἰπνὸν [9]), καὶ ὁ ἀμφορεαφόρος [10]) Σκύθης ἐςὶν ἑκάςῳ· τῶν τε ἀκολούθων οἱ τοὺς [χθαμαλοὺς σκιμ-

ρο
3. *σισυφόρος* Mon. D. *σισυφόρος* Rehd. Dein *ἂν* pro *ἄνθρωπος* Vind.

4. Gl. *ἀπὸ τῦ ἐνάπτω, ἐνδύομαι* habent Par. C. Vat. Mox *περιβάληται* pro *περιβάλληται* obtulerunt Par. BCD et Monacc. omnes, excepto F. Deinde *τήβεννον* rescripsimus ex Mon. F et Vind. *τήβενον* levi errore exhibent Par.
αν
C. Mon. AE. Barocc. *τήβενον* Mon. B. *τήβενναν*, superscr. *γρ. τήβενον*, Mon. C. *τήβεναν* Par. B. Mon. D. Patus. *τηβένναν* vulg. et Rehd.

5. *τέλεσιν* Patus. Dein *συμφροντίζοι* Pariss. et Monacc. omnes c. Rehd. In seqq. *παρ' αὐτὸ* Mon. G. Paullo post *ὀπισωθακούντων* Mon. BE.

6. Ita Pariss. omnes, Mon. A BDEF et Rehd. *ὀπαδοῖς* Mon. C c. Edd. Ex Codd. rell. nihil enotatum. Mox *τηβένου* Par. BC. Mon. BDF. Barocc. Verba seqq.: *οὐκ εἶναί φασι ξιφυλκίας εὐμοιρίαν*, citantur a *Suida* s. v. *Ξιφυλκία*, ubi neque *Kusterus*, neque *Gaisfordus* Nostri mentionem fecerunt. *εὐμάρειαν* pro *εὐμοιρίαν* coni. *Hieron. Wolfius*.

7. *ὃς* omisso *καὶ* Mon. F et Rehd.

8. *τὸ δοῦλον* e corr. Par. D.

9. *ὁ παρὰ τὸν ἰπνὸν* Par. CD. Monacc. Rehd. Turn. L. V. Pro *ἰπνὸν* scribitur *ἰπνὸν* in Mon. BE atque Rehd. *τὸν μάγειρον δηλοῖ* Barocc. in m.

10. *τὸν ὑπηρέτην τῦτε* (sc. *δηλοῖ*) id. in m.

ποδίσκους] [11]) ὀκλαδίας [12]) ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνατιθέμενοι, ἐφ' ᾧ [13]) τοῖς ἐωνημένοις ἐν ταῖς ἀγυιαῖς [14]) εἶναι καθίζεσθαι, Σκύθαι πάντες εἰσὶν, ἄνωθεν ἀποδεδειγμένου τοῦ γένους ἐπιτηδείου τε καὶ ἀξιωτάτου δουλεύειν Ῥωμαίοις. Τὸ δὲ τοὺς ξανθοὺς τούτους καὶ κομῶντας Εὐβοεικῶς [15]) παρὰ τοῖς αὐτοῖς ἀνθρώποις ἰδίᾳ μὲν οἰκέτας 24 A
εἶναι, δημοσίᾳ δὲ ἄρχοντας, ἄηθες ὂν [16]), τῆς θέας γένοιτο ἂν τὸ παραδοξότατον, καὶ, εἰ μὴ τοῦτο ἐςιν [17]), οὐκ ἂν εἰδείην, ὁποῖον ἂν εἴη τὸ καλούμενον αἴνιγμα. Ἐν Γαλλίᾳ [18]) μὲν οὖν Κρίξος καὶ Σπάρτακος ὁπλοφοροῦντες ἀδόξως, ἵνα [19]) θεάτρῳ γένοιντο τοῦ δήμου Ῥωμαίων καθάρσια, ἐπειδὴ δραπετεύσαντες τοῖς νόμοις [20])

11. Seclusimus iam in pr. ed. haec verba, utpote ex marg. in textum illata; habentur enim non nisi in ora librorum Barocc., Mon. BCE atque Vat., ita tamen, ut in Cod. Mon. E pro accusativo σκιμποδίσκοί legatur nominativus χθαμαλοί. Annotavit etiam V. Cl. *Boissonadius* ad Theophylact. p. 181: »Codd. [nimir. Parisini] 1038, 3035. τὺς ὀκλαδίας. In illo ad marginem scriptum est χθαμ. σκιμπ., in hoc glossema τὰ θρόνια. Inde crediderim non male editorem esse facturum, qui Synesio τοὺς ὀκλαδίας tantum reliquerit.«

12. Habet gl, τὰ σελλία Par. D.

13. ἐφῶ Mon. CF. Barocc. ἐφ' ᾧ, in m. a s. m. γρ. ἐφῶ· ἀντὶ τοῦ ὥστε Rehd. Dein ἐωνημένοις Mon. C.

14. ἐν ταῖς ἀγοραῖς coni. *Nicol. Alemannus* ad Procop. Anecdott. Cap. 9., improbante *Iac. Gothofredo* ad Cod. Theodos. T. V. p. 456. sq. ed. Ritter. Mox καθίζεσθαι Par. D et Mon. D. Tum σκῦθαι Mon. BE.

15. Ita Par. C. Mon. ACDF (in Mon. D excidit β) Barocc. Turn. Patus. idque recte. Vid. Etymolog. M., s. v. αἰδοῖος, *Schweighaeuser.* ad Appian. T. III. P. I. p. 190. *Matthaeium* ad Dieuch. Comment. de parandis alimentis c. 7. in vett. et clarorr. Medicc. Graecc. varr. Opuscc. p. 45. Εὐβοϊκῶς Edd. Petavv. et Venet. 2. c. Codd. rell. Respexit Noster Iliad. II. 542. Cf. *Plutarch.* Vit. Thes. s. 5.

16. ὂν abest a Par. B. Mon. D et Vind. Tum γένοιτ' ἂν Mon. AC.

17. τοῦτό ἐςιν et Codd. et Edd.

18. ἐν Γαλίᾳ Mon. AC. Barocc. ἐν Γαλίᾳ (λ suprascr.) Rehd. ἐν Ἰταλίᾳ coni. *Petavius* ad Themist. Or. VII. p. 424. ed. Hard. Partic. οὖν om. Mon. D. Dein κρίξος Mon. B. κρίζος (ζ suprascr.) Mon. G. Recte tamen κρίξος Par. ACD et Mon. ACDE. κρῖξος rell. c. Edd.

19. Legendum videtur ἵνα μή.

20. τοῖς νομίμοις Mon. A et

ἐμνησικάκησαν, τὸν οἰκετικὸν κληθέντα [21]) πόλεμον
συνεστήσαντο, βαρυσυμφορώτατον ἐν τοῖς μάλιστα τῶν
τότε [22]) Ῥωμαίοις γενόμενον· ἐφ' οὓς ὑπάτων καὶ στρατη-
γῶν καὶ τῆς Πομπηΐου τύχης ἐδέησεν αὐτοῖς, ἐγγὺς ἐλ-
θούσης τῆς πόλεως [23]) ἀναρπασθῆναι τῆς γῆς. Καίτοι- B
γε [24]) οἱ Σπαρτάκῳ καὶ Κρίξῳ [25]) συναποστάντες οὔτε
ἐκείνοις, οὔτε ἀλλήλοις [26]) ἦσαν ὁμόφυλοι, ἀλλ' ἡ κοι-
νωνία τῆς τύχης [27]), ἐπειλημμένη προφάσεως, ὁμογνώ-
μονας ἐποίει. Φύσει γὰρ ἅπαν, οἶμαι [28]), πολέμιον,
ὅταν ἐλπίσῃ κρατήσειν τοῦ κυρίου, τὸ δοῦλον. Ἆρ'
οὖν ὁμοίως ἔχει καὶ παρ' ἡμῖν; ἢ τῷ παντὶ μεγαλειό-
τερον τὰς ὑποθέσεις τῶν ἀτόπων [29]) ἐκτρέφομεν; Οὔτε
γὰρ δύο ἐστὸν, οὔτε ἀτίμω παρ' ἡμῖν οἱ στάσεως ἂν ἄρ-
ξοντες [30]), ἀλλὰ στρατεύματα μεγάλα καὶ παλαμναῖα καὶ
συγγενῆ τῶν παρ' ἡμῖν δούλων, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἡγε- C
μονίαν εἰσηῤῥηκότα [31]) κακῇ μοίρᾳ, παρέχεται στρατη-

Vind. Item in m. Mon. F. τοῖς νομίμοις, superscr. γρ. νόμοις, Mon. C.

21. κληθέντας Vind.

22. Verba τῶν τότε a pr. m. inter versus habet Barocc. τότε abest a Par. B. Ῥωμαίοις legendum suspicabatur iam *Petavius* ad Themist. p. 425, et ita exhibent libri Pariss., Mon. ABCD (hic ex em.) E. Barocc. Vind. ῥωμαίων (superscr. οις) dat Mon. F. ῥωμαίων Rehd. c. Edd.

23. καὶ τῆς πόλεως Vind.

24. Ita Monacc. Barocc. Rehd. c. Edd. Turn. et utraque Veneta. καί τοι γε Petav. 1. 2.

25. κρίξῳ Mon. B. κρίζῳ (superscr. ξ) Mon. G. Dein συναποστατοῦντες Par. B et Mon. D. συναποσταντοῦντες (sic) Mon. BE.

26. ἄλλοις Par. BD. Tum ὁμόφυλοι ἦσαν Par. B.

27. τῆς τυχούσης Par. D. Deinceps ἀπειλημμένη Mon. C.

28. εἶναι, superscr. γρ. οἶμαι, Par. D. Mox ὅτι pro ὅταν Mon. C.

29. γρ. ἀνθρώπων pro ἀτόπων Par. D. in m.

30. Ita Henric. 2. et Medic. ap. Petav. Par. C. Mon. ACDF. Barocc. Rehd. Vind. ἀνάρξοντες Turn. L. V. ἂν ἄρξαντες Par. ABD. Mon. BE. ἄρξαντες omisso ἂν Edd. Turn. Petavv. Venet. 1. 2.

31. Hanc lectionem recepimus ex Par. BD. Mon. BCE et marg. librorum Par. C. Mon. A. Vat. εἰς ἐῤῥυηκότα (sic), in m. εἰσειῤῥηκότα (sic), quod Par. A et Mon. D in contextu habent, Mon. F. εἰσερυηκότα (altero ρ sub ε a pr. m. posito) Mon. A. in ordine.

γοὺς μάλα ἐν ἀξιώματι [32]) παρὰ σφίσιν αὐτοῖς καὶ παρ' ἡμῖν ἡμετέρῃ κακίῃ. Τούτων, ὅταν ἐθέλωσι, πρὸς οἷς ἔχουσι [33]), καὶ τοὺς οἰκέτας ἡγοῦ ςρατιώτας εἶναι μάλα ἰταμοὺς καὶ θρασεῖς, ἔργοις ἀνοσιωτέροις τῆς αὐτονομίας ἐμφορησομένους. Καθαιρετέον οὖν ὑμῖν [34]) τὸν ἐπιτειχισμὸν, καὶ τὴν ἔξωθεν αἰτίαν ἐξαιρετέον τῆς νόσου, πρὶν ἀποσημῆναι [35]) καὶ τὸ ῥῆγμα τὸ ὕπουλον, πρὶν D
ἐλεγχθῆναι τὴν τῶν ἐνοικούντων δυςμένειαν. Ἀρχόμενά τοι κρατεῖται τὰ κακὰ, κρατύνεται δὲ προϊόντα. Καθαρτέον [36]) δὴ τῷ βασιλεῖ τὸ ςρατόπεδον, ὥςπερ θημῶνα πυρῶν, οὗ ζειάν τε ἐκκρίνομεν καὶ ὅσα παραβλαςάνει, λύμῃ [37]) τῷ γενναίῳ τε καὶ γνησίῳ σπέρματι. Εἰ δέ σοι δοκῶ τὰ μηκέτι ῥᾴδια [38]) συμβουλεύειν, οὐκ ἐννενόηκας, ἀνδρῶν ὁποίων μὲν ὄντι σοὶ βασιλεῖ, περὶ δὲ ἔθνους ὁποίου τοὺς λόγους ποιοῦμαι; Οὐ [39]) Ῥωμαῖοι

Syllabae autem σερυη a s. m. per ras. scriptae sunt. εἰςηῤῥηκότα primo Rehd. Sec. autem manus supra utroque η notaverat υ, quorum alterum postea delevit. εἰςεῤῥυηκότα vulg.

32. Fort. τοὺς μάλα ἐν ἀξιώματι. Tum ἑαυτοῖς pro αὐτοῖς Par. AD. Mon. BE, item primo Mon. A. Mox receptum ἡμετέρῃ ex Par. C. Mon. ACD et Vind. ἡμετέρᾳ dat Mon. F. ἡμετέρα κακίη Par. BD. Mon. BE. Rehd. ἡμετέρᾳ κακίῃ Par. A. Turn. Petav. 1. 2. Venet. 1. 2.

33. Ita s. m. emendavit ex ἔχωσι in Rehd.

34. ἡμῖν Par. ABCD. Monacc. Barocc. Rehd. et Turn. L. V., neque aliter legit *Ilovius*, vertens *nobis*. Deinceps ἐπιτυχισμὸν, ει a s. m. superscripto, Rehd.

35. Ita Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Vind. et (in m.) Mon. F. ἐπισημῆναι vulg. Vid. *Themist.* Or. VII. p. 91. A. Quod sequitur καὶ post ῥῆγμα interponit Mon. A. Quattuor Parisini et Mon. C DF utroque loco habent καί.

36. καθαιρετέον Barocc. δὴ praebuerunt Mon. AC. pro δὲ, quod exhibent Edd. Codd. rell.

37. παραβλαςάνει λύμῃ Par. A. Mon. BE. Mox γνησίως Rehd.

38. τὰ - ῥᾴδιον (sic) Rehd. Dein ἐνενόηκας Mon. BE. ἐνενόηκας Mon. C. Mox σοι Monacc. omnes. Verba βασιλεῖ, περὶ δὲ ἔθνους per ras. habet Mon. A. περὶ ex παρὰ s. m. correxit in Rehd.

39. Ita pro οὐ Par. AC. Mon. BE. Barocc.

μὲν περιεγίνοντο, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα αὐτῶν εἰς ἀνθρώπους ἠκούσθη, καὶ κρατοῦσιν ἁπάντων, οἷς συμμίξειαν [40]), 25 A καὶ χειρὶ καὶ γνώμῃ, καὶ τὴν γῆν ἐπῆλθον, ὥςπερ [41]) Ὅμηρός φησι [42]) τοὺς θεούς·

Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίαν ἐφέποντες [43]);

23.

Σκύθας δὲ [1]) τούτους Ἡρόδοτός τέ φησι [2]) καὶ ἡμεῖς ὁρῶμεν κατεχομένους ἅπαντας ὑπὸ νόσου θηλείας [3]). Οὗτοι γάρ εἰσιν, ἀφ' ὧν οἱ πανταχοῦ δοῦλοι οἱ μηδέποτε γῆς ἐγκρατεῖς, δι' οὓς ἡ Σκυθῶν ἐρημία πεπαροιμίασαι, φεύγοντες ἀεὶ τὴν οἰκείαν· οὓς ἐξ ἠθέων τῶν σφετέρων, φασὶν οἱ τὰ παλαιὰ παραδόντες, Κιμμέριοί [4]) B τε ἀνέστησαν πρότερον, καὶ αὖθις ἕτεροι, καὶ αἱ γυναῖκές ποτε [5]), καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὁ Μακεδών, ὑφ' ὧν

40. Hanc lectionem recepimus ex Pariss. ABD et Mon. ABCDE. ξυμμίξειαν Edd. Codd. rell.

41. Ita quattuor Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Rehd. Vind. c. Turn. L. V. et m. Petav. 1. 2. ὡς vulg. et Cod. Mon. F.

42. Odyss. XVII. 487.

43. εὐνομι c. lacunula primo habebat Rehd.; sec. autem manus addito αν accentum τῷ ι imposuit. — ἐφέποντες enatum est ex ἐφέποντο in eodem libro; ἀφέποντες male scribit Mon. C. Legitur quidem in Odyss. l. c. et ap. *Posidon.* Rhod. Reliqq. ed. Bak. p. 154. εὐνομίην ἐφορῶντες. Sed ἐφέπειν pro ἐφορᾶν item usi sunt *Himerius* Or. IV. p. 458 et *Io. Tzetz.* ad Hesiod. Theog. v. 66., qui eundem versum Homericum respexerunt. Vid. *Wernsdorf.* ad Himer. l. c.

Cap. XXIII. 1. καὶ pro δὲ Mon. C.

2. L. I. c. 105.

3. Ita c. Ed. Petav. 2. quattuor Codd. Pariss. Mon. BDE. Barocc. Vind. Mendose θηλυίας Mon. AC. δειλίας Venet 2. πάντας (in m. ἅπαντας) ὑπὸ νόσου δειλίας Mon. F. ὑπὸ νόσου πάντας δειλίας Edd. Turn. Petav. 1. et Patus., nec multum discrepat. Cod. Rehd., in quo post ὑπὸ lacunulam a m. pr. relictam s. m. vocabulo νόσου explevit. Deinceps idem habet πάντας δειλίας, supra δει s. m. scripto θει. Θηλείας autem legendum iam proposuerat *Camerarius*, et post eum ex Cod. quodam protulit *Canterus* in *Gruter.* Lamp. artt. liberall. VIII. 13.

4. κιμέριοι Ma.

5. ποτὲ post οἱ πατέρες inserit

τῶν μὲν εἰς τοὺς εἴσω [6]), τῶν δὲ εἰς τοὺς ἔξω προὐχώρησαν [7]). Καὶ οὐ παύονταί γε, ἕως ἂν ὦσι τοῖς καταντικρὺ παρὰ τῶν ἐλαυνόντων ἀντιδιδόμενοι [8])· ἀλλ', ὅταν ἐμπέσωσιν ἄφνω τοῖς οὐ προςδεχομένοις, ἐπὶ χρόνον ταράττουσιν, ὥςπερ Ἀσσυρίους [9]) πάλαι καὶ Μήδους καὶ Παλαιςίνους [10]), καὶ τὸ νῦν δὴ τοῦτο παρ' ἡμᾶς [11]) οὐ πολεμησείοντες ἦλθον, ἀλλ' ἱκετεύσοντες [12]), ἐπειδὴ πάλιν ἀνίςαντο. Μαλακωτέροις δὲ ἐντυχόντες οὐ τοῖς ὅπλοις Ῥωμαίων [13]), ἀλλὰ τοῖς ἤθεσιν, ὥςπερ ἴσως C ἔδει πρὸς ἱκέτας [14]), γένος ἀμαθὲς τὸ εἰκὸς ἀπεδίδου, καὶ ἐθρασύνετο, καὶ ἠγνωμόνει [15]) τὴν εὐεργεσίαν [16]), ὑπὲρ οὗ πατρὶ τῷ σῷ δίκας [17]) ἐπ' αὐτοὺς ὡπλισμένῳ διδόντες, αὖθις ἦσαν οἰκτροὶ καὶ ἱκέται [18]) σὺν γυναιξὶν ἐκαθίζον· ὁ δὲ τῷ πολέμῳ νικῶν ἐλέῳ παρὰ πλεῖσον [19]) ἡττᾶτο, καὶ ἀνίςη τῆς ἱκετείας, καὶ συμμάχους ἐποίει, καὶ πολιτείας ἠξίου, καὶ μετεδίδου γερῶν, καὶ γῆς τι ἐδάσατο τοῖς παλαμναίοις Ῥωμαϊκῆς, ἀνὴρ τῷ μεγαλόφρονι καὶ γενναίῳ τῆς φύσεως ἐπὶ τὸ πρᾶον D

Par. D. ἡμῶν pro ὑμῶν habet Petav. 2., nec aliter primo fuit in Mon. C.

6. Superscr. gl. τόπους in Par. C.

7. προυχώρησαν Mon. ACDF.

8. Verba γε ἕως — — — ἀντιδιδόμενοι per ras. habet Mon. A. — κατ' ἀντικρὺ Mon. ABE.

9. ἀσυρίους Mon. BE.

10. παλαςηνοὺς Rehd. παλαιςήνους Mon. F.

11. παρ' ὑμᾶς Mon. BE. παρ' ἡμῶν Mon. C. et Vind.

12. ἱκετεύοντες Mon. F. c. Rehd.

13. ῥωμαίοις a m. pr. Rehd., a s. superscript. ων.

14. πρὸς οἰκέτας (superscr. ι) Mon. D. πρὸς οἰκέτας Mon. F et Rehd. πρὸς τοὺς οἰκ. Par. C. Barocc. Dein γενόμενος Par. A.

15. ἠγνομόνη Mon. F. ει ex η correctum videtur in Rehd.

16. εὐεργίσίαν (superscr. την) Mon. C. εὐεργέτιν Par. ABD. Mon. BE.

17. δέκας Mon. F.

18. οἰκέται Barocc.

19. παραπλεῖςον Mon. ACF. Rehd. Mox ἀνίςη a m. pr. videtur habuisse Rehd. Dein ἐποιεῖτο coni. *Boissonadius* ad Philostr. Her. p. 323. Paullo post γῆς τε scribit Mon. C. Tum ῥωμαϊκοῖς Mon. F et primo Mon.

χρησάμενος. Ἀλλ' ἀρετῆς γε [20]) τὸ βάρβαρον οὐ ξυνίησιν.
Ἀρξάμενοι γὰρ ἐκεῖθεν [21]), τὸ μέχρι τοῦδε καταγελῶσιν
ἡμῶν, εἰδότες ὧν τε ἦσαν ἄξιοι παρ' ἡμῶν [22]), καὶ ὧν
ἠξιώθησαν· τό τε κλέος τοῦτο γείτοσιν αὐτῶν ἤδη τὴν
ἐφ' ἡμᾶς [23]) ᾠδοποίησε. Καί τινες ἐκφοιτῶσιν ἱπποτο-
ξόται ξένοι παρὰ τοὺς ῥᾳδίους ἀνθρώπους, φιλοφροσύ-
νην αἰτοῦντες, παράδειγμα ἐκείνους τοὺς χείρους ποιού- 26
μενοι. Καὶ προβαίνειν ἔοικε τὸ κακὸν εἰς τὴν καλου- A
μένην ὑπὸ τῶν πολλῶν πειθανάγκην [24]). Φιλοσοφίᾳ
γὰρ οὐ διενεκτέον ὑπὲρ τῶν ὀνομάτων, ὑπηρεσίαν [25])
τῇ διανοίᾳ ζητούσῃ, κἂν χαμόθεν αὐτὴν εἰς τὰ πρά-
γματα συμπορίζηται τρανήν τε καὶ ἐφαρμόζουσαν.

24.

Πῶς οὖν οὐ χαλεπὸν ἀναμαχεσαμένους τὸ κλέος,
Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας [1]) Κηρεσσιφορήτους;

Ἢν ἀκούῃς [2]) ἐμοῦ, τὸ χαλεπὸν τοῦτο τὴν πᾶσαν εὐ-
μάρειαν ἔχον φανεῖται, αὐξηθέντων ἡμῖν τῶν καταλό-
γων· τοῖς δὲ καταλόγοις τῶν φρονημάτων καὶ γενομέ-
νων οἰκείων τῶν συνταγμάτων [3]), πρόσθες τῇ βασιλείᾳ B

ν
A. — γυναίῳ (ab una eademque manu) Mon. D.

γὰρ
20. γε Mon. F. γὰρ Vind.

21. ἐκεῖθε primo Mon. A. Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 284. sq. Postea autem adiectum ν.

22. Superaddit λαβεῖν Par. B. — καὶ ὧν ἠξιώθησαν Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Vind. et (in m.) Mon. F. ὧν τε ἠξ. Rehd. Edd.

23. ὑφ' ἡμᾶς Rehd. et Mon. F.

24. πιθανάγκην Mon. AC. Barocc. Vid. *Spanhem.* ad. Iulian. Imp. Or. I. p. 210. sq. *Wyttenbach.* Biblioth. crit. T. III. P. II. p. 40. *Boissonad.* ad. Eunap. p. 433. sq. et ad Aristaenet. p. 259. *Creuzer.* ad Plotin. p. 283. b.

25. Respexit Noster *Plat.* de re publ. p. 498. B. Dein ζητοῦσι (η supra) Mon. D. ζητοῦσι a m. pr., a s. ζητούσῃ Rehd. Mox συμπορίζεται (η supra) idem.

Cap. XXIV. 1. κύνας] κῆρας Mon. C et primo, ut videtur, Mon. A, qui κύνας per ras. habet. κηρεσιφορήτως Par. BCD. Mon. ABCEF. Barocc. Rehd. Vid. Iliad. VIII. 527.

2. ἢν ἀκούῃς Mon. F. ἀκούσῃς Mon. D. Patus.

3. Desunt verba καὶ γενομένων — — συνταγμ. in Mon. C.

τὸ γενόμενον ἀπ' αὐτῆς ἐκλιπές [4])· καὶ Ὅμηρος αὐτὸ καθιέρωσε τοῖς ἀρίστοις·

Θυμὸς δὲ [5]) μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων.

Θυμοῦ οὖν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας [6]), καὶ ἢ γεωργήσουσιν ἐξ ἐπιτάγματος, ὥσπερ πάλαι [7]) Λακεδαιμονίοις Μεσήνιοι [8]) τὰ ὅπλα καταβαλόντες εἱλώτευον, ἢ φεύξονται τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖθις, τοῖς πέραν τοῦ [9]) ποταμοῦ διαγγέλλοντες, ὡς οὐκ ἐκεῖνα ἔτι παρὰ Ῥωμαίοις τὰ μείλιχα [10])· ἀλλ' ἐξηγεῖταί [11]) τις αὐτῶν, νέος τε καὶ γενναῖος,

Δεινὸς ἀνήρ, τάχα κεν [12]) καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο. C

25.

Εἶεν· αὕτη μέντοι [1]) τροφὴ καὶ παιδεία βασιλέως πολεμικοῦ· τὸν δὲ εἰρηνικὸν ἑξῆς πολυπραγμονῶμεν.

4. Annotavit V. Cl. *Boissonadius* Anecdott. Gr. Vol. II. p. 259: »Cod. 3035. addit καὶ ante γενόμενον, non habet ἀπ' in textu, sed ad marginem cum nota varietatis γράφεται, et ἐκλιπὲς, quod est et in Codice 1038, exhibet; carent et ambo verbo δεῖ: quas omnes lectiones editis praetulerim. Suppresso δεῖ, iam θυμοῦ non erit genitivus ab θυμός, sed imperativus ab θυμοῦσθαι.« — τὸ γεν. ἀπ' αὐτ. ἐκλ. agnoscunt Codd. mei omnes, excepto Rehd., qui c. Edd. Turn. Petavv. et Venett. habet ἐλλιπές.

5. Ita, ut ap. *Homer.* Il. II. 196, Pariss. et Monacc. omnes c. Rehd. Ex Barocc. et Vind. nihil enotatum est varietatis. θυμὸς δὴ Edd. vulgg. Dein βασιλέων Par. AD et Mon. BDE. Cf. *Kayser.* ad. Philostrat. Vitt. Sophistt. p. 185.

6. ἐπὶ τοὺς ἄνδρας δεῖ vulg. Sed v. δεῖ quum a Codd. Par. BCD, Mon. ABCDE. Barocc. Rehd. et Vind. omittatur (punctis notatum est in Mon. F), suasore *Boissonadio* expunximus.

7. Abest h. voc. a Monacc. et Vind.

8. μεσήνιοι Codd. omnes, exceptis Par. A et Mon. BE. Mox καταβαλλόντες (sic) Mon. D. Tum εἰλώτευον Mon. BDEF. ἱλώτ. Barocc.

9. περαν sine accentu Mon. F. Articulum deinceps om. Par. A BD et Mon. D. Tum διαγγέ-λ λοντες Mon. C.

10. μειλίχια, τὰ γλυκέα Barocc. in m.

11. ἐξηγῆται Rehd. τε abest a Barocc.

12. κεν per ras. a m. em. habet Mon. A. Vid. Iliad. XI. 654.

Cap. XXV. 1. Ita Mon. BDE

Εἴη μὲν ὁ πολεμικὸς παντὸς μᾶλλον εἰρηνικός· μόνῳ γὰρ ἔξεστιν εἰρήνην ἄγειν τῷ δυναμένῳ τὸν ἀδικοῦντα [2] κακῶσαι, καὶ φαίην ἂν ἔγωγε [3] τὸν βασιλέα τοῦτον πάντα ἐκ πάντων τὰ εἰς εἰρήνην συγκεκροτῆσθαι, ὅστις οὐκ ἐθέλων ἀδικεῖν τοῦ μὴ ἀδικεῖσθαι πεπόρισται δύναμιν· πολεμήσεται [4] γὰρ, εἰ μὴ πολεμήσει. Ἔστι μὴν [5] εἰρήνη πολέμου μακαριώτερον, ὅτι καὶ [6] διὰ D
τὴν εἰρήνην τὰ τοῦ πολέμου παρασκευάζεται. Τέλος οὖν ὄν, τῶν δι' αὐτὸ δικαίως ἂν προτιμῷτο. Καλῶς οὖν ἔχει τῷ σώματι τῆς ἡγεμονίας, διχῇ διαιρεθέντι κατὰ τὸν ὄχλον τὸν ὡπλισμένον καὶ ἄοπλον [7], ἀνὰ μέρος ἑαυτὸν ἑκάστῳ διδόναι καὶ συνεῖναι μετὰ τοὺς μαχίμους ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς δήμοις, οἷς διὰ τῶν μαχίμων ἄδειαν γεωργίας καὶ πολιτείας ἐπορισάμεθα. Συνέσται δὲ τοῖς μὲν ἐπιφοιτῶν, ὅσοις οἷόν τε τῶν ἐθνῶν καὶ ὅσαις [8] 27
οἷόν τε τῶν πόλεων· εἰς ὃ δὲ μὴ ἀφικνεῖται τοῦ ἀρχομένου, καὶ τούτου [9] δὴ ἐπιμελήσεται τῷ πεφηνότι [10] δυνατῷ καὶ καλλίστῳ τῶν τρόπων. A

26.

Τὸ δὲ χρῆμα τῶν πρεσβειῶν ἄλλως τε ἱερὸν καὶ δεῦρο τοῦ παντὸς ἄξιον, αἷς ὁμιλῶν βασιλεὺς οὐδέν-

F. Rehd. *μέν τοι* vulg. Silent Pariss. et Barocc. *μὲν* Mon. AC. et Vind.

ἀντιδικοῦντα
2. *ἀδικοῦντα* Mon. B. Ita et Mon. F., in quo syllabae *ἀδι* punctis sunt notatae. *ἀντιδικοῦντα* Mon. A. Par. C. Barocc. Cf. *Boissonad.* Anecdott. Gr. Vol. III. p. 308.

3. *ἔγωγε* pro *ἐγὼ* receptum e Mon. A et Vind. Dein articulus accessit ex Mon. AC.

4. *πολεμηθήσεται* coni. *Camerarius.* Tum *πολεμήσῃ* Par. B.

5. *ἔστιν μὲν* Rehd. *μὴν* pro vulg. *μὲν* praebuerunt Par. ABC et Mon. BCDE.

6. Abest *καὶ* a Mon. F et Rehd.

7. *τὸν ἄοπλον* Mon. AC. Paullo post *μετὰ* deest in Mon. F. et Vind.

8. *ὅσαι* Rehd.

9. *τοῦτο* Par. AB et Mon. BE.

10. *πεφυκότι* Barocc.

τι [1]) μεῖον εἴσεται τῶν ἀγχοῦ τὰ πόῤῥω, οὐδὲ ὄψεως αἰσθήσει τὴν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς προμήθειαν ὁριεῖται· ἀλλὰ καὶ ἐγερεῖ τὸ πεπτωκὸς, οὐκ ἰδὼν, καὶ ἐπιδώσει τοῖς ἀπορουμένοις τῶν δήμων, καὶ ἀνήσει λειτουργιῶν [2]) τοὺς πάλαι λειτουργίαις πονοῦντας, καὶ ὑπισχνούμενον ἐκρήξει καὶ ὄντα ἀνελεῖ πόλεμον, καὶ τι [3]) ἄλλο προ- B διοικήσεται. Ταῦτα παρὰ τῶν πρεσβειῶν ἕξει [4]) δίκην θεοῦ

πάντ' ἐφορᾷν καὶ πάντ' ἐπακούειν [5])·

αἷς εὐπρόσοδος ἔσω καὶ πατὴρ ὡς [6]) ἤπιος, τοῦτο μὲν ἤδη καὶ γείτοσι καὶ μὴ γείτοσιν [7]). Ὁμήρου γὰρ αὐτὸ καθάπαξ περὶ τοῦ κατ' αὐτὸν εἰρηνικοῦ βασιλέως [8]) λέγοντος ἤκουσα [9]).

27.

Καὶ πρῶτόν γε ἐπιτετάχθων καὶ δεδιδάχθων [1]) οἱ ςρατιῶται φείδεσθαί τε καὶ ἥκιςα λυπηροὶ γίνεσθαι τοῖς ἀςυπόλοις τε καὶ [2]) ἀγροδιαίτοις, μεμνημένοι πόνων [3]), C

Cap. XXVI. 1. οὐδέ τι Mon. D.

2. λειτουργειῶν Barocc. Proxime λειτουγείαις primo videtur fuisse in Mon. C.

3. καί τοι a m. pr. Rehd.

4. ἥξει Barocc. Tum δίκη Par. AD. Mon. BE. ν a s. m. superscriptum in Mon. A et Rehd.

5. καὶ πάντες ἐπ., in m. ab r. m. καὶ πάντ' ἐπ. Mon. E. Vid. Iliad. III. 277.

6. Ita Par. AC et Mon. ABC DE. ὡς vulg. Codd. rell. Ante ἤπιος commate distinguunt Mon. BDE. Vid. Iliad. XXIV. 770. Odyss. II. 47. 234. V. 12. XV. 152.

7. Verba καὶ μὴ γείτ. desunt in Vind.

8. περὶ τοῦ — — εἰρ. βασ. a r. m. in marg. habet Rehd. — κατ' αὐτόν (sic) Mon. C.

9. Ita Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Vind. ἤκουσα λέγοντος Rehd. c. Edd. vulgg. λέγοντος ἤκ. λέγ. Mon. F.

Cap. XXVII. 1. Verba καὶ δεδιδάχθων vulgo neglecta recepimus e Par. C. Mon. ACDF. Barocc. Vind. Habet eadem in marg. ab r. m. Rehd. καὶ διδάχθων rell. Pariss. et Monacc. καὶ δεδίχθων (δα superscr.) (sic) e corr. 2. m. Mon. A.

2. καὶ om. Rehd. c. Ed. Turn.

3. Excidit hoc voc. in Mon. E.

οὓς δι' αὐτοὺς ἀνείλοντο. Ἵνα γὰρ σώζηται τὰ πόλεων τε καὶ γῆς ἀγαθὰ, βασιλεύς τε προπολεμεῖ καὶ καταλέγει τὸς προπολεμήσοντας [4]. Ὅστις οὖν ἐμοῦ [5]) τὸν μὲν ἀλλόφυλον ἐχθρὸν ἀπερύκει, αὐτὸς δὲ οὐ τὰ μέτριά μοι χρῆται, οὗτος οὐδέν [6]) μοι δοκεῖ διαφέρειν κυνὸς, δι' αὐτὸ τοῦτο τοὺς λύκους ὡς πορρωτάτω διώκοντος, ἵνα αὐτὸς [7]) ἐπὶ σχολῆς κεραΐζῃ τὴν ποίμνην, δέον ἀπέχειν τῆς φυλακῆς [8]) τὸν μισθὸν, τοῦ γάλακτος ἐμφορούμενον. Ἀκριβῆς οὖν εἰρήνῃ πεπαιδεῦσθαι [9]) τοὺς στρατιώτας τοῖς ἀόπλοις ὡς ἀδελφοῖς χρῆσθαι, μόνα φερομένους [10]) ὅσα ἐτάχθησαν. D

28.

Οὐδὲ τὸ τρύχειν εἰσφοραῖς τὰς πόλεις [1]) βασιλικόν. Ἀγαθῷ [2]) γὰρ ὄντι ποῦ καὶ δεῖ χρημάτων πολλῶν, οὔτε χαυνότητι γνώμης [3]) εἰς ἔργα δαπανηρὰ καθιέντι, καὶ [4]) ἀντὶ σώφρονος χρείας ἀλαζόνα φιλοτιμίαν πρεσβεύοντι, οὔτε μειρακιώδει γνώμῃ καταχαριζομένῳ ταῖς

4. τούς γε Mon. F. γε habet etiam (per ras. ab al. m.) Mon. A. προπολεμήσοντας pro vulg. πολεμήσοντας praebuit Mon. C. Conf. cap. 13. fin.

5. ἐμοὶ Par. B. Mox ἐχθρὸν om. Mon. D.

6. οὐδὲ Vind. Tum διαφέρειν δοκεῖ Par. B. Mon. BE. Barocc. διαφέρει δ. Mon. D. Vid. *Plat.* de re publ. p. 416. A. coll. *Themist.* Or. IX. p. 121. D. c. *Petav.* Annot. p. 440. et Or. XIII. p. 171. C. *Julian.* Or. II. p. 87. A. *Liban.* Or. LX. Tom. III. p. 327, 23—25.

7. ἵν' Barocc. αὐτῷ, in m. αὐ-
οι
τός Mon. F. Dein κεραΐζῃ Mon. F. κεραΐζοι Pariss. Mon. ABE. Barocc. Rehd. Vind. κεραΐζει Mon. C.

ν τῆς φυλακῆς
8. ἀπέχει τῆς κεφαλῆς τὸν μισθὸν ex em. s. m. Rehd. Vid. *Plat.* de re publ. p. 416. DE. et 464. BC. Timae. p. 18. B.

9. Fort. τῷ πεπαιδεῦσθαι.

10. φερομένους] κεκτημένους Mon. AC et in m. Mon. F c. Vind.

Cap. XXVIII. 1. τῇ πόλει, in marg. γρ. τὰς πόλεις Mon. C.

2. ἀγαθὸν Mon. C. Dein που idem c. Par. B. δεῖ καὶ Par. C. et Barocc. δὴ a m. pr., a s. δεῖ Rehd.

3. Respexit *Plat.* Theaet. p. 175. B. Cf. *Aristot.* Eth. IV. 3. *Themist.* Or. II. p. 27. A.

4. καὶ soli agnoscunt Codd. Mon. F et Rehd. c. editis.

ἐπὶ σκηνῆς [5]) παιδιαῖς τοὺς τῶν σπουδαίων ἱδρῶτας· ἀλλ' οὐδὲ [6]) εἰς ἀνάγκην ἀφικνουμένῳ συχνῶν πολέμων, οὓς ὁ Λάκων [7]) φησὶν οὐ τεταγμένα σιτεῖσθαι; ἀνεπιβούλευτον γὰρ καὶ ἀνεπιχείρητον ὁ λόγος ἐποίει τὸν ἀγαθόν. Συνεςαλμένων οὖν αὐτῷ τῶν ἐφ' ἃ δεῖ, περιττῶν [8]) 28 A
οὐδὲν δεῖ. Τούτων ἔξεςι [9]) γίνεσθαι ποριςὴν ἀλυπότατον, τὰ μὲν ἀναγκαῖα τῶν ἐλλειμμάτων ἀνιέντα, τὰ δὲ σύμμετρα ταῖς τῶν εἰςφερόντων δυνάμεσιν ἀγαπῶντα. Βασιλεὺς δ' [10]) ἐρασιχρήματος αἰσχίων καπήλου· ὁ μὲν γὰρ ἔνδειαν οἴκου παραμυθεῖται, τῷ δὲ ἀπροφάσιςος ἡ κακία τῆς γνώμης. Ἔγωγέ τοι θαμὰ ἐπισκοπούμενος ἕκαςα τῶν παθῶν, ὁποίους ἡμῖν τοὺς προςτετηκότας [11]) ἄνδρας παρέχεται, κατιδεῖν ἐμοὶ δοκῶ καὶ τοῖς ἰδιώταις [12]) τὸ χρηματιςικὸν τοῦτο φῦλον, ὡς ἅπαντος μᾶλλον ἀγεν- B
νές τέ ἐςι καὶ κακόηθες καὶ ἀκριβῶς ἀνελεύθερον, ἐν μόνῃ τε ἂν τῇ νοσούσῃ πολιτείᾳ χώραν εὑρίσκοι τὴν οὐ παντάπασιν ἄτιμον. Οἵ γε καὶ φθάσαντες ὑφ' αὐτῶν [13]) αὐτοὶ κατεφρονήθησαν, ὅτι τῷ βουλήματι τῆς

5. ἐπὶ σκηναῖς Mon. F. ἐπισκηναῖς Rehd.

6. οὐδε, om. accentu, idem.

7. ἤγουν ὁ Ἀρχίδαμος· οὗτος δὲ ἦν πολίτης Vat. Dein φησὶ Rehd. Vid. *Plutarch.* vit. Cleomen. c. 27. et vit. Crass. c. 2. coll. eiusd. Apophthegm. Lacon. in Opp. morall. T. I. p. 219. A. *Themist.* Or. VIII. p. 113. B.

8. περιττὸν Mon. C.

9. ἔξεςιν Rehd. Tum γίγνεσθαι Mon. D. Ad ποριςὴν gl. ἀπαιτητὴν habent Par. C. Vat. Barocc. Dein ἀλυπώτατον Par. B. ἀλυπόςατον Mon. E.

10. Ita Mon. ABCDE. Barocc. Rehd. δὲ Mon. F. et Vind. c. editis. E Pariss. nihil enotatum est varietatis.

11. προτετηκότας (σ̄ a m. pr. superscripto) Mon. A. Dein ἔχεται Mon. D.

12. Ita Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Vind. τοὺς ἰδιώτας (τοῖς ... αις superscr.) Mon. F. τοὺς ἰδιώτας vulg. et Cod. Rehd. Dein φύλον Mon. F et Rehd. Mox ἀγενὶς Barocc. Mon. DF. Rehd. Turn. Petav. 1. Patus. τε om. Mon. C. Tum ἀκριβὲς Rehd. ἀκριβὲς (ῶς superscr.) Mon. F. Cf. *Plat.* Legg. p. 831. C—D. — νοσούσῃ] τὸ τῆς φιλαργυρίας πάθος δηλονότι Vat. in m. Tum εὑρίσκει (οι superscr.) Rehd. a m. pr.

13. ὑπ' αὐτῶν (ὑφ' superscr.) Mon. B. ὑφ' αἰτῶν (sic) Mon. C. ἀπ' αὐτῶν

φύσεως ἀντικειμένως διενοήθησαν περὶ τὸ πρῶτον καὶ
πολλοςόν· ἐπεὶ τὸ μὲν σῶμα συνέταξεν εἰς ὑπηρεσίαν [14])
ψυχῆς, τὰ δὲ ἐκτὸς εἰς χρείαν σώματος, τῷ δὲ ὑςέρῳ
δέδωκε δεύτερα· οἱ [15]) δὲ καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ
τρίτῳ συνάπτουσι [16]). Σφᾶς [17]) ὧν αὐτοὺς ἀτιμάσαντες
καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς ἡγούμενον δοῦλον ποιήσαντες, τί ἂν C
ἔθ' [18]) οὗτοι μέγα καὶ σεμνὸν ἢ πράξειαν ἢ βουλεύσειαν;
Οὓς ἐγὼ καὶ μυρμήκων ἀγεννεσέρους [19]) ἀποφηνάμενος
καὶ μᾶλλον ὀλιγογνώμονας [20]), οὐκ αἰσχύνομαι τὴν
ἀλήθειαν· οἱ μὲν γὰρ χρείᾳ ζωῆς μετροῦσι τὸν πόρον,
οἱ δὲ τὴν ζωὴν μετρεῖν ἀξιοῦσι τῇ χρείᾳ τοῦ πόρου.
Ἐλατέον οὖν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀρχομένων τὴν χαλεπὴν
ταύτην κῆρα, ἵν' ἀγαθὸς [21]) ἀγαθῶν ἄρχῃ, καὶ ζῆλον
ἀρετῆς ἀντειςενεκτέον, ἧς αὐτὸς βασιλεὺς καὶ ἀγωνιςὴς
καὶ ἀγωνοθέτης γενέσθω [22]). Καὶ γὰρ αἰσχρὸν, ἔφη
τὶς [23]), διακοντίζεσθαι μὲν δημοσίᾳ καὶ διαπληκτίζε- D
σθαι, καὶ ςεφάνους εἶναι τοῖς ταῦτα νικῶσι, μὴ διασω-
φρονίζεσθαι δὲ μηδένα, μηδὲ διαρετίζεσθαι. Εἰκὸς δήπου,

Par. B. Mon. E. Turn. L. V. Post φύσεως additur αὐτῶν in Barocc. Mox παρὰ τὸ πρῶτον Turn. L. V.

14. Vid. *Plat.* Phaed. p. 79. E. sq. ibiq. *Wyttenbach.* Annot. p. 203. sq., et *Aristot.* Polit. I. 2, 10—11.

15. Articulum ex em. per ras. habet Rehd.

16. Deletum est ν huic verbo adiectum in Mon. G.

17. σφάς Rehd. Turn. Petav. 1.

18. ἂν om. Mon. D. Pro ἔτι receptum ἔθ' (Par. A scribit εἶθ') e Par. BCD. Mon. ABCDE. Barocc. Vind. Mox καὶ r. m. superscripsit in Mon. A.

19. Ita Pariss. Mon. ACE. Barocc. Vind. Petav. 2. ἀγενεσέρους (a m. pr.) Mon. B. ἀγεννεσέρους Codd. rell. Turn. Petav. Patus.

20. ὀλιγογνώμενος Mon. F. Dein αἰσχύνομεν Mon. E. — χρείᾳ ζωῆς μετροῦσι τὸν πόρον] Imitatur Demosthenem de coron. p. 234. ed. Bekk.

21. ἵνα Mon. ABCD. — ἀγαθῶς Turn. et Patus.

22. γινέσθω Pariss. Mon. ABCE. Barocc. γενέσθω Mon. D.

23. Schol. Cod. Vat.: ἢ ἔςιν ὁ Πλάτων (fort. ἢ ἔςιν c. interrogationis signo post Πλάτων). Intellige nimirum *Diogenem* Cynic. ap. *Diog. Laërt.* VI. 27. p. 329. ed. Meib.

μᾶλλον δὲ πλέον εἰκότος [24]), καὶ ἀνάγκη γε [25]) πᾶσα τοιαύτῃ διαθέσει βασιλέως ἑπομένας τὰς πόλεις βίον βιοτεῦσαι τὸν πάλαι, τὸν χρυσοῦν, τὸν ὑμνούμενον, ἀσχολίαν ἐχούσας κακῶν, σχολὴν δὲ ἀγαθῶν καὶ πρώτης τῆς [26]) εὐσεβείας, εἰς ἣν ἡγεμὼν αὐτὸς ἐστι βασιλεύς, ἅπαντος ἀρχὴν καὶ μείονος ἔργου καὶ μείζονος θεόθεν 29 A αἰτῶν [27]). Ὡς ἐστι παντὸς δήπου [28]) σεμνότερον θέαμά τε καὶ ἄκουσμα βασιλεὺς ἐν τῷ δήμῳ τὼ χεῖρε αἴρων καὶ προσκυνῶν τὸν κοινὸν [29]) ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ δήμου βασιλέα· λόγον τε ἔχει [30]) καὶ τὸ θεῖον γανύσκεσθαι [31]) κυδαινόμενον βασιλέως εὐσεβοῦς θεραπείᾳ, καὶ ἀῤῥήτοις συναφαῖς τὸν τοιοῦτον [32]) οἰκειοῦσθαι. Κἀντεῦθεν οὖν παρὰ τὸ θεοφιλὴς εἶναι φιλάνθρωπός ἐστι παντὸς μᾶλλον, οἷου τυγχάνει τοῦ βασιλέως, τοιοῦτος [33]) τοῖς βασιλευομένοις φαινόμενος. Ἀλλ' ἐν τούτῳ τί οὐκ ἂν εἰκὸς τῶν δεόντων [34]) παρεῖναι; Καί μοι πάλιν ὁ λόγος [35]) ἐπὶ τὰ μικρῷ πρόσθεν ἀνακάμπτει.

24. εἰκότως Par. AB. Mon. BCDE (tribus punctis in D supra positis). εἰκότως Par. D. Par. C superscripta est gl. εἰκός ἐστι, in m. Vaticani libri exstat εἰκός ἐστιν.

25. γε om. Mon. AC. Barocc. Vind. δὲ Petav. 1. 2.

26. Abest articulus a Mon. F et Rehd. In seqq. verba ἔργου καὶ μείζονος om. Vind.

27. ζητῶν Par. C.

28. Ita Codd. omnes, excepto Rehd., qui c. Edd. habet δήπου παντός. Post θέαμα om. τε in Mon. BE.

29. κοινὸν infra ante βασιλέα inserit Barocc.

30. Verba λόγον τε ἔχει inter lin. habet Barocc. a m. pr. In

31. Ita Par. AB. γανύσκεσθαι Par. D. γάννυσθαι Par. C. et Barocc. γρ. γαννύσκεσθαι prior in m. γαννύσεσθαι Rehd. γαννύσκεσθαι vulg. et Codd. rell.

32. τοι τον (sic) a lin. ad lin. Rehd. Tum οἰκεῖσθαι Par. A.

33. Excidit hoc voc. in Rehd.

34. τῶν τοιούτων Barocc. Deinceps εἶναι Mon. D.

35. Inserunt verba ὁ λόγος Mon. BE ante ἀνακάμπτει, quod in Mon. F abiit in ἀνακάπτει.

29.

Χαρακτῆρα βασιλείας εὐεργεσίαν ἐτίθεμεν, τὸν δωρητικὸν πάλιν τῶν ἀγαθῶν [1]), *τὸν ἵλεων, τὰς ὁμωνυμίας* [2]) *ἀναπεμπαζόμενοι τοῦ θεοῦ. Αὐτά τε οὖν ταῦτα καὶ ὅσα μετὰ τούτων ἐλέγετο, πρὶν ἐπαγγείλασθαι πλάττειν* [3]) *τὸν ἐν τῷ λόγῳ βασιλέα, συντετάχθω νῦν εἰς μέρη καὶ πληρούτω τὸ ἄγαλμα. Ὧν δήπου* [4]) *κεφάλαιον ἦν, ὅτι παρεκτικὸς ὢν ἀγαθῶν οὐ καμεῖται* [5]) *τοῦτο ποιῶν, οὐ μᾶλλον, ἢ τὰς ἀκτῖνας ὁ ἥλιος φυτοῖς καὶ ζώοις* [6]) *δωρούμενος· οὐ γὰρ πόνος* [7]) *αὐτῷ* C *καταλάμπειν, ἐν οὐσίᾳ τὸ λαμπρὸν ἔχοντι καὶ πηγῇ φωτὸς ὄντι* [8]). *Αὐτός τε οὖν ἑαυτὸν ἐμβιβάσας* [9]) *τῷ τοιῷδε τῆς ζωῆς εἴδει* [10]) *δι᾽ ἑαυτοῦ κοσμήσει πᾶν, εἰς ὅσον ἀφικνεῖται* [11]) *τοῦ ἀρχομένου· καὶ τοὺς ἀγχοῦ τῆς καθέδρας, οἳ μόνου μὲν αὐτοῦ* [12]) *δευτερεύουσι, τῶν δὲ ἄλλων πρωτεύουσι, τῷ βασιλικῷ τῆς ψυχῆς κόσμῳ συντάξει, ὠφελητικοὺς ἀνθρώπων ὄντας πρὸς μέτρον ἕκαστον τῆς νεμηθείσης* [13]) *αὐτῷ δυνάμεως. Καὶ πρόεισι*

Cap. XXIX. 1. *τὸν δωρητικὸν πάλιν, τὸν ἀγαθὸν* Par. C. Barocc. Mon. CF. Rehd. Item Mon. A per ras. a m. pr. et Turn. L. V. *τ. δ. π. τῶν ἀγαθῶν* (sscr. *ὸν ὸν*) Mon. B. Tum *ἵλεω* Par. BD.

2. *ὁμονυμίας* (sscr. *ω*) Rehd. a m. pr. Deinceps *ἀναπεμπαζόμενοι* unus Rehd. c. Edd. *ἀναπεμπάζομεν* Pariss. Mon. ABDE. Barocc. Vind. Turn. L. V. Ita et Mon. F in m. *ἀναπεμπάζομαι* Mon. C.

3. *πράττειν* Par. A. Mox *οὖν* pro *νῦν* Mon. C.

4. *δέ που* Rehd.

5. *οὐ καμεῖται* (sscr. *γρ. ὐκ ἀνεῖται*) Mon. B. *οὐκ ἀνεῖται* Par. A. Mon. AC. Turn. L. V. Item in m. Mon. F.

6. Supplevit h. voc. in Mon. C *I. G. Maius*, Professor et Bibliothecae Augustanae Praefectus. Respexit Noster *Themist.* Or. XI. p. 150. AB. Cf. *Dion.* Chrysost. Or. III. de Regn. p. 125. sq.

7. *ὁ γὰρ πόνος* Mon. C.

8. *ὅτι* Mon. F.

9. *ἐμβιβάσας ἑαυτὸν* Barocc.

10. *εἴδη* Rehd. *ἤδει* Barocc.

11. Ita Mon. AD et Barocc. *ἐφικνεῖται* (sscr. *ά*) Par. C et Mon. C. *ἐφικνεῖται* Edd. Codd. rell.

12. *ἐκ τοῦ* Mon. D. Mox *πρωτεύουσιν* a pr. m. videtur habuisse Rehd.

13. Sic 4 Pariss. Mon. ABCDEF. Barocc. Rehd. Petav. 1. 2. *νεμεθείσης* Mon. C. Vind. Turn. Patus. Cf. *Thom.* M. p. 245. sq.

μὲν ἐπὶ πλεῖον [14]) οὕτω τὴν πρώτην ἡ ἐπιμέλεια τῶν D ἀνθρώπων, πλεόνων [15]) αὐτὴν διὰ χειρὸς ἐχόντων.

30.

Ἀλλά τοι δὴ [1]) δεῖ καὶ ὑπερορίους ἁρμοςὰς ἐκπέμπειν ἐν ἀρχῆς μεγέθει τοσῷδε. Τὸ δὴ [2]) μετὰ τοῦτο τοὺς ἐπὶ τῆς δίκης ἄρχοντας φιλοκρινητέον [3]). Ὡς ἔςιν αὕτη θεία καὶ μεγαλομερὴς [4]) ἡ πρόνοια· ἕκαςον μὲν γὰρ τόπον καὶ ἄνδρα καὶ ἀμφιςβήτησιν ἐθέλειν [5]) εἰδέναι πολλῆς γε τῆς ἐκπεριϊξεως [6]), καὶ οὐδ' ἂν Διονύσιος ἤρκεσεν ὁ νήσου μιᾶς καὶ οὐδὲ ὅλης ταύτης [7]) ἀρχὴν κατασησάμενος ἐπιμελήσασθαι [8]). Ἐπιμελητῶν δὲ δι' 30 A ὀλίγων [9]) ἔςι τῶν πολλῶν φροντίσαι. Ταύτην ἐκάλε-

Dein αὐτῷ receptum e Mon. ABCEF et Vind. Superscriptum est in Par. C. Vulgo et in Codd. rell. omittitur.

14. ἐπιπλεῖον Mon. AD. ἐπὶ πλείω Mon. BE.

15. Ita Par. AB. Mon. ABCE. Barocc. Vind. πλειόνων rell. c. Edd.

Cap. XXX. 1. δὴ, quod vulg. abest, et inter τοι et δεῖ intercidere facile potuit, receptum ex Mon. BE. Tum ὑπερορίας Rehd. Ad ἁρμοςὰς add. gl. ἀρχηγοὺς Par. C. Vat. et Barocc. Mox ἐν om. Mon. ACF. Barocc. Vind.

2. δὴ, quod Mon. F ex em. habet, pro vulg. δὲ praebuerunt Pariss. Monacc. rell. Barocc. Rehd.

3. φυλοκρινητέον Mon. A (a s. m.), Mon. BCE. Par. 1038 et 3035, probante *Boissonadio* Anecdott. Gr. Vol. II. p. 338.

4. μεγαλομερὶς Par. A. Mon. BE. μεγαλοπρεπὴς Barocc. et Mon. D.

5. ἐθέλει Mon. F et Rehd. Mox pro γε, quod iidem tuentur libri, Codd. rell. perperam scribunt τε.

6. ἐκπεριήξεως Par. ABD. Mon. BE. Nec aliter videtur habuisse Mon. A, in quo ι in ras. compareat.

7. οὐδ' Mon. F. — ταύτης ὅλης Barocc.

8. Ita 4 Pariss. Mon. ABCE. Barocc. Vind. Turn. L. V. et (in m.) Petav. 1. 2. ἐπιμελεῖσθαι, superscr. ἐπιμελήσασθαι, Mon. F. ἐπιμελήσεσθαι Mon. D. ἐπιμελεῖσθαι Rehd. Turn. Petav. 1. 2. et Venet. 1. 2.

9. δὲ om. Mon. F; in Rehd., in quo primo neglectum erat, mutatum est in δι'. Pro vulg. ἐςὶ scripsimus ἔςι c. Mon. ABCDE et Barocc. E Codd. Pariss. nihil enotatum varietatis. Tum φροντίσας Mon. D.

σαν [10]) θεοπρεπῆ τε καὶ καθολικὴν κηδεμονίαν, ἣν ἐν ἀδρῷ [11]) μένουσαν ἤθει, καὶ μὴ [12]) συγκύπτουσαν ἐπὶ τὰ τυχόντα τῶν μερῶν, οὐδὲ τὰ τυχόντα διαπέφευγε τῶν μερῶν. Ταύτῃ χρώμενος ὁ θεὸς οὐκ αὐτὸς ἐκλεπτουργεῖ τῶν δεῦρο τὰ ἕκαστα, ἀλλὰ χρῆται χειρὶ τῇ φύσει, μένων ἐν ἤθει τῷ αὐτοῦ [13]), καὶ ἐστιν αἴτιος μέχρις ἐσχάτου τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰτίων γινόμενος αἴτιος. Καὶ βασιλεῖ ταύτῃ [14]) μετιτέον τῶν ὅλων τὴν ἐπιμέλειαν. Διανεμέτω τὴν ἀρχήν, ὡς δυνατόν, ἐπιστάταις δικαιοτά- B
τοις [15]) τε καὶ ἀρίστοις· καὶ γὰρ ῥᾷον ὀλίγους ἢ πολλοὺς γνώσεται, καὶ ῥᾷον ὀλίγων ἁμαρτανόντων ἢ κατορθούντων αἰσθήσεται. Ἀριστίνδην οὖν, ἀλλὰ μὴ πλουτίνδην, ὥσπερ νῦν, ἡ τῶν ἀρξόντων αἵρεσις γινέσθω, ἐπεὶ καὶ ἰατροῖς τὸ σῶμα ἐπιτρέπομεν οὐ τοῖς πλουσιωτάτοις, ἀλλ' οἵτινες ἂν ὦσι τῆς τέχνης ἐπηβολώτατοι [16])· ἄρχοντα δὲ δὴ καὶ μᾶλλον ἀνθαιρετέον [17]) τοῦ πλουσίου τὸν ἔχοντα τὴν ἀρχικὴν ἐπιστήμην, ὅτι πλείω [18]) παρ' αὐτὸν κινδυνεύεται χεῖρον ἢ βέλτιον κεῖσθαι. Τί γάρ, εἴ τις παρ' αὐτοῦ τοῦ κακὸς [19]) εἶναι πλοῦτον συνείλοχεν, C
ἆρα [20]) ἄξιον ἄρχειν αὐτόν, ἀλλὰ μὴ τὸν πένητα μέν,

10. ἐκάλεσε Par. A. Deinceps θεοπρεπεῖ Mon. F. Pro καθολικὴν est βασιλικὴν in Par. B.

11. ἀδρῷ Mon. BEF.

12. μή, quod Mon. A inter lin. additum habet, om. Par. BD. Mon. BE. Rehd. Turn. L. V. Petav. 1. Patus. Verba: οὐδὲ τὰ τυχόντα — τῶν μερῶν a Mon. C absunt.

13. Ita unus Mon. C. Rell. c. Edd. τῷ αὐτοῦ.

14. ταύτην Vind.

15. δικαιοτάταις (superscr. οι) Rehd.

16. ἐπιβολώτατοι Mon. D. In Mon. C η ex ι enatum est.

17. ἀνθαιρέτην Mon. C, et a m. pr., ut videtur, Mon. A, quum ί (superscr. ον) a s. m. per ras. habeat.

18. πλεῖον Mon. C. Tum παρ' (superscr. περὶ) αὐτὸν Mon. F. περὶ αὐτὸν Par. BCD. Mon. ACD. Barocc. Vind. Turn. L. V. περιαυτὸν Mon. BE.

19. παρ' αὐτὸ τὸ κακὸς εἶναι. coni. *Hieron. Wolfius.* κακῶς Mon. BE.

20. ἄρ' Barocc. ἄρα, superscr. ἆρα, Mon. F. ἄρα Mon. C.

νόμιμον δὲ [21]) ἄνδρα καὶ δίκαιον, ὃς δι' αὐτὸ [τοῦτο] τὸ δίκαιος εἶναι πενίᾳ συνοικῶν οὐκ αἰσχύνεται; Ἀλλ' ἐκεῖνός τε [22]) ὁ πλουτῶν ὁπωσοῦν, ἐωνημένος δὲ τὴν ἀρχὴν οὐκ ἂν εἰδείη ὁποῖος ἂν γένοιτο νεμητὴς [23]) τοῦ δικαίου· φαίνεται γάρ, ὡς οὕτως εἰπεῖν, οὐ ῥᾳστα ὁ τοιοῦτος ἀδικίαν μισῆσαι [24])· σχολῇ δ' ἂν ὑπεριδεῖν [25]) χρημάτων, ἀλλ' οὐκ ἀποδείξειν τὸ ἀρχεῖον δικῶν πωλητήριον· ὡς οὐκ εἰκός [26]) γε αὐτὸν διαράμενον βλοσυ- D
ροῖς ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέψαι χρυσίῳ [27])· τοὐναντίον μὲν αἰδεσθῆναί [28]) τε καὶ ἐνδοῦναι καὶ τελευτῶντα περιπτύξασθαι, ᾧ καὶ [29]) κατ' αὐτὸ τοῦτο χάριν οἶδεν, ὅτι ἄρα πλούτου [30]) μοίρας τὴν πολιτείαν ἠλλάξατο καὶ ὥσπερ ἄλλο τι [31]) τὰς πόλεις μεμίσθωται. Οἶδεν οὖν ὅτι διὰ τοῦτο [32]) σεμνός τέ ἐστι καὶ ὑψοῦ κάθηται, πε-

21. μὲν Rehd. a m. pr. Mox δι' αὐτὸ Mon. D. τοῦτο, quod c. Edd. Turn. Pet. 1. 2. et utraque Venet. unus liber Rehd. agnoscit, melius abest. Iccirco iam in Ed. Monac. cancellis circumscripsi. Deinceps δίκαιον Mon. C.

22. τε pro μὲν receptum e Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Vind. Vid. *Kuhner*. Grammat. L. Gr. §. 722. 5. Mox ὁποσοῦν Cod. Rehd. c. Ed. Turn. ἐωνυμένος Mon. F. ἐωνημένος Mon. C.

23. Ita Pariss. Monacc. Barocc. νέμειτης [η suprascr.] Rehd. Silet Vind. νεμετὴς vulgo.

24. μισῆται Mon. C.

25. σχολὴ Par. B. Dein ὑπεριδείη Par. A.

26. Verba ὐκ εἰκὸς in Mon. C omissa restituit *I. G. Maius*. εἰκότως, in m. γρ. ὐκ εἰκὸς Par. D. Pro γε male habent τι Par. ABC. Monacc. Barocc. Rehd. et *Suid.* s. v. διαράμενος. Dein βλοσσυροῖς [σ suprascr.] Mon. A. βλοσυροῖς Mon. C.

27. Cf. *Horat.* Od. IV. 9, 41. sqq. et II. 2, 23.

28. Lacunam, quae pro syllabis αἰδεσ fuerat in Mon. C, *Maius* explevit.

29. Abest καὶ a Barocc.

30. πλούτου om. Mon. C. Mox πολιτείαν, superscr. γρ. ἐξουσίαν, Par. C. et Mon. BC. πολιτ., in m. γρ. ἐξουσ. Par. B. ἐξουσίαν Petav. 2. in m. Dein ἠλάξατο [λ suprascr.] Mon. C.

31. ἄλλό τι Mon. ABCD. Rehd. ἀλλότι Mon. F. τι ab al. m. additum videtur in Rehd.

32. διὰ τῦτο om. Mon. AC et Vind.

ριβλεπόμενος [33]) ὑπὸ πολλοῦ τε ἄλλου λεὼ καὶ τῶν εὖ ἡκόντων δικαίων τε καὶ πενήτων [34]).

31.

Ἀλλὰ σύ τοι [1]) ποίει ζηλωτὸν ἀρετὴν [2]), κἂν πενίᾳ [3]) συνῇ· μὴ λανθανέτω σὲ φρόνησις ἀνδρὸς, καὶ δικαιοσύνη, 31 A καὶ ὁ λοιπὸς ἑσμὸς τῶν ψυχικῶν ἀγαθῶν, ἐσθῆτι φαύλῃ κρυπτόμενος· ἀλλ' ἕλκειν τε αὐτὸν ἐν μέσῳ, καὶ ἀξιοῦν δημοσιεῦσαι τὴν ἀρετὴν, ἣν οὐκ ἄξιον οἰκουρεῖν, ἀλλ' ὕπαιθρον εἶναι καὶ ἐναγώνιον [4]). Εὖ γὰρ ἴσθι, σὺ μὲν ἐκείνους [5]) ἐν τῷ παραυτίκα κηρύξεις· ὁ δὲ ἀνακεκηρυγμένος αὐτὸς [6]) ἔσῃ διὰ παντὸς, δεῖγμα δοὺς τῇ διαδοχῇ [7]) τοῦ χρόνου βασιλείας εὐδαίμονος. Κἂν οὕτω ποιήσῃς [8]), ταχὺ πολλοὺς ὄψει πλοῦτον εἰργασμένον αἰσχυνομένους, καὶ ἄλλους ἐγκαλλω- B

περι
33. παραβλεπ. Mon. F. περιβλ. e παραβλ. al. m. correxit in Rehd.

34. πονηρῶν coni. *Wakefield.* Silvv. critt. Tom. V. p. 30.

Cap. XXXI. 1. Ita Par. C. Mon. ACD. Barocc. ἀλλὰ τί Mon. F. σὺ τί Par. BD. σύ τι Par. A. Mon. BE. Vind. Turn. Petavv. Venett. ἀλλὰ σὺ ποίει Rehd. Deinde ζηλωτὸν ἀρετὴν receptum e Par. B. Mon. ACD. Barocc. Vind. ζηλωτὸν ἀρετὴ^ν habet Par. D. ἀρετὴ et ex em. ἀρετὴν Par. C. ζηλωτόν· ἀρετὴ Mon. BE. Turn. L. V. ζηλωτὸν ἀρετῇ Mon. F. ζηλωτὸν ἀρετῆς Par. A. ἀρετῆς ζηλωτὸν vulg. ἀρετῇ (e corr. ἀρετὴ^ν) ζηλωτὸν Rehd.

3. πενίᾳ Mon. ABE. πενία rell. c. Edd.

4. ἐναγώνιον emendatum ex ἐναγώγιον in Rehd.

5. ἐκεῖνον legit *Cornarius*, vertens *illum*. Mox κηρύξει Mon. G. κηρύξης a m. pr. Mon. C. Postea tamen alt. η mutatum in ει.

6. ἀτὸς omisso ἔσῃ c. Ed. Turn. Cod. Mon. F, in m. αὐτὸς ἔσῃ. ἀτὸς primo, ex em. αὐτὸς Rehd. Post ἔσῃ male distinguunt Mon. BE, verba διὰ παντὸς (Mon. AB DEF et Rehd. διαπαντὸς) cum seqq. iungentes.

ταῖς αῖς
7. τῇ διαδοχῇ Mon. F. ταῖς διαδοχαῖς Mon. A et Vind. Dein βασιλέως εὐδ., quam lectionem vertendo expressit Camerarius, Mon. BE.

η
8. ποιήσεις Rehd. a m. pr. Tum πολλοὺς ταχὺ ὄψει Mon. AC.
δ
π. ὄψ. τ. Vind. βλέψῃ Mon. D. Mox εἰργασμένον, ultima per ras. corr., Mon. A. εἰργασμένους Mon. C.

πιζομένους αὐθαιρέτῳ πτωχείᾳ· καὶ μεταπεισοῦνται [9]) τοῖς ἀνθρώποις αἱ νῦν περὶ αὐτὸν [10]) ὑπολήψεις τῷ πλοῦτον ἐξευρεῖν ὄνειδος εἶναι, καὶ ἐν σεμνότητος μοίρᾳ πενίᾳ τηρῆσαι. Ὡς πολλῶν ὄντων ἃ δέδωκεν ὁ θεὸς βασιλείᾳ [11]) ζηλωτὰ καὶ μακάρια, οὐδενὸς ἧττον, εἰ μὴ καὶ παντὸς μᾶλλον ἀγασθείη [12]) τις ἂν αὐτῆς, καὶ ὑμνήσειε τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀρχομένων ἰσχὺν, ὅτι μετατίθησι βασιλεὺς δόξαν ἤθους, ἐγκεκαυμένην ἔθει παλαιῷ καὶ τροφῇ [13]) τῇ πρώτῃ, τῷ φαίνεσθαι τἀναντία τιμῶν καὶ περὶ πλείςου [14]) ποιούμενος· ὅτῳ C γὰρ [15]) βασιλεὺς χαίρει, τοῦτ' [16]) εὐθὺς αὔξειν ἀνάγκη, καὶ [17]) ὑπὸ πλείςων ἐπιτηδεύεσθαι.

32.

Ἀλλ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενος, ἐθέλω τι καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτὸς [1]) ἐμαυτοῦ παιδικῶν εὔξασθαι. Ἐρα-

αι

9. μεταπεισούντων Par. B. Post h. v. in Mon. F deletae sunt voculae μὲν γάρ. In Rehd. autem librum ex Nostri Epist. 154. p. 291. C. usque ad p. 293. B. irrepserunt haec: μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τούτρυς αὐτοὺς τοὺς ἀφώνους τε καὶ βασκάνους — — — — καί τοι τοῦ λόγου τε καὶ τοῦ δώρου Πεντάπολις ὤνατο. Reliquam huius orationis partem eadem manus, quae in hoc Cod. Nicephori scholia exaravit, ad marginem adscripsit.

10. Ita cum Edd. Codd. Par. B (ex em.), Vind. et primo Mon. A. αὐτῶν a s. m. Mon. A c. Codd. rell. Idem in mentem videtur venisse *H. Wolfio*, quum ultimam pronominis αὐτὸν deleverit. Post ὑπολήψεις additum καὶ a s. m. in Par. A. Dein τῷ pro τὸ de coniectura Petavii ad marg. sec. editionis adiecta scribendum duximus.

11. βασιλεία enatum est e βασιλίᾳ in Mon. A.

12. ἀγαθείη, in m. ἀγασθείη Mon. F. Mox ὑπομνήσειε, superscr. ὑμνήσειε. Illud fuerat etiam in Rehd. Postea tamen πο erasum est.

13. Ita Par. ACD. Mon. ABDE. Vind. τρυφῇ Codd. rell. Turn. Pet. 1. 2.

14. περιπλείςου Mon. ABCDF. Rehd.

15. Abest γὰρ a Mon. BE.

16. τοῦτο Mon. ABCDE. Par. C. Barocc. Post εὐθὺς in Rehd. deleta sunt verba ἐξ ἀνάγκης.

17. καὶ superscriptum est a m. pr. in Mon. A. Ceterum cf. Calv. Enc. p. 86. B. et de Provid. p. 103. B. Respexit nimir. *Plat.* de re publ. p. 551. A.

Cap. XXXII. 1. αὐτὸς inter vers. habet Par. C. — παιδικῶν] Vid. *Plat.* Gorg. p. 482. A.

σθείης [2]), ὦ βασιλεῦ, φιλοσοφίας καὶ παιδείας ἀληθινῆς· ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν εἰρημένων συνεραςάς σοι γενέσθαι πολλοὺς, ὧν τι καὶ ὄφελος· ἐπεὶ νῦν γε, ὡς ἠμέληται, κίνδυνος ἀποσβῆναι, καὶ μετὰ μικρὸν [3]) οὐδ' 'εμπύρευμα λείπεσθαι βουλομένοις ἐναῦσαι. Ἀρ' [4]) ὖν ὑπὲρ D
φιλοσοφίας ηὖγμαι τανῦν; ἢ τῇ μὲν οὐδὲν μεῖον, κἂν ἀποικῇ τῶν ἀνθρώπων; ἑσίαν γὰρ ἔχει παρὰ τῷ θεῷ [5]), περὶ ὃν, καὶ δεῦρο οὖσα, τὰ πολλὰ πραγματεύεται, καὶ, ὅταν αὐτὴν μὴ χωρῇ κατιοῦσαν ὁ χθόνιος χῶρος [6]), μένει παρὰ τῷ πατρὶ, πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκως ἂν 32
εἰποῦσα τὸ A

οὔτι με [7]) ταύτης
Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ [8]) τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ [9]).

Τὰ δὲ ἀνθρώπινα πράγματα, παρούσης τε αὐτῆς καὶ ἀπούσης [10]), χείρω καὶ βελτίω καὶ παντελῶς εὐδαίμονα καὶ κακοδαίμονα [11]) γίνεται. Ὑπὲρ τούτων οὖν [12]), καὶ οὐχ [13]) ὑπὲρ φιλοσοφίας ηὖγμαι. Καὶ εἴη γε [14]) τυχεῖν τῆς εὐχῆς, ἣν [15]) Πλάτων εὐξάμενος ὐκ εὐτύχησεν.

2. ἐρασθεὶς Vind. Pro φιλοσοφίας, quod omittit Mon. C., in Par C et Barocc. scribitur σοφίας.

3. μεταμικρὸν Rehd. Dein οὐκ, superscripto οὐδ', Mon. F.

4. Ita Mon. AC et Barocc. Rell. cum editis ἄρα. Tum ὑπὸ (superscr. ὑπερ) φιλοσοφίας Mon. F. ὑπὸ φ. Rehd. Deinceps ηὔγμαι a corr. m. Par. C. ἤυγμαι Barocc. ἤυγμαι Mon. BCEF. Rehd. ηὔγμαι Mon. A. ἤγμαι Par. A. τανῦν in Mon. D correctum est e τὰ νῦν, quod exstat in Par. A et Mon. BE.

5. παρὰ θεῷ Vind. Mox ταπολλὰ Mon. AC. et Barocc.

6. χόρος Barocc.

7. μὴ οὔτε με Mon. C. με (superscr. ευ) Mon. D. μοι Mon. F. Rehd. et a corr. m. Par. B.

8. δὲ superscriptum in Rehd.

9. ἐν αἴσῃ Turn. et Patus. Vid. Iliad. IX. 603. coll. *Heyn.* T., V. p. 671. et Nostri Serm. ad Paeon. p. 308. B.

10. καταπούσης (superscr. καὶ ἀπούσης) Mon. F.

11. καὶ κακοδαίμονα om. Petav. 1. 2.

12. οὖν int. lin. habet Rehd.

13. οὐχ de coniectura *Canteri* (vid. *Gruter.* Lamp. artt. liberall. Tom. III. p. 687.) iam in pr. ed. scripsimus. Dein ἤυγμαι, superscr. γρ. ἦγμαι, Mon. B. ἤυγμαι Mon. E. Rehd.

14. τε Mon. E.

15. ἦν Mon. D. Vid. *Plat.* de re publ. p. 473. C — D. Mox ἀτύχησεν Mon. D.

Ἴδοιμί σε τῇ βασιλείᾳ προσειληφότα φιλοσοφίαν, καὶ οὐκέτι [16]) ἄν μου πρόσω τις λέγοντός τι [17]) περὶ βασιλείας ἀκούσεται. Ἀλλ' ὥρα γὰρ ἤδη σιγᾶν, ὡς ἐνὶ τούτῳ πάντα συνήρηκα [18]). Κἂν γένηται τοῦτο [19]), B δίδωκά σοι ὅπερ ἀρχόμενος ᾔτησα, λόγῳ μὲν αὐτὸς ὑποσχόμενος ἀνδρίαντα βασιλέως σοι δεῖξαι· καὶ γὰρ ἐςι λόγος ὄντως [20]) ἔργου σκιή· παρὰ σοῦ δὲ αὐτὸν ἀντήτουν ἔμβιον ἀπολαβεῖν καὶ κινούμενον. Καὶ ὄψομαί γε οὐκ εἰς μακρὰν, καὶ ἀποδώσεις μοι τοῦ βασιλέως τὸ ἔργον, εἰ μὴ θυραυλήσουσιν οἱ λόγοι περὶ τὰ ὦτα [21]), ἀλλ' εἰςρυήσονταί [22]) τε καὶ τοῖς μυχοῖς τῆς ψυχῆς ἐνδιαιτήσονται. Οὐ μὴν ἀθεεὶ πείθομαι [τὴν] [23]) φιλοσοφίαν ἐπὶ τὴν παραίνεσιν ἐξωρμῆσθαι σὺν σπουδῇ [24]) C τῷ θεῷ προθυμουμένῳ τὰ σὰ αὔξειν, ὡς εἰκάσαι ῥᾴδιον. Ἐγὼ δ' ἂν δίκαιος εἴην ἀπολαῦσαι πρῶτος [25]) τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων τῆς βλάσης, οἷόν σε πλάττω βασιλέα, τοιούτου πειρώμενος, ὅταν περὶ ὧν αἱ πόλεις αἰτοῦσι [26]) παρέχω λόγον καὶ δέχωμαι.

---

16. Ita Mon. ACDE. c. Rehd. *οὐκ ἔτι* vulg.

17. *πρόσω λέγοντός τι* (ex em. *τις*) Par. C. *λέγοντός τις*, omisso *τι*, Barocc. Mox *ἀκούσηται* Par. C. Barocc. *ἀκούσαιτο* a r. m. Mon. A.

18. *συνείρηκα* (η superscr.) Par. C. *συνείρηκα* Mcn. ACF. c. Barocc.

19. *τοῦτο* enatum e *τούτῳ* in Rehd.

20. *οὕτως*, superscr. *ὄντως*, Mon. F. De hac sententia Democritea vid. *Harduin.* ad Themist. p. 455. *Wower.* de Polymath. p. 175. *Lennep.* ad Phalarid. Epist. 92. p. 284 ed. Schaef.

21. *περὶ τὰ ὦτα οἱ λόγοι* Barocc.

22. *εἰς ῥυήσοντοι* (sic) Mon. BEF. In Mon. C. *εἰς* duobus punctis notatum, et margini adscriptum est *γρ. ἀλλ' εἴσω.*

23. Articulum a Codd. omnibus, praeter Mon. F. et Rehd., omissum cancellis circumscripsi.

24. Verba *ἐξωρμῆσθαι σ. σπ.* ab al. m. per ras. habet Mon. A. *ἐξωρμῆσθαι* abest a Mon. C.

25. *πρώτως*, altera lectione supra notata, Rehd.

26. Ita Pariss. Mon. ABCDE. Barocc. Vind. et Matrit. 69. ap. Iriart. *αἱ πόλ. αἰτοῦσιν* Mon. F. *αἰτοῦσιν αἱ πόλ.* Rehd. c. editis libris. Mox *δέχομαι* Par. D.

II.

ΠΡΟΣ ΠΑΙΟΝΙΟΝ [1]

ΠΕΡΙ

ΤΟΥ *ΔΩΡΟΥ* [2].

1.

Ἀκούων σου πρώην ὑπὲρ φιλοσοφίας ἀγανακτοῦντος, εἰ μηδὲν ἔσαι πέρας ἀνθρώποις τῆς εἰς αὐτὴν [3]) ἀσεβείας, καὶ ἅμα ὅτι χαλεπῇ χρῷτο τύχῃ, καὶ λίαν ἀγνώμονι, ἣν οἱ μὲν προσποιούμενοι διὰ συχνῆς τερατείας εὐδοκιμοῦσι [4]) παρά τε δυνάσαις καὶ ἐν τοῖς [5]) πλήθεσιν· οἱ δὲ ἀληθεύοντες ἀπισοῦνται, καὶ ἐν Καρὸς μοίρᾳ τιμῶνται, τῆς μὲν ὁρμῆς [6]) ἠγάμην· ἀπὸ γὰρ πάνυ γενναίας προῆκτο φύσεως. Οὐ μὴν ἀγανακτεῖν τινὰ οἴομαι δεῖν, ὅταν τὸ κατὰ λόγον συμβαίνῃ. Εὔλογον δὲ δήπου τυγχάνειν ἕκασον ὧν τυχεῖν ἐσπούδακε [7]), καὶ περὶ ἃ πεπραγμάτευται· καὶ ἀποτυγχάνειν αὖ πάλιν ἐκείνων,

307 B … C

1. *Πρὸς παιώνιον* Codd. Laur. VI. Plut. LX. (ap. *Bandin*. Tom. II. p. 591.) et Mon. A. πρὸς ὥρον (sic) Ed. Rud. Qua de corruptione bene explicuit *Veesenmeyerus* in libro, cui titulus est: *bibliographische und biographische Analekten*, p. 30. sq. Ceterum vid. Praefat. nostr. P. XXXIII.

2. Ita Pariss., tres Laurr. (ap. *Bandin*. T. II. p. 244. 691 et T. III. p. 208.) Mon. BCD. Barocc. 1. 2. Bern. Vid. Nostri Epist. 154. p. 293. B. et *Niceph*. Callist. H. E. XIV. 55. *ὑπὲρ τ. δ.* Codd. Mon. A. Barocc. 3. c. Edd. Cant. et Petav. 1. 2. Altero hoc lemmate caret Rud. Addunt τὸ (τοῦτο Mon. D.) δὲ ἦν *ἀστρόλαβος* Codd. Mon. AD. c. Ed. Cant., *'Αστρολαβίου λόγος* Petav. 2.; Petav. 1. tantummodo *λόγος*.

Cap. I. 3. *αὐτὴν* om. Bern.

4. Ita Codd. omnes c. Ed. Cant. *εὐδοκιμοῦσιν* Rud. Petav. 1. 2.

5. *ταῖς* Bern.

6. *ὀργῆς*. Codd. Mon. BCD. De utriusque vocis confusione haud infrequenti vid. *Iacobs*. ad Philostrat. Sen. Imagg. p. 476.

7. Ita Codd. praeter Par. A. omnes. *ἐσπούδακεν* Par. A. c. Edd. Mox *πραγματεύεται* (sic) Barocc. 2.

ὧν οὔτε ὠρέχθη [8]) ποτὲ, οὔτε ἐπεμελήθη [9]) ὅπως ἂν αὐτῷ παραγένοιτο. Εἰ τοίνυν ὁ μὲν ἐφρόντισε [10]) τοῦ γενέσθαι σοφὸς, ὁ δὲ μόνον τοῦ δόξαι, ἑκάτερος τὸ προςῆκον ἔχουσιν, ὁ μὲν ὤν, ὁ δὲ εἶναι [11]) δοκῶν. Ἢ δεινά γ' ἂν πάθοιεν καὶ δικαιότερον ἀγανακτοῖεν οἱ διὰ τῆς ὑκ οὔσης, ἀλλὰ φαινομένης φιλοσοφίας [12]) δόξαν D θηρώμενοι, εἰ τοῖς μὲν ἑκάτερον ὑπάρξει θατέρου φροντίσασι [13]), σφίσι δὲ μηδέτερον, καίτοι τὸ ῥᾷςον οὐ δι' ἐλάττονος [14]) ἐπιμελείας ἐπιτετηδευκόσιν, [15]) ἀπατῆσαι τοὺς οὐκ εἰδότας [16]) περὶ ὧν ἀπατῶνται. Οὗτοι μὲν οὖν ἴςων λαμπροὶ, κἂν [17]) τοῖς θεάτροις ςεφανούσθων, εἰ βούλονται· τῆς γὰρ ἀληθείας παραχωρήσαντες, ὀνόματος ἠμφιςβήτησαν.

2.

Ἡμῖν δὲ ὀλιγωρουμένοις, ἐπειδή σύ με βούλει τοῖς ἐκ τοῦ σπανίου [1]) γένους συναριθμεῖν, καὶ οὐχ ἥκιςα 308 A δι' ἐμὲ τὴν φιλοσοφίας τύχην ἐδυςχέρανας· ἡμῖν [2]) οὖν ἀμελουμένοις ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀγαπητέον τὴν τάξιν, εἰς ἣν ὑφ' ἑαυτῶν [3]) ἐτάχθημεν, καὶ οὐ ζηλωτέον,

8. οὗ ὧ ὠρ. (sic) Bern. ὠράθη Mon. BC, quorum posterior in m. ὠρέχθη ἴσως· ὠράσθη, superscr. ab ead. m. ὠρέχθη, Mon. D.

9. ὑπεμελήθη Rud. Dein αὐτῷ Petav. 1.

10. Ita c. Ed. Cant. Codd. mei omnes, excepto Par. A, qui c. Edd. Rud. et Petav. 1. 2. scribit ἐφρόντισεν.

11. εἰδέναι Par. D.

12. σοφίας Par. AD. Mon. BC. Barocc. 1. σοφίας (superscr. φιλοσο) Mon. D.

13. φροντίσασιν Rud. Petavv.

14. δ' ἐλάττ. Mon. D.

15. Ita Par. B. Mon. BC. Barocc. 1. 2. Cant. ἐπιτετηδευκόσιν (superscr. κα) Mon. D. ἐπιτετηδευκόσιν, in marg. γρ. ἐπιτηδεύσασιν Par. D. ἐπιτηδεύκασιν (sic) Rud. ἐπιτετηδεύκασιν Par. AC Mon. A. Barocc. 3. Bern. et Petav. 1. 2.

16. εἰδόξας Petav. 1.

17. Ita Par. BD. Mon. BCD et Barocc. 1. 2. καὶ vulg. et Codd. rell.

Cap. II. 1. αὐτοῦ σπ. Bern. ἐκ τοῦ σπ. (superscr. αὐ) Mon. D.

2. ὑμῖν Bern.

3. ὑφ' αὐτ. Barocc. 1.

οὐδὲ μακαριϛέον τὺς ἡμιπαιδεύτους τούτους [4]), ὅταν ὑπὸ τῶν παντελῶς ἀπαιδεύτων μετέωροι φέφωνται [5]). Οὔτε γὰρ ὁρᾶν ψυχῆς ἐκκεκαθαρμένης κάλλος οἱ μὴ καθαροὶ δυνατοί· καὶ τὸ κηρύττειν ἑαυτὸν, καὶ πάντα ποιεῖν ὑπὲρ ἐπιδείξεως οὐ σοφίας, ἀλλὰ σοφιϛείας [6]) ἐϛί. Διὸ τῆς παρὰ τῶν πολλῶν [7]) ἀμοιροῦντας αἰδοῦς καλῶς ἔχει λέγειν . .

οὔτι με [8]) ταύτης
Χρεῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ·

ἀγαπᾶν τε καὶ ἀσμενίζειν [9]) ἐντυχεῖν ἀνδρὶ φρόνησιν ἅμα καὶ δύναμιν κεκτημένῳ· οὕτω γὰρ οὔτ' ἀναξίοις ἂν συγγιγνοίμεθα [10]), οὔτ' ἂν ἄτιμοι παντάπασι νομιζοίμεθα.

3.

Πῶς οὖν οὐ μέλλω τὴν μέσην [1]) ἐν τῇ ψυχῇ χώραν τῷ θαυμαϛῷ Παιονίῳ νέμειν, ὃς ἐκ πολλοῦ [2]) διατετειχισμένας θριγκοῖς μεγάλοις φιλοσοφίαν καὶ ϛρατείαν ἐξεῦρεν ἐπαναγαγεῖν καὶ συνάψαι, παλαιάν τινα ἐνιδὼν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις συγγένειαν [3]); Ἰτα-

4. ἡμιπαιδευτούτους (sic) Bern.

5. φέρονται Pet. 2.

6. ἀλλ' ἀσοφιϛ. Par. B. Mon. BCD. ἀλλὰ σοφιϛίας Barocc. 3. Rud. Dein ἐϛὶ c. Ed. Cant. Codd. mei omnes: ἐϛὶν Rud. Pet. 1. 2.

7. περὶ pro παρὰ Barocc. Articulum vulgo omissum inseruimus e Par. B. Mon. BCD et Barocc. 1. 2. Pro πολλῶν dant ἀγελαίων Par. B et Barocc. 2. γρ. ἀγελ. Par. D et Barocc. 1. in marg.

8. μοι Par. B. Barocc. 1. 2. Verba χρεὼ τιμῆς praecedenti hemistichio adnexa sunt in Ed. Petav. 1. Post ταύτης male distinguitur semicolo in Petav. 2. Alter versus ap. Rudingerum uncinis est inclusus. — αἴδῃ Bern. Vid. Iliad. IX. 603. sq.

9. Ita c. Ed. Cant. Codd. omnes. διασμενίζειν Rud. Petav. 1. 2.

10. Recepimus hanc lectionem e Par. AD. Mon. BCD. Barocc. 1. 2. συγγινοίμεθα Par. B. συγγινοίμεθα rell. c. Edd. Mox παντάπασι dederunt Pariss. Monacc. Barocc. 2, 3. Bern. c. Ed. Cant. παντάπασιν Rud. Petav. 1. 2. Tum λογιζοίμεθα Par. B.

Cap. III. 1. μέσην om. Bern.

2. οὐ πολλῦ (αὐ) Bern. ἐκ π. Mon. D. Dein διατετειχισμένος Par. A. Tum θριγγοῖς Par. C. Mon. A. Bern. Rud.

3. Verba παλαιάν τινα — — —

λία [4]) μὲν γὰρ πάλαι τοὺς αὐτοὺς ἔχουσα Πυθαγόρου τε ἀκουςὰς καὶ τῶν πόλεων ἁρμοςὰς Ἑλλὰς ἡ μεγάλη [5]) προςηγορεύετο καὶ μάλα [6]) ἐν δίκῃ, παρ' οἷς Χαρώνδας [7]) μὲν ἐνομοθέτει καὶ Ζάλευκος [8]), ἐςρατήγουν δὲ Ἀρχύται τε [9]) καὶ Φιλόλαοι, ὁ δὲ ἀςρονομικώτατος Τίμαιος ἐπολιάρχει [10]) τε καὶ ἐπρέσβευε, καὶ τἄλλα [11]) ἐπολιτεύετο, παρ' οὗ καὶ Πλάτων ἡμῖν περὶ κόσμου φύσεως διαλέγεται. Ταῦτ' ἄρα μέχρις ἐνάτης ἀπὸ Πυ- D θαγόρου γενεᾶς τὰ κοινὰ πιςευθέντες, εὐδαίμονα τὴν Ἰταλίαν ἐτήρησαν [12])· καὶ μὴν τὸ Ἐλεατικὸν [13]) τότε Ἀθήνησι διδασκαλεῖον λόγων τε ἅμα καὶ ὅπλων ὁμοτίμως ἐπεμελήθησαν [14]). Ζήνων τε γὰρ οὐδ' ἂν [15]) ἀριθμήσαις ῥαδίως ὅσας ἐξέκοψε τυραννίδας, συνιςὰς ἐπ' αὐτὰς τὸ ὑγιαῖνον τῶν πόλεων· καὶ [16]) Ξενοφῶν ἀπειρηκότας ὑπὸ τῶν συμφορῶν καὶ θανατῶντας ἤδη τοὺς μυρίους παραλαβὼν, ἀπ' ἄκρας τῆς Περσῶν [17]) ἐπικρατείας κατήγαγε [18]) νικῶντας ἅπαν τὸ ὑφιςάμενον [19]).

συγγένειαν s. m. ad m. adscripsit in Mon. A. — ἐπιτηδεύμασιν Ed. Rud.

4. ἰτταλία Barocc. 3., idque constanter.

5. ἡ μεγίςη Par. B.

6. μάλλ (sic) Bern.

7. χαρόνδας Barocc. 2. θαρώνδας Pariss. Mon. A. Barocc. 3. Bern. θαρροῦντα Barocc. 1.

8. Ζαλεῦκος Bern.

9. τε accessit e Par. ABD. Mon. BCD. Barocc. 1. 2.

10. ἐπολιτάρχει Mon. A. Bern. Cant., et Petav. 1. 2. in m. Sed erasum est τ s. m. in Mon. A.

11. Ita Par. CD. Monacc. Barocc. 1. 2. 3. Cant. τάλλα Rud. Petav. 1. 2. τ' ἄλλα Par. A. τᾶλλα (sic) Par. B.

12. Hanc lectionem c. Ed. Cant. praebuerunt Codd. omnes. διετήρησαν exstat in Edd. Rud. et Petav. 1. 2.

13. Ita Mon. BCD et Bern. ἐλαιατικὸν rell. c. Edd. Dein quod vulgo abest τότε (τό τε Barocc. 1. 2.) receptum e Par. ABD. Mon. BCD.

14. ἐπεμελήθησεν Petav. 1.

15. ἂν οὐδ' ἂν Barocc. Mox ὅσαν Bern. Dein ἐπ' αὐταῖς Mon. A (a pr. m.), Bern. Cant. et in marg. Petav. 1. 2.

16. Abest καὶ a Par. B. Tum ἀπηρηκότας Bern.

17. τῶν περσῶν Mon. A. Pro Περσῶν est περὶ τῶν in Barocc. 1.

18. Ita c. Ed. Cant. Codd. mei omnes, excepto Par. A, qui c. Edd. Rud. et Petav. 1. 2. exhibet κατήγαγεν.

19. ἀνθιςάμενον Par. D in m.

Τί δ' ἂν τις εἴποι[20]) *τὸ Δίωνα ἐπὶ τὴν Διονυσίου*[21]) 309 A *μοναρχίαν ἐλθεῖν, δουλωσαμένην μὲν τὰς Ἑλληνίδας ἐν Σικελίᾳ πόλεις, οὐκ ἐλαχίστας δὲ ἐν αὐτῇ*[22]), *καὶ βαρβάρους· τὸ δὲ Καρχηδονίων*[23]) *φρόνημα καθελοῦσαν, ἐπινεμομένην δὲ ἤδη τῆς Ἰταλίας τὴν παραλίαν; Ἀλλ' ἐπὶ ταύτην ξενολογήσας ὁ Πλάτωνος ἐραστὴς καὶ ἐρώμενος, ἑνὶ πλοίῳ καὶ τούτῳ στρογγύλῳ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν ἐμβιβάσας, τῇ Σικελίᾳ προσέπλευσε*[24])· *καὶ ἀπὸ τῆς τοσαύτης*[25]) *παρασκευῆς Διονύσιος*[26]) *μὲν ἐξηλαύνετο*[27]), *τὴν πολιτείαν δὲ Δίων μετεσχημάτιζεν*[28]), B *ἀποδιδοὺς τῇ τῶν νόμων ἡγεμονίᾳ τὰς πόλεις. Οὕτω πάλαι μὲν συνεγίνοντο*[29]) *φιλοσοφία καὶ πολιτεία, καὶ ἐπειδὰν συνέλθοιεν, τοιαῦτα εἰργάζοντο. Ὥσπερ δὲ*[30]) *τὰ ἄλλα τὰ καλὰ καὶ σεμνά, καθ' ὧν ἁπάντων ὁ χρόνος ἐνεανιεύσατο*[31]), *καὶ τοῦτο κατιόντα τὸν βίον ἀπέλιπε τὸ διττὸν εἶδος, καὶ*[32]) *κατεχωρίσθη παρὰ τῶν ὕστερον. Τοιγαροῦν οὐδὲ ἄξιον εἰπεῖν ὅπως ἔχει*[33]) *τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα. Μὴ γὰρ διότι τοῦτο καὶ τἄλλα*[34]) *ἡμᾶς ἀπολέλοιπεν ἀγαθά; ὡς οὐδὲν ἂν γένοιτο πόλε-*

20. *εἴποι τις* Mon. A et Bern. c. Ed. Cant. — *τὸν δίωνα* Bern. *διώνα* Rud.

21. *διονύσου* Par. A. Rud.

22. Ita c. Ed. Cant. Codd. Pariss. Monacc. Barocc. 1. 2. Bern. *γρ. ἐν αὐτῇ* Petav. 1. 2. in m. *ἐν ἀρχῇ* Rud. et Pet. 1. 2. in textu.

23. *καρχηδωνίων* Rud. Tum *φρόνιμα* Barocc. 3.

24. Ita c. Ed. Cant. Codd. omnes praeter Par. A, qui c. Rud. et Petav. 1. 2. habet *προσέπλευσεν*.

25. *τοσαύτης* om. Bern.

26. *διονύσος* Mon. D. et Bern.

27. *ἐξελαύνετο* Bern.

28. *μετεσχιμάτιζεν* id. Mox *τῶν νόμω* (sic) Mon. D.

29. *συνεγίνοντο* Cant.

30. *γε* Par. A. Artic. ante *καλὰ* om. Par. B, utramque vocem Rud.

31. *ἐνενιεύσατο* Barocc. 2.

32. *καὶ* r. m. per ras. correxit in Mon. A. Dein *περὶ τ. ὕσ.* Rud. *τὸν* pro *τῶν* Petav. 2.

33. *ἔχῃ* Mon. BCD.

34. Ita Par. BCD. Monacc. Barocc. 1. *τἄλλα* Barocc. 3. Bern. Rud. Petav. 1. 2. *τ' ἄλλα* Par. A. *τὰ ἄλλα* Barocc. 2. Cant. Dein *ὑμᾶς* Par. B. et Barocc. 2.

σι [35]) δυςτύχημα μεῖζον τοῦ τὸ [36]) μὲν ἰσχυρὸν ἀνόητον ἔχειν, τὸ δ' ἔμφρον ἀδύνατον. C

4.

Ἀλλ' ἔοικας γὰρ αὐτὸς ἄρξειν ἐπανάγειν [1]) ἡμῖν τὸν συνδυασμὸν τοῦτον· τά τε γὰρ κοινὰ πράττειν πιςεύῃ [2]), καὶ φιλοσοφίαν οἴει δεῖν ἐπιτηδεύειν. Βάλλ' οὕτως, ὡς ἀγῶνα καλὸν ὑπέρ τε ἡμῶν, ὑπέρ τε τῶν Μουσῶν [3]) ἀγωνίζῃ, τοῦ μή τινα αὐτὰς ὡς ἀπράκτους καὶ ἄχειρας ἀγορᾶς τε καὶ ςρατείας ἀπελαύνειν, ἅτε [4]) μηδὲν μὲν ὄφελος οὔσας εἰς [5]) τὰς ἐν ὑπαίθρῳ πράξεις, κομψὰς δὲ παιδαρίοις προςαθύρειν τε καὶ ςωμύλλεσθαι. D Καὶ ἡμᾶς σοὶ [6]) προςήκει χεῖρα ὀρέγειν ἑκάςους, ὅση δύναμις. Οὕτω γὰρ ἂν σύ τε ἀπειργασμένος εἴης οὐχ ἡμιτελὴς σοφὸς, οὐδὲ κολοβὸς, ἐπὶ μόνης [7]) ὀχούμενος τῆς φυσικῆς ὑποσχέσεως· τῇ τε πολιτείᾳ καλῶς ἂν ἔχοι παρὰ τοιούτων ἐπιτροπεύεσθαι, καὶ ἡμεῖς ὀνησόμεθα, τιμὴν ἐξ ἀνθρώπων φιλοσοφίᾳ μνηςεύσαντες μετὰ τȣ̃ μένειν ἐν ἤθεσι πρέπουσι [8]). Γένοιτο γὰρ ἂν οὕτως [9])

35. πόλεως Barocc. 2.

36. τȣ̃το Mon. BCD, τοῦ, τὸ tamen Mon. C in m. Mox τὸ δὲ Monacc. Bern. Cant.

Cap. IV. 1. ἄρξων Par. BD. Mon. AB. Barocc. 1. 2. ἄρξων (ει superscr.) Mon. D. ἴσως ἄρξων Petav. 1. 2. in m. ἀρχαῖον coni. *Bevingius* in novv. Annall. philol. et paed. cura *Jahnii* etc. T. I. suppl. p. 621. Tum ἐπαναγάγειν — συνδιασμὸν Dein τοῦτο (sic) Bern. Mon. D.

2. πιςεύῃς marg. Ed. Rud. Unde γρ. πιςεύῃς utraque Petav. in m.

3. Ante Μουσῶν inseruimus articulum, qui vulg. abest, e Par. BD. Mon. BCD et Barocc. 1. 2. Tum αὐτῶν pro αὐτὰς Par. A. Mox ἄχειρας in ἀχρείας mutandum censet *Bevingius* l. c. comparatis duobus locis Orat. de Regn. p. 8. B et 7 C.

4. ὅτε Par. A.

5. Ita Par. ABC. Monacc. Barocc. 1. 2. Cant. εἰς in Par. D superscr. ἐς Codd. rell. c. Edd. Rud. et Petav. 1. 2. Paullo post ςωμύλεσθαι Par. B. Mon. BC. Barocc. 1. 2. 3.

6. οὐ Barocc. 2. Mox ἑκάςην Barocc. 1. 2. ἑκάςης Par. BD. Mon. BCD. In Mon. C deleto η superscriptum est οι.

7. ἐπὶ μόνȣς Petav. 1.

8. Ita c. Ed. Cant. Codd. mei omnes πρέπουσιν Rud. Petav. 1. 2.

9. ὄντως Bern.

εἰκὸς τοὐναντίον τῷ μικρῷ πρόσθεν εἰκότι, ὅτε τῇ μὲν τοῦ πλήθους ἀμαθίᾳ τὸ σοφιστικὸν φῦλον [10]) ἐλέγομεν 310 ἐπιτίθεσθαι· ἐκ δὲ τούτου συμβαίνειν τοὺς ἀληθεῖς φιλοσοφίας A συντρόφυς ἔλαττον ἔχειν εἰς δόξαν τῶν ὑποβολιμαίων καὶ παρεγγράπτων [11]). Ἀλλ' ὅταν οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες, καὶ διὰ χειρὸς ἔχοντες [12]) τὰ τῶν πόλεων πράγματα μὴ τοῦ πλήθους ὦσιν, ἀλλ' ἔχωσι νοῦν [13]), ταχὺ διαγνώσονται τὸν νόθον τε καὶ τὸν γνήσιον· καὶ οὐκέτ' [14]) ἂν χαλεπῶς ὁ δῆμος τὴν ἀπάτην μεταδιδάσκοιτο. Οὐ γὰρ εἰπεῖν τι δεῖ πρὸς αὐτούς, ἀλλ' ἀφανείᾳ διαγράψαι [15]) τοὺς κιβδήλους. Καὶ φύσις ἐστὶ [16]) B διὰ τῆς τῶν ἀρχομένων συγκαταθέσεως θαυμάζεσθαι τὸ ἡγούμενον. Ἐπεὶ καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα τῇ τῶν πραγμάτων ἀτοπίᾳ τὸ πλῆθος ἑπόμενον τοὺς ἀκερσεκόμας, καὶ πάντας [17]) τοὺς τολμῶντας περιττούς δή τινας ἥγηνται· τά τε ἄλλα ποικιλώτερα [18]) γένη τῶν σοφιστῶν μονονουχὶ σέβονταί τε καὶ ἅζονται καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι βαίνουσι κορύνῃ [19]), καὶ πρὸ τοῦ φθέγξασθαι χρέμπτονται. Οὐκοῦν καὶ βοηθήσεις τῇ τύχῃ φιλοσοφίας, ἀλλ' οὐ κατηγορήσεις αὐτῆς οὐδὲν ἀδικούσης. Τὸ γὰρ C εἰκὸς ἐφάνη γινόμενον, ὃ σὺ [20]) μεταθήσεις ἐπὶ τὸ προση-

10. φῦλον Mon. BCD. Mox ἐκ τούτων δὲ Ed. Cant.

11. περιγράπτων Bern.

12. Verba ἄρχοντες καὶ διὰ χειρὸς om. Ed. Rud.

13. Ita Par. ABD. Mon. ABC. Barocc. Bern. ἔχωσιν νοῦν Mon. D. c. Edd. Rud. et Petav. 1. 2. ἔχωσιν οὖν Barocc. 2. ἔχουσι νοῦν Par. B. Barocc. 3.

14. Ita Mon. A (ex em.) BCD. οὐκ ἔτ' vulg. et Codd. rell. Pro τὴν ἀπάτην est τε ἀπ. in Bern.

15. γρ. ἀλλὰ φανῆναι διαγράψαντα Par. A in m.; διαγράψας Bern.

16. Ita Monacc. Barocc. Bern. c. Ed. Cant.; ita procul dubio et Pariss. φύσις ἐστὶν Rud. Petav. 1. 2. Artic. τῶν ante ἀρχομένων om. Barocc. 3. Dein συγκαταστάσεως Bern. Mox τὸν ἡγούμενον Par. B. ἡγούμενος Barocc. 1.

17. πάντα Par. B.

18. ποικιλότερα Bern. Paullo post σεύονται (sic) et c. Ed. Rud. Dein ἄζονται id.

19. κορύνῃ (α superscr.) Par. C et Barocc. 3. κορύνα (η superscr.) Barocc. 2. κορύνα Par. AD. Barocc. 1.

20. ὅσῳ Rud.

κον καὶ βέλτιον, ὅταν ἐῤῥωμενέϛερόν σου τὰ φιλοσοφίας ἀνθάψηται, ἐπεὶ [21]) μηδὲ νῦν ἀγεννῶς ἐνῆρξας τῆς συμμαχίας, τοὺς κύνας ἀνθυλακτήσας, καὶ τὴν Δεκέλειαν ἡμῶν ἀποτειχίζειν ἐπιβαλλόμενος.

5.

Πυθόμενός τε οὖν περὶ σοῦ [1]) παρὰ τῶν προλαβόντων ἐπὶ [2]) τὴν σὴν συνήθειαν, καὶ αὐτὸς δι' ὀλίγου [3]) κατανοήσας, ἐρῶ τοὺς ἀϛρονομικοὺς σπινθῆρας ἐνόντας σου τῇ ψυχῇ, τούτους ἐξάψαι καὶ ἐπὶ μέγα ἆραι, διὰ τῶν ἐνόντων ἐπιβαλλόμενος· ἀϛρονομία γὰρ αὐτή τε ὑπερσεμνός ἐϛιν ἐπιϛήμη [4]), καὶ τάχ' ἀναβιβα- D
σμὸς ἐπί τι πρεσβύτερον γένοιτ' ἄν. Ἣν ἐγὼ προσεχὲς ἡγοῦμαι πορθμεῖον τῆς ἀποῤῥήτου θεολογίας. Ὕλην τε γὰρ ὑποβέβληται τὸ μακάριον οὐρανοῦ σῶμα, οὗ καὶ τὴν κίνησιν νοῦ [5]) μίμησιν εἶναι τοῖς κορυφαιοτάτοις ἐν φιλοσοφίᾳ δοκεῖ· καὶ ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις οὐκ ἀμφισβητησίμως πορεύεται, ἀλλ' ὑπηρέτισι χρῆται γεωμετρίᾳ τε [6]) καὶ ἀριθμητικῇ, ἃς ἀϛραβῆ τῆς ἀληθείας κανόνα τις εἰπὼν οὐκ ἂν ἁμάρτοι τοῦ πρέποντος. Προσάγω δή σοι δῶρον [7]), ἐμοί τε δοῦναι, σοί τε λαβεῖν 311 A
πρεπωδέϛατον [8]), διανοίας μὲν ἔργον ἐμῆς, ὅσα μοι [9])

21. ἐπὶ Bern. Tum ἐνῆρξαι Pariss. Monacc. Barocc. 1. 2. Bern. Cant. ἐνῆρξε Barocc. 3. Mox ἐπιβαλλόμενος receptum e Pariss. Monacc. Barocc. 2. 3. Bern. Cant. ἐπιβαλόμενος Barocc. 1. Rud. Petav. 1. ἐπιλαβόμενος Petav. 2.

Cap. V. 1. περί σου Petav. 1. ἐπὶ σου Par. A.

2. εἰς Mon. BCD et Barocc. 1. εἰς, superscr. γρ. ἐπὶ, Par. D.

3. δι' ὀλίγον Bern. Dein ἐρῶ (sic) Mon. D. In seqq. αρα Mon. BCD et Barocc. 2. Tum διὰ τῶν ὄντων Par. B.

4. ἐπιϛήμῃ Petav. 2. Dein τάχα Barocc. 2. — ἂν ἀναβιβασμὸς Par. B.

5. οὐ Par. A.

6. τε accessit e Par. BD. Monacc. Barocc. 1. 2. Bern. Mox ἀϛραβῆς Barocc. 3. Tum κανόνας idem Barocc.

7. δῶρα Par. A et Barocc 1. Dein τοῦ δοῦναι Mon. BCD.

8. πρεποδέϛατον Bern. πρεπωδέϛατα Par. A.

9. ὅσα μὴ Par. AD. Mon. BCD. Barocc. 2.

συνευπόρησιν ἡ σεβασμιωτάτη διδάσκαλος [10]), χειρὸς δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς δημιουργίαν ἀργύρου τῆς ἀρίστης. Περὶ οὗ προδιαλεχθεὶς [11]), προὔργου τι ἂν τῷ σκοπῷ ποιήσαιμι. Ὁ δὲ σκοπὸς, τὰς ἐν σοὶ [12]) φυσικὰς περὶ φιλοσοφίαν ὁρμὰς ἐκκαλέσασθαι. Εἰ γὰρ [13]) ἔφεσίς σοι παραγένοιτο τοῦ συντείνοντα τὰς ὄψεις ἐπιβαλεῖν τῷ φαινομένῳ, τότε σοι μεῖζον [14]) ὀρέξω δῶρον, τὰ περὶ τῆς ἐπιστήμης [15]) αὐτῆς. Ἀλλ' ὅπως καὶ νῦν προσέξεις [16]) τοῖς λεγομένοις περὶ τοῦ δεικνυμένου. B

6.

Σφαιρικῆς [1]) ἐπιφανείας ἐξάπλωσιν ταὐτότητα λόγων ἐν ἑτερότητι τῶν σχημάτων τηροῦσαν ἠνίξατο μὲν Ἵππαρχος ὁ παμπάλαιος καὶ ἐπέθετό γε πρῶτος τῷ σκέμματι. Ἡμεῖς δὲ, εἰ μὴ μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς εἰπεῖν, ἐξυφήναμέν [2]) τε ἄχρι τῶν κρασπέδων αὐτὸ καὶ ἐτελειώσαμεν ἐν πλείστῳ δή τινι τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοῦ προβλήματος ἀμεληθέντος, Πτολεμαίου [3]) τοῦ πάνυ, καὶ τοῦ θεσπεσίου θιάσου τῶν διαδεξαμένων, αὐτὴν μό-

10. φιλόσοφος Barocc. 2. Deinceps χειρὸν (sic) Bern. Mox τῆς δημιουργίας Mon. D.

11. προσδιαλεχθεὶς Bern. Proxime τι om. Par. A. Verba τῷ σκοπῷ a s. m. inter vers. habet Mon. A.

12. Ita Par. ABC et Monacc. omnes c. Ed. Cant. Ex rell. nihil enotatum varietatis. ἐν σοι Rud. Petav. 1. 2.

α α
13. ἢ γὰρ Bern. Dein περιγένοιτο Par. B. Mon. A. Barocc. 3. περιγένοιτο Bern. Cant. Proxime συντείνων Par. ABD. Mon. BC.
οντα
Barocc. 1. συντείνων Par. C. Mon.
τείνων
A. Barocc. 2. συντείνοντα Barocc. 3.

14. σοι τότε σοι Par. A. Tum μεῖζον, superscr. γρ. μόνον, Mon. B.

15. τὰς pro τὰ Mon. BDE. Barocc. 2. Dein παρὰ τ. ἐπιστ. Mon. BD. Par. D. Barocc. 1. Cant.

16. προσέξης Par. A (e corr.) et Barocc. 2.

Cap. VI. 1. σφαρικῆς Petav. 1. Ante σχημάτων articulum om. Par. B.

2. ἐξυφήναμεν Barocc. 1. Paullo post ἐτελειώσαμεν Par. ABD. Mon. BCD. Barocc. 1.

3. τοῦ πτολεμαίου Bern. τοῦ superscr. in Mon. D. πτολομαίου Barocc. 3.

νην [4]) ἔχειν ἀγαπησάντων τὴν χρείαν, ἣν ἀρκοῦσαν εἰς τὸ νυκτερινὸν ὡροσκοπεῖον οἱ ἑκκαίδεκα [5]) ἀςέρες C παρείχοντο, οὓς μόνους [6]) Ἵππαρχος μετατιθεὶς ἐγκατέταξε τῷ ὀργάνῳ. Καὶ συγγνώμη δὲ τοῖς ἀνδράσι [7]) τῶν προὐργιαιτέρων ἀτελῶν ὄντων, γεωμετρίας [8]) ἔτι τιθηνουμένης, περὶ τὰς ὑποθέσεις ἀσχοληθῆναι. Ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ σῶμα πάγκαλον ἐξεργάσασθαι τῆς ἐπιςήμης, ἀπόνως αὐτοὶ παραδεξάμενοι, χάριν ἴσμεν τοῖς προηγορηκόσι [9]) τῶν μακαρίων ἀνδρῶν. Οὐ μὴν ἀφιλόσοφον φιλοτιμίαν [10]) ἡγούμεθα τὸ καὶ ὡραϊσμοὺς ἐπεισαγαγεῖν ἤδη τινὰς, καὶ τεχνιτεῦσαί [11]) τι, καὶ προςεξεργάσασθαι περιττόν. Ὥςπερ γὰρ αἱ πόλεις οἰκιζόμεναι [12]) D πρὸς τὰ ἀναγκαῖα μόνα ὁρῶσιν, ὅπως ἂν σώζοιντο, καὶ ὅπως ἂν διαγίγνοιντο [13])· ἐπιδιδοῦσαι δὲ οὐκέτ' [14]) ἀγαπῶσι τὸ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἡ δαπάνη πλείων αὐταῖς εἰς κάλλη ςοῶν καὶ [15]) γυμνασίων μεγέθη [16]) καὶ λαμπρότητα ἀγορᾶς· οὕτως ἐπιςήμης ἡ μὲν πρόοδος ἐν τοῖς ἀναγκαίοις, ἡ δὲ αὔξησις ἐν τοῖς περιτ-

4. *αὐτὸν μόνην* (sic) Barocc. 2.
ο
αὐτὴν μόνην Par. A. *αὐτὸ μόνον* Par. B. Mox *χρείαν* c. Ed. Cant. Codd. Monacc. Silent rell. *χρεῖαν* Rud. Petav. 1. 2.

5. *δώδεκα* Barocc. 1.

6. *μένος* Par. D. Mon. BC. Barocc. 1. Tum *μεταθεὶς* Bern. Deinceps *ἐγκατέταξε* c. Ed. Cant. Codd. omnes. *ἐγκατέταξεν* Rud. Petav. 1. 2.

7. *ἀνδράσιν* Rud. Petav. 1. 2. Dein *προυργιαιτέρων* Monacc.

8. *ἀςρονομίας* Barocc. 2. Tum *ἀσχοληθεῖσι* Cant.

9. *προηυπορηκόσι*, superscr. *γρ.* *προηγορηκόσι*, Barocc. 2. *προη-*
π
γορηκόσι Par. A. *προηπορηκόσι* Par. B.

τιυ
10. *φιλοσοφίαν* Par. A.

11. *τεχνητεῦσαι* Barocc. 1. 2 Tum *προςεργάσασθαι* Mon. AD. Bern. Cant.

12. *εἰςοικιζόμεναι* Barocc. 1. Dein *μόνον* pro *μόνα* Par. B. Barocc. 2. Mon. C. et Bern.

13. Ita Pariss. Mon. A. Barocc. 1. 2. 3. Bern. c. Cant. *διαγήγνοιντο* Mon. BD. *διαγήγν.*, in m. *διαγίγν.* *ἴσως* Mon. C. *διαγίνοιντο* Rud. Petav. 1. 2.

14. Ita c. Cant. Mon. BCD. *οὐκ ἔτ'* Rud. Petav. 1. 2. Deinceps *ἀγαπῶσιν* Rud. Petav. 1. 2.

15. *τῶν* pro *ςοῶν καὶ* Bern.

16. Ita c. Ed. Cant. Codd. omnes; *μεγέθη*, praef. *γρ.*, marg. utriusque Petav.; *μετετέθη* Rud. et in contextu Petav. 1. 2.

τοῖς. Τὸ δὴ [17]) σκέμμα τὸ περὶ τῆς ἐξαπλώσεως, αὐτὸ δι' αὐτὸ [18]) φροντίδος ἀξιώσαντες, ἐξεπονήσαμέν τε, 312 A καὶ σύγγραμμα εἰργασάμεθα, πλήθει τε ἀναγκαίῳ καὶ ποικιλίᾳ θεωρημάτων αὐτὸ καταπυκνώσαντες· καὶ εἰς ὕλην μεταθεῖναι [19]) τοὺς λόγους σπουδὴν ἐθέμεθα, ἄγαλμα πάγκαλον τοῦ κοσμικοῦ πλάτους δημιουργήσαντες. Τῆς δὲ αὐτῆς ἐφόδου καὶ ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ὁμαλῶς [20]) κοίλην εἰς τοὺς αὐτοὺς λόγους τέμνειν διδούσης, συγγενεστέραν ἡγούμενοι τὴν ὁπωσοῦν [21]) κοίλην τῇ τέλεον σφαιρικῇ, ὑπεμβολαίᾳ τὸ πλάτος ἐκοιλάναμεν, τά τε ἄλλα ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἂν ἡ φαντασία τοῦ ὀργάνου τῆς ἀληθείας ὑπομιμνήσκοι [22]) τὸν B ἔννουν θεατήν· καὶ γὰρ τοῖς ἓξ μεγέθεσι [23]) διαφέροντας τοὺς ἀστέρας ἐνετάξαμεν, καὶ τοὺς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν σχηματισμοὺς ἐτηρήσαμεν· τῶν δὲ κύκλων τοὺς μὲν περιηγάγομεν, τοὺς δὲ διηγάγομεν· ἅπαντας δὲ ἐτέμομεν μοιρικῶς, τὰς πενταμοιριαίυς [24]) γραμμὰς μείζους

17. δὴ c. Ed. Cant. praebuerunt Codd. Pariss. et Monacc. δὴ habet etiam Rud. in m., praefixo asterisco, et γρ. δὴ marg. Petav. 1. 2. δί (sic) Cod. Bern. δὲ Rud. et Pet. 1. 2. in ordine. Proxime ἁπλώσεως Par. B.

18. Ita Mon. A. αὐτὸ δι' αυτὸ (sic) Petav. 2. αὐτὸ δ' αὐτὸ Barocc. 2. αὐτὸ δι' αὐτὸ rell. libri scripti et editi. Proxime ἐξεπονέσαμεν Pariss. Monacc. Barocc. Cant. Dein συγγράμματα Mon. BCD.

19. μεταθῆναι Barocc. 3. Bern.

20. Ita Par. D. Mon. BC. Barocc. 1. ὁμαλὴν rell. c. Edd. αὐτὺς abest in Ed. Rud.; λόγους desideratur in Cod. Bern.

21. ὁποσοῦν Mon. BCD. Verba τῇ τέλεον σφαιρ. ὑπεμβ. a s. m. per ras. habet Mon. A. ὑπερβολαίᾳ Bern. Mon. D et a pr. m., ut videtur, Mon. A.

22. Ita Par. AB. Mon. AD. Barocc. 1. 2. et Bern. ὑπομιμνήσκον Mon. BC. ὑπομιμνήσκει. ὑπομιμνήσκῃ Barocc. 3. Cant. Petav. 1. 2.

23. καὶ γὰρ καὶ τοῖς ἓξ μ. Par. B. τῆς pro τοῖς Bern. μεγέθεσι c. Ed. Cant. Codd. omnes. μεγέθεσιν Rud. Petav. 1. 2. Dein διαφέροντας τὺς ἀστέρας scripsi c. Pariss. Mon. BCD. Barocc. Bern., quibuscum facit etiam Rud. τοὺς διαφ. ἀσ. Cod. Mon. A c. Edd. Cant. et Petav. 1. 2.

24. Ita correxi, sequutus vestigium libri Par. B, in quo pro vulg. πέντε μοιριαίας scriptum legitur πενταμοιριαίας.

τῶν μοιριαίων ποιήσαντες, ὅτι καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἀριθμῶν κατ᾽ αὐτὰς [25]) παρηυξήκαμεν, καὶ ἐν ἀργύρῳ, τοῦ μέλανος ἔμφασιν βιβλίου ποιοῦντος, τὸ ὑποκείμενον. Τέτμηνται δὲ οὐχ ὁμοςοίχως [26]) ἅπαντες, οὔθ᾽ ἑαυτοῖς, C οὔτ᾽ ἀλλήλοις· ἀλλ᾽ οἱ μὲν εἰς ἴσας τομὰς, οἱ δὲ ἀνωμάλως μὲν καὶ ἀνίσως [27]) κατὰ τὴν αἴσθησιν, τῷ λόγῳ δὲ ὁμαλῶς τε καὶ εἰς ἴσα [28]). Τοῦτο γὰρ ἔδει συμβαίνειν, ἵν᾽ ὁμολογήσῃ τὰ διαφέροντα [29]) σχήματα. Δι᾽ ἣν αἰτίαν καὶ οἱ διὰ τῶν πόλων [30]) τε καὶ τῶν τροπικῶν σημείων γραφόμενοι μέγιςοι κύκλοι, τῷ λόγῳ μένοντες κύκλοι [31]), γεγόνασιν εὐθεῖαι τῇ μεταθέσει τοῦ θεωρήματος· ὅ τε ἀνταρκτικὸς [32]) μείζων ἐντέτακται τῶν μεγίςων, καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους διαςήματα τῶν ἀςέρων ἐμεγεθύνθη κατ᾽ ἐκεῖνο τῆς ἐξαπλώσεως. Τῶν δὲ ἐπι- D γραμμάτων, ἃ διὰ χρυσοῦ ςερεοῦ ταῖς σχολαζούσαις ἀςέρων χώραις κατὰ τὸν ἀνταρκτικὸν κύκλον [33]) ἐγκολάψαντες ἐνεθήκαμεν, τὸ μὲν ὕςερον, τὸ τετράςιχον, ἀρχαῖόν ἐςιν, ἁπλουςέρως [34]) ἔχον, εἰς ἀςρονομίας ἐγκώμιον·

25. παρ᾽ αὐτὰς Barocc. 1. Dein παρηυξήκαμεν pro παρηυξήσαμεν recepimus e Codd. Pariss. Mon. BC. Barocc. 1. 3., quibuscum facit ed. Cant. Proxime ἀργύρου Barocc. 2.

26. ὁμοςοίχος Bern. ὁμοςίχως Par. B. Tum ἕκαςος pro ἅπαντες Barocc. 2.

27. κἀνίσως Barocc. 3.

28. Ita Par. ABD. Mon. BCD. Barocc. 2. καὶ ἴσα Barocc. 1. 3. Bern. Cant. Non male. Vid. *Lobeck.* Paralipp. P. I. p. 152. not. infr. posit. καὶ ἴσα Cod. Mon. A c. Edd. Rud. et Petav. 1. 2. ἴσως in m. coni. *Rudingerus.* Unde *Petavius* in m. γρ. ἴσως.

29. φέροντα Mon. A (a pr. m.) et Bern.

30. διὰ τῶν πόλεων Mon. A (a pr. m., ut videtur) et Bern.

31. Desunt verba τῷ λόγῳ — κύκλοι in Bern.

32. ἀνταρτικὸς Barocc. 3. Dein ἐντέταται Barocc. 1.

γρ. περὶ
33. κατὰ τὸν ἀνταρκτ. κύκλ. Mon. B. περὶ Par. D et in m. Mon. C.

34. ἁπλουςέρει (sic) Bern. εἰς om. id. Dein receptum ἀςρονομίας e Codd. Pariss. Monacc. Barocc. Bern. et Ed. Cant. εἰς ἀςρονομίαν ἐγκώμιον sine distinctionis nota ante εἰς Rud. et Petav. 1. 2. ἁπλούςερον ἔχον ἀςρονομίας ἐγκώμιον *Henr. Steph.* in Annotatt. ad Florileg. p. 67.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ [35]) καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄϛρων
Ἰχνεύω [36]) πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας,
Οὐκέτ' [37]) ἐπιψαύω γαίης ποσὶν, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζηνὶ [38]) θεοτρεφίος [39]) πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

7.

Τὸ δὲ ἡγούμενον αὐτοῦ, τὸ ὀκτάϛιχον, ἐποιήθη 313 A *μὲν ὑφ' οὗ καὶ [1]) τὸ ἔργον, ἐμοῦ· σπερματικὴν δὲ ἔχει καὶ καθολικὴν περίνοιαν τῶν ἐνορωμένων, μετ' ἰσχύος ἀπηγγελμένον, καὶ ἐπιϛημονικῶς μᾶλλον ἢ ἁβρῶς [2]) συγκείμενον. Ὃ διαλέγεται πρὸς μόνον τὸν ἀϛρονόμον, τί ἂν ὄναιτο τοῦ ὀργάνου· τὰς γὰρ ἐποχὰς [3]) ὑπισχνεῖται τῶν ἀϛέρων· ἀλλ' οὔτι [4]), φησὶ, πρὸς τὸν Ζωδιακὸν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἰσημερινόν [5])· ἐφάνη γὰρ διὰ τῶν*

35. *θνητός ἐγὼ* Cod. Antholog. Palat. ap. *Jacobs.* T. III. p. 599. sq. *θνητὸς ἐφὺν* Codd. Laurent. (ap. Bandin. T. I. p. 489.) et Mon. 212. fol. 1, a. Dein *ἐφάμερος* c. Edd. Codd. Par. A et Mon. 212. *ἐφαμέριος* Par. CD. Mon. A. Barocc. Bern. *ἐφημέριος* Par. B. Mon. BC. *ἐφημέριος* (*ἁμερος*) Mon. D.

36. *μαϛεύω* Cod. Palat. Planud. et Cod. Laur. Tum *πυκνὰς* Laur. *κατὰ νοῦν* Mon. 212.

37. *Οὐκέτ'* c. Ed. Cant. Codd. Par. CD. Mon. BCD. Laur. et *Jacobs.* in Anth. Palat. Dein *ποσὶ γαίης* Cod. Palat. et Planud. Sed alteram lectionem Codicibus Synes., item Laur. et Mon. 212. confirmatam cum *Hermanno* ad Orph. p. 730. iure praetulit *Jacobsius* l. c.

38. *Ζανὶ* Anth. Palat. et *Brunck.* in Analectt.

39. Ita Par. BCD. Monacc. Barocc. 2. Bern. et ille liber, quo usus est *H. Steph.* in Nott. ad Florileg. *θεοτροφέος* Barocc. 1. 3. et Laur. c. Ed. Rud. *θεοτροφίης* Cod. Palat. et Brunck; *διοτροφέος* Cod. Mon. 212. *διοτροφέως* Petav. 2. *διοτρεφέος* Cant. Petav. 1. Planud. *διοτρεφέως* Par. A. Cf. *Jacobs* ad Philostrat imagg. p. 417.

Cap. VII. 1. Ita c. Ed. Cant. Codd. omnes, excepto Barocc. 3., qui, ut Edd. Rud. et Petav 1. 2., *καὶ* omittit. Eadem particula ante *καθολικὴν* abest ab cod. Barocc.

2. Recepimus hanc lectionem ex Ed. Cant., quacum faciunt Codd. Par. ABD. Monacc. Barocc. et marg. Ed. Petav. 1. 2. *ἀκριβῶς* exhibent libri rell. tam scripti, quam editi, et marg. Cod. Mon. D.

3. *ἐποχείας* Barocc. 3. c. Ed. Rud. et Petav. 1.

4. *ὄντι* Bern.

5. *ἰσημερὸν* id.

γραμμάτων τὸ [6]) ἐκείνως ἐλεῖν ἀδύνατον· καὶ τὰς λο- B ξώσεις φησὶ [7]) δίδοσθαι, τῶν μερῶν τοῦ ζωδιακοῦ δηλονότι πρὸς τὰ μέρη τοῦ ἰσημερινοῦ· ἐπὶ πᾶσι τὰς συναναφορὰς, τοῦτ' ἔστι [8]) ταῖς πόσαις τοῦ ζωδιακοῦ μοίραις αἱ πόσαι τοῦ ἰσημερινοῦ [9]) τὸν αὐτὸν ἰσημερινὸν [10]) διεξέρχονται. Ἔστι δὲ τόδε· γεγράφθω δὲ [11]) τῶν ὕστερον ἀναγνωσομένων εἵνεκα· ἐπεὶ σοί γε κἂν τῷ πίνακι κείμενον ἐξαρκεῖ.

Ἡ σοφίη σῖβον εὗρεν ἐς οὐρανόν [12]). Οὐ μέγα θαῦμα.
Καὶ νόος ἐξ αὐτῶν [13]) ἦλθεν ἐπουρανίων.
Ἠνίδε [14]) καὶ γυρὰ σφαίρας ἐπετάσσατο νῶτα,
Ἶσα [15]) δὲ κύκλα τομαῖς οὐχ ὁμαλαῖσι τέμεν.
Σκέπτεο τείρεα [16]) πάντα πρὸς ἄντυγα, τῆς ἔπι Τιτὰν C
Νύκτα ταλαντεύει καὶ φάος ἐρχόμενος [17])·

6. Artic. om. Par. A. Dein ἐκείνων Mon. C.

7. Ita c. Ed. Cant. Codd. Pariss. Monacc. Barocc. 2. Bern. φησὶν Codd. rell. Rud. Petav. 1. 2.

8. τοῦτέστι (sic) Par. B. τουτέστι Par. ACD. Monacc. Barocc. 1.; item Rud. et Cant.

9. Haec verba ab ἐπὶ πᾶσι usque ad τοῦ ἰσημερινοῦ om. Cod. Bern.

10. γρ. μεσημερινὸν Par. A in m. μεσημβρινὸν, superscr. γρ. ἰσημερινὸν Barocc. 2. Dein συνδιεξέρχονται id.

11. δὴ Bern. Mox ἵνεκα Mon. A. Barocc. 3. Bern. c. Cant.

12. εἰς οὐρ. Mon. BC. Dein scripsimus οὐ. μ. θ. praeeuntibus Schaefero ad L. Bos. Ellipss. p. 259. et Jacobsio in Antholog. Palat. T. II. nr. 92. p. 788. ὦ μ. θ. habent Mon. BCD. ἆ μ. θ. Par. BC. Mon. A. Steph. Cant. ἆ = ἁ Bern. ἆ Par. D. εἰ Rud. ὦ libri rell. et scripti et editi.

13. ἐξ ἀδύτων coni. Canterus in m.

14. ἠνὶ δὲ Par. ACD. Monacc. Barocc. 2. c. Steph. et Cant. ἠνὶ δε (sic) Barocc. 1. 3. ἤνιδε Brunck. ἠνιδὲ Par. B. Mox ἐπετάσατο Par. C. Barocc. 3. Bern. Rud. ἐπετάξατο Brunck. ἐπετάσσετο Barocc. 2. ἐπετάσσοντο Par. B.

15. ἴσα Mon. BCD. Tum ὁμαλέσι iidem c. Par. ABD. ὁμαλέσσι Steph. Pro τέμε, quod exhibent Codd. Palat. Barocc. 3. Bern., item Rud. et Petav. 1. 2., recepimus τέμεν e Par. ABD. Monacc. Barocc. 1. 2. et Cant. ὁμαλαῖς ἔτεμε coni. Jacobsius.

16. τήρεα Barocc. 3. Mox ἐπὶ Mon. BCD.

17. ἀρχόμενος Petav. 2.

Δίξο ζωοφόρου[18]) *λοξώσιας, οὐδέ σε λήσει*
Κλεινὰ μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσιος[19]).

---

18. Ita *H. Steph.* et *Canter.* — idque recte iudicibus *Schaefero* et *Jacobsio* l. c. Consentit Barocc. 2.; habet etiam Barocc. 1. in m. *γρ. ζωοφόρου.* — *ζωδιακοῦ* Codd. et Edd. rell.

19. Recepta haec lectio est e Codd. Pariss. Laur. VI. Plut. LX. (ap. *Bandin.* T. II. p. 591.), Monacc. Steph. Cant. *συνηλύσιος* exhibent Edd. Rud. et Petav. 1. 2., itemque, ut videtur, Codd. rell., quum ex iis nihil enotatum sit; *συνηλύσεως Brunck.* Analectt. et Anthol. Palat. Et ita in meo exemplari editionis Canter. pro *συνηλύσιος* temere scripsit *Murrius.* Barocc. 2. ad calcem habet *τέλος πρὸς παιώνιον περὶ τῦ δώρου.*

III.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

Η

ΠΕΡΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ [1]).

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ [2]).

Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς Ταύρου παισὶ, καὶ τόγε πρῶ- 88
τον μέρος, τὸ [3]) μέχρι τοῦ κατὰ τὸν λύκον αἰνίγμα- A
τος, ἀνεγνώσθη καθ᾽ ὃν μάλιστα καιρὸν ὁ χείρων [4])
ἐκράτει, τῇ στάσει περιγενόμενος. Προσυφάνθη δὲ τὸ B
ἑπόμενον [5]) μετὰ τὴν κάθοδον [6]) τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν
αἰτησάντων, μὴ κολοβὸν ἐπὶ τῶν ἀτυχημάτων μεῖναι
τὸ σύγγραμμα· ἀλλ᾽, ἐπειδὴ τὰ προηγορευμένα κατὰ
θεὸν ἐδόκει περαίνεσθαι [7]), ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως
καὶ ταῖς βελτίοσιν αὐτῶν τύχαις ἐπεξελθεῖν. Πραττο-
μένης [8]) οὖν ἤδη τῆς τυραννικῆς καθαιρέσεως, συμπρο-

1. Ita Par. ABC. Mon. BCD. Barb. Matrit. ap. *Iriart.* l. c. Pirckh. Vind. c. marg. utriusque Petav. *αἰγύπτιος ἢ περὶ πρ.* Mon. A. *λόγος περὶ πρ. ἢ αἰγύπτιος* Rehd. Turn. Petav. 1. 2. Omissa duplici hac inscriptione exhibent *προθεωρία τοῦ λόγου* Laur. A et Par. D. *προθεωρία περὶ αἰγυπτίων* Vat. 92. Post v. *προνοίας* additur *λόγος α´* in Laur. B. Par. B. Mon. A. Matrit. Pirckh. Vind.

2. Hoc lemma om. Pirckh.

3. Abest a Laur. A.

4. ὁ *χείρων* Pirckh. ὁ *Χείρων* Turn.

5. *τὸ λειπόμενον* Laur. A.

6. Delevi quod vulgo additur comma praeeuntibus Mon. BCD et Rehd.

7. Distinxi h. l. cum Mon. A, commate post *ὑποθέσεως* deleto, idque fecerunt iam *Rudingerus* et *Cornarius.*

8. *πραττομένη* Vind. Dein *ἤδη* abfuit a Pirckh.

ἦλθεν [9]) ὁ λόγος τοῖς πράγμασιν. Ἄξιον δὲ ἐν αὐτῷ διαφερόντως θαυμάσαι τὸ πολλαῖς ὑποθέσεσιν ἀρκέσαι τὴν μεταχείρισιν [10]). Καὶ γὰρ δόγματα συχνὰ τῶν μέχρι νῦν ἀδιακρίτων χώραν τε εὗρε [11]) σκέψεως ἐν τῷ πλάσματι, καὶ ἕκαστα διηκρίβωται [12]), καὶ βίοι γράφονται, κακίας καὶ ἀρετῆς ἐσόμενοι παραδείγματα [13]), καὶ τῶν παρεστώτων πραγμάτων ἱστορίαν ἔχει τὸ σύγγραμμα, καὶ διὰ πάντων ὁ μῦθος ἐξείργασται [14]), πρὸς τὸ χρήσιμον ποικιλλόμενος.

---

9. συμπαρῆλθεν Laur. A.

10. Ita Par. ACD. Laur. A. Mon. A. Vind. μεταχείρησιν vulg. Codd. rell.

11. ἔσχε Laur. A.

12. διηκρίβωνται primo, ut videtur, Mon. A.

13. περιδ. Vind. Seq. καὶ om. Laur. A. Pro καὶ τῶν παρεστώτων scribitur τῶν καθέκαστα τε in Par. D.

14. εἴργασται Turn. et Petav. 1.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ [1].

1.

Ὁ μῦθος Αἰγύπτιος. Περιττοὶ σοφίαν Αἰγύπτιοι. Τάχ' 89
ἂν οὖν ὅδε [2]), καὶ μῦθος ὤν, μύθου τι πλέον αἰνίτ- A
τοιτο, διότι [3]) ἔστιν Αἰγύπτιος. Εἰ δὲ μηδὲ μῦθος,
ἀλλὰ λόγος ἐστὶν ἱερός, ἔτι ἂν ἀξιώτερος εἴη λέγεσθαί C
τε καὶ γράφεσθαι [4]).

Ὄσιρις καὶ Τυφὼς [5]) ἤστην μὲν ἀδελφώ, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐγενέσθην σπερμάτων. Ἔστι δὲ οὐ μία ψυχῶν καὶ σωμάτων συγγένεια· οὐ γὰρ τὸ τοῖν αὐτοῖν ἐπὶ γῆς ἐκφῦναι γονέοιν [6]), τοῦτο προσήκει ψυχαῖς, ἀλλὰ τὸ ἐκ μιᾶς ῥυῆναι πηγῆς. Δύο δὲ ἡ τοῦ κόσμου φύσις παρέχεται [7]), τὴν μὲν φωτοειδῆ, τὴν δὲ ἀειδῆ· καὶ

Lib. I. 1. αἰγύπτιοι ἢ περὶ προνοίας ὁ λόγος πρῶτος Mon. D. αἰγ. ἢ π. πρ. λόγ. α Par. B. Barb. Vat. Pirckh. Ita et Mon. BC, sed om. λόγ. α. Loco vocabuli προνοίας lacunam habet Vat. In Mon. A et Vind. tantummodo est ὁ λόγος. — αἰγύπτιος ἢ περὶ πρ. dat Rehd. c. Turn. et Petav. 1. ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ Η ΠΕΡΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ. Λόγος Πρῶτος. Petav. 2. Inscriptio h. l. prorsus nulla est in Par. ACD et Matrit.

Cap. I. 2. Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Vat. Vind. τάχα ἂν οὖν Pirckh. τάχ' ὖν Rehd. c. Edd. οὖν s. m. superscriptum est in Par. C et Mon. A.

3. δι' ὅτι Barb. ἔστιν pro ἐστὶν soli Par. B et Barb.

4. συγγράφεσθαι Par. C. Vat. Pirckh., neque aliter a pr. m. videtur habuisse Mon. A.

5. τυφῶν (superscr. ὡς) Mon. D. τυφῶς Mon. BC. Dein ἔστην Pirckh. Mox ἐγγενέσθην Vind., et πραγμάτων pro σπερμάτων Par. D. Ita procul dubio a pr. m. et Mon. A, quum σπερ a s. m. per ras. habeat.

6. γενέοιν (superscr. ο) Rehd. a pr. m.

7. περιέρχεται Par. B. et Barb. Proxime ἀναβλύζουσαν χαμόθεν Par. D. Tum κάτω ποῖ Par. AB. Mon. BD. Rehd. κ. του Laur. A. Articulum ante γῆς soli agnoscunt Par. D et Rehd. Dein ἐξαλλομένη Vind. εἴ πη (εἴ πῃ Par. A, εἴ πῇ Pirckh.) receptum e Laur. A. Par. BCD. Mon. ABCD. Barb. Vat. Vind. εἴ ποι vulg. et Rehd. Mox νότων Petav. 1. 2. Dein ἐφὸ Mon. A c. Vind. Sed ὁ in Mon. libro enatum ex ῶ.

τὴν μὲν χαμόθεν ἀναβλύζουσαν, ἅτε ἐῤῥιζωμένην κάτω ποι, καὶ τῶν [τῆς] γῆς χηραμῶν ἐξαλλομένην, εἴ C πῃ τὸν θεῖον νόμον βιάσαιτο· ἡ δὲ τῶν οὐρανοῦ νώτων ἐξῆπται· καταπέμπεται μὲν γὰρ, ἐφ' ᾧ κοσμῆσαι τὴν περίγειον λῆξιν, ἐπιτάττεται δὲ κατιοῦσα διευλαβηθῆναι, μὴ ἐν ᾧ κοσμεῖ καὶ τάττει τὸ ἄτακτον καὶ ἀκόσμητον, αὐτὴ πελάζουσα αἴσχους τε καὶ ἀκοσμίας ἀναπλησθῇ. Κεῖται δὲ Θέμιδος νόμος ἀγορεύων ψυχαῖς, ἥτις ἂν ὁμιλήσασα τῇ τῶν ὄντων ἐσχατιᾷ τηρήσῃ τὴν φύσιν, καὶ ἀμόλυντος διαγένηται, ταύτην δὴ [8]) τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖθις ἀναῤῥυῆναι, καὶ εἰς τὴν οἰκείαν ἀνα- D χυθῆναι πηγήν, ὥςπερ γε καὶ τὰς ἐκ τῆς ἑτέρας μερίδος τρόπον τινὰ ἐξορμησαμένας [9]) φύσεως ἀνάγκῃ ἐς τοὺς συγγενεῖς αὐλισθῆναι κευθμῶνας,

Ἔνθα Φθόνος [10]) τε, Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν
Ἄτης ἐν λειμῶνι κατὰ σκότον ἠλάσκουσιν.

Inverso ordine τὴν περίγ. κοσμ. λῆξ. Mon. A. Par. C. Vat. Pirckh. Vind. τὴν κοσμ. περίγ. λ. Mon. D. — εἰ τάττεται Par. A. Tum πελάζουσα πεπλάζουσαι Mon. D.

8. δεῖ Codd. omnes. Ex uno tantum Pirckh. nihil varietatis enotatum. Dein καλὴν (αὐτ superscr.) Barb. αὐτὴν om. Par. A.

9. χρόνον τινὰ ἐξορχησ. Laur. A. Barb. Mon. C. τρόπ. τ. ἐξορμ. Laur. in m. τρόπ. τ. ἐξορμ., in m. ab ead. m. γρ. τ. ἐξορχ. Par. BD. χρ. τ. ἐξορχ., superscr. γρ. τρόπ. τ. ἐξορμ. Mon. B. χρόνον (superscr. τρόπον) τ. ἐξορχ. Mon. D. Mox ἀνάγκη Mon. BCD; in Vind. ι subscr. erasum est. Dein pro vulg. εἰς receptum ἐς e Par. AB. Barb. Monacc. Vat. Rehd. Vind. Proxime κευθμῶνα Mon. D.

10. φθόνος Par. ABC. quattuor Monacc. Barb. Vat. Par. D (e corr.). Pirckh. Rehd. Vind. Turn. in Corrigendd. Petav. 2. φόνος primo Par. D. Turn. et Petav. 1. Vid. *Empedocl.* Physicc. Reliqq. L. I. v. 19. T. II. p. 514. ed. Sturz. — κηρῶν enatum videtur e κληρῶν in Mon. A. Ceterum praeeuntibus *Davisio* ad Max. Tyr. V. 9. p. 513. et *Marklando* ad eundem p. 661. scripsimus Φθόνος, Κότος et Κηρῶν. — ἐν λειμῶνι et hic et in Nostri Epist. 147. p. 283. C. exhibent libri omnes tam scripti, quam editi. *Sturzius* autem in Empedocl. v. 20. e Codd. et proponente *Bentleio* ap. Needham. ad Hierocl. p. 419. recepit ἂν λειμῶνα.

2.

Αὗται ψυχῶν εὐγένειαι καὶ δυσγένειαι, [1]) *καὶ γένοιτ' ἂν οὕτω συγγενεῖς εἶναι Λίβυν ἄνδρα καὶ Παρθυαῖον, καὶ γένοιτ' ἂν οὕτως οὓς καλοῦμεν ἡμεῖς ἀδελφοὺς κατὰ μηδὲν εἶναι τῇ ψυχῶν συγγενείᾳ* [2]) *προσήκοντας, ὅπερ ἐπὶ τοῖν Αἰγυπτίοιν παίδοιν εὐθύς τε γειν-* 90 A *ομένων ὑπεσήμηνε, καὶ τελειουμένων λαμπρῶς διεδείχθη· ὁ μὲν γὰρ νεώτερος, θείᾳ* [3]) *μοίρᾳ καὶ φὺς καὶ τραφεὶς, τά τε ἐν βρέφει φιλήκοον ἦν καὶ φιλόμυθον* [4])*· ὁ γὰρ μῦθος φιλοσόφημα παίδων ἐστί* [5])*· καὶ ἐπιδιδοὺς, ἤρα παιδείας, ἀεὶ τὸν χρόνον ὑπερτεινούσης· τῷ τε πατρὶ τὰ ὦτα ὑπεῖχε* [6])*, καὶ ὅ τι ἕκαστος εἰδείη σοφὸν, περὶ ἅπαντα ἐλιχνεύετο, τὰ μὲν πρῶτα σκυλαστηδὸν ἀθρόα πάντα ἀξιῶν εἰδέναι, ὥσπερ ἀμέλει ποιοῦσιν αἱ φύσεις αἱ τὰ μεγάλα ὑπισχνούμεναι* [7])*· σφα-* B *δάζουσι καὶ προεξανίστανται τοῦ καιροῦ, ἤδη τὸ τέλος ἑαυταῖς* [8]) *τὸ ἐραστὸν ἐγγυώμεναι. Ἔπειτα μέντοι πολὺ πρὸ ἥβης* [9]) *ἡσυχαίτερός τε ἦν εὖ γεγονότος πρεσβύτου, καὶ σὺν κόσμῳ μὲν ἤκουε· δεῆσαν δέ ποτε καὶ αὐτὸν εἰπεῖν, ἢ ἀνερησόμενον περὶ ὧν ἤκουσεν, ἢ ἐπ' ἄλλῳ*

Cap. II. 1. Sic Codd. Pariss. AC. Mon. ACD. Vat. Pirckh. Vind. *αὖται* [η] *ψ. εὐγένειαι* [α] *καὶ δυσγένειαι* [α] Mon. B. *αὔτη ψ. εὐγένεια καὶ δυσγένεια* Edd. Turn. et Petavv. Tum *γένοιτο* Mon. BCD.

2. *συγγενίᾳ* Petav. 1. Mox *ἐπὶ τοῖν* (Mon. BCD *τὴν*) *αἰγυπτίων* [οιν] *π.* Par. B. *παίδιοιν* (sic) Petav. 2. Dein *γινομένων* [ει] (sic a pr. m.) Rehd. *γενομένων* Petav. 2. Pro *τελεουμένων* receptum *τελειουμένων* e Mon. AD. Par. CD. Vat. Pirckh. Vind.; *τελουμένων* dant Par. B. et Barb.

3. H. v. inter versus a s. m. habet Mon. A.

4. *φιλόμυθος* Par. D.

5. *ἐστιν* Par. B.

6. *τῷ τε τὰ* (sic) *π. τὰ ὦτα ὑπεῖχεν* Par. B. et Barb. Dein *ἕκαστα* Pirckh.

7. *ὑπισχνούμενοι* Pirckh.

8. *αὐταῖς* Laur. Dein pro *ἐραστὸν* iudice *Lobeckio* Paralipp. P. I. p. 272. not. 10. Synesius videtur scripsisse *ἀριστόν*.

9. *προήβης* Par. B. Deinceps *ἡσυχέστερος* Laur. Par. B. et Barb.; *τε* abest a Mon. BCD. Mox *ἤκουεν* scribit Barb.

τῳ [10]) πᾶς ἂν ἐπέγνω διαμέλλοντα καὶ [11]) ἐρυθαινόμενον. Καὶ ὁδῶν ἐξίςατο καὶ καθέδρας Αἰγυπτίων τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ ταῦτα παῖς ὢν τοῦ τὴν μεγάλην ἀρχὴν ἄρχοντος [12]). Παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ αἰδὼς ἡλίκων, καὶ ἐν τῇ φύσει μάλιςα τὸ ἀνθρώπων ἐπιμελεῖσθαι· [C] ὥςτε ἐν ἐκείνῳ τῆς ἡλικίας ὄντος [13]) ἔργον ἦν Αἰγύπτιον εὑρεῖν ἄνθρωπον, ᾧ μὴ ἔν γέ τι ἀγαθὸν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπεπόριςο τὸ μειράκιον. Ὁ δὲ πρεσβύτερος [14]), ὁ Τυφὼς, ἐνὶ λόγῳ, πάντα ἐπαρίςερος. Σοφίαν μὲν δὴ πᾶσαν [15]), ὅση τε Αἰγυπτία, καὶ ὅσης ὑπερορίου διδασκάλους ὁ βασιλεὺς Ὀσίριδι τῷ παιδὶ παρεςήσατο, ἀπεςυγήκει τε [16]) ὅλῃ γνώμῃ, καὶ κατεγέλα τοῦ πράγματος, ὡς ἀργοῦ τε καὶ δουλοῦντος τὰς γνώμας [17])· ὁρῶν δὲ [18]) τὸν ἀδελφὸν φοιτῶντά [19]) τε [D] ἐν τάξει, καὶ αἰδοῖ συζῶντα, τοῦτο δὲ [20]) ᾤετο φόβον εἶναι, δι' ὃ [21]) οὔτε πὺξ παίοντά τις εἶδεν, οὔτε λὰξ ἐναλ-

10. ἐπ' ἄλλῳ τῳ Monacc. omnes et Vind. ἐπ' ἄλλό τῳ Par. A. ἐπ' ἄλλο τῷ Par. B.

11. καὶ om. Mon. D. Tum ἐρυθαινόμενον pro ἐρυθραινόμενον recepimus e Pariss. ABD. Mon. BCD. Barb. Rehd.

12. ἄρχοντος, superscr. ἢ ἔχοντος, Mon. B. ἔχοντος Par. A. Mon. A. Vat. Pirckh.

13. ὄντος om. Par. AC. Mon. A. Vat. Pirckh. Vind.

14. πρεσβύτερον Mon. D. Dein ὁ τυφῶς Mon. BCD. Mox ἐπαριςερὸς Par. AB.

15. Ita Codd. omnes, σοφίας — πάσῃ vulg. Pro ὅσῃ ὑπερόριος, quod exhibent Edd. Turn. et Petav. 1. 2., e Codd. omnibus dedi ὅσης ὑπερορίου, quod in Rehd. ex altera lectione restitutum est; ὅσης ὑπερορίους διδασκάλων aut ὅσῃ ὑπερόριος, καὶ ὅσης ὑπερορίους διδασκάλων coni. Rudingerus. Mox ὀσιρίδι Mon. A.

16. Ita quattuor Pariss. Monacc. Pirckh. Rehd. Vind. Silet Vat.; δὲ vulg. Post τοῦ πράγματος delevimus ineptum illud ὁ Τυφώς, quod solus Rehd. cum Edd. Turn. et Petavv. agnoscit.

17. τὰς γνώμας (superscr. τὴν … ην) Mon. D. τὴν γνώμην Mon. A. Par. C. Vat. Pirckh. Vind.

18. Partic. δὲ om. Par. B. Barb. Mon. BCD.; habet ab alt. m. Mon. A. et inter vers. a s. m. Rehd.

19. φοιτητὰς Ed. Turn. Mox καὶ om. Laur.

20. τοῦδε, το a s. m. superscripto, Mon. A.

21. δι' ὃν quattuor Pariss, Laur. Barb. Vat. Mon. BC. Pirckh.

λόμενον, οὔτε δρόμον θέοντα ἄκοσμον, καὶ ταῦτα κοῦ-
φόν τε ὄντα [22]), καὶ περιεπτισμένον, καὶ ἐλαφρὸν τῇ
ψυχῇ φορτίον τὸ σῶμα περικείμενον. Ἀλλ' οὐδὲ χαν-
δόν ποτε Ὄσιρις ἔπιεν, οὔτε ἐξεκάγχασεν [23]), ὡς εἶναι
τὸν γέλωτα βρασμὸν ὅλου τοῦ σώματος, ἅπερ Τυφὼς [24])
ἕδρα τε ὀσημέραι, καὶ μόνα ἔργα ἐλευθέρων ᾤετο,
ποιεῖν ὅ τι τις τύχοι [25]) καὶ βούλοιτο· ἐῴκει δὲ οὔτε 91 A
τῷ γένει τὴν φύσιν, οὐδ' ὅλως [26]) ἀνθρώπων τινὶ,
καὶ καθάπαξ εἰπεῖν, οὐδ' αὐτὸς ἦν αὐτῷ [27]) παραπλή-
σιος, ἀλλὰ παντοδαπόν τι [28]) κακόν· νῦν μὲν ἂν ἔδο-
ξεν εἶναι νωθὴς [29]) τε καὶ ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, το-
σαῦτα ἀφ' ὕπνου γινόμενος [30]), ὅσα γαστρίζεσθαι, καὶ
ἄλλα ἐναποτίθεσθαι τοῦ καθεύδειν ἐφόδια· νῦν δὲ καὶ
τὰ μέτρια ἀμελῶν τῶν ἀναγκαίων τῇ φύσει, ἐφ' οἷς [31])
σκιρτᾶν τε ἄμουσα, καὶ παρέχειν πράγματα καὶ ἥλιξι
καὶ ὑπερήλιξιν. Ἐθαύμαζέ [32]) τε γὰρ ἰσχὺν σώματος,
ὡς τελεώτατον ἀγαθὸν, καὶ ἐχρῆτο κακῶς, θύρας τε B
ἀπαράττων [33]), καὶ βώλοις βάλλων, καὶ εἴ τῳ τραῦμα
ἦν, ἢ [34]) κακὸν ἄλλο ἐργάσοιτο, χαίρων, ὡς ἐπὶ μαρ-

in Mon. A ν (ô superscr.) abrasum. δι' ὃν (sic) Mon. D. διὸ a s. m. Rehd. Tum οὐ νὺξ (τε superscr.) a m. pr. Rehd. et οἶδεν pro εἶδεν Mon. A.

22. ὄντα om. Par. A. Mox φορτίου Pirckh.

23. ἐξεκάκχασεν Par. AD. Laur. Mon. BC. Litteram κ pro γ per ras. habet Laur. ἐξεκκάχασεν scribunt Par. B. et Barb.

24. τυφῶς Mon. BCD.

25. τύχῃ Vat.

26. οὐδέλως Mon. BCD. Dein ἀνθρώπωι τινι Par. A. Seq. καὶ om. Pirckh.

27. Ita a s. m. Rehd. αὐτῷ Par. B. Mon. BCD. Vind. Duplicem habet spiritum Par. A.

28. τινα Pirckh.

29. νοθὴς Barb.

30. Scribendum videtur ἀφ' ὕπνου. Pro γινόμενος est γενόμενος in Par. A. Eadem lectio a s. m. mutata est in γιν. in Mon. A et Rehd.

31. ἐφ' ὧν Par. A. Dein σκιρτῶν a m. pr., a s. σκιρτᾶν Barb.

32. ἐθαύμαζεν Mon. BC.

33. Ita quattuor Pariss. Monacc. omnes, Barb. Vat. Vind. ἀπαράσσων Pirckh. ἀπαῤῥάττων vulg. Dein Pirckh. βόλοις, pro quo βολοὺς (sic) in mentem venit Rudingero.

34. Sic unus Par. D.; εἰ Codd. rell. c. Edd. Vertunt etiam Ru-

τυρίᾳ τῆς ἀρετῆς· ὤργα τε ἄωρα, καὶ βιαιότατος ἦν ἐπιθέσθαι μίξεσι· καὶ δὴ καὶ φθόνος μὲν αὐτῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὑπετύφετο [35]), μῖσος δὲ πρὸς Αἰγυπτίους, ὅτι οἱ μὲν, ὁ λεὼς [36]), ἐθαύμαζον Ὄσιριν καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ᾠδαῖς [37]), καὶ οἴκοι καὶ ἐπὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν ἀγαθὰ αὐτῷ πάντα πανταχοῦ πάντες παρὰ τῶν θεῶν ᾔτουν· ὁ δέ τοι [38]) ἦν τε καὶ ἐδόκει τοιοῦτος. Ταῦτ' ἄρα ὁ Τυφὼς καὶ ἑταιρικόν τι συνεστήσατο παίδων ἀφρόνων ἐπ' ἄλλο μὲν οὐδέν [39])· οὐδένα γὰρ C ἐπεφύκει φιλεῖν ἀπὸ γνώμης· ἀλλ' ἵν' [40]) εἶέν τινες αὐτῷ στασιῶται, μὴ φρονοῦντες τὰ Ὀσίριδος. Ἦν δὲ ἅπαντι ῥᾴδιον ὠνήσασθαι [41]) τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ εὑρέσθαι τι παρὰ Τυφῶνος, ὧν δέονται παῖδες, εἰ μόνον ψιθυρίσειέ τι [42]) τῶν φερόντων εἰς λοιδορίαν Ὀσίριδος. Παιδόθεν μὲν [43]) οὖν οὕτως ἡ φύσις αὐτοῖν τὴν διαφορὰν τῶν βίων ὑπέσχετο.

dingerus, Cornarius et Petavius *aut.* Tum ἐργάσητο Barb. Paullo
α
post ματυρίῳ Mon. BC.

35. *δὴ καὶ φθόνος — — — ὑπετύφετο*] Desunt haec in Barb.; item *καὶ* ante *φθόνος* in Laur. *Μῖσος* in *μίσος* a pr. m. corruptum est in Rehd.

36. *οἱ μὲν, ὁ λεώς*] *ὁ μὲν λεὼς* Par. D. Quae inter *μὲν* et *ἐν λόγ.* habentur, omnia desunt in Laur.

37. *καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ᾠδαῖς*] Omittitur prius *καὶ* in Par. AC. Vat. Pirckh., utrumque in Mon. A et Vind. Mox *οἴκοι* ex *οἴκοις* correctum videtur in Mon. A.

38. *ὁ δέ τοι* Rehd. *ὃ δ' ἔτι* Par. ACD. et a s. m. Mon. A. *ὃ δ' ἔτι* Par. B. Vat. Mon. BCD. Vind. *τοι* om. Laur.

39. *ἐπ' ἄλλῳ μὲν οὐδὲν* (sic) Rehd. c. Ed. Turn. *ἐπ' ἄλλῳ — οὐδενὶ* correxit *H. Wolfius.*

40. *ἵ*, in m. *ἵν'* Mon. C. Mox *φρονοῦντος* Par. B. et Barb.

41. *ἐωνήσασθαι* Par. ABD. Laur. Barb. Vat. Mon. BC. Pirckh. Rehd. *ἐωνήσασθαι*, superscr. *ἐωνῆσθαι*, Mon. D. *ἐωνῆσθαι* Mon. A. (e corr.) et Vind.

42. *ψιθυρήσει ἔτι* Barb.

43. *νέῳ μὲν* Barb. Mox *ὑπέσχετο* Par. AC. Mon. A. Pirckh.
ε
Vind. *ὑπίσχετο* Vat.

3.

Ὥσπερ δὲ ὁδῶν ἡ πρώτη σχίζα κατὰ βραχὺ διεστῶσα [1]), προϊοῦσα πλέον ἀεί τι ποιεῖ, καὶ τελευτῶσαι καταντῶσιν εἰς πλεῖστον τὸ ἀντικείμενον, οὕτως ἴδοι τις ἂν καὶ ἐπὶ τῶν νέων γινόμενον, καὶ τὸ σμικρὸν [2]) D εἰς διαφορὰν πλεῖστον ἀφίστησι προϊόντας. Οἱ δὲ οὐδὲ κατὰ μικρὸν, ἀλλ' αὐτίκα τὴν ἐναντίαν ἐτράποντο, ἀρετὴν καὶ κακίαν τελείαν ἑκάτερος διαλαχόντες. Ἐπιδιδόντων οὖν συνεπεδίδου καὶ τὸ ἀντίξουν τῶν προαιρέσεων [3]), καὶ ἀριδηλότερα τὰ τεκμήρια παρειχέσθην, ἔργοις ἐνσημαινόμενα. Ὄσιρις μὲν οὖν [4]) εὐθὺς ἀφ' ἥβης συνεστρατήγει τοῖς ἀποδεδειγμένοις, οὔπω μὲν ὅπλα διδόντος τοῖς τηλικοῖσδε τοῦ νόμου· γνώμης δὲ ἄρχων, 92 A οἱονεὶ νοῦς ὢν, καὶ τοῖς στρατηγοῖς χερσὶ [5]) χρώμενος. Κᾆτα, ὥσπερ φυτοῦ τῆς φύσεως αὐξανομένης, ἐξέφερε καρπόν τινα ἀεὶ τελειότερον [6])· ἐπιστάτης δὲ δορυφόρων γενόμενος, καὶ τὰς ἀκοὰς πιστευθεὶς, καὶ πολιαρχήσας [7]), καὶ βουλῆς ἄρξας, ἑκάστην ἀρχὴν ἀπεδίδου [8]) παρὰ πολὺ σεμνοτέραν, ἢ παρελάμβανεν. Ὁ δὲ ταμίας τε χρημάτων ἀποδειχθεὶς [9])· ἐδέδοκτο γὰρ τῷ πατρὶ τῆς φύσεως ἀποπειρᾶσθαι τῶν παίδων ἐν ἐλάττοσιν ὑποθέσεσιν· ᾔσχυνεν ἑαυτόν τε καὶ τὸν ἑλόμενον, κλοπῆς τε

Cap. III. 1. διεστᾶσα quattuor Pariss. Monaco. omnes, Barb. Vat. Pirckh. Rehd. Vind. διαστᾶσα Laur. — προϊοῦσα superscriptum habet Par. D.

2. μικρὸν Vind. Paullo post κακίαν ἑκάτερος τελείαν (superscr. β α) a pr. m. Vind.

3. τῆς προαιρέσεως Par. AC. Mon. A. Vat. Pirckh. Vind.

4. οὖν abest a Par. A. Dein ἀφ' ἥβης εὐθὺς Par. D.

5. χειρὶ Par. AC. Laur. Mon. A. Vat. Pirckh. Vind.

6. τελεώτερον Laur. Deinceps ἐπιστάτην Vind.

7. πολυαρχήσας Par. C. Mon. A. Barb. Vat. Pirckh. Rehd. c. Ed. Turn. Reliqui Mss. recte πολιαρχήσας, quod Rudingerus conieceral, et Petavius ex antiquo Codice restituit.

8. ἐδίδου Par. A. Tum παραπολὺ Mon. A. Vat. Vind. et a s. m. Rehd. Dein σεμνοτέροις errore ex compendio σ (i. e. οις) enato.

9. ἀναδειχθεὶς Par. C. Mon. A. Vat. Pirckh. Vind.

δημοσίων ἁλοὺς, καὶ δωροδοκίας [10]) καὶ ἐμπληξίας εἰς τὴν διοίκησιν. Μετατεθεὶς δὲ [11]) καὶ εἰς ἕτερον εἶδος ἀρχῆς, μή ποτε ἄρα καὶ ἐναρμόσειεν [12]), ὁ δὲ αἴσχιον B ἔπραξε, καὶ χρηστῆς βασιλείας ἐκεῖνο [13]) τὸ μέρος τῆς ἀρχῆς, ᾧ Τυφὼς ἐπεστάτησεν, ἐνιαυτὸν ὅλον ἀποφράδα [14]) ἤγαγεν. Ἐπ' ἄλλους ἀνθρώπους [15]) ᾔει, καὶ τὸ οἰμώζειν ἐπ' ἐκείνους μετῄει. Τοιοῦτος Τυφὼς ἄρχειν [16]) ἀνθρώπων. Ἰδίᾳ μὲν ἐκορδάκισεν, Αἰγυπτίων δὲ [17]) ὅστις ἀκοσμότατος καὶ ξένων, συνειλοχὼς [18]) τοὺς πάντα ῥᾳδίους εἰπεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι, καὶ παθεῖν [19]) καὶ ποιῆσαι, ὡς εἶναι τὸ ἑστιατόριον [20]) παντοδαπῆς ἀκολασίας ἐργαστήριον· καὶ ἐγρηγορὼς αὐτός τε ἔρρεγκε [21]), καὶ ἄλλων ἀκούων ἥδετο, μουσικήν τινα θαυμαστὴν τὸ C πρᾶγμα ἡγούμενος, ἔπαινοί τε καὶ τιμαὶ τῷ παρατείνοντι τὸν ἀκόλαστον ἦχον, καὶ τῷ μᾶλλον στρογγύλλοντι [22]). Εἷς δέ τις αὐτῶν, ὁ μάλιστα ἀνδρειότατος, ἀπηρυθρίασε πρὸς ἅπαν, καὶ μηδὲν τῶν ἐπονειδίστων ὀκνήσας, ἀριστείων τε ἄλλων [23]) πολλῶν ἐτύγχανε [24]),

10. δωροδοχίας Vat. Tum διήκησιν Barb.

11. δὲ a r. m. habet Mon. A.

12. ἐναρμόσειεν (ο supra) Barb. Dein ἔπραξεν id.

13. ἐκείνω (sic) id.

14. ἀποφράδας Par. A et Laur.

15. ἀνθρώπους om. Mon. BC. Pro ᾔει, quod Rehd. a r. m. habet, male scribitur εἴη in Mon. BCD.

16. ἄρχϊ (sic) Barb.

17. Ita Codd. Pariss. Monacc. Vat. Rehd. Vind. τε vulg. Dein ὥς τις Barb. Vacuum inter ἀκοσμο et ξένων in Mon. A relictum s. m. explevit.

18. συνειληχὼς Par. A. Mon. BC, et Petav. in m. Mox ῥᾳδίως Par. AD. Ita et Rehd.; mutatum tamen a pr. m. ω in ου.

19. παθεῖν τε καὶ π. Par. D.

20. ἑστιατόρειον Par. A. et Mon. BC. Prior tamen in m. γρ. καὶ ἑστιατόριον.

21. τε om. Barb. Tum ἔρεγκεν idem c. Par. AB. ἔρεγκε Laur. et Mon. BCD. ἔρεγγε Par. CD. Mon. A. Vat. Pirckh. ἔρεγκε (ρ supra) (sic a pr. m.); sed ε finale partim a s. m. scriptum; ἔῤῥεγχε Petav. 2. Mox ἀκουσίων ἥδετο (sic) Barb.

22. στρογγύλοντι Laur. Par. B. Mon. A. Barb. Vind. Sed vid. *Bast.* Append. ad Epist. crit. p. 18.

23. Supplevimus verba τε ἄλλων ex libris Par. ACD. Laur. Mon. ABCD. Vat. Pirckh. Vind. Eadem int. v. habet Par. D.

24. ἐτύγχανεν Barb. Deinceps

καὶ ἀρχαί τινες ὑπῆρξαν αὐτῷ μισθὸς αἰσχρᾶς παῤῥησίας. Ὁ Τυφὼς [25]) οἴκοι μὲν δὴ τοιοῦτος.

4.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ σχήματι τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν καθίζοιτο, διεδείκνυ σαφῶς ὅτι παντοδαπὸν ἡ κακία. Καὶ D γὰρ πρὸς ἀρετὴν, καὶ πρὸς ἑαυτὴν ϛασιάζει, καὶ μερίδες αὐτῆς ἄμφω τὰ ἀντικείμενα. Ὁ γέ τοι χαῦνος εὐθὺς ἐμεμήνει [1]), καὶ σκληρότερον ὑλακτῶν Ἠπειρώτου κυνὸς, συμφορὰν προσετρίβετο, τὴν μὲν ἰδιώτῃ, τὴν δὲ οἰκίᾳ, τὴν δὲ ὁλοκλήρῳ πόλει, καὶ ἐγάνυτό γε [2]) μεῖζον κακὸν ἐργασάμενος, ὡς τὴν ἀδοξίαν τῆς οἴκοι ῥᾳθυμίας δακρύοις ἀνθρώπων ἀπονιπτόμενος. Ἓν 93 A ἄν τις ὤνατο τοῦ κακοῦ· [3]) πολλάκις γὰρ ὢν πρὸς αὐτῷ δὴ τῷ δρᾶσαι [4]) δεινὸν, ἢ παρενεχθεὶς τὴν γνώμην, εἰς ἀλλοκότους ὑπονοίας ἐξέπιπτεν, ὥϛε ἐοικέναι τοῖς νυμφολήπτοις, περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς ἐῤῥωμένως [5]) διατεινόμενος· ἐν τούτῳ δὲ ὁ κινδυνεύων [6]) ἐσώζετο, περὶ οὗ μηδεὶς ἔτι λόγος ἐγίνετο· ἢ ληθάργῳ [7]) συνείχετο, καὶ καρηβαρὴς ἦν ἐπὶ χρόνον τινὰ, ὥϛε ἀπεῖναι

ἀρχάς τινας ὑπῆρξεν — μισθὸν Laur. Par. BD. et Barb. Ita etiam Rehd. a m. pr.; a s. vero correctum ἀρχαί τινες ὑπῆρξαν, relicto μισθὸν, quod in ordine habet etiam Turn.; emendatum tamen in erratorum indice μισθός.

25. Σ in nomine Τυφὼς a s. m. habet Rehd. In seqq. μὲν om. Vind. δὴ abest a Mon. ABCD. Par. C. Vat. et Pirckh.; utraque autem particula a Par. A et Laur.

Cap. IV. 1. ἐμεμήνει Mon. AB et Vind.

2. Ita Par. AB et Laur. ἐγάνυτό γε rell. c. Edd. τι pro γε Mon. D. et Vind. Proxime ὡς ab al. m. habet Mon. A.

3. τούτου pro τοῦ κακοῦ Par. AC. Laur. quattuor Monacc. Vat. Pirckh. Vind.; γρ. τούτου Par. in m., τούτου ab al. m. int. v. habet Rehd.

4. πρὸς αὐτὸ — τὸ δράσαι Par. AB. Laur. Barb. Cf. Orat. de Regn. Cap. XXI. not. 32. — δράσαι etiam rell. cum editis. Dein κακὸν pro δεινὸν Laur.

5. ἐρρωμένος Par. B. c. Barb.

6. ὁ κινδυνεύσων Pirckh.

7. ληθάργῳ Par. AB. et Barb. Mox καριβαρὴς Par. B. Barb. Petav. 1. ἦν abest a Mon. BC.

τῶν ἐν οἷς [8]) εἴη τὸν νοῦν. Εἶτα ἀγείραντος [9]) ἑαυτόν, ἐῤῥυήκει [10]) μὲν καὶ ὡς ἡ μνήμη τῶν ἔναγχος· ὁ δὲ ἐζυγομάχει πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν διοικήσεων περὶ τοῦ πόσους ὁ μέδιμνος ἔχει πυρούς, καὶ πόσους κυάθους ὁ B
χοῦς, περιττήν τινα καὶ ἄτοπον ἀγχίνοιαν ἐνδεικνύμενος [11]). Ἤδη δέ ποτε [12]) καὶ ὕπνος ἀφείλετο συμφορᾶς ἄνθρωπον, ἐπιπεσὼν Τυφῶνι μάλα εὐκαίρως, καὶ κατὰ τῆς καθέδρας ἦν ἂν [13]) ἐπὶ κεφαλὴν ὤσας, εἰ μή τις ὑπηρέτης μεθεὶς τὴν λαμπάδα ὑπήρειδεν. Οὕτω πολλάκις τραγικὴ [14]) παννυχὶς εἰς κωμῳδίαν ἀπετελεύτησε. Καὶ γὰρ οὐδὲ ἐχρημάτιζεν ἐν ἡμέρᾳ, ἅτε ἡλίῳ καὶ φωτὶ φύσις [15]) ἀντίξους, καὶ σκότῳ προσήκουσα. Σαφῶς δὲ εἰδώς, ὅτι πᾶς, ὅτῳ καὶ σμικρόν τι φρονήσεως μέτεστι, C
κατέγνωκεν αὐτοῦ τὴν ἀκριβεστάτην ἀμαθίαν, ὁ δὲ οὐχ ἑαυτὸν ᾐτιᾶτο τῆς ἀτοπίας, ἀλλὰ διὰ τοῦτο κοινὸς ἦν ἐχθρὸς τῶν νοῦν ἐχόντων, ὡς ἀδικούντων, ὅτι κρίνειν ἐπίστανται, βουλεῦσαι μὲν ἄπορος, ἐπιβουλεῦσαι δὲ ποριμώτατος. Ἄνοια καὶ ἀπόνοια συνήστην [16]) αὐτῷ, κῆρες ψυχῆς ὑπ' ἀλλήλων ῥωννύμεναι, ὧν ἄλλα κακα

8. ἐφ' οἷς elegantius et verius putat *Bevingius* in novis Annalibus philologg. et paedagogg. curantibus *Jahnio*, *Seebodio* et *Klotzio* Tom. suppl. I. p. 620.

9. ἀγείροντος Pirckh. ἐγείραντος Mon. BC.

10. ἐρρήκει Par. AB. Laur. et Barb. Deinceps μὲν om. Mon. BCD. Artic. ante μνήμη, quem in Mon. A r. m. inseruit, abest a Par. C. Mon. BC. Vat. Pirckh. Ad verba τῶν ἔναγχος gl. τῶν πρὸ ὀλίγου in marg. habet Rehd.

11. Ita Codd. omnes, ἐπιδ. Edd.

12. ἤδη δὲ καί ποτε Par. AC quattuor Monacc. Pirckh. Vind. Rudingero magis consentaneum videbatur esse δή, quam δέ. Partic. καὶ om. Vat.

13. ἦν, quod Par. B in marg. habet, abest a Par. AC. Barb. Vat. Pirckh. Vind. Mon. D. Desunt voculae ἦν ἂν in Mon. BC. Defuerant item in Mon. A, in quo tamen r. m. ἂν restituit; ἂν ἦ scribit Laur.

14. τραγικὴ e στρατηγικὴ correctum est in Rehd. Dein ἀπετελεύτησεν Par. AB. et Barb.

15. φύσιν Vind.

16. σύνεστιν Pirckh. Deinceps αὐτῆς Vind. Mox pro ἀπ' ἀλλήλων dedimus ὑπ' ἀλλήλων praeeuntibus libris Par. ABCD. Laur. quattuor Monacc. Vat. Pirckh.

μείζω καὶ προχειρότερα γένος ἀνθρώπων ἐκτρῖψαι [17]) οὔτε ἔςιν, οὔτε μή ποτε ἐν τῇ φύσει γένηται.

5.

Ταῦτα ἕκαςα ὁ πατὴρ ἑώρα τε καὶ ξυνίει, καὶ D
Αἰγυπτίων προὐκήδετο [1])· βασιλεὺς γὰρ ἦν, καὶ ἱερεὺς [2]) καὶ σοφός· Αἰγύπτιοι [δὲ] λόγοι φασὶν, ὅτι καὶ θεός· οὐ γὰρ ἀπισοῦσιν Αἰγύπτιοι μυρίους καθ' ἕνα [3]) θεοὺς αὐτῶν βασιλεῦσαι, πρὶν ὑπ' ἀνθρώπων ἀρχθῆναι [4]) τὴν χώραν καὶ γενεαλογηθῆναι τοὺς βασιλέας, Πείρωμιν ἐκ Πειρώμιδος. Ἐπειδὴ οὖν μεθίςασαν αὐτὸν [5]) θεῖοι νόμοι παρὰ τοὺς μείζους θεοὺς, καὶ παρῆν ἡ κυρία, συνειλέχατο μὲν εἰς αὐτὴν, πάλαι προηγορευμένον, ἐξ ἁπάσης πόλεως Αἰγυπτίας ἱερέων τε ὅσαι φρῆτραι [6]), 94 A
καὶ τὸ ςρατιωτικὸν τὸ αὐτόχθον· οὗτοι μὲν ὑπ' ἀνάγκης τοῦ νόμου· τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῶν δήμων ἐξῆν μὲν [7])

17. ἐκτρίψαι et Codd. et Edd. Dein ἔςιν recte Mon. A. pro vulg. ἐςὶν, quod Codd. rell. agnoscunt. Mox γένηται Mon. D. γίνοιτο Mon. A. Vat. Par. C. Pirckh.

Cap. V. 1. προυκήδετο Rehd.

2. ἱερὸς Mon. BCD. In seqq. δὲ om. Par. ABCD. Laur. Barb. quattuor Monacc. Pirckh. Vind. Iccirco seclusimus. In Rehd. superscriptum est.

3. καθένα Mon. BCD.

4. ἀχθῆναι quattuor Pariss. Monacc. omnes, item Barb. Pirckh. Rehd. Vind. Sed ρ superscriptum habet Par. C. Deinceps pro vulg. τὴν γῆν scripsimus τὴν χώραν auctoribus libris Par. ABC. quattuor Monacc. Barb. Pirckh. Vind. Vid. *Drumann.* histor. — antiq. Untersuchungen über Aegypten p. 57. Cf. infr. I. 15. p. 108. D. 110. D. et I. 16. p. 111. A. τὴν γῆν s. m. supplevit in Rehd. Pro τοὺς βασιλέας legitur τὰς βασιλείας in Codd. omnibus, excepto Rehd. Tum πείρωμην ἐκ πειρώμηδος Barb.

5. αὐτῶν Par. B. et Vind. αὐτοῦ Mon. D. Proxime περὶ τοὺς θεοὺς Mon. BCD. Paullo post συνειλήχατο Mon. D. συνειλήχατο Par. ABD. Laur. Mon. BC. Συνειλέχατο correctoris manui debent Mon. A et Rehd.

6. Prius ρ erasum in Mon. A. φρῆτραι (sic) habet Mon. D. φῆτραι dant Vat. Par. D. et Rehd. φίτραι Par. B. et Barb.

7. μὲν om. Par. A. Dein ἀπῆναι scribunt Mon. BCD.

ἀπεῖναι, παρεῖναι δὲ οὐδεὶς εἴργετο, θεασόμενοι τὴν χειροτονίαν, οὐκ αὐτοὶ χειροτονήσοντες [8]). Συφορβοὶ [9]) δὲ εἴργοντο καὶ τῆς θέας, καὶ ὅςτις αὐτὸς ἢ γένος ἀλλόφυλος ὢν ὁπλοφορεῖ μισθωτὸς Αἰγυπτίοις, καὶ τούτοις ἀπείρητο μὴ παρεῖναι. Ταύτῃ καὶ παρὰ πλεῖσον [10]) ἔλαττον ἔσχεν ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱέων. Συφορβοί τε γὰρ ἦσαν καὶ ἀλλόφυλοι [11]) τὸ ςασιωτικὸν B τοῦ Τυφῶνος, δῆμος ἀπόπληκτος καὶ πολύς· ἀλλ' εἴκων ἔθει, καὶ οὐδὲ ἀναπειρώμενος, οὐδὲ δεινὸν τὴν ἀτιμίαν [12]), ἀλλὰ προσῆκον ἡγούμενος, ἅτε νόμῳ καταδεδικασμένην [13]), καὶ φύσιν οὖσαν ἤδη τοῖς γένεσι [14]).

6.

Καθίςαται δὲ Αἰγυπτίοις ὁ βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε. Ἱερὸν ὄρος ἐςὶ παρὰ τὴν μεγάλην πόλιν [1]) τὰς Θήβας, καὶ ὄρος ἄλλο καταντικρύ· μέσον ἀμφοῖν τὸ ῥεῦμα τοῦ Νείλου. Τῶν ὀρῶν τοῦτο μὲν τὸ καταντι-

8. χειροτονήσαντες Rehd.

9. σύμφορβοι et hic et infra Pirckh. Ante τῆς θέας partic. καὶ om. quattuor Monacc. Vat. Par. C. Pirckh. Vind. Paullo post ἢ abest a Mon. BC. In marg. librorum Par. C. Vat. et Vind. legitur haec annotatio: Οὐκ ἔςι τὸ ἢ περισσόν, ἀλλὰ νοεῖται κατὰ κοινοῦ τὸ συφορβός, ἵν' ᾖ οὕτως ὁ λόγος· καὶ ὅστις αὐτὸς συφορβὸς ἢ γένος ἀλλόφυλος ὤν.

10. περὶ πλ. Mon. BCD. περιπλ. Vat. et Pirckh.

11. ἀλλόφυλον Par. B. Dein τὸ γασιωτικὸν Par. BD. Barb. Pirckh. Rehd. et Vat. c. Edd. Petavv. τὸ ςρατιωτικὸν Par. A. (γρ. γασιωτικὸν) τὸ ςρατιωτικὸν (γασιωτικὸν) Mon. B. τὸ ςρατ., in marg. γρ. τὸ γασ. Vat. τὸ ςρατ., in marg. τὸ γασ. Par. C. et Mon. CD. γασιαςικὸν Laur. ςρατιωτικὸν Ed. Turn.

12. ἀκυρίαν (ἀτιμίαν) Par. A. ἀκυρίαν quattuor Monacc. Par. C. Pirckh. Vind. ἀπειρίαν ex εὐπειρίαν (ita Vat.) correctum videtur in Vind. Supra ἀτιμίαν rasuram habet Rehd.

13. καταδεδικασμένη Vind.

14. Ita Par. ACD. (et procul dubio etiam Par. B), quattuor Monacc. Barb. Rehd. γένεσιν rell. c. editis.

Cap. VI. 1. περὶ pro παρὰ Monacc. omnes et Vind. πόλην Mon. D. Vind. (a pr. m.) et 2. Ed. Petav. Mox κατ' ἀντικρὺ Par. A. Monacc. omnes et Vind. Sic prius etiam Rehd. Deinde καὶ μέσον Mon. AD et Vind.

κρὺ [2]) Λιβυκὸν, καὶ ἐν αὐτῷ δίαιταν ἔχειν [3]) νόμος τῆς παρασκευῆς τὸν χρόνον τοὺς ὑποψήφους τῇ βασιλείᾳ [4]), τοῦ μηδὲν ἐπαισθάνεσθαι τῆς αἱρέσεως· τὸ δὲ ἱερὸν [τὸ] Αἰγύπτιον [5]). Σκηνὴ μὲν ἐπ' ἄκρου [6]) C τῷ βασιλεῖ, καὶ παρ' αὐτὸν ὅσοι τῶν ἱερέων τὴν μεγάλην σοφίαν σοφοὶ, καὶ πρόεισιν ἡ τάξις εἰς ἅπαν τὸ ἀριϛεῦον, κατ' ἀξίαν τῶν τελετῶν τὰς χώρας μερίζουσα. Οὗτοι μὲν ὡς περὶ καρδίαν, τὸν βασιλέα κύκλος εἷς [7]) πρῶτος· οἱ δὲ ϛρατιῶται κύκλος ἄλλος ἔχεται [8]) τούτου. Καὶ οὗτοι μὲν ἔτι περὶ τὸν ὄχθον, ὃς ἐπὶ τοῦ διατείνοντος ὄρους ὄρος ἐϛὶν ἄλλο, καθάπερ μασθὸς [9]) ἀνιϛάμενος, ἐν ἀπόπτῳ τὸν βασιλέα παρέχων καὶ τοῖς διὰ πλείϛου περιεϛῶσι. Περιεϛᾶσι [10]) δὲ τοῦ μασθοῦ τὴν ὑπώρειαν καταλαμβάνοντες, D ὅσοις ἔξεϛιν [11]) ἐπὶ τῇ θέᾳ παρεῖναι. Οὗτοι μὲν μόνον ἐπευφημοῦντες οἷς ἂν ἐπαισθάνωνται [12])· οἱ δὲ τὸ κῦρος [13]) ἔχοντες τῆς αἱρέσεως. Ἐπειδὰν ἐπιθειάσηται [14]) βασιλεὺς, καὶ οἷς τοῦτο τὸ ἔργον, ἅπαν [15]) κινήσωσι κωμαϛήριον, ὡς ἂν τοῦ θείου παρόντος τε καὶ τὰ

2. κατ' ἀντικρὺ, ut supra, quattuor Monacc. Rehd. Vind.

3. ἔχει Barb.

4. τῆς βασιλείας Laur. Par. BD. Barb. et Rehd., ut *Thomas M.* p. 375. ed. Ritschel.

5. Articulum ante Αἰγύπτιον recte om. Laur. Iccirco eum cancellis circumscripsimus.

6. ἐπ' ἄκρῳ Mon. BD. Ita primitus fort. etiam Mon. A., quum ultima vocis ἄκρου a s. m. profecta sit; ἐπ' ἄκρα scribit Mon. C.

7. ἦν pro εἷς Pirckh.

8. ἔρχεται id.; τούτου om. Mon. BC.

9. Ita Par. ABC. quattuor Monacc. Barb. Vat. Rehd. Vind. μαϛὸς Par. D. et Pirckh. c. editis.

10. Περιεϛᾶσι excidit in Petav. 1. Dein pro μαϛοῦ receptum μασθοῦ ex Par. ABC. Monacc. omnibus, Barb. Vat. Pirckh. Vind. μασθοῦ Par. D.

11. ἔξεϛι Petav. 1. ἔξεσι (sic) Petav. 2.

12. ἐπαισθάνονται Mon. BCD.

13. Ita Codd. omnes, excepto Rehd., qui a s. m. habet κύρος, quod exstat item in Edd. Turn. et Petav. 1. 2.

14. ἐπιθειάσηται Mon. BCD. ἐπιθιάσηται Par. B. et Barb.

15. Non ante, sed post h. v. distinguit Mon. A.

περὶ τὴν αἵρεσιν[16]) *συμφροντίζοντος, ὀνόματός τινος ἀναδειχθέντος τῶν ὑποψήφων τῇ βασιλείᾳ, ϛρατιῶται μὲν χεῖρας αἴρουσι· κωμαϛαὶ δὲ καὶ ζάκοροι καὶ προφῆται ψηφοφοροῦσι*[17]). *Πλῆθος ἔλαττον τοῦτο· δύναται δὲ παρὰ πολὺ*[18]) *πλεῖϛον· προφητικὴ μὲν γὰρ* 95 A *ψῆφος ἑκατὸν χεῖρές εἰσι*[19])· *κωμαϛικὴ δὲ εἴκοσι, καὶ ὁ ζάκορος δέκα δύναται χεῖρας. Ἕτερον ὄνομα τῶν βασιλικῶν, καὶ ἐπ' αὐτῷ χεῖρες καὶ ψῆφοι. Κἂν μὲν ἀγχώμαλον ᾖ τὸ πλῆθος, βασιλεὺς ἐπιψηφίσας θατέρᾳ μερίδι παρὰ πολὺ*[20]) *μείζω ποιεῖ· τῇ δὲ ἐλάττονι προςνείμας ἑαυτὸν, εἰς ἴσον*[21]) *καθίϛησιν. Ἔνθα ἀναθέσθαι δεῖ τὴν χειροτονίαν, καὶ τῶν θεῶν ἔχεσθαι, προςεδρεύοντάς τε πλείω χρόνον, καὶ ἀπταιϛότερον ἁγιϛεύοντας, ἕως ἂν οὐ διὰ παραπετασμάτων*[22]), *οὐδὲ διὰ τῶν ἑκάϛοτε συνθημάτων, ἀλλ' αὐτοπτηθέντες αὐ-* B *τὸν τὸν*[23]) *βασιλέα ἀναδείξωσι, καὶ ὁ δῆμος αὐτήκοος γένηται τῆς παρὰ τῶν θείων*[24]) *ἀναῤῥήσεως. Ταῦτα μὲν, ὡς ἑκάϛοτε τυγχάνοι*[25]), *νῦν μὲν οὕτως, νῦν δ'*[26]) *ἐκείνως ἐγένετο· ἐπὶ δὲ Τυφῶνός γε καὶ Ὀσίριδος θεοί τε οὐδὲν*[27]) *τῶν ἱερέων πραγματευσαμένων*

16. Ita Codd. omnes, excepto Rehd., qui cum Edd. articulum *τὰ* omittit. Tum *συμφροτίζοντος* Par. B. Mox *ἀποδειχθέντος*, superscr. *ἀναδειχθέντος*, Par. A. *ἀποδ.* quattuor Monacc. Vat. et Pirckh. Vid. *Rudinger.* p. 148. Proxime *τῆς βασιλείας*, ut supra, Laur.

17. *ψηφοφοροῦσι* (o a corr. m. profectis; η η superscr.) Mon. A. *ψηφηφοροῦσι* Mon. BC. Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 652.

18. Ita Barb. et Rehd. *παραπολὺ* Codd. rell. c. editis.

19. *εἰσιν* Barb. Mox *εἴκοσιν* Rehd.

20. *παραπολὺ* libri scripti et editi.

21. *εἰς ἶσον* Mon. A et Rehd.

22. *διὰ περιπ.* Mon. BCD.

23. Inter *αὐτὸν* et *τὸν* vacuum est ex rasura relictum in Mon. A.

24. *περὶ* pro *παρὰ* Mon. BCD. *θεῶν* deinceps Par. D et a r. m. Mon. A.

25. *τυγχάνει* Pirckh.

26. *δὲ* Par. ABD et quattuor Monacc. c. Vind. Dein *ἐκείνοις* Petav. 2.

27. *οὐδὲ* Petav. 2.

τὴν πρώτην εὐθὺς ἐναργεῖς [28]) ἑωρῶντο, καὶ ἔταττον ἐφεςῶτες [29]) αὐτοὶ, καὶ διεκόσμουν ἕκαςος τοὺς σφετέρους ὀργιαςὰς, ἅπαντί τε δῆλον ἦν, ἐφ' ᾧ γε [30]) παρείησαν. Καίτοι καὶ μὴ παρόντων ἅπασα χεὶρ, ἅπασα ψῆφος τοῦ νεωτέρου τῶν βασιλικῶν παίδων τοὔνομα περιέμενεν [31]). Ἀλλὰ τὰ μεγάλα δεῦρο μείζοσι C καὶ φροιμίοις προαναδείκνυται, καὶ τὸ θεῖον ἐπισημαίνεται παρὰ τοῖς πολὺ παρὰ τὸ εἰκὸς [32]) ἀποβησομένοις, καὶ λῴοσιν [33]) οὖσι καὶ χείροσιν.

7.

Ὄσιρις μὲν οὖν, ὥςπερ θέμις ἦν, αὐτοῦ κατὰ χώραν ἔμενεν, οὗ [1]) τὴν ἀρχὴν διεβεβίβαςο· ὁ δὲ ἐσφάδαζεν, ἤσχαλλεν [2]) εἰδέναι τὰ περὶ τὴν χειροτονίαν, καὶ τέλος οὐκ ἦν ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ, τὸ μὴ οὐκ [3]) ἐπιθέσθαι πείρᾳ καὶ διαφθεῖραι ψήφους. Ἀφειδήσας οὖν ἑαυτοῦ τε καὶ νόμων βασιλικῶν, καὶ ἐφεὶς τῷ ῥεύματι, φερόμενος, νηχόμενος, ἅπαντα ποιῶν [4]) καὶ πάσχων, D καταγέλαςος ὑπὸ τῶν ὁρώντων, καθίςαται πέραν [5]) τοῦ ποταμοῦ· καὶ ᾤετο μὲν λανθάνειν, πλὴν οἷς [6]) προςέλθοι τε καὶ ὑπόσχοιτο χρήματα, ἅπας δέ τις ἠπίςατο, καὶ ἐσύγουν αὐτόν τε καὶ τὴν ἐπίνοιαν. Οὐ μὴν ἐλέγχειν [7]) ἐδόκει φύσιν παράφορον. Ὃ καὶ συμ-

28. ἐναργῶς Pirckh.

29. Ita Codd. omnes, ἀφεςῶτες Edd.

30. ἐφ' ὧν γε Mon. D et Vind. Tum παρῄεσαν Laur.

31. Ita Pariss. Laur. Monacc. Vind. περιέμενε Pirckh. περιέμεινεν rell. c. editis.

32. περὶ τοῖς πολὺ περὶ τὸ εἰκὸς Mon. BCD.

33. λίωσιν, in marg. λῴοσιν Mon. C. λῴοσιν e λίοσιν correctum in Mon. B.

Cap. VII. 1. ῥ a m. pr. habebat Vind. τὴν ἀρχὴν abiit in τηναρχὴν in Rehd. Tum διεβίβατο Pariss. Laur. Monacc. Pirckh. Rehd.

2. ἤσχαλεν Pirckh. et Rehd. Articulum ante v. χειροτονίαν om. Barb.

3. οὐκ abest a Vind.

4. ἅπαντα καὶ ποιῶν Par. D.

5. πέρραν Mon. BC.

6. πλὴν αἷς Par. D. Mox ὑποσχῃ τὸ χρῆμα (sic) Barb. Proxime ἐσύγει Mon. AD. Par. C. et Vind., probante *Boissonadio* ad Eunap. 127.

7. ἐλέγξειν Par. AC. Laur. Monacc. Pirckh. Vind.

βέβηκεν αὐτῷ βαρυσυμφορώτατον· αὐτὸς παρὼν, αὐτὸς ἀκούων, ἁπάσαις γνώμαις [8]) ἀπεψήφισο, ἁπάσαις χερσὶν ἀπικεχειροτόνητο [9])· οἱ θεοὶ δὲ αὐτῷ καὶ ἀρὰν προσέβαλλον [10]). Καὶ ἧκε [11]) μετάπεμπτος Ὄσιρις ὁ μηδὲν πραγματευσάμενος, θεῶν, ἱερέων, ἁπάντων ἁπλῶς 96 A ἅμα σέμμασιν ἱεροῖς, καὶ αὐλοῖς ἱεροῖς [12]) παρὰ τὴν ὄχθην ἀπαντώντων, οὗ τὴν βάριν ἔδει καταῖραι τὴν ἀπὸ τοῦ Λιβυκοῦ μέρους τὸν νέον βασιλέα αναλαμβάνουσαν· ἀπ' οὐρανοῦ τε εὐθὺς σημεῖα μεγάλα, καὶ αὐτόθεν ὀμφαί τε ἀγαθαὶ, καὶ ἅπαν εἶδος, ὑφ' οὗ τὸ μέλλον θηρᾶται, καὶ μεῖον καὶ μεῖζον, τὴν βασιλείαν Αἰγυπτίοις εὐηγγελίζετο [13])· παρ' ὅσον ἐδόκουν οἱ τῆς χείρονος μερίδος δαίμονες οὐκ ἀτρεμήσειν, οὐδ' ἂν πράως ἐνέγκαι τὴν ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν, ἀλλ' ἐπιθήσεσθαι καὶ οἰδαίνειν ἐδόκουν [14]). Καὶ ἐπιβουλή τις ἐσημαίνετο.

8.

Ἐπειδὴ οὖν τὴν βασίλειον τελετὴν [1]) ὑπό τε τῶν θεῶν, ὑπό τε τοῦ πατρὸς ἐτετελέωτο [2]), προαγορεύου-

8. γνώμαις om. Mon. BC.

9. ἀπεχειροτόνητο Pariss. Laur. Barb. Mon. BC. ἀπεχειροτόνητον Mon. D. ἀποκεχειροτόνητο Par. C. Mon. A. Vind.; κε a corr. m. habet Mon. A. Syllabae ultimae additum ς in Vind.

10. Ita Pariss. et Monacc. omnes una cum Rehd. et Vind. προσέβαλον Codd. rell. c. editis.

11. ἧκεν Par. A.

12. Verba καὶ αὐλοῖς ἱεροῖς ab ead. m. in marg. habet Barb. Dein περὶ pro παρὰ Mon. BCD et Pirckh. περὶ (α ἀ superscr.) Mon. A et Vind. Utrumque a superscriptum a r. m. in libro Mon., a pr. in Vind. Tum ἀπατώντων Mon. BD. ἀπατώντων Mon. C. ἁπάντων Par. A. Mox κατάραι Par. c. Pirckh.

13. εὐαγγελίζετο Mon. C. Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. coll. Nostro infr. II. 2. p. 117. D. Tum παρόσον Mon. A. Rehd. Vind. Mox ἀτρεμήσειεν.

14. Ita Edd., ἐδόκει Codd. omnes.

CAP. VIII. 1. τελευτὴν Mon. D. Verba ὑπό τε τῶν θεῶν vulgo neglecta praebuerunt Codd. omnes.

2. ἐτέλεωτο Laur. ἐτελέωτε Mon. D. ἐτετέλετο Par. D. ἐτελέωντο (τε superscr.) (τε a m. pr., ut videtur, superscripto, ν autem a sec. inserto) Rehd.

σιν αὐτῷ σαφῶς, ἅτε σαφῶς εἰδότες [3]), τὰ μὲν ἄλλα B πάντα, ἰσμοὺς δή τινας ἀγαθῶν, ὅτι δὲ [4]) χρεὼν εἴη τὸν ἀδελφὸν, κακῇ μοίρᾳ καὶ Αἰγυπτίοις καὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἑστίᾳ γενόμενον, εἰ μὴ μέλλει [5]) πάντα συγχεῖν, ἐκποδὼν [6]) ποιεῖσθαι, τοῦ μήτε ὁρᾶν, μήτε ἀκούειν τὰς διὰ τὴν Ὀσίριδος αὐτοῦ βασιλείαν εὐημερίας τε [7]) καὶ εὐετηρίας Αἰγύπτου· μηδὲν γὰρ ἀγαθὸν οἰστὸν εἶναι [8]) τῇ φύσει Τυφῶνος· παραδιδόασί τε αὐτῷ τὴν διττὴν τῶν ψυχῶν οὐσίαν, καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἀντίθεσιν, ἣν αἱ χαμόθεν ἔχουσι πρὸς τὰς ἄνωθεν. Ταῦτ' ἄρα καθαιρεῖν τε ἠξίουν, καὶ περιτέμνειν τῆς ἀγαθῆς τε καὶ θείας συστοιχίας [9]) φύσιν ἐχθρὰν, μηδὲν C ἐπαισχυνθέντα τὴν ὑπ' ἀνθρώπων ὀνομαζομένην συγγένειαν· μαλακισθέντι δὲ εἶπον, ὅσα χρεὼν [10]) εἶναι παθεῖν αὐτόν τε καὶ Αἰγυπτίους, καὶ περιοίκους, καὶ ὅσης ἦρχον Αἰγύπτιοι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ [11]) ἀφαυρὸν τὸ κακὸν εἶναι, οὐδ' ἂν τὴν τυχοῦσαν ἐπιμέλειαν ἀρκέσαι τὰς ἐμφανεῖς τε αὐτοῦ καὶ λαθραίας ἐπιθέσεις ἀποταφρεῦσαί τε καὶ ἀμενηνῶσαι· παρεῖναι γὰρ αὐτῷ καὶ [12]) προστάτας, χρῆμα ἰσχυρὸν δαιμόνων βασκάνων, ὧν εἶναι D συγγενῆ, καὶ παρ' ὧν εἰς γένεσιν προβεβλῆσθαι, ἵν' ἔχοιεν ὀργάνῳ χρῆσθαι τῆς εἰς ἀνθρώπους κακίας, ἐφ' ἣν ὁδῷ βαδίζοντες καὶ ἐγεννήσαντο, καὶ ἐθρέψαντο,

3. Verba προαγορεύουσιν αὐτῷ σαφῶς, ἅτε σαφῶς εἰδότες interciderunt in Pirckh. σαφῶς[β] αὐτῷ[α] ἅτε[γ] a pr. m. Vind.

4. Ita Codd. omnes, excepto Rehd., in quo, ut in editis, legitur καὶ ὅτι.

5. Ita Mon. A. et Vind. μέλλῃ Mon. D. μέλλοι Codd. rell. c. editis.

6. ἐκποδὼν pro ἐκποδῶν (ἐκ ποδῶν scribit Par. A) receptum e Codd. Monacc. et Rehd.

7. τε, quod omittunt Mon. BC, Mon. A. inter vers. habet.

8. εἶναι[β] οἰστὸν[α] (sic) Vind.

9. συστοιχίαν Par. A.

10. ὅσα abest a Mon. D.

11. Deest novissimum vocabulum in Vind. Articulum ante κακὸν om. Pirckh. Dein pro ἂν τὴν idem αὐτὴν. Proxime e Codd. scripsimus ἀρκέσαι, pro quo ap. Rudingerum est ἀρκέσας, haud scio an errore typothetico; ἀρκέσειν exhibent editi.

12. καὶ om. Rehd. et vulgg. libri. Mox ἰσχυρῶν scribit Par. A.

καὶ ἐμαιώσαντο [13]), καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον τρόπον ἐπαιδεύσαντο μέγα αὐτοῖς ἐσόμενον ὄφελος Τυφῶνα. Ἓν ἔτι δεῖν οἴονται πρὸς τὸ πάντα ἀπέχειν [14]), αὐτῷ ἰσχὺν τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς περιθεῖναι· οὕτω γὰρ ἔσεσθαι τέλεον [15]) ἐκ τελέων, μεγάλα κακὰ ποιεῖν καὶ βουλόμε- 97 A
νον καὶ δυνάμενον· σὲ δὲ δὴ καὶ στυγοῦσιν [16]), ἔφη τις αὐτῶν, ὡς ἀνθρώπων μὲν κέρδος, σφῶν δὲ ζημίαν· συμφοραὶ γὰρ ἐθνῶν εὐωχία φαύλων δαιμόνων. Αὖθις οὖν καὶ πολλάκις ταῦτα ἐνουθέτουν, τὸν ἀδελφὸν ἀποδιοπομπεῖσθαι καὶ πόῤῥω ποι γῆς ἔῤῥειν [17]), τὸ φύσει πρᾶον Ὀσίριδος εἰδότες τε καὶ ὁρῶντες, ὑφ' οὗ τελευτῶντες εἰπεῖν ἐξεβιάσθησαν, ὅτι χρόνον μέν τινα ἀνθέξει· λήσεται δὲ ἐνδοὺς, καὶ καταπροδοὺς αὐτὸν [18]) καὶ πάντας ἀνθρώπους, ὀνόματος χρηστοῦ φιλαδελφίας ἔργῳ τὰς μεγίστας τῶν συμφορῶν [19]) ἀλλαξάμενος. B

13. Verba καὶ ἐγεννήσαντο — — καὶ ἐμαιώσαντο in marg. habet Barb.

14. ἀπίσχειν Pirckh., ἐπέχειν Mon. C in marg. Distinxi cum Pirckh. et Rehd. ante αὐτῷ, quod in posteriore libro a s. m. correctum est ex αὐτῷ. Post αὐτῷ, ut Edd. Turn. et Petavv., virgulam habebat Mon. A. Eadem distinctionis notula ante pronomen repetita, post vero utraque deleta.

15. τέλεων Petav. 1. 2.

16. στυγοῦσι Vind.

17. ἐρᾶν Par. A. ἐῤῥᾶν Laur. Par. B. Barb. Mon. B. Ita fort. a pr. m. etiam Rehd., in quo nunc legitur ἔῤῥειν; ἐῤῥᾶν, superscripto ἐλᾶν, habet Mon. D. ἐλᾶν, ἐλ in ras. posito, Mon. A. Eadem lectio est in Par. CD. Pirckh. Vind. et in uno Mediceo ap. Petavium, et probatur huic viro doctissimo, quamquam vulgatam non reiicit. Equidem coniectavi εἴργειν, quod in mentem venit etiam Beringio; sed nunc malim ἐρᾷν simplex verbum accipiens pro composito ἀπερᾷν (i. e. ἐκβάλλειν. Vid. *H. Steph.* Thes. L. Gr. col. 3773. sq. ed. Valp. et *Wyttenbach* ad Plut. Opp. Morall. T. II. p. 160. ed. Lips); iungit enim Noster et alibi (cf. de Regn. Cap. XV. p. 15. C. et Cap. XXI. p. 21. D., ubi vid. Annotat.) verbum compositum et simplex, ita, ut praepositio compositi in simplice quoque verbo mente sit repetenda. Quo de usu conf. *Sintenis* ad Plut. vit. Themistocl. p. 90.

18. αὐτὸν Par. A. Laur. Barb. Mon. CD.

19. τῆς συμφορῶν (sic) Vind. Pro τῶν συμφορῶν legitur συμφορὰς in Par. C et Pirckh.

Ἀλλ' ὑμῶν γε, ἦ δ' ὅς, ἵλεων ὄντων καὶ ἀρωγῶν [20]) οὔτε ὀῤῥωδήσω μένοντα τὸν ἀδελφὸν, καὶ ἐξάντης ἔσομαι τοῦ δαιμονίου μηνίματος· ῥᾳδιον γὰρ ὑμῖν, ἢν ἐθέλητε, καὶ τὸ παροφθὲν ἐξακεῖσθαι [21]).

9.

Ὑπολαβὼν δὲ ὁ πατὴρ, κακῶς, ἔφη, τοῦτο γινώσκεις, ὦ παῖ· ἡ γὰρ θεία μερὶς [1]) ἐν τῷ κόσμῳ πρὸς ἄλλοις [2]) ἐςὶ, τὰ μὲν πολλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐν αὐτῇ δύναμιν ἐνεργοῦσα, καὶ ἐμφορουμένη τοῦ νοητῦ κάλλους. Ἐκεῖ γὰρ ἄλλο γένος θεῶν ὑπερκόσμιον, ὃ συνέχει μὲν πάντα μέχρις ἐσχάτων τὰ ὄντα· αὐτὸ δὲ ἀκλινές ἐςι, καὶ πρὸς ὕλην ἀμείλικτον· ἐκεῖνο τοῖς μὲν φύσει θεοῖς [3]) C τὸ μακάριον θέαμα· τὸ δὲ καὶ τὴν ἐκείνου πηγὴν ἰδεῖν ἔτι [4]) μακαριώτερον. Κᾳτα ἐκεῖνο [5]) μὲν τῷ παρ' ἑαυτῷ μένειν ὑπερπλῆρές ἐςιν ἀγαθῶν, ὑπερπλῆρες ὂν ἑαυτοῦ· τοῖς δὲ ἀγαθὸν [6]) τὸ πρὸς τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐπεςράφθαι. [7]) Οὐ μὴν ἁπλῆ τίς ἐςιν ἀγαθῶν, οὐδὲ μονοειδὴς ἡ [8]) ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ μερίδων ἐπιμελοῦνται τοῦ κόσμου, τὴν ἐν τῇ θεωρίᾳ πρᾶξιν, ὅσον [9]) χωρεῖ, καταβιβάζοντες εἰς τὸ ἐπιτροπευόμενον. Τὸ μὲν οὖν εἰλικρινὲς [10]) D αὐτῶν εὐθὺς ὑπ' ἐκείνην μὲν τὴν πρώτην [11]) οὐσίαν,

20. ἀῤῥωγῶν Par C. et Pirckh. Dein μηνύματος Pirckh. (ι supra υ)

21. ἐξασκεῖσθαι id.

Cap. IX. 1. ἡ λογικὴ ἡμῶν ψυχὴ (a r. m. in marg.) Rehd.

2. γρ. πρὸς ἀλλήλοις Par. B et Barb. in marg. Dein ἐςὶν Barb.

3. μὲν abest a Mon. C. Verba τοῖς μὲν φύσει in ordine quidem habent Par. B et Barb., in marg. autem dant γρ. ἐν φύσει, quod coniecit *Bevingius*. Adlevit r. m. gl. τοῖς νοῖς ad marg. Rehd.

4. ἐςι Cod. Vind.

5. κεῖνο (sic) id. γρ. κἀκεῖνο Par. B. in mg. τὸ ἓν a r. m. in ora Rehd. Mox παρ' ἑαυτὸ Mon. BCD.

6. ἀγαπητὸν scribendum videtur *Bevingio*. Tum ἐκεῖ (νον a s. m. superscr.) Rehd.

7. ἀπεςράφθαι Pirckh.

8. Deest articulus in Par. A.

9. ὅση Vind.

10. εἰλικρινὲς rectius Monacc. BC. Verba εὐθὺς — — τοὺς ἄγχιςα αὐτῶν Mon. A. in marg. a s. m.

11. Hanc lectionem praebuerunt Codd. omnes, excepto Rehd., qui in contextu habet προτέραν, ut

τετάχαται· τάττουσι δὲ αὐτοὶ τοὺς ἄγχιςα αὐτῶν [12]), καὶ κάτεισιν ἐφεξῆς ἡ διαδοχὴ [13]) τῶν τάξεων μέχρις ἐσχάτων τῶν ὄντων, καὶ ἀπολαύει πάντα διὰ τῶν μέσων τῆς ἐπιμελείας τῶν πρώτων [14])· οὐ μὴν ἐπ' ἴσης ἐςίν· οὐ γὰρ ἂν ἦν τὸ ἑξῆς· ἀλλ' ἀσθενεῖ κατιόντα τὰ ὄντα, μέχρι πλημμελήσει καὶ παραχαράξει τὴν τάξιν, ἐν A 98 ᾧ καὶ τὸ εἶναι τῶν ὄντων παύεται. Γίνεται δέ τι περὶ [15]) τὰ τῇδε τοιόνδε. Τὸ φύσει πλάνον τῆς ἐν γενέσει φύσεως, τῆς τε σωματικῆς μοίρας τὸ ἔσχατον εἴληχε [16]) καὶ ἐπικηρότατον· οὐρανὸς δὲ τὸ πρῶτόν τε καὶ ἀκηρότατον [17]), καὶ ψυχῆς τὸ ἀνάλογον εἶδος ἐνείματο. Ὅπερ οὖν οἶδε [18]) ἐκεῖ, δεικνὺς ἔφη τοὺς θεοὺς, τοῦτο ὁ δαίμων ἐν τοῖς [19]) πολυκλονήτοις ςοιχείοις, φύσις ἔμπληκτος καὶ θρασεῖα, καὶ τῷ πλήθει τῆς ἐκεῖθεν ἀποςάσεως οὐκ ἐπαΐουσα τῆς εὐθημοσύνης [20]) τῶν θείων. Οὐκ οὔσης οὖν τῆς ὑποςάθμης [21]) τῶν ὄντων πρὸς οἰκείαν σωτηρίαν ἀρκούσης· αὐτή τε γὰρ ὑποῤῥεῖ, καὶ B οὐ περιμένει τὸ εἶναι· μιμεῖται δὲ αὐτὸ [22]) τῷ γίνεσθαι·

Edd. Tum et Petav. 1. 2., in marg. tamen offert *πρώτην*.

12. Ita cum editis Codd. omnes praeter Mon. BCD, a quibus abest *αὐτῶν*, cuius loco, quum praecedat *αὐτοί*, suspicari possis *αὑτῶν*. Sed mutatione opus non est. Vid. *C. F. Hermann.* Spec. Comment. crit. ad Plutarch. de Superstit. p. 38. seqq. *Bernhardy* in libro vern.: Wissenschaftl. Syntax d., Griech. Sprache p. 287. *Kuhner.* ampl. Gramm. Gr. §. 630. Annot. 1.

13. *ἡ διαδοχὴ*, superscr. *γρ. ἡ διαγωγὴ*, Mon. B. *ἡ διαγωγὴ* Par. AC. Mon. A. Pirckh. Vind.

14. *πρότων* Petav. 2. Dein post *οὐ μὴν* adiectum *ἀλλ'* in Pirckh. Pro *ἐπίσης* recte *ἐπ' ἴσης*, id. Mox *τοιξῆς*, gravi supra *το* eraso, Vind.

15. *παρὰ* Par. C.

16. *εἴληχεν* Par. A.

17. Ita pro *ἀκήρατον* Mon. AD et Vind. Mox *ἐνείματο*, superscr. *ἐνείμαντο*, Par. A. *ἐνείμαντο* Par. BC. Barb. Mon. BC.

18. *οἶδε* Par. A. *οἶδεν* Par. B. *οἷς*, in marg. *οἶδε* ab ead. m. Rehd.

19. Articulus superscriptus in Rehd.

20. *εὐθυμοσύνης* Rehd. et Vind.

21. Superscripta est gl. *ὕλης* in priore libro.

22. *αὐτὸ* a corr. m. habet Mon. A. *αὐτῷ* Barb. Dein *τὸ γίνεσθαι* id. *τὸ γίγνεσθαι* Mon. BCD.

καὶ τῶν δαιμόνων, ἅτε συγγενῶν ὄντων τῆς τῆδε φύσεως, ἀφανιστικὴν οὐσίαν λαχόντων, ἐπεστράφθαι [23]) μὲν ἀνάγκη τὸ θεῖον, καὶ ἐνδιδόναι τινὰς ἀρχάς, αἷς ἕπεται τὸ ἐνθάδε καλῶς ἐπὶ χρόνον, ἐφ' ὅσον [24]) ἡ ἔνδοσις ἤρκεσεν. Ὥσπερ δὲ τὰ νευρόσπαστα ὄργανα κινεῖται μὲν καὶ πεπαυμένου τοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως ἐνδόντος τῇ μηχανῇ, κινεῖται δὲ οὐκ ἐπ' ἄπειρον· οὐ γὰρ οἴκοθεν ἔχει τὴν πηγὴν τῆς κινήσεως [25]), ἀλλ' ἕως C
ἡ δοθεῖσα δύναμις ἰσχύει, καὶ οὐκ ἐκλύεται τῇ προόδῳ, τῆς οἰκείας ἀφισαμένη γενέσεως· τὸν αὐτὸν οἷον [26]) τρόπον, ὦ φίλε Ὄσιρι, τὸ μὲν καλῶς [27]) καὶ τὸ θεῖον ἅμα τε εἶναι καὶ οὐκ εἶναι τοῦδε τοῦ τόπου, καταπέμπεσθαι δὲ ἑτέρωθεν [28])· καὶ διὰ τοῦτο ψυχαί τε ἀγαθαὶ μόλις μὲν [29]), ἀλλὰ φανεῖεν ἂν ἐνταῦθα, καὶ ἐφορεῖαι θεῶν, ὅταν τοῦτο δρῶσιν, οἰκεῖα [30]) μὲν δρῶσιν, οὐ μὴν τῇ πρώτῃ ζωῇ· ἕτερον γὰρ αὐτοῖς [31]) τὸ μακά- D
ριον, ὅτι τὸ ἀπολαύειν αὐτὸ [32]) κόσμου παρὰ τοῦ πρώτου, τοῦ κοσμεῖν τὰ χείρω μακαριώτερον· τὸ μὲν γὰρ ἐστιν [33]) ἀπεστράφθαι, τὸ δὲ ἐπεστράφθαι. Καί

23. ἀπεστράφθαι Par. A. Mox pro τινὰς Pirckh. τινός, quare Rudingerus opinabatur excidisse voc. κινήσεως.

24. ἐφ' ὅσον a s. m. Par. B. inter vers. habet.

25. ὅτι οὐκ αὐτοκίνητον Rehd. in marg. a r. m.

26. οἷον Pirckh.

27. Aut addendum ὂν (de loquutione καλῶς εἶναι vid. *Bornemann.* ad Xenophont. Anab. IV. 3, 8. p. 251. sq.), aut scribendum καλόν.

28. ἑτέρωσε Par. AC. quattuor Monacc. Pirckh. Vind.

29. Ita Pariss. Laur. Monacc. Barb. Vind., neque aliter videtur habuisse Pirckh., quum Rudingerus, explicandi causa haec verba citans, scripserit μόλις μέν; nam ab Edd. Turn. et Petav. 1. 2. μὲν abest.

30. οἰκεία Barb.

31. αὐτῆς Mon. BCD.; αὐτῶν, superscr. οἷς, Mon. A. αὐτῶν. Vind.

32. αὐτῷ Barb. αὐτῷ Par. B. Dein περὶ τοῦ πρώτου Mon. BCD. παρὰ τῶν πρώτων Par. BD c. Barb. γρ. παρὰ τοῦ πρώτου Par. B. in marg. παρὰ τὸν πρῶτον, in marg. παρὰ τοῦ πρώτου Rehd. Quae deinceps in editis adduntur verba τὸν πρῶτον auctoribus libris Mss. omnibus expunxi.

33. Scribebatur ἐστιν. Verba τὸ δὲ ἐπεστράφθαι om. Pirckh.

που τελετὴν ἐπώπτευσας, ἐν ᾗ δύ' ἴσον [34]) συνωρίδες ὀμμάτων, καὶ δεῖται τὰ κάτω μύειν, ὅταν δεδόρκῃ τὰ ὑπερκείμενα· τούτοιν δὲ μυσάντοιν ἀντιπεριίσταται [35]) τὸ ἀνοίγνυσθαι. Οἵου τοίνυν αὐτὸ [36]) θεωρίας εἶναι καὶ πράξεως αἴνιγμα, τῶν μέσων παρὰ μέρος [37]) ἑκάτερον ἐνεργούντων, ἀλλ' ἐν τοῖς τῶν τελειοτέρων [38]) πλέονι 99 A
χρωμένων τῷ λῴονι· τῷ χείρονι δέ, ὅσα ἀναγκαῖα, μόνον προσομιλούντων. Ἔστιν οὖν καὶ ταῦτα ἔργα [39]) θεῶν, ἀναγκαῖα μὲν τῷ κόσμῳ δρώντων, οὐ μὴν προηγούμενα ἀγαθά, ὅτι καὶ ἄνθρωποι νῦν [40]) μὲν οἰκουροῦσι μείω καὶ μείζω, νῦν δὲ φιλοσοφοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ θεσπεσιώτεροι [41]).

10.

Ἀπὸ τούτων οὖν σύνες ὅ τοι [1]) λέγω. Μὴ ἀπαίτει τοὺς θεοὺς σαυτῷ προσεδρεύειν, ἔργον ἔχοντας προηγούμενον θεωρίαν τε καὶ τὰ πρῶτα μέρη τοῦ κόσμου, B
ἐν οὐρανῷ τε οὖσι καὶ πλεῖστον [2]) ἀφεστῶσι μήτε ἀπραγμάτευτον ἡγοῦ, μήτε ἀΐδιαν τὴν κάθοδον γίνεσθαι. Τακτοὶ γὰρ δὴ [3]) χρόνοι κατακομίζουσιν αὐτοὺς κατὰ

34. Ita recte Par. AC. et Monacc. omnes. δύ' ἴσων Par. D. δύ'' ἴσον vulg.

35. Recepimus hanc lectionem pro vulg. τούτων — μυσάντων περιίσταται ex Par. ACD. Monacc. Pirckh. Vind.; dein ἀνοίγνυσθαι pro ἀνοίγεσθαι ex Pariss. Monacc. Pirckh. Rehd. Vind.

36. αὐτῷ Barb.

37. περὶ (superscr. παρὰ) μέρος Mon. D. περὶ μέρος Mon. BC.

38. Articulum pr. m. superscripsit in Rehd. τελεωτέρων (superscr. ει) Mon. B. τελειωτ. Mon. C. τελεωτ. Mon. AD et Vind.

39. ταῦτα τὰ ἔργα Par. AC. Monacc. Pirckh. Vind. Dein ἀναγκαῖα, ἀναγκαῖα μὲν Par. A.

40. νῦν a pr. m., ut videtur, superscriptum habet Rehd.

41. θεσπιώτεροι Mon. BCD.

Cap. X. 1. Ita Codd. Pariss. omnes c. Mon. ABC et Rehd. ὅ τι rell. c. editis libris. Sumpta haec ex *Pindar.* Fragm. ex Epinicc. V. 1. Vol. III. p. 13. seqq. ed. Heyn. — Herm.; ed. Boeckh. ex Fragm. VII. Ὑπορχ. 1. Tom. II. P. 2. p. 597. *Cf. Plat.* Menon. p. 76. D. et Phaedr. p. 236. D.

2. πλείστου (sic) Barb.

3. Receptum δὴ ex Mon. A et Vind.

τὸ [4]) παράδειγμα τῶν μηχανοποιῶν, ἐνδώσοντας ἀρ-
χὴν ἀγαθῆς ἐν πολιτείᾳ κινήσεως· τοῦτο δὲ ἐστιν [5]), ὅταν
βασιλείαν ἁρμόσωσι, ψυχὰς [6]) συγγενεῖς δεῦρο κατα-
κομίσαντες. Θεία γὰρ αὕτη καὶ μεγαλομερὴς ἡ πρό-
νοια, δι' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐπιμεληθῆναι πολλακιςμυρίων [7])
ἀνθρώπων. Αὐτοὺς οὖν τὸ ἐντεῦθεν [8]) δεῖ πρὸς τοῖς
αὐτῶν [9]) εἶναι· σὲ δὲ ἀπειλημμένον ἐν ἀλλοτρίοις με- C
μνῆσθαι μὲν ὅθεν εἶ, καὶ ὅτι λειτουργίαν τινὰ ταύτην
τῷ κόσμῳ πληροῖς· πειρᾶσθαι δὲ σαυτὸν ἀνάγειν, ἀλλὰ
μὴ τοὺς θεοὺς κατάγειν· ἔχειν [10]) τε προμήθειαν ἑαυτοῦ
τὴν πᾶσαν, ὥςπερ ἐν στρατοπέδῳ ζῶντα ἐπ' ἀλλοτρίας [11])
ψυχὴν θείαν ἐν δαίμοσιν, οὓς εὔλογον γηγενεῖς ὄντας
ἐπιτίθεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, ἢν τις ἐν τοῖς αὐτῶν ὅροις
νόμους ἀλλοφύλους τηρῇ [12]). Ἀγαπητὸν οὖν ἀγρυ-
πνῆσαι [13]) καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, μίαν ταύτην
ἐπιμέλειαν ἔχοντα, μὴ ἁλῶναι κατὰ κράτος [14]) ἕνα ὑπὸ D
πολλῶν, ξένον [15]) ὑπὸ αὐτοχθόνων. Ἔστι [16]) μὲν γὰρ
τῇδε καὶ ἡρώων φῦλον ἱερὸν, ἐπιμελὲς ἀνθρώπων, καὶ
τὰ σμικρὰ ὠφελεῖν δυνάμενον, καὶ τὸ πρεσβύτερον
ἀγαθὸν [17]), ἥρωος οἷον μετοικία τις αὕτη, τοῦ μὴ ἄμοιρα

4. Articulum om. iidem libri.

5. τ. δὲ ἐστιν et Codd. et Edd. Mox ἁρμόσωσιν Barb.

6. καὶ ψυχὰς Par. A. Dein κατακομήσαντες Par. B. c. Barb.

7. πολλάκις μυρίων libri scripti et editi.

8. τοεντεῦθεν Mon. A. τὸ ἐντεν (sic) Pirckh.

9. Equidem in pr. Ed. scripsi αὑτῶν. Sed vid. supra ad Cap. IX. Annot. 12.

10. ἔχειν enatum est ex ἔχει in Rehd. τε pro δὲ praebuerunt Codd. omnes, excepto uno Rehd. Tum ἑαυτῷ scribunt Mon. BC. σε ἑαυτῷ Mon D. σεαυτοῦ Mon. A et Vind.

11. ἐπὶ Vind. ἐπ' ἀλλοτρίαν Par. B c. Barb. Pro ἐν δαίμοσιν Pirckh. εὐδαίμοσιν.

12. τηρεῖν Pirckh.

13. ἀγρυπνοῦντα Pariss. Mon BC. Barb. Pirckh. Quod sequitur καὶ om. Monacc. omnes c. Vind.

14. Ita Pirckh. et Rehd. Rell. c. editis κατακράτος.

15. ξένων Petav. 1.

16. ἔστη Barb. Dein φύλων id. Vid. *Hesiod.* Opp. et D. v. 121. sq. et *Plat.* Civitat. p. 486. E.

17. γρ. καὶ τι πρεσβ. Par. B

τῆς λῴονος φύσεως τὰ τῇδε ὑπολείπεσθαι. Καὶ χεῖρα ὀρέγουσιν ἐν οἷς δύναμις. Ἀλλ᾽ ὅταν εἰς πόλεμον ψυχῆς ὕλη κινήσῃ τὰ οἰκεῖα βλαστήματα, σμικρὸν γίνεται θεῶν ἀπόντων τὸ ἐντεῦθεν ἀντίπαλον. Ἰσχυρὸν γὰρ ἕκαστον ἐν τοῖς οἰκείοις. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν ἐθελήσου- 100 A σιν [18]) ἑαυτῶν ποιῆσαι· ἡ δὲ ἐπιχείρησις [19]) τοιάδε. Οὐκ ἔστιν ἐπὶ γῆς εἶναι μή τινα καὶ μοῖραν ψυχῆς ἄλογον ἔχοντα. Καὶ ταύτην προβέβληται μὲν ὁ πολύς, παρήρτηται δὲ ὁ σοφός· ἔχειν δὲ ἀνάγκη πάντας. Διὰ ταύτης ὡς διὰ συγγενοῦς ἐπὶ τὸ ζῷον ἔρχονται δαίμονες [20]), προδοσίαν ποιοῦντες [21]). Ἀτεχνῶς γὰρ πολιορκίᾳ προσέοικε τὸ γινόμενον. Ὅπερ [22]) δὲ πάσχουσιν ἄνθρακες ὑπὸ δᾳδῶν· θᾶττον γὰρ [23]) ἐξάπτονται διὰ τὴν ἤδη πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτηδειότητα· οὕτως ἡ δαίμονος φύσις ἐμπαθὴς οὖσα [24]), μᾶλλον δὲ πάθος οὖσα ζῶν καὶ B κινούμενον, πελάσασα ψυχῇ, τὸ ἐν αὐτῇ πάθος κινεῖ, καὶ προάγει τὴν δύναμιν εἰς ἐνέργειαν· παραθέσει γὰρ ἕκαστον δρᾷ. Συνεξομοιοῦται δὲ ἅπαν τῷ ποιοῦντι τὸ πάσχον. Οὕτως ἐπιθυμίαν, οὕτω θυμοὺς [25]) ἐξάπτουσι δαίμονες, καὶ ὅσα ἀδελφὰ τούτων κακά, ψυχαῖς ὁμιλοῦντες [26]) διὰ τῶν προσηκόντων σφίσι μερῶν, ἅπερ τῆς παρουσίας αὐτῶν αἰσθάνεται φυσικῶς, καὶ κινεῖται, καὶ ὑπ᾽ αὐτῶν [27]) δυναμοῦται τοῦ νοῦ κατεξανιστάμενα, μέχρις ἂν κρατήσωσι τῆς ὅλης ψυχῆς, ἢ ἀπογνῶσι

in marg. Non ante, sed post ἥρωος distinguunt Mon. A et Pirckh.

18. Ita Codd. omnes, excepto Rehd., qui c. vulgatis libris exhibet ἐθέλουσιν. Dein ἑαυτὸν Barb.

19. Addunt ἔτι Mon. AD. et Vind.

20. δαίμονας λέγει τὰς ἡδονὰς Rehd. in marg. a r. m.

21. ποιοῦντες, superscr. πειρῶντες, Par. A. et (in marg. praefixo γρ.) Par. B.

22. Fort. ὥσπερ.

23. γὰρ om. Codd. omnes.

24. φύσις οὖσα ἐμπ. Vind.

25. Ita Codd. omnes praeter Pirckh., ex quo nihil varietatis enotatum legitur. θυμὸν vulg.

26. ὁμιλοῦντι (superscr. τες) Mon. D. ὁμιλοῦντι.

27. ὑπὸ αὐτῶν Rehd. ὑπ᾽ αὐτῶν (superscr. οῦ) Barb. ὑπ᾽ αὐτοῦ Mon. BCD. Dein κατεξανιστάμεναι Pirckh.

τὴν αἵρεσιν. Οὗτος ἀγώνων ὁ μέγιςος· οὔτε γὰρ καιρὸς, οὔτε τρόπος, οὔτε τόπος ἐςὶν, ὃν ἀνιᾶσι [28]) προς- C βάλλοντες, καὶ ὅθεν οὐκ ἄν τις οἴοιτο, κἀκεῖθεν ἐπιχειροῦσι· πανταχοῦ πάγαι [29]), πανταχοῦ μηχαναὶ, πάντα κινεῖ τὸν οἴκοθεν πόλεμον, ἕως ἂν ἐξέλωσιν, ἢ ἀπαγορεύσωσι. Θεαταὶ δὲ [30]) ἄνωθεν οἱ θεοὶ τῶν καλῶν τούτων ἀγώνων, ὧν ἴση στεφανηφόρος· ὡς εἴθε καὶ τῶν δευτέρων. Ἀλλὰ δέος μὴ τούτους μὲν ἕλῃς, ἐν ἐκείνοις δὲ αἱρεθῇς· ὅταν γὰρ ἡ θεία μοῖρα τῆς ψυχῆς μήτε ἀκολουθήσῃ τῇ χείρονι [31]), καὶ ἀνακόψῃ πολλάκις αὐτὴν καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιςρέψῃ [32]), φύσις ἐν τῷ χρόνῳ ςομοῦσθαι κἀκείνην, ὥςε ἀντέχειν ταῖς ἐμβο- D λαῖς, καὶ οἷον γανωθεῖσαν οὐκέτι δέχεσθαι τὰς ἐκ τῶν δαιμόνων ἐπιῤῥοάς. Θεῖον οὖν οὕτως καὶ ἓν ὅλον τὸ ζῶον ὄντως τότε γίνεται. Καὶ τοῦτο ἔςιν [33]) ἐπὶ γῆς φυτὸν οὐράνιον, ἐγκεντρισμὸν ἀλλότριον οὐ δεξάμενον, ὥςτε ἐξ ἐκείνου φῦσαι καρποὺς, ἀλλ' εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν κἀκεῖνο μεταποιῆσαν [34]). Οἱ δὲ ἀπεγνωκότες αὐ-

28. ἀνιᾶσι (sic) Par. A. Tum σ προβάλλοντες (σ̄ a s. m. superscr.) Mon. A. προβ. Barb. Mox ἐκεῖθεν pro κἀκεῖθεν Par. D.

29. παγαὶ Turn. et Petav. 1., Infra ἐξάλωσιν Barb.

30. δ' Mon. A et Vind.

31. τῷ χείρονι Monacc. Par. C. Pirckh. Vind.

32. ἀποςρέψῃ coni. Rudingerus. Proxime ςομοῦται κἀκεῖνος ἴσως γραπτέον Turn. in Corrigg. Nec multo post ςεγανωθεῖσαν pro γανωθεῖσαν legendum monuit Petavius in Annot. ad Ed. 1., in 2. autem Ed. γρ. ςεγανωθεῖσαν margini adscripsit. Dein pro οὐκ ἔτι receptum οὐκέτι ex libris Mon. BCD et Rehd. οὐκ ἐπιδέχεσθαι scribit Mon. A.

33. τοῦτό ἐςιν Codd. et Edd. — ἐπὶ γῆς φυτὸν οὐράνιον] Respexit nimir. Plat. Tim. p. 90. A. Cf. Plutarch. de exilio T. II. p. 600. F. ed. Francof.; T. III. p. 289. ed. Wyttenb.

34. Ita Par. C. Monacc. Pirckh. Vind. et Petav. 1. 2., itemque Par. B. in marg. praefixo γρ. — κἀκεῖνο μεταποιῆσαι Barb. μεταποιῆσαι a m. pr., a r. μεταποιῆσαν Mon. A. κἀκεῖνοι μεταποιήθησαν Par. ABD. Rehd. et in marg. Barb.; item Turn. et Petav. in marg. sec. Edit. κἀκεῖνον (i. e. ἐγκεντρισμὸν) coni. Rudingerus, quem in Ed. Solisbacensi sequi non debebam, quum hac mutatione opus non sit. Vid. Matth.

τοῦ, τότε δὴ παντελῶς ἤδη [35]) τὸν δεύτερον ἀγωνίζονται ἀγῶνα, ἐκκόψαι τε αὐτὸ καὶ τῆς γῆς ἐκτρῖψαι [36]), ὡς ἂν μηδέν σφισι προσῆκον· καὶ γὰρ αἰσχύνονται τὴν A 101
ἧτταν, εἴ τις ἀλλόφυλος ὢν, ἐν τοῖς αὐτῶν τόποις κρατῶν [37]) περιέρχεται, τρόπαιον νίκης ὢν [38]) καὶ φαινόμενος· ὁ γὰρ τοιοῦτος οὐκ ἐν ἑαυτῷ [39]) μόνῳ ποιεῖ τὴν ζημίαν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους τῆς ἐπικρατείας αὐτῶν συναφίστησιν. Ἀρετῆς γὰρ ζηλουμένης ἔῤῥειν ἀνάγκῃ τὰ χείρω [40]). Διὰ ταῦτα μὲν ἐπιβουλεύουσιν ἀνελεῖν καὶ ἰδιώτην καὶ ἄρχοντα, πάντα ὁντινοῦν τὸν ἀφηνιάσαντα πρὸς τοὺς νόμους τῆς ὕλης· ἀλλ' ἐνταῦθα σὺ βασιλεὺς ὢν ῥᾷον [41]) ἅπαντος ἰδιώτου φυλάττοιο· ἔξωθεν [42]) γὰρ ἐπιχειροῦσι, μὴ προχωρησάντων τῶν B
ἔνδοθεν, πολέμῳ καὶ στάσει καὶ ὅσα λωβᾶται σώματι, [43]) ὑφ' ὧν ἥκιστα ἂν αἱροῖτο βασιλεύς, προμηθὴς ὢν ἑαυτοῦ· ὡς ἔστιν ἄμαχον, ὅταν ἰσχὺς καὶ σοφία συγγένωνται [44])· διαληφθεῖσαι δὲ ἀπ' ἀλλήλων, ῥώμη τε ἀμαθὴς, καὶ φρόνησις ἀσθενὴς, εὐκαταγώνιστοι γίνονται.

Gramm. Gr. p. 819. sq. ed. 2. *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 543., idemque ad Aelian. p. 467 et 373. *Iacob.* ad Lucian. Tox. p. 136. coll. Nostro infr. II. 8. p. 128. C. Dion. Cap. II. p. 36. B. Calv. Enc. Cap. XIV. p. 78. B.

35. ἤδη om. libri Monacc. Par. C et Pirckh.

36. ἐκτρίψαι Codd. et Edd. Turn. atque Petav. 1. 2. Dein μηδέν σφισι pro μηδὲν σφίσι recte exhibent Mon. A et Vind.

37. ζητῶν, in marg. κρατῶν Barb.

38. γρ. ζῶν Par. B in marg.

39. ἐν αὐτῷ Mon. BC. Tum μόνον Barb.

40. Imitatur *Plat.* Civit. VIII. p. 551. A.

41. Fort. ῥᾷον ἄν. Mox φυλάττοιο pro φυλάττοις (φυλάττης Barb.) receptum e Pariss. Monacc. Pirckh. Rehd. Vind.

42. ἔξωθε Rehd. Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 284. sq.

43. σώματα Pirckh., probavitque *Rudingerus.* Mox ἥκιστα ἀναιροῖτο Par. A. βασιλεὺς ἀναιρ. Par. D.

44. συγγίνονται Barb. et Mon. D. Cf. Or. de Regn. Cap. VII. p. 7. B. ibique Annot. Verba διαληφθεῖσαι — — — εὐκαταγώνιστοι γίνονται om. Pirckh. διαλειφθεῖσαι scribunt Mon. BCD.

11.

Ἠγάσω πάντως [1]), ὦ παῖ, τὴν ἐν ταῖς ἱεραῖς εἰκόσι τῶν πατέρων ἐπίνοιαν. Τὸν Ἑρμῆν [2]), Αἰγύπτιοι διπλῆν ποιοῦμεν [3]) τὴν ἰδέαν τοῦ δαίμονος, νέον ἱσάντες παρὰ πρεσβύτῃ [4]), ἀξιοῦντες, εἴπερ τις ἡμῶν μέλλει C καλῶς ἐφορεύσειν, ἔννουν τε εἶναι καὶ ἄλκιμον, ὡς ἀτελὲς εἰς ὠφέλειαν θάτερον παρὰ θάτερον. Ταῦτ' ἄρα καὶ [5]) ἡ Σφὶγξ ἡμῖν ἐπὶ τῶν προτεμενισμάτων ἵδρυται, τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀγαθῶν ἱερὸν σύμβολον,

Cap. XI. 1. πάντας Barb. In Rehd. ω̄ vocabuli πάντως secundae debetur manui.

2. Distinxi puncto ante τὸν Ἑρμῆν praeeuntibus Codd. Par. ACD. Monacc. Pirckh. Rehd. Vind., ubi interrogandi signum habent Par. B et Barb.; comma autem posuerunt Turnebus et Petavius puncto post Ἑρμῆν addito. Codd. Mon. A et Vind. in marg. exhibent hoc scholium: Τινὲς (h. voc. serius praefixum est in Mon. libro; in Vind. autem loco raso habetur) τὸ Ἑρμῆν πρὸς τὸν νέον ἱσάντες συνάπτουσι λέγοντες (novissisimas duas syllabas utriusque verbi Cod. Mon. ab al. m. per ras. habet) οὕτω· τὸν Ἑρμῆν Αἰγύπτιοι νέον ἱσάντες παρὰ πρεσβύτῃ διπλῆν ποιοῦμεν τὴν ἰδέαν τοῦ δαίμονος, ἤτοι αὐτόν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πολυδεύκους· Ὁ Πρωτεὺς ὁ Φάριος, τὸ θαῦμα τὸ Ὁμηρικόν, πολλαὶ μὲν αὐτοῦ (αὐτῷ, primo αὐτῶν Vind.) καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί· ἤγουν αὐτός. (Quae deinceps sequuntur Mon. liber ab al. m. habet) Τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Αὕτη ἡ αἰτιατικὴ ἀναπόδοτός ἐστι διὰ τὸ τεθῆναι εὐθὺς τὴν ἐπανάληψιν (μετανάληψιν Vind.)· τὸ γὰρ τοῦ δαίμονος ἐπανάληψίς ἐστιν· εἰώθαμεν δὲ ἐν ταῖς ἐπαναλήψεσιν ἢ πρὸς τὴν πρότασιν ἐπάγειν τὴν σύνταξιν, ἢ ὡς ἂν βουλώμεθα· δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν, τὸν Ἑρμῆν Αἰγύπτιοι διπλοῦν τὴν ἰδίαν ποιοῦσιν, ὁ δὲ ἐπαναλήψει χρησάμενος τῷ δαίμονος πρὸς ταύτην τὸν λόγον ἐσχημάτισεν. Οὕτως ἔχει καὶ τὸ τοῦ Πολυδεύκους· καὶ γὰρ κἀκεῖ τὸ αὐτοῦ ἐπανάληψίς ἐστιν. (Desunt sequentia in Vind.) Τοιοῦτον καὶ τὸ παρὰ Λιβανίῳ ἐν τῇ τῆς Νικομηδείας μονῳδίᾳ (Tom. III. p. 337.) Reisk.)· Ἐγὼ δὲ τῆς Νικομήδους πόλεως, ἐν ᾗ λόγους μέν, οὓς εἶχον, ἐπηύξησα, φήμην δέ, ἣν οὐκ εἶχον, ἐπεκτησάμην, ταύτην δέ, τὴν ἔναγχος μὲν πόλιν, νῦν (νυνὶ Reisk.) δὲ κόνιν, σιγῇ δακρύσω. Καὶ γὰρ τὸ δακρύσω πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τὸ ταύτην ἀπεδόθη, ἀναποδότου μεινάσης τῆς γενικῆς.

3. Ita Codd. Pariss. Monacc. Pirckh. Rehd. Vind. ποιοῦσι vulg. Cf. Or. de Regn. Cap. VII. p. 7. B. ποιοῦνται Mon. C in marg.

4. παρὰ πρεσβύτην Pirckh. Proxime μέλλοι Mon. BCD.

5. Abest καὶ ab Edd. Petavv. Dein προτενισμάτων Par. A. προτενεισμάτων Pirckh. Mox τῶν ἀρε-

τὴν μὲν ἰσχὺν θηρίον, τὴν δὲ φρόνησιν ἄνθρωπος. Ἰσχύς τε γὰρ, ἔρημος ἡγεμονίας ἔμφρονος [6]), ἔμπληκτος φέρεται, πάντα μιγνῦσα καὶ ταράττουσα πράγματα· καὶ νοῦς ἀχρεῖος εἰς πρᾶξιν, ὑπὸ χειρῶν οὐχ ὑπηρετούμενος· ἀρετὴ δὲ [7]) καὶ τύχη μόλις μὲν, ἀλλ' ἐπὶ μεγά- D λοις συγγίνονται, ὥσπερ ἐπὶ σοῦ συνηλθέτην. Μηκέτ' οὖν ἐνόχλει τοῖς θεοῖς, οἴκοθεν, ἢν ἐθέλῃς, [8]) δυνάμενος σώζεσθαι· τούτοις γὰρ οὐκ ἔχει καλῶς ἀεὶ τῶν οἰκείων ἀποδημεῖν [9]), τοῖς ἀλλοτρίοις καὶ χείροσι φιλοχωροῦντας· εἰ μὴ καὶ ἀσεβὲς τὸ κακῶς [10]) κεχρῆσθαι ταῖς σπαρείσαις εἰς ἡμᾶς ἀφορμαῖς πρὸς τὸ τηρεῖσθαι [11]) τάξει τε καὶ ἑπομένως τῷ δοθέντι κόσμῳ τὰ ἐπὶ γῆς· τοῦτο γὰρ ἀνάγκην [12]) ἐςὶ ποιούντων τοῦ πάλιν αὐτοὺς ἥκειν πρὸ τῶν τεταγμένων χρόνων ἐπιμελησομένους τῶν τῇδε· ἀλλὰ τότε μὲν [13]), τῆς ἁρμονίας, ἣν 102 A ἥρμοσαν, ἐκλυομένης τε καὶ γηρώσης, ἔρχονται πάλιν αὐτὴν ἐντενοῦντες, καὶ οἷον ἀποψύχουσαν ζωπυρήσοντες, καὶ τοῦτο δρῶσι χαίροντες, λειτουργίαν ταύτην τινὰ [14])

τῶν pro τῶν ἀγαθῶν legendum censet *Bevingius*.

6. ἡγεμονείας Par. A. ἔμφρονος praebuerunt Codd. omnes praeter unum Rehd., in quo, ut in Edd. est εὔφρονος. Cf. Or. de Regn. l. c. Post ἔμπληκτος inepte inserunt ἔρημος Mon. BC. Dein pro μιγνύουσα scripsimus μιγνῦσα auctoritate Codicum omnium.

7. δὴ Par. AB. Mon. BCD. Vind.

8. Voci οἴκοθεν ν a s. m. additum in Mon. A. Dein εἰ ἐθέλῃς Mon. BCD.

9. Verba γὰρ — ἀποδημεῖν a pr. m. in marg. habet Vind. ἔχειν pro ἔχει scribit Par. C. Articulum ante ἀλλοτρίοις a s. m. habet Vind.

10. Ita Codd. omnes, excepto Rehd., in quo, ut in Edd., est καλῶς.

11. τηρῆσαι Par. D. Paullo post νόμῳ pro κόσμῳ Par. B. c. Barb. Dein τὰ ἐπὶ τῆς γῆς Vind.

12. ἀνάγκη Par. AD. Mon. BCD. Pirckh. Mox αὐτὸς ἥκειν Par. A.

13. Ita Codd. omnes. ἀλλὰ ποτὲ μὲν vulg. Tum ἥρμοσεν Mon. BCD.

14. καὶ λειτουργίαν Mon. BC. τινὰ ταύτην Mon. A. Dein ἐκπιπλάντες Par. A et Mon. BCD. ἐκπιπλάντες, μ a s. m. superscr., Rehd.

ἐκπιμπλάντες τῇ φύσει τοῦ κόσμου· ἄλλως τε [15]) ἥξουσιν ἐφθαρμένης τε αὐτῆς καὶ ῥαγείσης κάκῃ τῶν παραλαβόντων, ὅταν μηδαμῶς ἄλλως [16]) οἷά τε ᾖ τὰ τῇδε σώζεσθαι. Οὔκουν ἐπὶ σμικροῖς, οὐδ' ὅταν ἁμαρτάνηται περὶ τὸ καὶ τὸ, κινεῖται θεός. Ἦ [17]) μέγα τι χρῆμα ὁ εἷς ἐκεῖνος, δι' ὃν ἥξει τοῦ μακαρίου τις γένους ἐνθάδε· ἀλλ', ὅταν ἡ σύμπασα τάξις καὶ τὰ με- B γάλα φθείρηται, τότε δεῖ φοιτᾷν αὐτοὺς, ἐνδώσοντας ἀρχὴν ἄλλης διακοσμήσεως. Μηδὲν οὖν ἀγανακτούντων ἄνθρωποι κακὰ αὐθαίρετα [18]) ἔχοντες, μηδὲ αἰτιάσθων τούςδε μὴ προνοεῖν σφῶν· ἡ γὰρ πρόνοια καὶ αὐτοὺς ἀπαιτεῖ τὸ παρ' ἑαυτῶν εἰςάγειν. Ἐπεὶ ἔν γε τῷ τόπῳ τῶν κακῶν οὐ θαυμασὸν εἶναι κακὰ, ἀλλὰ θαυμασὸν, εἴ τι καὶ [19]) μὴ τοιοῦτον ἐνταῦθα· τοῦτο γὰρ μέτοικον [20]) καὶ ἀλλότριον, καὶ τοῦτο προνοίας, δι' ἣν ἔξεσι μὴ ῥᾳθυμοῦντας, ἀλλὰ χρωμένους οἷς παρ' αὐτῆς [21]) ἔχομεν, πάντα πάντως εὐδαίμονας εἶναι. Οὐ C γὰρ ἔσιν [22]) ἡ πρόνοια κατὰ τὴν μητέρα τοῦ νεογιλοῦ βρέφους, ἣν δεῖ πράγματα ἔχειν, ἀποσοβοῦσαν τὰ προςπτησόμενα καὶ λυπήσοντα· ἐκεῖνο γὰρ ἀτελὲς ἔτι καὶ οἴκοθεν ἀβοήθητον· ἀλλὰ κατ' ἐκείνην, ἥτις αὐξήσασά γε [23]) αὐτὸ καὶ ὁπλίσασα, χρῆσθαι κελεύει καὶ τὰ κακὰ ἀπερύκειν. Ταῦτα φιλοσόφει τε ἀεὶ, καὶ τοῦ παντὸς ἄξια ἀνθρώποις εἰδέναι ἡγοῦ. Καὶ γὰρ πρόνοιαν νομιοῦσι, καὶ ἑαυτῶν [24]) φροντιοῦσιν, εὐσεβεῖς τε καὶ ἐπιμελεῖς ἅμα γινόμενοι· καὶ οὐχ ἡγήσονται θεοῦ τε

15. δὲ Par. D. Proxime ἐνφθαρμένης Pirckh.

16. ἀλλοῖά τε Par. A.

17. Ita Monacc. Par. C. Pirckh. Rehd. Vind. ᾗ vulg. Proxime δι' ὃν om. Vind. In seqq. δὴ pro δεῖ Par. D.

18. αὐθαίρεται Mon. D.

19. καὶ om. Par. C. Pirckh. Vind.

20. μετοίκην Mon. D.

21. παρ' αὐτοῖς Barb. Pirckh. Mon. D. et a pr. m. Rehd.

22. Ita sponte scripsi pro οὐ γάρ ἐστιν. Mox νεογιλλοῦ Par. ABD et Mon. BCD. νεογηλλοῦ Barb. et Rehd. In proximis προςπτησσόμενα Mon. BCD.

23. γε (τε) Par. B c. Barb.

24. αὐτῶν Barb. Paullo post ἅμα om. idem c. Par. B.

ἐπιςροφὴν καὶ χρῆσιν ἀρετῆς ςασιάζειν πρὸς ἄλληλα. D
Ἔῤῥωσο· τὸν δὲ ἀδελφὸν, εἰ σωφρονεῖς, κώλυε [25]) τὴν
σαυτοῦ τε καὶ Αἰγυπτίων εἱμαρμένην προαναιρῶν· ἔξεσι
γάρ. Ἐνδοὺς δὲ [26]) καὶ μαλακισθεὶς, ὀψὲ περίμενε
τοὺς θεούς.

12.

Εἰπὼν ἀπῆρε τὴν αὐτὴν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ὑπελεί-
πετο, χρῆμα ἥκιςα τῆς γῆς ἄξιον, ὃς αὐτίκα [1]) προςε-
φιλονείκει τὰ κακὰ αὐτῆς ἐξορίσαι, μηδέν τι βίᾳ χρώ-
μενος· ἀλλ' ἔθυε [2]) γὰρ Πειθοῖ, καὶ Μούσαις, καὶ
Χάρισιν, ἑκόντας ἅπαντας ἐναρμόζων τῷ νόμῳ. Τῶν
θεῶν δὲ [3]), ὅσα τε ἀὴρ φέρει, καὶ ὅσα ποταμοῦ δῶρα A
καὶ γῆς, ἅπαντα χορηγούντων ἄφθονα τοῦ βασιλέως 103
αἰδοῖ [4]), ὁ δὲ τὰς μὲν ἀπολαύσεις ἀνίει τῷ πλήθει· αὐ-
τὸς δὲ ἅπασαν μὲν ῥᾳςώνην ἀπελίμπανεν, ἅπαντα δὲ
πόνον ἀνθηρεῖτο, ὕπνου μέν ὀλίγον, φροντίδων δὲ
πλεῖςον [5]) μεταλαγχάνων, καθάπαξ εἰπεῖν, ἄσχολος ὢν
ὑπὲρ τῆς ἁπάντων σχολῆς. Ταῦτ' ἄρα καὶ καθ' ἕνα,
καὶ κατ' οἴκους, καὶ κατὰ συγγενείας, καὶ πόλεις, καὶ
νομοὺς [6]) ὅλους, ἀγαθῶν ἐπίμπλη πάντας ἀνθρώπους
τῶν τε εἴσω καὶ τῶν θυραίων. Ἀρετῆς τε [7]) γὰρ ζη- B

25. *σωφρονεῖν κώλυε* Mon. D.

26. Ita plurimi libri. *γὰρ* pro *δὲ*, quod a s. m. habet etiam Mon. A, legitur vulg. et in Codd. Par. B. Barb. Rehd.

Cap. XII. 1. *ὃς αὐτίκα* a s. m. in marg. habet Vind.

2. *ἴθυεν* Par. B. Dein *πυθοῖ* Mon. BCD.

3. *δὲ* om. Mon. D. et Vind. *τε* scribit Barb.

4. Ita pro vulg. *τῷ βασιλεῖ* Codd. omnes. Voc. *αἰδοῖ* a corr. superscriptum in Rehd. Mox *ἀνίη* Par. B. c. Barb.

5. *ὀλίγου* — — *πλεῖςων* Edd. et Codd. omnes excepto Par. D., qui exhibet *πλεῖςον*, unde sine haesitatione *ὀλίγον* — — *πλεῖςον*, ut eleganter scriptum legitur in Orat. de Regn. Cap. V. p. 5. C., emendandum censui.

6. Ita Vind. c. 2. Ed. Petav. *νόμους* Pariss. Mon. BCD. Pirckh. Rehd. Turn. et Petav. 1. 2. *νόμοὺς* (sic), altero accentu ultimae syllabae a s. m. imposito, Mon. A. Deinceps *ἐπίμπλει* Par. B et Barb. *ἐπίπλη* Par. A et Mon. BC.

αι
Mox *θυρέων* Par. D.

7. *τε* om. Mon. A. et Vind. Mox in Par. AB et Barb. scribitur *ἤσκησεν*.

λον ἤσκησε, πρὸς ἓν τοῦτο πᾶν μάθημα καὶ πᾶν ἐπι-
τήδευμα τάξας ἀσκεῖσθαι, καὶ γέρα προὔθηκε τοῖς ἀρί-
ϛοις ἄρχειν ἀνθρώπων, καὶ ποιεῖν ὁμοίους [8]) τοὺς ἀρ-
χομένους. Αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ
ἔῤῥειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον [9]). Συνεπεδίδου δὴ
καὶ [10]) παιδείας ἁπάσης ἔρως, ὅση τε τῆς γνώμης ἐϛὶ,
καὶ ὅση τῆς γλώττης. Καὶ γὰρ τοὺς ἐν τῷ τοιῷδε δια-
φέροντας οὐκέτ' ἦν ἀγελαίους ὁρᾷν, ἀλλὰ λαμπροὺς ταῖς
παρὰ βασιλέως τιμαῖς, τέχνην παρεχομένους ὑπηρέτιν [11])
φρονήσεως, ὅτι νοῦς πρόεισι λέξεσιν ἀμπεχόμενος· τὸ C
δὲ εὖ τε καὶ χεῖρον ἐϛάλθαι τὸν αὐτὸν, ὥϛπερ ἄνδρα,
καὶ εὐσχήμονα [12]) καὶ ἀσχήμονα δείκνυσι. Καὶ προ-
παίδειαν [13]) οὖν Ὄσιρις ἠξίου τιμᾷν· παιδείαν γὰρ ἀρε-
τῆς ᾤετο πηγὴν εἶναι. Εὐσέβειά γε [14]) μὴν τότε δὴ
μάλιϛα πάντων καιρῶν Αἰγυπτίοις ἐπεχωρίασε. Ταῦτα
μὲν ψυχῆς ἀγαθὰ, καὶ εὐθηνοῦντο αὐτῶν ἐπὶ τῆς Ὀσί-
ριδος βασιλείας Αἰγύπτιοι, ὡς ἐοικέναι τὴν χώραν ἀρε-
τῆς διδασκαλείῳ, τῶν παίδων πρὸς ἕνα βλεπόντων τὸν
ἡγεμόνα [15]), καὶ δρώντων τε ἓν, ὅ τι ὁρῷεν, καὶ λε- D
γόντων ἓν, ὅ τι ἀκούοιεν. Πλούτου δὲ αὐτὸς μὲν
ἠμέλει· ὅπως [16]) δὲ πᾶσι παρείη, τούτου τὴν ἅπασαν
ἐπιμέλειαν εἶχεν, ἀδωρότατός τε ὢν καὶ φιλοδωρότα-
τος [17]). Καὶ φόρους ἀνῆκε πόλεσι· καὶ ἀπορουμένοις

8. ὁμοίως Pirckh.

9. Verba καὶ ἔῤῥειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον praebuerunt Codd. omnes praeter Rehd., a quo, ut ab Edd. Turn. et Petavv., haec absunt. ἐῤῥεῖν scribit Barb. ἔρειν Vind. αἴρειν Mon. BCD. ἔῤῥειν tamen correctum in marg. libri Mon. C. Cf. Calv. Enc. Cap. XXIII. p. 86. BC. et Or. de Regn. Cap. XXXI. in f. ibique Annot.

10. καὶ vulg. omissum recepi ex Pariss. Monacc. Rehd. Vind. Dein παιδίας scribit Barb.

11. ὑπηρέτην Pirckh.

12. καὶ ἀσχήμονα a s. m. in marg. habet Vind. δείκνυσιν est in Barb.

13. προπαιδίαν Barb.

14. τε Pirckh. δὴ om. Par. A. Tum ἐπεχωρίασεν scribit Barb.

ὀν α
15. τῶν ἡγεμόνων Mon. D. τῶν ἡγεμόνων.

16. ὥϛπερ a m. pr. videtur habuisse Vind. παντὶ pro πᾶσι dant Pariss. AC. Monacc. Pirckh. Vind.

πολυ
17. φιλοδωρ. Mon. D. πολυδωρ. Mon. A.

ἐπέδωκε [18]), καὶ τὸ πεπτωκὸς ἤγειρε, καὶ τὸ μέλλον
ἰάσατο· τὴν μὲν εἰς μέγεθος ἦρε, τὴν δὲ εἰς κάλλος
ἤσκησε, τὴν δὲ οὐκ οὖσαν προςέθηκε, τὴν δὲ ἐκλελειμ-
μένην συνῴκισεν [19]). Ἀπολαύειν μὲν οὖν ἀνάγκη καὶ
τὸν καθ' ἕνα τῶν κοινῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ οὐκ ἐπόνει [20])
καθιεὶς καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ δεῖνος φροντίδα, ὡς ἐπ' 104 A
ἐκείνου γενέσθαι τὸ μηδένα ἀνθρώπων [21]) ὀφθῆναι δα-
κρύοντα· οὐδὲ ἠγνόησεν Ὄσιρις, ὅσις ὅτου δέοιτο, καὶ
τί κωλύει [22]) τὸν δεῖνα μακάριον εἶναι. Ὁ μὲν δικαί-
ας ἦρα τιμῆς, καὶ ἀπέδωκεν [23])· ὁ δὲ [24]) ἐπειδὴ βιβλί-
οις προςανέχων, ἄσχολος ἦν ἐκπορίζειν τροφὴν, ἐν πρυ-
τανείῳ σίτησιν [25]) ἔδωκεν· ὁ δὲ τιμῆς μὲν [26]) ἀνθρωπί-
νης ἠμέλει, καὶ τὰ περιόντα αὐτὸν εὖ μάλ' ἔβοσκε,
λειτουργῶν δ' ἴσως ᾐσχύνετο· οὐδὲ τοῦτο [27]) ἠγνόη-
σεν, ἀλλ' ἀνῆκε τῆς λειτουργίας, οὐκ ἐνοχληθεὶς, ἀλλ' B
ἐνοχλήσας τῷ, πρὶν αἰτηθῆναι [28]), δοῦναι, αἰδοῖ σο-
φίας ἀξιῶν τὸν τοιοῦτον αὐτόνομον εἶναι καὶ ἄφετον,
ὥςπερ ζῶον ἱερὸν, ἀνειμένον θεῷ· συνελόντα δ' [29]) εἰ-
πεῖν, τῆς ἀξίας οὐδεὶς ἡμάρτανεν, εἰ μὴ ὅτῳ κακόν τι

18. ἂν ἴδωκε Par. A.

19. συνώκησεν Mon. C. συνῴ-κησεν (ι supra) Par. A. συνώκισε Barb., cuius lectiones variantes hic desinunt.

20. ἐπαίνει (ὁ supra) Mon. D. ἐπαίνει Mon. BC.

21. ἄνθρωπον Monacc. Par. C. Vind.

22. Fort. legendum κωλύοι.

23. Ita Par. AC. Monacc. Vind. ἀπίδωκε (ά supra) Pirckh. ἐπίδωκεν Par. D. ἐπίδωκεν Par. B. c. Rehd. et vulgg. libris.

24. ὁ δ' Mon. A. et Vind.

25. σίτισιν Par. B.

26. μὶν abest a Par. D. Mox αὐτῷ pro αὐτὸν scribit Par. B. Dein οὐ μάλ' Par. A. μάλ' pro vulg. μάλα item exhibent Monacc. Par. C. et Vind. ἔβοσκεν Par. A. c. Rehd. Mox pro ᾐσχύνετο *Bevingio* in mentem venit ᾐσχάλλετο, cuius loco scribere potius debebat ἤσχαλλε. Sed hac coniectura omnino carere possumus.

27. Ita Codd. τοῦτον vulg.

28. ἀπαιτηθῆναι Par. A. In seqq. καὶ ἄφετον om. Par. C. et Pirckh. Deinceps ὡςπερι (sic) exhibet Mon. D.

29. δ' om. Par. A.; Mon. BCD scribunt δέ. Mox οὐδὲν pro οὐδεὶς iidem libri et (a pr. m.) Mon. A. Tum ἥμαρτεν Par. A.

ὠφείλετο· τούτῳ δὲ οὐκ ἔνειμε [30]) τὴν ἀξίαν· φιλοτιμίαν γὰρ ἐποιεῖτο [31]) πραότητι γνώμης καὶ χρησοῖς ἔργοις καὶ τὸν ἀναιδέσατον ἐκνικήσειν. Καὶ ταύτῃ γε ᾤετο τοῦ τε ἀδελφοῦ καὶ τῆς συνωμοσίας [32]) αὐτοῦ περιέσεσθαι, ἀρετῆς [33]) περιουσίᾳ μεταποιήσας τὰς φύσεις, ἓν τοῦτο γνώμης σφαλλόμενος. Βασκανία γὰρ ὑπ' ἀρετῆς οὐ παύεται μᾶλλον, ἀλλ' ἐξάπτεται. Εἰ γὰρ φύ- C σιν ἔχει τὸ ἀγαθοῖς ἐπιφύεσθαι, ὅσῳ πρόεισι [34]) τἀγαθά, καὶ τὸ ἐπ' αὐτοῖς λυπεῖσθαι συνεπιδίδωσιν, ὅπερ ἔπαθε πρὸς τὴν Ὀσίριδος ἀρχὴν ὁ βαρύσονος ἀδελφός.

13.

Εὐθύς γε μὴν τὴν ἡγεμονίαν παραλαμβάνοντος [1]), μικρὸν ἐδέησεν ἀπολέσθαι, τὴν κακὴν κεφαλὴν προσουδίζων τε καὶ κίοσι προσαράσσων· ἡμερῶν συχνῶν [2]) οὐ προσηνέγκατο σῖτον, καίτοι βορώτατος ἦν· ἀπεσείσατο ποτὸν, καίτοι φιλοινότατος ἦν [3]). Ὕπνου μὲν ἐρῶν, ἄμοιρος [4]) διετέλει· ἐγρηγόρσει δὲ συνείχετο, καὶ

Proxime ὅτι pro ὅτῳ id. ὅτι ᾧ κακὸν ὠφείλ. Par. B.

30. ἔνειμε Monacc. Par. C. Pirckh. Vind. ἔνειμεν Par. B.

31. ἐπεποίητο Par. D. Verba ἔργοις — ταύτῃ γε in marg. habet Vind. — ἐκνικύσειν, in marg. a r. m. ἐκνικήσειν Mon. C.

32. Ita Codd. omnes praeter Rehd., qui, ut Edd. Turn. et Petav. 1. 2., articulum om. Dein verba — ἔσεσθαι — — — τὰς φύσεις, utpote in contextu neglecta, in Cod. Vind. eadem manus, quae glossas scripsit marginales, ad oram apposuit.

33. Addit γὰρ Par. A. Tum μεταποιῆσαι (ήσας superscr.) Mon. D. μεταποιῆσαι Mon. BC. Mox ἐν τούτῳ Par. AC. Monacc. Pirckh. Vind. γνώμης pro γνώμῃ scripsimus auctoritate Codicum omnium.

34. πρόσεισι videtur fuisse in Mon. A. Deinde scribitur τὰ ἀγαθὰ in Par. AC et Mon. BCD.

CAP. XIII. 1. παραλαμβάνοντες (ος superscr.) Mon. D. μικροῦ Pirckh. Tum προσαράττων Mon. A. et Vind. Quorum prior liber προ a corr. m. habet. προσαράσσον est in Mon. D.

2. συχνῶς id.

3. Ita Codd. omnes praeter Rehd., qui cum editis libris exhibet ὢν — — ὢν.

4. ἄμοιρος receptum e Codd. Monacc. Pirckh. Vind. Solus Rehd. in vulg. ἄϋπνος acquiescit.

μάλα ἀποδιοπομπούμενος, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ μύων ἐπί- D
τηδες, τοῦ τὴν ψυχὴν ἀνεθῆναι τῶν κεντούντων τῆς
μνήμης. Ἀλλ' ἔςιν ἡ μνήμη πρὸς τὸν ἐθέλοντα [5]) κα-
ταθέσθαι φιλονεικότατον· ὥςτε καὶ μύσαντι τῶν κακῶν
ἡ φαντασία παρῆν· καὶ ὕπνου δὲ, εἴ ποτε, παραθρέ-
ξαντος [6]) ὄναρ ἂν ἀθλιώτερον ἔπραττεν, ἐν ὀφθαλμοῖς
ὁρῶν πάγον [7]) ἐκεῖνον, ψήφους ἐκείνας, χεῖρας ἐκείνας
ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἀπαξαπάσας· καὶ [8]) διαναςάντι δ' ἂν
ἀσμένως μίσει τῆς χαλεπῆς ὄψεως, ἐπὶ χρόνον συχνὸν 105 A
περιεβομβεῖτο τὰ ὦτα τῇ τῶν εὐφημούντων ἠχοῖ· οὔτε
ἀτρέμας ἔχειν ἠνείχετο, τῆς ψυχῆς ἀσχαλλούσης [9]), καὶ
προκύπτοντα τῆς οἰκίας συμφοραὶ διεδέχοντο, καὶ ἐν
λόγοις, καὶ ἐν ἔργοις, καὶ ἐν ᾠδαῖς τῶν ἁπάντων
Ὄσιρις ἦν, ὡς μὲν καλὸς ἰδεῖν, ὡς δὲ σοφὸς εἰπεῖν ὁ
νέος βασιλεὺς, καὶ τὸ μεγαλόφρον, ὅτι οὐκ ἀλαζὸν [10]),
καὶ τὸ πρᾶον, ὅτι ἀταπείνωτον. Αὖθις οὖν ὑπενόσει
καὶ κατεκλείετο, οὐκ ἔχων ὅ τι τῷ ζῆν χρήσεται [11]),
οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ἡ γυνὴ, διωλύγιον ἄλλο κακὸν, ἑαυ-
τῆς κομμώτρια, θεάτρου καὶ ἀγορᾶς [12]) ἄπληςος, τὰς B
ἁπάντων ὄψεις βουλομένη τε καὶ οἰομένη πρὸς ἑαυτὴν
ἐπεςράφθαι· παρ' ὃ καὶ μείζω συμφορὰν ἐπεποίητο
τῆς βασιλείας ἐκπεπτωκέναι τὸν ἄνδρα, ἐκείνως ἂν οἱο-

5. θέλοντα Mon. BC et Pirckh. Mox Edd. Turn. et Petav. 1. perperam habent φιλονικώτατον, recte tamen Codd. cum sec. Ed. Petav. φιλονεικότατον, quod prima editione Petav. usus coniecit etiam *Bevingius*; sed male scripsit φιλονεικώτατον.

6. περιθρέξαντος Par. C. περιτρέξοντος (sic) Pirckh.

7. πάγων Mon. D. ἐκείνας post ψήφους om. idem liber. Dein ἅπαξ ἁπάσας scribunt idem et Vind. ἁπάσας tantummodo exhibent Pariss. AC. Mon. BC et Pirckh.

8. καὶ abest a Par. D.

9. ἀσχαλούσης Par. B. Mon. BCD. Rehd.

10. ἀλαζὼν Par. A. c. Rehd.

11. χρήσηται Par. AB.

12. καὶ γὰρ pro καὶ ἀγορᾶς Par. A. Post ἁπάντων e Codd. Pariss. Monacc. Pirckh. et Vind. inseruimus ὄψεις, cuius loco in Rehd. et vulgg. libris post οἰομένη exstat ψυχάς. Tum πρὸς αὐτὴν scribunt Pariss. Monacc. et Vind., neque aliter a m. pr. habebat Rehd.

μένη δημοσιεύσειν [13]) τὴν πολιτείαν ἐπὶ μείζονος ὑποθέσεως, καὶ καθηδυπαθήσειν τὴν ἐξουσίαν· ἑαλώκει τε αὐτῆς [14]) ὁ Τυφὼς, ἤδη πρεσβύτης ὢν, ὥσπερ παιδάριον ἀφροδίτης ἀρχόμενον, καὶ ἦν αὐτῷ τὸ μέρος τῆς συμφορᾶς αἰδὼς τῆς ἀνθρώπου [15]), πρὸς ἣν ἐπεφιλοτίμητο C τὴν μεγίστην [16]) ἄρξειν ἀρχὴν, κἀκείνῃ τὴν δυναστείαν κοινώσεσθαι· ἡ δὲ καὶ ἐν ἰδιώτῃ [17]) βίῳ χρῆμα φανερώτατον ἦν, εὐδοκιμεῖν ἐν τοῖς πλεῖσον ἀντικειμένοις φιλοτιμουμένη, θηλυτάτη μὲν γυναικῶν τρύφημα προσεξευρεῖν, καὶ ἐπιποιῆσαι κάλλει, καὶ ἐνδοῦναι τῇ φύσει· παραβολωτάτῃ δὲ ἀῤῥένων ἐπιθέσθαι σκέμματι, καὶ τολμῆσαι πεῖραν [18]), ποικιλοπράγμων [19]) τε οὖσα καὶ καινοτόμος. Παρεσκεύασο δὴ πρὸς ταῦτά τε καὶ πρὸς τἄλλα [20]) καὶ γυναῖκας ἑταιριsρίας καὶ ἄνδρας πε- D λάτας πάντας ὁμοιογνώμονας ἔχειν, καὶ χρῆσθαι πρὸς ἃ ἐπεφύκει, καὶ οἴκοι καὶ θύραζε. Ὀσίριδι δὲ καὶ ὅτι γυναικωνῖτις [21]) ἦν, τὸ παιδάριον ἀνέμνησε, τοῖς ἀνθρώποις ὁρώμενον· καί τοι τὸ παιδίον [22]), ὁ Ὦρος,

13. δημοσιεύειν Par. A. δημο^{σ}σιεύειν ab una manu Mon. C. Pro πολιτείαν est γρ. πολυτίλειαν in marg. Par. B. Deinceps ἐπὶ μείζονος τῆς ὑποθέσεως in Mon. AD et Vind.

14. Ita vulgatum αὖθις emendavit iam *Boissonadius* ad Philostrat. Heroic. p. 481. ex Cod. Paris. 1038. a me litera C insignito, quocum faciunt rell. Mss., et nuper ex coniectura *Bevingius*. Mox in Turn. et Petav. 1. 2. exstat Ἀφροδίτης. Proxime τι μέρος scribendum videtur. μέλος pro μέρος habet Vind.

15. τοῦ ἀνθρώπου primo fuerat in Rehd.

16. τὴν μεγάλην Par. B. in marg. Mox κοινώσασθαι Codd. praeter Pirckh. omnes.

17. ἰδίῳ Par. A.

18. πεῖραν Rehd. πειρᾶν Par. A. et Mon. BCD.

19. μεγαλοπράγμων, quod Par. B. in marg. habet praefixo γρ., ead. m. superscriptum est in Par. A.

20. πρὸς τὰ ἄλλα Mon. BCD.

21. γυναικονῖτις Turn. et Petav. 1. γυναικονίτις Rehd. γυναικωνίτις Mon. A et Vind. γυναικωνίτης Mon. BCD. Proxime γρ. τὸ παιδίον ὑπέμνησε τοὺς ἀνθρώπους Par. B. in marg.; ἀνέμνησε τοῖς ἀνθρώποις et inter versus ὑπέμνησε τοὺς ἀνθρώπους Par. D.

22. Ita Pariss. Monacc. Vind. παιδάριον Edd. et Codd. rell. ὁ ὦρος Codd. omnes. ὁ Ὦρος Edd.

θίαμα σπάνιον ἦν. Μίαν γὰρ ἀρετὴν Ὄσιρις ᾤετο γυναικὸς [23]) εἶναι τὸ μήτε τὸ σῶμα αὐτῆς, μήτε τοὔνομα διαβῆναι τὴν αὔλειον. Οὔκουν οὐδὲ τὸ ἐν ἄκρῳ γενέσθαι τῆς τύχης παρεκίνησε τοῦ καθεςῶτος τὴν σώφρονα, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῷ μεγέθει τῆς ἐξουσίας ἐκρύπτετο. Ἐπεὶ μηδὲ αὐτὸς ὡς παρὰ τοῦτο εὐδαιμονέςερος ἐγανύσκετο [24])· ἀλλ' ᾔδει, καὶ μὴ τυχὼν, 106 A
οὐκ ἂν ἧττον εὐδαίμων γενόμενος. Αὐτὸς γάρ τις ἕκαςος ἑαυτῷ τοῦ τοιούτου ταμίας, ἀγαθὸς εἶναι βουλόμενος. Διὸ τοὺς μὲν ἀρετῇ συζῶντας, ἰδιώτας τε ὄντας καὶ ἄρχοντας, ἴδοι τις ἂν ὁμοίως [25]) εὐθυμουμένους. Ἅπας γὰρ βίος ἀρετῆς ὕλη. Καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς [26]) ὁρῶμεν τοὺς τῆς τραγῳδίας ὑποκριτάς· ὅςτις καλῶς ἐξήσκησε τὴν φωνὴν, ὁμοίως ὑποκρινεῖται [27]) τόν τε Κρέοντα καὶ τὸν Τήλεφον, καὶ οὐδὲν θάλουργῇ [28]) τῶν ῥακίων διοίσει πρὸς τὸ μέγα καὶ [29]) καλὸν ἐμβοῆσαι, καὶ καταλαβεῖν ἠχοῖ τοῦ μέλους τὸ θέατρον· ἀλλὰ καὶ B
τὴν θεράπαιναν καὶ τὴν δέσποιναν μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιδείξεται μουσικῆς, καὶ ὅ τι ἂν περιθῆται [30]) προςωπεῖον, τὸ καλῶς αὐτὸν ὁ χορηγὸς τοῦ δράματος ἀπαιτεῖ· οὕτως ἡμῖν θεὸς καὶ τύχη περιτίθησιν ὥςπερ προςωπεῖα τοὺς βίους ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦ κόσμου δράματι, καὶ οὐδέν τι μᾶλλον ἕτερος ἑτέρου βίος βελτίων, ἢ χείρων, χρῆται δὲ, ὡς ἕκαςος δύναται. Δύναται δὲ ὁ σπουδαῖος ἁπανταχοῦ καλῶς διαγίνεσθαι [31]), κἂν τὸν πτωχὸν, κἂν

23. γυναικῶν Par. AC. Mon. D. Pirckh. Vind. et (a corr. m.) Rehd. Mox μηδὲ τοὔνομα Par. AC. Dein αὔλειον pro αὔλιον obtulerunt Pariss. Monaco. Rehd. Vind. De Pirckh. libro silet Rudingerus. Respexit Noster procul dubio *Menandr.* Comic. Reliqq. p. 87. ed. Meinek. v. 8—10., ubi cf. *Bentl.* Emendatt. p. 466.

24. Ita Par. ABD et Mon. BCD. ἐγαννύσκετο Edd. Codd. rell.

25. ὁμοίους Vind.

26. ἐπὶ σκηνὴν Mon. BCD.

27. ὑποκρίνεται Par. A.

28. τάλουργῇ Edd. Turn. et Petav. 1. et Cod. Vind. τ' ἁλουργῇ Mon. BCD e Rehd. τάλουργῇ Mon A et Petav. 2. τάλουργὸν Pirckh. Silent Parisini.

29. καὶ superscriptum in Par. D. Proxime βοῆσαι Par. A.

30. περιθῆται id. περιθεῖται Rehd.

31. διαγίγνεσθαι Par. D.

τὸν μόναρχον ὑποκρίνηται· διοίσεται δὲ οὐδὲν [32]) περὶ C
τοῦ προςωπείου. Ἐπεὶ [33]) καὶ ὁ τραγῳδὸς γελοῖος ἂν γένοιτο, τὸ μὲν φεύγων, τὸ δὲ αἱρούμενος. Καὶ γὰρ ἐν [34]) τῷ τῆς γραὸς εὐδοκιμῶν, ςεφανοῦταί τε καὶ κηρύττεται, καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως ἀσχημονῶν, κλώζεται [35]) καὶ συρίττεται, ἔςι δὲ ὅπῃ [36]) καὶ λίθοις βάλλεται. Βίος γὰρ οὐδεὶς οἰκεῖος ἡμῶν, ἀλλοτρίους δὲ ἔξωθεν περικείμεθα· ἡμεῖς δὲ, τὸ χρώμενον [37]) ἔνδοθεν, ἀμείνους καὶ χείρους [38]) αὐτοὶ ποιοῦντές τε καὶ δεικνύντες, ἀγωνιςαὶ ζώντων δραμάτων. Ταῦτ' ἄρα ὥςπερ ἐσθῆτας ἔςιν [39]) αὐτοὺς ἀμφιέσασθαι καὶ μεταμφιέσασθαι. D

14.

Ὄσιρις μὲν οὖν· ἐπεπαίδευτο γὰρ, τί τὸ οἰκεῖον, καὶ τί τὸ ἀλλότριον· μέτρον [1]) εὐδαιμονίας ἠπίςατο τὴν ψυχὴν οὖσαν. Αὐτόν [2]) τε οὖν καὶ τοὺς οἴκοι παρείχετο τοὺς αὐτοὺς τὰς γνώμας, ἰδιώτας καὶ ἄρχοντας ἀνεκπλήκτους ὑπὸ τῶν ἔξωθεν. Οἱ δέ [3])· αἰσθήσει τε

32. οὐδὲν abest a Par. C. et Pirckh.

33. Ἐπεὶ om. Pirckh. Deinceps ὁ τραγῳδὸς (γ) γελοῖος (β) ἂν (α) γένοιτο (δ) τὸ Vind. γένοιτο ἂν γελοῖος Mon. A. Sed novissimum vocabulum s. m. superscriptum habet.

34. Praepositio abest a Vind.

35. κολάζεται Pirckh.

36. ὅπῃι Par. A. ὅπῃ Par. CD. ὅπῃ Par. B. Mon. ABCD. Pirckh. ὅποι Edd. Turn. et Petav. 1. 2., item Codd. Rehd. et Vind. In posteriore autem libro οι per ras. enatum est. ὅπου coni. *T. Hemsterhusius* ad Lucian. Nigrin. Tom. I. p. 242. ed. Bip. Tum λίθος Vind.

37. τὸ χρώμενον (κατὰ) Par. C.

38. δηλονότι τοὺς βίους Rehd. Tum αὐτὸ Par. A.

39. ἐσθῆτάς ἐςιν et Codd. et Edd. ἀμφιάσασθαι καὶ μεταμφιάσασθαι Par. A. ἀμφιάσασθαι (ε) καὶ μεταμφιάσασθαι (ε) Par. B. μεταμφιέσεσθαι Rehd.

Cap. XIV. 1. Respexit Protagorae dictum in Platonis Theaetet. p. 152. A., ubi cf. p. 161. B. 168. D. 183. B. et Legg. IV. p. 716. C. Add. *Lennep.* ad Phalarid. p. 320. ed. Schaef. *Ast.* ad Plat. Legg. p. 219. *Creuzer.* ad Plotin. p. 67. et 404.

2. Ita a corr. m. Mon. A. αὐτὸν Par. BC. Mon. BCD. Vind.

3. οἱ περὶ τὸν Τυφῶνα margo libri Par. D.

γὰρ ἕζων, καὶ νοῦς ἀπῆν· ἐρασαὶ τύχης ἀμελεῖς, οἰκεῖον ἑαυτῶν ἡγούμενοι τὸ ἀλλότριον, φύσης[4]) τε ἦσαν ἔμπλεω, τὴν βασιλείαν καραδοκήσαντες, καὶ, ὡς οὐκ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς, ἀπεγνώκεσαν ἑαυτῶν, καὶ οὐδὲν ἐνόμιζον 107 A εἶναι βιώσιμον[5]). Αὖθίς τε καὶ πολλάκις εἰρῆσθαι ἄξιον ἀνθρώποις[6])· ἀπαιδευσίας κανὼν, μὴ περιμένειν βίον, ὥςπερ ἐν τραπέζῃ μερίδα, ἥτις[7]) περιαγομένη γίνοιτο καθ' ἡμᾶς, ἵνα ἀνελώμεθα, ἀλλὰ αὐτὸν εἶναι τὸν προαρπάζοντα καὶ ὑφαιρούμενον. Τυχὼν μὲν γὰρ ὁ τοιοῦτος καταγέλαςος ἔςαι, συμπότης ὢν ἄκοσμος, καὶ τῷ τάττοντι τὸ συμπόσιον ἀπεχθήσεται[8]), τό γε ἐφ' ἑαυτῷ ταράσσων ἀνελευθερίᾳ τὴν τάξιν· μὴ τυχὼν δὲ, ταῦτά τε, καὶ προςέτι[9]) κλαιήσει παιδαρίου δίκην, τῆς παρενεχθείσης μερίδος καὶ εἰς τὸν πλησίον ἐλθούσης B αὐτὸς ἐξεχόμενος. Ὧν τὰ παραπλήσια Τυφῶνι πάντα παρῆν· καὶ γὰρ θεοῖς ἀπήχθητο[10]) καὶ αὐτὸς ὠδύρετο, καὶ τὸ πρᾶγμα γέλως ἐγεγόνει τῷ πλήθει. Οὐδὲ γὰρ ὅτι[11]) συχνῶν μηνῶν ἀνεπεπτώκει, καὶ καθ' ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἀποθανεῖσθαι, οὐδὲ τοῦτο ἔλεον, ἀλλ' ὀργὴν μὲν ἐκίνει τοῖς ἀνδρειοτέροις, γέλωτα δὲ τοῖς μαλακωτέροις τὰς γνώμας, ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ὠχριῶντας, μή τι τάδελ-

4. φύσις Par. A. φύσσης Mon. A. Pirckh. Rehd.

5. βιώσιμον εἶναι Mon. BC. β α βιωσ. εἶναι Mon. D.

6. Recte post h. v. distinguunt Par. ABD et Mon. BCD. Reliqui libri scripti et editi ante h. v. comma ponunt.

7. τίς Par. ABD. et Mon. BCD. Paullo post ἀλλ' αὐτὸν Vind.

8. ἀπαχθήσεται, sec. ᾱ ex ε pr. m. effecto, Rehd. Dein ταράσσον Mon. D.

9. πρὸς ἔτι Mon. BCD. Proxime recepimus κλαιήσει ex Codd. Pariss. ABD et Mon. BC. κλαήσει exhibent Par. C. Mon. A. (a corr. m.) et Mon. D. c. Vind. κλαύσει Pirckh. κλαύσεται Edd. κλαῖσεται Rehd. Tum pro περιενεχθείσης dedi παρενεχθείσης cum Pariss. Monacc. et Vind. παρενεχθεισῶν teste Rudingero scribit Pirckh. Dein ἐξερχόμενος id.

10. Ita Codd. Pariss. et Monacc. ἀπήχθετο Edd. et Cod. Vind., in quo θη pr. m., ut videtur, in θε mutatum est.

11. Ita Codd. omnes. οὐδὲ ὅτι γὰρ Edd. Turn. et Petavv. Mox vulgat. καθημέραν disiunximus c. Codd. Monacc. et Vind.

φῷ [12]) σου καλόν; Κἂν ἀπολώλει [13]) δικαίως ὑφ' ἑαυτοῦ, γενόμενος ἔκδοτος τῷ κακῷ· νῦν δὲ ἡ παλαμναία γυνὴ, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς οὖσα λίαν γυνὴ [14]), ἑαυτήν τε καὶ ἐκεῖνον ἐπανήγαγεν, ἀεί ποτε [15]) αὐτῷ ῥᾳδίῳ χρωμένη, καὶ τοῦ δακρύειν ἀφίστη δὴ, πρὸς ἑαυτὴν ἀσχολοῦσα, πάθει πάθος ἐκκρούουσα, ἡδονῇ λύπην ἀποικοδομένη. Οὕτως οὖν ἀνεπάλαισε, παρὰ μέρος [16]) εἴκων τοῖς ἐναντιωτάτοις κακοῖς. Νῦν μὲν ᾤμωζε [17]), νῦν δὲ ὤργα· παιδάριά τε ἀκολαστότερα τότε δὴ καὶ πλείους [18]) μᾶλλον εἰς τὴν οἰκίαν εἰσήῤῥησαν, καὶ κῶμοι καὶ πότοι, τοῦ συνδιαφθείρειν [19]) αὐτοῖς τὸν χρόνον, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἀχλὺν [20]) παραμυθεῖσθαι· καὶ τἄλλα ἐμη- C D

12. μὴ τὸ Rehd. τ' ἀδελφῷ Mon. BCD.

13. ἀπωλώλει Mon. BC. et Par. CD. ἀπόλωλει Vind. ἀπάλωλε Mon. A. Mox τῶν κακῶν Vind.

14. καὶ λίαν γυνὴ Vind.

15. τε pro ποτε Par. A. Tum ῥᾳδίως Pirckh. Mox τὸ δακρύειν Par. A. δὴ om. Pariss. Monacc. Pirckh. πάθει per rasur. habet Rehd. Proxime ἐκκρύουσα Ed. Turn. et a pr. m. Cod. Mon. B. ἐκκρούσα, σα m. s., ut videtur, superscripto. Tum ἀποικονομουμένη Par. D. ἀποικοδομημένη Rehd.

16. ἀνὰ μέρος Par. C. et Pirckh. Deinceps τοῖς ἐναντίοις (ωτάτοις) κακοῖς Mon. D. τοῖς ἐναντίοις κ. Mon. BC.

17. οἴμωζε Mon. A. et Vind. Syllabam οι Mon. liber a corr. m. habet. οἴμωζεν scribit Pirckh. ὤμωζεν Paris. A.

18. Codd. Mon. A. Par. C. Vat. 92. et Vind. in marg. habent hoc scholium: Δέον εἰπεῖν πλείω, πλείους εἶπε πρὸς τὸ σημαινόμενον, quod e Parisino libro iam excitavit *Boissonadius* ad Gregor. Corinth. p. 94. ed. Schaefer.

19. συνδιαφέρειν Edd. et Codd. omnes. Συνδιαφθείρειν autem olim iam correximus ad Nostri Orat. de Regn. p. 15. B., ubi iisdem utitur verbis, et posthac ita legi iussit *Boissonadius* Anecdott. Gr. Vol. III. p. 120, unde emendationem illam in Solisbac. Edit. recipere non dubitavimus.

20. Ita Codd. Mon. A. Par. C. et Vind. τὴν ἄλην Par. B, ut Edd. Turn. et utraque Petav., quibuscum conspirant Codd. Par. AD. Mon. BC et Rehd.; in marg. autem γρ. τὴν ἀχλῦν (sic). τὴν ἄχλην Mon. D et Pirchk. Ceterum lectionem a nobis receptam, quam in Or. de Regn. l. c. item tuetur Rehd. liber, etiam *Boissonadius* Anecdott. Gr. l. c. proposuit. Iccirco haud necesse est cum *Wesselingio* (Litter. ad Leich.

χανῶντο, ὡς ἂν ἥκιστα τῶν Ὀσίριδος ἀγαθῶν [21]) μεμνῆσθαι σχολάζοιεν, καὶ κολυμβήθρας ἐποίουν, καὶ νήσους ἐν κολυμβήθραις, καὶ ἐν ταῖς νήσοις θερμὰ χειροποίητα, ἵνα γυμνοῖντό τε ἐν ταῖς γυναιξὶν ἐπ' ἀλλήλοις [22]), καὶ ἀνέδην ἐπιθορνύοιντο.

15.

Ἀμφὶ ταῦτα οὖσιν αὐτοῖς καὶ ἡ τῆς [1]) τυραννίδος ἐπίθεσις ἐπὶ νοῦν ἔρχεται ὑποθήκῃ φαύλων δαιμόνων, οἳ τόν τε τρόπον ὑφηγοῦνται, καὶ τἄλλα ἀναφανδὸν ἤδη συνδιώκουν, παρόντες τε καὶ συμπεριϊόντες· οὐ 108 A
γὰρ οἷσόν ἦν αὐτοῖς ὁρᾶν τὰ σφέτερα ἀτίμως ἔῤῥοντα [2]), φρονήσεως ἀσκουμένης, εὐσεβείας ἐπιδιδούσης, ἀπεληλαμένης μὲν ἀδικίας, εἰσῳκισμένης δὲ ὁμονοίας, ἀγαθῶν ἁπάντων ἀνθούντων. Τὸ δακρύειν Αἰγυπτίοις ὄνομα λοιπὸν ἦν, πάντα εὔφημα, πάντα ἐν κόσμῳ, τῆς πολιτείας, ὥσπερ ἑνὸς ζώου, ψυχὴν [3]) ἐχούσης τὸν νόμον καὶ κατ' αὐτὸν κινουμένης, τῶν μερῶν τῷ παντὶ συμφωνούντων. Ταῦτα ἐξοισρᾷ, τούτοις ἐπιφύονται

in huius sepulcr. Carm. p. 42.) scribere ἄλυν. Inter ἄσην et ἄλυν fluctuat *Piersonus* ad Moer. Attic. p. 60. In vulg. autem ἄλην acquiescunt *Musgravius* (Suppl. Not. in Euripid. Med. v. 1269. Tom. III. p. 341. b.), *Schaeferus* (Append. ad Bastii Epist. crit. p. 14), *Blomfieldius* (Glossar. ad Aeschyl. Agam. v. 187). Respexit Noster fortasse Plat. Alcib. II. p. 150. D — E.

21. καλῶν Mon. A et Vind.

22. Ita Codd. Par. A. Monacc. Rehd. Vind. ἐπαλλήλοις Turn. et Petav. 1. 2. Tum ἀνέδην (superscr. αι) Par. D. ἀναίδην Par. ABC. Mon. A. Pirckh. Vind.

Cap. XV. 1. Articulum τῆς om. Par. C. Pirckh. Vind. Mox ὑποθήκη Turn. et Petav. 1. φαύλων s. m. superscripsit in Mon. D. Tum ὑφηγοῦντο Par. A. Mon. A. Vind. Sed ō finale Mon. liber a corr. m. habet. Deinceps τὰ ἄλλα Pariss. omnes et Monacc. BCD. In seqq. συμπεριϊόντες pro συμπεριόντες in marg. sec. Edit. optime coniecit *Petavius*.

2. ἔροντα Vind. Mox ἐπιδιδοῦσαν, in marg. ἐπιδιδούσης ab al. m., Mon. C. ἐπιδιδοῦσαν Mon. D. Infr. ἀνθούντων e corr. Rehd. ἐπιδιδόντων, in mg. γρ. ἀνθούντων Mon. A. γρ. ἐπιδιδόντων margo libri Vind. γρ. ἐπιδιάντων (sic) Mon. C. in ora.

3. ψυχῆς Par. A. Mox καὶ abest a Mon. A. et Vind.

δαίμονες, ὀργάνοις χρώμενοι συγγενέσιν ἀνθρώποις [4]). B *Τυρεύεται δὴ τὸ κακὸν ἐν δύο γυναικωνίτισιν. Ἑσία γὰρ ἦν ἐν τῇ πόλει τῇ βασιλίδι τῷ ϛρατοπεδάρχῃ τῶν ἀλλοφύλων, ὃς αὐτός τε καὶ ἡ πληθὺς Αἰγυπτίοις ἐδόκουν ϛρατεύεσθαι· τότε δὲ πόλεμόν τινα ἔπραττον οὐκ εὐτυχῆ πρὸς μοῖράν τινα* [5]) *αὐτῶν ἀποςᾶσαν, καὶ κῶμαί τινες Αἰγύπτιαι κακῶς ἐπεπράγεσαν, τοῦτο παρεσκευακότων ἐπὶ τὸ δρᾶμα δαιμόνων. Παρὰ τὴν τούτου γυναῖκα φοιτῶσα* [6]) *μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ἡ γυνὴ τοῦ Τυφῶνος οὐ χαλεπῶς ἀναπείθει βάρβαρον γραῦν* C *καὶ ἀνόητον, τὸ παιπάλημα* [7]) *τὸ κερκώπειον, ὅτι τε αὐτῆς προκήδοιτο, καὶ ὅτι προορῷτο κακόν ἐπ' αὐτοὺς ἧξον, ἦν* [8]) *Ὀσίριδι κατὰ νοῦν εἴη τὰ πράγματα· προδοσίαν γὰρ αἰτιᾶται, καὶ συγκείμενον πόλεμον οἴεται πολεμεῖσθαι, τῶν βαρβάρων ἐν κοινωνίᾳ γνώμης μερισαμένων ϛρατόπεδα. Ἔγνωκεν οὖν, φησὶν* [9]), *ἐπαναγαγεῖν τε αὐτὸν ἁπάσῃ βίᾳ καὶ μηχανῇ, καί, ἐπειδὰν τάχιϛα ἀπὸ τῶν ὅπλων γένηται, παραλύσας τῆς ἀρχῆς, κακῶς* [10]) *αὐτόν τε καὶ σὲ καὶ παῖδας* [11]) *ἀπολέσαι, τοὺς γενναίους δὴ τούτους, τὰ πάγκαλα θρέμ-*

4. Ita Par. AC. Mon. A. Pirckh. Vind. *ὀργ. συγγ. χρ ἀνθρ.* Edd. c. Codd. rell.

5. *τινα* om. Par. C. et Pirckh., et proximum *αὐτῶν* Par. A. *ἀποςᾶσα* deinceps habet id. Paris. *γρ. ἀποςασιάσασαν* in m. Par. B. D.

6. *φοιτῶσαν* Mon. D. *καθ' ἡμερῶν* Pirckh. Ante *γυνὴ* articulum om. id.

7. Mon. A. Par. C. Vat. et Vind. in marg. exhibent hoc scholium: *Παιπάλημα ταύτην καλεῖ διὰ τὸ τῆς γνώμης λεπτὸν καὶ ἀκατανόητον ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐκ τοῦ σίτου παιπάλης* (*πεπάλης* Vind.) *λεπτοτέρας οὔσης ἀλεύρου· κερκώπειον δὲ* (abest *δὲ* a Vind.) *διὰ τὸ Κέρκωπάς τινας ἀπατεῶνας ἄνδρας ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι, ὅθεν καὶ παροιμία Κερκώπων ἀγορά, ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων λεγομένη* (Vind. *λεγόμενον*, *ον* ex *ος* enato). Deinceps *κερκώπιον* Par. BD. Monacc. Rehd. *κεκρόπιον* Par. A.

8. Ita pro vulg. *εἰ* Codd. omnes.

9. *φασὶν* Par. A.

10. Deest in cod. libro. Ceterum Codd. Par. C. Pirckh. et Vind. verborum ordinem ita invertunt: *αὐτόν τε κακῶς καὶ σέ*. Sed vulg. ordo in Vind. litteris superscriptis indicatur.

11. *καὶ τοὺς παῖδας* exhibent Mon. AD.

ματα, καὶ τούτους ἔγνωκεν ἀποσφάξαι [12]) πρὸ ἥβης, D καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἄν, ὑπογενειάζουσα τὰ παιδάρια, εὔνοιαν οἴκτῳ προσποιουμένη. Ἡ δὲ γραῦς ἡ Σκυθὶς ᾤμωξεν [13]) αὐτίκα, οἰομένη κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ὄψεσθαι τὰ δεινὰ καὶ αὐτὴ πείσεσθαι. Ἡ δὲ ἄλλο [14]) προσετίθει δεῖμα, καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἄλλο, βουλεύματα δῆθεν ἐξαγγέλλουσα τῶν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀποῤῥήτων· ὅλως γὰρ ἐκτριβήσεσθαι τὸ Σκυθικὸν ἐκ τῆς χώρας, καὶ τοῦτο ὁσημέραι πράττειν Ὄσιριν, καταλόγους τε ἀφανῶς πληροῦντα, καὶ τἆλλα προμηθούμενον, ὅπως ἂν [15]) ἐφ᾽ ἑαυτῶν οἰκοῖεν Αἰγύπτιοι, τοὺς βαρβάρους ἢ κατακανόντες, ἢ ἐξελάσαντες· τοῦτο δὲ ἔσεσθαι ῥᾷον, ἐπειδὰν 109 A τὸν ἄρχοντα σφῶν ἰδιώτην τε ἀποδείξῃ, τὸ πινάκιον [16]) πέμψας, καὶ ὑπαγάγῃ τῷ νόμῳ. Τούτου διακεχειρισμένου, τοὺς ἄλλους οἴεται μικρὸν ἔργον ἔσεσθαι. Καὶ νῦν ὁ Τυφὼς, φησὶν [17]), οἴκοι δακρύει· τὰ γὰρ ὑμέτερα φρονεῖ, καὶ τοῖς βαρβάροις ἀεὶ πεπολίτευται [18]), δι᾽ οὓς καὶ τῆς βασιλείας ἡμάρτομεν, οὐ παραγενομένους ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀναῤῥήσεως. Ἐκείνως [19]) ἂν νῦν Αἰγυπτίοις ἐμπαροινεῖν ἐξῆν, καὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ τούτων ἔχειν ὑμᾶς, ὡς ἀνδραπόδοις τοῖς κυρίοις χρωμένους. Ἀλλ᾽ οὔθ᾽ ὑφ᾽ ὑμῶν ὠφελήμεθα τότε, καὶ νῦν ἀδύ- B νατοι βοηθεῖν ἐσμέν. Συμφορᾷ μέν τοι κεχρήμεθα,

12. ἀποσφάξας Par. C.

13. ᾤμωξεν Mon. A. (οἴ superscr.)

14. ἄλλο τι Mon. BCD. Mox δεῖμα pro δεῖγμα Codd. omnes excepto Rehd. In seqq. ἐξαγγέλλουσα habet Rehd., altero λ pr. m., ut videtur, superscripto. ἐξαγγέλουσα dant Mon. BCD.

15. Ita Codd. omnes praeter Rehd., qui c. vulgaribus Edd. ἂν omittit. Pro ἐξελάσαντες Pirckh. scribit ἐξαλλάττοντες.

16. H. v. praestant Codd. omnes pro πινακίδιον.

17. φύσιν Mon. BCD. φησὶν in marg. ab al. m. Mon. C.

18. πεπολιτεύεται (sic) Vind. πολιτεύεται Mon. A.

19. Habet in textu quidem Mon. C.; in marg. autem a s. m. ἐκείνοις. — ἐκείνως (οις s. m. superscripto) Vind. νῦν om. Mon. AD, et νῦν Αἰγ. Par. C cum Pirckh. Articulum ante τούτων int. lin. habet Par. D. Mox verba ὡς ἀνδραπόδοις — χρωμένους desiderantur in Par. B.

τῶν δεινῶν ἤδη πελαζόντων τοῖς φίλοις. Οὕτω καταςρατηγήσασα τῆς γραός, καὶ [20]) εἰς τοὔσχατον ἐκδειματώσασα, ὡς ἂν ἀφύκτων ὄντων, ὡς ἅλις εἶχεν, ἑτέραν προσβάλλει μηχανὴν τοῦ δίους ἐπανάγειν τὴν βάρβαρον, ἤδη μαθοῦσαν ἕπεσθαι [21]) περιαγούσῃ τὴν γνώμην, καὶ κατὰ μικρὸν [22]) ἐῤῥώννυ, καὶ ἐλπίδων ἐπίμπλη. Ἀλλὰ μέγα, ἔφη, τὸ βούλευμα, καὶ καινῆς [23]) δεῖ τόλμης, ἵνα μὴ ἐπ' Ὀσίριδι ὦμεν, ζῆν, καὶ μὴ ζῆν, ὅτε βούλοιτο. Ἠνίξατο τὴν ἐπανάςασιν ἀμυδρῶς τὸ πρῶτον [24]), εἶτα παρεδήλωσεν, εἶτα ἀπεκάλυ- C ψε, κατὰ βραχὺ προσεθίζουσα τῷ τε ἀκροάματι καὶ τῷ τολμήματι, ἕως τελευτῶσα τὴν περιδεᾶ θρασεῖαν ἐποίησε, τὸ μηδὲν δεικνῦσα τὰ Ὀσίριδος, ἐκείνων ἐθελόντων· ὁ γὰρ νόμος, ἔφη, καὶ ἡ συνήθεια τῆς τιμῆς, καὶ τἀρχαῖον [25]) καὶ πάτριον τοὺς μὲν νωθεῖς ἑκόντας δουλοῖ· ὁ δὲ ἀφηνιάσας, ἀσθενῶν πειρᾶται, καὶ ἐλεύθερός ἐςιν ὁ τὴν ἰσχὺν ἔχων, ἣν μὴ καταπλαγῇ τῇ γνώμῃ [26]) πρὸς τὴν συνήθειαν, ὃ μὴ πάθωμεν ἡμεῖς, D ὑμῶν μὲν ἐν ὅπλοις ὄντων· Ὀσίριδος δὲ οὐδέν, ἀλλ' ἢ [27]) θεοῖς τε εὐχομένου, καὶ νῦν μὲν πρεσβείαις χρη-

20. καὶ vulgo omissum recepimus ex Codd. Pariss. Monacc. Rehd.

21. καθοῦσαν, in marg. ab al. m. μαθοῦσαν Mon. C. ἕπεσθαι enatum est ex ἵσεσθαι in Rehd.

22. καταμικρὸν libri Monacc. Dein ἐμπίπλη Pirckh. ἐπίπλη Par. A. πιμ per ras. ab al. m. habet Mon. A.

23. καὶ κλεινῆς, in marg. γρ. καὶ καινῆς Par. BD. αι vocabuli καινῆς a corr. m. profectum est in Rehd. Proxime verba καὶ μὴ ζῆν vulg. et in Cod. Rehd. desiderata supplevimus e Codd. Pariss. Monacc. Pirckh. Vind.

24. τοπρῶτον Vind. et ex mutat. Mon. A. Tum ἀπεκάλυψεν Par. B. κατὰ βραχὺ pro καταβραχὺ scripsimus cum Par. A. et Vind. Mox τελευτῶσαι Vind. Nec multo post τομηδὲν Mon. A et Vind.

25. Abiit in ταρχαῖον in Cod. Rehd.

26. τὴν γνώμην scribunt Mon. A. Par. C. Pirckh. Vind. Litteram υ pronominis ὑμῶν a corr. m. habet Rehd. μὲν vulg. omissum praebuerunt Codd. omnes.

27. οὐδὲν ἀλλ' ἢ Rehd. Mox τε abest a Mon. A. et Vind., et in seqq. μὲν a Par. C. Pirckh. ac Vind. Infr. ἐκδικάζοντας Mon. D. Sed ead. m. deleto ας imposuit ος. Tum ἄλλό τι Monacc. Rehd. Vind.

ματίζοντος, νῦν δὲ δίκας ἐκδικάζοντος, νῦν δὲ ἄλλο τι τῶν εἰρηνικῶν πράσσοντος. Οὐ γὰρ μή ποτε κοινωσαμένων καὶ συνεισαγαγόντων ἡμῶν μὲν τὴν εὐγένειαν, ὑμῶν δὲ τὰς χεῖρας, Ὄσιρις Σκυθῶν τινὶ κακὸν ἔσται [28])· δόξετε γὰρ οὐδὲ μέγα τι παραχαράττειν, οὐδὲ τὰ Αἰγυπτίων κινεῖν, οὐδὲ μεθιστάναι τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ καθιστάναι καὶ διατιθέναι τῷ παντὶ [29]) λῷον, Τυφῶνι A 110 τὴν ἀρχὴν πράττοντες, γεγονότι μὲν ὅθεν Ὄσιρις, πρεσβυτέρῳ δὲ καὶ δικαιοτέρῳ βασιλεύειν Αἰγύπτου. Ὥστε [30]) οὐδὲ τὴν ἀρχὴν Αἰγυπτίους εἰκὸς ἐφ' ὑμᾶς συστῆναι, μὴ κατὰ μέγα τῆς μεταβολῆς γινομένης περὶ [31]) τὴν πολιτείαν τὴν πάτριον. Τὸ μὲν οὖν σχῆμα τῆς ἀρχῆς ἡμέτερον ἔσται, τὸ δὲ ἀγαθὸν ὑμέτερον, καὶ Αἰγύπτου πάσης ὥσπερεὶ τραπέζης εὐωχήσεσθε [32]). Μόνον ὑφίστασο σὺ πείσειν τὸν ἄνδρα. Καὶ σύγε, ἔφη, συμπείσεις. Οὕτως ἐποίουν· καὶ ἐπειδὴ προσελαύνων ἠγγέλλετο, τοῦτο μὲν κάθετοι πρόδρομοι τὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἀφανῶς [33]) B παρεφθέγγοντο, ἐχεμυθίας προσποιήσει τῶν μέγα βοώντων φανερώτερον ἐξαγγέλλοντες, ἃ κρύπτειν εἰκάζοντο· τοῦτο δὲ ἀσαφῆ [34]) γράμματα διετάραττεν, ἀσφάλειαν ἐπιτάττοντα. Ἤδη δέ τις κἀναφανδὸν [35]) εἶπεν, ὅτι δεῖ σώζειν ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ λόχου, καὶ ἄλλος ἀριδηλότερον, καὶ μάλα ἄλλος καὶ ἄλλος [36]), ἅπαντες

γ β δ α

28. κακὸν τινὶ ἔσται σκυθῶν (sic, a pr. m.) Vind. κακῶν (supra ῶν posito όν) Pirckh. κακὸν ex corr. Mon. A.

29. τωπαντι ex mutat. Rehd. Articulum ante ἀρχὴν vulg. omissum praestant Codd. omnes. Mox πρεσβυτέρῳ τε scribunt Par. B. Mon. BCD. Rehd.

30 ὥστ' Mon. A. τὴν ἀρχὴν in τηναρχὴν pr. m. mutavit in Rehd.

31. Per ras. habet a s. m. Mon. A, supra lin. Par. D.

32. Ita Pariss. Monacc. ABC. Vind. et fort. Pirckh., quum ap. Rudingerum legatur ἐνωχήσεσθε. Vitiose εὐωχήσεσθαι Mon. D.
θή
εὐωχησεσθε (sic, a pr. m.) Rehd. εὐωχηθήσεσθε vulg.

33. γρ. φανερῶς margo Parisini B.

34. Add. gl. ἐσκιασμένα Mon. A. Par. C et Vind. Proxime διε
ε
τάραττον (ε ead. m. superscripto) Mon. B. διετάραττον Par. C. διεχάραττεν Par. D.

35. κἂν ἀφανδὸν Mon. BCD.

36. καὶ ἄλλος om. Pirckh.

οὗτοι ϛασιῶται Τυφῶνος καὶ συνωμόται τῶν γυναικῶν. Ἐπὶ πᾶσιν ὁ κολοφὼν, αἱ γυναῖκες ὑπαντιάζουσιν, αἱ δημιουργοὶ τοῦ δράματος, καὶ Τυφὼς αὐτὸς ὡς ἐπ' ἄλλο τι προελθὼν τοῦ ἄϛεος, λαθραίως αὐτῷ συγγίνεται, καὶ C συντίθεται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ πείθει χωρεῖν αὐτόθεν [37]) ἐπὶ τὸ ἔργον, εἰ δέοι καὶ συναπολέσθαι τὴν βασιλίδα πόλιν Ὀσίριδι, καὶ τοῦτο ἐφιεὶς, ὡς ἀποχρώσης αὐτῷ καὶ τῆς λοιπῆς Αἰγύπτου, καὶ ἅμα, ἵνα σοι, φησὶ, πλουτοῖεν οἱ ϛρατιῶται [38]), πόλιν εὐδαίμονα καὶ κοινὴν ἑϛίαν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ λαμπρῶν ἠνδραποδισμένοι καὶ διηρπακότες τὰ χρήματα. Καὶ ταύτην ὁ μὲν χρηϛὸς Τυφὼς προὔπιε [39]) μίσει τῶν ἐνοικούντων διὰ τὴν ἐς Ὄσιριν εὔνοιαν· ὁ δὲ Σκύθης οὐκ ἔφη ποιήσειν· εἶναι γὰρ αὐτῷ σέβας βουλῆς τε ἱερᾶς καὶ δήμου σώφρο- D νος, καὶ τῶν ἐν ἄϛει γερῶν· καὶ γὰρ ἐπ' Ὄσιριν οὐκ ἐθελοντὴς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἔφη βαδίζειν, αὐτοῦ τὴν ἀνάγκην πεποιηκότος, κἂν προχωρῇ κρατεῖν ἐκείνου, σωζομένου [40]) τοῦ ἄϛεος καὶ τῆς χώρας ἀκεραίου μενούσης, κέρδος ἔφη θήσεσθαι τὸ μὴ κακοῦ μείζονος ἀνάγκην γενέσθαι.

16.

Λέγει τοίνυν ὁ μῦθος οὐκ ἐμφιλοχωρήσειν τοῖς Ὀσίριδος πάθεσιν· οὐ γὰρ [1]) εἶναι φύσιν ἔχον λιπαρῶς τινὰ προσκαρτερεῖν ἀνιαρῷ διηγήματι. Ἄγονται δέ γε [2]) 111 A τῶν ἱερῶν δακρύων ἀποφράδες ἡμέραι μέχρι νῦν ἐξ ἐκείνου, καὶ οἷς θέμις ὁρᾶν, κινουμένας τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἐποπτεύουσιν. Ἐκεῖνο δὲ ἄξιον εἶναί φησι [3]) καὶ

37. αὐτὸ Pirckh.

38. Ita Codd. omnes excepto Rehd., qui cum edd. libris habet οἱ ϛασιῶται. Paullo post praepositionem ante Αἰγύπτῳ omissam in marg. supplet Mon. C.

39. προὔπιεν Codd. Mon. BCD et ex corr. Mon. A.

40. περισωζομένου Par. C. et Pirckh. Dein ἀκεραίου Pirckh. ἀκεραίου per ras. a s. m. Mon. A.

Cap. XVI. 1. γὰρ a s. m. habet Vind.

2. Particulam γε om. Par. A.

3. φησιν Mon. BC.

κοινῆς ἀκοῆς· ὑπὲρ χώρας [4]), ὑπὲρ ἱερῶν, ὑπὲρ νόμων αὐτὸς ἑαυτὸν ἐγχειρίζει τοῖς, εἰ μὴ λάβοιεν, ἀνατεινομένοις ἅπαντα ἀπολεῖν, καὶ διαβαίνει τὸ ῥεῦμα ὁλκάδι· φρουρά τε εὐθὺς ἀμφ' αὐτὸν [5]), ὅποι ποτὲ γῆς ἢ θαλάττης, καὶ περὶ τοῦ τί χρὴ παθεῖν ἐκκλησία βαρβαρική. Ἐνταῦθα [6]) ὁ μὲν Τυφὼς ἐδεῖτο ἀποθνήσκειν αὐτὸν ὡς ἀνυστὸν τάχιστά τε καὶ βιαιότατα· οἱ βάρβαροι B δὲ, καίπερ [7]) ἀδικεῖσθαι πεπιστευκότες, νεμεσητὸν ἐποιοῦντο, καὶ ᾐδοῦντο τὴν ἀρετήν· φυγὴν δὲ [8]) ἐπέβαλλον· καὶ αὖ καὶ τοῦτο ᾐσχύνοντο, καὶ ἠξίουν οὐκ εἶναι τὸ πρᾶγμα φυγὴν, ἀλλὰ μετάστασιν· χρήματα δὲ καὶ κτήματα [9]) ἔχειν εἴων, καὶ ταῦτα ὀρέγοντος αὐτοῖς τοῦ Τυφῶνος· οἱ δὲ οὐδὲν μᾶλλον [10]), ἢ τῶν ἱερῶν ἥπτοντο. Ὁ μὲν δὴ θεοῦ τε πομπῇ καὶ ἀγαθῶν ἡρώων [11]) ἐστέλλετο, χρόνοις εἱμαρμένοις ἐκστησόμενος· οὐ γὰρ ἦν θέμις τὰ χείρω κρατήσειν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ δι' ἐλαχίστου μεταπεσεῖν εἰς ἀκοσμίαν ἅπαντα καὶ κατήφειαν, τῆς ἱερᾶς ψυχῆς ἐνδημούσης· ἵνα γὰρ ἐξῇ γενέσθαι C ταῦτα, τὴν ἀρχὴν ἐπ' αὐτὸν [12]) συνέστησαν, ὧν ταῦτα ἔργα, οἱ δαίμονες, οἷς ὑπηρετῶν ὁ προβεβλημένος ὑπ' αὐτῶν πάλαι τε [13]) εἰς τὴν γένεσιν, καὶ τότε ἔναγχος εἰς τὴν τυραννίδα, παντοίων αὐτοὺς εὐώχει συμφορῶν. Φόροι μὲν εὐθὺς πολλαπλασίους ταῖς πόλεσιν ἐπετάττοντο, ὀφλήματά τε οὐκ ὄντα ἐξηυρίσκετο [14]), καὶ τεθαμ-

4. Verba ὑπὲρ χώρας a s. m. in marg. habet Vind. Deinceps in contextu (β) ὑπὲρ νόμων, (α) ὑπὲρ ἱερῶν (γ) αὐτὸς a pr. m. idem; ὑπὲρ νόμων, ὑπὲρ ἱερέων Par. AC. Sed conf. Epist. 113. p. 254. B.

5. ἀμφ' αὐτὸν Mon. BCD. Mox περὶ τουτὶ iidem.

6. H. v. Rudingerus cum praecedentibus iunxit. Post ἀποθνήσκειν addunt γε Mon. A., isque per ras., et Mon. D. Tum αὐτὸν scribit Vind. Mox βιαιότατον Par. A.

7. καὶ γὰρ id. Par.

8. τε pro δὲ id.

9. Verba δὲ καὶ κτήματα in marg. ab al. m. habet Vind.

10. οὐδὲ οὐδὲν μᾶλλον Mon. D.

11. ἡμερῶν, in marg. γρ. ἡρώων Par. A. Dein εἱμαρμένης Mon. BCD.

12. ἐπ' αὐτὴν Par. C.

13. Partic. τε om. Pirckh.

14. ἐξευρίσκετο Mon. A.

μένα ἀνωρύττετο· ὁ μὲν ἐπιποτάμιος [15]) ἠπειρωτικόν τι λειτουργεῖν ἐτάττετο· πλοῖα δὲ ᾔτει τὸν ἠπειρώτην, ἵνα D μηδεὶς ἄνθρωπος ὢν χαίρειν σχολάζοι. Ταῦτα δημοσιώτατα τῶν κακῶν, καὶ ἔτι κοινότατον ἄλλο· τοὺς ὑπάρξοντας αὐτῷ καὶ ἐπιστησομένους τοῖς ἔθνεσιν ὠνίους ἐξέπεμπεν, ἀπεμπολῶν δημοσίᾳ τὰς πόλεις. Οἱ δὴ μισθωσάμενοί τινος ἐπιτροπείαν [16]) ἔθνους, καὶ ὅστις ὁ νεώτατος ἦν, ἐπ' ἐνιαυτὸν ἕνα συγκειμένης τῆς ἐκμισθώσεως, ἠξίου τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον αὐτῷ [17]) γήρως ἀκολάστου συναθροίζειν ἐφόδια. Ἓν γάρ τι καὶ τοῦτο τῶν ἐπὶ Τυφῶνος ἐγένετο· κατὰ γραμματεῖον ὡμολογεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸν χρόνον τοῖς καταθεμένοις ἀργύριον. 112 A Πρότερον δὲ ὁ μὲν ἐπ' αἰτίᾳ κακίας παρελύετο τῆς ἀρχῆς, τῷ δὲ μισθὸς ἦν ἀρετῆς πρεσβυτέρα τιμή, καὶ πλειόνων ἀρχή, καὶ χρόνος ἐπιμετρούμενος. Ὤιμωζον οὖν τὸ ἀπὸ τοῦδε [18]) ἅπαντες ἁπανταχοῦ, κακὸν ἴδιον λέγειν αὐτῶν ἕκαστος ἔχοντες, καὶ [19]) κατὰ δήμους καὶ κατὰ βουλευτήρια πᾶσι κακοῖς ἠλοῶντο, ὡς μίαν τινὰ φωνὴν ἀπ' Αἰγύπτου πρὸς οὐρανὸν αἴρεσθαι, τὴν ἠχὼ τοῦ κοινοῦ θρήνου [20]). Θεοὶ δὲ ἠλέουν τὸ γένος, καὶ παρεσκευάζοντο ὡς ἀμυνοῦντες [21]). Οὐ μὴν ἐδόκει, B πρὶν ἐναργέστερον ἔτι παρ' ἀλλήλας ἀρετὴν καὶ κακίαν ἐξετασθῆναι, τοῦ [22]) καὶ τοὺς ἥκιστα νῷ χρωμένους ἀνθρώπους καὶ αἰσθήσει κρῖναι τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χεῖρον, καὶ διῶξαί τε καὶ ἐκκλῖναι.

15. ἔπει ποτάμιος Mon. BCD. Item primo Rehd.; ex corr. ἐπιποτάμιος. Pro vulgato ἠπειρωτικῶς (in Rehd. additur τι. Pirckh. scribit ἠπειρωτικός τι) receptum ἠπειρωτικόν τι ex Pariss. Monace. Vind. In seqq. ὢν s. m. superscriptum habet Mon. A. Mox σχολάζοι pro σχολάζῃ, quod in Mon. B e σχολάζει enatum est, de coniectura scripsimus.

16. ἐπιτροπίαν Mon. A. Verba ἕνα συγκειμένης — τὸν ἐνιαυτὸν idem liber in marg. habet.

17. Ita Par. C. et Rehd. αὑτῷ Codd. rell. c. editis.

18. τοαποτοῖδε Mon. A.

19. καὶ om. Par. A.

20. θρόνου Pirckh.

21. ἀμμυνοῦντες Petav. 2.

22. τὸ Par. A. Dein κρίναι Mon. BCD. Rehd. Turn. Petav. 1. Post διῶξαι abest τε a Par. AC. et Pirckh. Tum ἐκκλίναι Mon. BCD. Rehd. Turn. et Petav. 1.

17.

Ἐπίθετο [1]) τοίνυν ὁ Τυφῶς καὶ παντάπασι τὴν Ὀσίριδος βασιλείαν τῆς ἀνθρώπων μνήμης ἐκκόψαι, καὶ τοῦτο μετήει πολλαῖς τε ἄλλαις [2]) ὁδοῖς, καὶ οὐχ ἥκιςα ταύτῃ· δίκας τε ἐκδεδικασμένας ἀναδίκους [3]) ἐποίει, C καὶ ἔδει τὸν ἑαλωκότα κρατεῖν· καὶ πρεσβείαις ἐπεχρηματίζεν [4]), ἐν αἷς ἐχθρὸς ἦν ὅςτις ὑπὸ τῆς θεσπεσίας γλώττης ὠφέλητο· καὶ ἔδει συμφοραῖς ὁμιλεῖν αὐτόν τε καὶ πόλιν, καὶ γένος. Ἐν ἀμηχάνοις δὲ [5]) ἦςην ἐπ' αὐτὸν δύο μηχαναί, εἴ τις ἢ τῇ γυναικὶ χρήματα ἀπεμέτρησεν· ἡ δὲ ὥςπερ ἐπὶ τέγους φανερωτάτη προὐκάθητο [6]), ἐπί τε τῷ σώματι, καὶ ἐπὶ τοῖς πράγμασι ταῖς ἑταιριςρίαις μαςροποῖς χρωμένη, τὸ πάλαι καλούμενον Αἰγυπτίοις [7]) κριτήριον ἀποδείξασα [8]) δικῶν πωλητήριον· ὁ ταύτῃ διειλεγμένος ἐνετύγχανεν ἵλεῳ τῷ Τυφῶνι· D ἄλλως τε γὰρ τιθασὸς [9]) ἦν καὶ χειροήθης τῇ γυναικωνίτιδι, καὶ ὡς αὐταῖς κατακτησαμέναις τὴν τυραννίδα [10]) χάριν ἠπίςατο. Οὗτος εἷς ἐν ἀπόροις [11]) πόρος τοῖς πειρωμένοις αὐτοῦ δυςχεροῦς, καὶ ἕτερος, εἴ τις προςελθὼν [12]) ἑνὶ τῶν ἐκ τοῦ παλαμναίου συλλόγου τῶν ὁμοδιαίτων Τυφῶνι. Οἱ δὲ [13]) ἐκαλοῦντο μεγάλοι τε καὶ μακάριοι, ἀνθρώπια δύςηνα καὶ παράσημα. Τούτοις οὖν ἔδει προςελθόντα καταχέαι τινὰ λοιδορίαν Ὀσι-

Cap. XVII. 1. ἀπέθετο Pirckh.

2. πολλαῖς τε καὶ ἄλλαις id.

3. ἀνωδίκους Vind.

4. Ita pro vulg. ἀπεχρ. Codd. ad unum omnes.

5. τε vulg. Lectionem a me receptam exhibent Codd. omnes praeter Pirckh., de quo nihil monuit Rudingerus. Mox ἀπεμέτρησε Mon. BCD.

6. προυκάθητο Mon. A. Turn. Petav. 1. προυκάθοιτο Mon. C.

7. ἐν Αἰγυπτίοις Par. D.

8. ἀποδείξασθαι Pirckh.

9. Ita c. edd. libris Codd. Par. A. Pirckh. Rehd. et (a s. m.) Mon. C. τίθασος Par. B. Mon. BD et (a m. pr) Mon. C τίθασσος Vind. τιθασσὸς Mon. A et Par. CD.

10. Ab h. v. usque ad v. αὐτοῦ δυςχεροῦς Par. D. lacunam habet, quae in marg. expleta est.

11. ἐν ἀπόρῳ Mon. A. et Vind. ἐν ἀπόρως (sic) Mon. D.

12. Legendum videtur aut προςῆλθεν, aut προςελθὼν ἦν ἐνί.

13. οἱ δὴ Pirckh.

ριδος [14]), ἐνηρμοσμένην κομψείᾳ· καὶ ἐποίουν αὐτὸ οἷς ἥκιστα ἀρετῆς ἔμελε [15]), καὶ οἷς οὐκ αἰσχρὸν ἁπανταχόθεν κερδαίνειν. Εὐθὺς οὖν ἠλλάττοντο [16]) τὴν τυχὴν, A 113 ὥσπερ τὴν γνώμην· εἰσέρρει [17]) γὰρ εἰς τὰ τυραννεῖα τὸ ῥῆμα, καὶ ἐπὶ τραπέζης ἐπόμπευε. Χαριζομένοις οὖν ἀντεχαρίζετο. Τοῦτο εἴς τις ἐποίει καὶ δεύτερος, καὶ ὠφέληντο μὲν, ᾔδεσαν δὲ [18]) θεοῖς τε ἀπηχθημένοι καὶ ἀνθρώποις σώφροσιν· οἱ πλείους δὲ ἐκαρτέρουν.

18.

Ἐγένετο δέ τις εἷς ἐμβριθὴς [1]) μὲν, ἀλλ' ὑπὸ φιλοσοφίας ἀγροικότερον ἐκτεθραμμένος καὶ εἰς τὸ ἀστικὸν ἦθος ἀνομίλητος. Καὶ οὗτος ηὕρητο [2]) μὲν παρ' Ὀσίριδος, ὥσπερ ἅπαντες ἄνθρωποι, πάμπολλα [3]) ἀγαθὰ, B αὐτός τε μὴ λειτουργεῖν, καὶ τὴν πατρίδα ῥᾷον αὐτῷ λειτουργεῖν. Πολλῶν δὲ ἐπὶ πολλοῖς τότε καὶ μέτρα ποιούντων καὶ λόγους γραφόντων [4]), ὕμνους [5]) ἐς Ὄσιριν, καὶ δεικνύντων Ὀσίριδι χάριν δή τινα ἀντὶ χάριτος, ὁ δὲ ἦν μὲν εὐγνώμων ὥσπερ ἐκεῖνοι, καὶ μᾶλλον, ἢ [6]) μᾶλλον ἠδύνατο, καὶ ἐποίει καὶ ἔγραφε, καὶ πρὸς λύραν ᾖδε τὸν τρόπον τὸν Δώριον, ὃν μόνον ᾤετο χωρεῖν βάρος ἤθους καὶ λέξεως· οὐ μὴν ἐξέφερεν εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' εἴ τις ἦν ἀκοὴ λόγων ἀῤῥένων ξυνιεῖσα, καὶ γαργαλίζεσθαι μὲν οὐκ ἀνεχομένη, ξυντετρημένη [7]) C

14. *Ὀσίριδος* abest a Mon. BC.

15. *ἔμελλε* Par. A. Mon. BCD et primo Mon. A.

16. *ἠλάττοντο* Par. A. *ἠλλαττοῦντο* Par. B.

17. *εἰσέρρειν* Vind.

18. *μέντοι* pro *δὲ* Mon. A. per ras. et Vind. *τὴν* pro *τε* Vind. Mox *καικαρτέρουν* (sic) e corr. s. m. idem liber.

Cap. XVIII. 1. *ἐμβληθεὶς* Pirckh.

2. Ita Codd. Mon. B. et Rehd. c. Ed. Turn. *ἦυρητο* Monacc. rell. *ηὕρητο* Petav. 1. 2.

3. *πάμπολλ'* Vind.

4. *λογογραφούντων* Mon. BCD.

5. *ὕμνοις* Pirckh.

6. *ἢ μᾶλλον* Par. AB. Mon. BCD. Vind. *ἠδύνατο* Pariss. et Monacc. *ἐδύνατο* vulg. et Codd. rell.

7. Ita scripsimus de coniectura *Tib. Hemsterhusii* ad Thom. p. 180., quam egregie confirmant Codd. Pariss. CD. Mon. A. et Vind., pro *ξυντετριμμένη*, quod

δ' ἐπὶ τὴν καρδίαν, ταύτῃ τοὺς ἑαυτοῦ λόγους ἐπίστευεν. Ὄσιριν δὲ ᾔδει μὲν ὅτι μάλιστα τῶν τοιούτων ἀκουσμάτων ὄντα ἐφημέρων τε καὶ πολυχρονίων λόγων ἀκριβῆ γνώμονα· αὐτῷ δέ τι περὶ αὐτοῦ [8]) λέγειν ἀπεγίνωσκεν, ἅμα μὲν οὐκ οἰόμενος ἔργου λόγον ἀμοιβὴν ἰσοστάσιον [9]), ἅμα δὲ ὑπὸ τῆς ἀγροικίας, ᾗ συνετέθραπτο [10]), δόξαν θωπείας αἰδούμενος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Τυφῶς βίᾳ παρειληφὼς Αἴγυπτον ἐτυράννει, ἐνταῦθα δὲ οὗτος ἔτι μᾶλ- D
λον ἄγροικος ἦν· τότε ἐξέφερε, τότε τοὺς λόγους ἐδείκνυ, πάντων φριττόντων τὴν ἀκοήν· ἀλλ' ἀσεβεῖν γὰρ ᾤετο τὸ μὴ οὐ καταφανὴς [11]) εἶναι μισῶν τοὺς δεινὰ εἰργασμένους [12]) τὸν εὐεργέτην. Καὶ ἀρὰς ἠρᾶτο τὰς παλαμναιοτάτας Τυφῶνι, καὶ λέγων καὶ γράφων, καὶ οἴκοι καὶ ἐπ' ἀγορᾶς [13]) στωμύλος ἦν ὁ πάλαι σιγῆς αἰτίαν δεξάμενος. Ἁπανταχοῦ τῶν λόγων Ὄσιρις ἦν, ἁπανταχοῦ τῶν συλλόγων, οἷς [14]) παρείη, τὰ Ὀσίριδος ᾔδετο, καὶ τοῖς οὐκ ἀνεχομένοις ἐπεφόρει τῶν διηγημάτων, οὔτε νουθετούντων καὶ [15]) πρεσβυτῶν καὶ 114 A
φίλων προὐτίμα, οὔτε δέος αὐτὸν ἔθραττε τῆς ὁρμῆς, μαινομένῳ δὲ ἐῴκει [16]) μανίαν τινὰ ἐλευθέραν. Οὔκουν

male exhibent Edd. Turn. et Petavv. c. Codd. rell. Mox δὲ pro δ' Par. ABD. Monacc. et Vind.

8. περὶ αὑτοῦ Mon. BCD.

9. ἰσοστασίαν Par. AC. et Pirckh.

10. Ita Codd. omnes praeter unum Rehd., in quo mendose scriptum legitur συνετέθαπτο. Vulg. συντέθραπτο, quod satis placet; sed obtemperandum fuit Codicum auctoritati. Mox ἡγούμενος pro αἰδούμενος Par. C et Pirckh.

11. οὐ καταφανὴς pro vulg. οὐκ ἀφανὴς praebuerunt Codd. omnes.

12. Ita Pariss. Monacc. Pirckh. Vind. ἐργασαμένους Edd. et Cod. Rehd.

13. Littera ς abrasa est in Mon. A. ἐπ' ἀγορᾷ scribunt Pariss. Monacc. BCD et Vind. Sed mutatione non opus. Vid. *Hemsterhus.* ad Lucian. Nigrin. T. I. p. 266. ed. Bip.

14. οἷ Par. AB et Mon. CD. οἳ (sic) Pirckh. Mox ᾔδετο (ex corr. pr. m.) Rehd. Tum ἐπεφόρει a corr. m. Vind.

15. καὶ om. Pariss. Mon. BC et Rehd. Ex iisdem libris, quibuscum faciunt Monacc. AD et Vind., πρεσβυτῶν pro πρεσβυτέρων receptum est.

16. Ita Codd. ἐδόκει vulg.

ἐπαύσατο, πρὶν αὐτῷ Τυφῶνι παραςὰς ὅτι ἐγγυτάτω, συνειλεγμένων παρ' αὐτῷ τότε [17]) τῶν ἁπανταχόθεν ἐκκρίτων, μακρόν τε ἀποτεῖναι λόγον τῶν εἰς τὸν ἀδελφὸν ἐγκωμίων καὶ νουθετῆσαι ζηλοῦν ἀρετὴν, οὕτως ἐγγυτάτω προςήκουσαν. Ὁ δὲ ἐπίμπρατο [18]) μὲν καὶ δῆλος ἦν ἐξοιςρούμενος, αἰδοῖ δὲ τῶν ἠλισμένων κατεῖχε B τὼ χεῖρε, σωφρονῶν ὑπ' ἀνάγκης. Εἰκάζειν δὲ ἐξῆν τῷ προςώπῳ τὴν γνώμην, ποικίλας [19]) παθῶν ἰδέας ἀμείβουσαν· οὕτως ἐν ἐλαχίςῳ πάγχρως ἐγίνετο. Τὸ ἀπὸ τοῦδε [20]) οὖν ἐχθίων τε ἦν καὶ κάκιον ἔπραττε, καὶ τὰ μὲν ἐῤῥήκει τὰ ἐπ' Ὀσίριδος ἀγαθὰ, προσεκακούργει δὲ [21]) ἄλλα, τάς τε πόλεις, ὧν ὑπερηγόρει, κλονῶν, καὶ αὐτῷ τι κακὸν ἴδιον μηχανώμενος, ὡς ἂν μηδέποτε ἀναλύσας οἴκοι γένοιτο, μένοι δὲ ὑπ' ἀνάγκης οἰμώζων, εὐτυχοῦντας ὁρῶν οἷς ἀπέχθοιτο. Ἐν τούτοις ὄντα τὸν ξένον θεὸς ἀναῤῥώννυσιν [22]), ἐναργής C τε ὀφθεὶς καὶ διακαρτερεῖν ἐπιτάξας. Οὐ γὰρ ἐνιαυτοὺς, ἀλλὰ μῆνας ἔφη τοὺς εἱμαρτοὺς εἶναι [23]), ἐν οἷς τὰ Αἰγύπτια σκῆπτρα ἀνατενεῖ μὲν τὰς χηλὰς τῶν θηρίων, κάτω δὲ ἕξει τῶν ἱερῶν ὀρνέων τὰ κράνη. Σύμ-

17. τότε καὶ Mon. A et Vind.

18. ἐπίπρατο Par. A. Mox δῆμος pro δῆλος Mon. C. Paullo post ηὐλισμένων exhibent Pariss. Mon. A. Rehd. Pirckh. Vind. Turn. in Erratt. et Petav. in marg. sec. Ed., item in Annotatt. e vetustis Codicibus. ἠυλημένων (ησ) (sic) Mon. D. ηὐλημένων Mon. BC. De permutatione verborum ἀλίζεσθαι et αὐλίζεσθαι monuerunt *Matthaei* in Lectt. Mosqq. Vol. II. p. 69. et *Schaeferus* in Addendd. et Corrigendd. ad Gregor. Corinth. p. 915.

19. εἰ ποικίλας Par. A. εἰς ποικ. Par. C. Mon. BC. et Pirckh. Mox ante ἐλαχίςῳ abest ἐν in Vind. In pr. Ed. Petav. verba ἐν ἐλαχίςῳ πάγχρως in seqq. inter ἐχθίων et τε ἦν male illata sunt.

20. τοαποτοῦδε Mon. A. et Vind. Tum αἴσχιον pro κάκιον exstat in Par. AC. Mon. A. Pirckh. Vind. et in marg. libri Mon. D.

21. Particulam δὲ om. Par. D. Mox ὑπερηγόρει (ρήκει) habet Mon. D., ὑπερηγορήκει Mon. A. et Vind.

22. ἀναρώννυσιν Par. A. et Mon. BCD.

23. μῆνας εἶναι τοὺς εἱμαρτοὺς ἔφη inverso ordine Mon. A.

βολον ἄῤῥητον τοῦτο. Καὶ ἐπεγίνωσκε [24]) μὲν τὴν γραφὴν ὁ ξένος ἐγκεκολαμμένην ὀβελοῖς τε καὶ ἁγίοις σηκοῖς· ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ καὶ τὴν διάνοιαν τῆς ἱερογλυφίας [25]) ἡρμήνευσε καὶ δίδωσι σύνθημα χρόνου· ὅταν, ἔφη, καὶ τὰ περὶ τὰς ἁγιστείας [26]) ἡμῶν καινοτομεῖν ἐπι- D χειρήσωσιν οἱ νῦν ὄντες ἐν ταῖς δυνάμεσι, μετὰ βραχὺ προσδέχου τοὺς Γίγαντας, τούτους λέγων τοὺς ἀλλοφύλους, ἔσεσθαι ἐκποδὼν ποινηλατουμένους ὑφ' ἑαυτῶν· εἰ δὲ ὑπολείποιτό [27]) τι τῆς στάσεως, καὶ μὴ ἅμα πᾶν ἐκτρίβοιτο, μένοι [28]) δὲ ὁ Τυφὼς αὐτὸς ἐν τοῖς τυραννείοις, σὺ δὲ μηδ' ὣς ἀπογίνωσκε τῶν θεῶν. Σύμβολον ἄλλο σοὶ [29]) τοῦτο· ὅταν ὕδατι καὶ πυρὶ τὸν περὶ γῆν ἀέρα καθήρωμεν μεμολυσμένον ἐκ τῆς ἀναπνοῆς τῶν ἀθέων, τότε ἕψεται καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἡ δίκη, καὶ αὐτίκα προσδέχου τὴν ἀμείνω διάταξιν, ἐκποδὼν 115 A γενομένου τοῦ Τυφῶνος· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν τεράτων ἡμεῖς πυρπολοῦντες καὶ καταβροντῶντες ἐλαύνομεν. Ἐνταῦθα τῷ ξένῳ καὶ εὔδαιμον ἐδόκει τὸ πάλαι [30]) χαλεπὸν, καὶ οὐκέτ' ἤσχαλλε πρὸς τὴν ἀναγκαίαν μονὴν, δι' ἣν αὐτόπτης ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν θεῶν τῆς ἐπιφοιτήσεως. Καὶ γὰρ οὐδὲ ἀνθρώπινον ἦν εἰκάσαι

24. καὶ οὐκ ἐπεγίνωσκε Mon. AD. et Vind.

25. Ita Codd. omnes excepto Rehd., qui c. editt. libris habet ἱερογομφίας.

26. Recepta haec lectio est e Codd. Par. BC. Mon. A. Pirckh. Vind. τὰ περὶ τῆς ἁγ. exhibent rell. c. Edd. Turn. et Petav. 1. 2. Dein μεταβραχὺ Rehd. Post τούτους distinguit Mon. A. Mox idem scribit ἐκ ποδῶν, ut legitur in Edd. Turn. 1. ἐκ ποδῶν habent Par. A et Mon. BCD.

27. ὑπολίποιτο Par. A.

28. μένει Par. ABC. Mon. A. Pirckh. Vind. Proxime pro vulgato πρυτανείοις restitui τυραννείοις iubentibus libris omnibus praeter Pirckh., in quo scriptum legitur τυραννίοις.

29. ἄλλο σοι Codd. Monacc. et Vind. ἀλλό σοι Rehd. c. Edd. Turn. et utraque Petav. Silent rell. Quae post ὕδατι sequuntur usque ad verba ὥσπερ οἱ φῶρες (II. 2. p. 117. D.) in Cod. Par. B rec. m. saeculi, ut videtur, decimi quarti exaravit. Infra iterum ἐκ ποδῶν habent Codd. Mon. A. et Rehd. c. Edd. Turn. et Petav. 1. ἐκ ποδῶν Par. A. Mon. BCD et Vind.

30. τοπάλαι Rehd. πάνυ pro πάλαι Pirckh. Dein οὐκ ἔτ' Mon. A. Pro ἤσχαλλε legitur ἤσχαλε

δύναμιν ἀθρόαν [31]) ἐν ὅπλοις οὖσαν καὶ ἐν εἰρήνῃ σιδηροφορεῖν νόμον ἔχουσαν, ἐξ οὐδεμιᾶς ἀντιςάσεως ἡττῆσθαι. Ταῦτα ἐλογίζετο μὲν, ὅπως ἂν γένοιτο· λογισμοῦ δὲ ἐφαίνετο κρείττονα. Ἐπεὶ δὲ οὐ συχνοῦ B χρόνου διεξελθόντος πονηρόν τι κόμμα θρησκεύματος καὶ παραχάραγμα ἁγιςείας, ὥςπερ νομίσματος, ὅπερ νόμος ἀρχαῖος ἐξοικίζει [32]) τῶν πόλεων, θύραζε καὶ πόῤῥω τειχῶν ἀποκλείων τὸ ἀσέβημα· ἐπειδὴ τοῦτο ὁ Τυφὼς οὐκ αὐτοπρόςωπος δίει τοῦ Αἰγυπτίου πλήθους, ἀλλὰ διὰ τῶν βαρβάρων εἰςφρῆσαί τι ἐπέθετο, καὶ ἱερὸν ἐν ἄςει [33]) δοῦναι, καταλύσας νόμους πατρῴους, αὐτίκα ὁ ξένος ἐπὶ νοῦν ἐβάλετο, ὅτι τοῦτο ἄρα ἐκεῖνο τοῦ θεοῦ τὸ προαγόρευμα· τάχ' ἂν [34]) οὖν καὶ τὰ ἐφεξῆς ἴδοιμι. Καὶ προςεδέχετο, μαθὼν τότε, τὰ μὲν αὐτίκα ἐσόμενα περὶ Ὄσιριν [35]), τὰ δὲ ἐς τοὺς οὔπω παρόντας ἐνιαυτοὺς, ὅταν Ὥρῳ [36]) τῷ παιδὶ γνώμῃ γένηται συμμαχίαν ἑλέσθαι πρὸ τοῦ λέοντος, λύκου. Ὁ δὲ λύκος ὅςτις ἐςιν, ἱερὸς λόγος ἐςὶν [37]), ὃν οὐχ ὅσιον ἐξαγορεύειν οὐδὲ ἐν μύθου σχήματι.

---

in Mon. BCD., ἤσχαλεν in Pirckh.

31. ἀθρόων Turn. et Petav. 1. Praepositionem ante ὅπλοις om. Vind. Mox ἀντιθέσεως pro ἀντιςάσεως exhibent Par. C. et Pirckh. Deinceps scribendum videtur ἡττῆσθαι.

32. ἐξεικάζει Pirckh.

33. ἐν ἄςει Par. A. Mox pro ἐβάλλετο receptum ἐβάλετο ex Cod. Par. D. In seqq. pronomen ἐκεῖνο abest a Codd. Mon. AD et Vind.

34. Ita libri Mss. omnes. Vulg. ἂν desideratur.

35. τὰ μὲν — περὶ Ὄσιριν a s. m. in marg. habet Vind.

36. Ita Codd. Par. AC. Monacc. Rehd.; ita haud dubie etiam Pirckh., quum Rudingerus, quamquam in Annotatt. nihil monuit, in translatione sua scripserit *Oro*. Deinceps γνώμῃ pro vulg. γνώμη iam correxerunt *Wesselingius* ad Diodor. Sic. I. 88. et *Zoëga* de orig. et us. obelisc. p. 308. not. 33., quam coniecturam Codd. nostri ad unum omnes confirmant. Mox λύκου ex uno Pirckh. recepimus pro λύκον, quod exstat in Edd. et Codd. rell.

37. Verba ἱερὸς λόγος ἐςὶν in contextu omittit Par. B, habet tamen in marg. Post σχήματι Vind. liber addit Αἰγύπτιοι ἢ περὶ προνοίας λόγος α.

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.[1]

1.

Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν ἐνθένδε[2]) τὰ τῶν θεῶν, 116
ἐπειδὴ πάντα πανταχοῦ πάντων κακῶν ἔμπλεα ἦν, καὶ B
ἤδη τῆς τῶν ἀνθρώπων γνώμης ἐξεῤῥύηκε[3]) δόξα προ
νοίας, τῆς ἀσεβοῦς ὑπονοίας ἐκ τῶν ὁρωμένων μαρτυ-
ρουμένης. Ἐφαίνετο μὲν οὐδὲν[4]) οὐδαμοῦ πρᾶγμα ἀν-
θρώπινον ἀλέξημα, τῶν βαρβάρων ςρατοπέδῳ τῇ πό-
λει χρωμένων. Τῶν δὲ ὅ τε ςρατηγὸς νύκτωρ ἐδειμα-
τοῦτο, Κορυβάντων, οἶμαι, προςβαλλόντων[5]) αὐτῷ,
καὶ πανικοὶ[6]) θόρυβοι μεθ' ἡμέραν τὸ ςράτευμα κατε-
λάμβανον. Τοῦτο πολλάκις γενόμενον ἔκφρονάς τε αὐ- C

Lib. II. 1. In Codd. Pariss. Monacc. Pirckh. Rehd. et Vind. praefixum est hoc lemma: *Αἰγύπτιοι* (*αἰγύπτιος* scribunt Mon. A. et Par. D.) *ἢ περὶ προνοίας λόγος δεύτερος* (novissima duo verba om. Par. D.). Ante *Αἰγύπτιοι* Par. B habet: *Τοῦ αὐτοῦ Συνεσίου*. Edd. Turn. et Petav. 1. hanc praeferunt inscriptionem: *ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ Η ΠΕΡΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΛΟΓΟΥ ΤΜΗΜΑ Β*. Post *ΠΡΟΝΟΙΑΣ* puncto distinguit Petav. 1. Pro *ΛΟΓΟΥ ΤΜΗΜΑ. Β.* altera Petav. exhibet *Λόγος Δεύτερος*.

Cap. I. 2. Ita Codd. omnes c. Matrit. 69. ap. *Iriart.* l. c. *ἐντεῦθεν* vulg.

3. *ἐξεῤῥυήκει* legendum suspicabatur Petavius.

4. *οὐδὲν* superscriptum in Par. B.

5. *προςβαλόντων* Par. BC. et Mon. A.

6. Ita Codd. Par. ACD. Mon. A. Pirckh. Vind.; item Cod. *Angeli Politiani* (Miscell. Cent. I. Cap. 28.) et alii duo a *Petavio* inspecti, ex quibus vir doctissimus in 2. Ed. *πανικοὶ* restituit. *πανοικὶ* exhibent Par. B et Mon. BC. *πάνικυ* Mon. D. *πανταχοῦ* Rehd. c. Edd. Turn. Petav. et marg. Ed. Petav. 2. In marg. Codicum Mon. A. Vat. 92. Par. C. Vind. legitur idem scholium, quod ex suo Ms. non nisi Latinis verbis citaverat *Politianus* l. l., et primus e duobus Codd. Graece edidit *Petavius*, in eoque scriptum est his verbis: *Πανικὰ δείματά φασιν, ὅταν* (*ὅτε* Petavius) *ἐπὶ τῶν ςρατοπέδων αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταρα-*

τοὺς ἀποδεικνυσι, καὶ γνώμης ἀκρατεῖς καὶ περινόσουν καθ' ἕνα καὶ κατὰ πλείους, ἅπαντες ἐοικότες τοῖς νυμφολήπτοις; νῦν μὲν ξιφουλκίας [7]) πειρώμενοι, καὶ οἷον ἤδη πολεμησείοντες· νῦν δὲ αὖ [8]) πάλιν ἐλεεινολογούμενοι καὶ δεόμενοι σώζεσθαι· ἀναθορόντες τε [9]) αὖ, νῦν μὲν ἐῴκεσαν φεύγουσι, νῦν δὲ διώκουσιν, ὥςπερ εἰς τὸ ἄσυ κεκρυμμένης τινὸς ἀντιςάσεως. Ἀλλὰ [10]) αὐτόθι γε οὔτε ὅπλον, οὔτε ὁ χρησόμενος ἦν, ἀλλ' ἦσαν ἑτοίμη λεία παρὰ Τυφῶνος ἔκδοτοι. Ἔςι μὲν δὴ τοῦτο καὶ λίαν σαφὲς, ὅτι καὶ τοῖς εὖ παρεσκευασμένοις, εἰ μὴ μέλλοιεν [11]) μάτην παρασκευάσασθαι, θεοῦ D δεῖ, καὶ τὸ κρατεῖν οὐχ ἑτέρωθεν· τὸ δὲ εἰκὸς εἶναι τὸν ἄμεινον παρεσκευασμένον κρατεῖν [12]) ἀνοίᾳ κρινόντων ἀφαιρεῖταί τις τῆς ἀξίας τὴν αἰτίαν τὴν κρείττονα. Ὅταν γὰρ ᾖ [13]) τὰ παρ' ἡμῶν ἐντελῆ, περιττὸς ὁ θεὸς εἶναι δοκεῖ, καὶ ἀμφισβητεῖ τῆς νίκης παρεσκευασμένης.

χθῶσι, μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης· τῷ γὰρ Πανὶ εἰώθεισαν (εἰώθεσαν Vat., idque expressit etiam Politianus) ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς, ἥτις (ἢ τῆς Vat.) ἐξαίφνης ὑπ' αὐτῶν γενομένη (γινομένη Par. C.) τῇ τοῦ θεοῦ κατοχῇ φόβον ἐγείρει τοῖς ἀκούουσιν. Dein κατελάμβανον μεθ' ἡμέραν τὸ ςράτευμα exhibet Rehd. c. Edd. Turn. et Petav. 1. Sed alterum verborum ordinem a Petavio in 2. Ed. receptum confirmant Codd. Pariss. Monacc. Pirckh. Vind. Politian. κατελάμβανεν scribit Pirckh.

7. ξιφουλκίαν Vind.

8. Partic. αὖ om. Par. C. et Pirckh. Dein ἐλεεινολογούμενοι Codd. omnes. ἐλεηνολογούμενοι Edd. Turn. et Petav. 1. 2. δεόμενοι r. m. duobus punctis notatum est in Rehd.

9. τε abest a Par. A.

10. ἀλλ' Par. B. Mox λεία Monacc. Par. C. Vind. λεῖα Edd. et Codd. rell.

11. μέλοιεν Mon. A. Tum παρεσκευάσθαι Pariss. ABD. et Monacc. παρασκευᾶσθαι (sic) Vind. παρασκευάζεσθαι Par. C et Pirckh.

12. Verba οὐχ ἑτέρωθεν — — κρατεῖν ab al. m. in marg. habet Mon. A. Pro τὸ δὲ Petavius suspicabatur τῷ δὲ, τῶν δὲ nuper vir doct. in Ephem. litterarr. Ienenss. 1835. Nr. 205. p. 205. Post κρατεῖν legendum videtur aut τῶν ἀνοίᾳ κρινόντων aut ἀνοίᾳ κρίνων. Vitiose ἀνίᾳ Pirckh.

13. ᾗ καὶ vulg. et Codd. plurimi. Sed καὶ, quod in Mon. A. rec. m. inter versus scripsit, non agnoscunt Codd. Par. C. et Pirckh., neque vertendo expresserunt Rudingerus et Petavius. Quare delevimus. Mox εἶναι ὁ θεὸς Par. D. Tum παρεσκευασμένοις Par. BCD. Monacc. Pirckh. Vind.

Ἀμεσιτεύτου δὲ ἄντος τοῦ γινομένου, καὶ μόνου τὴν αἰτίαν ἔχοντος ἀφανοῦς, οὐδὲν ἄλλ' ἢ τῶν ἀπιστούντων ἐπιμελεῖσθαι θεοὺς ἀνθρώπων φαινόμενον ἔχομεν, οὐ 117 A
λεγόμενον ἔλεγχον· ὁποῖον δή[14] τι κἀκεῖνο ἐγίνετο. Οἱ θρασεῖς, οἱ νικῶντες, οἱ τεθωρακισμένοι, ὧν ἅπασα καὶ παιδιὰ[15] καὶ σπουδὴ μελέτη τις ἦν πολέμου καὶ παρατάξεως, ἱππεῖς ἐν ἀγορᾷ σὺν τάξει φοιτῶντες, ὑπὸ σάλπιγγι[16] κατὰ λόχους κινούμενοι· καὶ γὰρ εἰ καπήλου τις δέοιτο, καὶ εἴ τις ὑποδηματοῤῥάφου, καὶ εἰ φαιδρῦναι[17] τὸ ξίφος, τὴν ἑκάστου χρείαν ἅπαντες ἐδορυφόρουν, τοῦ μηδὲ ἐν ταῖς ἀγυιαῖς διασπᾶσθαι τὴν φάλαγγα· οὗτοι τοὺς γυμνούς, τοὺς ἀόπλους, τοὺς καταπεπτωκότας ταῖς γνώμαις, τοὺς οὐδὲ[18] εὐξαμένους νικᾶν φυγῇ φεύγοντες ὑπὸ σύνθημα κοινὸν ἀνεχώρουν B
τοῦ ἄστεος, παῖδας, γυναῖκας, καὶ τὰ τιμιώτατα κλέπτοντες, ὡς[19] οὐκ ἐνὸν φανερῶς καὶ τὰς Αἰγυπτίων ἀνδραποδίζεσθαι. Ταῦθ' ἡ πληθὺς ὁρῶντες συσκευαζομένους αὐτούς, οὔπω τοῦ γινομένου ξυνίεσαν[20], ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἑαυτῶν ἀπέγνωσαν, ὥστε οἱ μὲν οἴκοι σφᾶς αὐτοὺς κατακλείσαντες εἶχον, ἐκεῖ περιμένοντες τὸ πῦρ· οἱ δὲ πυρὸς σίδηρον ἀνθαιρούμενοι, θανάτου κουφότερον ὄργανον ἠγόραζον, οὐκ ἐπί τινα πρᾶξιν, ἀλλ' ἑαυτούς, ὅταν ᾖ, προτείνοντες εἰς τὴν[21] σφαγήν· οἱ δὲ πλεῖν ἐπεβάλλοντο, καὶ περιενόουν νήσους, καὶ κώμας, καὶ C
πόλεις ὑπερορίους. Ἐδόκει γὰρ ἅπαν τότε χωρίον ἐχυρώτερον εἶναι τῶν μεγάλων Θηβῶν, ἐν αἷς ἐπεποίητο

14. δέ τι Pirckh.

15. Verba καὶ παιδιὰ superscripta sunt in Mon. A. Quod sequitur καὶ om. Mon. C.; habet tamen in marg. a s. m. Mox συντάξει Mon. BCD. et Rehd.

16. ὑπὸ σάλπιγγι cum praecedentibus iungit Mon. A. Deinceps καταλόγους a m. pr. habebat Rehd.; postea vero rec. m. κατὰ λόχους correxit. κατὰ λόχα scribit Vind.

17. φαιδρύναι Codd., ut Edd.

18. οὐδε (superscr. μὴ) Mon. D. μὴ δὲ (sic) Mon. A c. Vind. οὐδὲ ex em. Mon. B.

19. ὡς in Pirckh. omissum Par. A inter vers. habet.

20. Ita Codd. Mon. A. Par. CD. Vind. ξυνήεσαν Edd. et Codd. rell.

21. Articulum om. Mon. BC.

τὰ Αἰγυπτίων βασίλεια. Ὡς δὲ καὶ μόλις αὐτοὺς καὶ κατὰ βραχὺ [22]) προσήγαγον οἱ θεοὶ τῷ τε [23]) πιστεῦσαι τοῖς γινομένοις, τῷ τε ἀναθαρρήσαντας προελέσθαι σώζεσθαι, τοῦτο καὶ λίαν ἄπιστον εἰς ἀκοὴν ἔρχεται.

2.

Γυνὴ πένης, μάλα πρεσβῦτις [1]), παρά τινα τῶν πλαγίων πυλῶν ἐργασίαν εἶχεν, οὐκ εὐτυχῆ μέν, ἀλλ' ἀναγκαίαν, τὼ χεῖρε ὀρέγειν, εἴ τις ἐμβάλοιτο ὀβολόν. D Αὕτη μὲν μάλα [2]) ὄρθριος ἐπὶ τὴν ἀγυρτικὴν καθέδραν ἀφῖκτο· δειναὶ γὰρ αἱ τοῦ βίου χρεῖαι φύσιν ὕπνου παραλογίσασθαι· καθεζομένη [3]) δέ, τὸ εἰκὸς ἐποίει, τοὺς διεγειρομένους ἐπὶ τὰ ἔργα προὔπεμπεν ἀγαθαῖς φήμαις, καὶ τὴν ἡμέραν εὐηγγελίζετο, καὶ ηὔχετο, καὶ τὸν θεὸν ὑπισχνεῖτο ἵλεων. Πόρρωθεν οὖν ὁρῶσα τὸ δρώμενον ὑπὸ τῶν Σκυθῶν, ἐπειδὴ σαφῶς ἡμέρα τε ἦν, καὶ οὐδὲν ἔληγον, ὥσπερ οἱ φῶρες, ἐκθέοντες καὶ εἰσθέοντες, πάντες σκευαγωγοῦντες, ἐνθύμιον ποιεῖται τοῦτον ἔσχατον 118 A ἥλιον ὄψεσθαι Θήβας. Δρᾶσθαι γὰρ ταῦτα, τοῦ μηδὲν ἐνέχυρον αὐτῶν ἔχειν τὸ ἄστυ, ὥστε, ἐπειδὰν τάχιστα ἀποσκηνώσωσι [4]), χειρῶν ἀδίκων ἄρξειν αὐτούς, ἀδεεῖς ὄντας τοῦ μή τι παραπολαύσωσιν, ὁμοίων ὄντων τοῖς ἀδικουμένοις τῶν ἀδικούντων. Τόν τε οὖν

22. καταβραχὺ libri Monacc.

23. Abest τε ab Edd. Turn. et Petav. 1.; rec. autem manu per ras. scriptum legitur in Rehd. Tum γενομένοις est in Vind. et τότε pro τῷ τε in Edd. Turn. et Petav. 1. Ita scriptum erat pr. m. etiam in Rehd. Deinceps ἀναθαρρήσαντας pro vulg. ἀναθαρρήσαντες dedimus e Codd. Par. AB. Monacc. Vind. ἀναθαρρήσαντες, superaddito α rec. m., habet Rehd.

Cap. II. 1. πρεσβύτης Mon. BCD.

2. Αὕτη μὲν agnoscunt Codd. omnes praeter Pirckh., ex quo nihil enotatum est varietatis; editi autem libri particulam μὲν post μάλα inserunt. μὲν μάλα μὲν scribunt Par. ACD. Mon. BC et Rehd. Sed resecandum esse alterum μὲν ex iis, quae annotavit Bastius Epist. crit. p. 123. seq., satis apparet. μαλ' exhibet Par. B.

3. καθιζομένη Par. A. Mon. BCD.

4. Ita solus Rehd. c. Edd. ἀποσκηνήσωσι rell.

κώθωνα τὸν ἀργυρολόγον ἀνατρέψασα [5]), καὶ συχνὰ ἄττα ἀποδυραμένη τε καὶ θεοκλυτήσασα, ἀλλ' ὑμᾶς γε, ἔφη, γῆς πατρῴας ἐκπεπτωκότας καὶ ἀλητεύοντας, ἐδέξατο μὲν Αἴγυπτος ὡς ἱκέτας· ἐχρήσατο δὲ οὐχ ὅσον μόνον ἱκέταις εἶχε καλῶς, ἀλλὰ καὶ πολιτείας ἠξίωσε, B καὶ γερῶν μετέδωκε, καὶ, τὸ τελευταῖον δὴ τοῦτο, κυρίους τῶν πραγμάτων ἐποίησεν. Ὥστε ἤδη τινὲς Αἰγυπτίων σκυθίζουσιν, ὠφελούσης αὐτοὺς καὶ τῆς προσποιήσεως. Αὐτὰ τὰ ὑμέτερα τῶν ἐπιχωρίων ἐπιτιμότερα. Ἀλλὰ τί ταῦτα; τί μετασκηνοῦτε; τί δὲ [6]) σκευαγωγεῖτε καὶ συσκευάζεσθε; Οὔτι που ταῦτα ἐπὶ τοὺς εὐεργέτας δικάζουσιν ἀχαριστίᾳ θεοί. Καὶ γὰρ εἰσὶ, καὶ ἥξουσιν, εἰ καὶ κατόπιν Θηβῶν. Ἡ [7]) μὲν εἰποῦσα πρηνῆ κατέβαλεν ἑαυτήν. Ἐφίσταται δέ τις [8]) Σκύθης τὴν κοπίδα σπασάμενος, ὡς ἀπαράξων [9]) τῆς ἀνθρώπου τὴν κεφαλὴν, ἣν λοιδορεῖσθαι τε ὑπετόπασε [10]) καὶ κα- C ταφανὲς ποιῆσαι τὸ νυκτερινὸν ἔργον. Ὤιετο γὰρ ἔτι λανθάνοντας αὐτὸ δρᾷν, ἐπεὶ μηδεὶς τῶν ᾐσθημένων εὔτολμος ἦν ἐξελέγχειν· καὶ ἡ μὲν ἔργον ἂν ἐγεγόνει σιδήρου. Ἐπιφαίνεται δέ τις, εἴτε θεὸς, εἴτε κατὰ θεόν· ἑωρᾶτο δ' οὖν ἄνθρωπος, ὃς ἀγανακτῶν τε δῆλος ἐγένετο, καὶ κινήσας ἐφ' ἑαυτὸν τὸν Σκύθην, ἐπιφερομένῳ τε [11]) ὑπαντιάζει· καὶ τὴν πληγὴν φθάσας, συναιρεῖ τε καὶ καταβάλλει. Σκύθης ἐπ' αὐτὸν ἄλλος, καὶ ταχὺ D

γρ. ἀπορρίψασα ἀπορί-
5. ἀνατρίψασα Vind. ἀνατρί-
ψασα
ψασα Mon. D. ἀπορρίψασα Mon. A. Dein verba καὶ συχνὰ ἄττα — θεοκλυτήσασα absunt a Pirckh. Ante συχνὰ infert οὐ Par. B. Tum ἄττα scribunt Rehd. et Vind.

6. δαὶ pro δὲ Mon. BCD. δὲ om. Par. A. Mox συσκευάζεσθαι Mon. D., neque aliter videtur habuisse Vind., quum ε finale loco raso additum sit. μετασκευάζεσθε dat Par. B.

7. εἰ Mon. D. Proxime κατέβαλλεν Par. B. Mon. A. Vind. Tum αὐτὴν Par. B.

8. Abest τις a Par. A.

9. Ita Par. BC et Vind. ἀπαρράξων rell. c. Edd.

10. ὑπετόπαζε Mon. A et Vind.

11. Abest τε a Mon. BC. Mox scribendum videtur συναιρεῖ. Quo de verbo vid. *Wyttenbach.* ad Eunap. p. 191.

τὸ αὐτὸ ἐπεπόνθει. Βοὴ τὸ ἐντεῦθεν [12]), καὶ συνθέουσιν ἄνθρωποι· τοῦτο μὲν βάρβαροι, τοὺς σκευαγωγοὺς ἡμιόνους ἀφέντες, ὅσους ὁ καιρὸς πρὸς ἐξόδῳ κατείληφεν, ἤτοι μέλλοντες, ἢ προεξελθόντες· ἀνέλυον γὰρ ὡς δι' ἐλαχίστου τοῖς οἰκείοις ἀρήξοντες [13])· τοῦτο δὲ ὅμαδος δήμου πολὺς ὤν· ὁ μέν τις ἀποθνήσκει πληγεὶς, ὁ δὲ ἀποκτείνει Σκύθην, καὶ τὸν ἀποκτείναντα [14]) αὖ Σκύθης ἄλλος, καὶ ἀεί τις ἔπιπτε, καὶ ἀεί τις ἔκτεινεν ἀφ' ἑκατέρας μερίδος. Τῷ γὰρ δήμῳ καὶ τὸ παρατυχὸν [15]) ἅπαν, ὅπλον ἦν ἀναγκαῖον. Ἦν δὲ αὐτῷ καὶ τοὺς κειμένους σκυλεύοντι χρῆσθαι τοῖς ξίφεσι, καὶ ζώντων 119 A παραιρουμένῳ· πλήθει γὰρ περιῆν τῶν ἀλλοφύλων, τῶν μὲν ἐστρατοπεδευκότων ὡς πορρωτάτω [16]) τοῦ ἄστεος, ὡς ἂν ἥκιστα φοβοῖντο τὸν λόχον, ὃν οὐκ ὄντα αὐτοῖς ὁ θεὸς ἀνεσείσατο, τοῦ μεθεῖναι τὴν πόλιν, ἣν μέσην εἶχον ἐν [17]) ταῖν χεροῖν· οἱ δὲ, μερὶς ἐλάττων ἀνὰ τὴν πόλιν τοῦ πλήθους, ἀμφὶ τὰ ἔπιπλα εἶχον, τοῦ μηδὲν ἐγκαταλειφθῆναι. Πολλαπλάσιοι οὖν, ὡς [18]) εἶχον, ἐλάττοσιν αὐτῶν συνεφέροντο τοῖς παρατυχοῦσιν ἀγχοῦ τῶν πυλῶν, καὶ τοῖς ἀεὶ προσγινομένοις [19]) ὡς ἐπὶ ἔξοδον. Ἤιρετό τε [20]) ἡ βοὴ μείζων, καὶ τὰ τῶν B θεῶν ἐνταῦθα δὴ καὶ σαφῶς διάδηλα γίνεται. Ἐπειδὴ

12. τοὐντεῦθεν Mon. A. et Vind. In seqq. μὲν superscriptum est in Mon. D. Mox τὰς σκευαγωγοὺς ἡμιόνους exhibent Codd. Pariss. Monacc. Vind.

13. ἀρρήξοντες Monacc. BCD.

14. ἀποκτείνοντα Par. ABC. et Mon. BCD. Proxime ἐπιπτεν Mon. A c. Rehd. Dein ἐφ' ἑκατ. μερ. Par. B.

15. περιτυχὸν Par. C et Pirckh. προς παρατυχὸν Mon. D. προστ. Mon. A. et Vind. Distinximus post ἅπαν c. libris Monacc. Rehd. Vind.

16. πορροτάτω πόρρω Mon. D. πόρρω Mon. BC.

17. ἐν, quod in libro Vind. enatum est ex αὐ, omittunt Codd. Mon. BC. Mox οἱδε exstat in Edd. Turn. et Petav. 1., et in seqq. ἐγκαταληφθῆναι in Pirckh.

18. Excidit ὡς in Par. ACD. Mon. BCD. Pirckh. Vind.; in Rehd. autem r. m. superscriptum legitur. ὡς εἶχον, quod omittit Par. B., in Mon. A erasum est.

19. προσγινομένοις Par. A. et Mon. BCD.

20. Omittit τε Par. B. Proxime ων μείζω habet Mon. D. μείζω Mon.

γὰρ αἴσθησις τοῦ θορύβου τήν τε πόλιν, ὁπόση τὸ μέ-
γεθός ἦν, ἐπέσχε, καὶ εἰς τὸ ςράτευμα τῶν ἀλλοφύλων
ἐξίκετο, ἑκάτεροι[21]) τοὺς ἑτέρους πάλαι δεδιότες, ὡς
ἐπιθησομένους, τοῦ δήμου μὲν ἀνὴρ ἕκαςος, ταύτην
ἐκείνην οἰόμενοι[22]) τὴν κυρίαν ἡμέραν Αἰγύπτῳ, καθ'
ἣν ἀπερυθριάσαι τοῖς βαρβάροις συνέκειτο, γνώμην ἐποι-
οῦντο δρῶντές τι καὶ παθεῖν, καὶ σχεῖν ἐντάφιον ἀρε-
τήν· ὡς τοῦγε μὴ παθεῖν οὐδὲ θεὸς ἂν ἔδοξεν[23]) ἐγ- C
γυητὴς ἀξιόπιςος. Διωθοῦντο οὖν ἅπαντες ἐπὶ τὸ ἀεὶ
ταραττόμενον, αὐτός τις ἕκαςος εἶναι βουλόμενος, οἰόμε-
νος κερδανεῖν, εἰ διακινδυνεύσειεν ὑπολειπομένων ἔτι
μαρτύρων. Οἱ βάρβαροι δὲ τήν τε ἔξοδον ἐκεκλόφε-
σαν, καὶ πεφωρᾶσθαι[24]) νομίσαντες, τῶν μὲν ἐγκατα-
λελειμμένων ἠμέλουν· καίτοι πεμπτημόριά που μάλιςα
τοῦ ςρατεύματος ἦν· αὐτοὶ δὲ περὶ σφῶν αὐτῶν δείσαν-
τες, μὴ ἐπεξέλθοιεν[25]) οἱ πολέμιοι, φυγὴν ἐποιοῦντο,
καὶ πορρωτέρω ςρατοπεδεύουσι, χάριν εἰδότες, ὅτι τῷ D
πλείονι[26]) περιεσώθησαν, τῷ παντὶ κινδυνεῦσαι μελ-
λήσαντες. Τῶν δὲ ἐγκαταλειφθέντων οἱ μὲν ἐν ταῖς
οἰκίαις, καὶ οὗτοι διὰ τὸ πάλαι θεοπληγεῖς τε εἶναι καὶ
ὕποπτοι πείσεσθαι Σκύθας ὑπὸ Αἰγυπτίων κακὸν ἀνή-
κεςον, ἐπιδρομήν τε ἐπὶ τοὺς ἐξελθόντας ὡς ἐπὶ φυγά-
δας ᾤοντο γεγονέναι, καὶ αὐτίκα διαρπασθήσεσθαι τὸ
ςρατόπεδον, σφίσι δὲ ὄφελος ἂν γενέσθαι κατὰ χώραν

BC. et Pirckh. *Καὶ* ante *σαφῶς* supra lin. insertum est in Vind.

21. *ἑκάτερον* Vind. Deinceps *πάλιν* pro *πάλαι* Par. B.

β α γ
22. *ταύτην οἰόμενοι ἐκείνην* Vind. *οἰόμενοι ἐκείνην* Par. C. *ἐκείνην* s. m. superscriptum est in Mon. A. Mox *ἐν Αἰγύπτῳ* Par. D. Tum *ἀπερυθριάσαι* Edd. et Codd.

23. *θεῶν ἄν τις ἔδ.* Mon. A. et per ras. Vind.

24. *πεφορᾶσθαι* Mon. BCD.

25. Ita Par. ACD. Monacc. Pirckh. Rehd. Vind. Cf. *Boissonadius* in Notices des Lettres inédit. de Diogène le Cynique in Notices et Extr. des Mss. de la Biblioth. du Roi. T. X. p. 284. *μὴ ἐξέλθοιεν* vulg.

26. *τῷ πλέονι* vulg. Sed pleniorem formam praebuerunt Codd. Pariss. Monacc. Rehd. Vind.
λ
Paullo post *μελήσαντες* e corr. s. m. Vind. *μελήσαντες* Mon. BCD. et Rehd. *μελετήσαντες* Par. B.

αὐτοῦ μένουσιν, εἰ τά τε ὅπλα καταθεῖντο καὶ ἱκέται
καθίζοιντο· δόξαι γὰρ ἂν διὰ τοῦτο καὶ μόνους ὑπο-
λελεῖφθαι, τῷ μηδὲν κακὸν εἰργάσθαι [27]) τὰ Αἰγυπτίων· 120
ἐκείνους δὲ οἷς ἐδεδράκεσαν, τὸ παθεῖν ἔνδικα φοβηθέν- A
τας [28]), ἐκστῆναι τοῦ ἄστεος. Μόνοι δὲ ἄρα οἱ παρατυ-
χόντες ταῖς πύλαις, καὶ περὶ οὓς ἦν τὸ δεινὸν, ἠπίσαν-
το [29]) τἀληθὲς, ὅτι μηδὲν ἦν καρτερὸν Αἰγυπτίοις συν-
τεταγμένον, οὐχ ὁπλίτης, οὐχ ὅπλον, οὐκ ἀκοντιστής,
οὐκ ἀκόντιον. Ποιοῦνται δὲ γνώμην ἐκ τῶν παρόν-
των, εἰ δύναιντο, κρατήσαντες τῶν πυλῶν, εἰσκαλέσαι
τοὺς μάτην πεφοβημένους· ἀναρπασθῆναι γὰρ ὅλην,
ὥσπερ νεοττιὰν [30]), τὴν πόλιν. Καὶ συνίσταται μάχη περὶ
αὐτῆς [31]) καρτερὰ, ἐν ᾗ κρατοῦσιν Αἰγύπτιοι· καὶ ἐπι- B
νίκιον παιανίζουσι. Δέος ἄλλο τοῦτο τοῖς τε εἴσω καὶ
τοῖς ἔξω βαρβάροις [32]). Διαπεπρᾶχθαι [33]) γὰρ ᾤοντο
τοῖς Αἰγυπτίοις τὸ ἔργον οὗτοί τε εἰς ἐκείνους, καὶ εἰς
τούτους ἐκεῖνοι, ὥστε ἀλλήλους ἐπῴμωζον· οὐδὲ φθά-
νουσιν οἱ κεκρατηκότες θύρας τε ἁπάσας ἐπιθέντες ἁπά-
σαις πύλαις· οὐ μικρὸν ἔργον ἐν Θήβαις· ἑκατομπύλους
αὐτὰς Ἕλληνες ᾄδουσι· καί τις τῶν μετασχόντων τοῦ
περὶ τὰς πύλας ἀγῶνος ἐπ' αὐτὸ τοῦτο διαδραμὼν ἐκ
μέσων τῶν ὅπλων, ἐξαγγέλλει τε καὶ ὑπισχνεῖται τοῖς

27. τὸ pro τῷ Par. C. Mon. A. (s. m.) et Pirckh. — εἰργάσθαι, quod Petavius in 2. Ed. recepit, ex em. habet Mon. A. εἰργάσασθαι scribit Pirckh. εἰργασμένοι c. Edd. Turn. et Petav. 1. dant Codd. Par. ABD. Mon. BC. atque Rehd. Ita etiam Cod. Mon. D. (superscripto εἰργάσθαι), et Petav. in marg. sec. Ed.

28. ἐκεῖνοι — φοβηθέντες Mon. B.

ἠ
29. ἐκίσαντο Mon. D. τὸ ἀληθὲς Par. AC.

30. Ita Codd. Pariss. AD. νεοττίαν c. vulgatt. libris Codd. rell., excepto Par. B, in quo scribitur νεοττεῖαν.

31. Hanc lectionem praebuerunt Codd. omnes praeter Vind., in quo est περὶ αὐτὴν καὶ καρτερά. Vulg. περὶ αὐτὰς (i. e. τὰς πύλας).

32. Ita Codd. ad unum omnes. τοῖς ἔξω τε καὶ τοῖς εἴσω βαρβάροις vulg.

33. διαπεπρᾶχθαι Monacc. Rehd. Vind. Dein τοὺς αἰγυπτίους Par. B. In seqq. ἐπῴμωζον (ποὶ a m. pr., ut videtur, superscripto) Vind. — ἑκατομπύλους] Vid. Il. IX. 383.

Σκύθαις τὴν πόλιν· οἱ δὲ μάτην παρῆσαν, ἑνὶ καιρῷ τὴν τύχην ἐπαινέσαντες καὶ μεμψάμενοι [34]). Τέως μὲν C γὰρ ὡς ἔξω γεγονότες δικτύων τό γε [35]) ἐφ' ἑαυτοῖς ὑπερήδοντο· ἔπειτα μέν τοι καὶ διαῤῥαγῆναι [36]) τοῦ τείχους ἠξίωσαν ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἐπιβατεῦσαι τοῦ ἄστεος. Οὕτως ἄμαχον χρῆμα σοφία θεοῦ [37]), καὶ οὔτε ὅπλον ἰσχυρὸν, οὔτε νοῦς εὐμήχανος, ὅτῳ μὴ παρείη θεός. Ὥστε [38]) ἤδη τινὲς ἐφ' ἑαυτοὺς ἐστρατήγησαν. Καί μοι δοκεῖ παγκάλως εἰρῆσθαι θεοῦ παίγνιον ἄνθρωπον εἶναι [39]), παίζοντος ἀεὶ τοῖς πράγμασι καὶ πεττεύοντος [40]). Ὅμηρόν τε οἶμαι τοῦτο πρῶτον Ἑλλήνων κατανοή- D σαντα [41]), ποιῆσαι μὲν ἀγῶνα καὶ ἆθλα προθεῖναι παντοίας ἀγωνίας ἐπὶ Πατρόκλῳ κειμένῳ· ἐν ἅπαντι [42]) δὲ μειονεκτοῦσιν οἱ κρατήσειν ἐπιδοξότεροι. Τεῦκρος ἀσήμου τοξότου [43]) τὰ δευτερεῖα κομίζεται, καὶ

coll. *Diodor.* Sic. I. 45 et Creuzer. Meletematt. P. I. p. 94. sq.

34. ἐπαινέσσοντες καὶ μεμφόμενοι Par. B.

35. Ita Par. D. τότε Edd. et Codd. rell.

36. διατραγῆναι Codd. Par. ACD. Monacc. Pirckh. Vind. Item Par. B. a m. pr., a rec. διαῤῥαγῆναι, quod etiam Rehd. cum editis libris agnoscit.

37. θεῶν Pirckh. Cf. Or. de Regn. Cap. V. p. 5. B.

38. ὥστ' Mon. A et Vind.

39. Vid. *Plat.* Legg. I. p. 644. D et VII. p. 803. C.

40. Conf. *Heraclit.* ap. Lucian. Vitarum Auct. T. III. p. 97.

41. ἑλλήνων [β] πρῶτον [α] κατανοήσαντα [γ] Vind. Dein ἀγῶνας Pirckh.

42. καὶ ἅπαντι id.

43. ἤγουν τοῦ Μηριόνου Rehd. in marg. a r. m. Codd. Mon. A. Par. C. Vid. Il. XXIII. v. 859. sqq. Codd. Vat. 92 et Vind. in m. exhibent hoc scholium: Ἄσημον τοξότην τὸν Μηριόνην λέγει· τοῦτον γὰρ Ὅμηρος περιγενέσθαι φησὶ Τεύκρου, ὅτε (ita Vind. s. m., primitus ὅτι) Ἀχιλλεὺς τοξικῆς ἀγῶνα ἔθηκεν ἐπὶ Πατρόκλῳ θανόντι. Ἦν δὲ οὗτος ὁ ἀγὼν ἕβδομος· πρῶτον γὰρ ἔθηκεν ἱππηλασίας (ἱππηλασίαν Vind.), ἔνθα Διομήδης Εὔμηλον ἐνίκησεν, Ἀθηνᾶς συμμαχίᾳ (συμμαχίαν Vind.), συμποδισάσης αὐτοῦ τὸ ἅρμα, περὶ οὗ ἐστι (ἐστὶ Par. C., ἐστὶ Vat.) καὶ τὸ

Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος (ὤριστος Vat. et ex em. Vind.) ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·

δεύτερον ἀγῶνα πυγμῆς, ἐν ᾗ Ἐπειὸς Εὐρύαλον ὑπερέβαλε· τρίτον πάλης, καθ' ἣν ἰσοπαλεῖς Αἴας καὶ Ὀδυσσεὺς ἐγένοντο· τέταρτον ποδῶν ταχυτῆτος, περὶ ἣν Ὀδυσσεὺς μείζων Αἴαντος τοῦ Λόκρου ἔδοξεν (ἐδόξε Mon. A.), ὀλισθήσαντος ἐν ὄνθῳ βοὸς, Ἀθηνᾶς τῦ-

Λοῖσθος ἀνὴρ ὥριςος [44]) ἐλαύνει μώνυχας ἵππους, καὶ εἰς ποδῶν ἀρετὴν νέος ἡττᾶται πρεσβύτου, καὶ εἰς τὴν βαρεῖαν ἀγωνίαν [45]) Αἴας ἐλέγχεται. Καί τοι τοῦτον αὐτὸς [46]) ἀνακηρύττει τῶν εἰς Ἴλιον ἀθροισθέντων 121 A μακρῷ πάντων, πλὴν Ἀχιλλέως, τὸν ἄριςον [47]). Ἀλλὰ καὶ τέχνη [48]), φησὶ, καὶ μελέτη, καὶ ἡλικία, καὶ τὸ φύσει διενεγκεῖν, μικρὰ πάντα πρὸς τὸ δαιμόνιον.

3.

Αἰγύπτιοι δὲ ἐπειδὴ λαμπρῶς ἤδη τῶν πυλῶν ἐκράτουν, καὶ τὸ τεῖχος ἐπεποίηντο μέσον σφῶν καὶ τῶν πολεμίων, ἐπὶ τοὺς ἐγκαταλελειμμένους τρεπόμενοι χωρὶς ἑκάςους [1]), ἅμα πολλοὺς ἔβαλλον, ἠκόντιζον, ἔπαιον, ἐκέντουν· τοὺς ἐρυμνόν τι καταλαβόντας ἔτυφον, ὥςπερ σφῆκας, αὐτοῖς ἱεροῖς, αὐτοῖς ἱερεῦσι, δεινολογουμένου [2]) καὶ κεκραγότος Τυφῶνος, ἐπειδὴ [3]) καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν B τοῦ θείου δόξαν ἐσκύθιζεν, ἠξίου τε ἐπικηρυκεύεσθαι τοῖς βαρβάροις, καὶ αὖθις ἔπραττεν, ὡς ἂν εἰςφρήσοι [4]) τὸ ςράτευμα τὸ πολέμιον, ὡς οὐδενὸς γεγονότος ἀνηκέςου δεινοῦ. Οἱ δὲ, ὁ δῆμος, αὐτοκέλευςοι πάντες, ἀςρατήγητοι, πλὴν τάγε παρὰ θεῶν [5]) αὐτός τις ἕκαςος ςρα-

το ὑπὲρ Ὀδυσσέως ἐργασαμένης· πέμπτον μονομαχίας, ἐν ᾗ κρείττων Διομήδης Αἴαντος τοῦ μεγάλου ἐφάνη· ἕκτον δίσκου, ἐφ' οὗ Πολυποίτης (πολοπ. Vind.) τοὺς συναγωνιςὰς ὑπερῆρεν· ἕβδομον, ὡς ἔφημεν (ita Par. et Vat., ἔφη μὲν rell.) τοξικῆς· ὄγδοον ἀκοντίου, ἐν ᾧ Ἀγαμέμνων πρῶτος ἐκρίθη (sequentia in Vind. desunt). Ταῦτα δὲ Ὅμηρος ἐν τῷ τῆς Ἰλιάδος φησὶ ψι.

44. Add. gl. ὁ Εὔμηλος Codd. Mon. A. Par. C. Vat. Vind. Vid. Il. XXIII. 536. -- νέος] Vid. Il. l. c. 785. sqq.

45. Exstat gl. τὴν τῆς πάλης καὶ τῆς μονομαχίας in iisdem libris. Vid. Il. l. c. 835. sqq.

46. Add. gl. ὁ Ὅμηρος iidem Codd.

47. Articulum om. Pirckh.

48. τέχνῃ — μελέτῃ — ἡλικίᾳ Edd. Turn. et Petav. 1. Ad v. φησὶ est gl. Ὅμηρος in Mon. A. Par. C. Vat. Vind.

Cap. III. 1. Ante χωρὶς in Rehd. scriptum erat πολλοὺς, quod m. pr., ut videtur, deletum est. Deinceps legitur ἕκαςος in Par. B.

2. δεινολογομένου Vind. Mox τοῦ τυφῶνος Par. B.

3. ἐπεὶ δὴ Mon. D.

4. εἰςφορήσοι Par. A.

5. περὶ θεῶν Vind. Mox ςρα-

τηγός τε καὶ ϛρατιώτης, λοχαγὸς καὶ λοχίτης. Τί δὲ οὐκ ἂν γένοιτο βουλομένου θεοῦ καὶ ἐνδόντος ὁρμὴν ἀνθρώποις εἰς τὸ πάσῃ μηχανῇ σώζεσθαι; Οὔτε οὖν τὰς πύλας ἐπέτρεπον ἔτι Τυφῶνι [6]), καὶ τὰ ἄλλα ἡ τυραννὶς ἄψυχος ἦν, ἐπειδὴ τὸ συϛῆσαν αὐτὴν ἐξεπεπτώκει τῆς πόλεως. Ἐκκλησία δὴ πρώτη [7]) περὶ τὸν ἱερέα C τὸν μέγαν, καὶ πῦρ ἱερὸν ἤπτετο, καὶ εὐχαὶ χαριϛήριοι μὲν ὑπὲρ τῶν διαπεπραγμένων, ἱκετήριοι δὲ ὑπὲρ τῶν πεπραξομένων. Εἶτα Ὄσιριν ᾔτουν, ὡς οὐδὲν ἄλλο πρὸ τοῦ [8]) τῶν πραγμάτων σωτήριον. Ὁ δὲ ἱερεὺς αὐτόν τε ὑπέσχετο, τῶν θεῶν διδόντων, καὶ εἰ δή τινες αὐτῷ συνεπεπτώκεσαν, αἰτίαν ἔχοντες ὁμογνώμονες εἶναι. Τυφῶνα δὲ ἔδοξε καιρόν τινα βουκολῆσαι. [9]). Ὁ δὲ ἐπεὶ μὴ ταχὺ τὸ εἰκὸς ἐπεπόνθει· τὸ δὲ εἰκὸς ἦν σφά- D γιόν τε καὶ πρόθυμα τοῦ πολέμου γενέσθαι τὸν αἰτιώτατον [11]) Αἰγυπτίοις τοῦ χρόνον τινὰ Σκύθαις δουλεῦσαι· ἐπεὶ δ' ἀνεβάλλετο αὐτὸν ἡ Δίκη [12]) σοφή τε οὖσα καὶ εἰδυῖα καιροὺς ταμιεύεσθαι, ὁ δὲ καὶ τὸ πᾶν ᾠήθη [13]) καταπροίξεσθαι τῶν θεῶν. Ὢν δ' ἐπὶ τοῦ σχήματος ἔτι τῆς τυραννίδος, ἐπιμελέϛερον ἠργυρολόγει καὶ αἴσχιον, ὥϛτε ἤδη τὸ δεύτερον καὶ παρὰ τῶν ὑπηρετῶν [14]) ἠρανίζετο, νῦν μὲν ἀνατεινόμενος, ὅτι δράσει κακὸν 122 A ἐξαίσιον, ἕως ἠδύνατο [15])· νῦν δ' αὖ πάλιν ταπεινός τε

τιώτης τε καὶ ϛρατηγὸς Par. D. λογχίτης Edd. Turn. et Petav. 1.

6. τῷ τυφῶνι Mon. BCD. Proxime τἄλλα Par. B. Tum ἐπεὶ δὲ Vind. τὸ συϛῆσαν Petav. 2.

7. ἐκκλησίᾳ — πρώτῃ Edd. Turn. et Petav. 1. 2. Dein περὶ τὸν ἱερέα recepimus ex Mon. A. et Vind. παρὰ τὸν ἱ. vulg. et Codd. rell.

8. Ita Codd. Par. AB. Mon. BCD. et Rehd. c. Edd. Turn. et Petav. 1. πρὸ τοῦ e πρὸ τοῦ (τοῦ supra) Mon. A. s. m. πρὸ τούτου Petav. 2. et Codd. rell.

9. βουκλοῆσαι Petav. 1.

10. ἐπειδὴ Par. B.

11. αἰτιότατον Edd. Turn. et Petav. 1. Dein χρόνου τινὰ Ed. Turn.

12. ἡ δίκη vulg. Vid. *Hesiod.* O. et D. v. 254. sqq. et 265. sqq. coll. *Wyttenb.* ad Plutarch. de S. N. V. p. 17. et *Boissonad.* ad Philostr. Her. p. 545. sq.

13. ᾠήθει Edd. Turn. et Petav. 1. Tum καταπροίζεσθαι Mon. BCD. In Vat. addita est gl. ἐκφυγεῖν.

14. Praepositionem a s. m. per ras. habet Cod. Vind.

15. ἐδύνατο Par. B.

καὶ ἐλεεινολογούμενος, ἵνα, φησὶ, μὴ τῆς τυραννίδος ἐκπέσοιμι. Τοσοῦτον ἄρα ἀπόπληκτος ἦν, καὶ τὸν νοῦν ὄντως ἐτετύφωτο, ὡς ἐλπίσαι θωπείᾳ καὶ χρήμασι τὸν ἱερέα περιελεύσεσθαι. Τῷ δὲ οὐκ ἦν θέμις πρὸ τῶν πατρίων ἀργύριον τίθεσθαι. Ἀλλὰ καὶ ἀναζεύξαντας ἀνὰ κράτος [16]) τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ πορρωτάτω γενομένους Θηβῶν ἀποστόλοις, καὶ ἱκέταις, καὶ δώροις αὖθις ἐπανήγαγεν· ἅπαν τε [17]) ἔργον αὐτοῦ καὶ στρατήγημα B κήρυγμα λαμπρὸν ἦν τοῦ πάλιν αὐτὸν προπιεῖσθαι [18]) τὰ Αἰγύπτια τοῖς βαρβάροις. Δῆλός τε ἦν μάλιστα μὲν ἀδεὴς αὐτὸς ὢν τό γε [19]) ἐπὶ τοῖς φιλτάτοις Σκύθαις· εἰ δὲ μὴ [20]), καὶ ἄσμενος ὑπὲρ τοῦ μὴ ζῶν Ὄσιριν ἐπιδεῖν τυχόντα καθόδου, καὶ γενόμενον ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἐπεὶ δ' οὖν οἵ τε βάρβαροι σαφῶς οὐκ ἐπὶ τῷ μετασχηματίσαι [21]) τὰ Αἰγυπτίων, ὥσπερ πρότερον ἐδεδράκεσαν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρόῤῥιζα ἀνελεῖν, καὶ Σκυθικῶς πολιτεύσασθαι τῇ χώρᾳ προσέβαλλον [22]), καὶ καθάπαξ εἰπεῖν, τὸ πραττόμενον πολέμου καὶ στάσεως δυοῖν κακῶν ἀμφοῖν εἶχε τὰ χαλεπώτατα· στάσεως μὲν τὰς οἴκοθεν C ἐνδόσεις καὶ προδοσίας, ὧν ἥκιστα πόλεμος πειρᾶται· πολέμου δὲ τὸ κοινὸν ἁπάντων εἶναι τὸν κίνδυνον· ἐπεὶ αἵγε στάσεις, τὸ κοινὸν ἀξιοῦσαι σώζειν, τὴν ἡγεμονίαν ἀπὸ τῶν ἐχόντων ἑτέροις μνηστεύουσι [23]), τότε δὲ ἀπ' ἀμφοῖν περιῆν ἄμφω τὰ χείρω, Αἰγυπτίων δὲ οὐδεὶς ὑπελείπετο, ᾧ μὴ νεμεσητὰ ὁ τύραννος καὶ φρο-

16. ἀνακράτος Monacc. Rehd. Vind. Mox πορρωτάτους Par. B.

17. ἅπαντες ἔργον Rehd.

18. τροπιεῖσθαι, in marg. ab al. m. προπιεῖσθαι Mon. C. προποιεῖσθαι Pirckh.

19. Ita c. Ed. Petav. 2. Codd. omnes, excepto Rehd., qui, ut Edd. Turn. Petav. 1. et marg. 2. Ed. Petav., exhibet τότε.

20. εἰ μηδὲ Par. B.

21. οὐκ pr. m. superscriptum est in Rehd. Articulum om. Vind. σχηματίσαι scribitur in Mon. BCD. et Rehd., ut in Ed. Turn. μετα inter vers. habent Mon. A. et Par. D.

22. προσέβαλον Codd. Par. ABD. Monacc. Vind. Proxime τὸ ταττόμενον Edd. Turn. et Petav. 1. Tum $\overset{\text{εἴ}}{\text{δυοῖν}}$ Par. D. δυεῖν Par. B. δυοῖν ex em. Mon. A.

23. Deletum videtur ν ἐφελκ. in cod. μνημονεύουσι scribit Pirckh.

νεῖν ἐδόκει καὶ πράττειν, καὶ ὅστις παμπόνηρος ἦν, ὑπὸ
τοῦ δέους σωφρονιζόμενοι[24]). Τοῦτο δὲ ἦν, ὃ περιμέ- D
νειν ἐδέδοκτο τοῖς θεοῖς, τοῦ μηδὲν ἐμπύρευμα τῆς ἐναν-
τίας αἱρέσεως ἐν τῇ πολιτείᾳ λανθάνειν ὑποτρεφόμενον,
ἔχον τινάς, εἰ μὴ δικαίας, ἀλλ' οὖν εὐπροσώπους τοῦ
κακοῦ παραιτήσεις. Ὀψὲ δὴ τότε σύνοδος θεῶν καὶ
γερόντων ἐπὶ Τυφῶνι γίνεται[25]), καὶ ἀνακαλύπτεται
τὰ πάλαι πᾶσι καθ' ἕνα θρυλούμενα[26]), γυναῖκες ἀμ-
φίγλωσσοι ταῖς μὴ συνειίσαις ἀλλήλων τὰς γνώμας
ἐξερμηνεύουσαι τῇ τε Αἰγυπτίᾳ τὰ τῆς βαρβάρου, καὶ
ἔμπαλιν θατέρᾳ τὰ τῆς θατέρας[27]), καὶ ἀνδρόγυνοι καὶ
ἀπογραφεῖς, ἅπαντες οὗτοι τῶν ἐπ' Ὄσιριν Τυφῶνι τε
καὶ τῇ γυναικὶ[28]) παρασκευασθέντων, καὶ αὐτῶν ἔναγχος 123 A
ἐγχειρουμένων ἐπὶ δεινότατα τεκμήρια, καταλήψεις[29])
τε ἐπικαίρων χωρίων ἐνδόντος αὐτοῦ, καὶ μονονοὺ προσ-
αγομένου τὴν πολιορκίαν, ἵνα περισῇ τὰ δεινὰ τὴν πό-
λιν τὴν ἱεράν· σπουδή τε πᾶσα ἐφ' ᾧ[30]) διαβῆναι τοὺς
Σκύθας καὶ τοῦ ῥεύματος ἐπὶ θάτερα, ἵνα μὴ ἐξ ἡμι-
σείας τὰ Αἰγύπτια πράττοι[31]) κακῶς, πάντα δὲ πανταχόθεν
αἵροιτο, καὶ μὴ σχολάζοιεν ἐπιζητεῖν Ὄσιριν.
Τούτων ἀναδειχθέντων, ἄνθρωποι μὲν εἰς τὸ αὐτὸ κα- B
ταδικάζουσιν αὐτοῦ φρουράν τε, καὶ περὶ τοῦ τί χρὴ
παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι[32]), δεύτερον ἐπ' αὐτῷ καθεδεῖν δι-

24. Ita Codd. omnes praeter Rehd., in quo est σωφρονιζομεν (oc r. m. per ras. superscripto). σωφρονιζόμενος vulg.

25. γίγνεται Par. ABD.

26. Ita Codd. Par. AB. θρυλλούμενα rell. c. editis libris. Mox συνειίσαις receptum pro συνειῖσιν (εἰσαις) (συνειῖσιν habet Mon D.) ex Mon. A. Par. C. Pirckh. et Vind.

27. τῆς ἑτέρας Mon. A. Par. C. et per ras. Vind.

28. Praemisimus articulum, vulgo neglectum, praeeuntibus libris Par. ABC. Mon. BCD. et Rehd.

29. καταλήψει Ed. Turn.

30. ἐφ' ὃ Par. AD. Mon. BCD. Rehd. Articulum ante Σκύθας ex em. habet Mon. A. Dein ἐπὶ τὰ θάτερα scribunt Mon. BC.

31. πράττῃ Pariss. Monacc. Rehd. Vind. (γρ. ἕρποιτο). Mox αἴροιτο Par. D. ἔρροιτο Par. B. αἴροιτο Vind. Scribendum fort. αἱροῖτο.

32. ἀποτίσαι Codd., ut Edd. Dein ἐπ' αὐτῷ praebuerunt Codd.

κασήριον· θεοὶ δὲ τοὺς μὲν παρόντας συνέδρους ἐπήνεσαν, ὡς ἀποχρῶντα κατεγνωκότας· αὐτοὶ δὲ, ἐπειδὰν ἀπολίπῃ [33]) τὸν βίον Τυφὼς, ἐψηφίσαντο Ποιναῖς τε αὐτὸν παραδοῦναι καὶ ἐνεῖναι τῷ Κωκυτῷ, καὶ τελευτῶντα, παλαμναῖον εἶναι καὶ Ταρτάριον δαίμονα, χρῆμα μετὰ τῶν ἀμφὶ Τιτᾶνας καὶ Γίγαντας· τὸ δὲ Ἠλύσιον μηδὲ ὄναρ ποτὲ ἰδεῖν, σχολῇ [34]) δὲ ἀνακῦψαί ποτε καὶ ἐποπτεῦσαι φῶς ἱερὸν, θέαμα ψυχῶν C ἀγαθῶν καὶ θεῶν εὐδαιμόνων.

4.

Τὰ μὲν ἀμφὶ Τυφῶνι [1]) ταῦτα· ῥητὰ γὰρ πάντα. Τί γὰρ ἂν γένοιτο περὶ χθονίαν φύσιν [2]) ἱερὸν καὶ ἀπόῤῥητον; Ἱερολογεῖται δὲ καὶ τεθείασται τὰ Ὀσίριδος, ὥστε κίνδυνος παραβάλλεσθαι πρὸς τὴν διήγησιν [3]). Ἀλλὰ γένεσις μὲν αὐτοῦ, καὶ τροφαὶ, καὶ προπαίδειαί τε [4]) καὶ παιδεῖαι, καὶ ἡγεμονίαι μείζους, καὶ ὅπως ἀρχαιρεσιασάντων [5]) θεῶν τε καὶ θείων ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν μεγάλην ἀρχὴν κατέστη, καὶ ὡς ἐπῆρξεν [6]) αὐτῇ, D καὶ ὡς ἐπ' αὐτὸν ἡ συνωμοσία συνέστη, καὶ εἰς ὅσον ἐκράτησε, καὶ [7]) ὡς οὐκ εἰς ἅπαν ἐξίκετο· ταῦτα μὲν οὐκ ἀνάξια κοινολογίας [8]), καὶ εἴρηται. Προσκείσθω

omnes praeter Rehd , in quo, ut in editis, legitur *ἐπ' αὐτό*.

33. *ἀπολίποι* Mon. A. et Vind. Articulus ante *βίον* abest a Par. B. Tum pro *ποιναῖς* dedimus *Ποιναῖς*. In seqq. praepositionem *μετὰ* ante *τῶν ἀμφὶ Τιτᾶνας* (*τιτάνας* Mon. BCD. et Rehd.) a s. m. supra lin. habet Mon. A.

34. *σχολή* Mon. BCD. Mox *ἀνακύψαι ποτὲ* et Codd. et Edd. Dein *σαφῶς* pro *φῶς* Pirckh.

Cap. IV. 1. *οἱ* pro *τὰ* Pirckh. Post *μὲν* additur *οὖν* in Mon. AD. Par. C. et Vind. Deinceps pro vulg. *ἀμφὶ Τυφῶνα* scripsimus *ἀμφὶ Τυφῶνι* praeeuntibus libris Pariss. Monacc. Pirckh. Rehd. Vid. *Ellendt.* ad Arrian. Exped. Alex. M. T. II. p. 283.

2. *παρὰ χθ. φ.* Par. C. et Pirckh.

3. Abest articulus a Mon. A. et Vind.

4. *τε* om. Par. AC. et Pirckh.

5. Ita Codd. omnes. *ἀρχαιρεσιαζόντων* vulg.

6. *ἐπῆρξεν* pro *ὑπῆρξεν* praebuerunt Codd. omnes. Abest *αὐτῇ* a Pirckh.

7. *ὡς* Rehd., ut Edd., om. Tum *εἰς ἅπαν* pro *εἰσάπαξ* Codd. omnes.

8. *κονιολογίας* Petav. 2.

δὲ ὅτι μηδὲ ἀνόνητος ἡ φυγὴ τῷ πάντα εὐδαίμονι· ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ καιρῷ τὰς τελεωτάτας τῶν ἄνω [9]) θεῶν τελετὰς ἐτελέσθη τε καὶ ἐπώπτευσε, καὶ θεωρίᾳ προσανέσχε τὸν νοῦν, σχασάμενος [10]) πολιτείαν. Λεγέσθω δὲ αὐτοῦ καὶ [11]) κάθοδος ἱερὰ, καὶ δῆμοι ϛεφανηφόροι συγκαταγαγόντες αὐτὸν τοῖς θεοῖς, ἤπειρον ὅλην 124 A
ἐπὶ τῷ προπομπεῦσαι κατιόντας ἀμείψασθαι [12]), καὶ παννυχίδες, καὶ δᾳδουχίαι, καὶ διανομαὶ γερῶν, καὶ ἐπώνυμον ἔτος, καὶ τοῦ δυσμενοῦς ἀδελφοῦ δευτέρα φειδὼ, ὃν ὀργῆς ἠρεθισμένου τοῦ δήμου παρῃτεῖτο, καὶ θεῶν ἐδεῖτο σώζειν αὐτὸν, ἐπιεικέστερα δρῶν [13]) μᾶλλον, ἢ δικαιότερα.

5.

Μέχρι τούτων ἀποτετολμήσθω τὰ Ὀσίριδος· τὰ δὲ ἐντεῦθεν εὔϛομα κείσθω, φησί τις, εὐλαβῶς [1]) ἱερολογίας ἁψάμενος. Τὰ πρόσω θρασείας ἂν γένοιτο γνώμης καὶ γλώττης, ἃ εὔφημα ἀτρεμείτω, συγγραφαῖς ἀνέπαφα, μὴ B

— — — καί τισιν οὐ θέμις ὄμμα βάλησιν [2])·

ὅ τε γὰρ ἐκφήνας, ὅ τε ἰδὼν νεμεσᾶται παρὰ τοῦ θείου. Καὶ λόγοι [3]) Βοιώτιοι τοὺς ἐναλλομένους καὶ ἐποπτεύσαντας ὄργια Διονύσου σπαράττουσιν. Ἀγνωσία σεμνότης [4]) ἐπὶ τελετῶν, καὶ νὺξ διὰ τοῦτο πιϛεύεται τὰ μυϛήρια, καὶ ἄβατα σπήλαια διὰ τοῦτο ὀρύττεται, και-

9. ἄνωθεν Pirckh.

10. σχησάμενος, in marg. σχασάμενος a s. m. Mon. C.

11. Deest καί in Pirckh.

12. ἤπειρον ὅλην ἐπὶ τῷ προπομπεῦσαι κατιόντας ἀμείψασθαι (with α, β, γ, δ written above ἤπειρον, ὅλην, κατιόντας, ἀμείψασθαι) (sic) Rehd. ἀμείψαντες Par. D.

13. δρῶντα Par. B.

Cap. V. 1. Desideratur h. v. in Par. A.

2. Particulam καί corr. m. debet Mon. A. Legendum videtur καί τις οἷ οὐ θέμις. Tum βάλλησιν Pirckh.

3. λόγιοι idem liber. Dein ἐποπτεύσαντας pro vulgato ἐποπτεύοντας praebuerunt Codd. omnes praeter Mon. D., in quo scribitur ἐποπτεύσαντες.

4. Post σεμνότης, pro quo est σεμνότητος in Pirckh., additur ἐϛιν in libris Mon. BCD.

ροὶ [5]) καὶ τόποι, κρύπτειν εἰδότες ἀρρητουργίαν ἔνθεον. Μόνον ἴσως ἐκεῖνο θέμις εἰπεῖν, καὶ λέγομεν, ᾗ δυνάμεθα παρακαλύπτοντες [6]) τὰ ἀβέβηλα, ὅτι γηρῶν τε C Ὄσιρις κυδίων ἢ νέος, καὶ γέρας ἔσχε παρὰ θεῶν ἐπιςατῆσαι τῇ πολιτείᾳ μετὰ συνθήματος μείζονος, ὡς κρείττων [7]) ἀποδειχθῆναι τοῦ παρὰ ἀνθρώπων τι πάσχειν· καὶ τὴν εὐδαιμονίαν, ἣν παραδοὺς Αἰγυπτίοις ἐξίτηλον εὗρεν ὑπὸ τῶν Τυφωνίων καιρῶν, οὐκ ἀνεκτήσατο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀσύμβλητον τῇ προςθήκῃ πρὸς τὴν προτέραν ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν ἐκείνην προοίμιον γεγονέναι τῆς ἐσομένης, καὶ μόνην ὑπόσχεσιν; ποτὲ θρυλούμενον [8]) ποιηταῖς Ἑλλήνων, ὡς ἡ παρθένος ἡ νῦν ἀςρῴα, Δίκην, οἶμαι, καλοῦμεν αὐτήν, D

— — — — ἐπιχθονίη πάρος ἦεν [9]),
Ἤρχετο δ' ἀνθρώπων κατέναντίη· οὐδέποτ' [10]) ἀνδρῶν,
Οὐδέποτ' ἀρχαίων ἠνήνατο φῦλα γυναικῶν,
'Αλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο, καὶ ἀθανάτη περ ἐοῦσα·
ὁμωρόφιος [11]) ἀνθρώποις ἐγίνετο.
Οὐ γὰρ λευγαλέου τότε νείκεος ἠπίςαντο,
Οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος [12]), οὐδὲ κυδοιμοῦ·

5. Fort. καὶ καιροί.

6. περικαλύπτοντες Mon. A. Pirckh. Vind.

7. κρεῖττον Par. A.

8. ὑπόσχεσίν ποτε θρυλλουμένου Edd. Turn. et Petav. Recte vero Petavius in sec. Ed. post ὑπόσχεσιν virgulam posuit, quam distinguendi rationem item sequuntur Codd. Mon. A. et Pirckh. Pro θρυλλουμένου idem vir doctus dedit θρυλλούμενον (ita scribitur etiam in libris Monacc. et Pirckh.), altera lectione ad marginem reiecta. In Cod. Rehd. exstat ὑπόσχεσιν ποτε θρυλλούμεον νον, ου a sec. m. superaddito, et accentu in penult. posito. Sed meliorem lectionem θρυλούμενον praebuerunt Codd. Par. AB. Mox ἀςρῷα scribit Par. A. Tum δίκην exstat in editis. Conf. *Arat.* Phaenom. v. 105.

9. Sumpsit hos versus ex *Arati* Phaenom. v. 101. seqq.

10. Ita Codd. Monacc. AB. et Vind., ut Arati textus Vossianus; rell. c. Edd. οὐδέ ποτ', quam scribendi rationem sequuti sunt Buttmannus et Bekkerus.

11. Ita Codd. Pariss. Monacc. Vind. ὁμορρόφιος Edd. Codd. rell.

12. Codd. Mon. BCD. πολὺ περιμεμφέος. Sed πολὺ merum est

Αὔτως δ' ἔζωον 13)· χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα, 125 A
Καὶ βίον οὔπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον 14)·
Ἀλλὰ βόες καὶ ἄροτρα, καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
Μυρία πάντα παρεῖχε 15) Δίκη, δώτειρα δικαίων.
Τόφρ' ἦν, ὄφρ' ἔτι 16) γαῖα γένος χρύσειον ἔφερβεν.

Ὡς 17), φησὶν, οὐκ ἐχρῶντο θαλάσσῃ, χρυσοῖ δὲ ἦσαν ἄνθρωποι, καὶ θεῶν ἐπιμιξίας ἐτύγχανον. Πλοίων B
δὲ εἰσελθόντων ἐνεργοῦς 18) εἰς χρῆσιν βίου, τοσοῦτον ἀπεφοίτησεν ἡ Δίκη τῆς γῆς, ὡς μόλις ὁρᾶσθαι νυκτὸς αἰθρίας. Καὶ μέντοι καὶ νῦν ὁρωμένη στάχυν ἡμῖν προτείνει, καὶ οὐ πηδάλιον. Τάχα νῦν 19) καταβαίη, καὶ πάλιν ἡμῖν αὐτοπρόσωπος 20) διαλέξεται, σπουδασθείσης 21) μὲν γεωργίας, ναυτιλίας δὲ ἀποσπουδασθείσης. Τάδε 22) οὖν πάλαι περὶ αὐτῆς ᾀδόμενα ποιηταῖς οὐχ ἕτερος ἔσχε χρόνος, ἀλλ' ὁ τῆς ἐπικυδεστέρας βασιλείας

glossema, quod in textum irrepsit.

13. ἴζων Par. AC. Mon. A. Rehd. Vind.

14. ἐγίνωσκον [ἠ νε superscr.] ab un. m. Mon. BD. ἐγίνωσκον Mon. AC. Par. C. Vind.

15. παρεῖχεν Mon. BCD. δώτειρα δίκη δικαίων [β α γ superscr.] (sic, a pr. m.) Vind. δίκη vulg. δότειρα Codd. praeter Pirckh., qui silet, omnes.

16. ὄφρα τοι, in m. ὄφρ' ἔτι Par. D. Tum χρύσιον Vind.

17. Ita pro vulg. ἕως Codd. ad unum omnes. Mox χρυσοί Marc. Dein οἱ ἄνθρωποι Mon. A. Vind.

18. ἐναργοῦς Par. AD. Monacc. Barocc. ABC. Pirckh. Rehd. Vind. Paullo post ἡ δίκη vulg. Vid. *Arat.* v. 133. sqq. Tum μόγης (immo μόγις Atticorum more: Vid. *Ast.* ad Plat. Polit. p. 634. *Ellendt.* ad Arrian. T. II. p. 122.) Barb. μόλις, γρ. μόγης Par. D. — στάχυν ἡμῖν προτείνει] Vid. *Arat.* v. 96. sq.

19. Scribendum videtur τάχα ἂν νῦν.

20. Ita c. editt. libris Codd. Laurr. Par. BD. Mon. BC. Vat. ADF. Barocc. AB. Marc. Rehd. αὐτοπρόσωπος [ω superscr.] Mon. D. αὐτοπρόσωπον [ος superscr.] Vat. B. αὐτοπροσώπως Par. AC. Mon. A. Ambr. Barocc. C. Pirckh. Vind.

21. καὶ (ὡς Barocc. B.) σπουδασθείσης Codd. Pariss. Laurr. Barb. Mon. BCD. Vat. BDF. Marc. Rehd., ut Edd. Turn. et Petav. 1. Sed alt. Petav. particulam καί, quae ex ultima praecedentis verbi syllaba haud dubie orta est, merito omittit, assentientibus Codd. Ambr. Barocc. Par. C. Pirckh. Vind., et, in quo erasa est, Mon. A. Mox δὲ abest a Barocc. A.

22. τὰ δ' Barocc. Sed scriben-

Ὀσίριδος. Εἰ δὲ οὐκ εὐθὺ κατάγοντες[23]) αὐτὸν ἐκ τῆς C μεταστάσεως, ἅμα πάντα ἐν χερσὶν ἔθεσαν οἱ θεοὶ, μηδὲν παρὰ τοῦτο ποιώμεθα. Οὐ χωρεῖ πολιτείας φύσις ἀθρόαν μεταβολήν, ὥσπερ ἐπὶ τὸ χεῖρον, οὕτως ἐπὶ τὸ ἄριστον. Κακία μὲν γὰρ αὐτοδίδακτον[24])· ἀρετὴ δὲ σὺν πόνῳ κτᾶται. Ἔδει δὴ μεσιτεῦσαι[25]) τοὺς προκαθαίροντας, τὸ θεῖον[26]) σχολῇ καὶ τάξει βαδίζειν· τὸν δὲ ἔδει, πρὶν ἄσχολον εἶναι, πολλὰ μὲν ἰδεῖν, πολλὰ δὲ ἀκοῦσαι. Συχνά τοι βασιλέως ἀκοὴ κλέπτεται.

6.

Ἀλλ' εὐλαβητέον γὰρ ἤδη, μή τι καὶ τῶν ἀρρή- D των[1]) ἐξορχησώμεθα. Τὰ μὲν, ἴληκοι[2]) τὰ ἱερὰ ἡμῖν· τὰ δὲ, πάλαι μαθοῦσι περὶ ἀδελφοῦ γινόμενα καὶ γι-

dum videtur τὰ δέ. Voc. πάλαι om. Mon. C. Proxime ἴσχε intercidit in Barocc. B. ἴσχιν scribitur in Mon. BCD.

23. εὐθὺ pro vulg. εὐθὺς receptum e Codd. omnibus. De illius vocis usu apud scriptores recentiores haud infrequenti vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 144. sq. *Iacobs.* ad Antholog. Palat. T. III.
γα
P. LXXVI. sq. κατάγοντες Vat. B. Nec tamen vulgata spernenda. Vid. *C. F. Hermann.* Spec. Comment. crit. ad Plutarch. de superstit. p. 18. not. infr. posit. κατάγοντας Marc. Proxime πάντα om. Par. B. et Barb.

24. αὐτοδίδακτος iidem libri. Vid. *Hesiod.* Opp. et D. v. 287. sqq. coll. *Euripid.* Heraclid. v. 625.

25. Ita c. Edd. Codd. Vat. BF. Marc. Rehd. μεσιεῦσαι (μεσῶσαι Pirckh.) Pariss. Laurr. Mon. A. Ambr. Barocc. C. Vind., item marg. Vat. BF. et 2. Ed. Petav. μεσσιεῦσαι Mon. BCD. Barb. Barocc. AB. Par. D. μνημονεῦσαι τοὺς προκατάρχοντας coni. *Wakefield.* Silvv. critt. P. IV. p. 31.

26. τὸ δὲ θεῖν legendum suspicatur Petavius in *m.* 2. Ed. βαδίζει Vat. B. Littera ν erasa in Vat. F.

Cap. VI. 1. ἀρίστων Barocc. B.

2. Ita Codd. omnes et 2. Ed. Petav. ἠλίκοι Ed. Turn. Item Petav. 1. cum asterisco. Exhibent gl. εὐμενὴ εἴη Codd. Matrit. Mon. A. Vat. C. et Vind. in marg. Post ἱερὰ semicolo distinguunt Codd. Laurr. Matrit. Mon. A. Vat. BD. ἡμῖν δὲ τά τε πάλαι, scribunt Mon. BCD. et Vat. BD. τά τε πάλαι legitur etiam in Pariss. Laurr. Vat. F. Mon. A. Barb. Ambr. Barocc. AC. Matrit. Rehd. Vind. Ex Pirckh. nonnisi τὰ μὲν ἴληκοι τὰ ἱερὰ enotavit *Rudingerus.* Ceteroquin item videtur legisse ἡμῖν δὲ τά τε π., quum verterit: *Sacra igitur pro-*

νόμενα θαυμαστόν τι φαίνεται καὶ ἄξιον φροντισθῆναι, τί ποτε ἄρα, ὅταν πού τις [3]) γένηται διαφέρουσα φύσις, οὐ κατὰ μικρὸν, ἀλλὰ παρὰ πλεῖστον, ἢ βελτίων, ἢ χείρων, οἷον [4]) ἀμιγὴς τις ἀρετὴ πρὸς κακίαν, ἢ κακία πρὸς ἀρετὴν, ἐγγύς που παραφύεται καὶ τὸ ἀντικείμενον ἄκρατον, ὡς ἐκ μιᾶς ἑστίας [5]) προϊέναι τὰ τοσοῦτον ἀπῳκισμένα, καὶ μίαν εἶναι ταῖν δυεῖν [6]) βλάσταιν τὴν ῥίζαν. Πυθώμεθα [7]) οὖν φιλοσοφίας, τί ποτε ἄρα αἰτιάσεται τοῦ παραδόξου πράγματος· ἡ δὲ ἴσως 126 A ἀποκρινεῖται [8]) δανεισαμένη τι καὶ παρὰ ποιήσεως, ὅτι, ὦ ἄνθρωποι,

Δοιοὶ γάρ τε πίθοι [9]) κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει,
Δώρων, οἷα [10]) δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, ἑάων.

Τὸ μὲν οὖν πολὺ κατ' ἴσον [11]) ἢ παρὰ μικρὸν ἧσσον [12]) ἀφ' ἑκατέρων ἐγχεῖ καὶ κίρνησιν, ὥστε ἔχειν τῇ φύσει συμμέτρως. Ὅταν δέ ποτε ἀπλήστως ἐγχέῃ θατέρας μερίδος, καὶ γένηται τις πατὴρ ἐπὶ τῷ φθάσαντι

pitia sint. Nobis quidem fraternos eventus tam hos praesentes, quam priores illos considerantibus ab antiquo admirandum visum et cogitatione dignum. Iccirco scribendum videtur: Τὰ μὲν ἐλήκοι τὰ ἱερά· ἡμῖν δὲ τά τε πάλαι κ. τ. λ., ita ut τὰ μὲν et δὲ sibi respondeant. Conf. *Matthiae* Gramm. Gr. §. 288. not. 2.

3. τι Par. ACD. Laur. B. Mon. ABCD. Marc. Matrit. Barocc. ABC. Vat. BD. Pirckh. Rehd. Vind. Mox παρὰ πλεῖστον pro περὶ πλ. receptum ex Codd. Par. AD. Monacc. Marc. Matrit. Vind. Abest praepositio a Par. B. et Barb. Inde usque ad v. ἐφ' ᾧ θεάσασθαι τὰ γινόμενα (Cap. VIII. p. 128. B.) in Barocc. A. omnia desunt. — Dein βελτίον est in Cod. Barb. et 1. Ed. Petav.

4. οἷον Matrit. Tum ἀμιγὴ τις. Laur. A. et Barb.

5. αἰτίας Marc.

6. Ita Codd. Pariss. AB. Laur. Monacc. BCD. Barb. Vat. BDF. δυοῖν Edd. et Codd. rell. Litteram ο a corr. m. habet Mon. A.

7. πυθόμεθα Par. AB. et Barb.

8. Ita Monacc. Par. C. Marc. Matrit. Vind. ἀποκρίνεται Edd. Codd. rell.

9. Vid. *Homer.* Il. XXIV. 526. sq.

10. δῶρ' οἷα ex mutat. Vind. Tum ἑάων Mon. BCD. Rehd. Marc. Sed praestat vulg. ἐάων. Vid. *Lehrs.* Quaestt. Epicc. p. 66. sqq.

11. κατίσον Matrit. κατίσον (η superscr.) Mon. D. κατ' ἴσον Rehd. κατῖσον Mon. A.

12. ἴσον Barocc. C. ἴσον, superscripto ἧσσον Matrit. Vind.

τῶν παίδων ἀκριβῶς εὐδαίμων ἢ κακοδαίμων, ἐπὶ τὸ λοιπὸν θάτερον ἀκριβῶς ἐςὶ [13]) τὸ λειπόμενον. Ὁ γὰρ θεὸς ὁ διανόμευς ἀντανισώσει τὸ ἐνδεὲς, ἐπειδὴ δεῖ τὴν B δαπάνην ἴσην εἶναι τοῖν πίθοιν, ἢ [14]) καὶ τὴν ἀρχὴν ἐςιν ἐν τοῖς γένεσι σπέρματα [15]) ἀπ' ἀμφοῖν ἴσα, καὶ ἓν ἄμφω γινόμενα τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς φύσεως. Ὅταν δὲ ὁπωςοῦν καταχωρισθὲν [16]) προδαπανήσῃ τις θάτερον, ἀνεπίμικτον ἔχει τὸ λεῖπον. Ταῦτα [17]) εἰποῦσα, πείσειεν ἂν [18]) ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τῆς συκῆς ὁρῶμεν γλυκύτατον μὲν τὸν καρπόν· φύλλα δὲ, καὶ φλοιὸν [19]), καὶ ῥίζαν, καὶ πρέμνον, ἅπαντα ὀπωδέςατα. Δόξειε [20]) γὰρ ἂν, ὅσον ἔχει χεῖρον ἡ φύσις τοῦ δένδρου, τοῦτο ἐν τοῖς οὐκ ἐδωδίμοις [21]) ὅλον ἐξαναλώσασα, ἀκραιφνὲς καταλιπεῖν ἐν τοῖς ἀκροδρύοις τὸ ἄριςον. Ταῦτ' ἄρα C [καὶ] [22]) γεωργῶν παῖδες· ἀνασχώμεθα [23]) γὰρ καὶ φαύλων εἰκόνων, εἰ μέλλοιμεν πλέον ποιήσειν εἰς παραδοχὴν ἀληθείας· ἐκεῖνοι [24]) τοίνυν ὑπὸ τῆς φύσεως ἴσως

ἴσον, in m. γρ. ἧσσον Par. C. ἴσ ἧσσον Mon. A. Dein ἐφ' ἑκατέρων, a corr. m. ἀφ' ἑκατ. Rehd.

13. ἐπὶ τὸ λ. Barocc. C. Fort. εἴσι τ. λ.

14. Ita Codd. Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Ambr. Vat. BDF. Matrit. Barocc. C. Pirckh. Rehd. Vind. ἢ Marc. εἰ vulg.

15. σπέρμάτων (μα τα) Mon. D. σπερμάτων Mon. BC. et Marc. Dein ἐπ' ἀμφοῖν Barocc. et Pirckh., ἴσα Mon. A. et Rehd. et ἣν pro ἓν Pirckh. Mox τῶν λόγων Marc.

16. καταχωρισθῃ (sic) Barocc. B. Deinceps προςδαπανήσῃ Marc. δαπανήσῃ Par. B. Mox καθάπερ pro θάτερον Pirckh. Pro τὸ λεῖπον scribendum fort. τὸ λοιπόν.

17. ταῦτ' Mon. BCD.

18. πείσει ἂν Par. A. Tum συκῆς, utpote in textu omissum, Vind. a s. m. in marg. habet.

19. καὶ τὸν φλοιὸν Rehd. Mox ὀπωδέςατα recepimus ex libris Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Vat. BDF. Marc. Matrit. Ambr. Barocc. BC. Pirckh. Vind. ὀπωδέςερα vulg. et Codd. rell.

20. δόξειεν Mon. BCD. et Vat. BD. δ' pro γὰρ Vat. F. Mox ἔχῃ Par. B. Monacc. BCD. Rehd.

21. Ita Codd. Pariss. Laurr. Barb. Ambr. Barocc. BC. Vind. et a s. m. Mon. A. c. Marc. οὐκ ἐν τοῖς ἐδ. Edd. Codd. rell. Dein ἐξαναλώσασθαι Marc.

22. καὶ om. Codd. Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Matrit. Vat. BDF. Ambr. Barocc. BC. Pirckh. Vind. Quare uncis inclusi.

23. ἀνασχόμεθα Par. A. Mon. BCD. Rehd. ἀνεξόμεθα Marc.

24. ἐκεῖνο Par. C. Deest ἴσως

αὐτοδιδαχθέντες, δύσοσμά τε εὐώδεσι, καὶ γλυκέα δριμέσι παραφυτεύουσιν, ἵνα, τὸ ὅσον [25]) ἡ γῆ μοχθηρὸν ἔχει συμπεπλεγμένον, τοῦτο τῇ συγγενείᾳ πρὸς ἑαυτὰ σπῶντα, μόνον ἐάσῃ καὶ ἀπειλικρινημένον ἐν ταῖς βελτίοσι ῥίζαις τὸν χυμόν τε καὶ τὸν ἀτμὸν τὸν D
ἀμείνονα. Καὶ ἔςι τοῦτο πρασιᾶς καθαρτήριον [26]).

7.

Ἐκ δὴ τοῦ λόγου συμβαίνει τρόπῳ γεωμετρικοῦ πορίσματος ἑτέρῳ συνανακύψαντος, παμπονήρους παίδων πρεσβυτέρους ἐν τοῖς γένεσι τίκτεσθαι. Καὶ τοῦτο σπερμάτων ἐν συγγενείᾳ γίνεται καθαρτήριον, ὅταν γένεσιν ἀμολύντου καὶ εἰλικρινοῦς [1]) ἀρετῆς εὐτρεπίζῃ θεός· κἀθ' οὕτως [2]) περιίςαται τὸ οἰκειότατον δόξῃ, πάντων ἀλλοτριώτατον εἶναι· ὅπερ ἐν μὲν τοῖς κατὰ φύσιν ἔχου- 127 A
σιν οὐ μάλα ἐθέλει συμβαίνειν τοῖς ἡμιμοχθήροις τε καὶ ἐξ ἡμισείας [3]) χρηςοῖς· ἐν δὲ τοῖς τὴν φύσιν ὑπερφρονήσασι [4]) καὶ νεμηθεῖσι διακεκριμένας τὰς μερίδας αὐτῆς, ἃς ἐκείνη συμπεπλεγμένας ἔχει καὶ δίδωσιν, ἐν δὲ τούτοις θαυμαςὸν ἦν [5]), εἰ μὴ τοῦτο ἐγίνετο. Τοῦτο μὲν ἅλις [6]) ἔχει παρὰ τοῦ λόγου. Σκέμμα δὲ ἕτερον εἰςκυκλούμενον ἐπιζητεῖν ἔοικεν ἕτερον λόγον. Τὸ δὲ [7])

in Barocc. B. αὐτὸ διδαχθέντες scribunt Mon. A. Matrit. Rehd.

25. Recepi articulum, quem Vat. B. delet, ex Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Vat. DF. Marc. Barocc. BC. Matrit. Pirckh. Rehd. Vind. Mox ἔχῃ Par. ABD. et Monacc. omnes.

26. καθάρτήριον (σιον superscr.) Mon. D. καθάρσιον Matrit. et Mon. A.

Cap. VII. 1. εἰλικρινοῦς rectius Mon. BC. et (a s. m.) Marc. Tum ἐντραπίζῃ Pirckh.

2. οὕτω Mon. A. Par. C. Matrit. Dein δόξει Par. A.

3. Abest τε a Laur. A. Verba τε καὶ ἐξ ἡμ. desiderantur in Edd. Petav. 1. 2.

4. Ita Codd. Laur. A. Par. B. Barb. Barocc. B. Pirckh. Marc. ὑπερφωνήσασι (ρο superscr.) Mon. A. ὑπερφωνήσασιν, superscr. ὑπερφρονήσασι (ω superscr.), Par. C. ὑπερφρονήσασι Matrit. ὑπερφωνήσασι, et ab al. m. ὑπερφων. (ρο superscr.) Barocc. C. ὑπερφωρονήσασι (sic) Vind. ὑπερφωνήσασι vulg. et Codd rell. Cf. Dio p. 45. B. Dein καὶ διακεκριμένας Par. B.

5. θαυμαςὸν μὲν ἦν Barocc. B.

6. ἅλιας (ις superscr.) Mon. D. Mox περὶ τοῦ λόγου Marc.

7. δὴ pro δὲ coni. *Petavius*.

ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις ταὐτὰ πολλάκις συμβῆναι, καὶ γενέσθαι θεατὰς γηρῶντας ἀνθρώπους [8]), ὧν ἀκροαταὶ παῖδες ἐγένοντο, βιβλίων λεγόντων ἢ πάππων, B τοῦτό μοι δοκεῖ τὸ παραδοξότατον εἶναι· καὶ εἰ μὴ μέλλοι μένειν παράδοξον, ἄξιον αἰτιολογηθῆναι. Λέγωμεν [9]) οὖν ἀρχὴν οἰκείαν εὑρόντες· μὴ γὰρ οὔτε σμικρὸν, οὔτε ῥᾷον ᾖ φιλοσόφημα. Τὸν κόσμον ἓν ὅλον ἡγώμεθα [10]) τοῖς μέρεσι συμπληρούμενον. Σύῤῥουν τε οὖν [11]) καὶ σύμπνουν αὐτὸν οἰησόμεθα· τὸ γὰρ ἓν οὕτως ἂν σώζοι, καὶ οὐκ ἀσυμπαθῆ πρὸς ἄλληλα τὰ μέρη θησόμεθα [12]). Πῶς γὰρ ἂν [13]) ἓν ὦσιν, εἰ μή τοι φύσει συνηρτημένα; Καὶ ποιήσει δὴ καὶ πείσεται [14]) παρ' ἀλλήλων τε καὶ εἰς ἄλληλα· καὶ τὰ μὲν μόνον C ποιήσει, τὰ δὲ μόνον πείσεται. Μετὰ τῆσδε τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ τὸ σκέμμα βαδίζοντες, κατὰ λόγον ἂν αἰτιασόμεθα [15]) τῶν περὶ τὰ τῇδε τὸ μακάριον σῶμα

Dein πόποις recte Codd. Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Matrit. Ambr. Barocc. BC. Vat. B. Pirckh. Vind. τρόποις vulg. et Codd. rell. Proxime ταῦτα Monacc. Par. C. Vind.

8. ἀνθρώπων Barb.

9. Ita coni. *Rudingerus*. Vertit etiam *Petavius* dicamus. λέγομεν Codd. et Edd. Pro ἀρχὴν Cod. Pirckh. habet τήν. Unde scribendum videtur τὴν ἀρχήν.

10. Hanc lectionem praebuerunt Codd. Pariss. Laur. A. Monacc. Marc. Pirckh. Rehd. Vind. Vitiose ἡγώμεθα Barb. et Barocc. C. ἠγόμεθα (sic) Laur. B. ἡγούμεθα Edd.

11. Abest οὖν a Laur. A. et Par. B. Verba: τὸ γὰρ ἓν οὕτως ἂν σώζοι, καὶ — — θησόμεθα, in Edd. et Cod. Rehd. omissa, primus Nostro restituit *Boissonadius* ad Marin. vit. Procli p. 102. ex Cod. Paris. C., quocum faciunt rell. Pariss. Laurr. Monacc. Vaticc. BCDEF. Barb. Marc. Matrit. Ambr. Barocc. BC. Vind. —
θη
οἰησόμεθα· πῶς γὰρ ἂν κ. τ. λ. Vat. A. Pro σώζοι Marc. σώζῃ. Tum οὐ καὶ συμπαθῆ Laur. B.
β α γ
τὰ μέρη πρὸς ἄλληλα θησόμεθα Vind.

13. Particulam ἂν omissam in Codd. Mon. BCD. Vat. DE. atque Marc. a corr. m. superscriptam habet Rehd. Dein τοι (ται Vat. D.) pro τε receptum ex Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Marc. Matrit. Ambr. Barocc. BC. Vat. BCE. Pirckh. Vind. Pro φύσει scribit φύσιν Vind. ἐνηρτημένα Marc.

14. πείσει τε Laurr. et Barb.

15. Ita Par. ABD. et Laur. A.
αι
αἰτιασώμεθα Vat. B. αἰτιασώμεθα rell. c. edd. libris. Deinceps τῶν

τὸ κύκλῳ κινούμενον. Μέρη γὰρ ἄμφω, καὶ ἔςιν αὐτοῖς τι πρὸς ἄλληλα. Εἰ δὴ γένεσις [16]) ἐν τοῖς περὶ ἡμᾶς, αἰτία γενέσεως ἐν τοῖς ὑπὲρ ἡμᾶς [17]), κἀκεῖθεν ἐνταῦθα καθήκει τὰ τῶν [18]) συμβαινόντων σπέρματα. Εἰ δή τις τοῦτο προςβάλοι [19]), χορηγούσης ἀςρονομίας τὰς πίςεις, ἀποκαταςατικὰς [20]) εἶναι περιόδους ἀςέρων τε καὶ D σφαιρῶν, τὰς μὲν ἁπλᾶς, τὰς δὲ συνθέτους, οὗτος [21]) τῇ μὲν ἂν αἰγυπτιάζοι, τῇ δὲ ἑλληνίζοι, καὶ σοφὸς ἂν εἴη τέλεος [22]) ἐξ ἀμφοῖν, νοῦν ἐπιςήμῃ συνάπτων. Ὁ τοιοῦτος οὖν οὐκ ἂν ἀπογνοίη τῶν αὐτῶν κινημάτων ἐπανιόντων συνεπανιέναι τὰ αἰτιατὰ τοῖς αἰτίοις [23]), καὶ βίους ἐν γῇ τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς πάλαι, καὶ γενέσεις, καὶ τροφὰς, καὶ γνώμας, καὶ τύχας. Οὐκ ἂν οὖν θαυμάζοιμεν [24]), εἰ παμπάλαιον ἱςορίαν ἔμβιόν τε θεώμεθα, καὶ ἐθεασάμεθά γε, εἰς ἅπαν ἐφαρμοσάντων τῶν 128 A

τε Par. B. Tum παρὰ τὰ τ. Barocc. C. Mox τῷ κύκλῳ κ. Marc.

16. ἡ δὲ γ. Rehd. c. Ed. Turn. idque Petavius in Ed. 1. secundum librum Medic., quocum faciunt mei omnes, recte in εἰ δὴ γ. mutavit. Vitiose γίνεσιν Par. A.

17. περὶ ἡμᾶς Par. B. et Barb.

18. Articulum τῶν superscriptum habet Mon. A.

19. τούτῳ Codd. Par. ACD. Monacc. Marc. Matrit. Barocc. C. Pirckh. Vind. προςβάλοι pro vulg. προςβάλλοι recepimus ex Par. AC. Laur. B. Mon. BC. Marc. Ambr. Barocc. BC. Vat. B. προςβάλοι (λ superscr.) Laur. A.

20. ἀποτακτικὰς Mon. A. Pirckh. γρ. ἀποκαταςατικὰς Mon. A. in m. Contra γρ. ἀποτακτικὰς Par. C. Matrit. Vind. in ora. Tum περιόδοις Par. AC. Monacc. Marc. Matrit. Barocc. B. Vind. itemque a corr. m. Rehd.

21. οὕτως Marc. Dein αἰγυπτιάζῃ Barocc. B. ἑλληνίζει Marc.

22. τέλος Barocc. C. Tum νοῦν ἐπιςήμῃ συνάπτων· ἐπιςήμην Pirckh.

23. τοῖς αἰτίοις, superscr. γρ. αἰγυπτίοις, Mon. B. Quod sequitur καὶ abest, ut ab Edd. Turn. et Petav. 1., ita etiam a Codd. Mon. BC. Par. D. Marc. Rehd.

24. θαυμάζομεν Par. AB. Laur. A. Barb. θαυμάζωμεν (οι superscr.) Rehd. et Vat. B. θαυμάζωμεν Barocc. B. Vat. E. Deinceps εἰ εἰς παμπ. ἱς. Rehd. εἰς εἰ π. ἱ. Edd. Turn. et Petav. 1. Pro θεώμεθα scribunt τεθεάμεθα Monacc. Matrit. Pirckh. θεάμεθα Pariss. Laurr. Barb. Ambr. Vat. BE. Vind. Veram lectionem c. editis soli tuentur Rehd. Barocc. BC. et Marc.

προεξηνθηκότων τε ἤδη, καὶ εἰς τοὺς 25) συνεχεῖς μῆνας ἐξανθησάντων τοῖς ἐκφανθεῖσιν 26) ὑπὸ τοῦ λόγου· ἐφαρμοσάντων δὲ τῶν ἐγκεκρυμμένων 27) εἰδῶν εἰς τὴν ὕλην τοῖς ἀποῤῥήτοις τοῦ μύθου. Ὁποῖα ἄττα δ' 28) ἐστιν, ἐμοὶ μὲν οὔπω θέμις ἐξαγορεύειν αὐτά· εἰκάσει 29) δὲ ἄλλος ἄλλο, καὶ συγκύψουσιν 30) ἐπὶ τὰ Αἰγύπτια συγγράμματα ἄνθρωποι λιχνείᾳ τοῦ μέλλοντος, ὧν ἂν ὁ μῦθος περισαλπίσῃ 31) τὰ ὦτα, ἕλκοντες ἐκεῖθεν ἐπὶ B τὰ παρόντα τὴν ἠνιγμένην ἐμφέρειαν. Τὰ δ' οὔτ' 32) ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖ πρὸς ἀλήθειαν. Ἴσων 33) μὴ οὐδὲ εὐσεβοῦντες οἷς ἐπιχειρήσουσι 34), προαναχωννύντες ὃ δεῖ τέως κατορωρύχθαι·

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν 35).

25. τὰς pro τοὺς Vind. τοὺς supra τὰς, quod deletum est, a m. pr., ut videtur, scriptum habet Rehd.

26. τοῖς ἐκφανεῖσιν Par. B.

27. Ita Codd. Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Marc. Ambr. Barocc. BC. Vat. B. Vitiose ἐγκεκρυμένων Matrit. Vind. ἐγκεκριμένων Rehd. c. editt. libris. De Pirkheimeriano Rudingerus silet. Vertit tamen: *abditae* etiam in materia et in hac *latentes* formae.

28. ὁποῖ' Mon. A. Matrit. Vind. ἄττα Monacc. BCD. Barb. Rehd. ἄττά omisso δ' Marc. δ' ἄττα Laur. B. Ambr. Barocc. B. Vat. B. ἄττα δ' rectius et gravius Laur. A. c. Par. BD. Particulam δ', quae vulgo abest, agnoscit etiam Barb.

29. εἰκάσοι Pirckh.

30. συγκύπτουσιν Marc. Lectionem συγγράμματα pro vulgato γράμματα receptam laudavit iam V. Cl. *Boissonadius* (Noticc. et Extr. des Mss. etc. T. X, P. II. p. 284.) ex Cod. Paris. 1038. (apnos Par. C.), confirmantque Codd. Par. ABD. Laurr. Monacc. Barb. Marc. Matrit. Ambr. Barocc. BC. Vat. B. Pirckh. Vind.

31. ὃν Marc. περισαλπίσοι Mon. A. Dein ἕκοντες Mon. D.

32. τὰ δ' ὄντα Marc.

33. Quod vulgo ante ἴσων legitur καὶ iubentibus libris Mss. omnibus expunxi. Dein μηδὲ εὐσεβοῦντες Barb. μὴ δὲ εὐσ. (sic, ab una manu) Mon. C. μὴ οὐδὲ εὐσ. rell. c. editis. Sed quum μὴ οὐδὲ nonnisi praecedente sententia negativa poni soleat, particulam μὴ h. l. prorsus inutilem et procul dubio inde enatam, quod notata a sciolo quodam supra οὐδὲ in textum irrepsit (cf. II. 1. not. 18.) resecandam censeo.

34. ἐπιχειροῦσι Laur. B. c. Par. B. ἐπιχειροῖσι (sic) Barb. — προσαναχωννῦντες Pirckh. δεῖ a corr. m. Rehd. δὴ Par. B. Barb. Ambr.

35. ἀνθρώποισι Marc. Vid. *Hesiod.* Opp. et D. v. 42.

8.

Ὁ τοι Σάμιος Πυθαγόρας τὸν σοφὸν [1]) ἀλλ' οὐδὲ
θεάμονά φησιν εἶναι τῶν τε ὄντων καὶ γινομένων· πα-
ραγγεῖλαι [2]) γὰρ αὐτὸν εἰς τὸν κόσμον, ὥσπερ εἰς ἀγῶνα
ἱερὸν, ἐφ' ᾧ θεάσασθαι τὰ γινόμενα. Ἡμεῖς οὖν τὸ
ἐνθένδε συλλογισώμεθα [3]), ποῖος ἂν ὁ τεταγμένος γέ- C
νοιτο θεατής· ἢ σαφές τι δεῖ καὶ προὖπτον εἰπεῖν, ὡς
ἐκεῖνος, ὅστις ἐν τῇ χώρᾳ περιμένει τὰ δεικνύμενα καθ'
ἕκαστον ἐν τάξει προκύπτοντα τοῦ παραπετάσματος; Εἰ
δέ τις εἰς τὴν σκηνὴν εἰσβιάζοιτο [4]), καὶ, τὸ λεγόμενον,
εἰς τοῦτο κυνοφθαλμίζοιτο, διὰ τοῦ προσκηνίου τὴν
παρασκευὴν ἀθρόαν ἅπασαν [5]) ἀξιῶν ἐποπτεῦσαι, ἐπὶ
τοῦτον Ἑλλανοδίκαι τοὺς μαστιγοφόρους ὁπλίζουσι· καὶ D
λαθὼν δὲ, οὐδὲν [6]) σαφὲς εἰδείη, μόλις γε ἰδὼν καὶ
συγκεχυμένα καὶ ἀδιάκριτα. Ἔστι [7]) μὴν ἅττα καὶ προ-

Cap. VIII. 1. τῶν σοφῶν Par. AD. Rehd. et primo Laur. A.
ὀν ὀν
τῶν σοφῶν Vat. B. Pro ἀλλ' οὐδὲ θεάμονα, in quo conspirant libri omnes tam scripti, quam editi, legendum proposuit *Petavius* ἄλλ' οὐδὲν ἢ θ. vel οὐδὲν ἄλλ' ἢ θ., respiciens fortasse *Cornarium* ita vertentem: *sapientem nihil aliud, quam spectatorem esse.* Priori illi coniecturae sane verisimillimae album adiecerunt calculum *Gatakerus* ad Marc. Antonin. p. 223. D. *Davisius* ad Cic. Tuscc. Quaestt. V. 3. p. 348. Quorum hic eo tantum differt, quod ἄλλο scripsit. Mox τῶν γιγνομένων Mon. A. γιγνομένων item Mon. D. et Vind.

2. παραγίνεσθαι, quod coni. *Davisius* ad Cicer. l. c., reprobavit *Hemsterhusius* Anecdott. p. 256. Verba εἰς τὸν κόσμον om. Par. D.

3. Ita Laur. A. Par. BCD. Monacc. Barb. Marc. Matrit. Barocc. C. Pirckh. Vind. συλλογισόμεθα Edd. et a corr. m. Rehd.

4. βιάζοιτο Par. A. Mox κυνοφθαλμίζοιτο pro κοινοφθ., in quo Codd. et Edd. mire consentiunt, coni. *Kusterus* ad Hesych. T. I. p. 382. ed. Albert., probante *Schneidero* Lex. Graeco — Germ. crit. s. v.

5. ἅπασιν Vind. ἀξιῶν abest a Marc. Tum ἀποπτεῦσαι Mon. C.

ἂν
6. οὐδέν Vat. B. Malim οὐδὲν ἄν. Dein μόλις γε pro μ. τε sponte scripsi. Ante συγκεχυμένα om. καὶ Laur. A. Par. B. et Barb.

τι
7. Ἔστι Mon. D. Ἔτι Par. C. Barocc. BC. Pirckh. Vind. Proxime ἅττα Barocc. ABC. Rehd. Turn. Petav. 1. 2. Quod sequitur καὶ abest a Barocc. A. προαναφωνεῖσθαι, quod coniecit Petavius in marg. sec. Ed., confirmant Codd. Par. B. Barb. Marc. Vat. BF., habentque a corr. m. etiam Laur.

αναφωνεῖσθαι νόμος ἐν τοῖς θεάτροις, καὶ δεῖ τινὰ προεξελθόντα διαλεχθῆναι τῷ δήμῳ τί μετὰ μικρὸν ὄψεται. Οὗτος [8]) οὐ πλημμελεῖ· τῷ γὰρ ἀγωνοθέτῃ διακονεῖται, παρ' οὗ καὶ μαθὼν οἶδεν, οὐ πολυπραγμονήσας εἰδέναι, οὐδὲ διὰ τοῦτο κινήσας τὰ ἀκίνητα [9]), καὶ μαθόντα γε σιγᾷν [10]) δεῖ, πρὶν ἐπειχθῆναι δημοσιεῦσαι, ὅτε γε [11]) οὐδὲ ἀεὶ τοὺς ἀγωνιστὰς εἰδέναι τὸν καιρὸν τῆς ἀγωνίας ὁ νόμος ἐφίησιν [12]), ἀλλὰ περιμένειν δεῖ καταπεμπόμενον τῆς προόδου τὸ σύνθημα. Οὔ- 129 A
τως, ᾧ μὲν κοινοῦται θεὸς τὰς παρασκευὰς [13]) τῶν ἀποκειμένων ἐν βίῳ τῇ φύσει [14]), προσκυνήσας τὴν τιμήν, μηδὲν ἧττον, εἰ μὴ [15]) καὶ μᾶλλον τῶν ἀνηκόων ἐχεμυθείτω. Ὃ [16]) γὰρ ἐν ἀγνοίᾳ, στοχάζεται· τὸ δὲ εἰ-

A. et Pirckh. Mox δὴ pro δεῖ Barocc. B.

8. οὕτως idem Barocc. Addunt in marg. Codd. Mon. A. Par. C. Matrit. Vat. C. et Vind. hoc scholium: *Τοῦτο τὴν συναφὴν ἔχει πρὸς τὸ ὅστις ἐν τῇ χώρᾳ περιμένει τὰ δεικνύμενα.*

9. Verba καὶ μαθὼν οἶδεν — — τὰ ἀκίνητα vulgo neglecta supplevit iam *Boissonadius* ad Marin. p. 102. ex Cod. Par. C., quocum faciunt rell. omnes excepto uno Rehd., qui c. editt. libris conspirat. Καὶ μαθὼν οἶδεν, οὐ πολυπρ. εἰδ. agnoscit etiam Vat. A. Seqq. autem usque ad v. τὸν καιρὸν τῆς ἀγωνίας in eodem libro desunt.

10. Ita Codd. Laur. B. Mon. A. Matrit. Ambr. Barocc. BC. Pirckh. Vat. BE. Vind. μαθὼν τάγε σιγ. Pariss. Laur. A. Mon. BCD. Barb. Vat. DF. Marc. Barocc. A. μαθόντα τάδε σιγ. vulg. et Cod. Rehd.

11. ὅταν γε Edd. c. Cod. Rehd. Lectionem a me receptam praebuerunt Codd. Pariss. Laurr. Mon. A. Barb. Marc. Matrit. Ambr. Borocc. Pirckh. Vind. ὅτι γε habet Mon. B. ὅτι γε Mon. D. ὅτι γε Mon. C. Dein οὐδὲ abest a Cod. Par. A.

12. ἀφίησιν Mon. B. ἀφίησιν Par. C. Barocc. C. Pirckh. Mon. C. Proxime περιμένει Petav. 1. 2.

13. τὰς παρασκιὰς Marc.

14. Ita Mon. BCD. pro vulg. ἐμβίων τῇ φύσει, ex quo ἐν βιω (sic) τ. φ. enatum est in Rehd. ἐν βιοτῇ φύσει exhibent Mon. A. Par. C. Matrit. Barocc. C. Pirckh. Vind. ἐμβιῇ τῇ φύσει Barocc. B. Dein προσκινήσας Pirckh.

15. εἰ, quod vulg. desideratur, recepimus e Par. CD. Monacc. Marc. Matrit. Ambr. Barocc. BC. Pirckh. Vat. B. Vind. εἰ supra lin. habet Laur. B. Cum editis libris, ut solet, conspirat Rehd.

16. Ita Codd. Pariss. Monacc. Matrit. Pirckh. Rehd. Vind. ὁ vulg. Codd. rell.

κὸς ἐπὶ πλεῖον [17]) χωροῦν, ἀναισθητότατόν ἐστιν [18]), καὶ περὶ αὐτὸ πλείους οἱ λόγοι· τοῦ δὲ ἀληθοῦς ὥρισται μὲν ἡ γνῶσις, ὥρισται δὲ ὁ λόγος. Ἀλλά τοι καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ σοφοῦ κεκρύψεται, πίστιν τινὰ ταύτην παρακατατιθεμένου θεοῦ. Καὶ γὰρ ἄνθρωποι τοὺς ῥᾳολόγους [19]) μισοῦσιν. Ὃν δὲ οὐκ ἀξιοῖ ὁ θεὸς [20]) εἶναι μύστην, μήτε [21]) προεξαλλέσθω, μήτε ὠτακουστείτω. Καὶ γὰρ B ἄνθρωποι μισοῦσι τοὺς φιλοπράγμονας· ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀσχάλλειν εὔλογον τὸν μετὰ μικρὸν τῶν ἴσων τευξόμενον. Βραχύς τοι [22]) χρόνος ἀνθρώποις τὴν ἀξίαν μερίζει, καὶ τελευτῶντα τὰ πράγματα κοινὰ γίνεται θεάματά τε καὶ ἀκροάματα·

Ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι
Μάρτυρες σοφώτατοι [23]).

---

17. Ita scribitur in Codd. Laur. B. Par. C. Matrit. Vind., ἐπὶ πλείω (ειον) in Mon. D., ἐπιπλείω (ον) in Vat. B. ἐπὶ πλείω exhibent Par. ABD. et Marc., ἐπιπλείω Laur. A. et Mon. BC., ἐπιπλεῖον Edd. Codd. rell.

18. ἐστι Laur. B. Monaco. Marc. Ambr. Rehd. Vat. B. Vind., item Ed. Turn.

19. θεολόγους vulg. ῥεολόγους Codd. Par. ACD. Laur. AB. Mon. A. Marc. Matrit. Ambr. Barocc. ABC. Vat. BCDE. Pirckh. Rehd., quibus accedunt Par. 830. 831 et 2629. ῥειολόγους Par. B. Barb. Vat. A., idque in marg. prioris libri explicatur hac nota: τοὺς ἀφειδῶς ὃ δ' ἐπέλθοι λέγοντας. — ῥαιολόγους dant Mon. BCD. Sed ῥαιο in novissimo Ms. lineola infra ducta ut suspectum notatur. ῥαολόγους exhibet Vat. F. Scripsimus igitur ῥᾳολόγους pro ῥᾳδιολόγους in pr. Ed. a nobis recepto.

20. ὁ θεὸς οὐκ ἀξιοῖ Barocc. A. οὐκ ἀξιοῖ pro vulg. ἂν ἀξιοῖ praebuerunt etiam Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Matrit. Ambr. Barocc. BC. Pirckh. Rehd. Vind.

21. Ita Pariss. Laurr. Monacc. Barb. Marc. Matrit. Barocc. ABC. Ambr. Pirckh. Vat. B. Vind. μήποτε vulg. et Rehd.

22. τοι om. Barocc. B. τι (οι) habet Rehd. a pr. m. τι Matrit.

23. Ita Mon. A., ultima per ras. correcta. σοφώτατοι (ται) Ambr. σοφώταται (οι) Mon. B. σοφώταται (οι) Vat. B. σοφώταται Par. AD. Laurr. Barb. Vat. ADF. Rehd. Item Laur. VI. Plut. LX. ap. Bandin. Catalog. Codd. Mss. Graec. C. Biblioth. Mediceo — Laur. Tom. II. p. 591. Vid. *Pindar.* Olymp. Hymn. I. 53. sq.

IV.

ΦΑΛΑΚΡΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ [1]).

1.

Δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτταν ἐποιήθη βιβλίον, κό- 63 A
μης [2]) ἐγκώμιον, οὕτω δή τι [3]) λαμπρὸν, ὡς ἀνάγκην
εἶναι παρὰ τοῦ λόγου φαλακρὸν ἄνδρα αἰσχύνεσθαι. B
Συνεπιτίθεται γὰρ [4]) ὁ λόγος τῇ φύσει· φύσει δὲ ἅπαν-
τες ἐθέλομεν εἶναι καλοὶ, πρὸς ὃ μέγα μέρος αἱ τρίχες
συμβάλλονται, αἷς [5]) ἡμᾶς ἐκ παίδων ἡ φύσις ᾠκείω-
σεν. Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ [6]), ὁπηνίκα τὸ δεινὸν ἤρχετο

1. *ΦΑΛΑΚΡΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ*] Ὑπὲρ φαλάκρας Laur. B. Cf. *Thom.* Mag. Eclogg. vocc. Atticc. p. 263, 227, 283, 285, 287, 323. ed. Ritsch. περὶ φαλάκρας idem p. 138. *Λόγος* κατὰ κόμης καὶ ὑπὲρ φαλάκρας Paris. B. et Barb. *Εγκώμιον* περὶ φαλάκρας Marc. A. Sed inscriptio φαλάκρας ἐγκώμιον confirmatur non solum antiquissimis et optimis libris, sed etiam a *Nicephoro Callisto* Hist. eccl. XIV. 55. T. II. p. 571. C., a *Macario Chrysocephalo* Roset. ap. *Villoison.* Anecdott. Gr. T. II. p. 9., ab *Eudoc.* Violar. ap. eund. Villois. T. I. p. 389., a *Suida* v. *Συνέσιος*, ubi tamen inverso verborum ordine legitur ἐγκώμιον φαλάκρας.

Cap. I. 2. κώμης Marc. A. De re vid. V. Cl. *Geel* in Lettre à M. Hase sur le Discours de Dion Chrysostome, intitulé Éloge de la chevelure. Leyde, 1839. 8. p. 5. seqq.

3. Ita Codd. omnes. δῆτα vulg. δή τοι *Thom.* Mag. p. 263.

δὲ
4. γὰρ Par. B. Dein ὅλος ὁ λόγος Marc. B. Articulus ante φύσει intercidit in Edd. Petav. Mon. D. exhibebat τῇ φύσει δὲ, quod vitium rec. m. correxit deleto artic. τῇ et ad marg. adiectis vocc. τῇ φύσει.

5. οἷς Marc. C. per ras. Deinde ἐκ πίδων Mon. C. Verba ἡ φύσις absunt a Marc. C.

6. Part. καὶ om. Laur. B.

καὶ θρὶξ ἀπερρύη [7]), μέσην αὐτὴν δέδηγμαι [8]) τὴν καρδίαν· καὶ ἐπειδὴ προσέκειτο μᾶλλον, ἄλλης ἐπ' ἄλλῃ [9]) πιπτούσης, ἤδη δὲ καὶ σύνδυο καὶ κατὰ πλείους, καὶ ὁ πόλεμος λαμπρὸς ἦν, ἀγομένης καὶ φερομένης [10]) τῆς κεφαλῆς, τότε δὴ, τότε χαλεπώτερα πάσχειν ᾤμην, ἢ C ὑπ' Ἀρχιδάμου τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ δενδροτομίᾳ τῶν Ἀχαρνῶν [11]), ταχύ τε ἀπεδείχθην ἀνεπιτήδευτος [12]) Εὐβοεὺς, οὓς ὄπιθεν [13]) κομόωντας ἐστράτευσεν ἐπὶ Τροίαν [14]) ἡ ποίησις. Εν ᾧ τίνα μὲν θεῶν, τίνα δὲ δαιμόνων παρῆλθον ἀκατηγόρητον; Ἐπεθέμην [15]) δὲ καὶ Ἐπικούρου [16]) τι γράφειν ἐγκώμιον, οὐ κατὰ ταὐτὰ [17])

7. ἀπερρύει Laur. B.

8. δέδειγμαι Laur. B. δεδήγμην Par. B. ἐδεδήγμην Barb. Rehd. Vid. Annot. ad Or. de Regn. Cap. I. nr. 21. Cf. Ep. 7. p. 169. B.

9. ἐπ' ἄλλης Vat. ἐπ' ἄλλην Par. A. Mon. BD. Marcc. Meerm. Litera ν erasa est in Mon. A., male addita in Barb. ἐπ' ἄλλῃ habet etiam Meerm. in mg. Cf. Dio p. 52. C. et Ep. 4. p. 166. A. Mox καὶ σύνδυο pro vulg. σὺν δύο Par. A. C. D. Laur. A. B. (sed a corr. m., ut videtur), Barb. Vat. Marcc. A. C. Mon. A. B. C. Rehd. Meerm. σύνδυο e σὺν δύο enatum in Mon. D. Vid. *Reiz.* de prosod. Graec. accentus inclin. p. 103. ibique *F. A. Wolf* et *Boissonad.* ad Philostr. Her. p. 419., item ad *Nicet. Eug.* p. 378. Deinceps καταπλείους Mon. C. καταπλείονας Laur. A. κατὰ (γρ. πλείοσι) πλείους Mon. B. κατὰ πλείοσι Par. A. καταπλείοσι Barb. Pro πλείους, quod in textu habet Meerm., in eiusdem mg. est γρ. πλείοσι. (ους) — καταπλείοσι (ους a pr. m. superscripto) legitur in Rehd.

10. καὶ φερομένης bis habet Mon. C.

11. ἀκαρνῶν Barb. ἀρχανῶν, in mg. ἀχαρνῶν Mon. D. Meerm. ἀρχανῶν (ἢ ἀχαρνῶν). Respexit Noster *Thucyd.* II. 19. Cf. *Plutarch.* vit. Pericl. c. 33. *Diodor.* Sic. XII. 52.

12. Ita Laur. B. Par. C. Vat. Marc. A. et in mg. Meerm. ἀνεπιτήδευτος οὐκ ἐπιτήδευτος (ἂν) Mon. B. οὐ ἐπιτηδ. (sic) Mon. E. οὐκ ἐπιτηδ. rell. c. edd.

13. ὄπισθεν Par. A. C. Laur. B. Barb. Monacc. Vat. Marc. C. Meerm. ὄπισθε Laur. A. Rehd. Statim κομώντας, in ora κομόωντας Meerm. κομῶντας a r. m. Laur. A. Vid. Il. II. 542.

14. ἐπὶ τὴν προίαν Marc. A.

15. Ita unus Mon. C., neque aliter legit *Cornarius* vertens: *Aggrediebar.* ἐπεθόμην Codd. rell. c. Edd.

16. ἐπικήρου Marc. C.

17. κατὰ ταυτὰ (καὶ ὁμοίως) Par. C. Vat.

περὶ τῶν θεῶν διακείμενος, ἀλλ' ὡς ὅ τι κἀγὼ δυναίμην [18]) ἀντιδηξόμενος. Ἔλεγον γὰρ ὅτι ποῦ τὰ τῆς D
προνοίας [19]) ἐν τῷ παρ' ἀξίαν ἑκάστου; Καὶ τί γὰρ ἀδικῶν ἐγὼ φανοῦμαι ταῖς γυναιξὶν ἀειδέστερος [20]); Οὐ δεινόν, εἰ ταῖς ἐκ γειτόνων [21])· τὰ γὰρ ἐς ἀφροδίτην [22]) ἐγὼ δικαιότατος, κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ [23]) σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι. Ἀλλὰ καὶ μήτηρ, ἀλλὰ [24]) καὶ ἀδελφαί, φασί, τῷ κάλλει τὶ νέμουσι τῶν ἀῤῥένων·

Cf. *Boissonad.* Anecdd. Gr. Vol. II. p. 264.

18. *δυνάμην*, in mg. *δυναίμην* Mon. D. Pro vulg. *ἀντιδειξόμενος* e Par. AC. Barb. Monacc. Vat. Marcc. Rehd. et Meerm. recepi *ἀντιδηξόμενος*, quod coniectura iam assequutus est *Bevingius* (novv. Annall. philologg. et paedagogg. cur. *Seebod.* etc. Tom. suppl. I. p. 618.). *ἀντιδηξόμενος* (ει a r. m. superscripto) habet Laur. A. *ἀντιδειξόμενος* (η superscr.) Par. D.; in Mon. C. et Rehd. η ex ει enatum videtur.

19. Alterum articulum, cuius omissione in Codd. mss. nihil frequentius est (vid. *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 398, 569, 779 sq. idemque ad Philostrat. Imagg. p. 229, 353, 670. *Iacob* Quaestt. Lucian. Spec. ad calc. Lucian. Toxar. I. p. 5., *Heyler.* ad Iulian. Epist. p. 204.) restitui ex Laur. A., in quo recentiore superscriptus est manu. Rell. libri scripti et editi exhibent *τὰ προνοίας*. Vitiose *ποῦ προνοίας τὰ ἐν τῷ*, in mg. *γρ ποῦ τὰ πρ. ἐν τῷ* Par. C. Vat. Tum *παρ' ἀξίαν ἑκάστῳ* (*διδόσθαι* superscr.) Rehd. *ἑκάστῳ* item habent Mon. E. et in ora Meerm.

20. *ἀηδέστερος* (ει superscr.) Par. ACD. Laur. AB. Vat. Barb. Mon. ABCD. Marcc. AB. *ἀειδέστερον* Mon. E. Meerm. Dein operarum errore *οὐ δεινὸν εἰ ταῖς γυναιξὶν ἀειδέστερος* Petav. 1.

21. *ἐγγειτόνων* (ἐκ superscr.) Mon. B. Meerm. *ἐγγειτόνων* Laur. A. Par. D. Marc. C. Mon. D., et primo Rehd. *ἐγγκειτόνων* (sic) Mon. C.

22. *τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην Suid.* s. v. *σωφροσύνη*, et *τὰ γὰρ ἐς σωφροσύνην* s. v. *τὰ γάρ*. Pro *ἐς* scribitur *εἰς* in Barb. Par. D. Marc. B. Mon. E., item in Ed. Pseudo — Petav. (Paris. 1631.). Corrupte *Suid.* I. alt. *αὐτὸς δικαιότατα*.

23. *βελεροφόντῃ* Laur. B. *βελλερόντῃ* (sic) Vat. *βελλεροφῶντι* Mon. B. et in mg. Barb. *βελλεροφόντι* (η superscr.) Mon. C. *βελλεροφόντο* (sic) Mon. E. Ante *σωφροσύνης* r. m. superscripsit artic. *τῆς* in Laur. A. Dein *ἀμφισβητήσειε Suid.* I. alt.

24. *ἀλλά*, quod abest a Mon. AE., delet Meerm. Male *ἀδελφοὶ* Mon. E.

ἐδήλωσε δὲ[25]) ἡ Παρύσατις, Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα διὰ Κῦρον τὸν καλὸν ἀποσείρξασα.

2.

Ταῦτ᾽[1]) ἄρα ἐποτνιώμην, καὶ μικρὸν οὐδὲν ἐπε-
νόουν περὶ τῆς συμφορᾶς. Ἐπεὶ δὲ ὅ τε[2]) χρόνος αὐ- 64 A
τὴν συνηθεστέραν ἐποίησε, καὶ ὁ λόγος ἀντεισιὼν κατε-
ξανίση[3]) τοῦ πάθους, τὸ δὲ[4]) κατὰ μικρὸν ὑπεξίσατο,
ἤδη διὰ ταῦτα ῥᾷων[5]) ἦν καὶ ἀνέφερον· νυνὶ δὲ ἀν-
θυπήνεγκεν αὐτὸ[6]) ῥεῦμα ἕτερον οὗτος αὐτὸς ὁ Δίων,
καὶ[7]) ἐπανήκει μοι μετὰ συνηγόρου. Πρὸς δύο δέ,
φησὶν ὁ λόγος, οὐδ᾽[8]) Ἡρακλῆς, εἰ τοὺς Μολιονίδας
ἐκ λόχου προσπεσόντας οὐκ ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
τὴν[9]) ὕδραν ἀγωνιζόμενος, τέως μὲν εἷς ἑνὶ συνεστήκε-
σαν[10]). Ἐπεὶ δὲ ὁ καρκίνος[11]) αὐτῇ παρεγίνετο, κἂν
ἀπεῖπεν, εἰ μὴ τὴν Ἰόλεω[12]) συμμαχίαν ἀντεπηγάγετο. B
Κἀγώ μοι δοκῶ παραπλήσιόν τι παθεῖν ὑπὸ Δίωνος,
οὐκ ἔχων ἀδελφιδοῦν τὸν Ἰόλεων. Πάλιν οὖν ἐκλαθό-
μενος ἐμαυτοῦ τε καὶ τῶν λογισμῶν, ἐλεγεῖα[13]) ποιῶ,
θρηνῶν ἐπὶ τῇ κόμῃ. Σὺ δὲ[14]) ἐπειδὴ φαλακρῶν μὲν

25. δὲ (ἡ) Laur. A. Tum Marc. C. καὶ ἡ παρύσατις.

Cap. II. 1. ταῦτα Meerm. Proxime ὑπενόουν Marc. C.

2. ὅ τι χρ. Mon. E. Mox ἐποίησεν Laur. A.

3. κατεξανέστη (ι) Laur. A. κατεξανέστη Mon. A. Par. C. Vat. Marc. BC.

4. τὸ δὲ pro τόδε δὲ praebuerunt Codd. omnes excepto Par. A., in quo est τὸ omisso δέ.

5. ῥᾷον Mon. C.

6. Ita Par. ABC. Barb. Mon. ABCD. Vat. Marcc. AB. Meerm. αὐτὸ (ῷ) Laur. A. αὐτῷ vulg.

7. Abest καὶ a Mon. C. Dein μετὰ τοῦ συνηγόρου Marc. A.

8. οὐδὲ Meerm.

9. Erasus est articulus in Rehd.

10. σηνειστήκεσαν Barb.

11. καρκῖνος Barb. Mon. CE. Rehd. et primo Mon. C. Dein αὐτῇ Laur. A.

12. τὸν ἰόλεών Vat. ἰόλεω (ν) Par. C. ἰολίων a m pr., e corr. ἰολίω Meerm.

13. ἐλεγεῖον Rehd. Mox pro vulg. θρῆνον e Par. B. et Barb. recepi θρηνῶν, quod nuper coniecerat *Bevingius*.

14. σὺ δ᾽ Turneb. σὺ δὲ (πρὸς ἑαυτὸν) Par. C. Proxime μὲν vulgo omissum

ὁ κράτιστος εἶ, δοκεῖς [15]) δέ τις εἶναι γεννάδας, ὃς οὐδὲ ἐμπάζῃ [16]) τῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ καί, ὅταν ἔτνους [17]) προκειμένου μετώπων ἐξέτασις γίνηται [18]), σαυτὸν ἐπιλέγεις, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ δή τινι [19]) φιλοτιμούμενος, οὐκοῦν ἀνάσχου [20]) τοῦ λόγου, καὶ τήρησον ἐν πείσῃ [21]), φασί [22]), τὴν καρδίαν, ὥσπερ ὁ Ὀδυσσεὺς [23]) πρὸς τὴν ἀναγωγίαν τῶν γυναικῶν ἀνέκπληκτος [24]) ἔμεινε· καὶ C σὺ πειρῶ μηδὲν ὑπὸ τούτου [25]) παθεῖν. Ἀλλ' οὐκ ἂν δύναιο; Τί φῄς; Καὶ μὴν δυνήσῃ. Τοιγαροῦν ἄκουε. Δεῖ δὲ οὐδὲν [26]) ἐξελίττειν τὸ βιβλίον, ἀλλ' αὐτὸς ἐρῶ. Καὶ γὰρ οὐδὲ πολύστιχόν ἐστι· γλαφυρὸν μέντοι, καὶ τὸ

restitui ex Pariss. Laurr. Barb. Mon. ABDE. Vat. Marcc. Rehd.

15. δοκεῖ Mon. E.

διανοῇ φροντίζεις
16. ἐμπάζῃ Par. B. ἐμπάζῃ Par. C. Vat. ἐμπείζῃ pr. Mon. E πεμπάζῃ Par. A.

17. ἔθνους Mon. E.

18. Ita Par. ABD. Laurr. Barb. Mon. ABD. Vat. Marcc. γίνεται Par. C. et Mon. C. γίνηται vulg. γίνηται, superscripto γίγνηται, Mon. E. Dein σεαυτὸν (ἑαυτὸν) Laur. B. Vat. σαυτὸν Mon. B ἑαυτὸν Mon. C. Marc. A.

19. δή τι Par. A.

20. ἀνίσχου Petav. 2.

21. ἐν πείσει Par. AC. Laur. A B. Mon. AC. Vat. Barb. ἐμπείσει (πείσῃ) Mon. BD. ἐν πίσσῃ Mon. E. ἐν πίσσῃ Rehd. Meerm. Margo Cod. Mon. A. exhibet hoc scholium: Τὸ πείσει, εἰ μὲν ἀμφότερα δίφθογγα γράψεις, οὕτως ἐρεῖς· τήρησον καὶ φύλαξον καὶ ἔκφυγε τὸ πεισθῆναι. Εἰ δὲ ι καὶ η καὶ δύο σίγμα (εὕρηται γὰρ καὶ οὕτω), λέξεις οὕτω· τήρησον τὴν καρδίαν ἐν Πίσσῃ [scr. potius Πίσῃ. Vid. Bachmann. ad Lycophr. Alexandr. Vol. I. p. 254. et 274.], τοῦτ' ἐστι (Cod. τουτέστι), παρασκεύασον σεαυτὸν εἰς τὴν μάχην τοῦ Δίωνος, ὥσπερ ἂν εἰ παρὰ Πίσσαν τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἔμελλες ἀγωνίζεσθαι· Τὸ δὲ φασὶ λέγει, ἐπειδὴ παροιμία ἐστίν. — Codd. Marcc. BC. dant ἐν πεισμονῇ φασίν, quod merum est glossema. Egregie Zonar. Lexic. T. II. p. 1531.: Πεῖσα· ἡ πεῖσις καὶ ἡ πεισμονή. Homericus locus, quem tetigit Noster, exstat Odyss. XX. 23.

22. φησὶ Par. B. et Barb.

23. Ante hoc nomen deletus est articulus in Marc. A.

24. καὶ ἀνέκπληκτος Mon. BD. Marc. B. ἀνέκπληττος Par. B.

γρ. ὑπὸ τῦ λόγου
25. ὑπὸ τούτου Mon. B. ὑπὸ τοῦ (τῦ) τούτου Mon. E. ὑπὸ τοῦ Barb. Vat. Mon. C. ὑπό του Pariss. Laurr. Mon. A. Marc. A. ὑπὸ τούτων Marc. C. γρ. ὑπὸ τοῦ λόγου Meerm. in mg.

26. οὐδὲ Mon. BD.

κάλλος αὐτοῦ προσιζάνει [27]) τῇ μνήμῃ, ὥστε οὐδὲ βουλόμενον ἐπιλαθέσθαι με [28]) οἷόν τε.

3.

Ἀνασὰς ἕωθεν [1]), καὶ τοὺς θεοὺς προσειπὼν, ὅπερ εἴωθα, ἐπεμελούμην τῆς κόμης· καὶ γὰρ ἐτύγχανον μαλακώτερον τὸ σῶμα [2]) ἔχων· ἡ δὲ ἠμέλητο ἐκ πλείονος. Πάνυ γοῦν συνέσραπτο, καὶ συνεπέπλεκτο [3]) τὰ D πολλὰ αὐτῆς, οἷον τῶν οἴων τὰ περὶ τοῖς σκέλεσιν αἰωρούμενα· πολὺ δὲ [4]) ταῦτα σκληρότερα ὡς ἂν ἐκ λεπτοτέρων συμπεπλεγμένα [5]) τῶν τριχῶν. Ἦν οὖν ὀφθῆναί τε ἀγρία ἡ κόμη καὶ βαρεῖα [6])· μόλις δὲ διελύετο, καὶ τὰ πολλὰ αὐτῆς ἀπεσπᾶτο [7]) καὶ διετείνετο. Οὐκοῦν ἐπῄει [8]) μοι τοὺς φιλοκόμους ἐπαινεῖν, οἳ [9]) φιλόκαλοι ὄντες καὶ τὰς κόμας περὶ πλείστου ποιούμενοι ἐπιμελοῦνται οὐ ῥᾳθύμως, ἀλλὰ κάλαμόν [10]) τινα ἔχουσιν ἀεὶ [11]) 65 A

ει
27. προσιζάνον Laur. A. προσιζάνων Par. B. προσιζάνω Barb.

28. με ἐπιλαθέσθαι Par. C. Vat.

Cap. III. 1. ἕωθε Mon. C. Idem liber in mg.: ἐκ τοῦ δίωνος λόγου. Marc. C. ἐκ τῶν τοῦ δίωνος. Sed vid. V. cl. *Geel* Lettre à M. Hase p. 17. sqq. Pro ὅπερ est ὅπως in Vat., dein εἴωθε in Mon. E.

2. Articulum vulg. omissum praebuerunt Laur. AB. Mon. CD. Marc. C., et in quo superscriptus est, Par. D. Cf. *Geel* p. 29.

3. συνεπλέκετο Marc. AC. et primo Barb., in quo sec. m. correxit συνεπέπλεκτο. Vitiose συν-
ον
επεπλέκετο Vat. Mox οἷα Par. C. Vat. οἷοι Mon. C. Post οἴων (Petav. 1. 2. οἰῶν) excidisse τὰ ἔρια putat *Geelius* epist. c. p. 30. Deinceps παρὰ τοῖς σκελεσιν Mon. A.
κα
σκέλεσιν Mon. B.

4. δὲ om. Vat.

συμ
5. συνεπεπλαγμένα Mon. E. Ante τριχῶν articulum om. Marcc. BC.

6. ἡ κόμη ἀγρία καὶ βαρεῖα Laur. B. ἀγρία καὶ βαρεῖα ἡ κόμη Par. C. Vat. βαθεῖα pro βαρεῖα legendum proposuit *Wyttenbach*. Epist. crit. ad Ruhnken. p. 248. ed. Schaef.

7. Ita Laur. AB. Barb. Mon. ABD. Rehd. Morell. (Schediasmatt. in Dion. Chrysost. T. II. p. 702. ed. Reisk.) et Petav. 2. ἀπεσπάτο (sic) Mon. C. Meerm.
ἀπε
ἐπισπᾶτο Mon. E. ἀπεσπᾶτο Edd. Turn. et Petav. 1. διεσπᾶτο Marc. C. ἐπεσπᾶτο Venet. B.

8. ἐποίει Mon. BD. et pr. Mon. C. ἀπῄει primitus Rehd.

9. οἱ Edd. Turn. et Petav. 1. 2.

10. Ante κάλαμον Mon. E. inserit καί.

11. Pro ἀεὶ, quod abest a Marcc.

ἐν αὐτῇ τῇ κόμῃ, ᾧ ξαίνουσιν [11]) αὐτὴν, ὅταν σχολὴν ἄγωσι· καὶ τοῦτο δὴ τὸ χαλεπώτατον [13]), χαμαὶ κοιμώμενοι φυλάττουσιν ὅπως μηδέποτε ἅψωνται τῆς γῆς, ὑπερείδοντες ὑπὸ τὴν κεφαλὴν [14]) μικρὸν ξύλον, ὅπως ἀπέχῃ τῆς γῆς ὡς πλεῖστον, καὶ μᾶλλον φροντίζουσι τοῦ καθαρὰν φέρειν τὴν κόμην, ἢ τοῦ ἡδέως καθεύδειν· ἡ μὲν γὰρ καλούς τε καὶ φοβεροὺς [15]) ἔοικε ποιεῖν· ὁ δὲ ὕπνος, κἂν [16]) πάνυ ἡδὺς ᾖ, βραδεῖς τε καὶ ἀφυλάκτους. Δοκοῦσι δέ μοι καὶ Λακεδαιμόνιοι μὴ ἀμελεῖν τοῦ τοιούτου πράγματος, ὁπότε [17]) ἥκοντες πρὸ τῆς μάχης τῆς μεγάλης τε καὶ δεινῆς, ὅτε μόνοι τῶν Ἑλλήνων ἔμελλον δέχεσθαι βασιλέα, τριακόσιοι B τὸν ἀριθμὸν ὄντες, ἐκάθηντο ἀσκοῦντες τὰς κόμας. Δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος πλείστης ἐπιμελείας ἀξιοῦν τὸ τοιοῦτον [18]). Ἀπὸ γε μὴν [19]) ὀφθαλμῶν οὐ πολλάκις ἐπαινεῖ τοὺς καλοὺς, οὐδὲ [20]) ἀπὸ τούτου μάλιστα ἡγεῖται τὸ κάλλος ἐπιδείξειν. Οὐδενὸς οὖν [21]) τῶν ἡρώων ὀφθαλμοὺς ἐγκωμιάζει, ἢ Ἀγαμέμνονος, ὥσπερ καὶ τὸ

BC., in Par. A. Laur. B. Monacc. Marc. A. Rehd. Meerm. scribitur αἰεὶ, ut in Ed. Turn.

12. ξαίνουσι Turn. et Petav. 1. Mox ἄγωσιν Laur. AB.

13. καὶ τοῦτ' ἐστὶ (sic) τὸ χ. Marc. C. δὴ pro δεῖ Barb. Qui sequitur articulus intercidit in Mon. D.

14. Ita pro vulg. ὑπὸ τῆς κεφαλῆς Mon. A. Turneb. Lectt. varr. et mg. Petav. 2. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς Laur. A. a r. m. Laur. B. Rehd. Mon. E. et Meerm. ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν Pariss. Barb. Vat. Marcc. Mon. BCD. Cf. *Geel.* p. 30. Mox ἐπέχει Marc. B.

15. Post φοβεροὺς additur αὐτοὺς in Pariss. Laur. A. Barb. Marcc. AB. Mon. ABCD., item in mg. libri Meerm.; inverso autem ordine in Laur. B. et Vat. legitur φοβ. ἔοικεν αὐτοὺς ποιεῖν Vid. *Geel.* p. 31. sq.

16. ἂν pro κἂν Par. ABD. Barb. Mon. BCD. Marc. BC. Rehd. Mox γλυκὺς pro ἡδὺς Laur. B.

17. Ita pro vulg. οἱ τότε Marcc. BC., et ita coniecit etiam Cl. *Geel.* p. 35. reiecto, quod scribendum antea proposuerat p. 33. seq., τωθάζοντες. De re vid. *Herodot.* Polyhmn. c. 208. sq.

18. τὸ τοιοῦτο Par. AB. Laurr. Barb. Mon. AB. et e corr. D., item Marcc.

19. μὲν mg. Meerm.

20. οὐδὲ r. m. in εἰ δὲ mutavit in Laur. A.

21. Coniunctionem οὖν, omissam in Par. B., Laur. A. ex emendatione sec. m. habet. *Gee-*

ἄλλο σῶμα ἐπαινεῖ αὐτοῦ· καὶ οὐ μόνον τοὺς Ἕλληνας ἑλίκωπας καλεῖ· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τὸ κοινὸν ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν· ἀπὸ δὲ τῆς κόμης πάντας[22]) πρῶτον μὲν Ἀχιλλέα,

— — — ξανθῆς δὲ[23]) κόμης ἕλε Πηλείωνα· C

ἔπειτα Μενέλεων[24]), ξανθὸν ἐπονομάζων ἀπὸ τῆς κόμης· τῆς δὲ Ἕκτορος[25]) χαίτης μέμνηται,

— — — — — ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πεφόρηντο[26]).

Εὐφόρβου γε μὴν[27]) τοῦ καλλίστου τῶν Τρώων ἀποθανόντος οὐδὲν ἄλλο ὠδύρετο λέγων,

Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε[28]) καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο·

καὶ τὸν Ὀδυσσέα[29]) ὅταν ἐθέλῃ καλὸν γεγονότα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπιδεῖξαι, φησὶ γοῦν,

lius p. 36. praefert γοῦν. Ceterum vid. Il. II. 477. sqq. et III. 166. sqq.

22. Ita loco vulgati ἅπαντας scripsi praeeuntibus Codd. Par. ABD. Laur. AB. Barb. Vat. Marcc. Mon. BCD. Rehd. *Geelio* placet ἐπαινεῖ. Loci Homerici, quos respexit Noster, exstant Il. I. 389. (coll. v. 98.) et al. Verba πρῶτον μὲν Ἀχιλλέα om. Marc. C. τὸν Ἀχιλλέα habet Marc. A. Ἀχιλέα Mon. E.

23. δὲ abest a Rehd. Tum Vat. Marc. A. et Mon. D. scribunt πηλείονα. Vid. Il. I. 197.

24. Vulg. Μενέλαον. Atticam formam, qua utitur Noster etiam in Dion. p. 44. C. Epist. 126. p. 261. D. et Epist. 142. p. 278. B., praebuerunt Codd. Par. AB. Laur. AB. Barb. Marcc. BC. Mon. BCD. Mox ὀνομάζων est in Mon. A. Dein ἀπὸ τῆς κόμης pro ἀπὸ κόμης auctoritate Codicum omnium scripsi; neque aliter habet textus Morellianus. Ceterum vid. Il. III. 284.

25. Verba Ἕκτορος χαίτης μέμνηται — Εὐφόρβου in libro Meerm. al. m. ad mg. supplevit.

26. πεφόρητο Morell. πεφόρηται Marcc. Vitium Codicis Laur. A.: πεφόρην τε καί, s. m. correxit. Vid. Il. XXII. 401. sq. coll. *Heyn.* Tom. VIII. p. 329. sq.

27. μὲν pro γε μὴν primo Laur. A. Respexit Noster Il. XVII. 51. sq.

28. τε om. Par. ABD. Mon. BCD. Rehd. Meerm. Quod sequitur καὶ deest in Petav. 1. 2. Dein ἐσφήκοντο male scribunt Par. BC. Barb. Mon. A. Vat. ἐσφήκοντο (ω superscr.) dat Laur. A. Cf. *Heyn.* ad Il. l. c. Tom. VIII. p. 299. sq.

29. καὶ τὸν Ὀδυσσέα δὲ Mon. A. et Marc. A. Dein ἐθέλοι (ανα superscr.) posterior liber. Proxime ἐπιδεῖξαι Laur. A. In eodem Ms. δ' οὖν,

Κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἔθειραι [30])·
πάλιν δ' [31]) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· D
— — — — — καδδὲ [32]) κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ [33]) ἄνθει ὁμοίας.

Καὶ πρέπειν [34]) γε μᾶλλον τοῖς ἀνδράσι φαίνεται καθ' Ὅμηρον ὁ κόσμος ὁ τῶν τριχῶν [35]) ἢ ταῖς γυναιξί. Γυναικῶν γοῦν [36]) περὶ κάλλους διεξιών, οὐ τοσαυτάκις φαίνεται κόμης μεμνημένος, ἐπεί τοι καὶ τῶν θεῶν τὰς μὲν θηλείας ἄλλως ἐπαινεῖ· χρυσῆν γὰρ Ἀφροδίτην [37]), καὶ βοῶπιν Ἥραν, καὶ Θέτιν ἀργυρόπεζαν [38]). Τοῦ Διὸς δὲ μάλιστα ἐπαινεῖ τὰς χαίτας·

Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος [39]).

4.

Ταυτὶ μέν σοι τὰ Δίωνος. Ἀτὰρ [1]), ὡς οὐδὲ μάντις εἰμὶ πονηρός, ᾔδειν [2]) Θρασύμαχον ἐρυθριῶντα ὀψό- 66 A

quod pro *γοῦν* a m. pr. habebat, deletum est.

τρίχες
30. *ἔθειραι* Laur. A. Respexit nimirum Synesius Odyss. XVI. 176., ubi olim legebatur *ἐθειράδες*, post vero praeeunte Aristotele *γενειάδες* receptum est.

31. *δὲ* Pariss. Mon. ABCD. Rehd. Meerm.

32. *καὶ δὲ* a s. m. Laur. A. Ante h. v. textui libri Mon. C. male inserti sunt versus Homerici ex Odyss. XXIII. 156—157. et 159—163. (cf. Odyss. VI. 230. 232—235.), quos Mon. A. in mg. a r. m. habet.

ὑακίνθῳ
33. *ὑακινθίνῳ ἄνθει* Mon. E. Idem *ὁμοίως*.

34. *πρέπει* Barb.

35. *ὁ* abest a Marcc. AC., *τῶν* ab Edd. Petavv.

36. *γοῦν* s. m. in Laur. A. mutavit in *δ' οὖν* (sic) A. Deinde *περὶ τοῦ κάλλους* exhibent Mon. A. Par. C. Vat.

37. *ἄλλως ἐπαινεῖ, χρυσῆν λέγων Ἀφροδίτην* legendum censet V. Cl. *Geelius* p. 38. Cf. Il. III. 64. et XXII. 470. Mox Rehd. habet *βοῶπιν ποτνίαν ἥρην*. Sed voc. *ποτνίαν* deletum in Meerm. et Mon. E. Iungitur quidem utrumque adiectivum Iliad. I. 551. et 568. IV. 50. XIV. 159, 222, 263. al.; sed quum eadem Dionis verba cap. XX. p. 83. B. sine ulla lectionis varietate repetantur, nihil innovandum censui. *Ἥρην* pro *Ἥραν* item scribitur in Marcc. BC. Meerm. et Mon. E. *ὥραν*, in mg. *ἥραν* habet Mon. D.

38. Il. I. 538, 556. al.

39. Il. I. 529.

Cap. IV. 1. *αὐτὰρ* Mon. C.

2. *ᾔδην* Marc. C. et primo, ut videtur, Rehd. Post *ἐρυθριῶντα* fortasse excidit *ἄν*. Margini Lau-

μενος. Ἀλλὰ περὶ ἐμὲ γὰρ οὐκέτι [3]) παραπλήσιον πάθος ἐγίνετο. Κομιδῇ γέ τοι τὴν πρώτην ἑαλωκὼς τοῦ λόγου, νῦν μοι δοκεῖ Δίων λέγειν μὲν [4]) εἶναι δεινός, οὐκ ἔχειν δὲ ὅ τι καὶ λέγοι [5])· λέγειν δέ ὅμως ὑπὸ περιουσίας τοῦ δύνασθαι· Ἐπεί τοι πολλῷ θαυμασιώτερος ἂν φανῆναι, τοὐναντίον ἐπαινέσαι προελόμενος, τὸ καθ' ἡμᾶς πρᾶγμα τῆς κεφαλῆς. Ὁ γὰρ ἐν ἀπόροις εὔπορος τί ἂν ἐποίησεν, ἐμπεσὼν ὕλῃ χωρούσῃ [6]) τὴν δύναμιν; Νυνὶ δὲ οὔσης αὐτῷ κόμης καὶ τέχνης, ἐχρήσατο τῇ τέχνῃ περὶ τῆς κόμης [7]). Ὡς δὲ καὶ πανούργως ἑαυτὸν εἰς τὸ βιβλίον παρήγαγεν. Οὐ γὰρ ἕτερός B τίς [8]) ἐστιν ὁ ἐν τῷ λόγῳ φιλόκομος, ὁ τῷ καλάμῳ καλλύνων [9]) τὴν κόμην, ἀλλ' οὗτος αὐτός, ὅτῳ ποτὲ τῷ καλάμῳ [10]) τὸν λόγον ξυνέγραψεν. Εἰ δὲ κἀγὼ φαλακρός εἰμι, καὶ δύναμαι λέγειν, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῦ πράγματος πλέονι [11]) κάλλιόν ἐστιν, ἢ ἐγὼ Δίωνος οὐκ ἀνταποδυχείρων, τί οἶμαι, καὶ λαμβάνω πεῖραν

rent. B. manu saeculi XIV. addita haec sunt: Cῃ (i. e. σημειοῦ, vel σημείωσαι, vel σημειωτέον. Vid. *Schaefer* et *Bast.* ad Gregor. Cor. p. 215. sq.)· ἐκ τῆς ᾱ τῶν τοῦ πλάτωνος πολιτειῶν (p. 350. D.)· τότε καὶ εἶδον ἐγὼ, πρότερον δὲ οὔπω, θρασύμαχον ἐρυθριῶντα.

3. Ita Par. AC. Mon. ABDE. Rehd. Meerm. οὐκ ἔτι vulg. Dein παραλόγου, in mg. ab al. m. τὸ παραπλήσιον Meerm. Articulum τὸ ante παραπλήσιον, quem in Laur. B. rec. m. superscripsit, item exhibent Par. AC. Mon. A. Vat. et Marcc. AB. Voc. πάθος, omissum in Marc. A., Barb. a s. m. inter vers. habet.

4. μὲν al. m. ad. mg. supplevit in Meerm.

5. Ita pro vulg. λέγει (Mon. AC. et Meerm. dant λέγειν) iam coniecerat *Wakefieldius* Silv. crit. P. IV. p. 177. et nuper V. Cl. *Geelius* Epist. laud. p. 18. scribi iussit assentientibus Codd. Par. C. Vat. et Marc. A.

6. χορηγούσῃ Laur. B.

7. παρὰ τῆς κόμης Mon. BD.

8. τὶς om. Laur. B. et Marc. A.

9. καλλύνας Laur. B.

10. Articulum ante καλάμῳ recepi ex Par. ABC. Laur. A. Barb. Mon. AE. Marc. A. Pro ξυνέγραψεν legitur ξυνέγραφεν in Par. AB. Laurr. Barb. Monacc. et Marcc. ξυνέγραφε in Par. D. συνέγραφεν in Par. C. et Vat. De horum temporum confusione haud infrequenti vid. Annotat. ad Cap. XV. p. 79. C. et *Boissonad.* ad Nicet. Eugen. p. 171.

11. πλέον Par. B. et ῑ, ut videtur, eraso Laur. A.

ἐμαυτοῦ τε [12]) καὶ τῆς ὑποθέσεως, εἰ ἄρα δυναίμην ἀντιπεριστῆσαι τοῖς κομήταις τὸ ὄνειδος; Ἐρῶ δὲ, οὔτε προοιμιασάμενος ἀκμαῖόν τι [13]) καὶ τορὸν, οἵῳ τοὺς ἀγωνιστικοὺς λόγους οἱ ῥήτορες, ὥσπερ ἐμβόλοις τὰς τριήρεις ὁπλίζουσιν, οὔτε προᾴσας, ὅπερ Δίων [14]) ἐποίησε, C μέλος ἀναβεβλημένον καὶ λιγυρὸν, ἅτε κιθαρῳδικοῦ νόμου, τοῦ λόγου προανακρουσάμενος [15])· Ἀναστὰς ἕωθεν, καὶ τοὺς θεοὺς προσειπὼν, ὅπερ εἴωθα, ἐπεμελούμην τῆς κόμης. Καὶ γὰρ ἐτύγχανον μαλακώτερον τὸ σῶμα ἔχων [16])· ἡ δὲ ἠμέλητο ἐκ πλείονος. Καθ' οὕτω προϊὼν διὰ τῶν συμπτωμάτων τῆς ἀμελείας [17]), ἔλαθεν ἡμᾶς καταστὰς [18]) εἰς ἔπαινον τῆς ἐπιμελείας. Ταῦτα γὰρ ἡμᾶς δρῶσιν οἱ δεινοὶ τῶν λόγων δημιουργοί· νῦν μὲν κηλοῦσι [19]), νῦν δὲ καταπλήττουσιν. Ἐγὼ δὲ δυναίμην D [20]) οὐ χεῖρον ἑτέρου συνιέναι περὶ πραγμάτων· ῥητορικὴν δὲ οὐκ ἐργάζομαι, ἀλλὰ προὐστησάμην τοῦ βίου τέχνας [21]) δύο, φυτηκομεῖν τε καὶ κυνοκομεῖν ἐπὶ τῶν θηρίων τὰ ἀλκιμώτατα. Δάκτυλοι δὲ οὗτοι σκαφίσι

12. Addidi τε, quo carent Editiones et plurimi Codd., ex libris Par. AC. Mon. A. Vat. Marc. A. et ora Meermanniani. Cf. Cap. II. p. 64. B.

13. Partic. τι corr. m. superscripsit in Mon. A.

14. ὥσπερ ὁ δίων Vat. et Par. C., quorum hic in mg. ὅπερ δίων. Mon. E. ἅπερ. Articulum ὁ inserit etiam Marc. C.

γρ. προανεκρούσατο
15. Ita Mon. D. προανακρουσάμενος Mon. B. προανεκρούσατο, in mg. γρ. προανακρουσάμενος Meerm. προανεκρούσατο vulg. Quem locum depravatum ut sanarent, *Bevingius* ante verba praegressa ἅτε κιθαρῳδ. νόμου restitui iusserat ὁ, *Geelius* p. 18. post ἐποίησεν supplevit ὅς. Miror *Iacobsium*, virum sagacissimum, et ad Philostrat. Iun. Imagg. p. 578. et ad Aelian. de nat. animal. p. 190. haec laudantem nihil offendisse.

16. Vulg. μαλακώτερον σῶμα ἔχων, cui lectioni adstipulatur Cod. Meerm. Reliqui omnes exhibent τὸ σῶμα μαλακώτερον ἔχων. Sed vid. Cap. III. init.

17. Quae inter ἀμελείας et ἐπιμελείας leguntur verba, utpote in textu Codicis Barb. omissa, ibidem rec. m. ad mg. adscripsit.

18. ὑμᾶς καταστὰς Mon. E.

19. Ita Codd. Pariss. Laur. A. Monacc. Vat. Rehd. κηλοῦσιν rell. c. editis.

20. Addendum videtur ἄν.

21. τέχνα e τέχνας correctum in Mon. A. et in Meerm. Pro φυτηκομεῖν scribunt φυτοκομεῖν

καὶ προβολίοις [22]) ἀντὶ καλάμων τετρίφαται, εἰ μὴ κάλαμον [23]) λέγοις ἀντὶ τοῦ γραφίως τὸ ἐν βέλει. Τούτῳ [24]) μὲν γὰρ οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ προστετήκασιν. Οὐ δὴ καταισχυνῶ τὰ πάτρια τῶν ἀγρῶν [25]), οὐδὲ φανοῦμαι [26]) στρογγύλλων λογάρια, προοίμιά τινα καὶ προνόμια· ἀλλ' ὃ κράτιστον ἡγοῦμαι καὶ ἀγροίκῳ [27]) πρὸς 67 A
τρόπου, ψιλὰς αὐτὰς τῶν νοημάτων [28]) τὰς φάσεις εἰς μέσον κατατιθέμενος, ἀγωνιοῦμαι τοῖς πράγμασι, μόνον

η
Laurr. et Marc. φυτοκομεῖν Par. B. cum Barb. Sed proba utraque forma. Vid. *Schaefer.* in rerr. et verbb. indic. ad Marin. vit. Procli ex ed. Boiss. p. 158. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 654. *Boissonad.* Anecdott. Gr. Vol. II. p. 337.

σ
22. προβολίοις Laur. A. Idem liber cum Par. BC. Mon. BCD. Marc. A. Rehd. et Meerm. in mg. exhibet hoc scholium: ξύλον Μακίδονος (rell. Μακεδονικὸν) δόρατι παραπλήσιον, quod in Marc. C. inter λέγεις (sic) et ἀντὶ τοῦ γραφίως textum occupavit. Quod mox sequitur verbum τετρίφαται Codici Barb. in mg. restitutum est. Par. C. διατρίβουσι et Vat. habent τετρίφαται.

καλαμον
23. καλάμων Mon. E. Tum λέγοις e corr. Mon. C. λέγεις Laur. B. Par. D Rehd. Marc. C. Articulum ante γραφίως Petav. 1. 2. om. Pro τὸν ἐν βέλει scribitur τὸν ἐμβελῆ in Laur. A. τὸν ἐμμελῆ habet Barb.; ita et Par. A. Laur. B., ut videtur, a s. m., et in mg. Par. B.; correctum tamen ἐν βέλει in ora Barb. τὸν ἐν βέλει (superscr. γρ. τὸν ἐμμελῆ καὶ τὸν ἐν μέλει, ita Meerm. in mg.) dat Mon. B.

24. τοῦτο Mon. C. τῷ Vat. Deinde μὲν om. Laur. B., et γὰρ intercidit in Rehd. atque Meerm. Pro οὐδὲν est οὐ in Pariss. Laur. B. Mon. ABCD. Vat. Rehd. Proxime καὶ punctis suppositis delet Barb. Dein Laur. A. scribit προστετήκασι.

25. Pro τῶν ἀγρῶν *Bevingius* legendum censet θέατρον ἀγείρων. Sed magis arridet coniectura viri docti, qui nuper in Ephemeridd. litterarr. Hall. 1837. Nr. 153. p. 450 post τῶν ἀγρῶν excidisse suspicatus est ἀμελῶν vel simile quid.

26. οὐδὲν exhibet Laur. B., οὐ φανοῦμαι δὲ *Suid.* v. λογάρια, v. autem Δώριος αὔλησις, ubi eadem Nostri laudantur, δὲ om. Deinde male scribunt στρογγύλων Par. B. Mon. DE. Meerm. Turneb. et *Suid.* l. c., quod tamen mendum in posteriore *Suidae* loco correxit *Gaisfordus.* Voc. προοίμια Suidae e tribus Codd. restituit idem editor Oxoniensis. Cod. Par. C., de quo iam monuit *Boissonad.* ad Eunap. p. 335., una cum Vat. praebet προοίμιά τινα καὶ προλόγια, et ad marg. γρ. προνόμια.

27. ἀγροίκων Barb.

28. ὀνομάτων (sic) id. lib. Unde patet primo fuisse scriptum νοημά-

εἰ τῆς γλώττης τὸν τόνον[29]) ἀπὸ τῆς διαλέξεως εἰς ἐπιστροφὴν μεθαρμόσαιμι, ἀπὸ Δωρίου, φασὶν, ἐπὶ Φρύγιον. Δεῖ γέ τοι[30]) πνεύματος ἀρκοῦντος ἐπιχειρήμασιν, ἅττα μοι πολλὰ τὴν καρδίαν ἀναδώσειν μαντεύομαι.

5.

Οὐμὸς[1]) οὖν λόγος ὁρμεῖ πάντων ἥκιστα χρῆναι φαλακρὸν ἄνδρα αἰσχύνεσθαι. Τί γάρ, εἰ ψιλὴν μὲν ἔχει[2]) τὴν κεφαλὴν, λάσιον δὲ τὸ φρονοῦν, οἷον τὸν Αἰακίδην ἡ ποίησις ὕμνησεν; Ἀλλ' οὗτός γε ἠμέλει τῶν[3]) B
τριχῶν, ἃς καὶ δωρεῖται νεκρῷ. Νεκρὸν γάρ τι[4]) καὶ αὗται, καὶ τοῖς ζῶσιν οὐ ζῶντα μέρη παρήρτηνται. Ταύτῃ[5]) τῶν ζώων τὰ ἀλογώτερα κατὰ παντὸς αὐτὰς[6]) ἠμφίεσται τοῦ σώματος· ἄνθρωπος δὲ, ἐπεὶ μετείληφεν ἐναργεστέρας ζωῆς[7]), γυμνός ἐστι τῷ πλείστῳ τοῦ συμφυοῦς φορτίου· ἵνα δὲ μὴ ἀνεπίμικτον[8]) ὂν τῆς πρὸς τὰ θνητὰ κοινωνίας ἀλαζονεύηται, μέρεσιν ὀλί-

α
των. Proxime φύσεις Mon. A. Par. C. Vat. Marc. A. φύσεις rell. Marcc. Pravam lectionem θέσεις, quae Suidae pr. locum occupaverat, e quinque Codd. emendavit *Gaisfordus*. Ceterum haec verba ap. Lexicographum ita sunt mutata: αὐτὰς δὲ τὰς φάσεις τῶν νοημάτων εἰς μέσον τιθέμενος. Pro εἰς μέσον scribunt ἐς μέσον Par.
οι
C. et Vat. Dein κατατιθέμενος Mon. E.

29. εἰ τὸν τόνον τῆς γλώττης Laur. B. γλώσσης Barb. Mox εἰς
ἐ
ἀποστροφὴν (sic) Mon. E.

30. Haec verba ex emend. per ras. habet Mon. A. δέ τοι scribit Par. C.

Cap. V. 1. Οὐμὸς Mon. BCDE. et Marcc. BC. ὀύμὸς (sic) Vat. ἐμὸς Rehd. Marg. Parisini B. et Meermanniani exhibet ἀνάγνωθι σὺν ἐπιστροφῇ.

2. ἴσχειν Mon. C. Mox τὸ φρόνημα, in mg. γρ. τὸ φρονοῦν Marc. A.

3. Articulum om. Par. C.

4. τοι pro τι Rehd.

5. ταύτῃ καὶ Par. C. Vat. Marc. A. — Codd. Par. C. Vat. et Mon. C. in mg. exhibent hoc scholium: πρῶτον ἐπιχείρημα, ὅτι οὐ καλὸν αἱ τρίχες.

6. αὐτὰς om. Marc. A. αὐτὰ συμφιέσθαι vitiose scribit Marc. C. ἠμφιέσθαι Meerm. Articulus ante σώματος abest a Par. C. Vat. et Marc. A.

7. ζωνῆς Mon. C. Mox τοῦ συμφυοῦς καὶ φορτίου Mon. E.

8. ἀνεπίμνηστον Laur. A. Par. BD. Barb. Marcc. BC. Mon.

γοις κομᾷ. Ὅςτις οὖν οὐδὲ τοῖς ὀλίγοις κομᾷ, οὗτος ἐςι [9]) πρὸς ἕτερον ἄνθρωπον, ὅπερ ἄνθρωπος πρὸς θηρίον [10]). Ὥςπερ δὲ ἄνθρωπος τῶν ἐπὶ γῆς φρονιμώτατόν τε [11]) ὁμοῦ καὶ ψιλότατον, οὕτως ὁμολογεῖται μὲν τῶν βοσκημάτων ἁπάντων πρόβατον ἠλιθιώτατον C εἶναι· τοῦτο δὲ ἐςιν [12]) ὃ μὴ διακεκριμένας, ἀλλὰ κατὰ συςήματα τὰς τρίχας ἀνίησιν· ὥςτε κινδυνεύει [13]) τὸ τῶν τριχῶν τοῦτο πρᾶγμα πόλεμον ἔχειν πρὸς φρόνησιν· οὐδενὶ γὰρ ἐθέλουσιν ἅμα συγγίνεσθαι. Εἰ δὲ δεῖ τι συντελέσαι καὶ κυνηγέταις· φίλοι γὰρ οἱ [14]) ἄνδρες καὶ ἣν μετέρχονται τέχνην· ἐκεῖναι σοφώταται τῶν κυνῶν, ὧν ὦτα καὶ γαςέρες ψιλαί· αἱ λάσιοι δὲ ἔμπληκτοι καὶ θρασεῖαι, καὶ βελτίους εἰσὶν ἀποῦσαι τῆς θήρας. Εἰ δὲ καὶ Πλάτων [15]) ὁ σοφὸς τῆς συνωρίδος, ἣν ἐλαύνει ψυχὴ, τὸν ἄδικον ἵππον περὶ ὦτα λασιόκωφον λέγει, τί καὶ καλὸν ἐννοεῖ περὶ τῶν τριχῶν; D Ἀλλὰ καὶ μὴ λέγοντος Πλάτωνος ἀνάγκη κωφὸν εἶναι τὸν ταύτῃ [16]) λάσιον, ὅθεν ἀκούομεν, ὥςπερ τυφλὸν τὸν ταύτῃ λάσιον, ὅθεν ὁρῶμεν. Τοῦτο μὲν οὖν εἰ γίνοιτο, τέρας ἐςίν. Ἤδη δὲ [17]) ἀνεφύτην ἐπὶ βλεφάρου

CD.; item Par. C. Vat. Marc., in mg. vero γρ. ἀνεπίμικτον. — γρ. ἀνεπίμικτον ικτον ἀνεπίμνηςον Mon. B. ἀνεπίμνηςον Rehd. γρ. ἀνεπίμνηςον mg. Meerm.

9. οὗτός ἐςι, superaddito τοῦτ' ἔςι, Mon. E. τοῦτ' ἐςὶ Pariss. τουτέςι Laur. A. et in mg. Meerm. τοῦτ' ἐςι Barb. Mon. ABCD. Vat. τοῦτ' ἐςιν Rehd. οὗτός ἐςι vulg.

εἰς
10. πρὸς θηρίον Mon. E. εἰς θηρίον Mon A.

11. τε om. Par. AC. Mon. A. Vat. Marc. A.

12. τοῦτο δέ ἐςιν Codd. et Edd.
δια
Mox διακεκριμένος Par. A. κατακεκριμένας Barb.

13. κινδυνεύει c. gl. ἀντὶ τοῦ ἐλέγχεται Mon. B. Eadem verba, quae Meerm. in mg. habet, in Marc. B. in textum irrepserunt; sunt tamen punctis notata. Paullo post verba πρὸς φρόνησιν — εἰ δὲ δεῖ τι utpote in libro Meerm. neglecta al. m. ad mg. supplevit.

14. Abest articulus a Par. AB. Laur. A. Mon. BD. Marc. B.

15. In Phaedr. p. 246. B. et 253. E. Mox συνωρίδος pro ξυνωρίδος dederunt Pariss. Laur. B. Mon. ABCD. Vat. Marcc. Rehd.; item Meerm. in mg. συνοριδος scribit Barb.

16. ταῦτα et hic et in seqq. exhibent Par. A. et Laur. B.

17. Additur καὶ in Marcc. BC. Non male. Cf. infr. Cap. VII.

δίδυμοι τρίχες, καὶ δοκεῖ τὸ ἔσχατον εἶναι κακῶν [18]), παρῳκηκέναι τῷ ὀφθαλμῷ τρίχας, ἐφ' ἃς ἅπασα τέχνη καὶ βία κινεῖται, μὴ φθάσωσι τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύξασαι [19]). Οὐ γὰρ ἀνέχεται τοῖς τιμιωτάτοις ἡ φύσις συνόντα τὰ ἀτιμότατα. Τιμιώτατα δὲ τοῦ ζώου τὰ αἰσθη- 68 A τήρια καὶ οἷς μάλιστα τῶν τοῦ σώματος μορίων ζῶόν ἐστι· πρώτοις γὰρ αὐτοῖς ἡ ψυχὴ τὰς ἑαυτῆς δυνάμεις ἐμέρισεν· ὄψις δὲ [20]) τὸ πάντων θειότατον, ἀλλά τοι καὶ τὸ ψιλότατον. Πάλιν οὖν ὥσπερ ἑνὸς ἀνθρώπου [21]) τὰ τιμιώτατα φαλακρότατα, οὕτως ἔχειν ἀνάγκη πρὸς αὐτὸ τὸ γένος αὐτοῦ γένους τὰ κράτιστα. Τουτὶ δὲ μικρῷ πρόσθεν ἐδεικνύετο, καὶ δι' ὁλοκλήρου τοῦ γένους, ὃ [22]) τοσοῦτον ἀναχωρεῖ θηρίων, ὅσον τριχῶν. Εἰ δὴ ζώων μὲν ἁπάντων ἱερώτατον ἄνθρωπος [23])· ἀνθρώπων δὲ, οἷς ὑπῆρξεν εὐμοιρῆσαι τὴν ἀποβολὴν τῶν τριχῶν, φαλακρὸς ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς τὸ θειότατον. B

6.

Ἔξεστι δὲ τοὺς ἐν μουσείῳ θεάσασθαι πίνακας, τοὺς Διογένας λέγω καὶ τοὺς Σωκράτας [1]), καὶ τοὺς οὕστινας

p. 70. D. et Dion. Cap. IX. p. 45. C.

κακῶν
18. κακὸν Par. C.

19. ἐξορύσασαι Marc. C. ἐξορύξασθαι Mon. C.

20. Tetigit Noster *Plat.* Phaedr. p. 250. D. Mox καὶ ἀλλά τοι καὶ Mon. C.

21. ἄνθρωπος Meerm. Ante φαλακρότατα infertur καὶ in Mon. AE. Par. C. Marc. A.

22. ὃ pro vulg. οὗ, quod in Par. B. deletum, in Barb. autem omissum est, praebuerunt Laur. B. Mon. ACE. Par. C. Vat. Marc. A. Rehd. Meerm.

23. Vid. *Plat.* de Legg. p. 766. A. ibique *Ast.* p 305., coll. auctore Minois s. potius dialogi de lege p. 319. A. Mox ὑπῆρχεν Rehd.

Cap. VI. 1. Ita Laur. A. Par. BD. Barb. et primo Rehd., nec discrepant Turneb. Lectt. varr.
ας ας
τοὺς διογένεις — καὶ τ. σωκράτεις
εις
habet Mon. B. τ. διογένας — καὶ
εις
τ. σωκράτας Mon. D. τ. διογένεας Marc. C. τ. Διογένεις — καὶ τ. Σωκράτεις vulg. Cf. Dio Cap. V. p. 39. A. *Bekker.* Anecdott. T. III. p. 1191. *Buttmann.* ampl. Grammat. Gr. T. I. p. 210. *Lobeck.* Paralipp. P. I. p. 182.

βούλει τῶν ἐξ αἰῶνος σοφῶν· φαλακρῶν [2]) γὰρ ἂν εἶναι δόξειε θέατρον. Ἀπολλώνιος μὴ ἐνοχλείτω τῷ λόγῳ, μηδ᾽ εἴ τις ἕτερος γόης καὶ περιττὸς [3]) τὰ δαιμόνια. Καὶ γὰρ [4]) οὐκ ὄντες οὗτοι κομῆται δύνανται φαίνεσθαι τὰ πλήθη καταπολιτευόμενοι· τάχα δὲ οὐδὲ σοφία τὸ [5]) τῶν γοήτων, τερατουργία δέ τίς ἐστι [6]) καὶ οὐκ ἐπιστήμη τις, ἀλλὰ δύναμις. Οὕτω γὰρ οἱ νομοθέται σοφίαν μὲν τῶν τιμιωτάτων ἐνόμιζον· ἐπὶ δὲ τοὺς γόητας ἔτρεφον τοὺς δημίους. Ὥστε [7]) εἰ καὶ κο- C
μήτης ἦν Ἀπολλώνιος, οὐδὲν πρὸς λόγον [8]). Καίτοι φίλα [9]) μοι πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ βουλοίμην ἂν αὐτὸν εἶναι τοῦ [10]) καταλόγου. Κινδυνεύει γὰρ ἐκ τῶν εἰρημένων ὑγιῶς ἀντιστρέφειν [11]) ὁ λόγος· εἰ σοφός [12]) τις, καὶ φαλακρός· εἰ μὴ φαλακρός τις, οὐδὲ σοφός. Οὕτω δὲ [13]) ἔχει καὶ τὰ δαιμόνων. Ὃς [14]) τὴν Διονύσου τεθέαται τελετήν, τὸ μὲν ὅσον ἐστὶ τοῦ θιάσου, δασὺ τριχί· τῇ μὲν [15]), οἰκείᾳ· τῇ δέ, ἀλλοτρίᾳ κατάκομον· Βακχικὸν γὰρ οὐδὲν οὕτως, ὡς ἡ νεβρίς· οἱ δὲ καὶ

2. Ita pro vulg. *φαλακρὸν* Pariss. Barb. Mon. ABCD. Vat. Marcc. BC. *ἂν* om. Par. C. Mox *δόξειεν* scribitur in Barb.

3. *περισσὸς* Marc. C.

4. *γὰρ* om. Mon. C.

5. Abest *τὸ* a Par. D. Post *γοήτων* additur *πρᾶγμα* in Par. AC. Laur. B. Mon. AE. Vat. Marc. C.

6. *ἐστι* om. Meerm. *ἐστιν* exhibent Laur. A. et Barb. Dein *καὶ οὐκ ἐπιστήμη μή τις* Meerm.

7. *ὥστ᾽* Par. C. Vat.

8. *πρὸς τὸν λόγον* Laur. B. Barb. Mon. AE. Marc. A. Meerm.

9. Ita Par. ABC. Laurr. Barb. Mon. ABCD. Vat. Marcc. et mg. Meerm. Conf. Epist. 43. p. 181. B. *φιλία* Codd. rell. c. editis.

10. Articulum male omissnm in mg. habet Meerm.

11. Marg. Par. C. Vat. et Mon. E. *σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφῇ*, et Mon. *σὺν ἀντιθέσει* A. *ἀντιστροφῇ*, ita ut post *ἀντιθέσει* una vox erasa sit.

12. *σοφός*, superscr. *γρ. σοφιστής*, Mon. B.; *γρ. σοφιστὴς* habet etiam Meerm. in mg.

13. *δ᾽* Mon. A.

14. Par A. Laur. B. Mon. AE. Vat. et Marc. A. ante *ὃς* inserunt *εἴ τίς ἐστιν*, quae verba in Par. C. superscripta, in Meerm. autem ad mg. adiecta merum redolent glossema; nam *ὃς* h. l. pro *εἴ τις* positum esse satis liquet. Vid. *Stallbaum* ad Plat. Euthyphr. p. 17. Pro *τελετὴν* Marc. C. scribit *ἑορτήν*.

15. *τῇ μὲν — τῇ δὲ* pro vulg. *τὸ μὲν — τὸ δὲ* recepimus ex Par. ABC. Laurr. Barb. Mon.

παρά [16]) *τῶν πιτύων κόμας δανείζονται. Τούτους μὲν ἅπαντας εἶδεν* [17]) *ἀνασειομένους τε καὶ βρυάζοντας, καὶ ἐν ἀκόσμοις σκιρτήμασιν, ὡς ἄν, οἶμαι, τῇ μέθῃ κεκρατημένυς,* D *ἥτις ποτὲ ἐςιν ἐν τελεταῖς* [18]) *ἡ μέθη· πλὴν ἀλλ' ἐοίκασιν εἰς τὸ πλημμελὲς ὑπενηνέχθαι* [19]) *τῆς φύσεως. Σειληνῷ* [20]) *δὲ κἀκεῖ καθέδρα καὶ σκύτος* [21]) *ἐςί, καὶ τοῦ Διονύσου παιδαγωγός ἀποδέδεικται· ἔδει γάρ, οἶμαι, φαλακρὸν ὄντα, νοῦν ἔχειν καὶ σωφρονεῖν ἐν τοσούτοις* [22]) *παρακινήσασι. Καίτοι μὴ μικρὸν οἰηθῇς* [23]) *ὑπὸ τῦ Διὸς ἁπάντων αὐτὸν προτετιμῆσθαι* [24]) *δαιμόνων, παρεῖναι καὶ φρενοῦν αὐτῷ* [25]) *τὸ παιδάριον. Δεῖ*

ABCD. Vat. Marc. A. Rehd. Meerm., quibuscum faciunt Turneb. Lectt. varr. et mg. sec. Ed. Petav. *τὸν μὲν — τῷ δὲ* habet Marc. B.

16. *παρὰ* e *περὶ* correctum in Rehd.

17. Ita Codd. Pariss. Laurr. Vat. Mon. BD.; ita et Barb. a m. pr., a sec. autem *ἴδοις*, quod c. vulgatis libris habent Mon. C. et a corr. m. Rehd. *ἴδοις* (sscr. *ον*) dat Mon. E., *ἴδον* Meerm. *ἴδῃς* Mon. BC. *εἶδον* Mon. A. et Marc. A. Verba seqq. *ἀνασειομένους τε καὶ βρυάζοντας* Codd Mon. BD. et Marc. A. interpretantur vocabulis *ἡδομένους, γαυριῶντας* (*ἡδομένους τε καὶ γαυριῶντας* scribunt Laur. A. Par. B. Barb. Sed particula *τε* a Par. B. abest), quorum loco Mon. A. et Par. C. cum Vat. exhibent *τρυφῶντας καὶ θάλλοντας*. In Marcc. BC. post *βρυάζοντας* in textum irrepserunt glossae *ἡδομένους, γαυριῶντας, περιτρέχοντας*.

18. *ἐν ταῖς τελεταῖς* daut Par. C. et Vat.

19. *ἐπενηνέχθαι* Marc. C *ὑπενεχθῆναι* Laur. B *ὑπερηνέχθαι* Marc. A.

20. Ita Codd. mei omnes exceptis Par. D. et Rehd., quorum in posteriore rec. m. $\overline{ει}$ in $\overline{ι}$ mutavit. *Σιλήνῳ* vulg.

21. Pro *σκύτος* (ita c. Edd. Petav. 1. 2. Codd. mei ad normam *Philemonis* Grammatici p. 120. ed. Osann. Sed rectius omnino esset *σκῦτος*. Vid. *Passov.* Lexic. s. v.) in Ed. Turneb. et in mg. sec. Petav. perperam legitur *σκότος*.

22. *καὶ τοσούτοις*, in mg. ab al. m. *ἐν τοσούτοις* Meerm. Dein *παρακινήμασι* Laur. B. Barb. Mon. ACE. Par. C. Vat. Rehd.

23. *σμικρὸν* Laur. B. Pro vulg. *ὑπονοηθῇς* e Par. AC. Mon. A. Vat. et Marc. A. recepi *οἰηθῇς*. In Laur. B. per ras. vitiose scriptum est *ἰοηθῇς*.

24. *προτετιμήσθω*, lectione altera superaddita, Mon. C. *προτιμηθῆναι* Marc. C. Tum Mon. D. mutile *μόνων* pro *δαιμόνων*, quod tamen in mg. habet.

25. Ita Laurr. Par. BCD. Mon

μὲν γὰρ αὐτῷ [26]) καὶ γεύσασθαι τοῦ ζωροῦ, καὶ μανῆναί ποτε φύσεως ἱμέρῳ, καὶ προελθεῖν [27]) τὴν παρα- 69 A
φορὰν ἐς ὃ ταῖς Βάκχαις [28]) συνεξορχήσηται· μετρεῖ δὲ αὐτῷ τὴν μανίαν ὁ Σειληνός [29]), μὴ λάθῃ πολὺς [30]) ῥυεὶς ἐπὶ θάτερα, καὶ γένηται τῷ πατρὶ δυςανάγωγος. Ἀλλὰ ταχὺ γὰρ ἐντεῦθεν ἐπανακτέον [31]), λαβόντας ἀποχρῶν τὸ [32]) τεκμήριον, ὡς ἐκεῖ φρένες, ὅθεν οἴχονται [33]) τρίχες· ἐκεῖ δὲ τρίχες, ὅθεν οἴχονται φρένες. Ταῦτ' ἄρα καὶ Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου, μέτριος ἐς τἄλλα γενόμενος, καὶ παρ' ὁντινοῦν [34]) οἰκείων ἐπαίνων φεισά-

ACD. Vat. Marcc. αὐτοῦ vulg.
αὐτῷ
αὐτοῦ Mon. E. αὐτὸ Par. A.

τὸ
26. αὐτῷ Par. CD. αὐτὸ Par.
ῷ
A. αὐτὸ Mon. A.

27. παρελθεῖν Cod. Meerm. c.
προ
Ed. Turneb. παρελθεῖν Mon. E.
ι ι ι
Proxime παραφορὰν Mon. B. πα-
ι
ραφορὰν (sic), in mg. περιφορὰν
περι
Mon. D. παραφορὰν Mon. E. παραφορὰν e περιφ. enatum est in Mon. A.

28. Pro τοῖς Βάκχοις, quod extat in Edd. Turneb. et Petav. 1., itemque in Codd. Laurr. Barb. Mon. BCDE. Rehd. Marcc.
αῖς αις οῖς
(τοῖς βάκχοις dat Mon. A. ταῖς
οις
βάκχαις Par. C. et Vat.), Petavius in sec. Ed. tacite scripsit ταῖς βάκχαις. Meerm. habet ταῖς βάκχοις, in ora βάκχαις. Deinde reduxi συνεξορχήσηται ex Ed. Turneb., assentientibus libris Par. AB. Laur. A. Barb. Mon. BD., quum ἐς ὃ, quod inprimis familiare est Herodoto (vid. *Gregor. Corinth* ibique *Koen.* p. 472. ed. Schaef.), ut ἔστε praegresso infinitivo coniunctivum sibi adsciscat. In Par. D. scribitur συ-
η
νεξορχήσεται. Rell. libri et scripti et editi acquiescunt in συνεξορχήσεται.

29. Ita Codd. mei omnes praeter Laur. B. et Par. D., in quibus, ut in editis, est ὁ Σιληνός.

30. Recepi hanc lectionem pro vulg. πολὺ ex Laur. B. Mon. A. Par. C. Vat. et Meerm. Ita primo videtur habuisse etiam Marc. A., quum in hoc libro post πολὺ rasura compareat. Πολὺς ῥεῖ, quod est *magno cum impetu fertur*, illustrant *Heindorf.* ad Horat. Sat. p. 171., *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 855. *Heyler.* ad Iulian. Epist. p. 400.

31. ἀπανακτέον Marc. B.

32. Addidi articulum e Par. C. et Vat.

33. οἴχοντο (sic) Mon. E. Verba seqq. ἐκεῖ δὲ τρίχες, ὅθεν οἴχ. φρ. in Meerm. punctis sunt notata; in Pariss. autem, Laur. B. Barb. Mon. ABCD. et Vat. plane atque omnino desunt.

34. παρ' ὄντιν' οὖν Mon. BCD. Tum ἐπαίνων οἰκείων Par. C. et Vat.

μενος, ὐκ ἠδύνατο [35]) μὴ φιλοτιμεῖσθαι τῇ πρὸς τὸν B Σειληνὸν ὁμοιότητι. Ἐν τούτῳ γὰρ ἅπαν ἐνῆν, ὅσον ἐβύλετο, νῦ δοχεῖον αὐτῷ κατασκευάσασθαι τὴν κεφαλήν. Ἀλλ' ὥσπερ ἄλλα πολλὰ τῆς γνώμης Σωκράτυς, καὶ τοῦτο τοὺς ἠλιθίους ἐλάνθανεν, ὅτι τῷ Σειληνῷ [36]) λίαν ἑαυτὸν ἀπεσέμνυνεν. Τὸ δὲ δὴ [37]) παιδαρίοις μὲν ἐπιπρέπειν τὴν ἄνθην τῆς κόμης, ἐν ᾧ τοῦ βίου μήπω φρονῦμεν [38]), του δὲ γήρως ἀποφοιτᾶν, καὶ μὴ περιμένειν [39]) ἡλικίαν, ἥτις ἐπιδήλως νῦν τε καὶ φρόνησιν ἐνοικίζει τῷ ζώῳ, τί ἂν εἴποις, ἢ καταδικάζειν ἀλογίαν τῆς φύσεως τῶν τριχῶν; Εἰ δὲ κομᾷ τις καὶ [40]) γέρων· καὶ γὰρ [41]) ἀφραίνει τις γέρων, καὶ οὐχ ἅπαν- C τες ἄνθρωποι δήπουθεν ἐπὶ τὴν ἀνθρώπυ φθάνυσι [42])

35. *ἐδύνατο* Pariss. Monacc. Marcc. Vat. Rehd. Meerm. Proxime Codd. mei omnes *σειληνὸν* excepto Par. D., qui cum editis scribit *σιληνόν*. Respexit nimir. h. l. Noster *Plat.* Conviv. p. 215. A — B. Cf. *Xenoph.* Conviv. IV. 19. et V. 6.

36. Ita libri Mss. omnes praeter Par. D. In Laur. B. *ει*, ut suprà, a s. m. profectum est. *Σιλήνῳ* legitur vulg. Mox *ἀπεσέμνυνεν* pro *ἀπεσέμνυνε* receptum e Laurr. Par. B. Barb. Mon. BDE. Rehd. Meerm. *ἐπεσέμνυνεν* scribit Mon. C.

37. *δὴ* om. Barb. Dein Par. A. habet *παιδίοις*. Pro *ἐπιτρέπειν*, quod *Iacobsio* ad Philostrat. Imagg. p. 584. haec laudanti minime suspectum fuerat, e Codd. Mon. A. et Vat. restitui *ἐπιπρέπειν*, quod Marc. A. e corr. habet (in Mon. E. exstat *ἐπιτρέπειν* (πρ supra), in Marcc. BC., qui vulgatam tenent, τ infra puncto notatum est), et in Codice suo videtur reperisse etiam *Phrea* vertens: *iuvenes decet coma.* Nec aliter legit *Cornarius*, quippe qui reddiderit: *at vero pueros quidem decere florem comae.* De utriusque verbi confusione multus est *Iacobsius* ad Philostrat. Imagg. p. 337. sq., qui in Annotatt. ad Aelian. de nat. animall. p. 404. item hunc Nostri locum citans tacite scripsit *ἐπιπρέπειν*. *Bevingius* coniectavit *ἐπιτρέχειν*.

38. *φρονούντων, τὸ δὲ γήρως* primo Barb. Post vero rec. m. ita correxit, ut exstat in editis. Sed libri Mon. BCD. pro vulg. *τοῦτο δὲ γ.* optime dederunt *τοῦ δὲ γ.*

39. *μή*, quod om. Rehd., Meerm. et Mon. E. inter vers. habent. Dein Mon. A. scribit *παραμένειν*, quod in Mon. E. supra *περιμένειν* correctum est.

40. *καὶ* om. Mon. AE.

41. *καὶ γὰρ καὶ* Laur. B. et *τις καὶ γέρων* Barb.

42. *φθάνωσι* Mon. E.

τελειότητα. Ἔχει μὲν οὖν [43]) οὕτως, ὡς μὴ περιμένειν ἄλληλα νοῦν τε καὶ κόμην, ἀλλ', ὥσπερ φωτὶ σκότος, ἐξίςασθαι. Ἐπιζητοῦσι [44]) δὲ τὴν αἰτίαν ὁ λόγος ἀποῤῥητότερος. Πειρασόμεθα δ' οὖν ὅσον εἰς [45]) τὴν παροῦσαν χρείαν ἀρκεῖ λαβόντες, εὐαγῶς περιςεῖλαι τὸ ὅσον ἀβέβηλον.

7.

Τὰ πρῶτα τῶν ὄντων ἁπλᾶ· κατιοῦσα δὲ ἡ φύσις ποικίλλεται. Ἡ δὲ ὕλη τῶν ὄντων τὸ ἔσχατον· ταύτῃ καὶ ποικιλώτατον. Αὕτη [1]), κἄν τι δέχηται θεῖον, D οὐκ εὐθὺς ὅσον ἐςιν ἐδέξατο [2])· δεχομένη δὲ ἐμφάσεις [3]) καὶ σπέρματα, περιπλέκεταί τε [4]) αὐτοῖς, καὶ πλείςη περὶ αὐτὰ γίνεται. Τάχα μὲν οὖν [5]) ἔχει δεξιουμένη, τάχα δὲ διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἀντίθεσιν ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ κατισχύουσα τοῦ θείου, πρὶν τελειωθῆναι [6]) τὴν ἔμφασιν. Δύναιτο δ' ἂν καὶ ἑκάτερον. Οὐ γὰρ ἔχουσιν, ὥσπερ δοκοῦσι [7]), μάχην οἱ λόγοι. Ἀλλ' ἐπεὶ μὴ νῦν περὶ τούτων ἐςίν, ἀλλὰ ταῦτα δι' ἕτερα, δεικτέον

43. Deest οὖν in Laur. B. Pro οὕτως Mon. E. scribit ὄντως. Tum idem περιμένειν (α α superscr.), ut supra. παραμ. etiam Mon. A. et Marcc. BC.

44. Verba seqq. usque ad ὅσον primo neglecta Mon. E. a s. m. in mg. habet. Sed pro ὁ λόγος eadem manus male scripsit ἄλογος et proxime δ' ante οὖν omisit. Particula δ' item abest a Rehd.

45. ἐς Par. C. Mox λαβόντες (α superscr.), Meerm. λαβόντας Laur. A. et Mon. BD.

Cap. VII. 1. Ante αὕτη, quod in Cod. Meerm. punctis notatum, in Mon. autem A. prorsus omissum est, cum Codd. Barb. Mon. C. et Rehd. maiorem posui interpunctionem; post vero cum novissimo libro commate distinxi. In editis autem hoc pronomen cum praecedentibus iungitur. Κἄν τι in textu omissum Mon. E. in mg. habet, ut ante αὕτη inserendum.

2. καὶ ἐδέξατο Marcc. BC.

3. ἐμφύσεις (α superscr.) Mon. E.

4. περιπλέκεταί τι Rehd. περιπέπλεκταί (ita etiam Par. AD. et Mon. D.; περιπέπλεκται, superscr. ἢ περιπλέκεται, Mon. B.) τι. Marg. libri Meerm. γρ. περιπέπλεκταί τε.

5. οἷς pro οὖν Codd. mei omnes praeter Marc. B. Dein τάχα δὲ καὶ Barb.

6. τελεωθῆναι Laur. B.

7. Ita Codd. omnes praeter unum Par. B., qui c. editis habet δοκοῦσιν. In Mon. C. ν abrasum.

ἐςὶν ἐπὶ τῶν πραγμάτων [8]), ὡς ἐν ἀτελεςέροις ἡ φύσις ἰσχύει, δυναμουμένοις δὲ ὑπεξίςαται. Ἆρ' οὖν [9]) οὐχὶ 70 A καὶ τῶν καταβαλλομένων ἐν γῇ σπερμάτων οἱ λόγοι θεῖόν εἰσιν, εἰ καὶ τοῦ θείου τὸ ἔσχατον; Τούτων [10]) τέλος μὲν ὁ καρπὸς, ἀλλὰ πρὶν ἥκειν εἰς τοῦτο, θέα τὴν πομπείαν καὶ τὰ κάλλη τῆς φύσεως. Ῥίζαι, καλάμη, φλοιὸς, ἀθέρες, λέμματα, καὶ ἐπὶ τοῖς λέμμασιν ἕτερα λέμματα· ὁ δὲ καρπὸς ἀτελὴς ἔτι [11]) καὶ κρύφιος. Παραγενομένου δὲ αὖα πάντα [12]), καὶ ἀπεῤῥύη τῆς ὕλης τὰ παίγνια. Ὡραϊσμοῦ γὰρ οὐ δεῖται τὸ τέλειον. Ἤδη δὲ τέλειος [13]), ἐν ᾧ λόγος ἐςὶν ἕτερος σπέρματος. Ἐπὶ τούτοις [14]) Ἐλευσὶς ἄγει τὰ Δήμητρος ἀνακαλυπτήρια. Εἰ δὴ νοῦς τὸ θειότατόν ἐςι [15]) τῶν ἄνωθεν ἡκόντων B σπερμάτων, ἐνοικίζεται δὲ κεφαλῇ, καὶ αὐτῇ [16]) καρπός ἐςιν ὁ ἔνυλος νοῦς, καθάπερ ὁ πυρὸς ἐκείνου τοῦ λόγου, εἰωθὸς ἡ φύσις ποιεῖ. Θαυματοποιεῖ περὶ αὐ-

8. *περὶ τῶν πραγμάτων* Par. D. Mox pro *δυναμένοις* e Codd. Par. C. Barb. Mon. AE. Vat. Rehd. et Meerm. recepi *δυναμουμένοις*. In Mon. C. et Marcc. BC. iotacismi vitio irrepsit *δυναμουμένης*. Item Marc. A., *ς* in fine neglecto. *δυναμουμένων* Mon. BD. *γρ. δυναμουμένων δὲ* Meerm. in ora. Verbo *δυναμοῦσθαι*, quod lexicis inserendum iam monuit *Lobeckius* ad Phrynich. p. 605., utitur Noster etiam in libro de Provid. p. 100. B.

9. *ἄρ'* Mon. BD. *οὖν* om. Rehd. Meerm. et Mon. E.; habet tamen posterior in mg.

10. *τούτῳ* Mon. E. Mox pro *ἀλλὰ* Barb. *καί*, et in seqq. Mon. D. *τὰ κάλλιςα*, item Meerm. in mg. praefixo *γρ.*; Mon. B. *τὰ κάλλιςα* (supra: *γρ. κάλλη*). Inverse *Thom.* Mag. p. 283.: *θέα τὰ κάλλη καὶ τὴν πομπείαν τῆς φύσεως*.

11. *ἀτελὴς ἐςι* Par. C.

12. Ita Pariss. Laurr. Barb. Mon. ABD. Marcc. AB. Rehd. Meerm. In Vat., in quo fuerat *αὖ ἅπαντα*, correctum legitur *αὖ ἀπάντα* (sic). Mon. C. habet *αὖ ἅπαντα*, scuto supra *παν* deleto. *οὖα* et in mg. *αὖα* Mon. E. *τούτου, πάντα* editi. A Marc. C. absunt haec verba.

13. *τέλος* Mon. C. *τέλειος* Par. D.

14. *ταῦτα ἐπὶ τούτοις* (*ἐπὶ* r. m. scripto) Barb.

15. *τελειότατον*, in ora ab al. m. *θειότατον* Meerm. Dein *ἐςὶν* Mon. BD.

16. *αὐτή* Par. B. Fort. *αὐτῆς*. Proxime recte *ὁ ἔνυλος νοῦς* unus Marc. C. Rell. c. editis articulum omittunt.

τὴν [17]), καὶ τριχῶν αὐτὴν ἀγάλλει κάλλεσιν, ὥςπερ ἀθέρων τινῶν, ἢ λεμμάτων, ἢ καὶ νὴ Δία [18]) τῆς ἄνθης, ἣν τοῖς φυτοῖς πρὸ τῶν ἀκροδρύων χαρίζεται. Ἀλλ' οὔτε ἀκρόδρυον ἐν φυτῷ [19]), πρὶν ἀπανθῆσαι· νοῦς τε οὐκ ἂν παραγένοιτο [20]) κεφαλῇ, πρὶν τελειωθεῖσαν ἀποσκυβαλίσαι τὰ περιττά, καθάπερ ὑπὸ πτύου, τοῦ χρόνου [21]), καὶ πᾶσαν ἀποσκευάσασθαι τὴν φλυαρίαν τῆς φύσεως· C ὥςτε τοῦτ' ἂν τις θεῖτο τεκμήριον τοῦ τέλειον [22]) ἤδη καρπὸν ἀποδεδεῖχθαι τὴν κεφαλήν. Ἣν ἂν [23]) ἀκριβῶς ἴδῃς ἐκλελεμμένην, ἐκεῖ νόμιζε κατεσκηνωκέναι [24]) τὸν νοῦν, ἐκείνην [25]) ἡγοῦ τὴν κεφαλὴν νεὼν τοῦ θεοῦ. Ἄγοιτ' ἂν οὖν ἐν δίκῃ μυςήρια κεφαλῆς ἀνακαλυπτήρια [26]), διὰ μὲν τοὺς βεβήλους οὑτωσί πως [27]) καλού-

17. *περὶ ἐκείνην*, in mg. *αὐτὴν* Meerm. Mox ante *αὐτὴν* in eodem libro expunctum est *ἐκείνην*. Pronom. *αὐτὴν* om. Marc. C.

18. Ita Par. AC. Mon. AE, Vat. Marc. A. Reil. c. editis om. *καί*.

19. *ἐν φυτῷ* praebuerunt Par. ABD. Laurr. Mon. BCD. Marcc. AB. *ἐν φοιτῷ* mendose scribit Marc. C. *ἐν φυτῷ* (sup. *οῖς*) habent Par. C. et Vat. *ἐν φυτοῖς* Barb. Mon. A. et in marg. ab al. m. Meerm. *ἐν τῷ φυτῷ* soli Rehd. et Meerm. c. editis.

20. *παραγίνοιτο* (sup. *ε*) Mon. E. *παραγίνοιτο* Rehd. et *πλὴν* loco τοῦ *πρὶν* Laur. B. Deinde *τελειωθεῖσαν* Mon. BD. et Rehd. *τελειωθεῖσα* Par. B. c. Barb.

21. *ὑποπτύουσα τοῦ χρ.* (sic) Marc. C.

22. *τέλεον* Par. ABC. Laur. B. Barb. Mon. ABCD. Marcc. Rehd. Mox *ἀποδεδεῖχθαι* coniecit *Wakefieldius* Silvv. critt. P. IV. p. 159.

23. *ἂν* vulgo omissum inserui ex Par. AC Mon. AE. Marc. A. Dein *ἴδῃς* pro *ἴδοις* receptum ex Par. ABD. Laurr. Barb. Mon. ABCD. et Marcc. BC. Cum vulgatis libris conspirat Rehd.; sed *οι* in hoc Cod. ex *η* enatum videtur. *Wakefieldii* et *Geelii* (ad *Dion.* Chrysost. *Ὀλυμπ.* p. 51.) coniecturam *ἐκλελεμμένην* egregie confirmant Par. ABC. et Mon. ACE. Ita habent etiam Rehd. a sec. m. et ab ead. Par. D. in mg. *ἐκλελεγμένην* vulgati libri et ora Codicis Meerm.

24. Ita Marcc. BC. et Rehd. *κατεσκηνωκέναι* (sup. *η*) Par. C. Vat. Marc. A. Mon. C. Meerm. *κατεσκηνηκέναι* legitur vulg. et praef. *γρ.* in ora Meerm.

25. *ἐκείνῃ* Meerm. Proxime *νεῷ* Par. B. c. Barb. In Rehd. sec. m. apposuit *ν*.

26. *ἀνακαλυπτύρια* Edd. Turneb. et Petav. 1.

27. *οὕτωσί πως* vulg.

μενα· οἱ σοφοὶ δ' ἂν εἰδεῖεν, ὅτι νοῦ ταῦτα ἐπιβατήρια· ὁ δὲ [28]) ἄρτι παραγγείλας εἰς φαλακροὺς, οὗτός ἐστιν ὁ νεοτελὴς, ὁ μεμυημένος τὰ θεοφάνια [29]). Ὥσπερ D
δὲ εἰσι [30]) πυροὶ, καὶ ῥοιαὶ, καὶ κάρυα πονηρὰ [31]) καὶ ἐναποθνήσκοντα τοῖς ἐλύτροις καὶ τοῖς κελύφεσιν, οὕτως εἰσὶ καὶ κακαὶ κεφαλαὶ [32]), τοῦ θείου μὲν ἀμοιροῦσαι, πολὺ δὲ τὸ νεκρὸν περικείμεναι [33]). Ἤδη δὲ ἐγὼ κατενόησα καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θεραπευτὰς τοῦ θείου μηδὲ τῶν ἐπιβλεφαριδίων [34]) ἀνεχομένους τριχῶν· 71
καὶ ἦσαν μὲν ἰδεῖν γελοῖοι, σοφὸν δέ τι ἐνόουν, ἅτε A
ὄντες περιττοὶ καὶ Αἰγύπτιοι. Ταῖς γὰρ φύσεσι ταῖς ἀϊδίοις καὶ οὐσιωμέναις ζωῇ, ταύταις οὐ χρεὼν ἐστι πελάζειν [35]) μετὰ ἀποθανόντων μερῶν. Εἰ τοίνυν ὁ ξυραῖος [36]) χειροποίητός ἐστιν εὐσεβὴς, ὁ φύσει φαλακρὸς αὐτοφυῶς ᾠκείωται τῷ θεῷ. Μήποτε γὰρ καὶ τὸ θεῖον αὐτὸ τοιοῦτόν ἐστιν. Ἵλεων δὲ εἴη τῷ λόγῳ· πάνυ γὰρ [37]) ἀπ' εὐσεβοῦς διανοίας εἰρήσεται.

8.

Ὅσον μὲν οὖν ἐστὶ [1]) τοῦ θείου τὸ μὴ φαινόμενον, τί ἂν τις περιεργάζοιτο, ἅπαξ γε μὴ βουλόμενον ἐμ- B

28. Ita pro ὁ ἄρτι δὲ, quod in editis est, Codd. omnes.

29. θεοφάνεια Marc. C.

30. δ' εἰσι, in mg. ab al. m. δὲ εἰσι Meerm.

31. καὶ κάρυαι (in mg. κάρυα), καὶ ῥοιαὶ πονηρὰ (sic) Mon. D. Eundem ordinem sequuntur Mon. B. et Marcc. BC.

32. καὶ receptum ex Mon. A. Marc. A. et Meerm. Deest κακαὶ in Marc. A.

33. παρακείμεναι primo Barb.

34. ἐπιβλεφαρίδων Laur. B. Marc. A. Rehd. Mon. CE. Meerm., item primo Mon. A. De re vid. Diodor. Sic. I. 84. et III. 3. Diog. Laërt. VIII. 86. p. 545. ed. Meib.

35. ἐπικελάζειν Rehd. et Meerm., quorum hic in mg. ab eadem m. ἐστι πελ.

36. ξηραῖος Mon. E.
καὶ

37. πάνυ γὰρ Mon. E. καὶ (om. πάνυ) γὰρ Mon. A. et (in mg.) Meerm. Sed particulam καὶ ab homine sciolo, cui πάνυ h. l. cum emphasi quadam ab auctore transpositum scrupulum iniecerit, profectam esse satis liquet. Iung. ἀπὸ πάνυ εὐσεβ. διαν. Sic Noster Epist. 15. init.: Οὕτω πάνυ πέπραγα πονήρως Epist. 67. p. 214. D. πάνυ γάρ μοι πρὸς τρόπου. Cf. Epist. 93. p. 232. B. — Dein ἐπ' εὐσεβοῦς Mon. E.; iunctim ἐπευσεβοῦς Mon. C.

Cap. VIII. 1. οὖν om. Mon.

φανὲς εἶναι; Τὸ δὲ ὁρώμενον ἅπαν [2]) ἀκριβεῖς εἰσὶ σφαῖραι, ἥλιος, σελήνη, πάντες ἀσέρες, ἀπλανεῖς τε καὶ πλάνητες. Εἰ δὲ [3]) μείους καὶ μείζους εἰσὶν, ἀλλ' ὁμοιοσχήμονες ἅπαντες. Τί δ' ἂν σφαίρας γένοιτο φαλακρότερον; τί δὲ θεσπεσιώτερον [4]); Λέγεται δέ τις καὶ λόγος, ὅτι βούλεται μὲν [5]) ἡ ψυχὴ μιμεῖσθαι θεόν. Ὁ δέ ἐςιν ὁ τρίτος θεός, ἡ τοῦ κοσμοῦ ψυχὴ [6]), ἣν ὁ πατὴρ μὲν αὐτῆς, τοῦ δὲ σωματικοῦ κόσμου δημιουργὸς ἐπειςήγαγε τῷ κόσμῳ, τέλειον αὐτὸν καὶ ὅλον [7]) καὶ πᾶν ἐκ πάν- C
των σπερμάτων τε καὶ σωμάτων ἀπεργασάμενος, ἀποδοὺς διὰ τοῦτο καὶ σχῆμα σχημάτων [8]) τὸ περιεκτικώτατον. Ἔςι δὲ τῶν μὲν ἰσοπεριμέτρων [9]) μεῖζον ἀεὶ τὸ πολυγωνότερον· τῶν δὲ πολυγώνων ἁπάντων κύκλος ἐν ἐπιπέδοις· ἐν δὲ τοῖς βάθος ἔχουσι σφαῖρα. Ἴσασιν οἱ γεωμετρίας καὶ ςερεομετρίας ἐπήβολοι [10]). Ἥ τε οὖν

A. Par. C. et Marc. A. οὖν exhibent Meerm. et Mon. E. Pro ἐςι in Rehd. primo legebatur ἐπὶ, quod expunctum est. Respexit procul dubio *Plat.* Legg. VII. p. 821. A.

2. Vid. *Plat.* Legg. p. 821. B. et 886. D. Epinom. p. 984. D. (coll. 981. E.) et Timae. 40. A — D. Dein καὶ σελήνη Mon. BD. καὶ σελήνη καὶ π. ἀς. Marc. C.

3. *Εἰ δὲ* om. Pariss. Laurr. Barb Monacc. ABDE. Vat. Marcc. AB. Rehd. In Barb. rec. m. supplevit κἂν, quod exstat in Mon. C., in alt. autem Laur. deletum est. μείους δὲ καὶ exhibet Marc. A.

4. Vid. *Plat.* Tim. p. 33. B.

5. μὲν, quod in Meerm. r. m. expunxit, a Mon. AD. et Par. C. abest.

6. Respexit nimir. *Plat.* Tim. p. 34. B. et 36. E.

7. Corrigi vult *Bevingius* ἐκ τελίων (coll. Nostro de Provid. p. 96. D.) invitis Codd. omnibus. Pro πᾶν scribitur πάντα in Mon. C. πάντων primo habebat Laur. B.

8. Post σχημάτων deletum est καὶ in Meerm. Laudat Petavius *Plat.* Tim. p. 33. B. *Cic.* de nat. deorr. II. 18. et 45., quibus addatur *Procl.* ad Plat. Tim. l. c. p. 160. sq. *Alcin.* de doctr. Plat. c. 12. *Davis.* ad Cic. de nat. deorr. l. c.

9. ἴσω (γρ.) περιμέτρων Meerm. in mg.; εἴσω περιμέτρων, in mg. a r. m. ἰσοπεριμ., Mon. BD. ἰσοπεριμετρήτων Mon. E. et, ut videtur, primo Mon. A., quum inter ρ̄ et ω̄ rasura compareat. Dein μεῖζον in Mon. AE. et Vat. omissum, in Meerm. autem deletum est.

10. ἐπήβολοι (β) καὶ ςερ. (α) Vat. ἐπίβολοι Mon. CE. e. Rehd. ἐπίβουλοι pr. Barb. Margo libri Mon. A. a r. m. habet gloss. ἐπιτευκτικοί, εὐτυχεῖς.

ὅλη ψυχὴ σφαῖραν ὄντα τὸν ὅλον κόσμον [11]) ψυχοῖ, αἵ τε ἀπὸ τῆς ὅλης ῥυεῖσαι καὶ μέρη γενόμεναι θέλουσιν ἑκάστη τοῦθ' [12]), ὅπερ ἡ πᾶσα ψυχὴ, διοικεῖν σώ- D ματα καὶ κόσμων εἶναι ψυχαὶ, ὃ καὶ τοῦ μερισμοῦ γέγονεν αὐταῖς αἴτιον [13]). Οὕτως ἐδέησε τῇ φύσει σφαιρῶν μερικῶν. Ἄνω μὲν οὖν ἀστέρες· κάτω δὲ κεφαλαὶ διεπλάσθησαν, ἵν' εἶεν οἶκοι ψυχῶν, ἐν κόσμῳ κόσμοι μικροί [14])· ἔδει γὰρ, οἶμαι [15]), εἶναι τὸν κόσμον ζῶον ἐκ ζώων συγκείμενον. Ταῖς μὲν οὖν εὐηθικωτέραις ψυχαῖς οὐδὲν διαφέρει [16]) καὶ εἰς κομῆτιν κεφαλὴν ἐνοικίσασθαι [17]), παρὰ πλεῖστον οὖσαν τῆς ἀκριβείας τοῦ σχήματος· σοφὴ δὲ ψυχὴ πρὸς ἀξίαν ἑκάστη τὴν ἑαυτῆς, ἡ μὲν ἄστρον, ἡ δὲ φαλάκραν ἐνείματο [18]). Εἰ γὰρ ἡ τῆδε 72 A φύσις ἀσθενεῖ πρὸς τελέαν [19]) ἀκρίβειαν, ἀλλὰ τήν γε

11. Vid. *Plat.* Tim. p. 33. B. Dein ψυχοῖ Mon. C., et ἅτε, in mg. autem ab al. m. αἵ τε (sic) Meerm.

12. τοῦτ' Petav. 2. Quod post post ὅπερ vulg. legitur ἐστὶν praeeuntibus libris Pariss. Laurr. Barb. Monacc. Vat. Marc. C. Meerm. expunxi. Habet etiam marg. Petav. 2. γρ ὅπερ ἡ πᾶσα.

β α
13. αἴτιον αὐταῖς Par. C.

14. Vid. *Plat.* Tim. p. 44. D. et Pseudo-Plutarchi de placitis philosoph IV. 21. coll. *Gataker.* ad Marc. Antonin. p. 95. sqq. et 114.

15. οἶμαι, quod ab εἶναι facile absorberi potuit, receptum e Marc. C. Ita Noster supra Cap. VI. p. 68. D. ἔδει γὰρ, οἶμαι, φαλακρὸν ὄντα, νοῦν ἔχειν. De Insomn. p. 132. B. ἔδει γὰρ, οἶμαι, τοῦ παντὸς τούτου συμπαθοῦς τε ὄντος καὶ σύμπνου τὰ μέρη προσήκειν ἀλλήλοις. Catastas. I. p. 300. D. ἔδει γὰρ, οἶμαι, φαλαγγος, ὥσπερ ἐνεργοῦ μαχαίρας, τὸ μὲν ἀκμαιότερον προβεβλῆσθαι κ. τ. λ. Ceterum vid. *Plat.* Tim. p. 30. B – D. et 69. C. *Diog.* Laërt. VII. 138. *Synes.* de Insomn. p. 131. D. et *Niceph.* Greg. Comment. p. 360. A.; add. *Lips.* Physiolog. Stoicorr. II. 10. *Gatak.* ad Marc. Antonin. p. 124. sq.

16. Addita est margini Codicis Mon. D gl. κωλύει. Quod sequitur καὶ in Mon. A. sec. m. superscripsit.

η
17. ἐνοικίσασθαι Par. C. et Vat. ἐνοικήσασθαι Par. A. c. Mon. AC.
α ά
Dein περὶ πλεῖστον Barb.

18. Respexit Noster *Plat.* Tim. p. 41. DE, quem locum laudat etiam de Insomn. p. 151. D. Cf. Hymn. I. v. 91. sqq.

19. Ita pro vulg. τελείαν scripsi cum Laur. A. Pariss. BCD. Barb. Mon. ABD. Vat. Rehd. Marc. C., quibuscum consentit Meerm. in mg.

ἄνω καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπιφάνειαν ἡμῶν οὐκ ἀνέχεται μὴ οὐ κόσμον εἶναι τῷ σχήματι. Ἡ φαλάκρα τοίνυν καὶ οὐρανὸς ἡμῖν ἀναπέφηνεν [20]) οὖσα, καὶ ὅσα τις ἂν εἴποι [21]) σφαίρας ἐγκώμια, αὐτὰ ταῦτα καὶ φαλάκρας ἐγκώμια διεξέρχεται.

9.

Πρὸς ταῦτα γραφέτω [1]) μὲν Ὅμηρος, πλαττέτω δὲ, εἰ βούλεται, καὶ Φειδίας ἀποδείξεις τῷ Δίωνι, χαίτην τῷ Διῒ καθιέντες [2]), καὶ ταύτην βαθείας τριχὸς, ἵν' ἔχῃ [3]) B κινεῖν δι' αὐτῶν ὁπότε θέλοι [4]) τὸν οὐρανόν. Ὁ γὰρ ὁρώμενος ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, ἅπαντες ἴσμεν οἷός [5]) ἐςιν· εἰ δέ τις ἐςι καὶ ἕτερος Ζεὺς, οὐκ οἶδα μὲν, εἴ τις ἐςι μετὰ σώματος ἕτερος. Ἔςω δὲ, εἴ τις οἴεται. Πάντως οὖν ἢ πρῶτος [6]), ἢ μετὰ τοῦτον. Οὐκοῦν εἰκὼν ἐςι παραδείγματος τούτου. Ὁποτέρως δ' ἂν ἔχῃ [7]), τοιοῦτός ἐςιν, ὁποῖος ὁ πᾶσι φαινόμενος, ὡς ἂν ἡ τάξις τῆς φύσεως χωρήσῃ [8]) τὴν ὁμοιότητα. Ἀλλὰ γὰρ ἐοίκασι ποιητική τε [9]) καὶ πλαςική, καὶ τὸ μιμητικὸν ἅπαν γέ-

20. ἀνεπέφηνεν Vat.

21. εἴπῃ Par. C. Vat. Tum σφαῖραν Mon. C.

Cap. IX. 1. γραφείτω Mon. C. Mox πραττέτω Mon. BD. Meerm. et e corr. Mon. E.

2. Vid. Il. I. 528. sqq. coll. *Dion. Chrysost.* Olympic. p. 12. sq. ed. Geel.

3. ἔχοι Pariss. Laur. A. Barb. Mon. BD. Vat. Marc. A. Rehd.

4. ὁπότ' ἐθέλοι Laur. A. Par. C. Vat. ὁπότ' ἐθέλει Mon. A. ὁπότε θέλει Rehd. et Mon. E. c. Meerm. ὁπότε βούλοιτο Laur. B.

5. ὅσος, superaddito οἷος, Mon. E. ὅσος Rehd. γρ. οἷος Meerm. in mg. De re vid. *Plat.* Epinom. p. 984. D. coll. Nostro infr. Cap. XX. p. 83. D. Dein pro εἰ δέ τίς ἐςι et εἴ τίς ἐςι sponte scripsi εἰ δέ τις ἐςι et εἴ τις ἐςι. Pro οἶδα μὲν Par. A. male habet οἴδαμεν.

6. »Sententia postulante scribo ἢ πρὸ τοῦ et ἢ παράδειγμα τούτου.« *Bevingius.*

7. Ὁπότερα Mon. A. Dein ἔχῃ (ὡς) pro ἔχοι solus praebuit Marc. C.

8. χωρίσῃ Par. A. χωρήσει primo Mon. C.

9. μὲν pro τε Laur. B. Ad verba seqq. Cod. Rehd. a r. m. in mg. habet hanc notulam: τὸ μιμητικὸν γένος ψέγεται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν πολιτείᾳ [nimir. II. p. 373. B. et X. p. 595. sqq.].

νος ἥκιστα [10]) μὲν εἶναι φιλάληθες· δημαγωγικὸν [11]) δὲ ὡς μάλιστα, καὶ ποιεῖν [12]) ἅττα ποιεῖ, πρὸς δόξαν, C οὐ πρὸς ἀλήθειαν. Τίμιον δὲ ἀμαθέσιν ἡ κόμη, καὶ πᾶν τὸ περικείμενον ἔξωθεν δήμου δόξα τεθαύμακεν, ἀγροὺς, καὶ ἀπήνας, καὶ οἰκίας, καὶ συνοικίας [13]), ὅσα μὴ τῆς φύσεώς ἐστι τῶν ἐχόντων, ἀλλ', ὥσπερ αἱ τρίχες, ἀλλότριον· πόῤῥω γάρ εἰσι [14]) νοῦ καὶ θεοῦ, καὶ ἀντὶ νοῦ καὶ θεοῦ φύσις αὐτοὺς διοικεῖ καὶ τύχη. Ἔτι τοῦτο ἀλλοτριώτερον. Μακαρίζεται δ' οὖν ὑπὸ τῶν ἀνοήτων ὅσα τύχης δῶρα καὶ φύσεως. Ὅστις [δ'] [15]) οὖν δήμῳ γράφει καὶ δήμῳ λέγει, τοῦτον ἀνάγκη δῆμον εἶναι τῇ D δόξῃ, ἵν' ἀπὸ τῶν ἀρεσκόντων αὐτῷ πλάττῃ καὶ διαλέγηται. Καὶ γὰρ ἀμαθεῖς ὄντες, ἰσχυρογνώμονές εἰσι [16]) καὶ χαλεποὶ προστάται τῶν ἀτόπων προλήψεων, ὥστ', ἄν τίς τι [17]) τῶν πατρίων παρακινῇ, ταχὺ πιεῖται [18]) τὸ κώνειον. Τί δ' ἂν οὖν [19]) δοκεῖς Ὅμηρον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παθεῖν, αὐτὰ τἀληθῆ περὶ τοῦ Διὸς εἰπόντα καὶ μηδὲν τοιοῦτο [20]) τερατευσάμενον, ᾧ τὰ παιδάρια καταπλήττεται;

10. ἥκιστα explicatur in mg. Codicis Mon. A. vocabulis οὐδαμῶς· οὐχ ἧττον, quae ex *Suida* videntur esse deprompta.

11. δημαγωγὸν Rehd.

εἶν
12. ποιοῦν Mon. D. ποιοῦν Mon. B. ποιεῖ Meerm.

13. Verba καὶ συνοικίας Mon. A. a s. m. inter vers. habet.

14. εἰσιν Mon. A. Verba proxime καὶ ἀντὶ νοῦ καὶ θεοῦ in Cod. Barb. r. m. ad mg. supplevit. Dein αὐτοὺς (e corr. s. m.)
ἀς
οὺς ἀς
Mon. A. αὐτος (sic) Mon. E. αὐτὰς Meerm. in mg. ab al. m. habet.

15. Particulam δ' recte omittunt Pariss. AC. Laur. B. Mon. A. et Marcc. Quare uncis inclusi. Mox δήμῳ λέγει καὶ δήμῳ γράφει Marc. C.

16. Imitatur *Aristotel.* Eth VII. 10. Vol. II. p. 1151. col. 2. l. 4. sqq. ed. Bekker.

17. Ita Laur. A. Par. BD. Barb. Mon. C. τι vulg. omissum post παρακινῇ inserunt Par. C. et Vat. παρακινεῖ dat Barb.

18. ποιεῖται Laur. B. Barb. Mon. BD. Meerm. Ad v. κώνειον Mon. A. a r. m. in mg. habet gl. φάρμακον θανάσιμον.

19. Abest δ' a Monacc. Par. C. Vat. Marc. A. Rehd. Meerm. οὖν ἂν exhibent Par. C. Vat. Marc. A. δοκεῖς pro δοκῇς receptum e Par. AB. Laur. A. Barb. Mon. C.

20. τοιοῦτον Barb. et Mon. C.

10.

73 A Αἰγύπτιοι δὲ καὶ τοῦτο [1]) σοφοί, παρ' οἷς τὰ προφητικὰ γένη βαναύσοις μὲν καὶ χειρώναξιν οὐκ ἐπιτρέπουσι [2]) δημιουργεῖν εἴδη θεῶν, ἵνα μή τι τοιοῦτο [3]) παρανομήσωσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ῥάμφεσι [4]) τῶν ἱεράκων τε καὶ τῶν ἴβεων, ἃ τοῖς προτεμενίσμασιν ἐγκολάπτουσι [5]) καταμωκῶνται τοῦ δήμου· αὐτοὶ δὲ καταδύντες [6]) εἰς τοὺς ἱεροὺς χηραμοὺς [7]), ἅττ' ἂν ἀπεργάσωνται [8]), περιστέλλουσι· καὶ ἔστιν αὐτοῖς κωμαστήρια [9]) τὰ κιβώτια κρύπτοντα, φασί, ταύτας τὰς σφαίρας [10]), ἃς ὁ δῆμος, ἐὰν ἴδῃ, χαλεπανεῖ· τὸ δὲ ῥᾶστον [11]) καταγελάσεται· δεῖται γὰρ τερατείας [12]). Πῶς δὲ οὐ μέλλει, δη- B

Cap. X. 1. ταῦτα Par. AC. Mon. AD. Vat. Marc. A., item τοῦτο (e corr.) Mon. E. ταῦτα Mon. B. γρ. ταῦτα Meerm. in mg.

2. ἐπιτρέπουσιν Mon. C. Dein εἴδη θεῶν δημ. Marc. C.

3. τοιοῦτον Mon. D. In Mon. C. erasum ν.

4. Marg. libri Mon. A.: ἤγουν τῶν ὀρνέων τὸ πρόσωπον. Post ἱεράκων additum τε ex Mon. AE. Par. C. Vat. Marc. A. Articulum ante ἴβεων ab al. m. habet Meerm.

5. ἐγκολάπτουσιν Rehd. Tum Marc. C. κατακομῶνται, et γρ. κατακομῶνται Rehd. in mg.; Meerm. κατακωμῶνται, in mg. γρ καταμωκῶνται. Margini libri Mon. A. addita est gl. χλευαζόμενοι.

6. Ita Monacc. Rehd. Meermann. pro vulg. καταδύντες.

7. Marg. Codicis Mon. A. adiecta est gl. φωλίας.

8. ἀπεργάζωνται Par. C. ἀπεργάζωνται (σ superscr.) Meerm. Tum περιστέλλουσιν Mon. BD.

9. κωμαστήρια (superscr. θυσιαστήρια) Vat. πωμαστήρια coni. Wesselingius ad Diodor. Sic. III. 3. T. I. p. 177. καὶ μυστήρια Lobeckius Aglaoph. T. I. p. 372. not., additis his verbis: habent quoque illi secreta sua, sc. τὰ κιβώτια etc. Eodem sensu vertyrat iam Cornarius: et sunt ipsis iam sacra mysteria.

10. Pro σφαίρας Mericus Casaubonus legendum proposuit φαλάκρας. Male. Dein καὶ habet Mon. E. Mox Rehd. ἐὰν εἴδῃ item Par. ABD. Laur. B. Barb. Mon. BD.; Mon. C. ἤδῃ, in mg. γρ. ἐὰν ἴδῃ.

11. Addit Mon. C. τοῦ δήμου, quod procul dubio ex glossemate fluxit.

12. θεραπείας Mon. A. Par. C. Vat., item e corr. Mon. E. et ab. al. m. in mg. Meerm.

μός γε ὤν; Διὸ τεθεῖσθαι πᾶσιν ἐπὶ τοῖς ἀνδριάσι [13]) τὰ ῥάμφη τῶν ἴβεων· ἵνα δὲ, ὃν οὐ κρύπτουσιν [14]), ἀλλ' ἀναδεικνύουσι, τὸν Ἀσκληπιὸν, τοῦτον ἂν ἴδοις [15]) ὑπέρου πολὺ φαλακρότερον. Ἀλλ' οὗτος ἐν Ἐπιδαύρῳ [16]) κομᾷ· Ἕλλησι γὰρ ἀταλαίπωρος τῆς ἀληθείας ἡ ζήτησις, ὡς ἐν δίκῃ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς [17]) ἐλοιδόρησεν. Αἰγύπτιοι δὲ καὶ ὁρῶσιν αὐτὸν ὁσημέραι [18]) καὶ τὴν διὰ λόγων συγγίνονται, οὐχ οὐ τὴν ἑςίαν ἔχει μόνον, οὐδ' ὡς ἂν [19]) αὐτὸς, καὶ ὅσα προέληται. Ἀλλ' ἐγὼ γὰρ ἀκούω λεγόντων, ὡς ἀνὴρ [20]) Αἰγύπτιος τέχνην C ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἔχει, καὶ τινας ἴυγγας [21])· ὥςϑ', ὅταν ἐθέλοι [22]), μικρὸν ὑποβαρβαρίσας ἅπαν εἵλκυσεν ὅσον ἐςὶ τοῦ θείου τὸ πεφυκὸς ὁλκαῖς τισὶν ἕπεσθαι. Παρὰ τούτων [23]) οὖν, οὐ παρ' Ἑλλήνων ληπτέον τοῦ θείου τὰς ἀληθεςέρας εἰκόνας. Καίτοιγε [24]) ἀπόχρῃ, τὸ σμικρῷ πρότερον εἰρημένον, τὸν ἥλιον [25]) ἰδόντι καὶ τοὺς ἀςέρας μηδὲν προςπεριεργάζεσθαι. Εἰ δέ τις ἔςι [26]) καὶ

13. ἀνδράσι Mon. C. ἀνδράσι Par. A.

14. κρύπτουσι Mon. C. Dein ἀναδεικνύουσιν Meerm. δεικνύουσι Laur. B. δεικνύουσιν Marc. C.

15. ἴδῃς Barb. Vat. Marc. C. Ad v. ὑπέρου Mon. A. in mg. habet hoc schol.: ὑπέρου περιτροπήν· μηδὲν περαίνων.

16. Mon. A. Par. C. et Vat. in mg. addunt: Ἐπίδαυρος πόλις Ἰωνική· Ἐπίδαμνος δὲ Ἰλλυρική, τὸ λεγόμενον Δυῤῥάχιον.

ὁ θουκυδίδης

17. ὁ συγγραφεὺς Par. C. et Vat. Vid. *Thucydid.* I. 20.

18. Ad h. v. Mon. A. in mg. habet gl. διὰ παντός· καθημέρας (scr. καθ' ἡμέρας). Proxime τὴν διαλόγων Laur. B. et Mon. C. Dein posterior συγγίνωνται. Tum ἔχοι Marc. A.

19. Fluctuant omnes fere libri Mss. inter οἰδῶσαν, οἰδοῦσαν et εἰδῶσαν.

20. Ita Par. AC. Laur. B. Mon. ABCD. Vat. Marcc. Rehd. ὡς ἂν ἀνὴρ legitur vulg. In Rehd. ἂν erasum, in Meerm. deletum est.

21. Margini Cod. Mon. A. adscriptae sunt gl. ἐπιθυμίας· ἔρωτας.

22. ἂν pro ὅταν Par. A. Dein ἐθέλοι pro vulg. ἐθέλῃ Pariss. Laurr. Monacc. BCD. Vat., neque aliter primo videtur habuisse Barb.

23. περὶ τ. Barb.

24. Ita Codd. καί τοί γε vulg. Tum ἀπόχρητο μικρῷ Mon. E. μικρῶ item rell. Monacc. Rehd. Meerm.

25. ἥλιον Barb. Dein ἰδόντα Par. C. Vat.

26. εἰ δέ τις ἔτι vulg.

κομήτης ἀςὴρ· ἔςι μὲν οὐδεὶς· χώρα γὰρ ἀςέρων τὸ κύκλῳ σῶμα κινούμενον, περὶ ἣν οὐδὲν [27]) οὐδέποτε D νεώτερον γίνεται· ὁ δὲ ὑπὸ σελήνην τόπος, αὐτὰ τὰ μεθόρια τῆς γενέσεως, οὗτος ἴσχει [28]) τὰ ὑπεκκαύματα, ψευδωνύμους ἀςέρας, τῷ μὲν ἑξῆς ὑποκεῖσθαι συγκινουμένους, τῷ δὲ μὴ τῆς αὐτῆς φύσεως εἶναι πλημμελῶς κινουμένους. Ἡκέ [29]) τις ἐπὶ τὸ τῆς ἰσημερίας σημεῖον ἀπὸ τοῦ θυτηρίου [30])· κἀκεῖθεν ἥξει παραφερόμενος [31]) ἐπὶ τὸν πόλον τὸν βόρειον, ἂν μὴ φθάσῃ προαπολόμενος. Τούτων γὰρ ὄψει τινὰ πολυμήκη [32]), καὶ τήμερον μὲν, ἂν τύχῃ, ζωδίου μῆκος ἐπέχοντα· εἰς τρίτην δὲ [33]) οὐδὲ τριτημόριον· εἰς δεκάτην δὲ καὶ 71 εἰς [34]) τριακοςὴν καλῶς ποιῶν οἴχεται, κατὰ σμικρὸν [35]) A ἀπεσβηκὼς καὶ οὐδεὶς γενόμενος οὐδαμοῦ. Τούτους ἐμοὶ μὲν οὐδ' ὅσιόν ἐςιν ἀςέρας καλεῖν. Εἰ δὲ σὺ βούλει καλεῖν [36])· οὐκοῦν τοσοῦτόν ἐςιν ἡ κόμη κακὸν, ὥςτε

27. οὐδὲν a r. m. inter vers. habet Rehd. Dein οὐδέπω Mon.
πω
ABD. c. Marc. C. οὐδέποτε Mon. E. γρ. οὐδέπω Meerm. in mg.

28. ἰσχύει Rehd. Meerm. et in mg. Mon. B. γρ. ἴσχει Meerm. in ora. Dein ὑπερκαύματα Meerm.; item Mon. E., superscripto ὑπεκκαύματα. Tum ψευδωνύμως id. Mon. et in mg. Meerm. Mox κινουμένους Vat.

29. *Bevingius* coni. ἥξει et in seqq. ἄξει pro ἥξει.

30. Codd. Mon. A. Par. C. et Vat. in mg. addunt hoc scholium: θυτήριον ἀςέρες πολλοὶ συνεςῶτες καὶ θυτηρίου παρέχοντες ἔμφασιν.

ερι
31. παραφερόμενος Par. BC. Vat. περιφ. Barb. Inverse ἐπὶ τὸν πῶλον (sic) τὸν βόρ. παραφ. Marc. C.

32. πολὺν εἰκῇ, in mg. a r. m. πολυμήκη Laur. A. Ita et Rehd.; sed πολυμηκη sine accentu. πολὺν εἰκῇ, in mg. γρ. πολυμήκη Mon. BD. πολυμήκη, in mg. γρ. πολὺν εἰκῇ Meerm. πολὺν εἰκῇ in contextu habent Par. ACD. Laur. B. Mon. A. Vat. et Marcc. omnes, item in mg. Mon. B. Mox ἀπέχοντα Vat. et (in ora) Meerm.; item Mon. B.; hic tamen in mg. γρ. ἐπέχ. Mon. D. ἀπέχ., in ora ἐπέχ. Laur. A. ἀνέχ.

33. Partic. δὲ inter vers. habet Par. D.

34. Abest praepositio a Mon. A.

35. κατὰ μικρὸν Par. C. Vat. Marc. C. Mox οὐδαμῇ pro οὐδαμοῦ Par. D.

36. Verba εἰ δὲ σὺ βούλει καλεῖν, quae in Meerm. deleta et punctis sunt notata, desiderantur in Laur. A. et Mon. A.; habentur tamen in novissimo libro recentiori manu ad mg. adscri-

καὶ ἐν ἄςρῳ θνητὸν εἶδος ἐργάζεσθαι [37]). Καὶ φανέντες δὲ, τέρας εἰσὶ πονηρὸν, οὓς οἱ τερατοσκόποι καὶ οἱ μάντεις ἐκθύονται [38]). Δημοσιωτάτας γέ τοι μαντεύουσι [39]) συμφορὰς, ἐθνῶν ἀνδραποδισμοὺς, πόλεων ἀναςάσεις, βασιλέων ὀλέθρους, μικρὸν οὐδὲν, οὐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα πέρα δεινῶν.

Οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθὴς ἐκ Διὸς ἀςὴρ [40]),
Ἐξ οὗ καὶ γενεῆθεν ἀκούομεν. B

Ὅςτις οὖν ἀπόλωλεν, οὐκ ἔςιν ἀςὴρ, ἀλλὰ πάντα σφαιρικὰ τὰ μακάρια σώματα. Ἐμοὶ δὴ καὶ τοῖς ἐμοῖς παρείη τουτὶ τἀγαθὸν, ὅ με ποιεῖ τοῖς θεοῖς παραπλήσιον· οὐ γὰρ ἕτεροί τινές εἰσιν ἀντὶ τῶν οὕτως ἐχόντων ἀντίθεοι, οὐδ' [41]) οὓς μᾶλλον προσήκει θεοειδέας καὶ θεοεικέλους καλεῖν, καὶ τἄλλα [42]) πάντα τὰ τοῦ θείου κάλλους ὀνόματα. Καὶ οὐχ οὕτω μὲν ἄξιον,

pta, ubi post καλεῖν additum est κάλει, quod in Marc. BC. textum occupavit. Sed hoc verbo adiecto annotator haud dubie supplere voluit apodosin, quae post εἰ δὲ non raro supprimitur (cf. c. 6. p. 69. B. c. 10. p. 73. C. c. 12. p. 75. C. c. 17. p. 80. D. c. 22. p. 85. CD.), ita ut subaudiendum sit εὖ ἔχει vel simile quid. Vid. *Lamb.* Bos. Ellipss. Grr. p. 803. sqq. *Lennep.* ad Phalarid. Epist. 8. p. 51. *Ast.* ad Plat. Polit. p. 598. et Protag. p. 101. *Bornemann.* ad Xenoph. Anab. p. 539. sq. *Stallb.* ad Plat. Symp. p. 98. sq. ed. Goth. I. Verba καλεῖν — καὶ ἐν ἄςρῳ, utpote in textu neglecta, in Barb. r. m. ad mg. adscripsit.

37. ἐξεργάζεσθαι Par. A. Mon. A. Marc. A. et (e corr.) Mon. E.

38. ἐκθείονται Turneb. et Petav. 1.; item Rehd., in mg. tamen γρ. ἐκθύονται.

ουσι
39. μαντεύονται Vat. et Mon. E. μαντεύονται, in ora ab ead. m. μαντεύουσι Meerm. In eodem libro ante πόλεων r. m. superscripsit καί.

40. ἀπόλωλεν οὐκ ἔςιν ἀςήρ, quod r. m. in mg. correxit. ἀπαυ^b θὴς (a) ἐκ δ. ἀς, in mg. ἐκ δ. ἀπαθὴς ἀς. Mon. E. ἐκ δ. ἀπαθ. (αθ ex ευθ enato) ἀς. Mon. A. ἐκ δ. ἀπαθ. ἀς. Vat. et Turn. Lectt. Varr. ἐκ δ. ἀπευθής Par. AC. et Marc. A. ἀπευθής, in mg. γρ. ἀπαθής Rehd. ἀπευθὺς Marc. C. Vid. *Arat.* Phaenom. v. 259. sq.

41. οὐδὲ Meerm.

42. τ' ἄλλα Mon. C. Mox artic. τὰ om. Laur. A. et Par. B.; Par. autem D. inter vers. habet.

ἑτέρως δὲ [43]) γίνεται· ἀλλ' ἀκούσαις ἂν ὑποκοριζομένων [44]) καὶ ἄντικρυς σελήνια καλούντων τοὺς φαλακρούς. C

11.

Καὶ μικροῦ με παρῆλθεν [1]) αὐτὸ τοῦτο τὸ πάντων εἰπεῖν οἰκειότατον, ἡ σελήνη καὶ τῆς σελήνης αἱ φάσεις, αἷς [2]) φαλακρῶν παῖδες ὁμώνυμοι καὶ ὁμοιοσχήμονες. Καὶ γὰρ ἄρχεται μηνοειδὴς [3]) ἡ φιλτάτη, καὶ διχόμηνος [4]) γίνεται, καὶ πάλιν ἀμφίκυρτος· τελευτῶσα δὲ [5]) ἤδη πανσέληνος. Καίτοι τοὺς εἰς ἄκρον εὐτυχίας ἐληλακότας, αὐτοὺς λέγω τοὺς πανσελήνους, θέμις ἤδη καὶ ἡλίους καλεῖν· οὐκέτι [6]) γὰρ ἐπανίασιν [7]) ἐπὶ τὰς D φάσεις, ἀλλὰ διατελοῦσιν ὁλοκλήρῳ [8]) τῷ κύκλῳ τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀντιλάμποντες, ὥσπερ ἀμέλει τὸν Ὀδυσσέα [9]) παίζουσιν οἱ μνηστῆρες, μειράκια κομῶντα καὶ διαῤῥέοντα, καὶ ταχὺ μάλα κακῶς ἀπολούμενα, πλεῖον [10]) ἑκατόν, ὑφ' ἑνὸς ἅπαντα φαλακροῦ, ὃν τέως λαμπαδηκόμον [11]) ὄντα καὶ φῶς ἅπτοντα χειροποίητον, νουθετοῦσιν ἀπηλλάχθαι πραγμάτων, ὡς ἀρκούσης τῆς κε-

43. δὴ Mon. E.

44. ὑποχοριζομένων Mon. E. ὑποκομιζ. Mon. C. Marg. libri Mon. A. addita est gl. εὐφημιζομένων.

Cap. XI. 1. παρῆλθεν ante εἰπεῖν ponit Marc. C.

2. ὧν (superscripto sec. manu αἷς) Mon. A. αἷς, supperaddito ὧν, quod legitur in Marc. A., exhibent Par. C. et Vat. Proba quidem utraque lectio (vid. *Schaefer.* ad Schol. in Apollon. Rhod. p. 168.); sed praestat h. l. vulgata, utpote quae plurimis optimisque libris confirmetur.

3. μονοειδὴς Mon. A. et ab al. m. Meerm. in mg., itemque forsitan primo Rehd., quum in hoc libro η a corr. m. profectum sit.

4. διχόμηνος (τομος al. m. superaddito) id. Rehd.

5. καὶ τελευτῶσα Mon. AE., et e corr. Meerm.

6. οὐκέτι iunctim scripsi praeeuntibus Codd. Mon. ABDE. et Rehd.

7. Ita Pariss. c. Mon. AC. ἐπανιᾶσιν vulg. Tum φράσεις pro φάσεις Mon. BD.

8. ὅλῳ Pariss. AB. Mon. AB. Vat. Marc. A. et e corr. Meerm.

9. ὀδυσσέα Mon. E. ὀδισέα (σ superscr.) Meerm. Vid. Odyss. XVIII. 354. sq.

10. πλεῖν (sic), in mg. γρ. πλεῖον (εῖον superscr.) Rehd. πλεῖν Mon. E.

11. Ita vulgatum λαμπηδοκόμον verissime correxit *Lobeckius* ad

φαλῆς περιλάμψαι τὴν ὅλην οἰκίαν. Οὐκοῦν αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸ θειότατόν ἐστιν, ὃ καὶ τοῖς θεοῖς οὐκ ἔστιν ἐμφε- 75 A ρὲς, ἀλλ' ἤδη καὶ συγγενὲς, φῶς ἔχειν τε καὶ ποιεῖν. Τούτου μὲν οὖν, τῆς στιλπνότητος, ἡ λειότης αἰτία. Ἔστι δὲ οὐδὲν ἕτερον ἐν τῇ κεφαλῇ λειότης [12]), ἢ παντελὴς ἀπουσία τριχῶν· ἅμα γάρ τις ἀναχωρεῖ τῶν χειρόνων, καὶ πρόσεισι τοῖς βελτίοσιν, ὥσπερ ἐλέγομεν ἀντίθεσιν εἶναι τῷ νεκρῷ πρὸς ζωήν· ζωὴ δὲ, καὶ φῶς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῆς ἀγαθῆς συστοιχίας [13]) ἔστι τε καὶ νομίζεται. Εἰ δὴ ψιλότητι προσήκει τὸ φῶς, σκότῳ πρέπειν [14]) ἡγητέον τὴν κόμην· τοῦτο γὰρ οὐκ εὔλογόν [15]) ἐστιν, ἀλλὰ καὶ παντάπασιν ἀναγκαῖον. Ἴσως B δὲ καὶ πειθώ τινα δεῖ προσαγαγεῖν τῷ λόγῳ, μὴ μένοντας ἐπὶ τοῦ βιαίου [16]) τῆς ἀποδείξεως. Οὐκοῦν ἅπαντες οἴονταί τε καὶ λέγουσιν αὐτοφυὲς [17]) εἶναι σκιάδειον τὴν κόμην· καὶ ὁ κάλλιστος ποιητῶν Ἀρχίλοχος [18]) ἐπαινέσας αὐτὴν, ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν ἐν ἑταίρας σώματι, λέγει δὲ οὕτως·

— — — — ἡ δέ οἱ κόμη
Ὤμους κατεσκίαζε [19]) καὶ μετάφρενα.

Phrynich. p. 683. assentientibus Codd. meis omnibus.

12. Verba αἰτία — — λειότης desiderantur in Mon. D.

13. συστοιχείας Mon. E. Dein ἔστι recte Mon. BCDE. una cum Rehd. ἐστὶ vulg. Quod sequitur τε abest a Meerm.

14. πρέπει Laur. A.

15. ἄλογον Mon. BD. Mox καὶ post ἀλλὰ om. Rehd.; Meerm. autem ab al. m. in mg. habet.

16. Ita pro vulg. ἐπὶ τῷ βιαίῳ Codd. mei omnes.

17. αὐτοφυῶς Vat. Mox pro σκιάδιον recepi σκιάδειον e Codd. Par. ABC. Laurr. Barb. Mon. ABD. Vat. Marcc. BC.

18. ἀρχίλογος Barb. Proxime αὐτὴν post οὖσαν insertum habent Laur. A. Par. B. Barb. Tum ἑταίρας ex ἑτέρας enatum videtur in Laur. A. et Mon. A. ἑτέρῳ scribunt Mon. CE. Rehd. Meerm.; et ita per ras. habet Marc. A. Correctum tamen est in mg. Monacensis E. ἑταίρας. — λέγει δέ] καὶ φησὶν (sic) Marc. C. λέγει pro φησὶ dant Par. C. et Vat., et φησὶ, superscripto γρ. λέγει, Marc. A. Ceterum quos laudat h. l. Synesius Archilochi versus e carminibus in laudem Neobules videtur sumpsisse indice Iacobsio ad Antholog. Gr. T. VI. p. 168., quem conf. etiam T. X. p. 181.

19. Pro κατασκιάζει, in quo libri scripti et editi mire consentiunt, ex emendatione R.

Σκιὰ δὲ οὐδὲν ἕτερόν ἐςιν, ἢ σκότος· ἑκατέρῳ γὰρ τῶν ὀνομάτων φωτὸς ἀπουσία σημαίνεται. Ἐγγυτέρω C δὲ προσιοῦσι καὶ ἁπτομένοις τοῦ πράγματος, ἴδοι[20]) τις ἂν καὶ τὴν νύκτα τὴν[21]) μεγίςην οὖσαν σκιὰν, ἀντιφραττούσης ταῖς ἀκτῖσι[22]) τῆς γῆς. Ἀλλὰ καὶ μεθ' ἡμέραν αἱ συνηρεφεῖς[23]) ὗλαι φωτὸς ἀμοιροῦσι τῷ λίαν εἶναι κατάσκιοι καὶ κατάκομοι.

12.

Ταυτὶ[1]) μὲν οὖν ὑπὲρ τοῦ θεῖον εἶναι χρῆμα τοῦτο, καὶ τοῖς φανοτάτοις[2]) ἀνακεῖσθαι τῶν ἐν αἰθέρι θεῶν. Εἰ δὲ καὶ ὑγίεια καλόν· τὸ κάλλιςον μὲν οὖν[3]) τῶν καλῶν· διὰ ταύτην ἐγὼ πολλὺς κομήτας ἐπὶ τὸ ξυρὸν[4])

Bentleii (vid. *Thom. Gaisford.* Poëtt. minorr. Gr. Vol. I. p. 302.) et *Ign. Liebel.* ad Archiloch. Reliqq. p. 85. dedi κατεσκίαζε flagitante metro.

20. ἴδῃ Mon. A.

21. Articulum om. Marc. C. Post μεγίςην deletum γῆς in Mon. B.

22. ἀκτῖσι Mon. ABE. Rehd. et (ex mutat.) Mon. D.

23. Margini Monacensis A. adiecta est gl. ἐστεγασμέναι.

Cap. XII. 1. ταύτῃ primo Mon. E. Dein ὑπὸ τοῦ θεῖον εἶναι. Laur. A. Barb. Mon. BDE. Rehd. Marcc. BC. et Meerm. una cum Edd. Turneb. et Petav. 1. At sec. Petaviana ὑπὸ ad marg. reiecto in contextu habet ὑπὲρ, quod confirmant Codd. Laur. B. Mon. AC. Marc. A. Vat., quorum in novissimo est compendium, distincte superscripto ὑπέρ. Par. D. in ordine exhibet ὑπὸ, in mg. ὑπέρ.

2. In eodem Paris. et in Vat. addita est gl. ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. Ita *Heliodor.* Aethiop. X. 4. p. 394. ἅτε γὰρ τοῖς καθαρωτάτοις καὶ φανωτάτοις (recte Cod. Mon. 157. φανοτάτοις) θεῶν, Ἡλίῳ τε καὶ Σελήνῃ, τῆς θυσίας τελουμένης, ἐπιμίγνυσθαι τὸ θῆλυ γένος οὐ νενόμισο. Pro ἀνακεῖσθαι *Cornarius* videtur legisse ἀνάκειται, vertens: *quapropter ab eo, quod divina est haec res, etiam lucidissimis in aethere deis attributa est.*

3. Pro μὲν οὖν in Mon. BD. scribitur οἶμαι. Respexit nimir. Synesius illud *Simonidis* Scol. XI. 1. in Brunck. Analectt. T. I. p. 122.: Ὑγιαίνειν μὲν ἄριςον ἀνδρὶ θνατῷ. Cf. *Ast* ad Plat. Legg. p. 34. et Gorg. p. 32. s. Add. *Suid.* v. ὑγίεια.

4. Ita Par. ABCD. Laur. A. Barb. Mon. ABCD. Vat. Marcc. AB. Τὸ fuerat etiam in Rehd.; post vero additum est ν, quod erasum videtur. Rell. Codd. c. editis exhibent ἐπὶ τὸν ξυρό·; Mon. E. ξηρόν.

ὁρῶ καὶ τὸν δρώπακα [5]) καταφεύγοντας, ὡς ἅμα μὲν D
φαλακρούς, ἅμα δὲ ἐξάντεις [6]) ἐσομένους τῆς νόσου.
Ἀλλ' εἰ μὲν ὀφθαλμία, καὶ κόρυζα, καὶ βάρος ὤτων,
καὶ τἄλλα πάντα [7]) τὰ περὶ αὐτὴν ὄντα πάθη τὴν κε-
φαλὴν τῷ φορτίῳ τούτῳ συναπαλλάττεται, μέγα ἂν
εἴη καὶ [8]) τοῦτο· πολὺ δὲ μεῖζον, εἰ καὶ ποσὶ καὶ σπλάγ-
χνοις ἐλυσιτέλησεν. Οὗτοι [9]) μὲν οὖν εἰσὶν, οἱ ταῦτα
δυςυχεῖς, οἱ τοὺς καλουμένους κύκλους ὑπὸ τῶν ἰατρῶν
ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι, ὧν ἀρχὴ, καὶ μέσα [10]), καὶ
τέλος ὁ δρώπαξ ἐςὶν, ὃς [11]) ἀκριβέςερον σιδήρυ ταῖς θρι-
ξὶν ἐπεξέρχεται. Καὶ γὰρ εὔλογον ἐξ ὑπερκειμένυ χω- 76 A
ρίυ, καθάπερ ἐξ ἀκροπόλεως, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς [12]) ἐξῆ-
φθαι τῷ παντὶ σώματι τά τε τῶν νόσων καὶ τὰ τῆς
ὑγιείας [13]) πείσματα. Οὔκουν [14]) καὶ ὑγιείας οὐκ ἴσον
μέρος μετέχομεν, ἀλλὰ σὺν θεῷ φάναι τὸ πλέον. Δό-
ξειε [15]) δ' ἂν αὐτὸ τοῦτο αἰνίττεσθαι καὶ τὰ βρέτα [16])
τὰ Ἀσκληπίεια, καίτοι [ψιλὰ] τριχῶν Αἰγυπτιακῶς

5. Marg. libri Mon. A. r. m. adscripsit gl. κεκαλλωπισμένον (sic), quae excerpta videtur ex *Suida* v. δρώπαξ, ubi vid. *Toup.*

6. Marg. Monacensis C. a r. m. habet gl. ἔξω βλάβης. Vid. *Plat.* Phaedr. p. 244. E. coll. *Ruhnk.* ad Timae. p. 92. ed. Koch. *Iacobs.* ad Aelian. de nat. animall. p. 476. et *Suid.* ed. Gaisf. s. v. ἐξάντης.

7. τὰ ἄλλα πάντα Meerm. πάντα τἄλλα Mon. A. Dein περὶ αὐ-
ήν
τὸν Mon. E.

8. Abest καὶ a Marcc. BC.

9. Οὗτοι c. gl. οἱ κομῆται Par. D. et Vat. Mox εἰσὶν om. Laur. B. Pro εἰσὶν, οἱ Mon. C. scribit οἱ δεινοί.

α
10. μίση Par. C. et Vat. Vere corr. μέσα. Vid. *Lobeck.* Aglaoph. T. I. p. 530. sq.

11. ὡς Mon. E. Proxime ὑπεξέρχεται id. lib., Rehd. et primo Meerm.

12. Vid. *Plat.* Tim. p. 70. A. et 90. A. Politia p. 560. B. *Cicer.* Tuscc. Quaestt. I. 10. et de nat. deorr. II. 56. p. 445. ed. Creuz., ubi conf. *Davis. Synes.* de Insomn. p. 135. D. sq. *Gatak.* ad Marc. Antonin. p. 95. *Iacobs.* ad Philostrat. Sen. Imagg. p. 525. sq.

13. ὑγειας et hic et in seqq. exhibent Mon. A. Par. C. Marc. A.

14. οὐκοῦν Par. AD. Monacc. Rehd. Meerm. Pro οὐκ ἴσον scribitur οὐκ ἰσον in Mon. ACE. et Rehd. οὐχ ὅσον in Par. B. et Barb.

15. δόξειεν Laur. B. Dein αὐτὸ ἂν τοῦτο Laur. A. ἂν post τοῦτο ponunt Par. B. et Barb.

η
16. βρίτα Marc. B. βρίτη Marc. C. Margini Monacensis A. r. m. addidit gl. εἴδωλα. Mox καίτοι ὁ

διακείμενα. Εἴη [17]) γὰρ ἂν εἰς κοινὸν νουθεσία, καὶ παράγγελμα τῶν ἐν ἰατρικῇ τὸ [18]) ὑγιεινότατον, καὶ μονονουχὶ λέγειν ἔοικεν, ὡς ὅστις ὑγιαίνειν ἐρᾷ, μιμείσθω τὸν ἰατρικῆς εὑρετὴν καὶ προστάτην. Εἰληθεροῦν [19]) γὰρ B κρανίον, καὶ πάσαις ταῖς ὥραις ἐκκείμενον [20]), οὐκ ἂν θαυμάσαις, εἰ ταχέως ἀπεργασθείη σίδηρος ἀντ' ὀστέου· οὕτω δὲ ἔχον, ἁπάσαις ἂν εἴη νόσοις [21]) δυσεμβολώτατον. Καὶ ὥσπερ τῶν [22]) δοράτων τὰ μὲν ἕλεια καὶ τὰ πεδινὰ χείρω, τὰ δὲ ὄρεια κρείττω· τὴν δὲ αἰτίαν Ὁμήρου πυνθάνου, καὶ ἀκούσῃ λέγοντος [23])· ἀνεμοτρεφῆ [24]) γάρ ἐστι καὶ γεγυμνασμένα. Μηδὲ γὰρ Χείρωνα [25]) τὸν σοφὸν εἰκῇ νόμιζε τῷ Πηλεῖ τὸ δόρυ τεμεῖν, οὐκ ἀπὸ τῶν γειτόνων Τεμπῶν, οὐδ' [26]) ἀπὸ τινος ὄρους ἢ φά-

Mon. C. et Marcc. BC. abest. Par. AD. Barb. Mon. BD. scribunt καί τι, omiss. ψιλά, quod etiam Laur. B. Par. BC. Mon. A. Vat. et Marc. A. non agnoscunt. καὶ ψι(λὰ) τριχῶν habet Laur. A. In Rehd. r. m. superscripsit ψιλά: quod vocabulum quum in plurimis optimisque libris omittatur, et procul dubio ex glossemate fluxerit, uncinis includendum censui; nam genitivus cum sequentibus iungatur necesse est, quum διακεῖσθαι cum adverbio suo non solum accusativum (vid. *Sturz.* Lexic. Xenophont. T. I. p. 684. sq.), sed etiam genitivum sibi adsciscat, velut in *Plat.* Conviv. p. 216. D.: — Σωκράτης ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν. — Pro τριχῶν Mon. E. habet τριχός, item Meerm., cuius in mg. al. m. correctum est τριχῶν.

17. ὂν, superscripto εἴη, Mon. E.

18. Articulum, qui in editis desideratur, praebuerunt Codd. Pariss. Laur. A. Barb. Monacc. Vat. Marcc. Rehd. Meerm.

19. Ita Pariss. Laurr. Barb. Monacc. BD. et 2. Ed. Petav. Rell. libri Mss. c. Edd. Turn. et Petav. 1. εἰληθεροῦν, excepto Mon. E., in quo scriptum legitur ἡλεθεροῦν (superscr. η). Marg. libri Mon. A. habet gl. θερμαινόμενον.

20. ἐγκείμενον Par. B. κείμενον Par. D.

21. Quod aberat νόσοις in Vat. r. m. supra ἁπάσαις supplevit.

22. Deest articulus in Mon. A. Idem liber ad v. ἕλεια in mg. a r. m. habet hanc notam: ἀπὸ τοῦ ἕλος· τὸ δάσος. Dein πεδεινὰ Barb.

23. λέγοντος intercidit in Mon. A.

24. Vid. Il. XI. 256. Dein εἰσι pro ἐστι Laur. A. Par. B. Barb.

25. χείρονα Mon. C. Mox εἰ μὴ (superscr. εἰκεῖ) Mon. E. Dein πολεῖ (superscr. η) id. Vid. Il. XVI. 143. sq.

26. οὐδὲ Meerm. Pro ὄρους *Bevingius* coni. ἕλους. Tum φάραγγος corruptum in φάλαγγος in Mon. E.

ραγγος, οὗ[27]) λεῖα καὶ μήκιςα φύεται, ἀλλὰ Πηλίου ἐκ κορυφῆς, οὗ[28]) ταῖς ἐμβολαῖς τῶν ἀνέμων ἐξέκειτο. C Ταῦτ' ἄρα ξύλον ἀγαθὸν ἦν, ὅ γε[29]) καὶ τῇ διαδοχῇ τοῦ γένους ἐξήρκεσεν· οὕτως ἔχει καὶ περὶ τούτω τὼ κεφαλὰ[30]), τήν τε δασεῖαν καὶ τὴν ψιλήν. Ἡ μὲν ἑλειός ἐςι· σκιατροφεῖται[31]) γάρ· ἡ δὲ ὄρειος· ἀνεῖται γὰρ ἅπασι πνεύμασι, καὶ διὰ τοῦτο καρτερὰ μὲν αὕτη, ῥαδινὴ δὲ[32]) ἐκείνη.

13.

Ἔξεςι δὲ[1]) πεῖραν τοῦ λόγου λαβεῖν ἐκεῖ γενομένοις, οὗ συνεῤῥάγη τὸ Καμβύσου[2]) καὶ Ψαμμιτίχου ςρατόπεδον, κατὰ τὴν ἐξ Ἀραβίας εἰς Αἴγυπτον εἰςβολήν[3])· D τούτω[4]) γὰρ ἀλλήλων τότε πειρώμενοι, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν ἑκάτεροι τȣ̃ παντὸς εἶναι κρίσιν ἡγούμενοι, μόλις ποτὲ διελύθησαν· γενομένου δὲ[5]) φόνου πολλοῦ, καὶ τοῦ πάθους κρείττονος ὄντος, ἢ κατ' ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν, ἄλλο μὲν οὐδὲν οἱ περιγενόμενοι[6]) τοὺς ἀποθανόντας ἐποίησαν· ἀναμὶξ δὲ ὄντας[7]),

27. οὐ id. habet. Dein μήκιςα καὶ λεῖα Mon. BD.

28. ἧ, superscr. οὗ, Par. C. et Vat.

29. Primo ὅτε Rehd.

α
30. περὶ τούτω τὼ κεφαλὰ Mon. D.

31. σκιατραφεῖται Laur. B. Par. C. Vat. Mon. C. et a s. m. Laur. A. c. Mon. A.

32. καὶ, in mg. ab al. m. δὲ Meerm.

Cap. XIII. 1. δὲ, omissum in Mon. AE. Par. C. Vat. Marc. A., delet Meerm.

μ
2. καμβύσου (β infra lineola notato) Mon. D. καμμύσου, quod ex καμυύσου (ita Rehd.) per errorem enatum est, Mon. B. καμβύσσου Par. D. et Mon. C. Deinde ψαμμιτείχου Marc. BC. Sed vid. *Herodot*. Thal. c. 10—12.

3. κατὰ τὴν — — εἰςβολήν]
κατὰ
καὶ τὰ Mon. E. Tum ἐξ ἀῤῥαβίας Par. AC. Laur. B. et Mon. AC. Voc. εἰςβολὴν punctis suppositis deleto in Mon. E. superscriptum legitur συμβολὴν, quod Mon. A. et Marc. A. in contextu, Par. C. et Vat. in marg. habent.

οὗτοι
4. τούτω Par. C. et Vat. Mox ἑκάτερον Mon. D.

5. καὶ γενομένου δὲ Marc. B.
α
καὶ γεν. φ. Marc. C. Tum πείθους Mon. E.

6. γρ. οἱ γενόμενοι Marc. A.

ων
7. ὄντας Mon. E. ὄντων Mon.

ὡς ἕκαστος ἐτύγχανε πεπτωκὼς ἐπὶ παρατάξεως, ἀλλήλων
διέκριναν· καὶ νῦν εἰσὶ δύο θημῶνες ὀστέων, ὁ μὲν Αἰ-
γυπτίων, ὁ δὲ Μηδικῶν [8]). Θαυμάζει τοίνυν Ἡρόδο-
τος [9])· ἔοικε γὰρ ὁ βέλτιστος ἐμπεπελακέναι [10]) ταῖς κε- 77 A
φαλαῖς· τῶν μὲν τὴν ἰσχνότητα καὶ ἀσθένειαν· καὶ γὰρ
ἂν ψηφῖδι [11]), φησί, διατετραναίης βαλών· τῶν δὲ τὸ
παχὺ καὶ στερέμνιον· ἀντίτυποι γὰρ ἀπήντων [12]) αὐτῷ
καὶ σκληραί, καὶ οὐδ' ἂν ὅλη χερμὰς ἐπ' αὐτὰς [13]) ἐξαρ-
κέσειεν, ὥστε κορύνης ἂν δέοι. Αἰτίαν δέ γέ [14]) φασιν,
ἐφ' ἣν ἡμεῖς τὴν πεῖραν ἐκαλέσαμεν μάρτυρα, τῶν μὲν
τοὺς πίλους, τῶν δὲ τὴν ὑφ' ἡλίῳ τροφήν. Εἰ δὲ χα-
λεπὸν μὲν ὁδὸν προελέσθαι διὰ τοσούτων [15]) ἐθνῶν
ὑπερόριον, οὐχ ὅσιον δὲ οὐδὲ λίθῳ πατάξαι νεκροῦ [16])
κεφαλὴν, Ἡροδότῳ δὲ ἀπιστεῖς, οὐκοῦν οἰκέται κἀμοὶ B

A. Verba ὡς ἕκαστος et ἐπὶ παρατάξεως inter vers. habet Par. D.

8. Ita Pariss. Laurr. Barb. Mon. ABCD. Vat. Marcc. Rehd., quibuscum item faciunt Turneb. Lectt. varr. Μήδων vulg. μηδων (superscr. μηδικῶν) Mon. E. μήδων, et in mg. γρ. μηδικῶν Meerm.

9. ἡρώδοτος Mon. E. Vid. *Herodot.* III. 12. ibique *Wesseling.* et *Valcken.* T. V. P. II. p. 11. ed. Schweigh.

10. ἐμπεπλακέναι Par. D. ἐμπελάκεναι Mon. C. ἐμπεπελακέναι, punctis suppositis et superscripto ἐμπαρῳκυνκέναι (sic), Mon. E. ἐμπαρῳκηκέναι, in mg. γρ. ἐμπεπελακέναι Par. C. Item Mon. A. ex corr. s. m.; ἐμπαρῳκηκέναι, in ora γρ. ἐμπεπαλαικέναι Vat. ἐμπεπαρῳνήκεναι, inter vers. γρ. ἐμπεπελακέναι Par. A. et (om. γρ.) Par. B. ἐμπεπελακέναι, inter lin. γρ. ἐμπεπαρῳνηκέναι Mon. B. ἐμπεπαρῳνηκέναι Laur. A. Barb. et Marc. A., item praef. γρ. Meerm. in mg. Corr. tamen in ora Marciani A. ἐμπεπελακέναι. Laur. B. dat ἐμπεπυρῳνηκέναι (sic).

11. ψηφῖδι Laur. B. Mon. BDE. Vat. Rehd. Meerm. ψηφῖσι Mon. C. Mox διὰ τετραναίης cum asterisco ad mg. notato Marc. A. Idem vitium occupaverat Rehd.; post vero accentus supra δια positus in hoc libro erasus est.

12. ἀπάντων (superscr. ά ή) Mon. E.

13. ἐπ' αὐτοὺς Marc. C. Dein κορύναις Mon. E. Pro δέοι Marc. AC. δέῃ.

14. γε om. Marc. C. Deinde φασιν (superscr. η) dant Mon. B. et Meerm. φησιν Laurr. Mon. AC. Par. CD. Vat. Marcc.

15. διὰ τῶν τοσούτων Mon. AE. et Marc. A.

16. ἐχθροῦ (ita et Barb.), in mg. γρ. νεκροῦ Par. B. νεκρῶν Marc. C.

καὶ [17]) συχνοῖς ἄλλοις εἰσὶν ἐν ἄστει Σκύθαι [18]) καὶ Σκυθικῶς ἀνεικότες τὰς κόμας. Τούτοις ἄν τις ἐντείνῃ κόνδυλον [19]), ἀπολώλεκεν. Τὸν ἐν θεάτρῳ [20]) δὲ ἄνθρωπον, ὃς πολλὴν καὶ καλὴν παρέχει τῷ δήμῳ διατριβὴν, ἔξεστι καθ' ἑκάστην ἱερομηνίαν τῷ καταλαβόντι θέαν θεᾶσθαι. Οὗτος ἐστι [21]) μὲν τῶν τέχνῃ φαλακρῶν, οὐ τῶν [22]) φύσει, βαδίζων ἐπὶ τὰ κουρεῖα τῆς ἡμέρας [23]) πολλάκις· πάρεισι δὲ εἰς τὸν δῆμον ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, τῆς κεφαλῆς τὴν ῥώμην ἐπιδειξόμενος [24]), ἢ μηδέν ἐστι δεινὸν τῶν δεινῶν· ἀλλὰ καὶ πρὸς πίτταν [25]) ἀναζέουσαν παραβάλλεται, καὶ διακυρίττεται δεδιδαγμένῳ κριῷ, C πόῤῥωθεν εὖ μάλα τὸν πίτυλον [26]) κατασείοντι· ἐπιλείπει [27]) δὲ τὰ Μεγαρέων κεράμια, τῇ γενναίᾳ ταύτῃ προσκαταγνύμενα· τέμνεται δὲ, καὶ κατατέμνεται [28]), καὶ

17. καὶ om. Mon. C.

18. σκύθαι Mon. A. Dein σκυθικοῦς a m. pr., a r. σκυθικῆς Barb.

19. H. v. a m. r. inter vers. habet Rehd.; in mg. Monacensis A. legitur gl. κολαφισμόν. Tum Laur. B. Par. BCD. Barb. Mon. ABCD. Vat. ἀπολώλεκε.

20. ἐν θατέρῳ primo Rehd.

21. Ita Monacc. et Rehd. οὗτός ἐστι Edd. Turneb. et Petav. 1. 2. οὗτός ἐστιν Pseudo-Petav.

22. αὐτῶν (οὐ supra) Mon. E. ὄντων Meerm.

23. της ἡμετέρας Rehd.

24. ἐπιδειξάμενος (ο supra) Mon. E. ἐπιδειξόμενοι Marc. A. Mox τῶν δεινῶν om. Meerm.

25. πρὸς πίπταν, in mg. πρὸς πίτταν Mon. D. Proxime παραβάλλεται Mon. E. Dein διακηρύττεται Par. A. διακηρύττεται cum obelo Marc. A. neque aliter primo videtur habuisse Rehd., quum ῡ et ῑ supra ras. correcta sint. Margini Monacensis A. adscripta est gl. κερατίζει.

26. Idem liber Monac. in mg. habet gl. κτυπητόν, quae vox in lexicis deest. Tum κατασειούσα Par. A.

27. ἐπιλείπῃ Barb. Dein κεράμεια Marc. A.

28. τέμνηται — — κατατέμνηται Mon. C. Tum idem liber καὶ οὐδὲν ὅ τι ὑφίσταται, οὐ. Ita et Laur. B., omisso tamen οὐ. Sed quod insertum habent verbum ὑφίσταται merum est glossema ex mg. in textum illatum; nam linguae usus flagitaret καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ὑφίσταται. Sana omnino vulgata οὐδὲν (sc. ἐστιν) ὅ τι οὐ, *nihil non* (fit), i. e. *omnia* (fiunt). Vid. *Ast.* ad Plat. Alcib. I. p. 305. Polit. p. 611. et Protag. p. 62. sq. coll. *Kühner.* Gramm. Gr. §. 789. 2.

οὐδὲν ὅ τι οὐ τῶν τοῖς ὁρῶσι[29]) φρίκην φερόντων, ἥ
γε καὶ προσάλλονται[30]) βλαύτης Ἀττικῆς ἀκριβέστερον.
Τοῦτον ἐγὼ τὸν ἄνδρα θεώμενος, τῆς[31]) εὐτυχίας ἐμαυ-
τὸν ἐμακάρισα. Καὶ γὰρ κἂν ἐγὼ ταῦτα πάντα δυναί-
μην· ἀλλ' οὗτος ἐμοῦ τῇ τόλμῃ περίεσι[32])· μᾶλλον δὲ
τοῦτον μὲν εἰς τοῦτο τῆς[33]) τόλμης ἡ πενία προήγα- D
γεν· ἐμοὶ δὲ τῆς πείρας οὔτε[34]) δεῖ, μήτε δέοι· ἀλλ'
ἕτερον αὐτοῦ[35]) τὸ παμμέγεθες ἀγαθόν, ὃ τῶν εἰρημέ-
νων οὐδενὸς ἀπολείπεται. Ἂν μὲν γὰρ ἡ τῆς Πινδά-
ρου[36]) τυγχάνειν εὐχῆς, καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰ-
κείων, ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα, ἀκροα-

29. ὁρῶσιν primo Mon. A.

στήλ
30. προσάλλονται (sic) Mon. E. προσήλονται Par. B. et Barb. προσήλωνται Par. ACD. Laurr. Mon. ABD. Vat. Marcc. AB. προσήλωται Marc. C. Vulgatam lectionem soli tuentur Meerm. Mon. C. et Rehd. Ceterum non est, cur pluralis verbi numerus, qui voce κεράμια regitur, scrupulum moveat, praesertim quum recentioris aetatis scriptores ab antiqua construendi ratione non abhorrerent (vid. *Bernhard.* doctrin. syntax. Gr. p. 418. sq. *Matth.* Gramm. Gr. §. 300. *Held.* ad Plutarch. vit. Aemil. Paul. p. 280.), et quod huncce attinet locum, auctor noster, praegressis verbis τέμνεται καὶ κατατέμνεται, ad quae intell. ἡ γενναία αὕτη κεφαλή, perspicuitatis causa pluralem praetulisse videatur. Pro βλαύτης, quod in Par. B. mutatum est in βλάττης (βλαύττης scribit Meerm.), Barb. habet ἀπὸ ταύτης. Mon. A. et Meerm. in mg.: βλαύτη εἶδος ὑποδήματος. V. ἀκριβέστερον inter vers. supplet Par. D.

31. Artic. Rehd. superscriptum habet. Dein Par. B. et Vat. αὐτόν, in mg. γρ. ἐμαυτόν.

32. περιέστι Meerm.

33. Abest articulus a Mon. BD. Mox Mon. E. Rehd. et Meerm. scribunt προήγαγε.

34. Petav. 2. perperam μήτε pro οὔτε, cuius particulae primam syllabam in Mon. A. r. m. per ras. correxit.

35. αὐτὸ Laur. B. Mon. A. Vat. et in mg. Meerm. αὐτοῦ (ὁ superscr.) Mon. E.

36. In marg. Monacensis A. legitur hoc scholium antiquiore manu adscriptum: Φησὶ γὰρ οὗτος (Olymp. V. 53. seqq. ed. Heyn.; V. 23. ed. Boeckh.):

— — — ὑγί —
ιντα (Cod. ὑγήεντα) δ'
εἴ τις ὄλβον
Ἄρδει, ἐξαρκέων (Cod. ἐπαρκέων)
κτεάτεσσι (Cod. κτεάτεσι), καὶ
Εὐλογίαν προστιθεὶς, μὴ ματεύ-
σῃ θεὸς γενέσθαι.

Vid. *Boeckh.* ad Fragm. Pindar. T. II. P. II. p. 632. Mox ζεῖν pro ζῆν Barb. Dein ἔχομεν Mon. CE. Meerm. et αὐτὸ pro ἀπὸ Mon. E.

ταὶ τῶν δεικνυμένων [37]) καὶ θεαταί. Κᾂν χορηγῆσαι δέῃ [38]) τῇ πόλει, κᾂν ἐπιδόσεις ὁ δῆμος αἰτῇ [39]), χρησόμεθα μεγαλοπρεπῶς τοῖς ὑπάρχουσι [40])· τοῦ δαιμονίου [41]) δὲ ἀντιπνεύσαντος καὶ τῶν ἀλφίτων ἐπιλειπόν- 78 A
των· ὃ μηδενὶ τῶν θείων ἀνδρῶν παραγένοιτο [42])· τὸ γοῦν ἔσχατον ἄπεσι [43]) τῶν κακῶν, ὁ λιμός, οἷς ἅπασιν ἔξεσι θαυματοποιοῖς [44]) εἶναι, καὶ μικρὸν ἀπερυθριάσασιν, ἐν τῷ λογείῳ ἀποδοῦναι καὶ σχεδιάσαι τέχνην θέας ἀξίαν.

14.

Ὅςτις οὖν, ὥςπερ Δίων, οἴεται πρέπειν πολὺ μᾶλλον ἀνδράσιν ἢ γυναιξὶ τὴν κόμην, πῶς οὐ τοῖς οὖσι [1]) καὶ τοῖς φανεροῖς τἀναντιώτατα διατάττεται; Ὃ γὰρ τοὺς ἔχοντας ἀσθενεςέρους ποιεῖ, πῶς εὔλογόν ἐςι τῇ τῶν ἰσχυόντων μοίρᾳ προςνέμειν; Ἀμέλει [2]) δὲ καὶ φύσει καὶ B
νόμῳ διώρισαι· νόμῳ μέν, εἰ μήτε πᾶσι καλὸν [3]) ἡ κόμη τοῖς ἄῤῥεσι, μήτε πανταχοῦ, μήτ' ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς [4]).

37. τῶν γινομένων Laur. B.

38. δέοι Marcc. AC. et a s. m. Rehd. δεήσῃ Laur. B.

39. αἰτεῖ id. Laur.

τοῖς οὖσι
40. τοῖς οὖσι Mon. A. τοῖς ὑπάρχουσι Mon. B.

41. Mon. A. in mg. habet gl. τῆς τύχης. Tum ἀντὶ πνεύματος Mon. C. Deinde ἐπιλιπόντων Laur. B. Mon. ABCD. Par. C. Marc. A.
γρ. ἐπι
ἀπολειπόντων Par. D. ἀπολιπόντων Vat.

42. Ita Par. AC. Laur. B. Mon. A. Vat. Marc. A. παρεγένοιτο (sic) e corr. Meerm. παρεγένετο rell. c. editis.

43. ἀπέςω Laur. B. ὁ λιμός, ἄπεςιν Marc. C.

44. θανατοποιοῖς Barb. Mox ἀπερυθριάσασι Laur. A. Tum pro λογίῳ e Mon. BCD. et marg. Laurentiani A. recepi λογείῳ (Par.
ει
D. habet λογίῳ). Cf. Lectt. varr. ad Thom. M. p. 227., ubi haec
γρ. ἀποδῦναι
Nostri laudantur. Dein ἀποδοῦναι Par. D.

Cap. XIV. 1. Verba οὐ τοῖς οὖσι ab al. m. inter vers. habet Mon. A. ὦσι pro οὖσι et in mg. ῥυτοῖς οὖσι Meerm. Dein φαιδροῖς pro φανεροῖς Mon. C.

2. Marg. libri Mon. A.: τοιγαροῦν· ἀντὶ τοῦ μή σοι μελέτω, ὅτι καὶ φύσει, quae ex Suida videntur esse deprompta.

3. καλὸν πᾶσι Mon. E.

οι οι
4. τῆς αὐτῆς Mon. B. τῆς αὐτῆς Mon. D.

Λακεδαιμόνιοι γὰρ μετὰ Θυρέαν, Ἀργεῖοι δὲ πρὸ Θυρέας [5]) *ἐκόμησαν· συχνὰ* [6]) *δὲ τῶν ἐθνῶν οὔτε νῦν, οὔτε πρότερον· γυναιξὶ δὲ ἀεὶ καὶ πάσαις καὶ πανταχοῦ* [7]) *καλὸν ἐσπουδακέναι περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν τριχῶν· οὐ γὰρ ἐστιν* [8]), *οὔτε γέγονεν, ἥτις* [9]) *ὑπέθηκε ξυρῷ τὴν κεφαλὴν, ὅτι μὴ κατ' ἀπαισιόν τινα καὶ ἀποτρόπαιον συμφοράν· εἰ δή τι καὶ τοιοῦτον ὁ χρό-* C *νος ἤνεγκεν· ἐγὼ* [10]) *γὰρ οὔτε εἶδον, οὔτε ἤκουσα. Ὁμολογεῖ δὲ καὶ* [11]) *ἡ φύσις τῷ νόμῳ· γυνὴ μὲν γὰρ* [12]) *οὐδεμία τῶν ἐξ αἰῶνος ἀναδέδεικται φαλακρά· καὶ οὐκ ἐρεῖς ὡς οἱ κεκρύφαλοι* [13]) *κρύπτουσιν· αἱ γὰρ κωμῳδίαι καὶ διὰ τούτων ὁρῶσιν* [14])· *εἰ δὲ τριχοῤῥυής τις ἐγένετο, νόσον τινὰ ταύτην νοσεῖ* [15]), *καὶ δι' ἐλαχίστης ἐπιμελείας εἰς τὸ πεφυκὸς ἐπανέρχεται· ἀνδρῶν δὲ* [16]), *οὓς*

5. Ita c. vulgatis libris Codd. Rehd. et Meerm. *μετὰ* [*αἱ*] *Θυρέαν — πρὸ* [*αἱ*] *Θυρέας* Par. D. *μετὰ Θυραίαν — πρὸ Θυραίας* rell. De qua scripturae discrepantia vid. *Wass.* et *Duker.* ad Thucyd. IV. 56. T. III. p. 435. Bip. Sed praestat vulgata. Vid. *Tzschuck.* ad Strab. T. III. p. 251. sq. et *Siebelis* ad Paus. T. I. p. 238. Tum *ἐκόμισαν* Marc. A. et primo Mon. C. et Marc. C. Respexit nimir. auctor noster *Herodot.* I. 82.

6. *συχνοὶ* e corr. Par. B. *συχνοῖ* Barb.

7. *πανταχῇ* Laur. B.

8. Ita sponte scripsi pro *οὐ γὰρ ἐστιν*, quod vulg. habetur. *οὔτε γὰρ ἐστιν* dat Laur. A.

9. *εἴ τις* Meerm. et Mon. E. Item Rehd. in contextu, in marg. ab al. m. *γρ. ἥτις.* Mox Laur. B. *τῷ ξυρῷ.* Pro *ὅτι μὴ* vulg. exstat *ὅ, τι μή.* In annotationibus *σφάλματι μνημονικῷ* Petavius scripsit *εἰ μή.*

10. *ἐγὼ μὲν* Laur. B. Dein *οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἤκουσα* Par. C. Vat. Marc. A. *οὔτ' ἤκ.* Item legitur in Mon. C.

11. *καὶ* Meerm. ab al. m. in mg. habet.

12. Pro *μὲν γὰρ* est *δὲ* in Mon. C. *μὲν* om. Marcc. BC. et *γάρ*, quod Marc. A. delet, Mon. AE. Tum *οὐδὲ μία* scribit Mon. C. *τῶν ἀπαιῶνος* Laur. B. Ceterum vid. *Aristot.* Hist. anim. III. 11. Vol. I. p. 518. col. 1., l. 30. ed. Bekker.

13. Margini Monacensis A. ad[*α*]dita est gl. *σουδάριον.*

14. *ὁρῶσιν καὶ δι' ἐλαχίστης* intermediis omissis exhibet Marc. B. Eadem lacuna est in Marc. C.

15. *νοσεῖ* [*νόησον*] Mon. E. *νόσει*, in mg. *γρ. νόησον* Par. C. et Vat. *νόησον* (ita et Mon. A.), in ora *γρ. νοσεῖ* Marc. A. Mox *ἔρχεται* Laur. B.

16. *δ'* Meerm. Idem infra *ἔφασαν.*

καὶ ἄξιον ἄνδρας καλεῖν, οὐ ῥᾴδιον εἰπεῖν, ὅστις οὐκ ἔφθασεν εἰς τοῦτο τῆς φύσεως. Δι' αὐτὸ [17]) γὰρ τοῦτο D
καὶ δοκεῖ τέλος εἶναι τῆς φύσεως, εἰ καὶ μὴ [18]) πᾶσιν ἐπιτυγχάνεται. Ὥσπερ δὲ γεωργῶν παῖδες ἀπὸ τῆς ὁρμῆς τῶν ὑγιαινόντων φυτῶν συνιέντες [19]), ὡς εἰς ὀρθὸν αἱρεσθαι βούλεταί τε καὶ πέφυκεν, ὅσα μὴ [20]) πρὸς τοῦτο παρ' ἑαυτῶν ἐξισχύει, κοντοῖς αὐτὰ καὶ χάραξιν ὑπερείδουσιν· οὕτως, ἐπειδὴ πεφήνασιν [21]) ἅπαντες, ὧν ἡ φύσις ἀρίστη, παραπλησίως ἐμοὶ διακείμενοι, ξυρῷ [22]) τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας ἐπανορθωτέον καὶ βοηθητέον ἂν εἴη τῇ φύσει.

15.

Λακεδαιμονίων μὲν οὖν ἄξιον μεμνῆσθαι, πρὸ τῆς 79 A
ἐν Θερμοπύλαις μάχης ἠσκηκότων [1]) τὰς τρίχας, ἣν δι' αὐτὸ τοῦτο καλεῖ μεγάλην, ὅτι Λακεδαιμόνιοι πρὸ αὐτῆς ἐκτενίσαντο, ὧν οὐδεὶς ἐπὶ τῷ πονηρῷ τούτῳ σημείῳ περιεγίνετο. Λέγω δέ, οὐκ ἀναμιμνήσκων τῶν εἰρημένων, ὅτι τρίχες κἂν [2]) τοῖς ζῶσιν ἐστι νεκρόν, ἀλλ'

17. Praepositionem δι' in textu omissam Par. C. et Vat. in mg. habent. Verba γὰρ τοῦτο absunt a Mon. E. τοῦτο in Par. D. intercidit.

18. καὶ εἰ μὴ Laur. A.

19. Ita pro συνιέντες, quod Rehd. a corr. m. habet, scripsimus e Par. ACD. Laurr. Barb. Mon. ABCD. Vat. Marcc. In Mon. B. superadditum ἢ συνιέντες. Quod sequitur ὡς deest in Par. A.

20. ὅσα δὲ μὴ Marc. A. Pro δὲ in Mon. A. comparet rasura. Mox παρ' αὐτῶν Marc. C., παρ' ἑαυτῷ (sic) Meerm. Deinde ἰσχύει Mon. A. In Meerm. ἐξισχύει recentiore manu corruptum est in εἰσχύει. Tum inverso ordine legitur κοντοῖς καὶ χάραξιν αὐτὰ ὑπ. in Par. et Vat.

21. πεφύκασιν Mon. C.

22. ξηρῷ Mon. C. Proxime οὐχ abest a Par. A.

Cap. XV. 1. ἠσκηκόσι Marc. C. Cf. Cap. III. p. 65. A. Mox δι' in ras. habet Mon. A.

2. κἂν vulg. Pro ἐστι, quod a praedicato pendet, scribitur εἰσὶ in Laur. B. Mon. A. Par. C. Vat. Et ita a corr. m. habent Laur. A. Marc. A. et Meerm. c. marg. sec. Ed. Petavianae, neque aliter legit *Hadr. Iunius* in Codice quodam laudato in Comment. de coma cap. 4. p. 494., ubi hunc locum in censuram vocavit; ὅτι, superscripto ἐστι, dat Mon. B. ὅτι est in Par. B. Barb. et Mon. D. De seqq. vid. *Aristot.* Hist. anim. III. 11. Vol. I.

ὅτι τεθνεώτων αὔξουσι· τοῦτο γὰρ ὑπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θεραπευτῶν εἰς πάντας διατεθρύληται [3]), καί τις ἐν χρῷ κουρίας ἀποθανὼν, εἰς νέωτα κόμην καὶ πώγωνα βαθὺν ἤνεγκε. Τούτους μὲν οὖν εἵλκυσεν εἰς τὸν λόγον, οἳ κάλλιςα τῶν Ἑλλήνων ἀπέθανον· τῶν δὲ τὰς B καλλίςας τε καὶ μεγίςας [4]) νίκας ἀνῃρημένων, καὶ τιμωρησαμένων ὑπέρ τε τούτων αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος [5]) τὸν βάρβαρον ἑκὼν ἐπιλανθάνεται. Λέγω δὲ [6]) Μακεδόνας τε καὶ τοὺς Ἀλεξάνδρῳ συναναβάντας Ἕλληνας, ὧν οὐκ ἐγίνοντο μόνοι Λακεδαιμόνιοι. Οὗτοι πρὸ τῆς ἐν Ἀρβήλοις [7]) μάχης, ἣν δικαιότερον ἄν τις μεγάλην προσαγορεύσειε, πείρᾳ μαθόντες ὅτι πονηρὸν ςρατιώταις αἱ τρίχες [8]), πανδημεὶ ξυράμενοι, μετὰ θεοῦ καὶ τύχης καὶ ἀρετῆς εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα C συνέςησαν. Ἐπράχθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας ἡ διαβολὴ τῶν τριχῶν, ὡς ὁ τοῦ Λάγου [9]) Πτολεμαῖος ξυνέγραψεν [10]), ὅς, ὅτι μὲν παρῆν [11]) τοῖς δρωμένοις, ἠπίςατο·

p. 518. col. 2. l. 20 — 25. ed. Bekk.

3. Ita Pariss. AB. et Laur. A. *διατεθρύλληται* rell. c. editis. Pro *κουρίας* Par. B. scribit *κουρείας*. Mox *ἤνεγκεν* Par. B.

4. *μεγάλας* Mon. BD.

5. Praepositionem om. Mon. C. Par. C. et Vat. Tum Laur. B. habet *λανθάνεται· μακεδόνας τε λέγω καί*.

6. Particula *δὲ* (Meerm. scribit *δὴ*) abest a Par. A.

7. *ἐν ἀρβύλῃ* Marcc. BC. Mox *προσαγορεύσειεν* Mon. BD.

8. *αἱ τρίχες* in Meerm. r. m. delevit et ad mg. adscripsit *ἡ κόμη*, quod Mon. E. item in mg., Mon. autem A. in contextu habet. Tum Barb. et Rehd. *πανδημί*, Meerm. *πανδημεῖ* (sic). Dein *ξηράμενοι* Mon. E. Mox pro *τύχης* *Bevingius* sine causa coni. *τέχνης*.

9. Articulum *ὁ* ab al. m. habet Rehd. Dein *λαγοῦ* Marcc. BC. *λόγου* Barb. Item primo Rehd., e corr. *λάγου*. Par. A. Mon. A. Vat. *λάγῳ*. Marc. A. *λαγῷ*.

10. Ita Laur. B. et quem Noster haud dubie respexit, *Arrianus* Expedit. Alexandr. Prooem. *ξυνέγραφεν* scribunt Pariss. Laur. A. Barb. Mon. BCD. Marcc. AB. *ξυνέγραφε* Vat. *συνέγραψεν* habent Edd. *συνέγραψεν* (*φ* deleto) Rehd. *συνέγραψεν* Meerm. *συνέγραφεν* Mon. A. *συνέγραφε* Marc. A.

11. Quod a Laur. B. aberat *παρῆν* sec. m. ante *ἠπίςατο* inter vers. restituit.

ὅτι δὲ βασιλεὺς ἦν, ὁπηνίκα συνέγραψεν [12]), οὐκ ἐψεύδετο.

16.

Ἀνὴρ Μακεδὼν [1]) κόμην τε ἀνεικὼς [2]) εἰς τὸ περιττὸν καὶ γένειον βαθὺ καθεικὼς ἐπ' ἄνδρα Πέρσην ἱφέρετο· συμφρονήσας δὲ [3]) ὁ Πέρσης, καίπερ ὢν ἐν δεινῷ, γέῤῥον μὲν ἐκεῖνο [4]) καὶ ξυςὸν ἀφίησι τῶν χειρῶν, ὡς οὐχ ἱκανὰ ταῦτα τῷ Μακεδόνι· ἄττει δὲ ὁμόσε, D καὶ φθάσας εἴσω τῶν τοῦ πολεμίου ὅπλων γενέσθαι, λαμβάνεται τοῦ πώγωνος καὶ τῆς κόμης, κᾆθ' οὕτω [5]) καταβάλλει ςρατιώτην ἄμαχον, τριχὶ δίκην ἰχθύος ἐφελκυσάμενος· πεσόντα δὲ ἤδη κατακαίνει, τὸν ἀκινάκην σπασάμενος. Εἶδε δή [6]) τις καὶ ἕτερος Πέρσης, καὶ μάλα ἄλλος καὶ ἄλλος, καὶ ταχὺ μὲν ἅπαντες ἦσαν ῥιψάσπιδες, ταχὺ δὲ ἄλλος ἄλλον κομήτην ἀπολαβόντες [7]), ἀνὰ τὸ πεδίον ἐδίωκον· παρῄει [8]) γὰρ ὥςπερ σύνθημα διὰ τοῦ Περσικοῦ ςρατεύματος, ὅτι ἄνδρες οὗτοι θριξὶν ἁλώσιμοι. Μόνον οὖν, ὡς εἰκὸς, ὅσον φαλακρὸν 80 A ἦν τῆς Ἀλεξάνδρου φάλαγγος, συντεταγμένον [9]) διέμεινεν. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπορίᾳ συνείχετο, γυμνοῖς ἐξισάμενος οἷς ὡπλισμένοις [10]) ἦν ἀνυπόςατος, κᾂν αἰ-

12. συνέγραφεν Marc. C. ξυνέγραφεν Par. C. et Vat., unde et hic legendum videtur ξυνέγραψεν. — οὐκ ἐψεύδετο] Cf. *Arrian.* l. c. §. 3.

Cap. XVI. 1. Vid. *Plutarch.* Thes. c. 5. et Apophthegm. Regg. et Imperatt. p. 180. B. *Polyaen.* Strategem. IV. 3, 2.

ὡς
2. ἀνείκων Par. D. ἀνείκων Par. AB. Laur. B. Barb. Mon. D. Rehd.
η
et Turneb. Lectt. varr. ἀνείκων Mon. B. ἀνήκων Mon. ACE. Par. C. Vat. Marcc. Meerm. et a s. m. Laur. A. Dein ἐς τὸ π. Marcc. AC. Artic. om. Mon. ACE. una cum Par. C. Mox καθεικὼς in Laur. A. perperam mutatum in καθηκώς.

3. δ' Mon. C. Proxime ἐν δεινοῖς id.

4. ἐκείνῳ Marc. A. In seqq. abest articulus a Mon. C.

5. οὕτως Mon. A. Par. C. Vat. Marc. A.

6. δὲ Mon. C. Tum id. c. Marc. A. καὶ om.

7. ἀπολαβόντες κομήτην Mon. A.

8. παρείη Mon. BD.

9. ξυντεταγμένον Mon. C. διέμενεν Petav. 1. 2.

10. ὡπλισμένος Par. C. et Mon.

σχρῶς ἀνέλυσεν ἐπὶ Κιλικίας Ἀλέξανδρος, πᾶν ἐγένετο τοῖς Ἕλλησι καταγέλαστος, τῇ τριχομαχίᾳ [11]) κεκρατημένος· νυνὶ δέ· μοιρίδιον [12]) γὰρ ἦν ἤδη τοῖς Ἡρακλείδαις τοὺς Ἀχαιμενίδας παραχωρῆσαι τῶν σκήπτρων· ταχὺ συνείς τι τοῦ δεινοῦ [13]), κελεύει μὲν ἀνακλητικὸν [14]) ἠχῆσαι τὰς σάλπιγγας· ἀπαγαγὼν δὲ ὡς πορρωτάτω, καὶ καθίσας ἐν καλῷ τὸν στρατὸν, ἐπαφίησιν αὐτῷ [15]) B τοὺς κουρέας. Οὗτοι μὲν οὖν δώροις ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀναπεισθέντες [16]), πανδημεὶ τοὺς Μακεδόνας ἐξύρησαν. Δαρείῳ δὲ [17]) καὶ Πέρσαις οὐκέτι τὸ πρᾶγμα κατ' ἐλπίδας ἐχώρησε· μὴ γὰρ οὔσης ἔτι λαβῆς πρὸς πολὺ καλλίους ἀγωνιστὰς τοῖς ὅπλοις ἐκρίνοντο [18]).

17.

Κόμη τοίνυν οὔτε ποιεῖ φοβερούς, οὔτε δείκνυσιν, εἰ μή γε [1]) τῶν βρεφῶν εἰσὶ μορμολύκεια. Ἐπεὶ τούς γε στρατιώτας ὁρῶμεν ἐν ᾧ δεῖ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, κράνη περικειμένους [2]). Τὸ δὲ κράνος οὐδὲν ἀλλ' ἢ [3])

C. Mox αἰσχρὸς Marc. C. Dein κοιλίας, e corr s. m. κιλικίας Barb.

τριχομαχίᾳ
11. τριχομανίᾳ Mon. B. τρι-
χ
χομανίᾳ Mon. C. τριχομανίᾳ, nmiarg. τριχομαχίᾳ Mon. D. c. Meerm. τριχομανίᾳ vulg. Ita et Mon. A.; sed ν s. m. in ras. positum est. τριχομενίᾳ scribit Mon. E. Quod recepi τριχομαχίᾳ iam coni. *Piersonus* ad Moer. Attic. p. 407. et *Wakefield.* Silvv. critt. P. IV. p. 183.

ἦν
12. μοι ῥᾴδιον Barb. Tum ἤδη Laur. A. Partic. ἤδη, quae in Par. C. superscripta legitur, Marc. A. om. Dein ἐχαιμενίδας Rehd. et Mon. E.

13. συνείστησε (sic) Barb. συνεὶς τοῦ δεινοῦ (vacuo post ras. relicto) Laur. B. τι om. Mon. BD. τὸ τοῦ δ. suspicabatur *Wakefieldius* l. c.

14. τὸ ἀνακλητικὸν Par. A. Mon. AE. Marc. A. Articulum ab al. m. in mg. habet Meerm.

15. αὐτοῦ primo Rehd.

16. ἀναπετασθέντες Mon. C Dein πανδημεῖ Barb. πανδημί, in mg. ab al. m. πανδημεὶ Rehd. Mox ἐξήρησαν primo Mon. C.

17. δὴ Mon. E. Tum οὐκ ἔτι Laur. B. et Mon. C. Deinde κατ' ἐλπίδας τὸ πρ. Laur. B. c. Marc. C.

ο
18. ἐκρίναντο Barb.

Cap. XVII. 1. εἰ μή τε Mon. D. Pro vulg. μορμολύκια scripsi μορμολύκεια praeeuntibus Laur. B. Monacc. Par. CD. Vat. Marc. A. Rehd.

2. παρακειμένους Barb.

3. Ita Par. ACD. Laurr. Mon.

κατὰ τοὔνομα καὶ τὸ πρᾶγμα χαλκοῦν [4]) κρανίον ἐστίν. C Εἰ δὲ ἵππων θριξὶν ἐνσκευάζονται, οἷς μὲν ὑπῆρξεν [5]) ἀμφιέσασθαι κράνος, ἴσασι περὶ τοῦ σχήματος· διδακτέον δ' ἂν [6]) εἴη τοὺς οὐκ εἰδότας, ὡς ὄπισθεν σκευάζονται στοιχηδὸν διατεθείσαις θριξὶ μεταξὺ τοῦ πίλου καὶ τοῦ κράνους. Ἐπεὶ τήν γε κυρτὴν ἐπιφάνειαν οὐδ' ἂν Ἥφαιστος ἐγκρατῆ τριχῶν ἀπεργάσαιτο· ἔχουσα δὲ ὥσπερ ἔχει, φαλάκρας ἀκριβεστάτην εἰκόνα παρέχεται. Ταύτῃ καὶ καταπληκτικώτατόν ἐστιν ἁπάντων, ὅσα στρατιώταις [7]) περίκειται. Ὁ γοῦν Ἀχιλλεὺς [8]) ἀναθαρσῆσαι τοὺς Τρῶάς D φησιν, οὐχ ὅτι τῆς κόμης οὐχ ὁρῶσιν αἰωρουμένην τὴν σόβην· ἀλλὰ πῶς λέγει;

— — — οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον [9])
Ἐγγύθι λαμπομένης.

Τὸ γὰρ ἀποστίλβον αὐτῆς καὶ λεῖον, αὐτὸ τοῦτο φαλάκρα τε ἂν εἴη [10]) καὶ φόβητρον. Εἰ δὲ [11]) Ἀχιλλεὺς ἐκόμα· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτό φησι· νέος γὰρ ἦν, ὀπη-

ABCD. Vat. οὐδὲν ἀλλ' ἢ Rehd. οὐδ. ἀλλ' ἢ (sic) Barb. οὐδὲν ἄλλο ἢ rell. c. editis.

4. χαλκοῦ Mon. C.

5. μὲν om. Pseudo-Petav. ὑπῆρξεν praebuerunt Codd. omnes, exceptis Rehd. Meerm. et Mon. E., qui c. editt. habent ὑπῆρχεν.

δ' ἂν
6. γὰρ Barb. Post εἴη Vat. addit καί. Qui sequitur articulus abest a Mon. C. Mox scribitur ὄπισθε in Mon. A. et Rehd. σκευάζονται om. Mon. BD. Dein Par. C. et Vat. exhibent στιχηδόν. Mox πύλου Meerm. et primo, ut videtur, Mon. A.

7. στρατιώτης Laur. AB. Dein παράκειται, a r. m. περίκ. Barb.

8. ἀχιλεὺς Meerm. Tum ἀναθαρσῆσαι (sic) Mon. E. ἀναθαρρῆσαι Mon. A. ἀναθαρσίσθαι (sic) Barb. De re vid. Il. XVI. 69. sq. Mox ἰωρουμένην pro αἰωρ. male scribit Laur. B.

9. λεύσουσι Par. ABD. Laurr. Barb. Mon. BCDE. Marcc. Rehd. Meerm. Sed vid. *Heyn.* ad Il. T. II. p. 150 et 163. *Boissonad.* ad Nicet. Eug. p. 302. *Buttmann.* Gramm. Gr. ampl. T. I. p. 384. *Bachmann.* ad Lycophr. Alex. v. 52, 86, 216, 990, 318. Inverso ordine Mon. BD. et Marcc. BC. scribunt λεύσουσι κόρυθος. Pro vulg. μέτωπα restitui μέτωπον ex Par. AC. Laurr. Mon. ABCD. Vat. et Marcc. BC. Ita legitur etiam in *Homer.* Il. XVI. 70. μέτωπα (ων) exstat in Marc. A., μίθωπα (ον) (sic) in Mon. E.

10. εἴη, utpote primo neglectum, Meerm. a corr. m. in mg. habet.

11. δ' Mon. C. Dein ἀχιλεὺς

νικα καὶ ὀξύῤῥοπος ἦν εἰς ὀργὴν, οὐδέπω χωρούσης
τῆς ἡλικίας οὔτε ψυχῆς, οὔτε σώματος τελειότητα. Νέῳ
δὲ εἰκὸς ἀναζεῖν [12]) καὶ τὴν κεφαλὴν οἶμαι θριξὶ, καὶ
θυμῷ τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ὥςπερ [13]) ὐκ ἐπαινεῖται δι' A 81
Ἀχιλλέα περὶ ψυχὴν ὁ θυμὸς, οὕτως οὐδὲ περὶ σῶμα
ἡ κόμη τῶν θαυμαςῶν. Καίτοι συγχωρῶ Θέτιδος ὄντα
κράτιςα φῦναι πρὸς ἅπασαν ἀρετὴν, καὶ γνώμην ἀπο-
φαίνομαι περὶ Ἀχιλλέως, εἰ περιεγένετο, φαλάκρας τε
ἂν [14]) αὐτὸν καὶ φιλοσοφίας οὐκ ἀμοιρῆσαι. Καὶ νέος [15])
ὢν, ἀμωςγέπως ἰατρικῆς τε καὶ μουσικῆς ἥπτετο, καὶ
πρὸς ἃς [16]) εἶχε τρίχας, οὕτω δυςχερῶς εἶχεν, ὡς ἱεροῖς
ὁσιωθείσας ἠρίοις ἀπάρξασθαι. Ἐπεί τοι καὶ Σωκρά-
την αὐτὰ ταῦτά φησιν Ἀριςόξενος [17]), ὡς φύσει γεγό-
νει [18]) τραχὺς [εἰς] ὀργὴν, καὶ, ὁπότε κρατηθείη τῷ πά- B
θει, διὰ πάσης ἀσχημοσύνης ἐβάδιζεν. Οὐ μὴν οὐδὲ
Σωκράτης πω τότε [19]) φαλακρὸς ἦν, πέντε καὶ εἴκοσιν

Meerm. idque constanter. In seqq. post ὀξύῤῥοπος abest ἦν ab eodem libro.

12. ἀναζῆν Par. A. Mon. BD.
εῖν
Vat. et primo Laur. B. ἀναζῆν Mon. C. In proximis pro vulg. τῆς καρδίας Codd. omnes praebuerunt τὴν καρδίαν, quod iam coniecerat *Bevingius*.

ὥς
13. ὅπερ Mon. E. Mox παρὰ ψυχὴν, e corr. περὶ φ. Barb. Articulum ante κόμη, quem flagitant verba praegressa ὁ θυμὸς, de meo addidi.

14. Particulam ἂν in Mon. C. omissam Laur. A. inter vers. a s. m. habet. αὐτὸν ἂν scribit Par. D.

15. νέως Mon. C. Dein ἀμωςγέπως Mon. BD. Distinctionis notulam post h. v. ponit Rehd.

ἃς
16. ἀεὶ Mon. E. Tum οὕτωσ Meerm. Dein ἰατροῖς, superscripto ἱεροῖς, Barb. ἱερεῖς Marc. C. Mox ἠρείοις idem liber. Vat. addit gl. κενοταφίοις. Par. B. ἀρπάξασθαι, a corr. m. ἀπάρξασθαι.

17. Vid. *Mahne* Diatrib. de Aristoxeno, philosopho Peripatetico, in Thesaur. crit. nov. T. I. p. 58. sqq. et *Luzac.* Lectt. Att. p. 244. sqq. et 290. sq.

18. Ita Par. C. Vat. Marc. A.
οι
Meerm. Mon. E. γεγόνει a pr. m. Rehd. ἐγεγόνει Mon. A. ἐγεγόνοι (sic) Marc. C. γεγόνοι vulg.
γρ.
γεγόνοι Meerm. in mg.; γέγονα Mon. C. γέγονε *Mahne* l. c. Praepositionem ante ὀργὴν in Codd. Par. AB. Laurr. Barb. Mon. BD. omissam uncis inclusi, utpote haud necessariam.

19. Ita ex corr. Mon. A. et Rehd. πώποτε Par. B. c. Barb. Mox
ἔτη
ἐτῶν Barb. ἐτῶν Mon. A. et in mg. ab al. m. Meerm.

ἔτη γεγονὼς, ὁπηνίκα Παρμενίδης καὶ Ζήνων ἧκον Ἀθήναζε, ὡς Πλάτων φησὶ [20]), τὰ Παναθήναια θεασόμενοι. Ἀλλ' εἴ τις ὕστερον ὡς περὶ χαλεποῦ τοῦ Σωκράτους, ἢ ὡς περὶ κομήτου διελέγετο, πολὺν [21]) ἂν οἶμαι τὸν λέγοντα παρὰ τοῖς εἰδόσιν ὀφλῆσαι κατάγελων· ὡς οὗτός [22]) ἐστιν ὁ τῶν πώποτε πεφιλοσοφηκότων φαλακρότατός τε ὁμοῦ καὶ πρᾳότατος. Μὴ δὴ [23]) καταδίκαζε C κόμην τοῦ ἥρωος· ἐν ᾧ γὰρ [24]) διαλέγῃ περὶ αὐτοῦ, μειράκιον ἦν, οὔπω πρώην [25]) ἐξ ἐφήβων γενόμενον. Καὶ σὺ μὲν οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὅτῳ ποτὲ τεκμηρίῳ χρώμενος [26]) ἀποφαίνῃ περὶ τῶν Ἀχιλλέως τριχῶν, ὡς κἂν [27]) τὸ γῆρας αὐτοῦ περιέμειναν· ἐγὼ δὲ, ὡς οὐκ ἂν περιέμειναν [28]), ἔχω πολλὰ, τὸν πατέρα, τὸν πάππον· εἶδον γὰρ, εἶδον εἰκόνας· τὸ [29]) συγγενῆ γεγονέναι θεῶν. Ἅπαξ δὲ εἰρημένον ἀρκεῖ περὶ τοῦ σχήματος τῶν θεῶν.

18.

Τί οὖν ὥσπερ ἑρμαίου [1]) λαβόμενος ἔχῃ
— — — ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα [2]); D

20. Vid. *Plat.* Parmenid. p. 127. B. et Theaetet. p. 183. E. coll. *Ast.* in libro, cui titulus est: Platons Leben und Schriften p. 246. seqq. et *Socher.* in eiusdem argumenti libro p. 279.

21. πολλὴν Petav. 2. Mox τὸν καταγέλων Par. A.

22. ὡς καὶ οὗτος Rehd. Deleta tamen particula καὶ a pr. m. οὕτως Meerm. Proxime φαλακρὸς Par. A.

23. δὲ Mon. E. Tum καταβάδιζε Par. B. c. Barb. κώμην Mon. E.

24. γὰρ, quod Rehd. et Mon. E. omittunt, ab al. m. habet Meerm.

25. In Laur. B. per compendium scriptum est πατήρ.

ω
26. χρησάμενος Laur. B.

27. κἂν a s. m. per ras. habet Mon. A. κὰν Mon. C. καὶ Marc. A. Dein τῷ γήρᾳ Laur. B.

28. Verba ἐγὼ, ὡς — περιέμειναν desunt in Par. B. et Barb.

29. Ita per ras. correctum in Mon. A. et Rehd. τῷ exhibent Par. A. et Marc. AB. τὸν Par. B. c. Barb. τῶν Mon. C. Tum συγγενεῖς Laur. A. (a s. m.) et Marc. BC.

Cap. XVIII. 1. Ita Par. AC. Laur. B. Mon. AC. Vat. Marc. A, et e corr. Mon. E. ἕρμαιον rell. c. editis. λαβόμενος e λαβὼν correctum in Mon. C.

2. πηλείονα Par. BC. Vid. Il. I. 197.

Ὅλως δὲ διά τί [3]) τεμάχιον ἐκφέρεις, ἀλλὰ μὴ πάντα τὸν στίχον ἕλκεις [4]) εἰς μέσον; Οὐκοῦν ἐπεὶ μὴ σύ [5]) βούλει, τοῦ παρ' ἡμῶν αὐτὸ γενέσθαι σὺ τὴν ἀνάγκην ἐποίησας.

Στῆ δ' [6]) ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα.
Εὖγε, ὦ Δίων, ὡς οὐ παρελκούσας ἀφῄρησαι συλλα-
βὰς, ἀλλ' ἐν αἷς ἅπαν ἔνι [7]) τοὐναντίον ᾧ βούλει. Ἐν-
τεῦθεν ἐγὼ μαντεύομαι [8]) κἂν τούτῳ τῆς ἡλικίας Ἀχιλ-
λεῖ φαλάκρας μετεῖναι. Ἤκουσα [9]), φησὶν, ἡ θεὸς ὄπι- 82 A
σθεν αὐτοῦ, τῆς κόμης ἐλάβετο. Ἀλλὰ κἂν ἐμοῦ [10])
τις, ἀλλὰ κἂν αὐτοῦ Σωκράτους, κἂν [11]) τοῦ γεραιτά-
του τῶν Ἑλλήνων ὄπισθεν λάβοιτο· ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν [12])
ὑπολείπεται τὰ τῆς ἐπικήρου φύσεως σύμβολα· οὐ γὰρ
οὔτε [13]) ἀνθρώπινόν ἐστιν, οὔτε δαιμόνιον ἀγαθὸν, ἀλλὰ
θείας ἄντικρυς καὶ μοίρας καὶ φύσεως, εἰς τὸ παντελὲς [14])
ἀπηλλάχθαι τῆς πρὸς τὸ θνητὸν κοινωνίας.

3. διατί Barb. Monacc. Vat. Rehd. Meerm. Deinde τιμμάχιον Mon. BCD. Par. C. Vat. Marc. A., item a s. m. Barb. et in mg. Meerm.

4. ἕλκης Par. B. Barb. Rehd. Mon. E. Meerm.

5. σὺ μὴ Mon. AE. Par. C. Vat. Marc. C. Tum αὐτό πως Mon. AE.

6. δὲ Mon. C. ὄπιθε Marc. B. ὄπισθε Mon. A. ὄπισθεν Par. C. Marcc. AC. Mon. E. Item primo Rehd.; post vero σ̄ erasum. ὄπισθεν Vat. Dein πηλείονα Par. BC., ut supra.

7. ἐνὶ Meerm. et Mon. E. Pro ᾧ Laur. A. Par. BD. Barb. Mon. BD. exhibent ὅ. At Par. AC. Laur. B. Mon. A. Vat. Marcc. AC. et in mg. Mon. E. scribunt οὗ, quod aeque probatur, atque ᾧ, quum vox ἐναντίος modo cum dativo, modo cum genitivo construi soleat. ἡ legitur in Mon. C., ᾗ in Marc. B.

8. μαντεύσομαι Rehd. et Mon. E. Dein κἂν recte Barb. Mon. ABCD. Rehd. κἂν Mon. E. κᾀν Turneb. κᾂν Petav. 1. 2. Mox τοῦτο Barb. et Mon. C. ἀχιλεῖ Mon. E.

9. Additur gl. ἐλθοῦσα in Par. A. ὄπισθεν (ὄπισθεν scribunt Mon. C. et Meerm.) pro ὄπιθεν receptum e Par. A. Barb. Mon. AE. Meerm.

10. ὁμοῦ Mon. C. Quod subsequitur ἀλλὰ in Laur. B. Mon. AE. et Par. D. intercidit.

11. Fort. ἀλλὰ κἂν. Dein ὄπισθεν praebuerunt Par. AC. Laur. B. Mon. ACE. Vat. Marcc. AC. ὄπισθεν, ut supra, Meerm. ὄπιθεν vulg. ὄπιθε Rehd.

12. ὑμῖν Par. B. Mox artic. τὰ om. Mon. AE.

13. οὔτ' Par. C. et Vat. Tum ἐστὶ Mon. C.

14. *Bevingius* deleri vult arti-

Στῆ δ' ὄπιθεν 15), ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα.
Ἵνα λάβοιτο τῆς κόμης, ὄπισθεν 16) ἐςη, ὡς οὐκ οὔσης B
ἐκ τοῦ προσθίου 17) λαβῆς.

19.

Ὅλως δὲ ἀγαθὸν μὲν 1) οὐδὲν ὑπὲρ φύσεως τῶν τριχῶν ἔνι τῷ Δίωνος λόγῳ. Καίτοιγε 2), εἴπερ ἦν ἐν τῷ πράγματι, Δίων ἂν 3) ἐξεῦρεν αὐτὸ, καὶ, εἰ σμικρὸν ἦν, Δίων ἂν αὐτὸ μέγιςον ἔδειξεν, ὃς καὶ νῦν οὕτω πόῤῥωθεν ἐξευρίσκει μὲν Λακεδαιμονίους οὐδὲν ὄντας πρὸς ἔπος· οὔκουν 4), ὅσα γε καὶ ἄλλῳ δοκεῖν· Ὁμήρου δὲ ἐξαψάμενος, ὥςπερ 5) ἱερᾶς ἀγκύρας, ἔχεται μέχρι τελευτῆς τοῦ βιβλίου· οὕτω δὲ ἀδίκως πανὺ καὶ ῥητορικῶς χρῆται τῷ λόγῳ, ὥςτε νῦν μὲν ἀπέκοψεν, ὥςπερ νόμου, τοῦ ςίχου· ἑτέρωθι δὲ οὐκ ὄντων C
ςίχων 6), ὡς ὄντων, μέρη μαρτύρεται. Ἕκτορος γὰρ ἄντικρυς καταψεύδεται, μᾶλλον δὲ Ὁμήρου 7) τὰ περὶ

culum. Sed scribendum potius c. Codd. Laur. B. Par. C. et Vat. παντελὶς pro vulg. παντελῶς.

15. ὄπιθεν Meerm. ὄπισθεν Par. AC. Laur. B. Mon. AC. Vat. ὄπισθε Rehd. Sed posthac σ erasum. Mox δὲ om. Barb. Tum κώμης scribit Mon. E. Idem c. Par. C. πηλείονα.

16. Ita Par. AC. Laur. B. Mon. ACE. Vat. Marc. C. Rehd. ὄπισθεν Meerm. ὄπιθεν vulg. Dein ἐπίςη Marc. C.

17. ἐκ τοῦ 'μπροσθίου Laur. A. ἐκ τῦ προσθείου Marc. C.

Cap. XIX. 1. Abest μὲν a Par. C. et Vat. Mox περὶ τῆς (articulum habet etiam Mon. E.) φύσεως τ. τρ. dat Mon. A. Dein ἐνὶ Meerm.

2. Ita Laur. B. Monacc. Vat. Rehd. καίτιγε Barb. καί τοί γε vulg.

3. Partic. ἂν om. Par. D. Proxime Mon. D. et Meerm. exhibent μικρόν. In Mon. B. σ erasum. Ante αὐτὸ abest ἂν a Par. D. Verba ὃς καὶ νῦν — — οὐδὲν Mon. E. in mg. supplet. κἂν νῦν scribit Meerm. Paullo post καὶ ἔπος Mon. C.

4. γρ. οὐκοῦν Meerm. in mg.

5. ὡςπερὶ idem liber.

6. οὐκ ὄντων τῶν ςίχων Par. B. Voc. μέρη Laur. A. inter vers. a r. m. habet.

7. μᾶλλον δὲ καὶ ὁμήρου Mon. C. Verba Ὁμήρου — — τάχα δὲ exciderunt in Laur. B. In Par. C. verba τάχα δὲ — καὶ Ἕκτορος margini sunt adscripta, et τάχα δὲ καὶ ὁμήρου καὶ ἐκτ. in ora supplet Meerm. Ante Ὁμήρου abest καὶ a Par. A.

"Εκτορος· τάχα δὲ καὶ Ὁμήρου καὶ Ἕκτορος. Ὁ μὲν [8]) γὰρ παραδίδοται τὰ περὶ τὴν κουρὰν ὁμοιότατα τοῖς πάνυ σώφροσι διακείμενος, καὶ δείκνυσιν ὁ τἀληθέστατα [9]) περὶ τῶν ἡρώων συγγεγραφὼς, ἅτε, οἶμαι, τῶν μὲν συστρατιώτης [10]) γενόμενος, ἐπὶ δὲ τοὺς στρατευσάμενος, ὃς αὐτὰ ταῦτά φησι [11]) περὶ Ἕκτορος· εἴ τε εἰς Ἴλιον [12]) γέγονας, εὐθὺς εἰσιόντι πᾶς Ἰλιεὺς ἡγεῖται τὴν ἐπὶ τὸν νεὼν [13]) τὸν Ἑκτόρειον, οὗ τὸν ἀνδριάντα πρόχειρον μὲν ἰδεῖν· ἐπέρχεται δὲ τοῖς ἰδοῦσιν εἰπεῖν, ὡς ἐπ' ἐκείνου κατε- D σκευάσθη τοῦ σχήματος, ὅπερ [14]) ἔχων ὠνείδισε τἀδελφῷ τὸ κάλλος τὸ ἐπιποίητον, τὴν τῶν τριχῶν ἐπιμέλειαν. Ἃ δὲ γέγραφεν ὡς Ὁμήρῳ περὶ Ἕκτορος εἰρημένα·

8. Vat. in mg. addit gl. Ἕκτωρ. Mox παρὰ (ε ι) τ. κ. e corr. s. m. Rehd. Pro ὁμοιότατα, quod in Mon. A. s. m. correxit, Marc. A. exhibet ἰδιώματα, itemque Mon. CD. in textu; in mg. autem ὁμοιώματα. Par. B. ὁμοιώματα et e corr. m. ὁμοιώτατα (sic). Marg. Meermanniani γρ. ὁμοιώματα, ἢ ἰδιώματα. Mon. B. ἰδιώματα γρ. ὁμοιώματα. Articulum, qui ante πάνυ σώφροσι vulg. abest, praebuerunt Codd. Laurr. et Par. D. Voc. πάνυ in Barb. enatum est e πάντα.

9. ὅτ' ἀληθέστατα Barb. c. Rehd. ὅτι ἀληθ. Marc. C. Proxime ξυγγεγραφῶς (sic) Laur. B. συγγράφων Laur. A. συγγέγραφεν Marc. C. In Vat. superscriptum ὁ φιλόστρατος.

10. στρατιώτης Laur. B. Rehd. Mon. E. Ita et Meerm.; in mg. γρ. οὐ autem συστρατιώτης, ἢ στρατηγός. Mon. B. γρ. οὐ συστρ.

11. φασὶ Mon. BD. φασὶν Par. B. et Barb.

12. εἰς ἥλιον Mon. E.

13. Pro τὴν Mon. BD. exhibent τόν. In Rehd. τὴν s. m. emendavit e τούς. Formam νεὼν pro vulgata νεὼ recepimus ex Par. AC. Laur. B. Mon. BCD. Vat. Marcc. Rehd. νεὼν (α ὸ) dat Mon. E. ναὸν Mon. A. Vid. *Philostrat.* Her. p. 68. ed. Boiss.

14. Ita Par. AC. Laur. B (in ras.). Mon. AC. Vat. Marc. A., probante *Boissonadio* ad Philostr. Her. p. 427. Ita in textu etiam Mon. D. et Meerm., quorum ille in mg. habet ἤπερ, hic γρ. ὥσπερ. Mon. B. γρ. ὥσπερ ὅπερ. Vulg. ὥσπερ. Mox ὀνείδισεν Laur. B. τῷ ἀδελφῷ Mon. A. Par. C. Vat. Marc. A.

— — — — — — *ἀμφὶ δὲ χαῖται*
Κυάνεαι πεφόρηντο [15]).

δειξάτω τις, οὗ κεῖται τῶν Ὁμήρου ῥαψῳδιῶν. Ἀλλ' οὐδ' ἂν Ἴωνα δοκῶ τὸν ῥαψῳδὸν ἐξευρεῖν [16]). Πῶς δ' ἂν Ὅμηρος κομήτην ἐποίησεν, ὃν εἰσήγαγεν εἰς τὴν ποίησιν ἑτέρῳ καλλωπιστῇ λοιδορούμενον; Ὅμοιον εἰ 83 A καὶ Φιλέας [17]) Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ Γοργόνειον [18]) ἐξ ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Οὕτως ἔχει σοὶ [19]) καὶ τὰ κατὰ τόνδε τὸν ἥρω.

15. πεφύρηντο Mon. E. πεφόρυντο coni. *Valckenarius* Opuscc. philologg. T. II. p. 61. sq. Vid. Il. XXII. 401. sq. coll. *Heyn.* Observatt. T. VIII. p. 330.

16. Restitui hanc lectionem ex *Suida* v. οὗ, ubi hic locus laudatur, eamque probaverunt iam *Porsonus* Adverss. p. 22. ed. Cantabrig. et *Lobeckius* ad Phrynich. p. 720.; nam Codd. mire cum editis consentientes dant ἐξευρήσειν (Par. D. [ιφ] ἐξευρήσειν). Dein [ως] ποῦ Laur. B.

17. φιλίας primo Rehd. Laudat. h. l. *Suidas* v. Φιλίας et v. ὅμοιον.

18. τὸ γοργόνιον exhibent Pariss. Laur. A. Barb. Mon. ACE. Vat. Marcc. AB. Sed vulgatam lectionem praeter reliquos libros Mss. tuentur *Suidas* l. c. et *Eustathius* ad Odyss. p. 1704, 38. sqq. ed. Rom. Respexit Noster fortasse *Isocrat.* Orat. adversus Callimach. §. 57. p. 457. ed. Bekker. in Oratorr. Att. T. II., ubi haec leguntur: καὶ τοιαῦθ' ἡμαρτηκὼς ἐπιχειρήσει λέγειν ὡς ἡμεῖς ψευδόμεθα, ὅμοιον ἐργαζόμενος ὥσπερ ἂν εἰ τῷ Φρυνώνδας πανουργίαν ὀνειδίσειεν, ἢ Φιλοργὸς (ita scripsit *Bekkerus* auctore Cod. Vat. 65. *Suidas* habet Φιλοῦργος: Edd. ante Bekker. Φιλεργὸς, cuius loco *Taylorus* ad Lys. in Oratt. Gr. Vol. V. p. 190. ed. Reisk. et ad Aeschin. Orat. in Ctesiph. ibid. Vol. III. p. 530. ex Nostro et *Suid.* l. c. Φιλίας legendum proposuit) ὁ τὸ Γοργόνειον (hoc e *Suida* primus recepit *Augerus*; nam Codd. et vett. Edd. exhibent τὸ γοργόνιον) ὑφελόμενος τοὺς ἄλλους ἱεροσύλους φάσκειν εἶναι. — Pro ἐξ ἀκροπόλεως ap. *Suid.* v. Φιλίας et ap. *Eustath.* l. c. legitur ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. At v. ὅμοιον lexicographus cum vulg. facit. Bene. Vox enim ἀκρόπολις non raro sine articulo poni solet. Vid. *Schaefer.* Apparat. crit. et exeget. ad Demosth. T. I. p. 577. Eodem loco pro ὑφελόμενος *Suidas* male habet ἀφελόμενος, quod v. Φιλίας item reperit *Gaisfordus* in Cod. Bruxell.

19. ἔχει σοι Codd. Monacc. et Meerm. Dein ἥρωα pro ἥρω Laur. B. Mon. ACE. Marc. A.

20.

Εἰ δὲ κάρη ξανθὸς ἦν ὁ [1]) Μενέλαος, ἀλλ' οὔτι
καὶ κομήτης γε ἦν, ὅσα γε ἀπὸ τοῦ λόγου. Ἀλλ' οὐδὲ [2])
ἔπαινος τοῦτο τριχῶν, ἀλλ', ὥσπερ εἶχεν, ἐδίδαξεν. Οὐ
γάρ, ὅ τι ἂν Ὅμηρος ὀνομάσῃ [3]), τοῦτο τῆς φύσεως
ἐστὶ τῶν ἐπαινετῶν· Δίωνι δὲ ὑπὲρ εὐπορίας [4]) ταὐτὸν
ἔοικεν εἶναι μνήμη τριχῶν καὶ ἐγκώμιον, ὅστις οὕτως [5])
ἀνδρείως ἐπέθετο, τὰ μὲν οὐκ ἐνόντα τῇ ποιήσει προσνέ- B
μειν, τῶν δὲ ὄντων ἀποστερεῖν αὐτήν, ὥσθ', ἵνα [6]) πείσῃ
λέγων, ὅτι πρέπει πολὺ μᾶλλον ἀνδράσιν ἢ γυναιξὶν
ἡ κόμη, καὶ τῶν θεῶν, φησί, τὰς μὲν θηλείας Ὅμη-
ρος [7]) ἄλλως ἐπαινεῖ, βοῶπιν Ἥραν καὶ Θέτιν ἀργυ-
ρόπεζαν· τοῦ Διὸς δὲ μάλιστα ἐπαινεῖ τὰς τρίχας. Ἐξε-
κέκοπτο γὰρ ἴσως [8]) αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐπῶν ἀγαθῶν
καὶ συχνῶν, ὁποῖα ταυτί·

Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ [9]).
Τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο.

Περὶ δὲ τῆς Ἥρας ἐπιβουλευούσης τὸν Δία κατακοιμί- C
σαι [10]), τά τε ἄλλα κομμωτίσασθαί φησι τὴν θεόν, ἐν

Cap. XX. 1. Articulum om. Mon. C. Mox Laur. B. scribit οὗτος.

2. Ita Laurr. Par. BD. Barb. Monacc. Vat. Rehd. Meerm. οὐδ' vulg. Dein τούτῳ primo Rehd. Proxime ὡς εἶχεν Mon. C.

3. ὀνομάσοι Mon. A.

4. ὑπὸ ἀπορίας (correctione a r. m. facta; ἐρ and εὐ superscript) Mon. A. ὑπὸ εὐπ. Par. C. Malim ὑπὸ ἀπ., quod in *Phreae* quoque Ms. videtur fuisse, quum verterit *ob materiae penuriam*, itemque coniecit *Cornarius*, reddens *ob materiae inopiam*. Ceterum ὑπὸ et ὑπὲρ, ut $\overline{\alpha}$ et $\overline{\epsilon\upsilon}$ in Codd. saepius esse confusa satis constat. Dein ταὐτὸν Monacc. omnes cum Rehd. et Meerm. Mox μνημα (sic) Mon. E.

5. οὗτος Mon. C. Deinde ἀνδρείας Par. B. et Barb.

6. ὥστ' Par. B. c. Barb. Tum πίσῃ Laur. B. Proxime πρέπει corruptum in πρίσει in Meerm.

7. φησὶν ὅμηρος τὰς μὲν θηλείας Laur. A. Dein ἄλλος Petav. 2. Ceterum vid. Cap. III. fin.

8. ἴσως in Laur. A. post βιβλίον insertum. Ultimam pronominis αὐτῷ syllabam a corr. m. habet Mon. A.

9. Vid. Il. I. 36. Alter versus exstat ibid. VI. 273. Mon. A. habet ἀθηναίοις, ης s. m. superscripto.

10. κατακοιμῆσαι Mon. E. c. Meerm. Vid. Il. XIV. 159. sqq. et 214. sqq.

ᾠγε μέλλει καὶ δεήσεσθαι τοῦ κεσοῦ, ὃς ἄλλα τε πολλὰ δύναται, καὶ μέγιςον, ὅτι κλέπτει τῶν ἐχόντων[11]) τὸν νοῦν. Τότε τοίνυν ἐν ταὐτῷ μυραλοιφῆσαί[12]) τε αὐτὴν λέγει, καὶ ὅτι

— — — — — — — — χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς[13]),
Καλούς, ἀμβροσίους,

ὃ καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐγκωμίων ἄξιον[14]). Ἄξιόν γε D
μήν, εἴπερ ὁ λόχος[15]) ἐπὶ τὸν Δία, πολλῶν, ἄν τις εἴποι[16]), τῷ Δίωνι παρεωραμένων· μᾶλλον δὲ ἃ καλῶς ἐκεῖνος εἰδώς, οὐκ εἰδέναι προσεποιήσατο. Ἐγὼ δὲ καὶ οἶδα ταυτί, καὶ οὐκ ἄγω γε [τὰ] ψευδῆ[17]) διὰ τὴν ὑπόθεσιν, οὐδ' ἂν συγχωρήσαιμι κομήτην εἶναί τινα τῶν οἰκούντων τὸν οὐρανόν. Κοινὸς ὁ λόγος περί τε τῶν ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν[18])· ὡς οὐδέν γε τῆς ἐν ἄςροις Ἀφροδίτης ὁ Ζεὺς ἀκριβέςερος εἰς σφαιρικὴν ἐπιφάνειαν.

11. *τῶν φρονούντων* vel *τῶν νηφόντων* in mentem venit *Bevingio*.

12. *ταυτῳ* Monacc. Rehd. Meerm. Dein *μυραλιφῆσαι* Mon. A. Par. C. Vat. Sed ῑ in Mon. libro s. m. per ras. posuit. *μοιραλοιφῆσαι* exhibent Laur. A. Par. B. Barb. Mon. BCDE. Marcc. BC.

13. *πλεξαμένη* (ita et Par. BD. c. Marcc. BC.) *χερσὶ πλ.* omisso *ἔπλεξε* Mon. ACE. Par. C. Vat. Marc. A. *πλεξαμένη χερσὶ πλοκ. πλεξαμένη φαεινοὺς* Ed. Turn.; item Rehd.; sed in hoc libro per ras. correctum est *πεξαμένη*. Inverso ordine *χερσὶ πλοκ. πεξαμένη* (sine *ἔπλεξε*) scribunt Mon. BD. *πλεξαμένη* pro *ἔπλεξε* habet Meerm. *πεξαμένη* dant Par. BD. *χαίτας χερσὶ πλοκ. πλεξαμένη* Laur. A. et Barb. *πλέξατο φ.* Laur. B. *πλέξαιτο φ.* Marc. BC. Vid. Il. XIV. 176. et *Heyn.* T. VI. p. 558.

14. *ἄξιον* desideratur in Mon. E.

15. Ita legendum monuit *Bevingius*, cuius coniecturam egregie confirmant Laur. A. Mon. BDE. Rehd. Meerm. Vulgatam lectionem *ὁ λόγος* Meerm. in mg. habet.

16. *ἄν τις εἴ τις εἴποι* Marc. C *εἴποι τις ἂν* Par. C. et Vat. Dein *τῷ* pro *τῶν* receptum ex Laur. B. Monacc. Vat. et Marcc.

17. *ἐγω γε* (superscr. e corr. r. m. *ἄγω γε*) Rehd. *ἀγωγὰ* Par. A. Item Mon. C.; in mg. *ἐγω γε.* *ταῦτα* Dein *τὰ ψευδῆ* Laur. A. *ταῦτα τὰ ψ.* Laur. B. Deletus articulus in Par. C. et Meerm. Qui quum merito absit a Mon. A. et Vat., uncis eum inclusi.

18. *τῶν θηλειῶν* Laur. B. c. Mon. A.

Εἴρηται δὲ οὕτω [19]) καὶ περὶ τοῦ Διός, ὃν κορωνίδα τῷ λόγῳ Δίων ἐπέθηκεν· ὡς ἃ [20]) Ὁμήρῳ τεθεολόγηται, τὰ μὲν πολλὰ πρὸς δόξαν ἐςὶν, ὀλίγα δὲ πρὸς ἀλήθειαν. 84 A
Ἓν δή τι καὶ τοῦτο πρὸς δόξαν ἐςὶν, αἱ ῥωννύμεναι τρίχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς καὶ συγκινοῦσαι τὸν οὐρανὸν, ὃ τοῖς πλήθεσι καὶ τοῖς ἀγαλματοποιοῖς συνεχώρησεν. Ὁμήρου τοίνυν καὶ Λακεδαιμονίων ἐξῃρημένων, οὐδὲν ἔτι μέρος [21]) ὑπολείπεται τῷ λόγῳ τῷ Δίωνος. Ἀλλὰ καὶ τούτων προσόντων, ὅπερ ἐλέγομεν, οὐκ ἔσθ' ὅ τι καὶ περὶ φύσεως εἴρηκε τῶν τριχῶν, οὔτ' οἴκοθεν ἐξευρὼν, οὔτε παρὰ τούτων λαβών· οὐχ ὅ τί ποτέ [22]) εἰσιν, εἶπεν· οὐχ ὁποῖον ἐδίδαξεν· οὐχ ὡς ἀγαθόν εἰσιν οἷς ἂν ὑπάρξωσιν, ἔδειξεν· B
οὐχ ὡς κακὸν οἷς οὐ πάρεισιν. Ὁ δὲ λόγος οὗτος αὐτάς [23]) τῶν πραγμάτων τὰς οὐσίας ἐξητακὼς, φαλάκραν μὲν θεῖον οὖσαν ἐξεῦρε, καὶ τοῦ θείου συγγενῆ, καὶ τέλος τῆς φύσεως, καὶ σηκὸν ἄντικρυς ᾧ φρονοῦμεν θεοῦ [24]), ἄλλα μύρια καὶ περὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ἀγαθὰ καθ' ἕκαςον ἐπεξιὼν, ὅπως τε ἔχει, καὶ διὰ τί· ὡς οὐδὲν ὅ τι καὶ δίχα λαμπρᾶς αἰτίας προήνεγκεν [25]). Θριξὶ δὲ πέφηνεν ἅπαντα τἀναντία τούτων ὑπάρχοντα,

19. οὕτως Barb. Idem et Par. B. post καὶ male interponunt τοῦ. Mox pro τῷ λόγῳ scribitur τῶν λόγων in Par. C. Vat. et Mon. C. ὁ δίων in Par. C. et Vat. Deinde in Mon. C. ἀπέθηκεν.

20. ἃ, quod ex vet. Cod. restituit Petavius, et Cod. Meerm. a s. m. habet, om. Par. ABD. Laurr. Barb. Mon. BD. Rehd. In seqq. abest τι a Laur. A.

21. οὐδὲν τεκμήριον coni. Bevingius. Pro μέρος est λόγος in Marc. C. Dein τῷ λόγῳ τοῦ δίωνος dant Par. BC. et Mon. BD. τῷ δίωνος λόγῳ Laur. B.

22. ὅ, τι τὸ ποτέ (sic) Meerm. In proximis verba ἐδίδαξεν — — οὐχ ὡς κακόν, utpote in textu neglecta, Laur. A. in mg. habet a s. m., omisso ἔδειξεν. Partic. ἂν post οἷς om. Par. BD. c. Mon. BD. Tum in Par. D. legitur ὑπάρξουσιν.

23. αὐτός Par. B. et Barb. In seqq. ἐξεῦρεν Laur. A. Barb. Mon. C.

24. θεῷ Laur. A. Infra καὶ περὶ ψυχὴν Par. D. Tum ἐπεξιὸν Mon. A. et ἔχῃ Par. B. Barb. Mon. BD. Mox διατί Laurr. Barb. Mon. ABDE. Vat. Rehd. Meerm., item e corr. Mon. C.

25. Ita Par. A. Mon. AC. Vat. Marc. A. προ ήνεγκε (sic e. la-

ἀλογία, καὶ ζῶα, καὶ πᾶν, ὅ τι τῆς ἐναντίας τῷ θεῷ[26]) μερίδος ἐςί. Πεφήνασιν ἀθέρες τινὲς οὖσαι τοῦ ζώου C καὶ περικάρπια, παίγνια φύσεως, ὕλης ἀτελοῦς ἐξανθήματα.

21.

Προσήκειν δὲ οἶμαι κατὰ γένος τε καὶ κατ' ἐπιτήδευμα διελέσθαι τοὺς ἄνδρας, οὓς ὅδε τε κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐνεκωμίασεν[1]). Οὐκοῦν ἀπὸ μὲν τῶν φιλοκόμων εἰσὶν οἱ μοιχοί. Καὶ γὰρ Ὅμηρος[2]) ἐχόμενον τοῦ κέρα ἀγλαοῦ τὸν παρθενοπίπαν ἐποίησεν, ὡς ἐπὶ διαφθορᾷ γυναικῶν ἠγλαϊσμένης τῆς κόμης· καὶ μοιχός ἐςιν αὐτὸς οὗτος· τὰ κράτιςα μὲν οὖν τῶν μοιχῶν· εἰς ὃν ἀπέρριπται τοὔνειδος. Ἓν μὲν[3]) δὴ τοῦτο γένος ἐπιβουλότατον, καὶ εἴσω τοῦ τείχους τῶν ὁμοφύλων[4]) πολεμιώτατον. D Ὧν γάρ, ἵνα μὴ βιασθεῖεν, προκινδυνεύομεν ςρατευόμενοι, θυγατέρων λέγω καὶ γυναικῶν, ταύτας, ἂν οὕτω τύχῃ[5]), μειράκιον εὐπάρυφον ἄγει λαβὸν οἷ γῆς καὶ θαλάττης βούλεται· εἰ δὲ μὴ γῆς ἢ θαλάττης, ἀλλὰ γωνίας ἢ σκότου. Καίτοι δοριαλώτου[6]) μὲν γυναικὸς κἂν ἡ γνώμη τῷ γεγαμηκότι συμμείνειεν· ὁ δὲ μοιχὸς αὐτὸ τοῦτό ἐςιν, ὃ καὶ πρῶτον ἐσύλησε τῆς ψυχῆς τοῦ συνῳκηκότος τὴν εὔνοιαν, ὥςτε μὴ ἐξ ἡμισείας τἀνδρὶ 85 A

cunula) Par. C. προσήνεγκεν Barb. προσήνεγκε rell. c. editis.

26. τοῦ θεοῦ Rehd. Mon. E. Meerm. ἐςὶ om. Laur. B.

Cap. XXI. 1. ἐγκωμιάσειν Mon. C.

2. ὅμοιρος Vat. Vid. Il. XI. 385. Dein κέρα habent libri omnes tam scripti, quam editi, nec improbat hanc lectionem *Heynius* ad Il. v. c. Tom. VI. p. 187. Proxime post ἐπὶ διαφθορᾷ (Meerm. scribit ἐπιδιαφορᾷ) in Mon. C. est vacuum spatium novem linearum.

3. μὲν in eodem libro Mon. superscriptum est. Tum in Par. D. inverso ordine legitur γένος τοῦτο.

4. ὁμοφίλων Barb. Dein Rehd. primo habebat πολεμιώτατος.

5. τύχοι Laur. B. et Mon. AD., item a s. m. Mon. B. Mox εὐπάρυφον Par. D. (ει superscr.) εὐπάρειφον Ed. Turneb. Dein λαβὸν ἄγει Par. C. et Vat. καὶ θαλάσσης Mon. E. c. Meerm. In seqq. ἀλλ' ἀγωνίας Par. B. Tum Barb. primo σκότους.

6. δορυαλώτου Laur. B. Mon. ABCD. Par. D. Vat. Marc. δο-

γεγονέναι τὴν [7]) τοῦ γυναίου ζημίαν. Εἰκότως οὖν ἐπ' αὐτοῖς [8]) οἱ μὲν νόμοι τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν· οἱ δὲ κηπυροὶ [9]) τὰς Ἀττικὰς ῥαφανίδας φυτεύουσιν, αἷς εὐθύς, ἐπειδὰν ἁλῷ τις, τιμωρίας ἀπάρχονται. Ἓν μὲν δὴ [10]) τοῦτο τοιοῦτο γένος, ὃ συχνὰς μὲν οἰκίας ἀναστάτους ἐποίησεν, ἐνίας δὲ ἤδη καὶ πόλεις· καὶ τοῦ συῤῥαγῆναι τὰς ἠπείρους ἀλλήλαις [11]), καὶ διαβῆναι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τὰ Πριάμου σκῆπτρα μοιχεία γέγονε πρόφασις. Ἕτερον δέ, ὃ τούτου πολὺ [12]) χεῖρόν ἐστι, τοῦ τὸν Ἀλέξαν- B
δρον ἡμῖν ἀναδείξαντος, ὅθεν οἱ Κλεισθέναι [13]) καὶ Τίμαρχοι, καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν [14]) ὥραν διατιθέμενοι· καὶ εἰ μὴ πρὸς ἀργύριον δέ, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο

ριαλώτατον Meerm. Mox συμμένοιεν Par. B. et a s. m. Barb. συμμένειεν Mon. E.

7. Articulum τὴν om. Mon. C.

8. ἐπ' αὐτοῖς (superscr. οὺς) Meerm. ἐπ' αὐτοὺς Mon. E.

9. κηπωροὶ Codd. Monacc. Rehd. Marc. C. Meerm., item Turnebi Lectt. varr., marg. Petav. et qui h. l. laudat, *Thomas* Mag. p. 323. Dein ῥεφανίδας Par. B. Rell. cum editis ῥαφανίδας, non ῥαφανῖδας, ut *Kusterus* ad *Suid.* v. ῥαφανίς h. l. citans scripsit. Litteram ι vocis ῥαφανίς apud Atticos corripi praecipit grammaticus in regulis de prosodia ap. *Hermann.* de emend. rat. Graec. Grammat. P. I. p. 447. Apud Aristophanem autem et in Comicorum fragmentis ultimam produci docuit *Bachmannus* ad Lycophr. Vol. I. p. 278. Cf. *Passov.* Lexic. Gr. s. v. Mox ὑπάρχονται habet Par. B.

10. δὴ om. Mon. A. et Marc. A. In proximis μὲν a Mon. C. abest.

11. ἀλλήλοις (superscr. αις) Barb. ἀλλήλοις (superscr. α; ἀλλήλαις) (*sic*, c. lineola). ἀλλήλας Meerm.

12. πολὺ τούτου χ. Mon. AC. Par. C. Marcc. AC. Dein ἐστιν Mon. BD., et τοῦτον pro τοῦ τὸν Laur. A. et Mon. E.

13. οἱ κλεισθένεις Laur. A. Monacc. Par. C. Vat. Marcc. AC. et *Suidas* v. διασώτης. Vitiose οἱ κλεισθήνεις Marc. B. Rell. optime servant vulgatam assentientibus tribus Suidae Codd. ap. Gaisfordum et lexicographo v. Κότυς.

14. Articulum inter vers. habet Mon. C. Verba mox sequentia: καὶ εἰ μὴ — — — καὶ εἰ μὴ πρὸς μηδοτιοῦν, ἀλλὰ desunt ap. *Suid.* v. διασώτης. Sed v. Κότυς, ubi plene citatur hic locus, pro εἰ μὴ ante Gaisfordum corrupte legebatur οἱ. Sic etiam Cod. Par. C. una cum Vat. et hic et in seqq. Deinceps πρὸς ἄλλό τι Mon. ABD. Rehd. πρὸς ἄλλ' ὅτι Mon. C. πρὸς ἄλλο τι vulg. Proxime πρὸς μηδ' ὁτιοῦν Laur. A. Rehd.; item Vat., supposito tamen iun-

τι· καὶ εἰ μὴ πρὸς μηδοτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονήν· καὶ [15]) καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι, τριχοπλάσται πάντες εἰσίν. Ἀλλ' οἱ [16]) μὲν ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἄντικρυς οὗτοι· καί τοι νικᾷν νομίζουσιν, ὡς ταύτῃ μάλιστα τὸ θῆλυ τοῦ γένους ἐκμιμησόμενοι. Ὅστις [17]) δὲ λάθρα μέν ἐστι πονηρός, δημοσίᾳ δὲ κἂν ἐξομόσαιτο, καὶ οὐδὲν ἄλλο παρέχεται γνώρισμα τοῦ θιασώτης εἶναι τῆς Κότυος [18])· ἀλλ' εἰ μόνον ἓν τοῦτο φανείη, περὶ C πλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ὡς ἐναλείφειν τε αὐτὰς καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους, εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον [19]) λέγειν, ὅτι ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίων θεῷ καὶ τοῖς Ἰθυφάλλοις ὠργίακεν. Ὁ μὲν γὰρ [20]) Φερεκύδης θοιμάτιον ἐπηλυγασάμενος, χρῷ δῆλον, ἔφη, καὶ δακτύλῳ τὴν νόσον ἐδείκνυε [21])· πασχητιῶν δὲ μειράκιον ταῖς θριξὶ σημαινόμεθα.

gendi signo. πρὸς μηδ' ὁτιοῦν Mon. ABD. πρὸς μηδ' ὅτι οὖν Mon. C. πρὸς μηδ' ὅτι οὖν Barb. πρὸς μηδὲν ὁτιοῦν *Suid.* l. poster. Verba διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονὴν — — τριχοπλάσται πάντες εἰσὶν laudat *Suidas* vocc. ἐξάγιστος et θηλυδρίας.

15. καὶ, quod c. editis omittit *Suidas* vocc. ἐξάγιστος, θιασώτης et Κότυς, receptum ex Mon. ACE. Par. CD. et Vat. Sic in suo Cod. legit etiam *Phrea* vertens: *atque ut semel dicam.* Parum accurate h. l. excerpsit *Suidas* v. θηλυδρίας. Idem v. Κότυς habet τριχῶν πλάσται — εἰσί.

16. εἰ pro οἱ Laur. B. In seqq. ἐκμιμησάμενοι (ο supra) Par. C. et Vat.

17. ὅτι, in mg. a r. m. γρ. ὅστις, Rehd. Mox ἐστι μὲν Meerm. ἐστιν Mon. D.

18. δημοσίᾳ δὲ — — — εἶναι τῆς Κότυος] Citantur haec valde negligenter a *Suida* v. ἐξομόσαιτο Mon. B. scribit τῆς (τοῦ supra) κότυος. Artic. τοῦ pro τῆς exstat etiam in mg. Monacensis D.

19. πρόχειρος (ν supra) Par. C. et Vat. πρόχειρος Rehd. c. Mon. E. προχείρους Meerm. Proxima verba τῇ Χίων θεῷ καὶ, quae a Laur. B. absunt, primus Laurentianus in mg. habet. Deinde ἰθυφάλοις scribunt Barb. Par. C. Vat. Mon. ACE. Rehd.

20. οὖν pro γὰρ *Suidas* v. ἐπηλυγάζονται. Mox θυμάτιον Par. B. et Barb., ἐπηλυγασάμενος θοιμάτιον *Suidas* l. c. ἐπιλυγασάμενος Marcc. AB. Margini Codicis Mon. A. r. m. adlevit gl. σκεπάσας, καλύψας. Cf. *Suid.* v. c.

21. ἐδείκνυεν Laur. A. et Mon. ABD. De Pherecydis morbo exposuit *Sturzius* Commentat. de Pherecyde, quam Pherecydi suo praemisit, ed. alt. p. 17. Ceterum

22.

Εἰ δὲ [1]) καὶ ἡ παροιμία σοφόν· πῶς δ' οὐχὶ σοφὸν, περὶ ὧν Ἀριστέλης φησὶν [2]), ὅτι παλαιᾶς εἰσὶ φιλοσοφίας [3]) ἐν ταῖς μεγίσαις ἀνθρώπων φθοραῖς [4]) ἀπο- D λομένης ἐγκαταλείμματα, περισωθέντα διὰ συντομίαν [5]) καὶ δεξιότητα; Παροιμία δήπου [6]) καὶ τοῦτο, καὶ λόγος ἔχων ἀξίωμα τῆς, ὅθεν κατηνέχθη, φιλοσοφίας τὴν ἀρχαιότητα, ὥστε βόειον [7]) ἐπιβλέπειν αὐτῇ. Πάμπολυ γὰρ οἱ πάλαι τῶν νῦν εἰς ἀλήθειαν εὐσοχώτεροι. Τίς οὖν ποτ' ἐσὶν [8]) ἥδε, καὶ τί βούλεται;

Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ [9]).

Τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου [10]) συνάρμοσον· οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δει-

conf. *Synes.* Ep. 116. p. 255. D. Tum πασχήτιον Meerm.

Cap. XXII. 1. ἤδὲ Meerm. Verba πῶς δ' οὐχὶ σοφὸν a Mon. C. absunt. Pro δ' Mon. A. habet δὲ. Ceterum verba δὲ οὐχὶ σοφὸν, περὶ in eodem libro s. m. a linea ad lineam adiecit. γὰρ pro δ' scribit Laur. B.

2. Aristotelem proverbiorum collectionem edidisse veterum plures testantur, quos recensent *Menagius* ad Diog. Laërt. T. II. p. 197. et *Fabricius* in Biblioth. Gr. Vol. III. p. 399. ed. Harl.

3. ἱσορίας, in mg. φιλοσοφίας Marc. C.

4. γρ. φοραῖς marg. Laur. A. Pro ἀπολομένης Vat. habet ἀπολογουμένης. Respexit h. l. Synesius, monente *Ruhnkenio* ad Timae. p. 109. sq., *Plat.* Legg. III. p. 677. B. Cf. etiam *Aristot.* Metaphys. XII. 8. ed. Brandis p. 254, 13—19.; Bekker. ed. Vol. II. p. 1074., b. 8—13. et *Plat.* in Critia p. 109. C. sqq. itemque *Geel.* ad Dion. Chrysost. Olympic. p. 54.

5. διὰ τὴν συντομίαν Mon. C.

6. Ita Par. ACD. Laur. A. Mon. ACE. Vat. Marc. A. δὴ rell. c. edd.

7. Mon. A. in mg. habet gl. μέγα. Vid. *Thom. Reines.* Varr. Lectt. L. II. p. 150. sq.

8. πότ' Mon. BD. c. Edd. Turneb. et Petav. 1. 2. ποτί ἐσὶν Meerm.

9. οὐδεὶς κομητις (sic) Mon. C. Addunt Mon. A. Par. C. et Vat. hoc scholium: Οὕτως ἔχει πᾶσα ἡ παροιμία· οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ βινητιᾷ, quod e Parisino libro enotavit iam V. Cl. *Boissonadius* ad Eunap. p. 420. In contextu Codicis Monac. erasum est aut βινητιᾷ aut simile quid. Cf. *Synes.* Epist. 104. p. 244., A. *Suid.* vocc. κομήτης et φηνίζω, item v. οὐδεὶς κομήτης, *Mich. Apostol.* Proverbb. XV. 5., ubi pro corrupto βινιᾷ legendum est βινητιᾷ.

10. τριμέτρου Mon. E. μέτρου (λόγου)

νὸν ἐκεῖνο καὶ [11]) πρᾶγμα καὶ ὄνομα. Εὖγε, ὅτι 86 συνήρμοσας. Πῶς οὖν, τί σοι φαίνεται; Βαβαὶ τῆς A ἀληθείας· χρησμὸς [12]) ἄντικρυς. Δήλη [13]) μὲν δὴ καὶ αὐτόθεν· ἀλλὰ καὶ ὅσους ἐφέλκεται μάρτυρας, τούς τε νῦν χρωμένους αὐτῇ, καὶ τοὺς ὅσοι προλαβόντες [14]) ἐχρήσαντο· τὸ γὰρ ἀπαθανατίζον τὰς παροιμίας αὐτὸ τοῦτό ἐστιν [15]), ἡ συνέχεια τῶν χρωμένων, οἷς ἐφ' ἑαυτῶν ὑπομιμνήσκει τὰ πράγματα· ὁρώμενα [16]) γὰρ ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε συμβαινόντων μαρτύρονται καὶ μαρτυροῦσι τοῖς παραδείγμασιν.

23.

Ἀλλὰ καίπερ τούτων [1]) οὕτως ἐχόντων, Δίων θαυμαστὸν οἷον ὑπὲρ κόμης λόγον ἐξήνεγκε. Τί οὖν ἔτι δεῖ B Πλάτωνος ἐξελέγχοντος [2]), ὁπηνίκα κομμωτικὴν ἄντικρυς ὁ ῥήτωρ ἀπέφηνε τὴν ῥητορικήν; ἢ σὺ δοκεῖς [3]) τοὺς τριχοβάπτας ἐρασμιωτέρας ἂν ἀποφῆναι τὰς τρίχας, ἀνδρὸς Ἕλληνος τὴν φωνὴν ἐπὶ θεάτρου τὸ κτῆμα ὑμνήσαντος; Πολλὴν οἶμαι τοὺς ἐν τοῖς Κυβελείοις [4]) αὐτῷ

Marc. A. γρ. μέτρου Par. C. in mg. λόγου Mon. AC. Par. C. et in ora Meerm.

11. καὶ om. *Suid.* vocc. κομήτης et ψηνίζω.

12. χρησμὸς γάρ Mon. AE. Par. C. Vat. Cf. Epist. 104. p. 244. A.

13. Ita pro δῆλα, quod in Ed. Turneb. et plerisque Codd. legitur, vet. Cod. ope correxit iam *Petavius*, et ita habent etiam libri Par. C. Vat. et e corr. r. m. Mon. A. δῆλα (η superscr.) est in Mon. E.

14. προσλαβ. primo Mon. C.

15. τοῦτ' ἐστιν (sic) Par. C.

16. ὁρώμενα Mon. E, ὁρώμεναι (αι superscr.) Laurr. Par. B. Barb. Mon. ABCD. Vat. Marcc. Fort. legendum τὰ ὁρώμενα.

Cap. XXIII. 1. καὶ περὶ τούτων (ἐξ superscr.) Barb. Dein προσήνεγκε Mon. B. προσήνεγκε.

2. Vid. *Plat.* Gorg. p. 465. B. coll. *Synes.* Epist. 103. p. 242. B. Mox ἀπέφηναι Barb. et Meerm. ἀπέφηνεν Laur. A. Mon. ABCE. Par. C. Vat. ἀπέφηνεν vulg.

3. ἢ σοὶ δοκεῖ Par. C. et Vat. ἢ (η superscr.) οὐ σοὶ δοκεῖ Mon. C. Dein τὰς τριχοβάπτας Rehd. et Mon. E. c. Edd. Turneb. Petav. 1. itemque Pseudo-Petav.

4. Ita *Toupius* et *Gaisfordus* ad Suid. s. v., item *Lobeckius* in Aglaoph. T. II. p. 1015. κυβελλείοις Par. D. κυβελλίοις una cum Ed. Turn. Codex Mon. C., qua de scriptura annotarunt *Hemsterhusius* ad Lucian. T. I. p. 309.

τοὺς κατεαγότας ὑπὲρ τοῦ λόγου χάριν εἰδέναι, καὶ ὅστις ἀδίκοις ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ τὴν τοῦ γείτονος, ὧν ἑκάστου τὴν κεφαλὴν ὥσπερ μύρῳ τῷ λόγῳ κατήντλησε. Ζηλοῦσθαι γὰρ ἀνάγκη τὸ δημοσίᾳ τιμώμενον [5]), ὅταν C μάλιστα τύχῃ δόξαν ἔχων ὁ τοὺς ἐπαίνους διατιθέμενος. Οὗτος μὲν οὖν κἂν αὐξήσειεν ἡμῖν [6]) ἐν τῇ πόλει τὸν τῶν ἐξωλεστάτων κατάλογον. Φαλάκρα δὲ ἄρα [7]) ποῖα ἄττα γένῃ τούτοις ἀντιπαρέχεται; Τίνας ἡμεῖς ἄνδρας ἀντὶ μοιχῶν ἐπῃνέσαμεν; Ἀφ' ὧν εἰσὶν ἐν μὲν τοῖς τεμένεσι τῶν θεῶν ἱερεῖς καὶ προφῆται καὶ ζάκοροι· ἐν δὲ τοῖς διδασκαλείοις [8]) διδάσκαλοι καὶ παιδαγωγοί· στρατιωτικῶν δὲ ταγμάτων ἐν ὑγιαίνουσι πράγμασιν οἱ στρατηγοί τε καὶ οἱ ταξίαρχοι [9])· ἁπανταχοῦ δὲ οἱ πλείω νοῦν D ἔχειν ὑπὸ τῶν πολλῶν [10]) ἀξιούμενοι. Οἶμαι δὲ [11]) ἐγὼ καὶ τὸν ἀοιδὸν, ὃν Ἀγαμέμνων τῇ Κλυταιμνήστρᾳ μελεδωνὸν ἀπολέλοιπε, τοῦ καθ' ἡμᾶς εἶναι γένους· κομήτῃ γὰρ οὐκ ἄν ποτε γύναιον ἐκ διαβεβλημένης οἰκίας ἐπίστευσε [12]). Μέγα δὲ καὶ οἱ ζωγράφοι παρέχονται τῷ λόγῳ τεκμήριον, ὅταν μὴ πρὸς ἀρχέτυπον γράφωσιν [13]), ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς τις προσποιήσηται μορφὴν ἐξευρεῖν, ἐπι-

Bip. *Tzschuckius* ad Strab. XII. p. 182. κυβελίοις exhibent Codd. rell. c. Edd. Petavv. κυπέλλοις videtur legisse *Cornarius* vertens: eos, qui *inter pocula* fracti versantur. Addunt Codd. Mon. A. Par. C. et Vat. hoc scholium: πορνείοις ἀπὸ τινος κυβέλης, πόρνης περιφανοῦς. In seqq. ὀφθαλμοῖς ἀδικοῖς inverso ordine scribunt Par. C. et Vat.

5. Cf. Or. de Regn. Cap. XXXI. fin. Mox τύχοι (η supra) Laur. B. τύχοι Par. B.

6. καὶ pro κἂν Mon. A. et Marc. A. Dein αὐξήσει ἐν ἡμῖν Meerm.

7. Abest ἄρα a Mon. A. et Marc. A. Tum ποία ἄττα scribit Mon. A. ποῖ' ἄττα Mon. C. ποῖα ἄττα rell. c. edd.

8. διδασκαλίοις Par. B., et primo Mon. A., quum nunc εισις in ras. habeat.

9. Articulum om. Laur. B.

10. ὑπὸ τῶν λοιπῶν Par. AC. Mon. A. Vat. Marc. A. et in mg. Mon. E. Additur γρ. πολλῶν in ora Codicum Par. C. et Vat.

11. δ' Meerm. Dein κλυταιμνήστρᾳ Mon. C. Mox ἀπολέλοιπεν Laur. A. καταλέλοιπεν Laur. B. Vid. Odyss. III. 267. sqq.

12. οἰκείας Par. B. ἐπίστευσεν Laur. A.

13. γράφωσι (οι supra) Barb. Tum προσποιήσεται Mon. B. ποιήσηται Mon.

τηδεύματι πρέπουσαν· τούτοις γὰρ ἂν μέν τις ἐκδῷ μοι- 87 A χὸν ἢ κίναιδον [14]) ἐν πίνακι γράψαι, κομήτην ἀπο- λαβὼν ἀπέχει τοὐπίταγμα [15])· ἂν δὲ φιλόσοφον ἐπαγ- γείλῃς [16]) ἢ ζάκορον, μέλλει τις ἑςάναι φαλακρὸς ὑπό- σεμνος ἐν τῷ πίνακι. Τουτὶ [17]) γάρ ἐςι τοὐπίσημον τοῦ C νομίσματος.

24.

Φιλοσόφοις οὖν καὶ ἱερεῦσι καὶ τοῖς σωφρονικοῖς ἅπασι γένεσιν ἐχαρισάμην τὸν λόγον [1]), ᾧ τά τε πρὸς τὸ θεῖον εὐσέβηται, τά τε πρὸς ἀνθρώπους εὖ συμβε- βούλευται. Κἂν μὲν ἐξενεχθεὶς [2]) εἰς τὸ κοινόν, εὐδο- κιμήσῃ παρὰ τοῖς πλήθεσιν, ὥςτ' ἤδη τοὺς φιλοκόμους [3]) αἰσχυνθέντας, αὐτοὺς μὲν ἐπιτηδεῦσαι μετριωτέραν κου- B ρὰν καὶ σώφρονα· μακαρίσαι δὲ οἷς ὑπάρχει μηδὲ δεῖ- σθαι [4]) κουρέως, οὐκ ἐμοὶ χάριν ὑπὲρ τούτων ἰςέον· ἀλλ' ἴςω καὶ τοῦτο τῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν ὁ φαυλό-

C. Deinde ἐπιτηδεύμασι Mon. BCD.

14. Marg. Monacensis A. habet gl. ἀσελγῆ, μαλακὸν, quae verba ex *Suida* v. κίναιδος videntur esse sumpta.

15. Mon. E. τῶπίταγμα, cui videtur subesse τὸ 'πίταγμα, ut paullo post Laur A. pro τοὐπίσμον scribit τὸ 'πίσημον.

16. ἀπαγγείλῃς Laur. B. Ad v. ζάκορον Mon. A. in mg. habet hoc scholium: νεωκόρον, ἢ ἱερέα· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν λέγεται παρὰ 'Αττικοῖς. Cf. *Suid.* v. ζάκορος.

17. τοῦτί Marc. B. τοῦτί Petav. 1. et primo Mon. C. Mox τὸ 'πίσημον Laur. A. Dein νοσή- (superscr. νομί-σματος) ματος Mon. E.

Cap. XXIV. 1. τῷ λόγῳ Laur. B. In seqq. εὖ βεβούλευται id.

2. ἐξενεχθ, (superscr. εἰς) εἰς ab al. m. per ras. correcto, Rehd. ἐξενεχθῇς Mon. E. c. Meerm. ἐξενεχθῇ Par. B. et Barb.

3. φιλοκόσμους Mon. C. Nec multo post κουρὰν μετριωτέραν Par. AC. Mon. AE. Vat. Marc. A.

4. μὴ δεδεῖσθαι κουρίων (sic) Mon. D. μὴ δεῖσθαι Mon. C. μὴ (superscr. δὲ) δεῖσθαι Par. C. μὴ δεδεῖσθαι (superscr. γρ. δεδέχθαι) κουρίων (superscr. κουρέως) Mon. B. μὴ δεδέχθαι Par. A. γρ. δεδέχθαι Meerm. in mg. μὴ δεδέχθαι, superscr. μὴ δὲ δεχθῆναι, Laur. A. μὴ δεηθῆναι Laur. B., itemque in ora Marciani B. rubro colore scriptum legitur. δέχεσθαι est in Par. B. et Barb. Verba seqq. οὐκ ἐμὴν (sic) χάριν — — τῆς ὑποθέσεως Rehd. in mg. habet.

τατος εἰπεῖν παρὰ τὸν ἄριστον [5]) εἶναί τις ἔδοξεν· εἰ δὲ μὴ πείθω λέγων, ἐνταῦθά τις ἂν τοὐμὸν [6]) αἰτιάσαιτο, ὅτι μηδὲ μετὰ τῶν πραγμάτων ἀντίσχον ψιλῇ τῇ χάριτι Δίωνος. Εἴη δὲ τῆς τῶν πολλῶν ὠφελείας εἵνεκα καὶ τόνδε τὸν λόγον ἀνειλῆφθαι [8]) ταῖς χερσίν.

---

5. παρὰ (περὶ) τ. ἄρ. Mon. E. περὶ τ. ἄρ. Marc. A.

6. τι ἂν Meerm. τοὐμὸν (β) τίς ἂν (α) Par. C.

7. ἕνεκα Par. ABC. Barb. Mon. ACE. Vat. Marc. A.

8. ἀνειλεῖφθαι Mon. C, ἀνηλεῖφθαι Marc. C. αληλίφθαι (sic) Barb. Dein χερσίν et e corr. χάρισιν i. e. Χάρισιν Par. B.

V.

ΔΙΩΝ

Η

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΝ ΔΙΑΓΩΓΗΣ [1])

1.

Φιλόστρατος μὲν ὁ Λήμνιος, ἀναγράφων τοὺς [2]) βίους 35 A
τῶν μέχρις αὐτοῦ σοφιστῶν, ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου δύο
μερίδας ποιεῖ τῶν τε αὐτὸ τοῦτο σοφιστῶν, καὶ τῶν B
ὅσοι φιλοσοφήσαντες διὰ τὴν εὐστομίαν ὑπὸ τῆς φήμης ἐς [3]) τοὺς σοφιστὰς ἀπηνέχθησαν· καὶ τάττει τὸν Δίωνα μετὰ τούτων, ἐν οἷς Καρνεάδην τε καταλέγει [4]) τὸν Ἀθηναῖον, καὶ Λέοντα τὸν Βυζάντιον, καὶ συχνοὺς ἄλλους, καταβιώσαντας μὲν ἐπὶ φιλοσόφου προαιρέσεως, λόγου δὲ ἰδέαν σοφιστικὴν [5]) ἡρμοσμένους, ἐν οἷς ἀριθμεῖ καὶ τὸν Κνίδιον Εὔδοξον, ἄνδρα τὰ [6]) πρῶτα

1. *Περὶ τῆς διαγωγῆς. Δίων ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς* inscribitur hic liber in Par. C. *γράφε ΚΑΘ' ΑΥΤΟΝ, ἄλλως ΚΑΘ' ΕΑΥΤΟΝ* exhibent Turnebi Lectt. varr., et, *ἄλλως* in *ἢ* mutato, Edd. Petav. 1. 2. in marg. Conf. *Oudendorp.* ad Thom. Mag. p. 46. et 454. De huius opusculi argumento adisis Epist. 154. ad philosopham magistram.

Cap. I. 2. Verba *τοὺς βίους* inter vers. habent Par. B. et Barb. Dein *μέχρις αὐτοῦ* scribit Laur. *μέχρι ἑαυτοῦ Kayserus* ad Philostrat. Vit. Sophist. p. XXII. Idem vir doctissimus ex eodem libro, in quo omnia inde ab *ἐν ἀρχῇ* usque ad *σοφιστῶν* primo omissa sec. m. supplevit, corrigendum censet *κοινῶν — — τάττει καί.*

3. *δὲ* pro *ἐς* Mon. C. Mox *καὶ* post *τάττει* superscriptum est in Laur.

4. *καταλέγειν* Rehd. *λέγει* Laur.

5. *σοφιστὴν* Meerm. et primo Rehd.

6. *τε* Mon. C.

τῶν Ἀριστοτέλους ὁμιλητῶν, ἀλλὰ καὶ ἀστρονομίας εὖ
ἥκοντα, ὁπόσην ὁ τότε χρόνος ἐπρέσβευεν. Ἡμῖν δὲ C
ὁ Δίων τῇ μὲν [7]) περιβολῇ τῆς γλώττης, ἣν χρυσῆν
εἶχεν, ὥσπερ καὶ λέγεται, σοφιστὴς ἴσω διὰ πάντων τῶν
ἑαυτοῦ, εἴ τις ἀξιοῖ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς φωνῆς σοφιστι-
κὸν ἀγώνισμα οἴεσθαι· καίτοι καὶ τοῦτο μετὰ μικρὸν,
ὁποῖόν ἐστιν [8]), ἐξετάσομεν· τὴν δὲ [9]) προαίρεσιν οὐχ
εἷς ὁ Δίων, οὐδὲ μετὰ τούτων [10]) τακτέος, ἀλλὰ μετ'
Ἀριστοκλέους [11]) ἀπ' ἐναντίας μέντοι κἀκείνῳ. Ἄμφω
μέν γε [12]) μεταπεπτώκασιν· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ φιλοσόφου D
καὶ μάλα ἐμβριθοῦς καὶ πρόσω καθεικότος τὸ ἐπισκύ-
νιον ἐτέλεσεν εἰς σοφιστὰς [13]) καὶ τρυφῆς ἁπάσης οὐχ
ἥψατο μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄκρον ἐλήλακεν· ἐννεάσας
δὲ τῇ προστασίᾳ τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου [14]) δογμάτων,
καὶ συγγράμματα ἐξενηνοχὼς ἐς τοὺς Ἕλληνας [15]) ἄξια
φιλοσόφου σπουδῆς, οὕτω τι ἥττων ἐγένετο δόξης σο-
φιστικῆς, ὡς μεταμέλειν μὲν [16]) αὐτῷ γηρῶντι τῆς ἐν
ἡλικίᾳ σεμνότητος, κόψαι δὲ τὰ Ἰταλιωτικά τε καὶ Ἀσι- 36 A
ανὰ θέατρα, μελέταις ἐναγωνιζόμενον· ἀλλὰ καὶ κοτ-

7. Abest μὲν a Marc. B. Mox Rehd. scribit διαπάντων. Quod sequitur τῶν in Laur. praecedente voce absorptum est.

8. ἐστιν] In Mon. A. ν corr. manus adiecit. Dein ἐξετάσωμεν Mon. F., neque aliter primo exhibebant Mon. A. et Rehd.

9. δὴ pro δὲ Par. AB. Laur. Barb. Mon. BDE. Marc. B. et δὲ inter vers. Par. F. δὴ Par. D. Articulum ante Δίων om. Laur.

10. τούτων — — — μεταπεπτώκασιν] Supplet haec Mon. A. partim in marg., partim in contextu supra ras. Dein τακτέον exhibet Mon. E.

11. Ita Par. ABEF. Barb. Mon. AC. Vind. itemque *Kayserus* ad Philostr. V. S. p. 318. μετὰ Ἀριστ. Codd. rell. c. edd. Tum pro vulg. ἀπεναντίας ex Par. EF. recepi ἀπ' ἐναντίας, probatum a *Kaysero* l. c.

12. μέντοιγε Mon. BD.

13. ἐς σοφιστὰς Par. C. Mox pro ἐς ἄκρον fortius εἰς ἄκρον Par. ABD. Laur. Mon. ABCD. Rehd. Vind.

14. ἐκ τοῦ περιπάτου] Deest articulus in Mon. A. et Vind.

15. Ita Laur. Par. BDEF. Mon. ABCD. Barb. Vind. pro εἰς τ. Ἑλλ. assentiente *Kaysero* l. c. Mox οὕτω τοι Mon. A. Par. C. Marc. A.

16. Abest μὲν a Par. AC. et Laur. Male γερῶντι Petav. 2. Dein κόψαι c. gloss. ἐνοχλῆσαι exhibent Par. C. et Vat. Ἰταλιωτικὰ

τάβοις ἐδεδώκει, καὶ αὐλητρίδας ἐνόμιζε [17]), καὶ ἐπήγγελλεν ἐπὶ τούτοις συσσίτια· ὁ δὲ Δίων ἐξ ἀγνώμονος σοφιστοῦ φιλόσοφος ἀπετελέσθη [18])· τύχῃ δὲ μᾶλλον ἢ γνώμῃ χρησάμενος, τὴν τύχην αὐτὸς διηγήσατο.

2.

Ἦν δὲ [1]) δὴ καὶ τοῦ γράφοντος βίον διηγήσασθαι τὴν περὶ τὸν ἄνδρα διπλόην, ἀλλὰ μὴ ἁπλῶς οὕτως [2]) συγκαταριθμῆσαι τοῖς ἀμφὶ Καρνεάδην καὶ Εὔδοξον· ὧν ἥντινα ἂν λάβῃς [3]) ὑπόθεσιν, φιλόσοφός ἐστι, μετακεχειρισμένη σοφιστικῶς, τοῦτ' ἔστι, λαμυρῶς ἀπηγγελμένη B

iam laudatum a *Wyttenbachio* ad Eunap. T. II. p. 220. ed Boiss. rescripsi ex Codd. Pariss. Monacc. Barb. Marcc. Vind. pro vulg. Ἰταλικά, quod agnoscit Rehd. c. Meerm., quorum posterior alteram lectionem a r. m. in mg. habet. Silet Laur. Partic. τε abest a Mon. A. τε καὶ om. Par. A. Tum ante Ἀσιανά Meerm. repetit articulum, quo non est opus. Dein ἐναγωνιζομένων Vind. ἀναγωνιζόμενον Mon. F.

17. Ita Pariss. Laur. Mon. ACD. et Marc. B. probante *Kaysero* ad Philostrat. Vit. Sophist. p. 318; ita et Mon. B., superscr. tamen γρ. ἐκοίμιζε. Mon.
ἐνόμιζε
F. ἐκόμιζε. Meerm. in contextu habet ἐκόμιζε, in mg. γρ. ἐνόμιζε. γρ. ἐκοίμιζε. Barb. ἐκόμιζεν
λ
Deinde ἐπήγγελεν Mon. D. ἐπήγγελεν Mon. C. ἐπήγγειλε μὲν Marc.
ον
B. ἐπήγγελαν (ον sec. manu superscripto) Vind.
ι ε ο
ἀπήγγειλεν Mon. F. ἀπήγγειλεν Rehd. c. Meerm.

18. ἀπετελάσθη Mon. F. Partic. δὲ post τύχῃ, quae in Cod. Meerm. deleta est, om. rell. omnes, ex-
τε
ceptis Rehd. et Mon. F. τύχῃ μᾶλλον dat Laur. Mox αὐτὸν Morell. διηγήσομαι Par. E. c. Mon. C. διηγήσατο (ex corr.) Par. D.

Cap. II. 1. δὲ om. Mon. A. Tum βίῳ scribit Par. E.

2. Ita Laur. Par. BCD. Mon. BDF. Barb. Marc. A. Rehd. Meerm. Οὕτως ante consonantem ἐμφατικῶς poni monuerunt *Weisk.* ad Longin. p. 347. sq. *Frotscher.* ad Xenoph. Hieron. p. 9. sq. *Bornemann.* ad Xenoph. Anab. I. 1, 10. p. 7. *Schaefer.* Apparat. crit. et exeg. ad Demosth. T. I. p. 207. Cf. infr. Cap. XXI. p. 62. A. Vulg. οὕτω. Post Καρνεάδην additur τε in Par. C. Deinde ἄδοξον Par. E.

3. λάβῃ Marc. B. Mox τουτέστι Monacc. Rehd. Vind. Meerm.
γλυκέως
Tum λαμυρῶς Par. A. Vid. *Wyttenbach.* ad Plut. Opp. morr. T. I. p. 401. sq. et *Lobeck.* ad Phry-
α
nich. p. 291. seq. — ἐπηγγελμένη Mon. F. ἐπηγγελμένη Mon. CD. c. Marc. B. Mox ἐγαγομένη Petav. 1.

καὶ δεξιῶς, καὶ πολλὴν τὴν ἀφροδίτην ἐπαγομένη. Ταύτῃ καὶ παρὰ τῶν ἀνθρώπων [4]), οὓς λέγοντες ἐκήλουν τῷ κάλλει τῶν ὀνομάτων, ἠξιοῦντο τῆς προσηγορίας τοῦ σοφιστοῦ· αὐτοὶ δ' ἂν ἀπαξιῶσαί μοι [5]) δοκοῦσι καὶ ὡς οὐ διδόμενον δέξασθαι, φιλοσοφίας ἐν ὀνείδει τὸ τοιοῦτο τιθείσης, ἄρτι τοῦ Πλάτωνος ἐπαναστάντος τῷ ὀνόματι. Ὁ δὲ προὔστη [6]) τε λαμπρῶς τοῖν βίοιν ἑκατέρου χωρίς, καὶ ταῖς ὑποθέσεσι μάχεται ταῖς αὐτὸς ἑαυτοῦ [7]), λόγους ἐξενεγκὼν ἀπὸ τῶν ἐναντίων C ἐνστάσεων. Χρὴ [8]) δήπου καὶ δι' αὐτὴν οὐχ ἥκιστα τὴν ἐν τοῖς λόγοις διαφορὰν μὴ σεσιγῆσθαι τὰ [9]) περὶ τὸν ἄνδρα. Ὅπερ γὰρ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτά φησιν, ἀπολύων αὐτὸν [10]) αἰτίας, συνθέντα ἔπαινον ἐπὶ ψιττακίῳ τῷ ὄρνιθι· σοφιστοῦ γὰρ εἶναι μηδὲ τούτων ὑπερ-

4. περὶ τῶν ἀνθρ. Barb.

5. Ita Par. BDE. Barb. Mon. CD. Marc. B. et a r. m. Marc. A. ἀπαξιῶσαι μοι (γρ. ἐπαξίως ἐμοὶ ... γρ.) Mon. B. ἀπαξιῶσαι μοι δοκοῦσι καὶ οὐ διδόμενον δέξασθαι mg. Meerm. ἀπαξιῶσαι ἐμοὶ Edd. et Cod. Rehd. ἐπαξίως ἐμοὶ Par. AC. Laur. Mon. A. Meerm. et primo Marc. A., item Turn. Lectt. varr. et mg. Petav. 1. 2. ἐπεξίως ἐμεὶ Mon. F. ἐν ἄλλῳ γρ. αὐτοὶ δ' ἂν ἐπαξίως ἐμοὶ δοκοῦσι a. s. m. in mg. Par. D. καὶ ὡς διδόμενον Rehd. et Meerm. c. Ed. Turn., quam sequutus est Morellus. ὡς om. Pariss. ABCE. Barb. Mon. ABD. Vind. cum Edd. Petavv. οὐ διδ. (ὡς superscr.) habet Par. D; Mon. C. agnoscit neque ὡς, neque οὐ. Deleto ὡς superscriptum οὐ in Mon. F. ὅσον pro ὡς οὐ exhibent Laur. et Marc. A., item inter vers. Mon. B. et in mg. Meerm. καὶ οὐδὲ διδ. Marc. B. Ante τοιοῦτο artic. om. Par. B. et Barb. τῷ τοιούτῳ scribit Marc. A. τὸ τοιοῦτον dant Par. C. et Mon. C., quorum hic perperam τιθήσεις. Inverso ordine Par. A. et Laur. ἄρτι τιθείσης. Virgulam post ἄρτι ponit *Kayserus* P. XXXVII.; et ita sec. m. distinxit in Mon. A.

6. προΐστη Rehd. Mon F. et Meerm. Post τε deletum καὶ in Mon. F. Dein ἑκατέροιν exhibent Mon. AF. Par. C. Vind. Sed. οιν per ras. ortum ex ου in Mon. A.

7. Ita Par. ACDE. Laur. Monacc. Marcc. Vind. ταῖς αὐταῖς ἑαυτοῦ Par. B c. Barb. ταῖς, quod a Par. D. et Rehd., ut a vulgg. libris abest, a corr. m. in mg. habet etiam Meerm.

8. χρῆν Marc. B. Mox διὰ τὴν Laur.

9. τὰ in Barb. al. atramento superscriptum. Dein περὶ τὴν ἄνδρα Mon. F.

10. αὐτόν Par. B. Mox ψιττακίῳ pro ψιττακῷ recepi ex Par.

ιδεῖν· αὐτοῦ μὲν ἂν ἔλεγχος εἶναι δόξειε [11]), προειπόντος, ὅτι τῶν συκοφαντουμένων ἐςὶν ὁ ἀνὴρ, ὅςις φιλόσοφος ὢν, εἰς τὸν σοφιςὴν ἕλκεται. Λέγει [12]) γὰρ οὕτω· Σοφιςὰς δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπωνόμαζον οὐ μόνον τῶν ῥητόρων τοὺς ὑπερφωνοῦντάς τε καὶ λαμπρούς, D ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς [13]) σὺν εὐροίᾳ ἑρμηνεύοντας, ὑπὲρ ὧν ἀνάγκη πρότερον εἰπεῖν, ἐπειδὴ οὐκ ὄντες σοφιςαὶ, δόξαντες δὲ παρῆλθον εἰς τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην· εἶτα σαφῶς φιλοσόφους ἄνδρας ἐξαριθμεῖται, μεθ' ὧν δὴ καὶ τὸν Δίωνα, καὶ μετὰ Δίωνα ἄλλους, ὧν περὶ τοῦ τελευταίου [14]) παυόμενος· τοσαῦτα, φησὶ, περὶ τῶν φιλοσοφησάντων ἐν δόξῃ τοῦ σοφιςεῦσαι· ταὐτὸν ἑτέρως εἰπὼν, ὅτι μὴ ὄντες σοφιςαὶ 37 A τοῦ ὀνόματος ἐπεβάτευσαν [15]). Καίτοι μεταξύ πού φησιν ἀπορεῖν, οἷ χοροῦ τάξει τὸν ἄνδρα, περιδέξιον δή τινα ὄντα. Τί οὖν προεῖπας; τί δὲ ἐπεῖπας [16]), ὅτι τοῦτο μὲν ἐςιν, ἐκεῖνο δὲ φαίνεται;

3.

Ἀλλ' ἔγωγε οὐ μικρολογοῦμαι πρὸς τὰς ἐναντιολογίας [1])· συγχωρῶ [2]) δὲ τὸν Δίωνα φιλόσοφον ὄντα

AB. Laur. Mon. BD et mg. Meerm. Mox γὰρ abest a Par. B. et Barb. Deinde τοῦτον Marc. B.

11. δόξειεν Laur. Tum προειπεῖν Par. A.

12. Add. gl. Φιλόςρατος in Vat. 92. Dein οὕτως Meerm. et Mon. F. Mox δὲ superscriptum in Par. D.

13. σοὺς Petav. 1. Dein εὐροίᾳ, altero ρ a sec. m. superaddito, Vind.

14. ἐπὶ (superscr. περὶ) τ. τελ. Par. C.

15. ἐπεμβάτευσαν marg. Monacensis D. Infra τάξοι Marc. B.

16. προεῖπας — ἐπεῖπας Par. C. προεῖπες — ἐπεῖπες Mon. AF. c. Vind. Sed in Mon. A. utrumque ε a r. m. profectum. προεῖπες ab al. m. in mg. et ἐπεῖπες in textu ex corr. habet Meerm. Id. ἐπὶ, in mg. ab al. m. ὅτι. Mox ἐςιν editi.

Cap. III. 1. πρὸς τὴν ἐναντιολογίαν Mon. F.

2. συγχορῶ Rehd. a m. pr. Mox οὐ pro εἰ Barb. Deinde μόνον Mon. F. μόνος Rehd. et Meerm. μόνων Mon. BD.

παῖξαι τὰ σοφιςῶν, εἰ μόνον πρᾶός ἐςι καὶ ἵλεως φιλοσοφίᾳ, καὶ μηδαμοῦ μηδὲν ἐπηρίακεν αὐτῇ, μηδ' ἐπ' αὐτὴν [3]) ξυντέθεικε λόγους ἰταμούς τε καὶ κακοήθεις. Ἀλλ' οὗτός γε [4]) πλεῖςα δὴ καὶ μάλιςα σοφιςῶν εἰς φιλοσόφους τε καὶ φιλοσοφίαν ἀπηναισχύντηκεν. B Ἅτε γάρ, οἶμαι, φύσεως λαχὼν ἐχούσης ἰσχύν, καὶ τὸ [5]) ῥητορεύειν αὐτὸ ἠλήθευεν, ἄμεινον ἀναπεπεισμένος [6]) εἶναι τοῦ ζῆν κατὰ φιλοσοφίαν τὸ ζῆν κατὰ [7]) τὰς κοινὰς ὑπολήψεις· ὅθεν ὅ τε [8]) κατὰ τῶν φιλοσόφων αὐτῷ λόγος ἐσπουδάσθη, σφόδρα ἀπεικονισμένος καὶ οὐδὲν σχῆμα ὀκνήσας· καὶ ὁ πρὸς Μουσώνιον ἕτερος τοιοῦτος, οὐ προςγυμναζμένου [9]) τῷ τόπῳ τοῦ Δίωνος, ἀλλ' [10]) ἐκ διαθέσεως γράφοντος· ὡς ἐγὼ σφόδρα διϊσχυρίζομαι· πείσαιμι δ' ἂν [11]) καὶ ἄλλον, ὅςτις C εὔςοχος ἤθους εἰρωνείαν τε καὶ ἀλήθειαν ἐκ παντοδαποῦ λόγου φωρᾶσαι· ἐπειδή τε [12]) ἐφιλοσόφησεν, ἐνταῦθα δὴ καὶ μάλιςα ἡ ῥώμη τῆς φύσεως αὐτοῦ διε-

3. Ita Par. ABCD. *μηδὲ ἐπ' αὐτὴν* Mon. ABCD. Par. E. Vind. itemque *Kays.* p. 189. *μηδὲ ἐπ' αὐτῇ* Codd. rell., ut vulg. Statim *συντέθεικε* Marc. B. *ξυντέθηκε* Rehd. Mon. F. Meerm. *ξυνέθηκε* Par. C., de quo monuit jam *Boissonad.* ad Philostrat. p. 446. Tum *λόγου καὶ τεμνούς τε*, in mg. *λόγους ἰταμούς τε* Mon. F.

4. *οὗτοι γε* (sic) Mon. F. Mox *φιλοσοφίας* pro *φιλοσοφίαν* Barb.

5. Artic. sec. manui debet Vind. Deinde pro vulg. *αὐτὸν* c. Rehd. et Mon. F. scripsimus *αὐτὸ* ex sententia Petavii. Ita primo habebat etiam Meerm.

6. *ἀναπεπεισμένος*, ultima correcta, Mon. C. *ἀναπεπεισμένους* Mon. F.

7. *καὶ τὰ* Rehd.

8. *ὅτε* (sic) al. m. ad mg. supplevit in Meerm. Mox *ἑαυτῷ* pro *αὐτῷ* Par. E. Tum *ἀπηγκωνισμένος* Barb. et Marc. A. *γρ. ἀπηγκωνισμένος* Par. BE. c. Meerm. in mg.; inter lin. Mon. B., probavitque hanc lectionem *Kays.* p. 173. *γρ. ἀπεικονισμένος* Marc. A. in mg. Quod sequitur *καὶ* om. Mon. F.

9. *προγυμν.* Mon. A. *προσγυμν.* Par. A. Mon. BDF, Rehd. et Meerm. c. Ed. Turn. Dein *τρόπῳ* (ρ punctis notato) Laur.

10. *ἀλλὰ* Par. D.

11. *πείσαι μηδ' ἂν* Mon. F. In seqq. *τε* id. om. Pro *φωρᾶσαι* (Mon. BD. *φορᾶσαι*) scripsi *φωρᾶσαι*.

12. Ita pro *ἐπειδὴ δέ*, ut vulg. legitur, Codd. Pariss. ABCD. Laur. Monacco. Marcc. Vind. *τε* pro *τε* Par. E. Tum *ἐφιλοσόφισεν* Barb. et Rehd. Proxime *φύσεως* *γρ. γνώσεως*

δειχθῃ. Ὥςπερ γὰρ ἐπιγνούσης ὀψὲ τῆς φύσεως τὸ οἰκεῖον ἔργον, οὐ κατὰ μικρὸν, ἀλλ' ὅλοις τοῖς [13]) ἰδίοις ἀπηνέχθη τῆς σοφιςικῆς προαιρέσεως· ὅς γε [14]) καὶ τὰς ῥητορικὰς τῶν ὑποθέσεων οὐκέτι ῥητορικῶς, ἀλλὰ πολιτικῶς μετεχειρίσατο. Εἴ τις ἀγνοεῖ τὴν ἐν ταὐτῷ προβλήματι [15]) διαφορὰν τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ ῥήτορος, ἐπελθέτω μετὰ νοῦ τὸν Ἀσπασίας τε καὶ Περικλέους D ἐπιτάφιον Θουκυδίδου καὶ Πλάτωνος, ὧν [16]) ἑκάτερος θατέρου παρὰ πολὺ καλλίων ἐςὶ, τοῖς οἰκείοις κανόσι κρινόμενος. Ὁ δ' οὖν [17]) Δίων ἔοικε θεωρήμασι μὲν τεχνικοῖς ἐν φιλοσοφίᾳ μὴ προςταλαιπωρῆσαι, μηδὲ προςανασχεῖν φυσικοῖς δόγμασιν, ἅτε ὀψὲ τοῦ καιροῦ μετατεθειμένος· ὄνασθαι δὲ [18]) τῆς ςοᾶς ἐς ἦθος τείνει, καὶ ἠῤῥενῶσθαι παρ' ὁντινοῦν τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ· ἐπιθέσθαι δὲ [19]) τῷ νουθετεῖν ἀνθρώπους, καὶ μονάρχους, 38 A καὶ ἰδιώτας, καὶ καθ' ἕνα, καὶ ἀθρόους, εἰς ὃ χρήσα-

Mon. B. γρ. γνώσεως in ora
β γ α
Meerm. φύσεως ἐδείχθη αὐτοῦ Marc. B. ἐδείχθην Vind. Post φύσεως Suid. v. ἰςίον σαπρὸν addit αὐτῷ.

13. Articulum om. Marc. B. et *Suid.*

14. ὥςτε Barb. In eodem libro καὶ alio superscriptum est atramento. Dein οὐκέτι pro οὐκ ἔτι receptum ex Par. BCD. Monacc. Rehd. Vind.

15. τὴν ἐνταῦτα προβολήματι (sic) Vind. τῷ pro ταὐτῷ Marc. B. τῶν ῥήτορος Petav. 1. 2. μετὰ τοῦ νοῦ Marc. A. Rehd. Mon. F. Meerm. — Ἀσπασίας] Par. C. Vat. Vind. et Meerm. addunt hoc schollum: αὕτη διδάσκαλος ἦν Σωκράτους.

16. ὧν deest in Petav. 1. 2. Mox παρὰ πολὺ pro παραπολὺ recte Mon. BCD. In Mon. A. accentus supra παρα erasus. Dein
καλλίων
καλλιςον Mon. F.

17. δοῦν Mon. F. Statim ἔοικε μὲν θεωρήμασι Laur. μὲν om. Par. E. Dein τεχνικῶς dant Rehd. et Meerm. Mox πρὸς τὸ μὴ ταλαιπωρῆσαι Rehd. et Meerm., ut Turn. Lectt. varr. et
μὴ πρὸς
mg. Petav. 1. 2. πρὸς τὸ μὴ ταλαιπορῆσαι (sic) Mon. F. μὴ προςταλαιπωρῆσαι Marcc.; item primo Mon. C. Postea vero in hoc libro ἡ mutatum in ῆ. — μὴ ταλεπωρῆσαι (sic) Barb.

18. ὄνασθαι δὴ τὸ νουθετεῖν, intermediis omissis, Mon. C. Deinde εἰς ἦθος Mon. F. Praepositionem ἐφ' ante ἑαυτοῦ om. Meerm.

19. ἐπιτίθεσθαι, in mg. γρ.
δὴ
ἐπιθέσθαι Par. D. δὲ Mon.

σθαι προαποκειμένῃ τῇ παρασκευῇ τῆς γλώττης. Διό μοι δοκεῖ καλῶς ἔχειν [20]), ἐπιγράφειν ἅπασι τοῖς Δίωνος λόγοις, ὅτι πρὸ τῆς φυγῆς [21]), ἢ μετὰ τὴν φυγήν, οὐχ οἷς ἐμφαίνεται μόνοις ἡ φυγή, καθάπερ ἐπέγραψαν ἤδη τινές, ἀλλ' ἁπαξάπασιν. Οὕτως γὰρ [22]) ἂν εἴημεν τούς τε φιλοσόφους καὶ τοὺς αὐτὸ τοῦτο σοφιστικοὺς λόγους διειληφότες ἑκατέρους [23]) χωρίς, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ἐν νυκτομαχίᾳ περιτευξόμεθα αὐτῷ, νῦν μὲν βάλλοντι Σωκράτῃ [24]) καὶ Ζήνωνα τοῖς ἐκ Διονυσίων σκώμμασι, B καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἀξιοῦντι πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὡς ὄντας Κῆρας πόλεων τε καὶ πολιτείας· νῦν δὲ στεφανοῦντί τε [25]) αὐτούς, καὶ παράδειγμα τιθεμένῳ γενναίου βίου καὶ σώφρονος.

F. δῄ rell. Monacc. Par. ACD. δεῖ Marc. B. Pro τῷ, quod in Par. A. et Laur. deest, Marc. B. male scribit τό. Tum προαποκειμένους Vind.

20. καλῶς ἔχειν δοκεῖ Par. C.

21. πρώτης φυγῆς Mon. F. Mox ἀλλαπαξάπασιν Barb. ἀλλὰ ἅπαξ [καὶ] ἅπασιν Meerm. ἁπαξάπασιν (καὶ ab al. m. superscripto) Laur. ἅπαξ ἅπασιν Mon. BD., quorum posterior in mg. ἁπαξάπασιν.

22. Ita pro οὕτω γ. Barb. Mon. BD. et Par. D. Vid. supra ad Cap. II. nr. 2. Dein Laur. εἴημεν ἄν, quod placet Kaysero p. 173. Sed scribendum εἰδεῖμεν ἄν, ac distinguendum post λόγους monet Geelius Commentar. ad Dion. Chrysost. Oratt. p. 386.

23. ἑκατέρου uterque Marc. Proxime αὐτοῦ [ῷ] Mon. F.

24. Ita Pariss. omnes, Laur. Barb. Mon. ABCD. Marc. AB. Vind., itemque Gaisford. ad Suid. v. βάλλων Σωκράτῃ. Rell. libri scripti et editi Σωκράτην. Deinde Ζήνονα Mon. F. Ζήνωνι Marc. B. Mox γρ. καὶ τὸ τοὺς ἀπ' αὐτῶν Turn. Lectt. varr. et mg. Petav. 1. 2. ὑπ' αὐτῶν Suid. l. c. Pro θαλάττης legitur θαλάσσης in Marc. B. et ap. Kays. p. 204. καὶ pro ὡς primo exhibebat Meerm. Dein ὡς ὄντως κῆρας Par. E. et ex corr. Par. D. probante Kaysero l. c. — πόλεών τε vulg., item Gaisford. in Suid. l. c. et v. Κῆρας, Kays. l. c. πόλεώς τε Marc. B. Sed scribendum esse πόλεων τε, πόλεως τε etc. bene observaverat Spohnius ad Isocrat. Paneg. p. 57. ed. Baiter.

25. τε utroque loco om. Suid. Tum παράδειγμ[α] τιθ. (α et τι per ras. correctis, ita, ut a m. pr. παράδειγμα θεμένῳ habuisse videatur) Mon. A. τιθεμένου Rehd. Mon. F. Dein βίου γενναίου Mon. AF. Par. C. Vind. et Suid. pr. l.

4.

Φιλόςρατος δὲ καὶ τοῦτο ἀπεριμερίμνως τὸν ἔπαινον τοῦ ψιττακοῦ καὶ τὸν Εὔβοια τῆς αὐτῆς προαιρέσεως οἴεται, καὶ ὑπὲρ ἀμφοῖν [1]) ὁμοίως εἰς ἀπολογίαν καθίςαται τὴν ὑπὲρ τοῦ Δίωνος, ὡς μὴ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐσπουδακέναι δοκεῖν. Τοῦτο δ' [2]) ἤδη πλέον ἐςὶ ποιήσασθαι θάτερον. Ὁ γὰρ ἀναγορεύσας αὐτὸν ἐν τοῖς δι' ὁλοκλήρου [3]) τοῦ βίου φιλοσοφήσασι, προϊὼν οὐ μόνον ἐνδέδωκε πρὸς τὸ καὶ σοφιςικόν τι ἔργον εἰργάσθαι τὸν C Δίωνα, ἀλλὰ προςαποςερεῖ τὸν ἄνδρα καὶ τῶν ὄντων ἐκ τῆς φιλοσόφου μερίδος, προςνέμων αὐτὰ τοῖς σοφιςικοῖς. Εἰ γὰρ τὸν Εὔβοια [4]) τις ἀφαιρήσεται τοῦ σπουδαῖον εἶναι καὶ ὑπὲρ σπουδαίων συγκεῖσθαι, οὔ μοι δοκεῖ ῥᾷς' ἂν ὁ τοιοῦτος ἐγκρῖναί τινα λόγον τῶν Δίωνος, ὥςτε καὶ φιλόσοφον ὑπ' αὐτοῦ προςειρῆσθαι. Ὡς [5]) οὗτός γε ὁ λόγος ὑποτύπωσίς ἐςιν εὐδαίμονος βίου πένητι καὶ πλουσίῳ τοῦ παντὸς ἀνάγνωσμα ἀξι-

Cap. IV. 1. Verba ὑπὲρ ἀμφοῖν om. Vind. In seqq. ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν habet Mon. C.

2. δὲ Ed. Pseudo-Petav. De h. l vid. *Wyttenbach.* ad Plat. Phaedon. p. 322. Tum ἐςιν Barb.

3. ὁλοκλήρως (ου ex corr. r. m. superscripto) Marc. A. φιλοσοφίσασι, ut solet, Barb. Dein μόνον ex μόνων enatum videtur in Mon. B. Pro ἐνδέδωκε habet οὐ δέδωκε Barb., ἐνδέδωκεν Laur. Tum ἐργάσθαι Mon. F., εἰργᾶσθαι Mon. BD. καὶ post ἀλλὰ bene om. Par. A. et Laur. Mox τὸν ὄντως dat Marc. B., τὴν ὄντως Barb., ὄντως item Par. B. c. Mon. BD. Dein ἐκ τοῦ φιλοσ. μερ. Mon. F.

4. Deest articulus ante Εὔβοια ap. Morell. et in utraque Petav. Mox τὸ σπουδαῖον εἶναι habet Marc. B. Vid. de Provid. p. 93. B. et 116. D., item Ep. 8. p. 169. D. coll. *Schaefer.* ad Long. p. 423. sq. *Boissonad.* ad Eunap. p. 417. et 601. *Osann.* ad Philemon. Grammat, p. 246. In proximis οὐ μὴ δοκεῖ Mon. F. Deinde ῥᾷςον ἂν Par. BDE. Barb. Turn. L. v. et mg. Petav. 1. 2. ἐγκρῖναι pro vulg. ἐγκρίναι recte Mon. AC. et Vind. ἐγκρίνεται Mon. E. ἐκκρίναι Marc. B. τοῦ δίωνος Par. E. Tum ὥςτε pro ὥς γε receptum ex Barb. Mon. A. et Vind. ὥςτε habet Mon. F. Part. καὶ abest a Mon. C.

5. καὶ pro ὡς Mon. F. Turn. L. v. et mg. Petav. 1. 2., item a. m. pr. Meerm.

ώτατον [6]). Ὠιδηκός[7]) τε γὰρ ἦθος ὑπὸ πλούτου κατασέλλει, τὸ εὔδαιμον ἐπίρωθι δείξας, καὶ τὸ καταπε- D
πτωκὸς ὑπὸ πενίας ἐγείρει, καὶ ἀταπείνωτον εἶναι παρασκευάζει· τοῦτο μὲν τῷ καταμελιτοῦντι [8]) τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι, ὑφ' οὗ κἂν Ξέρξης ἀνεπείσθη, Ξέρξης ἐκεῖνος, ὁ τὴν μεγάλην ϛρατείαν [9]) ἐλάσας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, μακαριώτερον ἑαυτοῦ γεγονέναι κυνηγέτην ἄνδρα ἐν τῇ ὀρεινῇ τῆς Εὐβοίας [10]) κέγχρους ἐσθίοντα· τοῦτο δὲ ταῖς ἀρίϛαις ὑποθήκαις, αἷς χρώμενος, οὐδεὶς αἰσχύνεται [11]) πενίαν, εἰ μή γε καὶ φεύξεται. Διὸ βελτίους οἱ τάττοντες αὐτὸν μετὰ τὸν ἔσχα- 39 A
τον περὶ βασιλείας, ἐν ᾧ τέτταρας ὑποθέμενος βίους καὶ δαίμονας [12]), τὸν φιλοχρήματόν τε καὶ τὸν ἀπολαυϛικόν, καὶ τρίτον τὸν φιλότιμον, τελευταῖον δὲ [13]) καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν εὔφρονα καὶ σπουδαῖον, ἐκείνους μὲν τοὺς κατὰ τὴν ἀλογίαν [14]) ἅπαντας γράφει τε καὶ σχηματίζει· παύεται δὲ [15]) τοῦ βιβλίου, τὸν λοιπὸν ἐπαγγειλάμενος αὐτίκα ἀποδώσειν, ὅτῳ ποτὲ πεπρωμένος ἐκ θεῶν ἐγένετο.

6. ἀξιώτ. ἀνάγν. Mon. F. ἀξιώτ. (β) ἀνάγν. (α) Vind. ἀγώνισμα, in mg. γρ. ἀνάγν. Par. C.

7. $\overset{\text{ᾠδηκώς}}{\text{ᾠδυνός}}$ (sic) Mon. F.

8. καταμελισοῦντι Mon. F. καταμελιττοῦντι Par. AD. Laur. Mon. A.

9. ϛρατίαν Barb. et Marc. B. Fort. ϛρατιάν. Cf. de Regn. p. 17. D.

10. ὀρινῇ Par. B. et Barb. ἐν τοῖς ὀρινοῖς τοῖς εὐβοίας Marc. B.

11. αἰσχυνεῖται Marc. B.

12. Pro καὶ δαίμονας male scribunt εὐδαίμονας Par. AC. Laur. Mon. AF. Rehd. Vind. Meerm. Turn. L. v. et mg. Petav. 1. 2. γρ. εὐδ. in mg. habet Par. D. Vid. *Dion. Chrysost.* de Regn. Or. IV. p. 165. ed. Reisk.

13. Desunt verba τελευταῖον δὲ in Marc. B. δὴ scripsit *Kays.* p. 177.

14. Ita pro κατὰ τὴν ἀναλογίαν Par. ADE. et Marcc. probante *Kays.* p. 177. γρ. κατὰ τ. ἀλογ. inter vers. habet Mon. B., in mg. Meerm. et 2. Ed. Petav.

15. καὶ παύεται pro π. δὲ Par. B. et Barb. Mox Laur. Mon. BCDF. Rehd. Meerm. et ex corr. Par. D., probante *Kaysero* l. c. τὸ λοιπὸν vulg. Infra ὅτῳ ποτὲ Codd. et *Kays.* l. c. ὅτε (ος) ποτὲ Edd. — πεπρωμένως Par. BC. πεπρωμένως Barb. πεπρωμένον Par. A. et ex corr. Mon. A. c. Meerm. et Vind. Dein ἐκ τῶν

5.

Χωρὶς οὖν τιθέντι [1]) τοὺς ἐν τοῖς συχνοῖς λόγοις Διογένας τε καὶ Σωκράτας, οἳ καὶ περιττοὶ τὴν φύσιν ἔδοξαν· καὶ οὐχ ἅπαντός ἐστιν [2]) ὁ τοῖν ἀνδροῖν B τούτοιν ζῆλος, ἀλλ' ὅστις εὐθὺς αἵρεσίν τινα τῶν κατὰ φιλοσοφίαν ὑπίσχετο [3])· τὸν δὲ κατὰ τὴν κοινὴν φύσιν ζητοῦντι [4]) καὶ τὸν ἅπασιν ἐγχωροῦντα, δίκαιον, ὅσιον, αὐτουργόν, ἀπὸ τῶν ὄντων φιλάνθρωπον, οὐκ ἂν ἕτερος ἀντὶ τοῦ Εὐβοίως [5]) ἀποδεδόμενος εἴη βίος εὐδαιμονικός. Ἔτι [6]) καὶ τοὺς Ἐσσηνοὺς ἐπαινεῖ που, πόλιν ὅλην εὐδαίμονα τὴν παρὰ τὸ νεκρὸν ὕδωρ ἐν τῇ μεσογείᾳ Παλαιστίνης κειμένην παρ' αὐτά που τὰ Σό-

θεῶν Laur. Mon. ABD. et Vind., assentiente *Kaysero* l. c. Articulus, quem ab al. m. in ora habet Meerm., in Marc. A. erasus est, nec immerito, quum eo opus non sit. Vid. *Schaefer.* Meletem. critt. p. 4.

Cap. V. 1. Τῷ χωρὶς οὖν τιθ. de suo scripsit *Kays.* p. c. Tum λόγοις (β) συχνοῖς (α) Meerm. Διογένας — Σωκράτας pro vulg. Διογένεις — Σωκράτεις recepi ex Par. BDE. et Barb. Διογένας — Σωκράτας (ει ει) habet Laur. Διογένεις — Σωκράτεις (α α) Mon. BD. Διογενείας — Σωκρατείας (sic) Meerm. in mg. (γρ.) Cf. Annotat. ad Calv. Enc. Cap. VI. p. 68. B. — τὴν φύσιν] τὴν γνώμην Marc. B.

2. ἅπαντος ἐστιν Mon. BD.

3. ἠνίσχετο Rehd. Meerm. et primo Mon. A. γρ. ἠνίσχετο in mg. Par. C. ἠνίσχετο, superscr. γρ. ὑπίσχετο, Vat. 92. ἠνίσχετο (π) (sic) Mon. F.

4. ζητοῦντα Par. ABE. Laur. Barb. Mon. BD. Rehd. Marc. B. Meerm. ζητοῦντα (ι) Par. D. ζητοῦντι (α) habet Vind. Deinde ἐγχωροῦντα ex Laur. et Par. DE. iam correxit *Kayserus* l. c., nec discrepant Par. AB. Barb. Mon. C. ἐγχειροῦντα (ω) exhibent Mon. B. et Marc. A. ἐγχωροῦντι Turn. Lectt. varr. ἐγχειροῦτα Mon. ADF. Par. C. Rehd. Marc. B. Meerm. et 2. Ed. Petav. ἐγχειροῦντι Turn. et Petav. 1. ἐγχειροῦν τι Morell.

5. ἀντ' εὐβοίως Mon. A. c. Vind. ἀπὸ τῦ εὐβοίως Mon. C. εὐβόιως Mon. BD. Tum βίος εἴη Marcc.

6. Ita pro ὅτι, quod non quadrat (*Petavius* vertit *quin et*) de coniectura scripsi. De utriusque vocabuli confusione adisis *Koen.* ad Gregor. Cor. p. 484. et *Iacobs.* Additamentt. Animadverss. in Athenaeum p. 92. Dein ἐλσηνοὺς (ισ) Rehd. et Meerm. ἐλσηνοὺς Mon. F. εὐσσηνοὺς Vind. —

δομα. Ὁ γὰρ ἀνὴρ [7]) ὅλως, ἐπειδὴ τοῦ φιλοσοφεῖν ἀπήρξατο, καὶ εἰς τὸ νουθετεῖν ἀνθρώπους ἀπέκλινεν, C οὐδένα λόγον ἄκαρπον [8]) ἐξενήνοχε. Τῷ δὲ μὴ παρέργως ἐντυγχάνοντι δήλη καὶ ἡ τῆς ἑρμηνείας ἰδία διαλλάττουσα, καὶ οὐκ οὖσα μία τῷ Δίωνι κατά τε τὰς σοφιστικὰς ὑποθέσεις [9]) καὶ κατὰ τὰς πολιτικάς. Ἐν ἐκείναις μὲν γὰρ ὑπτιάζει καὶ ὡραΐζεται, καθάπερ ὁ ταὼς περιαθρῶν ἑαυτόν [10]), καὶ οἷον γαννύμενος ἐπὶ ταῖς ἀγλαΐαις τοῦ λόγου, ἅτε πρὸς ἓν τοῦτο ὁρῶν, καὶ τέλος τὴν εὐφωνίαν τιθέμενος. Ἔςω παράδειγμα ἡ τῶν Τεμπῶν φράσις [11]) καὶ ὁ Μέμνων. Ἐν τούτῳ μέν γε D καὶ ὑπότυφός [12]) ἐςιν ἡ ἑρμηνεία· τὰ δὲ τοῦ δευτέρου χρόνου βιβλία, ἥκις' ἂν ἐν αὐτοῖς ἴδοις χαῦνόν τι

πι pro που id. Vind. δήπου Par. B. c. Barb. Verba seqq. πόλιν ὅλ. εὐδ. desunt in Vind. περὶ pro παρά scribunt Mon. A. Par. C. Vind. παρα (περὶ) Mon. F. τὸ in Barb. Rehd. et Mon. F. corruptum in τόν. Ante μεσογεία articulum om. Mon. BD. Verba τὰ Σόδομα — — φιλοσοφεῖν in textu neglecta Cod. Vind. a s. m. in mg. habet.

7. Abest ἀνήρ a Barb. Tum ὅλος exhibent Laur. Mon. BD. Marc. A., ὅλος (ὅλως) Par. E. Deinde ἐπεὶ pro ἐπειδή Mon. AF. et a corr. m. Meerm. Neutrum habet Mon. C. Mox ἀπήρξατο laudatum a *Boissonadio* ad Philostrat. Epist. p. 102. pro ἤρξατο recepi ex Par. AC. Mon. A. et Vind. Verba οὐδένα λόγον — μὴ in novissimo libro s. m. ad mg. supplevit.

8. ἄκρατον Meerm.

9. ὑποθέσεις in mg. habet Barb. Verba καὶ κατὰ τὰς πολιτικὰς absunt ab eodem libro. Ante πολιτικάς Ed. Petav. 1. 2. et Morell. male omittunt articulum, de quo restituendo iam monuit *Schaeferus* ad Dionys. Halic. de composit. verbb. p. 57., eumque sane agnoscunt Codd. omnes excepto Barb.

10. αυτὸν (ἑ) ex corr. Mon. A. αὐτὸν Laur. Par. B. Mon. BD. Marcc. αὐτὸν Par. ADE. c. Barb. Tum. γανύμενος (ν) Par. A. et Mon. F. De hoc loco vid. V. Cl. *Boissonad.* ad Philostrat. Her. p. 578.

11. καὶ ἡ τῶν Τεμπῶν φράσις Mon. C.

12. απότυφος (ὑ) Mon. F. ὑπήτυφος Mon. C. Dein voc. βιβλία inter vers. habet Par. D. Mox ἥκιςα ἂν Marc. B. Tum ἴδῃς dant Mon. A. et Vind. Pro διαπεφρονημένον recepi διαπεφορημένον ex Par. A. Barb. Mon. A. Vind. et ex mg. Par. B. διαπεφωνημένον scribit Marc. B.

καὶ διαπεφορημένον. Ἐξελαύνει γάρ τοι [14]) φιλοσοφία καὶ ἀπὸ τῆς γλώττης τρυφήν, τὸ ἐμβριθές τε καὶ κόσμιον κάλλος ἀγαπῶσα, ὁποῖόν ἐςι [15]) τὸ ἀρχαῖον, [καὶ] κατὰ φύσιν ἔχον καὶ τοῖς ὑποκειμένοις οἰκεῖον, οὗ μετὰ τοὺς λίαν ἀρχαίους καὶ Δίων ἐπιτυγχάνει, διὰ [16]) τῶν πραττομένων ἰών, κἂν λέγῃ, κἂν διαλέγηται. Ἔςω παράδειγμα τῆς ἀσφαλῶς [17]) καὶ κυρίως 40 A ἐχούσης ἑρμηνείας ὁ ἐκκλησιαςικός τε καὶ ὁ βουλευτικός. Εἰ δὲ βούλει, καὶ ὀντινοῦν [18]) τῶν πρὸς τὰς πόλεις εἰρημένων τε καὶ ἐγνωσμένων προκεχειρισμένος, ἴδοις ἂν ἑκατέραν ἰδέαν ἀρχαϊκήν, ἀλλ' οὐ τῆς νεωτέρας ἠχοῦς τῆς ἐπιποιούσης τῷ κάλλει τῆς φύσεως, ὁποῖαι διαλέξεις, ὧν πρόσθεν ἐμνημονεύσαμεν [19]), ὁ Μέμνων τε καὶ τὰ Τέμπη· λόγος δὲ οὗτος ὁ κατὰ τῶν φιλοσόφων. Κἂν γὰρ ἀποπροςποιῆται [20]) πάνυ τοῦ θεάτρου γίνεται καὶ τῆς χάριτος· καὶ οὐκ ἂν εὕροις [21]) ῥητορείαν

14. τι Barb. Proxime ἀπὸ γλώττης Mon. AF. Par. C. Rehd. Marc. B. Vind. Meerm. Mox τε al. m. inseruit in Meerm.

15. ἐςιν Barb. et primo Meerm. Quod seclusi καὶ om. Codd. praeter Marc. A. et Meerm. omnes.

16. μετά, in mg. διά ab. al. m. Meerm. Dein καὶ λέγει καὶ διαλέγεται Par. A. Laur. καὶ διαλέγηται Par. BD. et Barb.

17. ἀσφαλοῦς Laur. Mon. ABD. Par. D. Vind. et ex corr. Marc. B. Mon. F. Ita videtur habere etiam Marc. A. ἀφελῶς legendum suspicatur *Kayserus* p. 313. Ante βουλευτικὸς articulus abest a Barb.

18. ὄντιν' οὖν Mon. BD. Mox ἀνεγνωσμένων Laur., et ita correxit *Hieron. Wolfius*. Infra προκεχειρισμένον Vind. Dein ἰδίοις Meerm. ἴδοις δ' ἂν Laur. ἐν ἑκατέροις, in mg. γρ. ἑκατέραν Par. C.

19. Ita pro vulg. ἐμνήσθημεν Par. ABCDE. Barb. Mon. AC. Vind. et inter lin. Mon. F. γρ. ἐμνημονεύσαμεν Mon. B. inter vers., itemque in mg. Meerm. et Petav. 1. 2. ἐμνημονεύκαμεν Turn. Lectt. varr. γρ. ἐμνήσθημεν mg. Par. D. Silet Laur. Tum ἐςὶ pro τε dant Mon. A. Par. C. Vind. et in mg. Petav. 1. 2. τε (ἐςὶ superscr.) Mon. F. τε (ἐςὶ a rec. m. superscr.) Meerm. πέμπη (τ superscr.) Barb. Mox δὲ abest a Marc. B.

20. Ita Pariss. Laur. Barb. Monacc. Marcc. et mg. Petav. 1. 2. Cf. *Boissonad.* ad Eunap. p. 195. ἀπροςποιῆται (ἀ superscr.) Rehd. c. Vind. οὐ προςπ. (ἀ ex corr. r. m. superscr.) Meerm. οὐ προςπ. vulg. Dein articulum ante θεάτρου superscriptum habet Par. D.

21. εὕρῃς Par. C. Tum ἐκαφρο-

ἐπαφροδιτοτέραν παρὰ τῷ Δίωνι· ὃ [22]) καὶ θαυμάσας B
ἔχω τὴν τύχην φιλοσοφίας, εἰ μήτε κωμῳδία τῶν Νεφελῶν μᾶλλον εὐδοκιμεῖ. Οὐδὲ γάρ ἐστιν [23]) ἥντινα μετὰ τῆς ἴσης δυνάμεως Ἀριστοφάνης ἀπήγγελκε. Τεκμήριον ποιοῦ [24]) τοῦ στρογγύλως καὶ σὺν εὐροίᾳ προενηνέχθαι [25])

Κηρὸν διατήξας [26]), εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε,
Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

Ἀριστείδην [27]) τε ὁ πρὸς Πλάτωνα λόγος ὑπὲρ τῶν C
τεσσάρων πολὺν ἐκήρυξεν ἐν τοῖς Ἕλλησιν [28]). Οὗτος [29]) μὲν καὶ τέχνης ἁπάσης ἀμοιρῶν, ὅν γε οὐδ' ἂν ἐπαγάγοις εἴδει ῥητορικῆς, οὔκουν ἐκ τοῦ δικαίου γε καὶ

διτοτέραν c. Petav. 2. exhibent Par. ABD. Mon. BD. et ex corr. Marc. A. ἐπαφροδιτωτέραν rell. c. Edd. Turn. Morell. Petav. 1.

22. ὃ et ex corr. ᾧ Par. B.

23. Ita Mon. D. pro vulg. ἐστίν. Mox ἀπήγγειλε Par. C. ἀπήγγελται Mon. ABDF. c. Vind.

24. ποιοῦν Barb. Mon. BDF. Par. DE. Rehd. Marc. B., item Edd. Turn. et Morell. Haec cum praecedentibus iungens (nam Edd. ante τεκμήριον commate distinguunt), *Cornarius* legit ποιῶν, quum verterit: *signum faciens.*

25. Ita Par. ABCD. Barb. Monacc. Vind. προένηχθαι (sic) Laur. προσενηνέχθαι rell. et vulgati libri.

26. διατάξας (ή supra) Mon. F. Vid. *Aristoph.* Nubb. v. 150. sqq. Vers. 2. ἀνέβλαψεν (ἐνεβά supra) Mon. F. Vers. 3. καταψυχείσῃ Par. B. et Barb. ψυγήσῃ Mon. C. Vers. 4. ὑπολύσας, ut ap. Comicum, in Par. C. Mon. A. Marc. B. et Vind., qui h. v. in mg. habet, scriptum legitur; ἀπολύσας et ex corr. ὑπολ. exhibent Mon. F. et Meerm. ἀπολ. rell. c. edd.

27. ἀριστήδην Mon. C. Partic. τε pro vulg. δὲ praebuerunt Par. ABCD. Barb. Mon. AC. Vind. Post τε Barb. interponit καί.

28. Verba Ἕλλησιν — — ἀμοιρῶν ab al. m. in mg. habet Vind.

29. οὕτω Par. A. Deinde καὶ om. Mon. C. Mox οὐκ ἂν scribit Marc. B. Tum ἐπάγοις Laur. ἐπαγάγῃς Par. C. εἴδῃ Rehd. et Meerm. Mox ὀύκουν, in mg. γρ. οὐκὖν Meerm. Dein ἐκ τῶν δικαίων τε Marc. B. Pro τε, quod utraque Ed. Petav. habet, recepi γε ex Codd. Pariss. Laur. Monacc. Marc. A. Rehd. Vind. Meerm., quibuscum faciunt Ed. Turn. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Neutrum legitur in contextu Ed. Morell.

τῶν νόμων τῆς τέχνης· συγκείμενος δ' [30]) οὖν ἀποῤῥήτῳ κάλλει καὶ θαυμαστῇ τινὶ χάριτι, εἰκῇ πως ἐπιτερπούσῃ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασιν. Οὗτός τε ὁ Δίων ἤκμασε μάλιστα ἐν τῷ [31]) κατὰ τῶν φιλοσόφων, ἥντινα καὶ καλοῦσιν ἀκμὴν οἱ νεώτεροι· τοῦτ' ἔστιν [32]) ἡρμόσατο πανηγυρικώτερον ἀνδρὸς ἀσφαλοῦς· καὶ μέντοιγε D εἰς τὴν τοιαύτην ἰδέαν αὐτὸς αὑτοῦ ταύτῃ κράτιστος ἔδοξεν. Οὐ μέντοι τοσοῦτον ὁ Δίων ἐξωρχήσατο [33]) τὴν ἀρχαίαν ῥητορικὴν ἐν οἷς καὶ δοκεῖ σαφῶς ἀναχωρεῖν τῶν οἰκείων ἠθῶν, ὡς ἂν καὶ λαθεῖν [34]), ὅτι Δίων ἐστὶ, παρακινήσας ἐς τὸ νεώτερον· ἀλλ' εὐλαβῶς ἅπτεται τῆς παρανομίας [35]) καὶ αἰσχυνομένῳ γε ἔοικεν, ὅταν τι παρακεκινδυνευμένον καὶ νεανικὸν προενέγκηται· ὥστε κἂν αἰτίαν φύγοι [36]) δειλίας, εἰ πρὸς τὴν ὕστερον ἐπιπολάσασαν τῶν ῥητόρων τόλμαν αὐτὸν ἐξετάζοιμεν· τοῖς 41 A πλείστοις δὲ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ παρὰ βραχὺ [37]) τοῖς ἅπασι μετ' ἐκείνων ταττέσθω τῶν ἀρχαίων τε καὶ στασίμων

30. Abest δ' a Marc. B. Inverso ord. id. habet χάριτι θαυστῇ (sic). Deinceps εἰκῇ πῶς Mon. BDF. εἰ μή πως Par. B. c. Barb. Statim ἐπιτερποῦσι (sic) Meerm. Tum ὀνόμασιν, verbis seqq. καὶ τοῖς ῥήμασιν omissis, Mon. A. καὶ deest in Meerm. Verba τοῖς ῥήμασιν in eodem libro r. m. delevit.

31. ἐν τῇ pro ἐν τῷ (sc. λόγῳ), quod restituit *Petavius*, exhibent Codd. Pariss. BDE. Barb. Mon. BD. Rehd. Marc. B. et primo Meerm., itemque Ed. Turneb. $\overset{ῷ}{τῇ}$ Mon. F. Artic. τῶν deest in Marc. B.

32. τουτέστιν Monacc. Rehd. Vind. Meerm. Dein ἀνδροῦς Par. B. et Barb. Pro ἀσφαλοῦς *Kayserus* ad Philostrat. Vit. Soph. p. 313. requirit ἀφελοῦς. Quae subsequuntur verba μέντοιγε — — ἔδοξεν. Οὐ absunt a Meerm. Pro αὐτοῦ, quod Mon. A. ex corr. habet, est αὐτοῦ in Barb. Mon. F. Rehd. Vind. Proximum vocabulum superscribit Par. C.; Rhed. autem et Marc. B. om. ἔδοξε dat Par. C.

33. ὀρχήσατο a m. pr., a rec. $\overset{ἐξ}{ωρχ}$. Barb. ἐξορχ. Mon. F.

34. καὶ λαθεῖν] ἐλαθεῖν Rehd. Deinde καὶ, in mg. ὅτι a r. m. Meerm. ἐστιν Barb. Mox εἰς τὸ νεώτερον Mon. A. Vind. et ex corr. Meerm.

35. παροιμίας Par. E. Proxime ὅτ' ἄν τι Barb. Dein προσενέγκηται Laur.

36. Ita Vind., ultima corr.; φύγῃ Marcc.

37. Ita Mon. BCD. et ex corr. Vind. παραβραχὺ vulg.

ῥητόρων, παρ' ὀντινοῦν [38]) καὶ δήμῳ διαλεχθῆναι καὶ ἰδιώτῃ τοῦ παντὸς ἄξιος. Οἵ τε γὰρ ῥυθμοὶ τοῦ λόγου κεκολασμένοι, καὶ τὸ βάθος τοῦ ἤθους, οἷον σωφρονιστῇ τινὶ καὶ παιδαγωγῷ πρέπον πόλεως ὅλης ἀνοήτως διακειμένης. Ὥςπερ δὲ [39]) τὴν ἑρμηνείαν οὔτε μίαν ἔφαμεν πάντως, οὐδὲ ἀνεπίγνωςον, ὅτι Δίωνός ἐςιν ἑκατέρα, νῦν μὲν [40]) ῥήτορος ἀνδρὸς, νῦν δὲ πολιτικοῦ· οὕτω καὶ τὰς διανοίας, ὅςτις οὐκ αὐτὸς δίχα διανοίας ἐπιβάλλει τὰς ὄψεις ὅτῳ δὴ τῶν βιβλίων αὐτοῦ, ἐπι- B
γνώσεται Δίωνος οὔσας ἐν ταῖν δυεῖν ἰδέαιν τῶν ὑποθέσεων· κἂν [41]) τὸ φαυλότατον προχειρίσῃ, τὸν Δίωνα ὄψει τὸν ποριμώτατον τῇ ῥητορείᾳ παντὸς ἐξευρεῖν λόγους· μακρῷ γὰρ [42]) δὴ σοφιςῶν κατὰ τὸ ἐπιχειρῆσαι διήνεγκεν. Εἰ δέ τις [43]) καὶ ἕτερος σοφιςὴς ἦν εὔπορος, ἀλλὰ πολλοῦ γε καὶ δεῖ παραβάλλεσθαι πρὸς τὴν τοῦδε [44]) πυκνότητα· ἅμα δὲ καὶ θαυμαςή τις ἰδιότης [45])

38. Sic Mon. ACF. Rehd. Vind. Meerm. παρ' ὄντιν' οὖν vulg. Dein λεχθῆναι primo Meerm.

39. δεῖ Par. F. Mox παντοίως pro πάντως Pariss. Laur. Mon. ABD. Marc. B. Vind. Item Turn. Lectt. varr. et mg. Petav. 2. γρ. παντοίω (typothetae errore) mg. Petav. 1. et Morell. πάντοσε Mon. C. Tum οὐδὲν Mon. F.

40. Deest μὲν in Vind. Proxime οὕτως καὶ τῆς δ' Mon. C. Dein ἄνευ διανοίας Par. C. ἐπιβάλλει pro vulg. ἐπιβάλλοι Codd.
ὅ
omnes praebuerunt. Mox οὕτω Mon. F. γνώσεται Marc. B. Dein-
οῖ
ceps ἐν ταῖς δυειν ἰδ. Mon. F.
δυεῖν bene Laur. Par. BDE. Barb. Mon. E. Rehd. δυεῖν,
γρ. εῖν
in mg. δυοῖν Meerm. δυοῖν Mon. B. δυοῖν vulg. et ex corr. Mon. A.

41. καὶ Meerm. Tum ἐπιχειρήσῃ Barb. τὸ ποριμώτατον Rehd.
ο
παριμ. Mon. F. πορημ. Barb. ῥητορίᾳ idem c. Rehd. et Meerm.

42. Partic. γὰρ om. Mon. AF. Par. C. Vind.; superscriptam ab al. m. habet Laur.; in Meerm. autem r. m. delevit.

43. τις enatum e τι in Meerm. τι scribunt Mon. F. et Rehd. Mox Pariss. Laur. Barb. et Mon. C. om. ἦν, quod in Mon. A. erasum est. Vacuum habet Vind.
εὔ
Tum ἄπορος Mon. F. ἄπορος Rehd. et Meerm., quorum hic in mg. a r. m. εὔπ.

44. τούτου Laur. Mon. ABDF. Par. E. Rehd. Vind. Marc. B.

45. ἰδιώτης Rehd. Mon. F. Meerm. Desunt verba τὰς Δίωνος in Par. A.

χαρακτηρίζει τὰς Δίωνος ἐπινοίας. Δηλούτω σοὶ [46]) τὸν C ἄνδρα ὁ Ῥοδιακός τε καὶ ὁ Τρωϊκός· εἰ δὲ βούλει, καὶ ὁ [47]) τοῦ κώνωπος ἔπαινος. Ἐσπουδάσθη γὰρ τῷ Δίωνι καὶ τὰ παίγνια, πανταχοῦ [48]) τῇ φύσει χρωμένῳ· καὶ οὐκ ἂν ἀπιστήσαις αὐτὰ τῆς αὐτῆς εἶναι παρασκευῆς τε καὶ δυνάμεως [49]).

6.

Ταῦτά μοι περὶ Δίωνος [1]) εἰπεῖν ἐπῆλθε πρὸς τὸν ὕστερόν ποτε παῖδα ἐσόμενον, εἰπεί μοι καὶ διεξιόντι τοὺς παντοδαποὺς αὐτοῦ λόγους μεταξὺ τὸ μάντευμα γέγονε. Πατρικὸν δή [2]) πέπονθα, καὶ ἤδη συνεῖναι τῷ παιδὶ D βούλομαι καὶ διδάσκειν, ἅττα [3]) μοι φρονεῖν ἔπεισι περὶ ἑκάστου συγγραφέως τε καὶ συγγράμματος, συνιστὰς αὐτῷ φίλους ἄνδρας μετὰ τῆς προσηκούσης ἕκαστον κρίσεως· ἐν οἷς ἴστω [4]) καὶ Δίων ὁ Προυσαεὺς, περιττὸς ἀνὴρ εἰπεῖν τε καὶ γνῶναι. Καὶ τοῦτον οὖν ἐπαινέσας, αὐτῷ παραδίδωμι, ἵνα μοι [5]) μετὰ τοὺς τῆς γενναίας φιλοσοφίας προστάτας ἀπάρχοιτό ποτε καὶ τοῖς πολιτικοῖς τοῦ Δίωνος γράμμασι, μεθόριον αὐτὰ ἡγούμενος τῶν προπαιδευμάτων τε [6]) καὶ τῆς ἀληθινωτάτης παιδείας.

46. Pronomen om. Marc. B. Tum ῥοδικὸς dat Barb. Articulum ante τρωϊκὸς, qui abest a Par. AC. Laur. Mon. A. et Vind., in Meerm. r. m. expunxit.

47. Deest ὁ in Barb.

48. Omissis verbis καὶ τὰ παίγνια Marc. B. scribit πανταχῇ. Tum φύσῃ Mon. C.

49. Ita Par. ACDE. Mon. ABCD. Marcc. AB. εἶναι παρασκ. καὶ δ' Laur. Par. B. Barb. Mon. A. Viud. et ex corr. Meerm. παρασκ. εἶναι καὶ δ. Rehd. Mon. F. et primo Meerm. una cum editis.

Cap. VI. 1. περὶ τοῦ δίωνος Par. C. Dein ἐπῆλθεν Barb. Marg. Codicum Vind. et Meerm.: Ἐντεῦθέν σοι δῆλον (Meerm. εὔδηλον pro σοι δ.) ὅτι συνέσιος τὸν παρόντα λόγον ἔτι νέος ὢν καὶ οὔπω πατὴρ γεγονὼς συνεγράψατο. In clausula γέγονεν Laur.

2. δή τι Marc. B. Tum πεσόντα, superscr. πέπονθα, Mon. F.

3. ἅττα Mon. F. Mox ἔπεισι id. Post συγγραφέως abest τε a Mon. A. Vind. et Marc. B.

4. ἴστι Mon. B. ἴστι Mon. D. γρ. ἴστω γρ. ἴστι Meerm. in ora.

5. ἵνα μὴ Meerm. Articulum ante γενναίας om. Barb.

6. Deest partic. τε in Marc. B.

*Καὶ καλόν γε, ὦ παῖ, θεωρήμασιν ἐπιςημονικοῖς
προσταλαιπωρήσαντα* [7]), *καὶ καταπεπυκνώμενον τὴν* 42 A
*γνώμην, ἢ δόγμασι βάρος ἔχουσιν ἐσοιβασμένης τῆς
διανοίας, εἶτα ἀποκλῖναι* [8]) *δεῆσαν, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κω-
μῳδίαν, ἢ ψιλήν τινα ῥητορείαν ἆξαι· τοῦτο γάρ ἐςιν
οὐκ ἐν τάξει· καὶ ταχὺ* [9]) *πρόσω τοῦ μετρίου ῥαςω-
νεῦσαι· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐκλυτέος ὁ τόνος, μέχρις
ἂν, εἰ δοκεῖ* [10]), *δόξειε δὲ, κἂν* [11]) *εἰς τὸ ἀντικείμενον
ἥκῃς, ἐπεξιὼν ἅπασιν, ὅσα Μουσῶν ἑταίροις ἀνδράσιν
ἐῤῥᾳθύμηταί τε καὶ πέπαικται· πάλιν δὲ τὴν σπουδὴν* [12])
ἐπιτείνων, ἀναβασμῷ [13]) *χρήσῃ τοῖσδέ τε καὶ ἀδελφοῖς* B

7. *προταλαιπωρήσαντα* Barb. *Πεταλαιπωρήσαντα* Par. A. Dein *καταπεπυκνωμένην* Laur. Mox *τῇ γνώμῃ* Barb.

8. *ἀποκλίναι* Barb. Rehd. Mon. F. Meerm. Paullo post *ῥητορίαν* Barb. Rehd. Mon. C.

9. *τὸ ταχὺ* Rehd. Mon. F. et Meerm., quorum hic in ora *καὶ* a r. m. *καὶ τραχὺ* Mon. BD. Ante *μετρίου* articulus abest a Par. A. Dein *ῥαςωνεύσασθαι* una cum marg. Morell. et Petav. 1. 2. exhibent Par. ABCD. Laur. Barb. Mon. ABCD. Vind. Marc. B. Post *ἀλλὰ* Mon. A. interponit *καὶ*, quod Meerm. a m. pr. in mg. habet. Mox *ἀλυτέος* Mon. F. *ἐκλυτέον* Barb. et Mon. C. Post vero in hoc libro *ν* mutatum in *ς*.

10. Mon. A. Par. C. Vat. 92. Vind. et Meerm. in mg. addunt hoc scholium: *Λάμβανε πρὸς τὸ μέχρις* (Vind. *μέχρι*) *ἂν τὸ δοκεῖ κατὰ συνεκδοχὴν ἀπὸ τοῦ εἰ δοκεῖ. Τοῦτο δὲ γέγονεν, ἐπειδὴ ἀνάγκη ἦν εἰπεῖν τὸ εἰ δοκεῖ. Ὥστε εἰ καὶ πρὸς τὸ μέχρις ἂν ἐτίθετο τὸ δοκεῖ, εὖ μὲν ἂν εἶχε. Πεζὸς δ'* (verba *εὖ μὲν ἂν ἦν* (sic). *Πεζὸς δ'* per ras. habet Mon.) *ἂν ἦν ὁ ῥυθμός. Φησὶ δὲ πυ καὶ* (ὁ pro *καὶ* Vat.) *Λιβάνιος· Τότε μὲν πολλῶν, ὕςερον δὲ οὐ τοιούτων· οὐ γὰρ ἴδει.*

11. *καὶ* Par. A. Laur. Rehd. et primo Meerm. *καὶ* (superscr. *κἂν*) Mon. F. Tum *ἥκῃς* (superscr. *οι*) Par. D. *ἥκεις* Par. A. et Mon. F. *ἥκοις* Marc. A. Dein *ἅπασι* Meerm. Mox *ἑτέροις* pro *ἑταίροις* Par. A. Barb. Mon. BD. Marc. A. Deleto *γε* post *ἐῤῥᾳθύμηται* superscriptum *τε* in Mon. E.

12. *σπουδὴν* (superscr. *βουλὴν*) Mon. B. *γρ. βουλὴν* mg. Codicum Par. AC. Meerm. et Morell. Item, om. *γρ.*, Mon F. et Petav. 1. 2. in ora. *βουλὴν* in contextu Codd. Mon. A. et Vind., quorum ille in mg. ab al. m. *γρ. σπουδήν*.

13. Ita pro vulg. *ἀναβιβασμῷ* (*γρ. ἀναβιβασμῷ* Meerm. in mg. habet) Codd. Par. ABD. Barb. Mon. ABCD. Marcc. Vind. et ex corr. Mon. F., quibuscum faciunt et Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Eandemque lectionem iam approba-

τισὶ τούτων ἀναγνώσμασιν· οὕτως [14]) ἂν ἄριστα δρῴης, διατρέχων τὸν κάλλιστον δίαυλον, παρὰ μέρος ἐν βιβλίοις ἀεὶ παίζων τε καὶ σπουδάζων. Ἀξιῶ γὰρ ἐγὼ τὸν φιλόσοφον μηδ' ἄλλο τι κακὸν, μηδ' ἄγροικον [15]) εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ Χαρίτων [16]) μυεῖσθαι καὶ ἀκριβῶς Ἕλληνα εἶναι, τοῦτ' ἔστι δύνασθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐξομιλῆσαι, τῷ μηδενὸς ἀπείρως ἔχειν ἐλλογίμου συγγράμματος. Ἔοικε γὰρ οὐδ' ἄλλο τι γεγονέναι προοίμιον φιλοσοφίας [17]), ἢ πολυπραγμοσύνη γνώσεως· καὶ ἐν παισὶν [18]) ἡ φιλόμυθος φύσις ὑπόσχεσίς ἐστι φιλοσό- C φου τέλους [19]). Καὶ δῆτα τίνος ἂν εἴη τέχνη καὶ ἐπιστήμη τέχνης ἢ ἐπιστήμης, ἧς [20]) ἐν τῷ λόγῳ τοῦ εἶναι τὸ πάσαις ἐποχεῖσθαι παραλαμβάνεται, εἰ μὴ φιλοκρινοίη [21]) τε αὐτάς, καὶ τὴν μὲν ἐκ περιωπῆς ἀποσκο-

vere *Oudendorpius* ad Thom. p. 47. et *Creuzerus* ad Plotin. de Pulcritud. p. 143. Dein γε pro τε Meerm. Proxime τούτοις ἀναγνώσμασιν Par. A. ἀναγνώσμασι Marc. B.

14. οὕτω Rehd. οὕτω (ὡς supra scr.) Mon. F. ὡς Mon. A. Par. C. Vind. et ex corr. Meerm. Turn. Lectt. varr. mg. Morell. et Petav. 1. 2. Mox ἀνατρέχων Par. AC. Mon. A. Vind. Turn. Lectt. varr., item mg. Morell. et Petav. 1. 2.

15. Ita Barb. Mon. ACF. et Vind. pro vulg. ἀγροῖκον. Vid. *Ruhnken.* ad Timae. p. 13. sq.

16. τὰ ἐν χαρίτων Par. A. Pro μυεῖσθαι male μιμεῖσθαι Laur. Vid. *Boissonad.* ad Philostr. Her. p. 509. sq. et ad Eunap. p. 177. ibique *Wyttenb.* p. 51., item *C. F. Hermann.* ad Lucian. de conscrib. histor. p. 242. coll. Nostro de Provid. Cap. XII. p. 102. D. Quod sequitur καὶ abest a Rehd. et Meerm. Tum εἶναι intercidit in Par. D. τουτέστι scribunt Barb. Mon. ABDF. Rehd. Meerm.

17. προοίμιον γεγ. φ. Pariss. Barb. Mon. ACF. et ex corr. Meerm. Dein ἡ pro ἢ Mon. F.

18. ἐν τισὶν (ἐν παισὶν supra scr.) Mon. F. ἐν τισὶν, in mg. γρ. παισὶν Meerm. ἐν πισὶν (sic) Rehd.

19. τέλος (ους supra scr.) Mon. F. τέλος Laur. et Rehd. Ad v. τέλους Mon. C. in ora habet gl. προαιρέσεως.

20. ἣ moxque τῷ — ἐποχεῖσθαι Par. A.

21. φυλοκρινοίη Vind. Item primo Mon. C. et ex corr. Mon. A. φιλοκρ. (υ supra scr.) (sic, ut videtur, ab al. m.) Laur. φυλοκρ. item exhibet Cod. Paris. D. et fort. Par. C., quem videtur inspexisse *Boissonadius*, cuius vid. Annotatt. ad Aeneam Gaz. p. 183. φυλοκρ. (λ supra scr.) (sic) Marc. A.

ποῖτο[22]), τὴν δὲ καὶ πρόσω προϊοῦσα[23]) περιεργάζοιτο, δορυφοροῖτο δ' ὑφ' ἁπασῶν, ὥσπερ ἔοικε τῇ βασιλίδι; Τὰς δὲ Μούσας οὐχ ὁμοῦ τε οὔσας[24]) ἐμφαίνει τὸ ὄνομα, θεῶν καλεσάντων, ἢ ἀνθρώπων γε θεῶν[25]) φήμῃ χρωμένων; Χορός τέ εἰσι δι' αὐτὴν[26]) δήπου τὴν σύνοδον· μία δὲ[27]) αὐτῶν οὐδεμιᾶς χωρὶς οὔτε ἐν συμποσίῳ θεῶν ἐπιδείκνυται τὸ οἰκεῖον ἔργον, οὔτε τυγχά- D νει παρὰ ἀνθρώποις[28]) βωμοῦ καὶ νεώ. Καίτοι τινὲς[29]) ἤδη φύσεως ἐνδείᾳ κατακερματίζουσιν αὐτῶν τὸ χωρίζεσθαι μὴ δυνάμενον, καὶ ἕτερος ἑτέρας ἐπήβολος γέγονεν· ἀλλὰ φιλοσοφία τὸ ἐπὶ πάσαις ἐστί[30]). Καί-

22. *ἐκ περιοπῆς* Rehd. Marc. B. Mon. F. Meerm. Dein *ἐπισκοποῖτο* Marc. B.

23. Ita Par. AB. et Barb., quibuscum facit Mon. C. Hanc lectionem enotavit etiam *Boissonadius* ad Aen. Gaz. l. c. ex Cod. quodam Paris., qui est, ni fallor, B. Ceterum eodem pleonasmo, quo hic usus est Noster, dixerat *Sophocles* Aiac. v. 294. *ἴσω δ' ἐςῆλθε*. Electr. v. 795. *ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω*. *Euripid.* Androm. v. 858. *εἴσιθ' εἴσω*. Conf. *Ellendt.* ad Arrian. T. II. p. 277. — *πρόσω προιοῦσαν* (?) Laur. *πρόσω ἰοῦσα* Mon. ABD. Par. C. Marc. A. Vind. probante *Boissonadio* l. c. Rell. c. editis *πρόσω ἰοῦσαν*, quod primo scriptum fuerat in Mon. A. et Marc. A. Tum *περιεργάζεται* (superscr. οι ο) Par. B. *δορυφορεῖτο* (superscr. ύ) Rehd. Deinde *ἀφ' ἁπασῶν* (ex corr. r. m.) Laur.

24. Vid. *Wower.* de Polymath. c. 23. p. 204. et *Wesseling.* ad Diodor. Sic. T. I. p. 253. ed. Amstel. Mox *γρ. θεοῦ* mg. Meerm.

25. Ita pro vulg. *θεοῦ* Codd. Par. AC. Monacc. omnes et Vind. Superscripta est vulgata in Mon. BE. *θεῶν* utpote in textu omissum in Meerm. r. m. ad mg. supplevit. A Rehd. abest hoc vocabulum.

26. *δι' αὐτοῦ* (superscr. ήν) Meerm. Vid. *Wower.* de Polymath. c. 23. p. 203.

27. *μιᾷ δὲ* Barb. *μία δὲ'* (sic) Meerm. Dein *οὐδὲ μιᾶς* c. Ed. Turn. scribunt Mon. BCDF. Rehd. et Meerm. Mox *δείκνυται* Marc. B.

28. *παρ' ἀνθρ.* Meerm. Id. *νέω*.

29. *τίνες* Mon. C. a s. m. De usu Platonico verbi *κατακερματίζειν* vid. *Ast.* Lexic. Plat. Vol. II. p. 152. et 180. sq. *Creuzer.* ad Plot. Opp. p. 256. b. et 347. b. *Goeller.* ad Demetr. de elocut. p. 92. Mox *δυναμένων* Par. A. et in ora Meerm.; itemque Mon. BD., superscr. *γρ. δυνάμενον*. In Mon. A. *δυνάμενον* al. m. mutaverat in *δυναμένον* (superscr. ω). Post vero ω̄ erasum. *δεχόμενον* coni. *Hieron. Wolfius.* Dein *ἐπίβουλος* perperam scriptum in Barb., *ἐπήβουλος* in Mon. F.

30. *ἐστὶν* Rehd.; in Meerm. ν̄

τοι [31]) τοῦτο αἰνίττεται τὸ τῇ συμφωνίᾳ τῶν Μουσῶν εὐθὺς τὸν Ἀπόλλω παρεῖναι [32]).

7.

Ὁ δὲ λόγος οὗτος τεχνίτην μὲν καὶ ἐπιστήμονα καλεῖ τὸν ἀποτεμνόμενον [1]) ἡντινοῦν εἴδησιν, ἄλλον 43 A ἄλλῃ προσήκοντα δαίμονι· φιλόσοφον δὲ τὸν ἡρμοσμένον ἐκ τῆς ἁπασῶν συμφωνίας καὶ [2]) ἓν τὸ πλῆθος ποιήσαντα· ἢ τοῦτον [3]) μὲν οὔπω, προσεῖναι δὲ δεῖ τὸ καὶ ἔχειν αὐτὸν ἴδιον ἔργον ὑπερκείμενον τοῦ χοροῦ· ὥσπερ τὸν Ἀπόλλω λόγος ἔχει νῦν μὲν ταῖς Μούσαις συνᾴδειν, αὐτὸν ἐξάρχοντα καὶ ἐνδιδόντα ῥυθμὸν τῷ συστήματι [4])· νῦν δὲ αὐτὸν κατὰ μόνας ᾄδειν· ἐκεῖνο δ' ἂν εἴη τὸ μέλος τὸ ἱερὸν καὶ ἀπόρρητον. Καὶ ὁ καθ' ἡμᾶς φιλόσοφος [5]) συνέσται μὲν ἑαυτῷ τε καὶ τῷ θεῷ διὰ φιλοσοφίας· συνέσται δὲ τοῖς ἀνθρώποις διὰ τῶν ὑφειμέ- B νων τοῦ λόγου δυνάμεων. Ἐπιστήσεται μὲν [6]) οὖν ὡς φιλόλογος [7]), κρινεῖ δὲ ὡς φιλόσοφος ἕκαστόν τε καὶ πάντα. Οἱ δὲ ἀστεμφεῖς οὗτοι καὶ ὑπερόπται ῥητορικῆς

expunctum. Cf. Epist. 103. p. 242. A.

31. καί τι Barb. Dein τῷ pro τὸ Mon. F.

32. Vid. *Wower.* de Polymath. c. 25. p. 215.

Cap. VII. 1. ἀποτεμόμενον Mon. A. In Mon. C. ν̄ post prius μ̄ ex parte erasum. Tum ἥντιν' οὖν scribunt Mon. BD. et Meerm., quorum hic in mg. habet γρ. ἡντινοῦν. Mox ἄλλως ἄλλῃ dat Vind. Novissimum autem vocabulum in Mon. A. ex ἄλλην correctum videtur. Dein Mon. F. δαίμονα, quod a m. pr. habebat etiam Meerm.

2. Abest haec particula a Petav. 1. 2.

3. τοῦτο Vind.; item Mon. A., ν̄ eraso.

4. Vid. *Pausan.* V. 18, 1. p. 389. ed. Siebel. Add. *Gataker.* ad Marc. Anton. p. 335. Proxime καταμόνας Mon. ABCD. et Vind. κατὰ γένος Marc. B.

5. Ita Codd. omnes exceptis Rehd. et Mon. F., qui c. editis exhibent ὁ φιλόσοφος ὁ καθ' ἡμᾶς. Eodem ordine haec primo legebantur in Meerm.

6. Marg. Vind. et Meerm.: ὅρα καὶ ἕτερον εἶδος παιδείας πάνυ ὠφέλιμον.

7. Ita Par. A. ex corr. et B. Mon. BD. et procul dubio Barb. Rell. c. editis male φιλολόγος. Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 392. sq. *Ast.* ad Plat. Phaedr. p. 303.

καὶ ποιήσεως οὔ μοι δοκοῦσιν οὐδὲ [8]) ἑκόντες εἶναι τοιοῦτοι, πενίᾳ δὲ φύσεως μηδὲ τὰ σμικρὰ ἱκανοί, ὧν [9]) θᾶττον ἂν ἴδοις τὴν καρδίαν, ἢ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀδυνατούσης τῆς γλώττης ἐξερμηνεῦσαι τὴν γνώμην. Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς [10]) βούλομαι, καὶ οὐδ' ἂν φαίην C ἀπόῤῥητόν τι κρύπτειν αὐτούς, ὥσπερ τὰς Ἑστιάδας [11]) τὸ πῦρ, πρῶτον μέν, ὅτι μηδὲ ὅσιόν ἐστι τὰ μεγάλα σοφὸν γενέσθαι τὸν τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον [12]). ἔπειτα ὥσπερ ὁ θεὸς [13]) τῶν ἀφανῶν ἑαυτοῦ δυνάμεων εἰκόνας ἐμφανεῖς ὑπεστήσατο [14]), τῶν ἰδεῶν τὰ σώματα, οὕτως ἔχουσα κάλλος [15]) ψυχὴ καὶ γόνιμος οὖσα τῶν ἀρίστων διαδόσιμον ἔχει μέχρι τῶν ἔξω τὴν δύναμιν· οὐδὲν γὰρ ἐθέλει τῶν θείων ἔσχατον εἶναι [16]). Εἰ δὲ καὶ κρύπτειν ἐπιτηδειότερος τὰ ἀβέβηλα [17]) ὁ παντοδαπῶς ἔχων τοῦ λόγου, καὶ περιβαλλόμενος δύναμιν τοῦ διατίθεσθαι τὰς συνουσίας ᾗ βούλεται, καὶ οὕτω μειονεκτεῖν D ἀνάγκη τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὃς [18]) οὐ προετελέσθη τῷ

et Lex. Plat. Vol. III. p. 493. *Schneider.* ad Plat. Civitat. Vol. III. p. 155. Mox καὶ τὰ πάντα Marc. B.

8. Omissa hac voce *Suidas* s. v. ἀτεμφία haec citans exhibet ἴκοντες εἶναι συνίεσθαι θεῷ καὶ ἀνθρώποις. Pro σμικρὰ ap. lexicographum duo Codd. dant μικρά.

9. ὡς Mon. C. Tum ἂν ἴδῃς Mon. A. ex corr., Mon. C. et Barb. ἴδοις ἂν Vind. c. Mon. F. In seqq. verba τῆς γλώττης om. Laur.

10. αὖ Rehd. Mon. F. et Meerm., quorum duo posteriores in mg. αὐτοῖς. Dein οὐδὲν ἂν φαίην *Suidas* v. Ἑστιάδες. Pro ἂν ibidem tres Codd. habent *del.* V. φαίην post κρύπτειν insertum in Par. C.

11. Addunt gl. τὰς ἱερείας Mon. A. Par. C. Vat. 92. et Vind. γρ. τὰς ἱερείας adiectum est margini Codicis Meerm.

12. τὸν μὴ τὰ μικρὰ δυνάμενον Mon. A. et Vind. τὸν μὴ τὰ μικρὰ κρίνειν δυν. Par. C.

13. Vid. *Plat.* Parmenid. p. 132. CD. et Timae. p. 48. E.

14. εἰς φανεῖς (sic) συνεστήσατο Mon. F. συνεστήσατο, in mg. a r. m. ὑπεστήσατο Meerm. Dein ἰδίων Mon. BD.

15. κάλλους iid. duo Monacc. Tum γόνυμος Mon. F. Respexit nimir. *Plat.* Phaedr. p. 246. B.

16. Ob oculos habuit *Plat.* Civitat. p. 380. D. et 381. C. Cf. Nostri Calv. Enc. Cap. VII. init.

17. τὰ βέβηλα Barb.

18. Abest ὃς a Vind. Tum Mon. F. vitiose προσελέσθη. Vid. *Lobeck.* Aglaopham. T. I. p. 54. not. *Ast.* de studiis humanitatis. Monach. 1826. 4. p. 10. sq. Mox οὐχ ὡρ-

κύκλῳ καὶ τὰ Μουσῶν οὐκ ὠργίακε. Δυοῖν γὰρ αὐτὸν καταλαμβάνει [19]) τὸ ἕτερον, ἤτοι σιγᾶν, ἢ λέγειν, ὅσα νόμος σιγᾶσθαι. Ἢ γὰρ δὴ [20]) τὰς τῶν ἐν ἄστει τύχας διαλέξεων ὑποθέσεις ποιήσεται, καὶ φορτικῶς [21]) τοῖς ἀνθρώποις συνέσαι, ὃ μηδεὶς ἂν ἐλεύθερος ἀξιώσειεν, ἢ βιώσει [22]) ἐν σχολῇ γε ὁ τὴν σοφίαν κορυφαῖος εἶναι ποιούμενος. Τυχὸν [23]) μὲν γὰρ οὐδ' ἄν, εἰ βούλοιτο, δύναιτο· πάντως δὲ οὐδ' ἄν, εἰ δύναιτο, βούλοιτο. 44 A
Ἄγαμαι δὲ ἐγὼ καὶ τὸν Πρωτέα τὸν Φάριον [24]), εἰ σοφὸς ὢν τὰ μεγάλα, σοφιστικήν τινα θαυματολογίαν προὐβέβλητο, καὶ παντοδαπῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι συνεμίγνυτο [25])· ᾤχοντο γὰρ ἂν τὴν περὶ αὐ-

γίακε Pariss. Mon. ABCD. Rehd. Marc. B. οὐχ ὠργίακεν Marc. A.
ὠ εν
οὐκ ὀργίακε Mon. F. οὐχ ὠργίακεν Barb. Vind.

19. μεταλαμβάνει Meerm.

20. δὴ, quod a r. m. habet Meerm., a Rehd. abest.

21. φορτικὸς Par. BD. Barb. Marc. A. Rehd. Mon. F. Meerm. Turn. Morell. Petav. 1. φορτικῶς corr. *H. Wolfius.*

22. βιώσειεν, σχολῇ Marc. A. Pro τὴν σοφίαν legitur τ. φιλοσοφίαν in Rehd. Mon. F. Meerm., item in Turn. Lectt. varr. et in mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Deinde
ν
κορυφαῖοι (ν a r. m. suprascr.) dat Rehd.

23. τυχὼν Barb. Verba μὲν γὰρ οὐδ' ἂν desunt in Marc. B. Dein pro εἰ δύναιτο, βούλοιτο recepimus εἰ βούλοιτο, δύναιτο ex Codd. Pariss. Laur. Barb. Monacc. Rehd. Vind. Marc. B. Meerm., quibuscum faciunt Edd. Turn. et Morell. In seqq. pro οὐδ' ἂν δύναιτο, εἰ βούλοιτο, in quo acquiescit Meerm., scripsimus οὐδ' ἄν, εἰ δύναιτο, βούλοιτο auctoribus libris Pariss. Laur. Barb. Monacc. Vind. Marcc.
β α
εἰ βούλοιτο, δύναιτο habet Rehd.

24. Vid. Odyss. IV. 401. sqq. *Plat.* Euthyd. p. 288. B. coll. *Basil.* M. de gentilium libris utiliter legendis T. II. p. 184. A. ed. Garn. et *Synes.* Epist. 137. p. 273. Add. *I. H. Voss.* ad Virgil. Georg. IV. 388. p. 862. sqq. *Obbar.* ad Horat. Ep. I. 1. p. 77.
ϛ
Mox θαυματολογίαν (ϛ ab al. m. suprascr.) dat Meerm. θαυματολογίαν exhibent Mon. BD. et Turn. Lectt. varr. c. marg. Morell. et Petav. 1. 2. γρ. τερατολογίαν Vind. Mon. F. et Meerm. in mg. Deinceps προυβέβληται Marc. B.

25. συνεγίγνετο Pariss. Laur. Barb. Mon. BCD. Marc. A. Vind. et a r. m. in ora Meerm.; ita etiam in Mon. A. sec. m. e συνεγίνετο correxit. συνεγίνετο habet Marc. B. συνεμίγνυτο Rehd.
συνεγίνετο
συνεμίγνυτο Mon. F. Retinui le-

τὸν[26]) τραγῳδίαν τεθαυμακότες, ὡς μὴ ἐπιζητῆσαι τὴν ἀλήθειαν περὶ ὧν πραγματεύοιτο[27]). Ἔσω δή[28]) τι τοῦ νεὼ προτεμένισμα τοῖς ἀτελέστοις· ὁ[29]) δὲ καθάπαξ ἀποσεμνυνόμενος, οὐ κρύπτει μᾶλλον, ἢ ἐρεθίζει καὶ ἀναρριπίζει τὴν ἐν τῇ φύσει λιχνείαν, ὑφ' ἧς[30]) ἕκαστός ἐστι B πολυπράγμων τοῦ ἀπορρήτου. Εἰ δὲ μὴ ὁ Ἰξίων ἀντὶ τῆς Ἥρας τὴν νεφέλην ᾑρήκει, καὶ ἠγαπήκει συνὼν τῷ εἰδώλῳ[31]), οὐκ ἄν ποτε ἑκὼν εἶναι μεθεῖτο τῆς ἀτόπου διώξεως.

8.

Παρασκευαστέον οὖν ἀντὶ λόγου λόγον, ἀντὶ τοῦ μείζονος[1]) τὸν ἐλάττω· καλὸν μέντοι τινὰ καὶ τοῦτον, ᾧ προεντυχόντες[2]), ὁ μὲν πολὺς ἐνσχεθήσεται, καὶ τοῦτον ἀσπάσεται, καὶ οὐδ' εἶναι πρεσβύτερον ἄλλον οἰήσεται[3])· ὁ δὲ λαχὼν φύσεως θείας, ἐντεῦθεν ἀρθεὶς, περινοήσει κἀκεῖνον. Ὃν[4]) δὲ ὁ θεὸς κινεῖ, τούτῳ καὶ παρ' ἡμῶν ἀνεῴξεται τὰ ἀνάκτορα· οὐδὲ ὁ Μενέλεως C ἠγνόησε τὸν ὄντως Πρωτέα· Ἕλλην γὰρ ἀνὴρ ἦν, καὶ

ctionem vulgatam, quam veram esse censet etiam Vir doctissimus *Boissonadius* ad Theophylact. p. 208.

26. περὶ αὐτῶν Rehd. Mon. F. Meerm. et primo Mon. C.

27. Ita Coddi omnes exceptis Marc. A. et Rehd., qui c. editis exhibent πραγματεύοιντο, quod primo fuerat etiam in Meerm.

28. δὴ pro δὶ (Mon. F. habet δὶ) receptum ex Pariss. Barb. Monacc. ABCD. et utroque Marc. Mutile deinceps προτίνισμα Par. A.

29. Abest ὁ a Par. B. et Barb. Mox pro κρύπτει *Bevingius* tentavit κόπτει. Tum ἀνορριπίζει Mon. F. ἀναρπίζει Meerm.

30. ἐφ' οἷς Mon. F.

31. Imitatus est Synesius h. l. *Dion. Chrysost.* Or. IV. p. 80. D. monente *Wyttenbachio* Ep. crit. ad Dav. Ruhnk. p. 240. ed. Lips. In seqq. εἶναι om. Rehd. et Meerm.; habet tamen posterior a r. m. in mg.

Cap. VIII. 1. μείωνος (sic) Mon. F. μείωνος Rehd. et Meerm.; hic tamen in mg. μείζονος.

2. προσεντυχόντες Par. D.

3. Verba καὶ οὐδ' — — οἰήσεται in Cod. Vind. al. m. ad mg. supplevit.

4. οὗ, superscr. ὃν Mon. F. Dein τοῦτο Barb. et Mon. C. Proxime ἀνεῴζεται Meerm. ἀνεῴξετε Par. B. Articulum ante *Μενέλεως* om. Meerm.

τοῦ Διὸς κηδεςὴς ἄξιος [5]), ᾧ μηδὲ τὴν πρώτην ἐπὶ φαύλοις συνῆν. Τὸ γὰρ πῦρ, καὶ τὸ δένδρον, καὶ τὸ θηρίον [6]) λόγοι τινὲς ἦσαν περὶ ζώων τε καὶ φυτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πρώτων ςοιχείων, ὧν σύγκειται τὰ γινόμενα. Ὁ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐνδοτέρω [7]) φύσεως ἠξίου χωρεῖν. Θεῖον οὖν ἀτεχνῶς τὸ πᾶσιν ἀρκεῖν, ὡς ἕκαςος ἀπολαύειν αὐτοῦ [8]) δύναται· ὁ δὲ γενόμενος τῶν ἄκρων ἐπιτυχὴς, μεμνήσθω καὶ ἄνθρωπος ὢν [9]), καὶ δυνάσθω συνεῖναι [10]) πρὸς μέτρον ἑκάςῳ. D Τί οὖν ἄν τις ἀποκηρύττοι [11]) τὰς Μούσας, δι' ὧν ἔςι [12]) καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀρέσκειν, καὶ τὰ θεῖα τηρεῖν ἀκηλίδωτα [13]), χρωμένους ἐπικαλύμματι; Εἰ δὲ καὶ ποικίλον [14]) ἡ φύσις ἡμῶν, καμεῖται δήπου πρὸς τὴν ἐν θεωρίᾳ ζωήν· ὥςτε ὑφήσει τοῦ μεγέθους καὶ καταβήσεται· οὐ γάρ ἴσμεν ὁ [15]) ἀκήρατος νοῦς, ἀλλὰ νοῦς ἐν ζώου ψυχῇ. Καὶ ἡμῶν οὖν [16]) αὐτῶν εἵνεκα μετιτέον 45 τοὺς ἀνθρωπινωτέρους τῶν λόγων, ὑποδοχήν τινα μη- A

5. ἄριςος Marc. B. Tum οὐ pro ᾧ Mon. F. et δὲ pro μηδὲ Meerm.

6. Vid. Odyss. 417. sq. et 456. sqq. — τε post ζώων abest a Mon. F. In seqq. Mon. F. habet σύγκειται κεῖται, Rehd. et Meerm. κεῖται; hic tamen a r. m. in mg. σύγκειται. Articulum ante γινόμενα om. Mon. C.

7. ἐνδοτέρου Barb.

8. Deest αὐτοῦ in Laur. Mon. BDF. Marcc. Rehd. In Meerm. ad mg. adscriptum legitur, ut inserendum.

9. γρ. μεμνήσεως ἀνθρώπων ὢν id. Meerm. in mg.

10. εἶναι, superscr. συνεῖναι, Mon. F. εἶναι Rehd. et Meerm.

11. ἀποκηρύττει Par. B. et Barb.

12. Vulg. ἐςι. Receptum deinde τοὺς ἀνθρώπους pro τοῖς ἀνθρώποις ex Par. AB. Laur. Mon. BD. et Marc. A. γρ. τοὺς ἀνθρώπους in mg. habet etiam Meerm. Idem scribit ἀρέσειν, cuius loco in Pariss. Laur. Mon. ABCD. Marc. A. Vind., item in mg. Meerm. et Morell. legitur ἐξαρέσκειν, quod videtur habere etiam Barb. ἐξαρέσκειν est in Mon. F.

13. γρ. ἀκηλίδωτα, ἄλλως ἀκηλιδώτῳ exhibent Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. ἀκηλιδωτῳ ίδωτα Mon. F. ἀκηλιδώτῳ Rehd.

14. ποικίλων Mon. F.

15. Erasus est articulus in Par. D.

16. οὖν suprascriptum in Par. D. Tum αὐτῶν εἵνεκα Laur. ε-

χανωμένους κατιούσῃ τῇ φύσει· ἀγαπητὸν γὰρ ἔχοντά που πλησίον ἀπονεῦσαι [17]), καὶ ἀφοσιώσασθαι τῇ ψυχικῇ συστάσει δεομένῃ γλυκυθυμίας, μὴ πόῤῥω πεσεῖν, μηδὲ κατὰ πᾶσαν [18]) ζῆσαι τὴν ποικιλίαν τῆς φύσεως· ὁ γὰρ θεὸς τὴν ἡδονὴν περόνην ἐποίησε τῇ ψυχῇ [19]), δι' ἧς ἀνέχεται τὴν προσεδρείαν τοῦ σώματος. Τοιοῦτον οὖν τὸ ἐν λόγοις κάλλος· οὐ βαθύνεται πρὸς ὕλην, οὐδὲ ἐμβαπτίζει τὸν νοῦν ταῖς ἐσχάταις δυνάμεσιν [20]), ἀλλὰ δίδωσιν ἀνανεῦσαι δι' ἐλαχίστου, καὶ εἰς [τὴν] B οὐσίαν [21]) ἀναδραμεῖν· ἄνω γὰρ ἐστι [22]) καὶ τὸ κάτω τῆς τοιαύτης ζωῆς. Ὧι δὲ [23]) μὴ ἐστιν ἡσθῆναι καθαρὰν ἡδονήν· δεῖ δὲ τοῦ μειλιχίου [24]) τῇ φύσει· τί καὶ ποιήσει; ποῦ καὶ τρέψεται; Ἆρα [25]) οὐ πρὸς ἃ μηδὲ εἰπεῖν ἄξιον; Οὐ γὰρ δὴ [26]) τὴν φύσιν ὑπερφρονήσουσι,

νεκα a me receptum item exhibent Par. ABD. Barb. Mon. BCD. Marcc. et in mg. Meerm. ἵνεκα rell. c. editis. Dein μεσιτίον Rehd. Mox ἀνθρωπεινωτέρου Meerm. ἀνθρωπινοτέρους Par. B. et Mon. F.

17. V. ἀπονεῦσαι inter vers. habet Par. D.

18. καταβᾶσαν Marc. B. Pro ζῆσαι scribitur ζητῆσαι in Mon. BD. et utroque Marc. ἀναζῆσαι coni. *Bevingius.*

19. Hausit haec ex *Plat.* Phaedon. p. 83. D., ad quem locum vid. *Wyttenb.* p. 220., coll. eodem viro doctissimo ad Plutarch. de S. N. V. p. 128. sq. Tum προσεδρίαν Par. B. Barb. Mon. BD. Marc. A.

20. Par. C. Vat. 92. Vind. et Meerm. addunt hoc scholium: τῆς ἀλόγου ψυχῆς θυμῷ καὶ ἐπιθυμίᾳ (semicolo post ψυχῆς posito Vind. et Meerm. dant θυμὸς καὶ ἐπιθυμία) καὶ ὅσα τοιαῦτά εἰσιν (ταύτης εἰσὶν Par.; Vind. et Meerm. om. εἰσιν, cuius loco malim ἐστιν).

21. Articulum, quem Par. ABD. Barb. Mon. ABCD. Marcc. et Vind. omittunt, secludendum censui. Mon. F. scribit εἰς τὴν ὄντως οὐσίαν. Sed verba τὴν ὄντως merum sunt glossema, quod in textum irrepsit, ut intelligitur ex Codd. Par. et Vat., in quibus istud additamentum inter versus comparet.

22. ἐστὶ vulg. Dein τὸ κάτω correctum est e τῷ κάτω in Mon. C. — τῆς τοιαύτης] Addita est in Par. C. et Vat. gl. τῆς κατὰ λόγον (Vat. κατὰ τὸν λόγον).

23. ὧδε Meerm. — καθαράν] In Par. C. et Vat. est gl. ὁποία ἡ τῶν λόγων.

24. μειλίχου Par. ABD. et Mon. C. Verba seqq. τί καὶ ποιήσει desunt in Marc. B.

25. ἄρ' Mon. A. ex corr. et Vind. ἄρα Mon. BD.

26. Additur καί in Marc. B. Dein pro ὑπερφρονήσουσι Par. AB.

καὶ πρὸς θεωρίαν ἀτρύτως ἔχειν ἐροῦσιν, ἀπαθεῖς εἶναι ποιούμενοι, θεοὶ σαρκία περικείμενοι· εἰ δὲ λέγοιεν [27]), ἴσων ἀντὶ θεῶν, ἢ σοφῶν τε καὶ θείων ἀνδρῶν χαῦνοι καὶ ἀλαζόνες πόῤῥω [28]) γενόμενοι· ἀμείνους δ' ἂν ἦσαν διαστέλλοντες [29]) εὖ τὸ προσῆκον ἑκατέρῳ τῷ γένει. Ἀπά- C
θεια μὲν γὰρ ἐν θεῷ φύσει [30])· ἀρετῇ δὲ ἄνθρωποι κακίαν ἀμειβόμενοι μετριοπαθεῖς γίνονται· καὶ τὸ φυγεῖν τὴν ἀμετρίαν, αὐτὸ τοῦτ' ἂν εἴη τοῦ σοφοῦ τὸ ἀγώνισμα.

9.

Ἤδη δὲ ἐγὼ κατενόησα [1]) καὶ βαρβάρους ἀνθρώπους ἐξ ἀμφοῖν τῶν ἀρίστων γενῶν, θεωρίαν μὲν ὑπεσχημένους, καὶ κατὰ τοῦτο ἀπολιτεύτους τε καὶ ἀκοινωνήτους ἀνθρώποις [2]), ἅτε αἴξαντας, ἑαυτοὺς ἐκλῦ-

Barb. Mon. BD. Rehd. et Meerm. c. mg. utriusque Petav. scribunt ὑπερφωνήσουσι. Habet tamen Meerm. alteram lectionem ab al. m. in mg. Mox θεωρείαν Mon. F. (superscr. υ) Deinceps ἀτρώτως id. ἀτρότως Rehd. ἀτρώτως (ut Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2.) Meerm., et ita tacite dedit *Wakefield*. Silvv. critt. P. IV. p. 224. ἀτρύτως, suprascripto γρ. ἀκαταπονήτως, exhibet mg. Meerm. Proxime ποιούμενος (superscr. οι) Mon. F. In Mon. C. ποιούμενοι correctum e ποιούμενος.

27. λογοις (superscr. λέγοιεν) Mon. F. λέγοιο Rehd. — ἴσων] Mon. F. et Meerm. in mg. ἤτοι (Meerm. ἀντὶ τοῦ) ἴσωσαν, ἀττικόν. Verba seqq. *Wakefieldius*. lib. cit. p. 224. ita traiicit: ἀντὶ θεῶν δὴ χαῦνοι καὶ ἀλαζόνες, σοφῶν τε καὶ θείων ἀνδρ. πόῤῥω γεν.

28. ἀντὶ τοῦ πάνυ Meerm. in mg.

29. στέλλοντες Mon. F. et Meerm.

30. ἐν θεῶν φύσει Mon. A. (ex corr.), Mon. F. et Vind. c. mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Dein ἀρετὴν — — καὶ κακίαν Barb. κακίας Rehd. κακείας (superscr. αν) Mon. F. et Meerm. ἀμυνόμενοι (ita et Par. D. c. Mon. C.), in mg. γρ. ἀμειβόμενοι Par. B. Mox καὶ ἀμυνόμενοι τὸ φυγεῖν Mon. BD. Ineptum illud ἀμυνόμενοι, utpote ante τὸ φυγεῖν inserendum, Meerm. in ora habet; sed corr. m. lineolis subductis delevit. Verba τὸ φυγεῖν τ. ἀμετρ. suprascripta sunt in Mon. B. Tum ἀπὸ τοῦτ' εἴη (superscr. αὐτὸ τ' ἂν) Mon. F.

Cap. IX. 1. κατανόησα Mon. F. et primo Vind.

2. ἀνθρώπους Par. B. Mon. C. Morell. et Petav. 1. Tum αἴξαντας τὰς ἑαυτοὺς Mon. B. et D.; in hoc tamen libro sec. m. articulum expunxit. Dein ἐκλῦσαι recte Mon. BDF. Rehd. Vind.

σαι τῆς φύσεως· καὶ ἦσαν αὐτοῖς σεμναί τε ᾠδαὶ καὶ D
ἱερὰ σύμβολα καὶ τακταί[3]) τινες πρόσοδοι πρὸς τὸ θεῖον· πάντα ταῦτα ἀποκόπτει κατὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς εἰς ὕλην· καὶ βιοτεύουσι[4]) χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων, τοῦ μή τι χάριεν ἰδεῖν ἢ ἀκοῦσαι.

Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ'[5]) αἴθοπα οἶνον, καὶ περὶ τούτων ἄν τις εἰπὼν οὐ πόῤῥω βάλλοι[6]) τἀληθοῦς· ἀλλ' οὐδὲ οὗτοι μέντοι λαμπρῶς οὕτως ἐπανα- 46 A
στάντες[7]) τῇ φύσει, καὶ, ὡς ἂν ἡμεῖς φαῖμεν, δικαιότατοι τυχεῖν ὄντες τῆς ἀρίστης ζωῆς, ἀκμῆτες αὐτῆς[8]) ἀπολαύουσιν. Ἀλλ' ἐπανάγει[9]) καὶ τούτους ἡ ἐπίκηρος φύσις, μικρὸν ἱδρυθέντας ἐν τῷ μακαρίῳ τῆς οὐσίας

et ex corr. Mon. A. ἐκλύσαι Edd. Turn. Morell. et Petav. 1. 2. ἐλκύσαι Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. ἑλκῦσαι Mon. C.

αἱ σο
3. τακτα Mon. F. Id. πρόοδοι. Rehd. et Meerm. πρόοδοι Ad v. πρόσοδοι Par. C. habet gl. πανηγύρεις. Mox pro ταῦτα πάντα scripsi πάντα ταῦτα praeeuntibus libris Pariss. Barb. Monacc. Marc. A. et Vind. De hac transpositione haud infrequenti dixit *Boissonadius* ad Nicet. Eugen. p. 269. sq. Cf. infr. Annot. ad Cap. X. nr. 15. Tum Rehd. Mon. F. et Meerm. male exhibent ἀποσκόπτει. Novissimus tamen in ora γρ. ἀποκόπτει. — κατὰ τῆς ἐπιστροφῆς] In Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. exstat haec notula: ἢ κατὰ παρέλκειν δοκεῖ. Praepositionem εἰς in Meerm. corr. m. ad mg. supplevit.

4. βιωτεύουσι Par. B. Barb. Marc. Dein ἀπ' ἄλλων Par. B. et Mon. C., quorum prior in mg. γρ. ἀπ' ἀλλήλων ab eadem manu. Quod subsequitur μή τι corruptum est in μή τε in Codd. Mon. F. et Meerm.

5. ἴδουσιν — πίνουσιν Mon. AF. Par. C. Rehd. Vind. Meerm. Vid. Il. V. 341.

6. βάλλει Par. ABD. Barb. Mon. BCDF. Marc. A. Rehd. Meerm. βαλλεῖ (sic) Marc. B. βάλλῃ Mon. A. βάλῃ Par. C. Deinceps τὰ ἀληθῆς Meerm.

ι
7. ἀπαναστάντες Mon. F.

8. οὐ τῆς, suprascr. αὐτῆς, Mon. F. αὐτοῖς Marc. A. et primo Mon. A. Tum ἀπολάβουσιν (sic) Barb.

9. ἐπανάγει mutatum in ἀπανάγει in Rehd. Deinde τούτοις Mon. F. Meerm. et primo Rehd. Mox ἐπίκυρος Mon. F. Tum
α
μικρὸν id. μακρὸν Par. C. Vind. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2.
ς
Dein ἱδρυθέντας ab al. m. Laur. ἱδρυθέντες, in mg. ἱδρυθέντας Mon. D. ἱδρυνθέντας Par. AC. Mon. AF. Rehd. Vind. Meerm., item mg. Morell. et utriusque Petav. Vid. *Lobeck.* ad Phrynich.

αὐτῶν· καὶ οἱ δήπου πάντα ἑξῆς τὸν χρόνον [10]) ἐπιπολῆς ἔχουσι τὸν νοῦν, καὶ ἐμφοροῦνται τοῦ νοητοῦ κάλλους [11]), οἷς ποτὲ καὶ γέγονε προςτυχές. Ἀκούω γὰρ ἐγὼ μηδὲ τούτοις ἅπασι παραγίνεσθαι [12]) τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς πλείοσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων ἐλάττοσιν, οἷς ἡ πρώτη τε ὁρμὴ γέγονεν ἔνθεος, καὶ μένουσιν ἐπ' αὐτῆς, ὅσον ἀνθρώπου φύσις χωρεῖ, πρὸς [B] οὐδεμίαν [13]) ἀνθολκὴν τῆς φύσεως μειλισσόμενοι. Πολλοὶ μὲν γὰρ [14]) ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι· οὐδ' [15]) οὗτοι μέντοι διαρκῶς ἀνέχονται τῆς βακχείας· ἀλλὰ νῦν μὲν ἐν τῷ θεῷ κεῖνται, νῦν δὲ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐν τοῖς σώμασι [16]), καὶ ἴσασιν ὄντες ἄνθρωποι, μικραὶ μερίδες τοῦ κόσμου, καὶ ἔχοντες ἀποκειμένας [17]) ζωὰς ἐλάττους, ἃς ὑποπτεύουσι καὶ προκαταλαμβάνουσιν, ὡς μὴ κινοῖντό τε καὶ κατεξανίςαιντο· ἤ τί [18]) αὐ-

p. 37. infra Pro τῆς οὐσίας αὐτῶν *Bevingius* coni. τῆς οὐσ. τῶν ἄνω.

10. Addit Marc. A. ἐπὶ σπουδῆς ἐν τισιν. Pro ἐπιπολῆς (in Par. C. est gl. περὶ θεόν, quam Meerm. in mg. habet) perperam legitur ἐπιβολῆς in Laur. Par. B. Barb. et Marc. B.

11. Ita Codd. omnes exceptis Rehd. Mon. F. et Meerm., qui c. editis exhibent τοῦ κάλλους τοῦ νοήτου.

12. περιγίνεσθαι Par. C. et ex [τοῖς] corr. Mon. F. Mox ταῖς πλείοσιν id. Mon. Tum ἐλάττοσι Marc. A.

13. οὐδὲ μίαν Rehd. Dein ἀφολκὴν Barb. Abest μειλισσόμενοι ab eod. et Par. B.

14. πολλοὶ in textu neglectum Meerm. in mg. supplet. Partic. γὰρ om. Ed. Pseudo — Petav. Deinde [ὀλίγοι] παῦροι δὲ (om. τε) habet Mon. F. ὀλίγοι δὲ item legitur in Par. ABCD. Barb. Mon. AC. et in mg. Meerm. τε in hoc libro r. m. delevit; rell. autem omnes omittunt praeter Par. A. et Laur. In Par. D. suprascriptum est γρ. παῦροι δέ τε. Ceterum in mg. Codicum Par. C. Vat. 92. Mon. F. et Meerm. notatum παροιμία, in mg. autem Vind. παροίμιον. De hoc versu Orphico, qui proverbii instar habet, vid. *Ast.* ad Plat. Phaedon. p. 69. C.

15. οὐδὲ Meerm. Deinde οὗτοι Mon. F. οὕτω Rehd. et primo Meerm.

16. σώμασιν Laur. et Marc. B.

17. Ita Codd. omnes praeter Rehd. Mon. F. et Meerm., qui c. editis exhibent ὑποκειμένας. Mox Meerm. ὑποπτεύουσιν.

18. ἤ τι Mon. F. Quae deinde sequuntur, omnia desunt in Marc. A. usque ad p. 48. C. sine ulla lacunae nota; pergit enim ita: τὸ μὲν οὖν τέλος κ. τ. λ. αὐτοῖς Edd. Turn. et Morell. Dein pro τὰ πλεγμάτια, ἅττα μεταχειρίζονται scripsi τὸ πλ. ἅττα μεταχειρίζεσθαι ad fidem Codicum Par. ABC.

τοῖς οἱ κάλαθοι βούλονται, καὶ τὸ πλεγμάτια ἄττα με- C ταχειρίζεσθαι, εἰ μὴ πρῶτον μὲν ἐν τῷ τότε ἦσαν [19]) ἄνθρωποι, τουτ' ἔστιν [20]) ἐπιστροφὴν πρὸς τὰ τῇδε ποιούμενοι; οὐ γὰρ δὴ θεωροῦσί τε ἅμα καὶ σοφίζονται περὶ τὰ πλέγματα [21])· ἔπειτα τὴν σχολὴν ὑφεωρῶντο, ἧς ἡ φύσις ἡμῶν οὐκ ἀνέχεται, πολλὰς ἀρχὰς ἐνδιδοῦσα κινήσεων [22]); Ἵν' οὖν μὴ [23]) ἄλλο τι δρῷεν, ἀμφὶ ταῦτα ἔχειν νόμον ἐν σφίσι πεποίηνται, καὶ ταύτῃ τὴν φύσιν προτρέπονται. Καὶ γὰρ δὴ καὶ ἥδονται τελεσιουργοῦντες [24]), καὶ μᾶλλον, ὅσῳ πλείω τε καὶ καλλίω. Δεῖ γὰρ ἡμῶν [25]) εἶναί τι καὶ περὶ τὰ τῇδε· μὴ μέντοι D τοῦτό γε ἰσχυρὸν, ἵνα μὴ πλέον καθέλκῃ καὶ λίαν

Mon. A. et Vind. τὸ (Mon. D. in mg. τὰ) πλ. ἄττα (ττα, sic Marc. B.) μεταχειρίζεσθαι dant Laur. Barb. Mon. BD. Marc. B. τὰ πλ. ἄττα μεταχειρίζεσθαι Par. D. τὸ πλασμάτια ἄττα μεταχει- (πλεγμ) ρίζεσθαι Mon. C. τὰ πραγμάτια ἄττα μεταχειρίζεσθαι Mon. F. τὰ πραγμάτια ἄττα μεταχειρίζεσθαι mg. Morell. et Petav. 1. 2. τὰ πρ. ἄττα μεταχειρίζονται Rehd. Meerm. et Turn. Lectt. varr. In ora Meerm. est μεταχειρίζεται.

19. ὃν ὅ, τι ἦσαν, in mg. ἐν τῷ τότε ἦσαν habet Mon. F. ἓν ὅ, τι ἦσαν, in varr. autem Lectt. ἐν τῷ τότε Turneb. ἓν ὅ, τι ἦσαν Rehd. Meerm. Morell. et mg. Petav. 1. 2.

20. τουτέστιν Monacc. Rehd. Vind. Meerm. Mox πεποιημένοι Pariss. Barb. Mon. A. Vind. Marc. B. et mg. Petav. 2. πεποιημένη mg. Morell. et Petav. 1. ποιημένοι (sic) Mon. C.

21. πραγματα (πλεγ) Mon. F. πράγματα Rehd. Meerm. Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. πλέγματα Meerm. in ora ab al. m.; πλάσματα Mon. C.

22. κινήσεως Par. A. et primo Meerm.

23. μοι Rehd. Mon. F. et Meerm. Mox ἔχει ὅμοιον Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. ἔχειν ὅμοιον (νόμον) Mon. F. ὅμοιον, in mg. νόμον Meerm. ὅμοιον ἐν σφίσι Rehd. νόμον, in mg. γρ. μόνον Par. D. Tum Par. D. c. Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. τῇ φύσει. Deinde προστρέπονται Par. A. Mon. BCD. Marc. B. et marg. Morell. ac (προ) Petav. 1. 2. προστρ. Par. BC. et Mon. A. προτρ. e προστρ. corr. in Vind.

24. ταλασιουργοῦντες c. Edd. Turn. et Morell. Cod. Rehd. et primo Meerm. ταλασ. Mon. F. ab ead. m. τελασ. ex corr. Meerm.

25. Ita Meerm. a corr. m. ἡμῖν (ῶ) Mon. F. ἡμῖν Rehd.

ἀντιλαμβάνηται. Καίτοι τοῦ γε [26]) Ἑλληνικοῦ τὸ βάρβαρον ἔνςασιν τηρῆσαι ῥωμαλεώτερον· ᾗ γὰρ ἂν ὁρμήσῃ, σφοδρόν τέ ἐςι καὶ ἀνένδοτον· τὸ δὲ ἀςείως τε ἔχει καὶ ἡμερώτερον κέκραται· ὥςτε κἂν θᾶττον ἐκλύοιτο.

10.

Ἐγὼ δὲ βουλοίμην [1]) μὲν ἂν εἶναι τῆς φύσεως ἡμῶν, ἀεὶ πρὸς θεωρίαν ἀνατετάσθαι· ἀμηχάνου δὲ ὄντος τε [2]) καὶ πεφηνότος βουλοίμην ἂν ἐν τῷ μέρει 47 A μὲν ἔχεσθαι τῶν ἀρίςων, ἐν τῷ μέρει δὲ κατιὼν εἰς τὴν φύσιν, ἅπτεσθαί τινος εὐφροσύνης, καὶ ἐπαλείφειν εὐθυμίᾳ [3]) τὸν βίον· ἐπίςαμαι γὰρ ἄνθρωπος ὢν, καὶ οὔτε θεὸς, ἵνα δὴ καὶ ἀκλινὴς εἴην [4]) πρὸς ἅπασαν ἡδονὴν, οὔτε θηρίον, ἵνα τὰς σώματος ἡδοίμην ἡδονάς. Λείπεται δή τι [5]) τῶν ἐν μέσῳ ζητεῖν. Τί δ' ἂν εἴη πρὸ τῆς ἐν λόγοις τε καὶ περὶ λόγους διατριβῆς [6]); τίς ἡδονὴ καθαρωτέρα; τίς ἀπαθεςέρα [7]) προςπάθεια; τίς ἧττον ἐν ὕλῃ; τίς μᾶλλον ἀμόλυντός [8]); Ταύτῃ δὴ [9]) πάλιν τὸν Ἕλληνα τοῦ βαρβάρου πρῶτον ἄγω [10]), καὶ B

26. γε abest a Laur. Par. BD. Barb. Mon. BCD. Rehd. Marc. B. Proxime ῥωμαλαιότερον Marc. B. ῥωμαλαιώτερον Rehd. Dein ἢ γὰρ Rehd. Mon. F. Meerm. οἷ γὰρ Mon. A. et Vind. Ceterum haec verba usque ad ὥςτε s. m. supplevit in Mon. A. Pro κέκραται in Mon. C. scribitur κέκριται. Quae subsequuntur verba θᾶττον ἐκλύοιτο. Ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν Vind. in mg. habet. Pro ἐκλύοιτο in Rehd. est ἐκ το (*sic*, cum lacunula).

Cap. X. 1. δ' ἐβουλόμην Rehd. γρ. ἐβουλόμην Meerm. in mg. Tum εἶναι om. Marc. B. Dein καὶ ἀεὶ Rehd. et Meerm.

2. Abest τε a Marc. B.

3. ἀθυμίᾳ Rehd. Mon. F. et Meerm. εὐτυχίᾳ Marc. B.

4. εἴη Rehd. Mox τοῦ (pro τὰς) σώματος Marc. B.

5. τι, quod Meerm. a s. m. habet, om. Rehd. et Mon. F.

6. πρὸς — — — διατριβῆς Mon. C.

7. ἀπαθεςέρας, in mg. γρ. ἀπαθεςέρα Meerm.

8. ἀμόλυντον, in ora ex corr. ἀμόλυντος Mon. D.

9. δὴ, subscripto ε̄, Mon. F. δὲ Mon. A. Tum πάγην pro πάλιν Barb.

10. πρῶτον ἄγω] προάγω Marc. B. In seqq. ἐγγειτόνων Par. C. Marc. B. et Mon. C., quorum hic in mg. ἐν γειτ. Dein ἐςὶ pro ἴςῃ Par. A. et Mon. BD. ἐςι

σοφώτερον τίθημι, ὅτι κατιέναι δεῆσαν ὁ μὲν ἐν γειτόνων ἔςη τὴν πρώτην· εἰς ἐπιςήμην γὰρ ἔςη. Ἐπιςήμη δὲ νοῦ διέξοδος [11])· κᾆτα εἰς λόγον ἦλθεν ἄλλον ἀπ' ἄλλου, δι' ὧν καὶ προῆλθε. Τί δ' ἂν εἴη λόγου νῷ συγγενέςερον; τί δὲ [12]) πορθμεῖον ἐπὶ νοῦν οἰκειότερον; Ὡς ὅπυ λόγος, ἐκεῖ που [13]) καὶ νοῦς· εἰ δὲ μὴ, πάντως τις εἴδησις, ἐν ὑςέροις νόησις οὖσα. Καὶ γὰρ ἐνθάδε καλοῦνταί τινες θεωρίαι [14]) καὶ θεωρήματα ἔργα ἐλάτ- C τονος νοῦ, ῥητορικά τε καὶ ποιητικὰ, καὶ ἐν φύσει, καὶ ἐν μαθήμασιν. Ἀλλά τοι πάντα ταῦτα [15]) κοσμεῖ τὸ ὄμμα ἐκεῖνο, καὶ ἀφαιρεῖ τὴν λήμην, καὶ διεγείρει, κατὰ βραχὺ προςεθίζοντα τοῖς ὁράμασιν, ὥςτε θαρσῆσαί ποτε καὶ πρεσβύτερον θέαμα, καὶ μὴ ταχὺ σκαρδαμύξαι πρὸς ἥλιον ἀτενίσαντα. Οὕτω μὲν ἀνὴρ Ἕλλην καὶ οἷς τρυφᾷ, τὴν ἐπιβολὴν γυμνάζει [16]), καὶ ἀπὸ τῆς παιδιᾶς εἰς τὴν πρώτην ὑπόθεσιν ὄφελος ἄρνυται. Καὶ γὰρ τὸ κρῖναι [17]) καὶ συνθεῖναι λόγον ἢ

Laur. c. Par. D. Mox verba γὰρ ἔςη absunt a Marc. B. Pro ἔςη in Laur. scribitur ἔςιν, in Mon. BD. ἐςιν.

11. *Iamblich.* Protrept. p. 98. ed. Kiessl.: *καὶ ταῖς διεξόδοις τοῦ νοῦ ζῆν μελετητεόν.* Vid. *Creuz.* ad Plot. p. 118. Mox ἐπ' ἄλλου Rehd. et Meerm. Tum δι' ὃν Mon. F. et Meerm. c. Edd. Turn. Morell. et Petav. 1. γρ. δι' ὧν in mg. habet Meerm. Dein προςῆλθε Laur. Par. BD. Barb. Mon. ABDF. Rehd. Vind. Meerm. προῆλθε (σ superscr.) Par. D.

12. δαὶ Par. BD.

13. που, quod abest a Rehd., Meerm. ab ead. m. in ora habet ut omissum. Dein νοῦ Laur. et Meerm. Post εἰ δὲ μὴ Mon. AF. addunt νοῦς. Mendose Marc. B. exhibet εἰ δὲ μὴ πάντη, τί δὲ εἴδησις ἐν ὑς. οὖσα (sic).

14. θεωρία Meerm.

15. Ita Pariss. Laur. Mon. BCD. et Marc. B. ταῦτα πάντα rell. c. editis. — τὸ ὄμμα ἐκεῖνο] Superscripta est gl. τὸν νοῦν τῆς ψυχῆς in Meerm. Respexit nimir. Synesius celebratissimum locum *Plat.* Civitat. p. 533. D., ubi vid. *Ast.* p. 573. Cf. infr. Cap. XI. p. 50. B. Mox καταβραχὺ c. editis Codd. fere omnes; καταβραχεῖ Meerm. Deinde προςεθίζον (νοήμασι superscr.) Marc. B. Tum ὁράμασιν Mon. F. ὁράμασιν, in mg. νοήμασιν Meerm. Proxime loco v. πρεσβύτερον est βραχύτερον in Par. B. et Barb. Deinceps μὴ ad mg. supplet Meerm. Statim Marc. B. scribit σκαρδαμῦσαι.

16. γυμνάζει primo omissum corr. m. addidit in Meerm.

17. κρίναι Mon. BDF. Rehd.

ποίησιν, οὐκ ἔξω νοῦ· καὶ τὸ λέξιν καθῆραί [18]) τε καὶ D ἀποσμιλεῦσαι, καὶ τὸ κεφάλαιον ἐξευρεῖν τε καὶ τάξαι, καὶ ἑτέρου τάξαντος αὐτὸν ἐπιγνῶναι, πῶς ταῦτα καὶ ἀσπούδαστα [καὶ] [19]) παίγνια; Οἱ δὲ τὴν ἑτέραν ὁδὸν τὴν ἀξιουμένην ἀδαμαντίνην εἶναι βαδίσαντες· ὑποκείσθω δὲ, ὅπερ ἐστὶν [20]), ἐνίους αὐτῶν τυγχάνειν τοῦ τέλους· ἀλλ' ἔμοιγε οὐδὲ ὁδὸν δοκοῦσι βεβαδικέναι. Πῶς γὰρ, ἐν ᾗ μηδεμία [21]) φαίνεται κατὰ βραχὺ πρόοδος, μηδὲ πρῶτον καὶ δεύτερον [22]), μηδὲ τάξις; Ἀλλ' ἔοικε γὰρ τὸ κατ' αὐτοὺς πρᾶγμα βακχείᾳ [23]) καὶ ἅλματι μανικῷ δή τινι καὶ θεοφορήτῳ, καὶ [24]) τὸ μὴ 48 A δραμόντας εἰς τὸ ἔσχατον ἥκειν, καὶ μὴ κατὰ λόγον ἐνεργήσαντας εἰς τὸ ἐπέκεινα λόγου γενέσθαι. Οὐδὲ γάρ ἐστιν οἷον ἐπιστασία τις γνώσεως [25]), ἡ διέξοδος νοῦ, τὸ χρῆμα τὸ ἱερὸν, οὐδὲ οἷον ἄλλο ἐν ἄλλῳ· ἀλλ', ὡς μικρῷ μεῖζον [26]) εἰκάσαι, καθάπερ Ἀριστοτέλης ἀξιοῖ

Meerm. Post ποίησιν in Mon. A. comparet rasura.

18. καθᾶραι Rehd. καθάραι (ῆ supra) Mon. F. καθάραι, in mg. γρ. καθῆραι Meerm. Ad v. ἀποσμιλεῦσαι Vind. et Meerm. habet gl. ἐκλέξασθαι.

19. Coniunctionem καί, quam inter versus habet Par. D., rell. Pariss. Barb. Mon. ACF. Vind. et Marc. B. utpote haud necessariam recte omittunt. Quare uncis inclusimus.

20. Litteram ν s. m. per ras. addidit. Voc. seq. om. Marc. B. Tum Mon. A. habet τυγχάνει, ν sec. manu suprascripto.

21. μηδὲ μία Rehd. Dein κατὰ βραχὺ pro vulg. καταβραχὺ soli exhibent Vind. et ex corr. Mon. A.

22. ἢ δεύτερον Marc. B.

23. οἷον βακχείᾳ τινι (sic) καὶ ἄλμ. id. lib. βραχεία (sic) Meerm.

24. Particula καί, quae abest a Par. B. Marc. B. et Mon. C., in Par. D. suprascripta legitur. Seq. articulum om. Par. AC. Mon. A. Vind. Dein δραμόντα — — ἐνεργήσαντα dant Par. AC. Mon. A. Vind. δραμόντα — — ἐνεργήσαντας Mon. F. ἐνεργήσαντος Mon. C. εἰς τὸ ἔσχατον pro εἰς τὸν ἔσχ. praebuerunt Pariss. Barb. Mon. ABCD. Vind. et Marc. B. Mox καταλόγον Mon. C. Tum ἀπέκεινα Mon. F.

25. οἷον abest a Mon. C. τῆς pro τις exhibet Petav. 2. Articulum ante ἱερὸν male om. utraque Petav. Dein pro ἄλλο scribitur ἄλλῳ in Par. B. et Mon. C.

26. μᾶλλον Mon. C. Item Par. B., in mg. γρ. μεῖζον. Marc. B. μέγα.

τοὺς τελουμένους [27]) οὐ μαθεῖν τι δεῖν, ἀλλὰ παθεῖν καὶ διατεθῆναι [28]), δηλονότι γινομένους ἐπιτηδείους. Καὶ ἡ ἐπιτηδειότης δὲ [29]) ἄλογος· εἰ δὲ μηδὲ λόγος αὐτὴν παρασκευάζοι, πολὺ μᾶλλον. Τούτοις οὖν καὶ ἡ κάθοδος εὐθὺς ἐπὶ σμικράν τινα [30]) πρᾶξιν, ἄμεσος αὕτη καὶ πολὺ πόῤῥω, καὶ ἔοικε πτώματι, καθάπερ τὴν ἀναδρομὴν εἰκάζομεν ἅλματι. B Οὓς [31]) γὰρ οὐ προὔπεμψε λόγος, τούτους οὐδὲ ἐπανιόντας ἐδέξατο. Πῶς ὖν ταῦτα ἀλλήλοις [32]) ἂν πρέψειε, νῦν μὲν ἐπαφὴν ἔχειν τοῦ πρώτου, νῦν δὲ ἐπὶ ῥῶπας καὶ λύγους ἐσράφθαι; Ἀλλ' ὅγε ἄνθρωπος κατὰ τὴν μέσην [33]) καὶ ἐπισατικὴν δύναμιν λογικός ἐστι τε καὶ προσαγορεύεται, ἣν οὐδέποτε C γεγυμνάκασιν, οὔκουν ὅσαγε φαίνονται. Τὸ μὲν οὖν τέλος, καὶ οὗ [34]) δεῖ γενέσθαι, κοινὸν ἀμφοῖν, καὶ τυχόντες, οὐδὲν ἀλλήλων ἂν [35]) διαφέροιμεν· τὰν μέσῳ δὲ ὁ ἡμεδαπὸς φιλόσοφος ἄμεινον ἔσκεπται· ὁδὸν γὰρ παρεσκευάσατο, καὶ κλιμακηδὸν [36]) ἄνεισιν, ὥστε καὶ

27. τετελεσμένους coni. *Lobeckius* Aglaoph. T. I. p. 145. Pro δεῖ Codd. omnes, exceptis Rehd. et Meerm., una cum mg. Morell. et Petav. 1. 2. praebuerunt δεῖν iam probatum a Lobeckio.

28. διατιθῆναι (sic) Mon. F Tum pro γινομένους δηλονότι (Laur. Barb. Mon. BCD. et Marc. B. exhibent δηλονότι γιν.) cum libris Pariss. Mon. AF. et Vind. scripsi δηλ. γιν. Ita legitur etiam in mg. Morell. et Petav. 1. 2. γιν. δηλ. correxit *Lobeckius*.

29. δὲ om. Meerm. Tum παρασκευάζει (οι suprascr.) dat Mon. C. παρασκευάζει Marc. B.

30. τινα abest a Marc. B.

31. ὃς Mon. F. καὶ pro οὐ Mon. C. Tum προέπεμψε Marc. B. προὔπεμψεν Barb.

32. ἀλλήλους Par. A. Dein πρέψειεν Marc. B. Mox ἐπαφῇ (ἣν suprascr.) Mon. F. ἐπαφῇ Rehd. et Meerm. Tum λόγους pro λύγους Meerm. Vid. Odyss. X. 166.

33. μέσην τε καὶ ἐ. Marc. B. ἐπιστρατικὴν Mon. F. ἐπίταξιν Mon. C. Dein λογικὸς abest a Marc. B. Pro ἐστὶ ex Codd., quos ipse inspexi, Mon. BCD. et Rehd. recte scribunt ἔστι. Quod sequitur τε suprascriptum est in Rehd. Verba ἣν οὐδέποτε — — φαίνονται om. Marc. B. Male οὐκοῦν Mon. D.

34. οὐ Mon. F. et Vind.

35. Ita c. Ed. Turn. Codd. omnes praeter Mon. F. et, ex quo nihil enotatum legitur, Laur. pro ἂν ἀλλήλων, quod exhibent Edd. Morell. et Petav. 1. 2. Deinceps τὰν μέσῳ Meerm. τὸν μ. Barb.

36. Vid. *Wower.* de Polymath. c. 25. p. 217. sq. et c. 26. p. 230.

παρ' ἑαυτόν τι ποιῆσαι· προϊόντα γὰρ εἰκὸς ἐντυχεῖν ποι τῷ ἐραςῷ [37]): καὶ μὴ τυχὼν δὲ, πρὸ ὁδοῦ γέγονε, καὶ οὐδὲ τοῦτο μέντοι σμικρόν· ἀλλὰ διαφέροι ἂν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων πλέον, ἢ ὅσον ἐκεῖνοι τῶν βοσκημάτων. D

11.

Ταύτῃ καὶ πλείους ἂν εἶεν οἱ παρ' ἡμῶν ἀφικνούμενοι, κατὰ φύσιν ἐχούσης τῆς ἐπιχειρήσεως· ἐκείνη δ', εἰ μή τις εὐγένεια τύχοι [1]) ψυχῆς ἄνωθεν ἕλκουσα τὴν πρώτην καταβολὴν, καὶ νοῦ χρῆμα ἐξαίσιον οἷον αὐταρκες εἶναι καὶ παρ' ἑαυτοῦ κινηθῆναι. Ὁποῖος Ἀμοῦς [2]) ὁ Αἰγύπτιος οὐκ ἐξεῦρεν, ἀλλ' ἔκρινε χρείαν γραμμάτων. Τοσοῦτον αὐτῷ [3]) τοῦ νοῦ περιῆν. Ὁ δὲ δὴ τοιοῦτος καὶ δίχα τῆς φιλοσόφου μεθόδου θᾶττον ἀναλύσειεν. Ὁ γάρ τοι φυσικὸς [4]) ἀρκεῖ· πολὺ δήπου

sq. Proxime pro παρ' ἑαυτοῦ scripsimus παρ' ἑαυτὸν auctoribus Pariss. Laur. Mon. ABCD.
ὸν
Marc. A. Vind. παρ' ἑαυτοῦ habet Mon. F.

ῷ
37. ἐραςῇ Mon. F. In seqq. διαφέρει Mon. C. et Rehd. Mox ἐκεῖνος Par. D.

Cap. XI. 1. »Fortasse δ' οὐ, εἰ μή τις κ. τ. λ.« *Kayserus*. —
οι
τύχῃ (a pr. m.) Rehd. τύχῃ Mon. A. Tum ἔχουσα pro ἕλκουσα Barb.
κα
Deinde μεταβολὴν Mon. F. μεταβολὴν Rehd. et Meerm.

οῦς
2. ἀμοῦν Mon. F. ἀμοῦν Rehd. et Meerm., quorum hic in mg. γρ. ἀμοῦς. Ad verba οὐκ ἐξεῦρεν Mon. A. Vat. 92. Par. C. Vind. et Meerm. exhibent hoc scholium: Ἐρ μένου (Meerm. ἐρουμένου) τινὸς αὐτὸν, εἰ ἀναγκαῖα τὰ γράμματα, ἔφη· εἰ ὁ νοῦς ἐῤῥωται, τίς χρεία γραμμάτων; Τὸ δὲ οὐκ ἐξεῦρεν, ἀλλ' ἔκρινε χρείαν γραμμάτων ἀντὶ τοῦ (Vind. ἀντὶ οὗ) οὐκ ἐχρήσατο αὐτὸς γράμμασιν (Meerm. γράμμασι), ἀλλ' ἀπεφήνατο τούτους δεῖσθαι γραμμάτων, οἵτινες οὐ μέγεθος εὐτύχησαν νοῦ, ἵνα τὴν τοῦ νοῦ ἔνδειαν ἐντεῦθεν ἐπανορθῶνται. — Pro χρείαν Rehd. Mon. F. et Meerm. male χρεία. De hac re vid. *Plat*. Phaedr. p. 274. C.

3. αὐτῇ Vind. In seqq. καὶ δίχα περὶ τῆς φιλοσόφου μεθόδου Mon. BD. καὶ δίχα τ. φ. μ., in mg. ἐν ἄλλῳ· καὶ περὶ τ. φ. Par. D. καὶ περὶ τ. φ. μ. Par. AB. Mon. A. Vind. Tum ἀναλύσειν Petav. 2. Legendum videtur ἂν ἀναλύσειεν.

4. ἐν ᾧ γάρ τι πεφυκὸς Barb. Marc. et (in mg.) Par. B. Deinde ἀρκεῖ δήπου πολὺ μ. Mon. AF. c. Vind. πολὺ abest a Mon. C. et Marc. A. Tum αὐτῷ παραθήσειέ τε καὶ εἰςκαλέσαιτο Par. A.

μᾶλλον, εἰ καί τις αὐτὸν παραθήξειέ τε καὶ ἐκκαλέσαιτο· τὸ γὰρ ἔνδοθεν σπέρμα [5]) δεινὸς αὐξῆσαι, καὶ 49 A σμικρὸν σπινθῆρα λόγου παραλαβὼν, πυρκαϊὰν ὅλην ἀνάψαι. Τούτοις μὲν οὖν [6]) οὐδὲν παρὰ τοῦτο μεῖον, εἰ μή γε καὶ προὔργου ποιήσει. Τὰ τῆς Ἑλληνικῆς δὲ ἀγωγῆς [7]) τοὺς ἧττον ἁδροὺς προάγει τε καὶ ἀναῤῥιπίζει, καὶ [8]) τὸ ἐν αὐτοῖς θεῖον ἐκθάλπει· ἐκεῖ δὲ μόνοις τοῖς οἴκοθεν μακαρίοις τὸ τέλος ἐπιτυγχάνεται. Σπανιώτερον δὲ δήπου [9]) τὸ γένος τῶν τοιούτων ψυχῶν, ἢ τὸ τοῦ φοίνικος, ᾧ τὰς περιόδους μετροῦσιν [10]) Αἰγύπτιοι. Οἱ δὲ πολλοὶ μάτην ἂν πονοῖεν καὶ ἀποτρύχοιντο, δίχα νοῦ τὴν νοητὴν [11]) οὐσίαν θηρώμενοι, καὶ B μάλιστα οὓς οὐχ ἡ πρώτη φύσις ἐπὶ τόνδε τὸν βίον ἐξώρμησεν. Οὗτοι γὰρ ἂν ὄναιντο [12]) τῆς ὁρμῆς· μᾶλλον δὲ αὐτὴν ἐγὼ τὴν ὁρμὴν νοῦ κινουμένου γνώρισμα ποιοῦμαι· οἱ δὲ πλείους οὐδὲ [13]) οἴκοθεν ἐκινή-

αὐτῷ item exhibent Laur. Par. BD. Barb. Mon. BD. Marcc., quibus accedunt Ed. Turn. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Dein παραθήξειεν Barb.

5. καὶ σπέρμα δεινῶς Barb. σπέρμα, in mg. γρ. πνεῦμα Par. B. πνεῦμα, quod merum est glossema, legitur etiam in Mon. C. Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Deinceps μικρὸν habet Mon. A. et (ab al. m. in ora) Meerm.

6. Verba τούτοις μὲν οὖν Mon. C. in mg. supplet. Quod sequitur οὐδὲν abest a Meerm., moxque καὶ a Marcc.

7. Ita c. Edd. Turn. et Morell. Codd. Pariss. Mon. ABDF. Rehd. Marcc. Vind. Priorem articulum, om. Marc. A. Particulam δὲ Mon. C. post τὰ inserit, Meerm. post ἀγωγῆς. Distinctionis nota ante τὰ sublata, Henricianum secutus *Petavius* Annotatt. ad pr. Ed. p. 18. omisit δέ. Voculas ἢ καί, quas Edd. Petavianae et nonnulli Codd. post ἀγωγῆς interponunt, libri Par. AC. Mon. ABDF. Rehd. Vind. et Meerm. merito non agnoscunt. Pro est quod in Par. D. expunctum ἢ, et in neutro Marcianorum legitur, Edd. Turn. et Morell. exhibent ἢ.

8. καὶ om. Marc. B. Proxime pro μόνοις in Edd. Turn. et Petav. 1. est μόνος.

9. δέ που Barb. Pro γένος Par. D. in mg. γρ. μέρος.

10. πτεροῦσιν inepte Mon. BD. Vid. *Herodot.* II. 73. et *Aelian.* de histor. animall. VI. 58.

11. νοητὴν deest in Marc. B.

12. ὤναιντο Par. B. et Barb.

13. Ita Codd. οὐδ' editi.

θησαν, ἀλλ' οὐδὲ, τὸν δεύτερον λεγόμενον [14]) πλοῦν, ὑπὸ τῆς σχολῆς εἰς νοῦν διεγείρονται· ὥςπερ δέ ἄλλο τι τῶν εὐδοκιμούντων, τὴν γενναίαν αἵρεσιν ἐζηλώκασι [15]), παντοδαποί τε ὄντες τὰ γένη, καὶ κατὰ χρείας [16]) ἕκαςοι συνιςάμενοι. Περὶ τούτων δὴ [17]) καὶ σαφῶς διατείνομαι, ὅτι μάτην ἂν οὗτοι πονοῖεν καὶ ἀποτρύχοιντο, C οἷς οὔτε αὐτοφυὴς ἐςι νοῦς, οὔτε ἐπίκτητος. Κινδυνεύει γὰρ οὐδ' εἶναι θεμιτὸν ἄλλῳ τῳ [18]) τῶν ἐν ἡμῖν οἴεσθαι τὸν θεὸν ἐνδημήσειν ἀντὶ τοῦ νοῦ· νεὼς γὰρ οὗτος οἰκεῖος θεῷ. Ταῦτ' ἄρα καὶ τὰς καθαρτικὰς ἀρετὰς [19]) σπουδάζεσθαι παραδεδώκασιν Ἕλληνες σοφοὶ καὶ βάρβαροι, ἀποτειχίζοντες [20]) ἅπασαν τὴν πραγματείαν τῆς φύσεως, ἵνα μηδὲν ἐμπόδιον παρέχοιτο ταῖς νοήσεσιν. Αὕτη μὲν [21]) ἡ διάνοια τῶν πρώτων καταςησαμένων ἑκατέραν φιλοσοφίαν. Οἱ δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς ἔθεσι μᾶλ- D λον, ἢ λόγῳ κρατύνουσι [22]), καὶ τρεῖς αὐτὰς ἥγηνται·

14. *λεγόμενον* abest a Par. C., de quo monuit *Boissonad.* ad Nicet. Eug. p. 311., item a Mon. AF. et Vind. Respexit Noster *Plat.* Phaedon. p. 99. D., ubi vid. Interprett.

15. *ἐζηλώκασιν* Barb. et Mon. C.

16. Ita Codd. Par. ABC. Laur. Barb. Mon. BCDF. Marc. B. *κατὰ χρείαν* rell. c. editis.

17. *δὲ* Mon. F. In seqq. pro *τρύχοιντο* rescripsimus *ἀποτρύχοιντο* ex Codd. Pariss. Laur. Barb. Monacc. ABCD. Marcc. Rehd. Vind., praeeunte *Boissonadio* ad Philostrat. Epist. p. 102. *ἀποτρύχοιντο* *τράχοιντο* habet Mon. F. Cf. Noster supra p. 49. A. Mox *αὐτοφυὴς αὐτὸς ἐςὶ νοῦς* Marc. A. *ἐςιν* Mon. A. et Meerm.

18. *ἄλλῳ τῷ* Mon. ACF., item Meerm. in contextu, in mg. autem γρ. *ἄλλῳ τῷ*, ut scribitur in Par. B. et Mon. BD. Deinde *τὴν ἐν ἡμῖν* Par. B. Pro *τὸν θεὸν οἴεσθαι* (Laur. *τὸ θ. οἰ.*) scripsimus *οἴεσθαι τ. θ.* ad fidem Codd. Pariss. Monacc. et Vind. Tum *ἀντὶ νοῦ* habet Par. A. Vid. *Gataker.* ad Marc. Anton. p. 358. E. et *Seguar.* ad Clem. Alex. Quis dives salvetur p. 294. Cf. Calv. Enc. p. 70. C. Ep. 57. p. 199. A. Ep. 151. p. 289. B.

19. Deest *ἀρετὰς* in Ed. Petav. 1., itemque in Pseudo-Petav. De sententia vid. *Plat.* Polit. VII. p. 518. D. Cf. Noster Ep. 140. p. 276. D. *Marin.* vit. Procl. Cap. III. p. 2. ed. Boissonad. ibique not. p. 67. et *Fabric.* Prolegg. ad Marin. pag. XLVI.

20. Superscriptum in Vind. *ἐμφράττοντες.*

21. Partic. *μὲν* Cod. Mon. A. ex em. habet. Verba *ἡ διάνοια* — *καταςησαμένων* absunt a Vind.

22. *Οἱ δὲ καὶ* — — *κρατύνουσι*] Desiderantur haec in Par. A.

φρόνησιν γὰρ οὐ προσίενται, οἵ γε καὶ σωφροσύνην, εἴ γε δὴ σωφροσύνην εἶναι τὸ κατ' αὐτοὺς συγχωρήσομεν. Ὡς οὐκ ἔστι γε, μὴ[23]) οὐκ εἰσιέναι τε καὶ συναιρεῖσθαι τὰς ἀρετάς, διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἀντακολούθησιν. Ἀλλ' οἴονταί γε δεῖν[24]) σωφρονεῖν, οὐ, διότι σωφρονητέον, εἰδότες, ἀλλ' ἐπίταγμα λαβόντες, ὥσπερ νόμον ἀναίτιον, ὃν[25]) ὁ μὲν θεὶς οἶδεν, ὅτι τοῦτο δι' ἄλλο, διὰ τὰς νοήσεις[26]), καὶ ὅτι προὔργου πρὸς ἀνο- 50 A

Pro ἔθεσι Laur. Par. BC. Mon. A. Marcc. Vind. una cum Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. exhibent θέσει. Mon. F. ἔθεσι. Mon. B. γρ. θέσει inter lin., Meerm. in ora habet; γρ. ἔθεσι Par. B. in mg. Post κρατύνουσι Marc. B. ita pergit: καὶ οἴονται γε δεῖν σωφρ., intermediis omissis. Verba οἵ γε καὶ σωφροσύνην desunt in Petav. 1. εἴγε (οἵγε) ex em. sec. m. habet Rehd. Alterum γε in Mon. A. suprascriptum. Quod sequitur δὴ pro καί, quod in Edd. Morell. et utraque Petav. est, restituimus ex Ed. Turn., quacum faciunt Codd. Pariss. Laur. Monacc. Rehd. Vind. Meerm. Articulus ante κατ' αὐτοὺς abest a Par. A. Laur. et Mon. BD.

23. Ὡς om. Mon. F. Verba οὐκ ἔστι γε, μὴ desunt in Morell. et Petav. 1.; habentur tamen in mg.; sed ita, ut pro ἔστι legatur ἔτι. Particula γε item desideratur in sec. Petav. Pro οὐκ εἰσιέναι Laur. scribit οὐ συνιέναι. Post ἀρετὰς Meerm. dat ἔθεσι μᾶλλον [illegible] κρατύνουσι, καὶ οἴονται γε; in mg. autem a r. m. habet διὰ τὴν ἀναγκ. ἀντακυλούθησιν οἱ (sic) δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς· ἔθεσι μᾶλλ. ut supra post ἀρετὰς supplenda. Verba διὰ τὴν ἀναγκαίαν per ras. inserta sunt in Mon. A. De Stoicorum ἀντακολουθήσει τῶν ἀρετῶν vid. *Wower.* de Polymath. c. 23. p. 205. sq. *Davis.* ad Cicer. Quaestt. Tuscc. II. 12. et Academ. I. 11. *Wyttenb.* ad Plat. de aud. poet. p. 32. A. *Creuz.* ad Procl. Comment. ad Plat. Alcibiad. I. p. 319. et ad *Plotin.* T. III. p. 18. a. coll. Nostr. Or. de Regn. Cap. VII. in fin. Post ἀντακολούθησιν in Codd. Par. AC. Laur. Monacc. omnes, Marc. A. Rehd. et Vind. repetuntur praegressa illa: οἱ δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς ἔθεσι μᾶλλον ἢ λόγῳ κρατύνουσιν· ἀλλ' (Laur. Par. C. Mon. AF. Marc. A. Rehd. et Vind. exhibent κρατύνουσι· καί, ut mg. Morell. et Petav. 1., ubi eadem exstant) οἴονταί γε. Pro καὶ οἴονταί γε δ. in mg. Meerm. pr. m. correxit ἀλλ' οἴονται γε δ. In Mon. B. est (γρ. καὶ) ἀλλ'.

24. ὡς δεῖν Laur. δεῖ Barb.

25. ὧν Mon. BD. Item Marc. A., suprascripto ὅν.

26. Ita Pariss. Laur. Barb. Mon. ABCD. Marc. A. Vind. una cum mg. Morell. et Petav. 1. 2. διὰ τὰς διανοήσεις rell. c. editis. Desinit in h. v. collatio Cod. Barb. Mox τῷ (sic) ἐν ὕλῃ Meerm.

δονῇ τὸ πρὸς μηδὲν τῶν ἐν ὕλῃ παθαίνεσθαι. Οἱ δὲ ἀπέχονται μίξεων[27]), αὐτὸ δι' αὐτὸ τεθαυμακότες, καὶ μέγιστον ἄγοντες[28]) τὸ σμικρότατον, τὴν παρασκευὴν τέλος ἡγούμενοι. Ἡμεῖς δὲ[29]) τὰς ἀρετὰς ὥσπερ στοιχεῖα τῆς ὅλης φιλοσοφίας σπουδάζομεν. Τὸ[30]) μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ Πλάτωνος ἀπεδεξάμεθα. Ἀρεταὶ δὲ καθαίρουσι, τὸ ἀλλότριον ῥιπτοῦσαι[31]). Ἀλλ' εἰ μὲν ἦν ἡ ψυχὴ τἀγαθὸν, ἤρκει[32]) καθήρασθαι, καὶ ἦν ἀγαθὸν ἤδη τῷ μόνῃ γενέσθαι· νῦν δὲ οὐ γάρ ἐστιν[33]) ἀγαθόν· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο B ποτε ἐν κακῷ[34])· ἀλλ' ἀγαθοειδής ἐστι καὶ μέση τὴν

27. μίξεως Par. AC. Mon. AF. Vind. et a s. m. Meerm. Tum δι' αὐτὸ Mon. BDF. c. Rehd.

28. ἄγουσι Marc. B.

29. ὑμεῖς δὲ Edd. Turn. Morell. et Petav. 1. Dein pro vulg. θαυμάζομεν scripsimus σπουδάζομεν ad fidem Codd. Pariss. Laur. Mon. ABCD. Marcc. Vind., quibuscum faciunt Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Cf. supra p. 49. C.

30. τῷ Par. ABC. Laur. Monacc. Marcc. Rehd. Vind. Meerm. τὸ τῷ Par. D. Respexit Noster *Plat.* Phaedon. p. 67. B., ubi vid. *Wyttenbach.* p. 162., qui laudans hunc Synesii locum tacite scripsit τῷ, et *Ast.* T. XI. p. 549. Cf. *Synes.* Ep. 57. p. 199. A. et Ep. 137. p. 274. A. Pro ἐφάπτεσθαι legitur ἅπτεσθαι in Par. AC. Mon. A. et Vind.

31. Ita Pariss. Mon. ABCF. Marc. B. Rehd. Vind. Meerm. ῥίπτουσαι Mon. D. De forma ῥιπτεῖν vid. *Lobeck.* ad Sophocl. Aiac. v. 239. et *Ideler.* ad Aristotel. Meteorolog. T. I. p. 371. ῥυπτοῦσαι exhibent Edd. Turn. et Morell. ῥύπτουσαι Petav. 1. 2. et fort. Codd. rell. Vid. *Plat.* Phaedon. p. 69. B., ibique *Wyttenb.* p. 172. *Plotin.* Enn. I. L. II. 3. p. 13. C. coll. *Creuzer.* ad eundem de Pulcrit. p. 261. sq. 275. seqq. et Praefat. p. CII.

32. Fort. ἂν ἤρκει. Mox pro vulg. τὸ μὴ γενέσθαι recte Codd. omnes τῷ μὴ γ.

33. Codd. Mon. AC. Rehd. et Meerm. c. Edd. Turn. ac Morell. post νῦν δὲ commate distinguunt. Male. Vid. *Ast.* ad Plat. Sympos. p. 220. seqq., idemque ad Protag. p. 39. sq. *Engelhardt.* ad Plat. Apolog. p. 220. — ἐστι Rehd.

34. ἐν καλῷ Mon. F. Ad verba seqq. in Mon. A. Vat. 92. Par. C. Vind. et Meerm. exstat hoc scholium: δέον εἰπεῖν νῦν δὲ ἀγαθοειδής ἐστιν, ἐπειδὴ τὸ οὐ γὰρ ἐστιν ἀγαθὸν διὰ μέσου εἶπε (Meerm. εἶπεν), πρὸς τοῦτο τὸ (abest τὸ a Meerm.) οὐ γὰρ τὸ ἀλλὰ ἐπήνεγκεν. Ceterum ob oculos habuit Noster *Plat.* Civitat. p. 509. A., quem locum etiam *Plotinus* Enn. I. Lib. II. 4. p. 14. A. et rell. Platonici respexerunt. Vid. *Creuz.* Annot. p. 9. b. et 62. b.

φύσιν. Ἐξέφασαν. οὖν εἰς τὸ χεῖρον ἐπανήγαγεν ἡ [35]) ἀρετὴ, καὶ τῆς κηλῖδος ἀπέλυσε, καὶ πάλιν μέσην ἐποίησε. Δεῖ δὴ καὶ [36]) προελθεῖν ἐπὶ τἀγαθόν· τοῦτο δὲ ἤδη διὰ λόγου. Νοῦς γάρ ἐςι τὸ σύζυγον ὄμμα [37]) τῶν νοητῶν. Οἷον εἰ τέλος [38]) εἴη τὸ πρὸς οὐρανὸν ἰδεῖν, ὐκ ἀπόχρη μὴ κεκυφέναι πρὸς τοὔδαφος, ἀλλὰ δεῖ μετὰ τὴν ἐν μέσῳ ςάσιν τῆς ὄψεως ἐπὶ τὰ ἄνω νεῦσαι [39]). Καὶ δῆτα τῶν ἀρετῶν ὄναιτο ἄν [40]) τις τὸ ἀπηλλάχθαι C τῆς ὑλικῆς προςπαθείας. Δεῖ δὲ καὶ ἀναγωγῆς· οὐ γὰρ ἀπόχρη μὴ κακὸν εἶναι, ἀλλὰ δεῖ καὶ θεὸν εἶναι [41]). Καὶ ἔοικεν εἶναι τὸ μὲν οἷον ἀπεςράφθαι τὸ σῶμα καὶ ὅσα τοῦ σώματος [42])· τὸ δὲ οἷον ἐπεςράφθαι [43]) διὰ νοῦ πρὸς θεόν. Ἡμεῖς οὖν τιμῶντες τὰς ἀρετὰς ἴσμεν

35. Articulum om. Par. AC. et Vind. Tum Mon. CF. Rehd. et Meerm. scribunt κηλῖδος. Receptum deinde ἀπέλυσε, utpote genitivo praegresso aptissimum, quod in Vind. ex ὑπέλυσε (ita Par. AC. et in ora Mon. F.) enatum est, ex Mon. ABD. Meerm. et marg. Morell. ac Petav. 1. 2. γρ. ἀπέλυσε est in mg. Meerm. ἀπέλουσε, quod Mon. B. inter vers. habet, dant rell. c. editis. Proxime in Marc. B. scribitur ἐποίησεν.

36. Abest καὶ, quod Meerm. a corr. m. in mg. habet, a Rehd. Statim Meerm. ἐπὶ τὸ ἀγαθόν.

37. ἐςιν ἐπὶ τὸ σύζυγον ὄμμα Marc. B. Voc. ὄμμα pro vulg. ὄνομα restitui ex Par. AB. Mon. ACF. Rehd. Vind. Meerm. γρ. ὄνομα habet novissimus liber in mg. Cf. Annot. ad Cap. X. nr. 15. Tum Par. B. et Mon. C. exhibent τῷ νοητῷ.

38. εἰς τέλος primo Rehd. Mon. F. Meerm.

39. ἔπειτα ἀνανεῦσαι Par. AB. c. Mon. C. γρ. ἔπειτα ἄνω νεῦσαι mg. Par. B. ἐπὶ τὸ ἄνω νεῦσαι Par. C.

40. Partic. ἂν om. Marc. B. Pro τὸ ἀπηλλάχθαι *Kayserus* legendum proponit τῷ ἀπ. — προςπαθείας] Vid. *Gatak.* ad Marc. Ant. p. 348. sq. coll. Nostro de Insomn. Ep. 154. A. et Ep. 57. p. 199. C.

41. Pro καὶ θεὸν *Bevingius* coni. κἀγαθὸν, innixus verbis, quae supra leguntur: δεῖ δὴ καὶ προελθεῖν ἐπὶ τἀγαθὸν, repugnante *Alb. Iahnio* ad Gregor. Nyss. de anim. et resurrect. p. 348. sq. ed. Lips. — Verbum εἶναι om. Mon. C.

42. Ductum ex *Plat.* Phaedon. p. 67. D.: καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τῦτό ἐςι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. Ubi vid. *Wyttenbach.* p. 142. et *Ast.* p. 530.

43. ἀπεςράφθαι Meerm. Turn. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Cf. de Provid. p. 97. C. 98. D. et Ep. 57. p. 199. A. Add. *Creuzer.* Annot. ad Plotin. p. 9. sq.

ἥντιν' ἔχουσι τάξιν [44]), ἣν αἱ τῶν ςοιχείων γραμμαὶ πρὸς ἐπιςήμην βιβλίου· πρῶται [45]) γάρ εἰσιν ἀνιόντων ἐπὶ τὸν νοῦν. Ἀλλ' οὐ [46]) τὸ πᾶν ἔχομεν ἔχοντες τὰς ἀρετὰς, ἀλλ' ἀφῃρήκαμεν τὸ ἐμπόδιον, καὶ ὧν χωρὶς D οὐδὲ ὅσιόν ἐςιν ἐλπίσαι τυχεῖν τοῦ τέλους [47]), τοῦτο τέως παρεσκευάκαμεν. Ταύτῃ [48]) δὲ οὐκ ἀπογινώσκοντες, ἤδη μέτιμεν αὐτὸ [49]) διὰ νοῦ σὺν τάξει παλαιοῖς τε καὶ μακαρίοις ἀνδράσιν ἐξευρημένῃ· καὶ ζητοῦντες, ὐκ οἶδα εἴ ποτε ἕλοιμεν· σχολῇ γε [50]) ἂν περιτύχοι τῷ μήτε ἐρασθέντι, μήτ' εἰ ζητητέον εἰδότι. Καί τοι κάλλιςα ἀπαλλάττουσιν αὐτῶν οἱ μένοντες ἐπὶ τούτου, καὶ μηδὲν προςπεριεργαζόμενοι· εἶεν γὰρ ἂν οὐ κακοὶ καθηράμενοι. 51 A

12.

Οἷς δὲ ἐπῆλθε [1]) διενέγκαι τοῦ πλήθους κατὰ τύ-

ἡντινοῦν
44. ἥντιν' ἔχουσιν τάξιν Mon. F. ἡντινοῦν ἔχ. τ. Mon. A. Par.
σι
C. Vind. ἔχω, in mg. ἔχουσι Mon. D. ἔχω (sic) Mon. E.

45. προτάσεις coni. *Bevingius*. Equidem malim πρῶτα, quod reperi in Cod. Mon. C., vel τὰ πρῶτα.

46. ἀλλὰ sine οὐ Mon. C. ἀλλὰ οὐ Par. B. Mox ἀφῄρηκα μὲν Marc. B.

47. Aut scribendum οὗ χωρὶς, aut τοῦτο mutandum in ταῦτα, quod coniectavit *Petavius*; vertit enim: *eaque hactenus praeparavimus, sine quibus* etc. Ante τοῦτο *Cornarius* puncto distinxit. — Respiciunt haec *Plat.* Theaetet. p. 176. B.: Διὸ καὶ πειρᾶσθαι χρὴ ἐνθένδε φεύγειν ὅτι τάχιςα. Φυγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι. Vid. qui copiosissime de hac re exposuit *Plotin.* I. 2. 1. p. 11. A. seqq. et p. 13. C. seqq. — Dein παρεσκευάσαμεν Mon. ABDF. Par. C. et Vind.

48. ταυτὶ Par. ABD. Laur. Mon. BCDF. Rehd. Meerm.; item Turn. et Morell. γρ. ταύτης Par. B. in mg.

ο
49. αὐτοὶ Mon. F. αὐτοὶ Rehd. et Meerm. Dein συντάξει Mon. BD. ἐξηυρημένῃ Par. BD. Mon. BCD. Marc. A. Meerm. ἐζηυρημένην Marc. B.

50. σχολῇ γ' Mon. A. et Vind. Statim περιτύχῃ Marc. B. Ad v. τῷ μήτε Par. B. γρ. μηδ' ὅτι.
εἰ ζητητέον
Tum ἐζήτειον Mon. F. ἐζητητέον
ον
primo Rehd. εἰ ζητητέως ex corr. sec. m. Vind.

Cap. XII. 1. οἷς διεπῆλθε Rehd. Mon. F. Meerm.

χην μαθοῦσιν, ὅτι λόγος [2]) ἐςὶ τὸ ἀνθρώπου καλὸν, εἶτα παιδείαν μὲν ἅπασαν ἠτιμάκασιν, ὑφ' ἧς ὁ νοῦς ἀναῤῥώννυται· κινοῦνται δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀτόπους κινήσεις [3]), καὶ ἀποσεμνύνονται μὲν πρὸς φιλοσοφίαν [4]), ὅ τι δ' ἂν εἰς αὐτοὺς [5]) ἐμπίσῃ παράκυσμα, τοῦτο ταῖς παρ' αὐτῶν προςθήκαις πονηρὸν ἀπέδωκαν [6]) καὶ κακόηθες, τυφλὰ γεννήματα, νοῦ μὲν ὐκ ἄξιον εἰπεῖν, ἀλλ' [7]) οὐδὲ διανοίας, δόξης δὲ ἀτόπου καὶ φαντασίας ἡμαρτημένης ἐκφέροντες· τούτους ἂν ἴδοις [8]) γελοίως δια- B
κειμένους, μᾶλλον δὲ λίαν ἐλεεινῶς. Ἄξιον γὰρ ἀνθρώπους [9]) ὄντας ἐπ' ἀνθρώπων συμφοραῖς μὴ γελᾷν, ἀλλ' ὀλοφύρεσθαι. Φεῦ τῶν λόγων· φεῦ τῶν δογμάτων. Εἰ γὰρ ἐπίλθοι [10]) φιλοσοφεῖν τοῖς κριοῖς, οὐκ οἶδα ἅττ' ἂν ἀντὶ τούτων [11]) πρεσβεύσειαν. Ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς εἴπωμεν [12])· ἄξιον γάρ· ὦ τολμηρότατοι πάντων, εἰ μὲν ἠπιςάμεθα ὑμᾶς εὐμοιρήσαντας ἐκείνην τῆς ψυχῆς τὴν ἀξίαν, ἣν [13]) Ἀμοῦς, ἣν Ζωροάςρης, ἣν Ἑρμῆς, ἣν Ἀντώνιος, οὐκ

2. Vulg. ὁ λόγος. Sed articulum Codd. Par. ABD. Laur. Mon. ABCD. et Vind. non agnoscunt. Iccirco omisimus. Tum Marc. B. exhibet ἐςίν. Pro τοῦ ἀνθρώπου καλὸν ex Codd. Par. BCD. Monacc. Rehd. Vind. Marc. B. et Meerm. receptum τὸ ἀνθρ. κ. Dein παιδίαν Mon. F. Idem in proximis ἀναρρώνηται (χών superscr.). Rell. praeter Marc. A., ex quo nihil varietatis enotatum legitur, c. mg. Petav. 1. 2. ἀναχώννυται, quod Meerm. in ora habet.

3. κινοῦνται — — κινήσεις] „An κνῶνται — — κνήσεις?" *Kayserus.*

4. εἰς φιλοσοφίαν Laur. in mg.

5. εἰς τὰ ὦτα coni. *Bevingius.* Tum ἐμπίσῃ (κ superscr.) Laur. ἐκπίσῃ Par. ACD. Monacc. Marcc. Vind. c. mg. Morell. et Petav. 1. 2.

6. ἀπίδωκεν (ἀπ superscr.) Mon. F. παρέδωκαν Par. B. παρίδωκαν Par. AC. et Mon. A.

7. ἀλλὰ Meerm. Vid. *Plat.* de re publ. p. 513. D. et *Aristotel.* de anim. I. 4. Mox τι φαντασίας (καὶ superscr.) Mon. F. Partic. καὶ a corr. m. habet Meerm. Dein φέροντες Marc. B.

8. ἴδῃς id. lib.

9. ἂν ἀνθρ. Rehd.

10. ἐπίλθῃ Laur. et Par. C.

11. ἅττα ἂν τούτ. (ita et Mon. C.), in mg. γρ. ἅττ' ἀντὶ τούτ. Par. B. ἐπὶ pro ἀντὶ Marc. B.

12. εἴπομεν Par. B. et Marc. B. Dein αὖ pro ὦ Mon. C. Mox ἐπιςάμεθα — εὐμοιρήσαντες Mon. F.

13. ἡ Edd. Turn. et Morell. ἣν ad mg. Ed. Turn. bene cor-

ἂν ἠξιοῦμεν φρενοῦν, οὐδὲ διὰ μαθήσεως ἄγειν, νοῦ C μέγεθος ἔχοντας [14]), ᾧ προτάσεις εἰσὶ καὶ τὰ συμπεράσματα· ἀλλὰ κἂν ἐντυχεῖν ποτὲ [15]) τῷ τοιούτῳ γένοιτο, σεβοίμεθά τε ἂν αὐτὸν καὶ ἀζοίμεθα· ὑμᾶς δὲ [16]) ὁρῶμεν τῆς κοινῆς φύσεως ὄντας ἥττονας, καὶ οὐ μᾶλλον ἀγχίνους ἢ παχεῖς. Ὑμᾶς οὖν ἀξιοῦμεν καὶ νουθετεῖν, ἐν κοινῷ τιθέντες ὅ τι ἂν ἄριστον ὑμῖν [17]) ἐξευρίσκωμεν. Ἢ [18]) τοίνυν ἐπὶ τῶν πρώτων ὑποθέσεων μένετε· παρέδοσαν [19]) γὰρ αὐτὰς ἄνδρες ἀγχίσποροι τοῦ θεοῦ· καὶ οὕτως [20]) ἂν εἴητε κατὰ Πλάτωνα μίσως ἔχοντες, D

rexit *H. Wolfius.* ἢ Petav. 1. ἦν Petav. 2. consentientibus Codd. omnibus. Tum ἀμοῦν (οὗς) Mon. F. ἀμοῦν Rehd. et Meerm.; hic tamen in mg. γρ. ἀμοῦς. Scripsimus deinde c. libris Par. BD. Mon. BCD. et utroque Marc. ἦν —, ἦν —, ἦν —, quam lectionem vertendo expressit *Cornarius.* ἦν - -, ἢ (prius ἦ, utrumque autem a pr. m.) —, ἢ exhibent Rehd. et Meerm. ἦν (ἢ) —, ἤ, — ἢ Mon. F. ἢ —, (med. ἢ om.) —, ἦν Par. A. ἢ —, ἦν, — ἦν Laur. ἢ —, ἢ —, ἢ rell. c. Edd. Morell. et Petav. 1. 2. ἢ —, ἦν —, ἢ Ed. Turn. Pro novissimo ἢ in mg. Meerm. legitur γρ. ἦν ead. manu adscriptum.

14. ἔχοντας abest a Marc. B. Pro ᾧ in Pariss. Mon. ABDF. Rehd. Marcc. Meerm., ut in Turn. Morell. et Petav. 1., exstat τῷ. Par. B. in mg. habet γρ. τῷ προτάσεσι (εἰσὶ). Tum κοινῖν Mon. F. εἰσι κοινῖν Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2.

15. ποτὲ om. Par. C. Meerm. scribit ποτέ. Deinde τῶν τοιούτων primo Vind.

16. δὲ abest a Mon. C. In seqq. οὐ deletum in Marc. A. et Meerm.; in Pariss. autem, Laur. Monacc. et Vind. omissum est. Pro ἢ in iisdem libris legitur καί, itemque in Marc. A. et Rehd. ἢ (καὶ) habet Mon. F.

17. Ita Laur. Par. BD. Mon. ABCD. Marcc. Vind. ἡμῖν rell. c. editis. Tum Marcc. Mon. F. et Meerm. ἐξευρίσκομεν.

18. εἰ pro ἢ Mon. AC. et Vind. Verba ἢ τοίνυν — μένετε in Marc. A. liquore rubro ad mg. adscripta habet. Pro μένετε in Mon. C. est μένεται.

19. παρέδωσαν Mon. D. ταύτας pro αὐτὰς Marc. B. Recte ἀγχίσποροι Pariss. Laur. Mon. ABCD. Marc. A. Vind. pro vulg. ἀγχίποροι. Vid. *Iacobs.* ad Callistrat. Stat. p. 685. *Hermann.* Opuscc. Vol. III. p. 55. *Schneider* ad. Plat. Civit. Vol. I. p. 233. Add. *Porson.* in Gaisford. Addendd. et Corrigend. ad Suid. Tom. III. p. 4324. ἀγχίθυροι scribit Marc. B.

20. ὅλως (οὕτως) Mon. F. ὅλως, in mg.

)οὐκέτι μὲν ἀμαθεῖς, οὔπω δέ γε σοφοὶ, δόξαν ὀρθὴν πρεσβεύοντες, δίχα λόγου καὶ ἀποδείξεως. Τό τε [21]) γὰρ ἀληθὲς οὐχ ὅσιον ἀμαθὲς οἴεσθαι, καὶ τὸ ἄλογον εἶναι σοφὸν οὐδεὶς ἐπιτρέψει [22]) λόγος. Ταύτην ἀγαπῶντες τὴν τάξιν, μετρίως ἂν εἴητε [23]) πεπραγότες, καὶ ἀναίτιοι μὲν παρὰ θεῶν, ἀναίτιοι δὲ καὶ παρὰ ἀνθρώπων· ἀλλὰ κἂν ἐπαίνου δικαίου τυγχάνοιτε· δήμου γὰρ ἀνδρὶ καὶ τὸ ὅτι αὔταρκες. Εἰ δὲ μὴ κατὰ χώραν μένοιτε [24]), ἀλλ' ἔτι ὀρέξεσθε τοῦ πρόσω, καὶ τὸ διότι 52 A
πολυπραγμονήσετε, καλῶς μὲν ἂν ποιοίητε σοφίας ἐρῶντες, ἱεροῦ χρήματος, ἀλλὰ μὴ ἐφ' ἑαυτῶν ποιεῖσθε [25]) τὴν θήραν· ἀγύμναστοι γάρ ἐστε [26]), καὶ κίνδυνος εἰς ἄβυσ-

a corr. m. οὕτως Meerm. ὅλως Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. — κατὰ Πλάτωνα μέσως ἔχοντες] Vid. *Plat.* Conviv. p. 202. A. et 204. B. Pro οὐκ ἔτι c. Codd. Par. CD. Mon. ABD. et Vind. scripsimus οὐκέτι. Mox Rehd. habet οὔ που. Deinde ἀποδείξεως pro vulg. ἀποδείξεων receptum ex Par. ABC. Mon. ACD. ἀποδείξεων (ς superscr.) est in Mon. B.

21. τό γε dant Rehd. et Meerm. c. Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2.

22. ἂν ἐπιτρέψει Marc. B. ἐπιτρέψει Laur.

23. Ita Par. BD. et Mon. C., idque voluit etiam *Kayserus*. Rell. c. editis ἂν ἦτε. Dein πεπραχότες Rehd. Mon. F. et Meerm. Quorum hic in mg. πεπραγότες a corr. m. Proxime παρὰ θεῶν praebuerunt Par. ABC. Mon. ABCD. Vind. et (ex corr.) Meerm. παρὰ θεῶν (οὐ superscr.) ab antiq. m. habet Laur. θεοῦ (ῶν superscr.) Mon. F. παρὰ θεῷ (in Marc. A. deletum est θεῶν) — παρὰ ἀνθρώποις (καὶ superscr.) uterque Marc. παρὰ ἀνθρώπων Par. D.

24. μένητε Par. BD. Mon. BD. Marcc. μένετε Par. A. (ex mutat.) et C. Mon. A. Rehd. Vind. et in mg. Morell. ac Petav. 1. 2.; ita ex corr. etiam Laur. Eius loco *Kaysero* scribendum videtur μενεῖτε. Mon. C. habet μένεται, ut supra. Statim ὀρέξεσθαι Meerm. ὀρεξέσθη Petav. 1. ὀρέξασθαι Mon. F. Tum κακῶς (καλῶς superscr.) Mon. F. κακῶς Rehd. Dein ποιοῖτε Pariss. Laur. Mon. BCD. Marc. A. et mg. Morell. ac Petav. ποιοῖτε (η superscr.), in mg. γρ. ποιοίητε Meerm. ποιῆτε Mon. F. et Rehd. ποιεῖτε Marc. B.

25. Ita Mon. BD. et Marc. B. ποιῖσθαι (ε superscr.) Par. D. ποιεῖσθαι Par. B. ποιῆσθε vulg. ποιῆσθε (εῖτε superscr.) Mon. F. ποιῆσθε, in mg. γρ. ποιεῖτε Meerm. ποιεῖτε Par. AB. Vind. et ex corr. Mon. A. γρ. ποιεῖτε mg. Morell. et Petav. 1. 2. Dein θύραν pro θήραν Mon. C.

26. ἔτι Meerm.

σόν τινα φλυαρίας [27]) ἐμπισοῦσι διαφθαρῆναι, ὃ καὶ Σωκράτης ἐφοβήθη παθεῖν, καὶ τὸ πάθος οὐκ ἀπεκρύψατο φίλους ἄνδρας, Παρμενίδην καὶ Ζήνωνα. Καίτοι Σωκράτης ἐκεῖνος ἦν· ὑμεῖς δὲ, οἵπερ ἐσέ [28])· δεινὴ δὲ ὅμως ἡ τόλμα, δόγμασιν ἀποῤῥήτοις ἀξιούντων ἐνάλ- B λεσθαι, καὶ ταῦτα ἐν λέξεσι τριοδίτισιν. Ὁ μὲν οὖν [29]) Κάδμου σπόρους αὐθημερὸν ὁπλίτας, φησὶν, ἀνεδίδου σπαρτούς· σπαρτοὺς δὲ θεολόγους οὐδείς πω μῦθος ἐστρατεύσατο. Οὐ γάρ ἐςιν ἡ ἀλήθεια πρᾶγμα ἐκκείμενον [30]), οὐδὲ καταβεβλημένον, οὐδὲ θήρα ληπτίον. Τί οὖν; Ἐνταῦθα καλείσθω φιλοσοφία σύμμαχος, καὶ παρασκευαζέσθωσαν [31]) ἀνεξόμενοι πάσης ἐκείνης τῆς διεξόδου, μῆκος ἐχούσης μυρίον, παιδευόμενοι καὶ προ- C παιδευόμενοι. Δεῖ γάρ τοι [32]) πρῶτον ἀποδῦναι τὴν ἀγροικίαν, καὶ τὰ μικρὰ ἐποπτεῦσαι πρὸ τῶν μειζό-

27. φιλαργυρίας Rehd. Meerm. Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Ita et Mon. F., superscripto tamen φλυαρίας, quod Meerm. in mg. habet. Pro vulg. ἐμπεσόντας (Mon. F. habet ἐκπεσόντασι) ex libris Pariss. Laur. Mon. ABCD. Vind. Marc. A. receptum ἐμπεσοῦσι, quod item legitur in mg. Meerm., Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Respexit nimir. illud *Plat.* Parmenid. p. 130. D. εἰς τινα ἄβυθον φλυαρίαν ἐμπεσών. Cf. *Heindorf.* Annot. ad h. Plat. loc. p. 201. sq. et *Schleiermach.* Not. ad Plat. Opp. Germanice verss. P. I. T. II. p. 403. sq. Tum ὃ pro ὅ Mon. F. Infr. Ζήνονα Marc. B.

28. Ita Mon. A. et Vind. οἵπερ ἐςὲ Edd. ἐςὲ Meerm. ἐςε, οἷοί περ ἐςὲ Marc. B. Deinde ὅμως abest ab eod. libro. Mox Mon. F. scribit δογμάσμασιν. Tum ἐνάλεσθαι Marc. B. ἐνάλλασθαι Mon. F. Proxime τριαδίτισιν Par. B. et Mon. C. τριοδότισιν Rehd. c. Meerm.

29. οὖν om. Laur. Dein αὐθημερὸς Par. B. δύο ἡμερῶν Par. A., et inverso verborum ordine ἀνεδίδου φησὶν ὁπλίτας Marc. B. Quod statim sequitur σπαρτοὺς abest a Par. AC. Mon. AF. et Vind.

30. ἐγκείμενον Par. B. Pro θήρᾳ *Wyttenbachius.* Epist. crit. ad Ruhnken. p. 259. ed. Lips. et ad Eunap. p. 57. sq. legendum proposuit θατέρᾳ laudante *Boissonad.* ad Philostr. p. 469.; *Kayserus* autem scribi vult θήτίρᾳ. Tum pro vulg. ληπτὸν, quod Marc. A. in mg. habet, dedimus ληπτίον ex Codd. Par. ABD. Laur. Mon. ABCD. Marc. A.

31. παρασκευζέσθω Meerm. Dein παιδευόμενοι om. Par. A. et Laur.

32. Pro τοι, quod abest ab Ed. Turn., in Cod. Meerm., in quo

νων, καὶ χορεῦσαι πρὶν δᾳδουχῆσαι, καὶ δᾳδουχῆσαι πρὶν ἱεροφαντῆσαι. Οὔκουν[33]) ἐθελήσετε πόνων ἐπὶ πόνοις ἀνέχεσθαι; Ἀλλ' οὐδὲ τὰ μεγάλα ἀκονιτὶ παραγίνεται[34]). Καίτοιγε[35]) εἰ σὺν ὥρᾳ τοῦ πράγματος ἥψασθε, καὶ ἡδονῆς ἄν τι τῷ ἔργῳ προσῆν, ἧς οἱ προελθόντες ἀντιλαμβάνονται. Ὑμεῖς δὲ ὀψιμαθίαν[36]) αἰσχύνεσθε. Ἀλλ' οὔτοι[37]) τοῦτο αἰσχρόν· ἡ δὲ ἀμαθία (καὶ τοῦτο μεῖζον, τοῦτο αἰσχρόν), ἐν ᾗ κείμενοι, D
τῆς μὲν ἁπλῆς οὐκ ἀνέχεσθε· πάλιν[38]) γὰρ ἂν εἴητε μετρίως διακείμενοι, οὔτε εἰδότες, οὔτε εἰδέναι προσποιούμενοι[39]), τοῦτ' ἔστιν ἐξ ἡμισείας εἰδότες· αὐτὸ γὰρ ἂν τοῦτο ἠπίστασθε, τὸ μηδενὸς ὑμῖν[40]) ἐπιστήμην παρεῖναι. Τὴν δὲ διπλῆν ἄγνοιαν[41]) ἐφ' ἑαυτοὺς μεγαλο-

item aberat, a corr. m. additum
οῦναι
τι. Mox ἀποδῦναι Mon. B. ἀπο-
ῦναι
δοῦναι Mon. F. ἀποδοῦναι Mon. D. et Rehd. ἀποδύναι Mon. AC. ex corr. et Vind. Tum σμικρὰ Mon. A. et ὑποπτεῦσαι Marc. B. Proxime verba καὶ δᾳδουχῆσαι desunt in Par. B. et Marc. A.; habet tamen posterior in mg. Vid. *Lobeck.* Aglaoph. T. I. p. 128.

33. οὐκοῦν Mon. F. et primo Meerm. Deinde ἰθελήσει (sic)
ε
prior liber. Mox ἀνέχεσθαι Mon. E. ἀνέχεσθε Laur. et Mon. BD.

34. παραγίγνεται Mon. ABCD. et Par. D.

35. Ita c. Ed. Turn. Codd. Monacc. Rehd. Vind. Meerm. Silent rell. καί τοί γε Morell. et Potav. 1. 2. In seqq. ἄν τις pro ἄν τι Mon. F. Tum παρῆν Marc.
σ
B. Mox προελθόντες Laur.

36. Ita Par. A. et Laur. pro vulg. ὀψιμάθειαν. Dein αἰσχύνε-
ε
σθαι Mon. F.

37. οὔτι Mon. C. Proxime καὶ om. Mon. AF. Par. C. Vind.; in Meerm. rec. m. delevit. Pro vulg. τούτου deinde recepi τοῦτο (addito commate) ex libris Mon. ABCD. Par. CD. Rehd. Vind. *Petavius* legit πολὺ, vertens: *imperitia autem longe maior sit turpitudo.* Loco verborum καὶ τοῦτο μεῖζον Marc. B. et (in mg.) Par. B. c. Marc. A. exhibent καὶ μάλα. Respexit fort. *Plat.* Timae. p. 88. B.: τὴν μεγίστην νόσον ἀμαθίαν, et Hipp. maior. p. 196. A.: ἡ δὲ ἀμαθία πάντων αἴσχιστον.

38. Ita Par. AD. Laur. Mon. ABCD. Marcc. Vind. Meerm. πάλαι vulg.

39. ποιούμενοι Pariss. Laur. Mon. ABCD. Marc. A. Vind. et ex corr. Meerm. Dein τουτέστιν Monacc. Rehd. Vind. Meerm.

40. ἡμῖν Rehd. Mon. F. Meerm. Ceterum γρ. τὸ μηδενὸς ἐπιστήμην εἰς ὑμᾶς παρεῖναι Marc. A. in mg.

41. Vid. *Plat.* Sophist. p. 229. C. Legg. p. 689. A. 863. C—D. Alcib. I. p. 117. E. 118. A. coll. *Boissonad.* ad Aen. Gaz. p. 222.

πρεπῶς ἕλκετε· φρονήματος γὰρ ἀντὶ φρονήσεως ὑποπλησθέντες [42]), καὶ πρὶν μαθεῖν διδάσκειν ἐπιβαλλόμενοι, πάλιν ἐρῶ, φεῦ τῶν λόγων, φεῦ τῶν δογμάτων, οἷα καὶ τίκτεται [43]) παρ' ὑμῶν τέρατα ἀτεχνῶς διεσπασμένα καὶ πολυκέφαλα, οἷά φασιν ἐπαναστῆναί ποτε τοῖς θεοῖς. Καὶ ταῦτα τί ἄν εἴποι τις, ἢ σπαράττειν 53 A
τὸ θεῖον ἅπαν [44]) ταῖς ἀτόποις ὑπονοίαις περὶ αὐτοῦ; Οὐκ ἄν, εἴ γε τὸν ἰδιώτην καλῶς ἐτηρήσατε, ἀλλ' ἦν ἐκεῖ τὸ κατορθοῦν ἐν τῷ μετρίῳ [45]). Ὁ Ἴκαρος [46]) ἐπειδὴ τοῖν ποδοῖν ἀπηξίου κεχρῆσθαι, ταχὺ μάλα καὶ [47]) ἀέρος καὶ γῆς ἀπετύγχανεν, ὧν τῆς μὲν ὑπερεῖδε, τοῦ δὲ οὐκ ἐφίκετο.

Mutavi deinceps vulg. verborum ordinem μεγαλοπρ. ἐφ' ἑαυτ. ἕλκ. praeeuntibus libris Pariss. Laur. Mon. ACF. Vind. μεγαλ. [β] ἐφ' [α] ἑαυτ. ex corr. habet etiam Meerm. Adv. μεγαλοπρεπῶς abest a Marc. B.

42. [ὑπο] ὑπερπλησθέντες Mon. B. ὑπερπλ. Mon. D. Mox ἐπιβαλόμενοι Mon. A. et Vind. ἐπιβαλλόμενον Mon. F.

43. Mon. A. Vat. 92. Par. C. et Vind. in mg. exhibent hoc scholium: Σημείωσαι τὴν σύνταξιν· Ἴσως δὲ τοῦτο ἐποίησε διὰ τὸ θεῖναί τινα διὰ μέσου (Meerm. et ultima mutata Vind. διάμεσον), ἢ πρὸς τὸ ἐπιβαλόμενοι τικτέον (Meerm. ἐπιβαλλόμενοι τικτ.), ἵνα νοῆται (Vat. νοεῖται) πάλιν τὸ διπλῆν ἄγνοιαν ἐφ' ἑαυτους μεγαλοπρεπῶς ἕλκετε (Meerm. ἕλκεται) πρὸς ἀπόδοσιν τῶν μεταχῶν, ὡς ἔστι τοῦτο φωρᾶσαι (Mon. Vat. et Par. φωράσαι) πολλαχῆ τε ἄλλῃ τῶν λογοποιῶν καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτου (Vat. et Par. τούτῳ) τῷ περὶ βασιλείας (p. 22. D.)· ἐν ᾧ δεῖ (Meerm. δὴ) καὶ τὸν φιλόσοφον ἀπὸ τοῦ φροντιστηρίου, καὶ τὸν χειροτέχνην ἀπὸ τοῦ βαναυσεῖν ἀναστήσαντα καὶ ἀπὸ τοῦ πωλητηρίου τὸν ὄντα πρὸς τούτῳ (Meerm. πρὸς τοῦτο). Ἔστι δὲ ἡ ἀπόδοσις ἄνω τὸ καταλέγειν. — Ceterum vid. Epist. 154. p. 290. C — D. Dein παρ' ἡμῶν Meerm. Mox διεσπαρμένα Mon. BD. Rehd. Meerm.; Rehd. in mg. a r. m.: ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς. Quem vid. p. 379. ed. Sturz.

44. ἅπαν τὸ θεῖον Par. ABC. Mon. AC. Vind. Cf. Ep. 154. p. 290. C — D. Respiciunt haec ad *Plat.* Polit. II. p. 378. B — D.

45. ἐν τῷ μέτρῳ Pariss. Laur. Mon. ACF. Marc. A. Rehd. Vind. Meerm. c. mg. Morell. ac Petav. 1. 2. γρ. μέτρῳ Mon. B. inter vers., γρ. μετρίῳ in mg. Meerm. habet. μέρει scribit Marc. B.

46. ὁ [δὲ] ἴκαρος Laur.

47. καὶ om. Marc. B. Mox τοῦ μὲν pro τῆς μὲν Par. ABD. Laur. et Mon. C. Tum Marc. B. ἐφείδετο pro ἐφίκετο.

13.

Ταῦτα οὐ πρὸς τοὺς ἐκ [1]) τῆς ἑτέρας ἀγωγῆς μᾶλλον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν σὺν ἀλογίᾳ [2]) μεγαλοφώνους, οἳ καὶ παρέσχον ἀφορμὴν τῷ λόγῳ, βοηθῆσαι τοῖς προπαιδεύμασιν· ὧν τί ἄν τις [3]) καὶ δοίη ἀν- B θρώπων ἀλαζόνων καὶ ἀνοήτων; Πολλοῦ μέντ' ἂν [4]) εἶεν τρεῖς τοὐβολοῦ. Ἐγὼ δὲ χάριν οἶδα καὶ ποιηταῖς δεξιοῖς, καὶ ῥήτορσιν ἀγαθοῖς, καὶ ὅστις [5]) ἱστορίαν τινὰ κατεβάλετο λόγου ἀξίως· καὶ ἁπαξαπλῶς οὐδένα τῶν συνεισενεγκόντων εἰς κοινὸν τοῖς Ἕλλησιν, ὅ τις καὶ εἶχεν ἀγαθὸν, ἀγέραστον [6]) εἶναι βούλομαι, ὅτι παῖδάς τε παραλαβόντες ἡμᾶς ἐτιθηνήσαντο, καὶ ἀσθενεῖς ὄντας ἔτι [7]) τὴν γνώμην, ἐνοσοκόμησαν, τοῖς ὠφελίμοις ἐγκαταμιγνύντες ἡδύσματα· ἄκρατα γὰρ οὐδεὶς ἂν ταῦτα παρεδέξατο [8]) διά τε συφότητα καὶ τὴν τότε τῶν C αἰσθήσεων ἁπαλότητα· καθ' οὕτω [9]) ῥώσαντες, καὶ παραπέμψαντες ἄλλος δι' ἄλλου, ταῖς ἐπισήμαις παρέδοσαν· αἳ δὲ παρεσκεύασαν οἵους εἶναι τῶν ἄκρων ἐπο-

Cap. XIII. 1. τοὺς ἐκ om. Par. B. Marc. B. Rehd. Meerm. Praepos. ἐκ abest a Mon. C. πρὸς τοὺς τῆς ἑτ. habet Laur. Dein ἀπογῆς Rehd. ἀπὸ γῆς Mon. F. et Meerm. Hic tamen in mg. ἀγωγῆς.

2. σὺν εὐλογίᾳ Mon. C. Artic. postpos. οἳ deest in Par. A.

3. τι Rehd. τι (τις) Mon. F. Verbum δοίη asterisco notavit *H. Wolfius*.

4. μέντοι ἂν Par. B. Dein τοὐβολοῦ, quod recepi, Par. AC. Mon. A. Marc. B. Meerm. et ex corr. Rehd. τουβόλου (sic) Par. B. τοῦβολοῦ Mon. BCDF. τοῦ 'βολοῦ apostropho al. atramento scripta, Vind. βολοῦ (sic ab al. m.) Laur. τοῦ ὀβολοῦ vulg.

5. καὶ ποιηταῖς χάριν οἶδα καὶ ῥήτορσι καὶ ὅτις (sic) Marc. B. Post ἀγαθοῖς abest καὶ a Vind. Pro ὅστις Meerm. habet ἄν τις, in mg. tamen ab al. m. ὅστις. Tum κατεβάλετο pro κατεβάλλετο receptum ex Par. ACD. Laur. Mon. ABD. Marc. A. Vind.

6. ἄπρακτον Par. AC. Mon. A. Vind. et ex corr. Mon. F., item in mg. Meerm. γρ. ἀγέραστον Par. A. in ora. Statim βουλόμενον Marc. B.

7. ἔτι ὄντας Marc. B. Deinde τῇ γνώμῃ Mon. C.

8. παρεδέξατο ταῦτα Laur. παραδέξαιτο Marc. B. Mox ἀπλότητα Mon. F. et Meerm., quorum prior in mg. habet ἀπαλότητα (sic).

9. οὕτως Mon. A. Tum παραπέμψαντες Meerm.

ρεξασθαι [10])· ἐκεῖ τε γενομένων, ὅταν αἴσθωνται τὰς ψυχὰς ῥαινομένας ἱδρῶτι καὶ τὴν φύσιν ἡμῶν ἀπαγορεύουσαν, αὖθις ἀνεκαλέσαντο [11]) πραίως, καὶ ἡ Καλλιόπη παραλαβοῦσα ἥκοντας αὐχμοῦ πλέως, ἀνέπαυσέ τε εἰς ἀνθεινοὺς ἀγαγοῦσα λειμῶνας, ὡς μὴ διακναισθῆναι τῷ πόνῳ, καὶ πανδαισίαν παρέθηκεν Ἀττικῶν καταγλωττισμάτων καὶ καρυκείας ποιητικῆς, ὑφ' ὧν τὴν D μὲν πρώτην διέχεεν, ἔπειτα ἐμυώπισε [12]) λαθοῦσα, καὶ κατὰ μικρόν πως ἐπέστρεψε· τελευτῶσα δὲ, ἐπὶ τὸν αὖθις ἀγῶνα ἐγύμνασε. Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτῷ [13]) τῆς σοφίας ἐν ταύταις εἶναι, καὶ οὐδ', εἴ τι περιττόν αἰνίττονταί ποτε καὶ παραδηλοῦσι, συνιέναι βούλεται, τὸ δὲ ἐκκείμενον [14]) αὐτῶν κάλλος ἠγάσθη, καὶ εἰς αὐτὸ κέχηνε, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται· οὐδὲ οὗτος μέντοι δεινὸν οὐδὲν εἴρ- 54 A

10. ἐπιδράξασθαι coni. *Bevingius.* In seqq. pro γενομένων Par. AC. Mon. AF. et Vind. c. mg. Morell. ac. Petav. 1. 2. exhibent τῶν γ. Articulum in Meerm. al. m. adiecit. In Petav. 1. typothetae errore irrepsit γενόμενον.

11. ἀνεκαλέσατο ab antiq. m. Laur. Tum καλλιώπη Rehd. et Meerm. Mox ἀνέπαυσεν Mon. BD. Pro vulg. ἀνθηροὺς recepi ἀνθεινοὺς ex Par. A. Laur. Mon. A. Marc. B. Rehd. Vind. Et ita in Mon. F. et Meerm. ex ἀνθειρούς correctum est. ἀνθεινοὺς dant rell. Pariss. et Monacc.

12. ἐμυώπησε Meerm. ἐμυωπησε (οπιασε) Mon. F. ἐμυωπίασε Par. ABC. Laur. Vind. et ex corr. Mon. A. Dein λαβοῦσα Rehd. Meerm. et primo Mon. F. Mox καταμικρὸν Mon. AC. et Rehd. Tum novissimus liber ἐπέστρεψεν. In seqq. pro αὖθις Mon. F. et Rehd. scribunt αὐτῆς. Deinde vulgatum verborum ordinem ἐγύμνασεν ἀγῶνα mutavimus praeeuntibus libris Pariss. Laur. Mon. ABCD. et Vind. ἀγῶνα ἐγύμνασεν exhibet Mon. F.

13. Ita pro αὐτὸ, ut vulg. legitur, Pariss. Monacc. ABCD. Marcc. et tres optimi Codd. *Suid.* v. προτέλειον, et ita scribendum censet etiam *Kayserus.* αὐτοῦ exhibet Vind. Articulum ante φύσεως ap. *Suid.* omittit Cod. Voss. Deinde ἐςὶ pro εἶναι dant Par. BCD. Laur. Mon. ABCD. Marcc. Vind. *Suid.* itemque mg. Morell. et Petav. 1. 2. εἶναι (ἐςὶ) Mon. F. Proxime οὐ δεῖ τι Par. B.

14. Ita Par. ABD. Mon. C. Rehd. Meerm. et ita iam coni. *Kayserus.* Rell. c. editis ἐγκείμενον. Deinceps αὐτὸ κάλλους Meerm.

γασαι[15]), ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀγαθά γε αὐτῷ[16]) γένοιτο, μουσικῷ τε ἀνδρὶ καὶ χαρίεντι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ τεθήπαμεν τοὺς κύκνους, ὥσπερ τοὺς ἀετοὺς αἰρομένους ὑψοῦ, καὶ[17]) ὑπὲρ πᾶν τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ γαννύμεθά γε[18]) καὶ ὁρῶντες αὐτοὺς, καὶ ἀκούοντες τῆς ᾠδῆς· καὶ ἐμοῦ γε ἕνεκα[19]) μηδεὶς ποτε κύκνων τὸ ἔσχατον ᾄσειεν. Εἰ δὲ βασίλειοί τέ[20]) εἰσιν ἐκεῖνοι, καὶ διαιτῶνται παρὰ τὰ [τοῦ] Διὸς σκῆπτρα, καὶ τούτους εἴληχέ τις θεῶν ἐκ Διὸς γεγονὼς, καὶ ὐκ ἀπαξιοῦνται τοῦ τρίποδος. Ἀετὸν δὲ ἅμα[21]) καὶ κύκνον γενέσθαι, καὶ τὰ ἀμφοῖν B ἔχειν πλεονεκτήματα, ὄρνισι μὲν ἡ φύσις οὐ ξυνεχώρησεν· ἀνθρώπῳ δὲ ἔδωκεν ὁ θεὸς, ὅτῳ καὶ ἔδωκε[22]) γλώττης τε εὖ ἥκειν, καὶ φιλοσοφίας ἐπήβολον εἶναι.

14.

Ἠγώνισαί γε[1]) πρὸς τοὺς ἀμούσους ὑπὲρ Μουσῶν, οἳ [καὶ][2]) κακοήθως ἀποδιδράσκουσι τὸν ἔλεγχον τῆς

β
15. οὐδε (sic) Mon. C. εἴργασαι
α
οὐδὲν Vind. εἴργασθαι οὐδὲν Mon: F.

16. αὐτῷ superscriptum in Mon. C. ἑαυτῷ habet Par. B. Partic. τε abest a Marc. B.

17. καὶ receptum ex Codd. Pariss. Laur. Monacc. Rehd. Vind. Marc. B. et Meerm. Legitur etiam in mg. Morell. et Petav. 1. 2.

18. γε Marc. B.

19. Add. gl. τὸ κατ' ἐμὲ Vat. et Par. C.

20. γε Par. D. — ἐκεῖνοι] In Vat. Par. C. et Meerm. est gl. οἱ ἀετοί. Vid. *Diodor. Sic.* I. 87. fin. Mox παρὰ διὸς σκ. habent Laur. et Meerm. παρὰ τοῦ διὸς σκ. Par. BD. Artic. τοῦ, quem una cum Laur. et Meerm. om. Par. AC. Monacc. Marcc. Rehd. et Vind., uncinis seclusi. Respexit fort. *Pindar.* Pyth. Od. I. v. 6. ed. Boeckh. Ad pron. τούτους in Vat. Par. C. et Meerm. adscripta est gl. τοὺς κύκνους, et ad τις θεῶν (Vind. θεῶν inter vers. supplet) ὁ ἀπόλλων. Vid. *Plat.* Phaedon. p. 84. E. sq. Verba τοῦ τρίποδος Vind. liber a s. m. in mg. habet.

21. Abest ἅμα a Marc. B. Ante ἀμφοῖν idem liber articulo caret. Deinceps in 1. Ed. Petav. typothetae errore irrepsit ἔχει. Mox συνεχώρησεν Marc. B.

ε
22. ἔδωκεν Mon F. ἔδωκεν Laur. et Marc. B. ἔδωκε (utroque ε per ras. corr.) Rehd. Paullo post ἐπίβολον Mon. F. ἐπήβουλον Meerm.

Cap. XIV. 1. τε Mon. A. et Vind. Post ἀμούσους uterque Marc. addit καί. Ante Μουσῶν in Marc. A. rec. m. inseruit τῶν, quo non opus.

2. καὶ om. Codd. Pariss. Laur.

ἀμαθίας τῷ καταφεύγειν ἐπὶ τὴν λοιδορίαν ὧν ἠγνοήκασιν. Εἰ δή τι[3]*) καὶ σπουδαιότερον εἴρηται παρὰ τὴν πρώτην ὑπόσχεσιν, τὶ μὲν ἂν γένοιτο καὶ σπυδαῖον*[4]*) παιζόντων. Οὐ μὴν ἔςι τι ποιεῖν*[5]*) μὴ ἀπὸ πάσης τῆς ἕξεως· ἀλλ', εἰ τῷ πλέονι*[6]*) παίζομεν, οὐ τοῦ παντὸς* C *ἁμαρτάνομεν: Παιδιᾷ γὰρ παρεμβαλλόμεθα*[7]*), ἐνδοθείσῃ μὲν ἀπὸ τοῦ δεῖν εὑρέσθαι τινὰ παρ' ἐμοῦ μαρτυρίαν τὸν Δίωνα, ἵνα μοι*[8]*) γένοιτο καὶ τῆς φιλίας αὐτοῦ κληρόνομος ὁ παῖς ὁ μοιρίδιος· δραμούσῃ*[9]*) δὲ ἐπὶ πολλὰ, καὶ δρόμους παντοίυς· ἀόριςοι γὰρ αἱ τῶν παιζόντων ὁρμαί. Τοιοῦτόν ἐςιν ἀγρὸς*[10]*) καὶ ἐλευθερία, καὶ τὸ μὴ πρὸς ὕδωρ εἰρησομένους γράφειν τοὺς λόγους. Ὡς εἶδον ἐγὼ*[11]*) δικαςὴν ἐφέτην μετροῦντα τὸν χρόνον τοῖς ἀγορεύουσιν· αὐτὸς μέντοι τοῦ προςμεμετρημένου*[12]*) τὸ μέν τι*[13]*) κατεδάρθανε, τὸ δὲ μάτην* D

Monacc. Vind. Quare uncinis coërcui.

3. *ἤδη τε* Par. A.

4. *σπουδαίων* Par. A. Rehd. Mon. F. Meerm. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2.

5. *Οὐ μὴν ἔςι τὶ π.* editi. Abest articulus ante *ἕξεως* in Meerm.

6. *τῷ πλέον* Par. B. *τῷ πλείονι* Mon. AE.

7. *παρεμβαλόμεθα* Marc. A. *παρ*
εμβαλόμεθα Par. D. Deleta est praepositio in Meerm.; Pariss. autem ABC. Monacc. ACF. et Vind. scribunt *ἐμβαλλόμεθα*.

8. *μὴ* Codd. Mon. F. et Meerm. c. Edd. Turn. Morell. et Petav. 1. 2. *μοι* ante Petavium iam correxit *H. Wolfius*. Quod mox sequitur *καὶ* Mon. A. inter vers. habet a s. m. Dein pro *παιδείας*, cuius loco *Kayserus* legendum suspicatur *παιδιᾶς*, scripsi *φιλίας* iubentibus libris Pariss. Laur. Mon. ABCD. Vind. Marc. B., quibuscum faciunt et Meerm. in ora, Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Deleto *παιδείας*, in Mon. F. superscriptum *φιλίας*. Abest *ὁ παῖς* a Mon. C.

9. *δραμούσης* Mon. BDF. Rehd. Meerm.

10. „Fort. *ἀργία*, *otium*." *Kays.* Proxime *καὶ μὴ τὸ* Rehd. et Meerm. Dein *ἀρνησομένους*, superscr. *εἰρησ.* (superscr. *ἐ*), Mon. F. *γρ. ἀρνησομένους* mg. Meerm. *ἐρνησ.* Rehd.

11. *ἐγὼ* deest in Mon. F. Deinde *δικαςὴν ἐφετὸν, μετρ. τοῖς ἀγορ. τὸν χρ.* legitur ap. *Suid.* v. *ἐφετόν.* Ad v. *ἐφέτην* Mon. A. Vat. Par. C. Vind. et Meerm. exhibent hoc scholium: *Ἔφεσις ὄνομα δίκης, μεθ' ἣν οὐκ ἔςιν εἰς ἄλλο δικαςήριον ἀναδραμεῖν· ὅθεν καὶ ἐφέτης ὁ* (artic. om. Meerm.) *ταύτην δικάζων.*

12. *προςμεμετρημένου*] Litera *ς* in Mon. A. rec. m. inserta. *προςμεμετρουμένου* (sic) Mon. BD.

13. *τοι* Mon. CF. Rehd. Meerm. Deinde *κατέδαρθεν* Marc. B.

ἐγρηγόρει, καὶ ἀπῆν ὡς πορρωτάτω τοῦ πράγματος· ἀλλ' ὐδὲν ἧττον ὁ ῥήτωρ ἠγόρευεν, ὡς ὑπ' ἀνάγκης σιωπησόμενος αὐτίκα [14]· ἐμὲ δὲ [15]) ἀφίησι καὶ οὐ ςενοχωρεῖ προθεσμία τῷ μήτε πρὸς οὕτως ἄτοπον παρασκευάζεσθαι δικαςὴν, ἀλλὰ μηδὲ μέλλειν [16]) εἰς δικαςήριον ἀγνωμονέςερον εἰσιέναι τὸ θέατρον, θυροκοπήσαντα [17]) καὶ ἐπαγγείλαντα τοῖς ἐν ἄςει μειρακίοις ἀκρόαμα ἐπιδέξιον· ὡς σχέτλιά γε τῶν δεικνύντων [18]) ἐν τοῖς θεάτροις τοὺς λόγους. "Ον [19]) γὰρ δεῖ τοσού- 55 A τοις ἀρέσκειν ἀνομοίως διακειμένοις, πῶς ὐκ ἀνεφίκτων ἐρᾷ; Οὗτος οὖν [20]) ἐςὶν ὁ δημόλογος ἀτεχνῶς, ὁ δοῦλος ὁ δημόσιος, ὁ πᾶσιν ἐκκείμενος, ὃν ἔξεσι τῷ βουλομένῳ διαθεῖναι κακῶς. Κἂν γελάσῃ τις [21]), ὁ σοφι-

14. *αὐτίκα σιωπ.* Par. BD. *αὐτ. σιωπησόμενον* Mon. C. Ducta haec ex *Plat.* Theaet. p. 172. D., monentibus *Petavio* ad h. l. et *Gelio* ad Dion. Chrysost. *'Ολυμπικ.* p. 80.

15. *δ'* Par. C. et Vind. In Mon. A. *δ'* sec. m. superscriptum. Tum *ἐφίησι* Marc. B. et *προσθεσμία* Vind. Deinde *τῷ* (ὁ / ῷ superscr.) *μήτε* Par. D. *τὸ μ.* Laur. *τὸ μ.* Par. A. et Marcc.

16. *μέλλει* Ed. Morell.

17. *θυροκοπήσοντα* Mon. D. in mg. Tum *ἐξαγγείλαντα* Mon. F. Rehd. et (in ora) Meerm. Abest *μειρακίοις* a Rehd.

18. „Fort. *τὰ τῶν δεικνύντων.*" *Kays.* — *δεικνυόντων* Rehd. et Meerm.

19. *ὃν* Par. A. *δὴ* pro *δεῖ* Mon. F. et primo Mon. C. Tum *τοσούτους — διακειμένους* Par. AB. et Mon. C. una cum Ed. Turn. *τοσούτοις — διακειμένοις* (ους / ους superscr.) Par. D. Mox *ἀνεφίκτων ὁ τοιοῦτος ἐρᾷ* Marc. B.

20. *οὖν* superscriptum in Par. D. Quod sequitur *ἐςὶν* om. Mon. AF. et Vind. Statim *δημολόγος* (εινο superscr.) habet Par. A. *δημολ.*, in mg. *γρ. ὁ δεινὸς λόγος* Par. B. *ὁ δεινολόγος* (γρ. δημολόγος superscr.) Mon. B. *δεινολόγος* (ημο superscr.) Mon. F. *ὁ δεινολ.* Laur. Par. D. Mon. D. Rehd. Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2.; Meerm. in ora *γρ. δημολόγος.* Pro *ὁ δοῦλος* legitur *ὁ δημᾶς* in Pariss. et Mon. AC., *ὁ δημὰς* in Vind. *γρ. ὁ δοῦλος* exhibent Par. AB. in mg. Deleto *δοῦλος* in Marc. A. superscriptum est *δημᾶς.* Mox *ἐγκείμενος* (γρ. ἐκκείμενος superscr.) dat Mon. B. *ἐγκ.* Marc. B. Mon. D. et in ora Meerm., e quibus liber Mon. *ἐκκ.* ad mg. habet, *ἐγκ.* (κ superscr.) ab antiq. m. Laur. In seqq. male est *κακῶς* pro *καλῶς* in Mon. F.

21. Ita vulg.; *γελοῖός τις* Pariss. Laur. Mon. ABCD. Marcc. Vind. et ex corr. Mon. F. *γελάσειέ τις* Turn. Lectt. varr. et mg. Morell.

τῆς τέθνηκε, καὶ τὸν σκυθρωπὸν ὑποπτεύει· σοφιςὴς [22]) γάρ ἐςι, κἂν ὁτιοῦν γένος λόγων προςήσηται, δόξαν ἀντ' ἀληθείας ἐρανιζόμενος. Λυπεῖ δὲ αὐτὸν καὶ ὁ πανὺ προςέχων τὸν νοῦν, ὡς λαβὴν [23]) θηρώμενος· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁ περιδινῶν [24]) ἁπανταχόσε τὴν κεφαλὴν, ὡς οὐκ ἀξιῶν ἀκοῆς τὰ δεικνύμενα [25]). Καίτοιγε [26]) B οὐκ ἐν δίκῃ πικρῶν τυγχάνει τῶν δεσποτῶν, ὅςτις πολλὰς μὲν νύκτας ἀΰπνους ἀνέτλη, πολλὰς δὲ ἡμέρας παρετάθη, καὶ μικροῦ δεῖν [27]) ἀπεςάλαξε τὴν ψυχὴν ὑπό τε λιμοῦ καὶ φροντίδων, ἵν' ἀγαθόν τι συλλέξηται· καὶ ἥκει [28]) φέρων ἄκουσμα χαρίέν τε καὶ ἡδὺ τοῖς ἀγερώχοις αὐτοῦ [29]) παιδικοῖς, δι' οὓς ἔχει μὲν πονήρως, σκήπτεται δὲ ὑγιαίνειν. Ὁ δὲ καὶ ἐλούσατο πρὸ τῆς κυρίας, καὶ εἰς αὐτὴν [30]) ἀπήντησεν, ἐσθῆτι καὶ σχήματι σοβαρὸς, ἵνα καὶ θέαμα καλὸν ᾖ, καὶ προςγελᾷ τῷ θεάτρῳ, καὶ χαίρει δῆθεν· ἡ δὲ ψυχὴ κατατείνεται, ἐπεὶ καὶ [31]) τραγακάνθης ἐδήδοκεν, ἵνα τορὸν C

ac Petav. 1. 2. γελαῖός τις (sic) Rehd. Paullo post τὸ (ν superscr.) σκυθρωπὸν Mon. A. Eandem scribendi rationem sequitur Par. C. τὸ σκυθρ. est in Vind. Tum ὑποπτεύσει exhibent Mon. BD., ὑποπτεύειν Meerm.

22. ὁ σοφιςὴς Mon. BD. Pro ἐςι Mon. F. et Rehd. ἐςιν. Mox λόγω Marc. B. Dein προςήσεται Laur. Par. BD. Mon. CD. Vind., quibuscum conspirat Ed. Morell. Proxime ὠνούμενος pro ἐρανιζόμενος Marc. B.

23. λαβεῖν id. Marc. et Meerm.

24. ὁ περὶ δεινῶν Mon. F. Rehd. Meerm. ὁ περιδεινῶν Par. B. et in mg. Meerm.

25. τὰ λεγόμενα Marc. B.

26. Ita plures Codd. καί τοί γε vulg.

27. δεῖ Meerm.

28. Deleto καὶ superscriptum κἂν in Mon. F. ἥκῃ exhibent Mon. AC. Par. C. Vind.

29. αὐτοῦ libri scripti et editi. παιδικῆς (οἷς superscr.) Mon. F. Mox σκίπτεται Mon. C.

30. πρὸς αὐτὴν Marc. B. σχήματι tacite mutavit in σχήμασι Cresoll. Theatr. Rhet. L. III. c. 15. p. 119. F. σοβαρὸς pro σοβαροῖς praeter Marc. B., in quo est σοβαρῷ, praebuerunt Codd. omnes, Bevingii coniecturam egregie firmantes. Quod sequitur ἵνα superscriptum in Vind. ἵνα μὴ (καὶ superscr.) habet Mon. F. Paullo post χαίρη (ει superscr.) Par. A.

31. Ita Par. ABD. Laur. Monacc. Marcc. Vind. ἐπειδὴ καὶ rell. c. editis. Tum ἐδήδωκεν Par. B. Deinceps τόρον δὲ Mon. F. εὔηχον Par. D.

τε καὶ εὐηχὲς φθέγξηται. Τοῦτο μὲν οὖν οὐδ' ἂν [32]) ὁ σεμνότατος αὐτῶν προςποιήσαιτο, μὴ οὐ πάνυ μέλειν αὐτῷ καὶ πεπραγματεῦσθαι τὰ περὶ τὴν φωνὴν, ὅς γε [33]) καὶ μεταξὺ τῆς ἐπιδείξεως ἐςράφη, καὶ τὸ ληκύθιον [34]) ἤτησε, καὶ ὁ μὲν ἀκόλουθος ὤρεξεν· ἐκ πολλοῦ γὰρ [35]) καὶ παρεσκεύασεν· ὁ δὲ ἀποῤῥοφεῖ τε [36]) καὶ ἀνακογχυλίζει, τοῦ νεαρῶς ἐπιτίθεσθαι τοῖς μέλεσι· D τυγχάνει δὲ οὐδ' ὡς [37]) ἀκροατῶν ἵλεων ὁ δύςηνος ἄνθρωπος, ἀλλὰ βούλοιντο μὲν ἂν αὐτὸν ἐξᾷσαι· γελῷεν γὰρ ἄν· βούλοιντο δ' ἂν καὶ διάραντα [38]) μόνον, ὥςπερ ἀνδριάντα, τὸ ςόμα καὶ τὴν χεῖρα, ἔπειτα ἀφωνότερον ἀνδριάντος γενέσθαι· ἀπαλλαγεῖεν γὰρ ἂν πάλαι δεόμενοι [39]).

15.

Ἐγὼ δὲ ἐπ' ἐμαυτοῦ γὰρ ᾄδω, καὶ ταῖςδε ταῖς κυπαρίττοις προςᾴδω [1]), ὕδωρ δὲ τουτὶ θεῖ [2]) διάττον

32. οὐδὲν Mon. F. Tum αὐτὸν id. Proxime μέλλειν Par. B. et Rehd. Deinde αὐτῶν Vind.

33. ὥςγε Mon. F. ὥςτε Par. A. Laur. et in mg. Par. D.

34. λυκήθιον Marc. B. Deinceps ἤτισε Mon. BD. et Meerm.; hic tamen in mg. γρ. ἤτησε. Mon. F. ἤθησε.

35. Partic. καὶ, quae deest in Par. A., Mon. A. per ras. habet a r. m. Tum ἐσκεύασε Par. A.

36. τε a corr. m. additum in Meerm. Id. habet ἀνακογχύζει. Mox νεαροῖς Mon. C. Dein ἐπικεῖ- τιθεσθαι ('γρ. τίθεσθαι) Mon. F. ἐπικεῖσθαι Mon. B. ἐπιθέσθαι Mon. C. ἐπικεῖσθαι Pariss. Mon. AD. Vind. mg. Meerm. Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2. Statim μέλεσιν Marc. B.

37. οὐδὲ ὡς Meerm. Idem ἱλέων. In seqq. ἐξᾴσαι Mon. A. ἐξῶσαι Mon. C. Vid. *Wyttenbach.* ad Plutarch. Opp. mor. T. II. p. 266. et ad Plat. Phaedon. p. 193.

38. διαίροντα Par. AB. De qua lectione monuit *Boissonad.* ad Eunap. p. 221. Deinde καὶ τὸ ςόμα Mon. C. Verba γὰρ ἂν πάλαι — — ἐπ' ἐμαυτοῦ a s. m. in mg. habet Vind.

Cap. XV. 1. καὶ ταῖςδε ταῖς κυπαρίττοις προςᾴδω] Desunt haec in Rehd. et Ed. Turn.; in Meerm. ab al. m. margini sunt adscripta. Morellus et Petavius in Ed. pr. eadem parentheseos signis circumsepserunt, Latine versis asterisco apposito. — ταῖςδε om. Marcc. ταῖς δὲ male scribit Mon. F.

2. θεῖ (ρ superscr.) ab antiq. m. Laur. Deinde διὰ τῶν δρόμων Pariss. Laur. Mon. ABD. Vind. et in mg. Meerm. δι' αὐτῶν (ita et Laur. ab al. m.) δρόμον Marc. A. et Mon. C. δι' αὐτῶν οὐ δρόμῳ με-

δρόμον οὐ μεμετρημένον, οὐδὲ πρὸς κλεψύδραν ταμιευόμενον, ὅ τις ἂν καὶ [3]) ὑπηρέτης μειαγωγήσῃ δημόσιος. Ἀλλ' [4]) ἐγὼ μὲν εἰ μήπω παύομαι, ἀλλ' αὐτίκα 56 A πεπαύσομαι· εἰ δὲ μή, καὶ [5]) μετὰ πλεῖον· οὐ μὲν δὴ καὶ εἰς νύκτα γε ᾄσομαι. Τὸ δὲ καὶ πεπαυμένου [6]) ῥεῖ, καὶ ῥυήσεται καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ εἰς νέωτα, καὶ ἀεί. Τί οὖν με δεῖ προθεσμίᾳ [7]) δουλεύειν, ἐξὸν ἐμφορεῖσθαι τῆς αὐτονομίας, καὶ περιάγειν τοὺς λόγους, ᾗ μοι δοκοῦσιν ἀκτέοι [8]), οὐ κρινομένῳ πρὸς ὀλιγωρίαν ἀκροατῶν, ἀλλ' ἐμαυτὸν ἔχοντι μέτρον; Ἐμοὶ γὰρ δὴ [9]) ταύτην ἔδωκε τὴν μοῖραν ὁ θεός, ἀδέσποτον εἶναι καὶ ἄφετον, ὃς οὐδὲ τρεῖς, οὐδὲ δύο περιεποιησάμην ἐμαυτοῦ μαθητὰς [10]) εἶναι, δι' οὓς ἂν ἐδέησεν εἰς ἀποδεδειγμένον χωρίον φοιτᾶν, καὶ περὶ συγκειμέ- B νων [11]) πρὸς αὐτοὺς διαλέγεσθαι· ἠπιστάμην γὰρ πολὺ [12]) τῆς ἐλευθερίας ὑποτιμούμενος, εἰ πρῶτον μὲν ἀνάγκην ἕξω [13]) βιβλίον ἐξονυχίζειν, ὑφ' οὗ γίνεται τὸ κατὰ μνήμην ἐνεργεῖν, τὴν δὲ ἐπιβολὴν [14]) ἀγύμναστον εἶναι καὶ ἄγονον, ἣν δεῖ κριτὴν εἶναι βιβλίων, ἐπειδὴ κατὰ τοῦτο ὁ φιλόσοφος μᾶλλον· ἐκεῖνο δὲ ἀποδεδόσθω [15]) γραμματικοῖς. Εἶεν δ' ἂν καὶ φιλοσόφων βιβλίων γραμ-

μετρ. Vulg. lectionem soli tuentur Rehd. Mon. F. et Meerm. θᾶττον pro διάττον tacite scripsit *Iacobsius* ad Philostrat. Imagg. p. 336. — πρὸς κλεψύδραν] Vid. *Davis.* ad Cicer. Tuscc. Quaestt. II. 26. p. 185.

3. Deletum καὶ in Par. D. Mox Par. A. Marc. A. et Vind. exhibent μειαγωγήσει.

4. ἀλλὰ Meerm.

5. Abest καὶ a Laur. Pro μὲν correctum μὴν in Marc. A. et δεῖ pro δὴ scribunt Rehd. et Marc. B.

6. πεπαυμένον Rehd. Mon. F. Meerm.

7. προσθεσμίᾳ Mon. C.

8. ἐκτέοι Mon. F. ἀκταῖοι Marc. B. Deinde κρινομένων Vind.

9. δὴ superscriptum in Par. D.

10. ἐμαυτῷ μ. Par. B. et Mon.
οῦ
C. ἐμαυτῷ Par. D. μαθητ. ἐμαυτοῦ Laur. Mon. BD. et Marc. B.

11. περὶ δεδειγμένων, in mg. γρ. περὶ συγκειμένων Par. A.

12. πολὺ om. Marc. B.

13. ἕξω Edd. Turn. Morell. et Petav. 1. ἴχων *Thom.* Mag. p.
ω
258. Tum ἐξονυχίζειν Laur. ἐξωνυχ. Mon. BDF. Rehd. Meerm.
ο
ἐξωνυχ. Marc. A.

14. ἐπηβολὴν Mon. F.

15. ἀποδεδόσθαι Par. B.

ματικοί τινες ἀποδεδειγμένοι, τὰς συλλαβὰς εὖ μάλα συγκρίνοντές [16]) τε καὶ διακρίνοντες, οἰκεῖον δὲ οὐδὲν C οὐδέποτε μαιευσόμενοι· ὅ τι δὲ [17]) καὶ τίκοιεν, ὑπὸ θράσους τυφλὸν καὶ ἀνεμιαῖον· οὐ γὰρ ἐκθάλπει τὸν εἴσω λόγον [18]), ὅτῳ καθ' ἡμέραν ἐμεῖν ἀνάγκη· τό [19]) τε σπουδῇ σχεδιάζειν, ἐν μὴ δέοντι τῇ σπουδῇ χρώμενον, ἐξίτηλον αὐτὴν ἀποφαίνει. Φύονται μὲν γὰρ ἐπὶ λόγοις ὠδῖνες ψυχῶν, ὥςπερ [20]) ἐπὶ τόκοις σωμάτων· ὅςτις δὲ ἀώροις αὐταῖς [21]) συνεθίζεται, καὶ τὰ λοιπὰ πέπονθε παραπλήσια τοῖς ἐπὶ τῶν σωμάτων συμβαίνουσιν· ὀλισθοῦσα δὲ ἕξις εἰς τὸ ἀμβλίσκειν [22]) οὐδὲν ἂν ὠδινήσειεν ἀρτιμελὲς καὶ βιώσιμον. Ἐντεῦθεν D ὁ πρόχειρος [23]) εἰς δῆμον εἰπεῖν ἀδύνατος ἐπιςῆσαι, καὶ σκέμμα παραλαβὼν, ὥςπερ ἀνδριάντα ξέσας, ἐς τὸ ἀκριβὲς ἀπεργάζεσθαι.

16. συγκρίναντες Mon. BD. Mox οὐδὲν om. Rehd. et Meerm.; habet quidem posterior in mg., sed neglecto οὐδέποτε. Deinde μαιευόμενοι (σ, quod r. m. superscripserat, eraso) Mon. A.

17. εἰ ὅ τι δὲ Par. B. Post τίκοιεν addendum videtur ἄν. Ceterum post ὑπὸ θράσους incisum in Mon. A. Voc. ἀνεμιαῖον, ni fallor, sumpsit ex *Plat.* Theaetet. p. 151. E., quem ob oculos habuit etiam *Marinus* in vit. Procl. c. 22. p. 18., ubi conf. *Boissonad.* p. 113.

18. τῶν εἴσω λόγων (ὸν, ον superscr.) Par. B. Deinde οὗτω (ὅ superscr.) Mon. F. οὕτω Rehd. et Meerm. Quorum hic in mg. ὅτῳ. Proxime ἕλκειν, in mg. ἐμεῖν ἀνάγκη Par. A.

19. τὸ (ῷ superscr.) ex corr. antiq. m. Laur. Tum οὐ μὴ δέοντι (ἐν superscr.) Mon. F. Abest articulus ante σπουδῇ. Dein Vind. habet χρώμενος.

20. ἧπερ Par. C. Tum ἐπὶ τόκοις deest in Marc. B.

21. Ita Par. ABD. Laur. Monacc. Rehd. Marc. B. Meerm. pro vulg. αὐτοῖς. Statim συνειθίζεται Mon. C. In seqq. συμβαίνουσι Marc. B.

22. Recepta est haec lectio ex Codd. Par. AB. Mon. BD. Marcc. Rehd. Meerm. ἀμβλήσκειν (η ex corr. inserto) habet Laur. ἀμβλύσκειν Par. C. cum Mon. AF. et Vind. ἀμβλώσκειν legitur vulg. et in Par. D. atque Mon. C. Vid. *Plat.* Theaetet. p. 149. C — D. coll. *Ruhnken.* ad Timae. p. 107.

23. ὁ πρόθυμος Marc. B. Paullo post σκέμμα (τι superscr.) Par. D. Tum εἰς τὸ ἀκριβὲς Par. AC. Mon. AF. Vind. et a corr. m. Meerm. Deinde ἀπεργάσασθαι Mon. AF. Par. C. Vind. et ex corr. Meerm.

16.

Ἅμα δὲ οὐδὲ μακάριον ᾤμην εὐθύνας ὑπέχειν [1]) καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀκροαταῖς καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἀκροατῶν, ὑπὲρ μὲν αὐτῶν τοῖς προσήκουσιν, ὑπὲρ δὲ τῶν ὁσημέραι λόγων αὐτοῖς [2])· βούλοιτο γὰρ ἂν ὁ διδάσκαλος ἀνὴρ εὐδοκιμεῖν ἐν τοῖς μαθηταῖς, καὶ θορυβεῖν ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ τὰ παιδάρια. Οὐκοῦν ἄλλο τοῦτο θέατρον 57 A παρὰ πολὺ δυστυχέστερον [3]). Νυνὶ δὲ ὁπόσοις τε βούλομαι, καὶ ὁπόσα [4]) καὶ περὶ ὧν, καὶ ὁπηνίκα, καὶ ὅπου [5]), τοσαῦτα καὶ οὕτως σύνειμι· καὶ ὁ μέν τις ὤνησε συγγενόμενος [6]), ὁ δὲ αὐτὸς ὤνατο. Βουλοίμην δ' ἂν ἐγὼ τῶν ἀγαθόν [7]) τι λεγόντων ἀκούειν μᾶλλον, ἢ λέγειν αὐτός· τῷ παντὶ γὰρ εὐτυχέστερον ἀμείνοσιν ἐντυγχάνειν [8]) ἢ χείροσιν. Ἀλλ' ὅγε τοῦ διδασκάλου βίος. Λόγου δὲ ἐξηρήσθων [9]), εἴ τις εἷς, ἢ δύο φύσει [10]) τῶν ἐν τῷ πράγματι χαλεπῶν γεγόνασι διαφέροντες. Γένοιτο γὰρ ἂν [11]) κἀκεῖνο καὶ καθ' ἕκαστον ἐπιτήδευμα B φανῆναί τινας ἀμείνους, ἢ ὡς [12]) ἁλῶναι τοῖς προσπεφυκόσιν αὐτῷ καὶ παραβλαστάνουσι πάθεσιν· ἐπεὶ ὅγε διδάσκαλος, ἐπειδὰν [13]) ἐξαρτήσηται τοὺς θαυμασομένους,

Cap. XVI. 1. ὑπάρχειν Par. A.

2. αὐτοῖς abest a Meerm.

3. παραπολὺ (ita et Mon. C.) τῶν ῥητόρων δυστ. Mon. A. Vind. et in mg. Meerm. παρὰ πολλῶν Rehd. Mon. F. Meerm. Quorum Mon. F. in mg. πολὺ τῶν ῥητόρων. Verba τῶν ῥητόρων pro gl. sunt in Par. C.

4. καὶ ὁπόσα] Desunt haec in utroque Marc. καὶ ὅσα scribit Par. A.

5. ὅπως Mon. AF. Par. C. et in ora ex corr. Meerm. ὅπερ Vind. Mox οὕτω Mon. A. Par. C. Vind. Marc. B. ὄντως Meerm.

6. ξυγγενόμενος Marc. B.

7. ἀγαθῶν id. Tum ἀκούει Mon. F. et αὐτοὺς pro αὐτὸς Meerm.

8. ἐντυγχάνειν in Mon. A. enatum est ex ἐντυγχάνῃ.

9. Erasum ν in Rehd. ἐξηρήσθω habent etiam Marc. B. et Meerm.

10. φησὶ Marc. B.

11. Partic. ἂν abest a Mon. C. Pro κἀκεῖνο Bevingius corrigendum censet κατ' ἐκεῖνο.

12. ἢ καὶ Mon. C. Mox παραβλαστάνουσιν Meerm.

13. Ita c. Ed. Turneb. Codd. omnes, ἐπειδὴ Morell. et Petav. 1. 2. Quod mendum nuper correxit Alb. Iahnius Symb. Philostrat. p. 118. Deinde θαυμαζομένους Meerm. In seqq. Marc. B. περιφρονηθῆναι.

οὐδενὸς οὐδὲν ἀποδέξεται λέγοντος, ἢ κίνδυνος καταφρονηθῆναι, καὶ περιϊδεῖν ἀφιπτάμενα τὰ μειράκια. Εἰ γὰρ οὐ διοίσεται, τὴν ὑπόθεσιν ἔφθειρε [14])· δεῖ δὲ αὐτὸν τηρεῖσθαι διδάσκαλον. Εἱμαρμένη [15]) τοίνυν ἀνδρὸς διδασκάλου, καὶ φθονερὸν αὐτὸν [16]) εἶναι, τὸ μέγιςόν τε καὶ ὑλικώτατον τῶν παθῶν. Καὶ ἀπεύξεται [17]) μὲν μηδένα γενέσθαι σοφὸν ἐν πόλει· γενομένου δὲ λυμαC νεῖται τὴν δόξαν, ἵνα μόνος ἀποβλέποιτο. Καθιδεῖται δὲ ὥςπερ κεράμιον ἐπιχειλὲς τῆς σοφίας, καὶ οὐκ ἂν ἔτι χωρῆσον [18]). Οὔκουν [19]) ἀγαθόν γέ τι χωρεῖ, τελχὶς καὶ βάσκανος ὤν. Πῶς οὖν [21]) ἄν τις κάκιον ἀπαλλάξειεν ἀνδρὸς, ὅτῳ μὴ ἔξεσι γενέσθαι βελτίονι;

17.

Σωκράτης δὲ καὶ Προδίκῳ [1]) παρεῖχεν ἑαυτὸν ὠφελεῖν, εἴ τι δύναιτο, καὶ Ἱππίᾳ ξυνεχώρει τι λέγειν, καὶ ὡς Πρωταγόραν ἐβάδιζε, καὶ συνίςη τοὺς πλουσιωτάτους τῶν νέων τῷ τοιῷδε φύλῳ τῶν σοφιςῶν· οὐ γὰρ

14. ἔφθειρεν Laur.

15. εἱμαρμένην Par. A. εἱμαρμένον Marcc.

16. καὶ et αὐτὸν om. Marc. B. Id. mox habet ἠλικώτατον.

17. Annotat *Petavius:* »Pro simplici εὔξεται, ut Latinis deprecari, nisi ἐπεύξεται malueris.« Sed nihil mutandum. Vid. *Zeun.* ad Viger. de Idiot. L. Gr. p. 459. et *Schaefer.* in Hermanni Annotatt. ad eundem librum p. 810. sq. *Lenting.* Animadverss. critt. in Euripid. in novv. Actt. litterarr. Societ. Rheno-Traiect. T. I. p. 11. sq. *Matthiaei* Gramm. Gr. p. 1242. Annot. 5, 1. Ante μηδένα in Mon. A. s. m. per ras. inseruit ὡς εἰκός. Hoc additamentum, quod agnoscit etiam Vind., in Mon. F. superscriptum, in Meerm. margini additum est. Deinde σοφὸν γενέσθαι exhibent Marcc.

18. χωρήσαν Mon. A. ex corr. et Marc. B. χωρῆσαν (o superscr.) Mon. F.

19. Ita pro vulg. οὐκοῦν Monacc. omnes, Rehd. Vind. Meerm. Silent rell. Tum γέ τοι Rehd. Mon. F. et Meerm. Pro τελχὶς Rehd. τελχὴν (sic), τελχὶν ex corr. Marc. B.

20. πῶς οὖν οὐκ Laur. „Quod si verum, scr. πῶς οὖν; οὐκ etc." *Kays.* Tum κάκιον ἄν τις ἀπαλλάξει Marc. B.

Cap. XVII. 1. Vid. *Plat.* Menon. p. 96. et Cratyl. p. 384. B. Deinde ἱππείᾳ Rehd. In *Platonis* nimir. Hipp. Maior. p. 281. sq. Mox Rehd. cum Mon. F. προταγόραν. Tum ἐβάδιζεν Laur. et Mon. C. Vid. *Plat.* Dialog., qui

ἐποιεῖτο σοφὸς εἶναι Σωκράτης [2])· ἦν γὰρ σοφός· καὶ D
τοῖς μειρακίοις ἐξῆν, εἰ προσεῖχον τὸν νοῦν, μὴ ἀγνοεῖν,
ὅστις μὲν ὁ διδάσκων Πρωταγόρας, ὅστις δὲ ὁ μανθά-
νων Σωκράτης. Ἀλλὰ καὶ [3]) Γλαύκων, ἀλλὰ καὶ Κρι-
τίας ἐκ τῆς ὁμοίας αὐτῷ διελέγοντο· καὶ οὐδὲ Σίμων [4])
ὁ σκυτεὺς πάνυ τι συγχωρεῖν ἠξίου Σωκράτει, ἀλλ'
ἐπράττετο λόγον ἑκάστου λόγου· Κλειτοφῶν δὲ καὶ [5])
ἐλοιδόρησεν αὐτὸν ἐν Λυσίου τοῦ σοφιστοῦ, καὶ τὴν
Θρασυμάχου [6]) συνουσίαν προὐτίμησε. Σωκράτης δὲ 58 A
οὐδὲ πρὸς τοῦτο παρώξυντο [7]), ἀλλὰ καὶ τοῦτο Κλει-
τοφῶν κακῶς οἴεται. Ἤρκει δὲ αὐτῷ καὶ Φαῖδρος πε-
ριτυχών, καὶ εἵπετο Φαίδρῳ Σωκράτης πρὸ ἄστεος [8])
ἡγουμένῳ, καὶ ἠνέσχετο φορτικοῦ λόγου, καὶ ἀντεξ-
ήγαγεν αὐτῷ [9]) λόγον ἕτερον, ἵνα Φαίδρῳ χαρίσηται.

inscribitur Protag. p. 309. sq. De seqq. consule *Plat.* Theaet. p. 151. B.

2. οὐ γὰρ ἐποιεῖτο Σωκράτης σοφὸς εἶναι *Thom.* Mag. p. 304. — Ante μειρακίοις articulum om. Par. AC. Mon. A. et Vind. Deinde γρ. προσεῖχως (sic) mg. Meerm. In seqq. προταγόρας Rehd. et Mon. F., ut supra.

3. Abest καὶ a Par. ABD. Laur. Mon. BCD. Marcc. Rehd.; item quod sequitur ἀλλὰ a Mon. C., et καὶ a Mon. BD. atque Rehd. In Par. D. partic. καὶ deleta est. Utrumque καὶ ex corr. in mg. habet Meerm. Cf. ad Calv. Enc. Cap. I. c. fin. Ceterum de Glaucone vid. *Plat.* Civitat. p. 327. A. et al.; de Critia *Plat.* Charmid. p. 153. C. sqq. et Timae. p. 19. C. 20. A. 21. A. sqq.

4. σίμον Mon. F. Vid. *Diogen.* Laërt. II. 122. Deinceps οὐ πάνυ τι Mon. A. Proxime σωκράτη Par. AB. Laur. et Mon. C. Tum ον λόγως Vind.

5. Partic. καὶ om. Mon. F.

6. θρασυμμάχου Mon. BD. Statim προυτίμησε Meerm. c. Edd. Turn. Morell. et Petav. 1. προῦτίμησε Petav. 2.

7. Ita Codd. omnes pro vulg. παρωξύνετο. Scripsimus deinde τοῦτο Κλειτοφῶν praeeuntibus libris Pariss. Laur. Monacc. ABCD. et Marcc. Ad marg. Cod. Meerm. imperita correctoris manus adlevit σοῦσο (voluit fort. τοῦτο); sed σο posthac deletum. τοῦθ' ὁ Κλ. exhibent Edd. Turn. Morell. et Petav. 1., assentientibus Codd. Rehd. Mon. F. et Meerm. τοῦτ' ὁ Κλ. Petav. 2. Vid. *Plat.* Clitoph. p. 406. et 410. C.

8. πρὸ ἄστεως Petav. 1. 2., itemque Cod. Meerm. Dein ἡγουμένου Marc. B. Respicit *Plat.* Phaedr. p. 227. sqq.

9. αὐτῷ superscriptum in Par. D.

Οὕτως εὔκολος ἦν, καὶ οὐκ ἀπεσεμνύνετο πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὴ [10]) μὲν γὰρ ἡ Ξανθίππη, φεῦ τῆς ὀλιγωρίας, ὡς ἐχρῆτο Σωκράτει. Ἀλλ' οὐδὲν ἐκώλυσε [11]) Σωκράτην εὐθυμεῖσθαι καὶ καταφρονούμενον· οὐδ' B ἐμὲ [12]) τοίνυν, οὐδ' ἄλλον οὐδένα ἄνθρωπον, ὅστις οὐχ ὑπέθηκεν ἑαυτὸν τῷ παντοδαπῷ [13]) θηρίῳ, τῇ δόξῃ· ἀλλ' ἑαυτῷ ἀρέσκει καὶ τῷ θεῷ [14]), τοῖς δὲ ἀνθρώποις ἀνθρωπίνως συνεῖναι καὶ βούλεται καὶ ἐπίσταται. Ἐπεί τοι [15]) Σωκράτης καὶ τὸν ἀτοπώτερον τῶν λόγων διατιθέμενος, τὸν ἐπὶ διαβολῇ τῶν ἐρωτικῶν, δύναται μεθαρμόσασθαι [16]) τὴν ἀληθεστέραν, καὶ αὐτίκα γε μεθαρμόσεται, καὶ τὸ Διὸς ἅρμα ὑμνήσει, καὶ τὰς ἱερὰς διφρείας τῶν ἕνδεκα θεῶν· μένει γὰρ Ἑστία ἐν θεῶν οἴκῳ

10. Ita Par. BCD. Monacc. Marc. A. Rehd. Vind., et ita iam coniec. *Cornarius* et *Kayserus*. αὕτη exhibent Codd. rell. c. editis. Vid. *Io. Luzac.* Orat. de Socrate cive p. 47. sq

11. ἐκώλυε Par. ABC. Mon. AC. Vind. et ex corr. Meerm., confusione sat frequenti. Vid. *Boissonad.* ad Philostrat. Her. p. 530. sq. et ad Nicet. Eugen. p. 171. *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 612, 620, 837. Similiter Noster de Insomn. p. 155. C. Tum Par. ABD. et Mon. C. σωκράτῃ et εὐθυμεῖσθαι, superscr. γρ. ἐνθυμεῖσθαι, Mon. B. γρ. ἐνθυμεῖσθαι Meerm. in mg. Seq. καὶ om. Par. BD. Mon. BCD. Marcc. Rehd. Deinde Vind. scribit καταφρονούμενος.

12. Ita pro vulg. οὐδὲ ἐμὲ Codd. Pariss. et Mon. AC., quibus accedit Paris. 2708., laudatus a *Boissonadio* ad Philostrat. Her. p. 519. Statim οὐδὲ ἄλλον Meerm. οὐδ' ἕνα ἄλλον Mon. BD. οὐδένα om. Laur. Pro ἀνθρώπων ex Par. ABCD. et 2708., itemque Laur., quibuscum faciunt Mon. BCD., scripsi ἄνθρωπον, quod probavit etiam *Boissonadius* l. c.

13. χαλεπωτάτῳ Marc. B. Obversatus est Nostro *Plat.* de re publ. p. 588. E.

14. ἑαυτὸν (ita et Turn. Lectt. varr. et mg. Morell. ac Petav. 1. 2.) καὶ τὸν θεόν Par. B. Mon. C. Rehd. ἑαυτὸν (ῷ) καὶ τὸν (ῷ) θεὸν (ῷ) Par. D.

15. τι Mon. F. Mox ἐπὶ τῇ ἀβολῇ (sic) Mon. BD. Tetigit nimir. Noster *Plat.* Phaedr. p. 237. A. — 241. E.

16. μεθαρμόσασθαι (ε a sec. m. superscripto) Mon. A. et Meerm. Item Vind. a pr. m. Proxime γε abest a Par. AC. Mon. AF. et Vind. Dein ἅμα (ἅρμα) Mon. F. Vid. celebratissimum locum Phaedri Platonici p. 246. E. Pro ἕνδεκα Mon. C. habet ἕνεκα. Quae subsequuntur verba μένει γὰρ Ἑστία — — ὀπαδοὺς θεῶν Marc. A. in mg. supplet. Mon. A. οἴκων.

μόνῃ· ὑμνεῖ δὲ καὶ [17]) ψυχὰς ὀπαδοὺς θεῶν, καὶ τὸν C ἀγῶνα, ὃν ἔχουσιν ὑπερκῦψαι [18]) τῶν οὐρανοῦ νώτων. Ἐκεῖ που καὶ τὸν παρακεκινδυνευμένον λόγον, τὸ πεδίον [19]) ἐξηγεῖσθαι τολμᾷ τὸ ἐπέκεινα τῶν ταύτῃ [20]) παρὰ τὴν αὐτὴν πλάτανον, παρ' ἣν ἐῤῥητόρευσε, καὶ τῷ σοφιστῇ Λυσίᾳ προσεγυμνάσατο [21]), καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν μέντοι παῖδα, οὔτοι λέγω τὸν Φαῖδρον· νεανίας γὰρ οὗτος καὶ ἀνὴρ ἤδη· ἀλλ' ὑπόκειται μειράκιον [22]) αὐτῷ καλὸν καὶ ἐν ὥρᾳ· καὶ τοῦτο πείθει καὶ μεταπείθει τὰ περὶ ἔρωτος, καὶ πρὸς αὐτὸ παίζει τε καὶ σπουδάζει.

18.

Τί οὖν, εἰ κἀγὼ πρὸς τὸν ἐμαυτοῦ παῖδα [1]), ὃν ὑπέσχετο μὲν εἰς νέωτα ὁ θεός, ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ὁ παῖς D ἤδη· πρὸς τοῦτον οὖν ἀξιῶ παίζειν τε καὶ σπουδά-

17. Abest καὶ a Rehd. Mon. F. et Meerm. Scripsi deinde ὀπαδοὺς pro ὁπαδοὺς praeeuntibus libris Pariss. BD. Monacc. BCDF. Rehd. Vind. Meerm. Cf. ad Or. de Regn. Cap. XXII. not. 6. et *Boissonad.* ad Philostr. Her. p. 339.

18. ὑπερκύψαι scripti et editi.

19. παιδίων Vind. παιδίον c. editis Codd. rell. τῷ παιδίῳ vel πρὸς τὸ παιδίον coni. *Petavius* in Annotatt. p. 22. ed. 2. Sed frustra. Scr. potius cum *Alberto Iahnio* Symboll. ad Philostr. librum de vitis Sophist. p. 135. πεδίον (i. e. ἀληθείας. Vid. *Plat.* Phaedr. p. 248. B.), quo μυθικῶς declaratur ὁ ὑπερουράνιος τόπος (vid. *Plat.* ibid. p. 247. C.). — ἐξηγεῖσθαι τολμᾷ] Respexit Platonis illud (Phaedr. p. 247. C.): τολμητέον γὰρ οὖν.

20. Articulum, qui vulg. abest, ex coniectura *Iahnii* dedimus; ταύτῃ recte exhibent Par. B. Mon. BD. et Marcc. c. Edd. Turn. Morell. Petav. 1. et mg. Petav. 2. ταῦτα rell. et 2. Ed. Petav. Dictionem τὰ ταύτῃ i. e. τὰ τῇδε s. τάδε, *citeriora*, illustrant *Astius* ad Plat. Phaedr. p. 439. et *Stallbaumius* ad eund. Plat. dialog. p. 249. D. Deinde περὶ
παρὰ τὴν αὐτὴν πλάτανον Mon. F. Vid. *Plat.* Phaedr. p. 230. B.

21. παρεγυμνάσατο Par. B. Articulum ante αὐτὸν om. Mon. C. Pro οὔτοι Marc. B. scribit οὔτι.

22. τὸ μειράκιον Marc. B. Mox τὸν, in mg. a corr. m. τοῦτο
τοῦτο πείθει
Meerm. τὸν, πάθει Mon. F. τοῦ πείθει Rehd. Tum πρὸς αὐτῷ primo Mon. C.

Cap. XVIII. 1. γρ. πρὸς αὐτὸν ἐμ. mg. Morell. ac Petav. 1. 2. πρὸς τὸν ἐξ ἐμαυτοῦ π. Par. BD. et ex corr. Mon. C. Proxime

ζειν; Ἐπεί τοι καὶ αὐτὸν ἀμφότερα ἀγαθὸν γενέσθαι βούλομαι,

Μύθων τε ῥητῆρ᾽[2]) ἔμεναι, γνωστῆρά τε ὄντων,

καὶ μὴ καταφρονεῖν τοῦ Σωκράτους, ὃς οὐκ ἀπηξίου καὶ τοὺς δημοσίᾳ θαπτομένους δύνασθαι λόγῳ κοσμεῖν. Καίτοι καὶ[3]) τοῦτο μεῖζον ἢ καθ᾽ ἑαυτὸν ᾤετο· προσένεμε γὰρ Ἀσπασίᾳ τὴν δύναμιν ταύτην, ᾗ προσεφοίτα 59 A
κατὰ χάριν τοῦ τὰ ἐρωτικὰ παιδευθῆναι. Εἰ δέ τινα τὰ κατὰ Ἀσπασίαν[4]) τε καὶ Σωκράτην ἐρωτικὰ ἐννενόηκας, οὐκ ἀπιστήσεις, ὅτι φιλοσοφία τὰς τελεωτάτας ἐποπτεύσασα[5]) τελετὰς ἁπανταχοῦ τὸ καλὸν ἐπιγνώσεται, καὶ ἀσπάσεται, καὶ ῥητορικὴν ἐπαινέσεται[6]), καὶ ἀσπασίως καὶ ποιητικῆς ἀνθέξεται· ταύτην μὲν γὰρ[7])

μένει νέωτα Meerm. ἐς νέωτα Vind. In seqq. ὢν deest in Marc. B.

2. ῥητῆρα Mon. F., ῥητῆρες Rehd. Deinceps ἔμμεναι Pariss. Mon. ABDF. Marc. A. Rehd. Vind. Meerm. Post γνωστῆρά τε ὄντων Marc. B. addit πρηκτῆρά τε ἔργων, quae verba ex mg. in textum irrepserunt. Vid. Iliad. IX. 443. Articulum ante Σωκράτους, quem omittunt Codd. Par. ABD. Mon. AC. et Vind., in Meerm. r. m. delevit.

3. Abest καὶ a Marc. B. Tum Mon. BD. exhibent προσένεμεν. Pro ταύτην legitur ταύτῃ in Vind. De re vid. *Plat.* Menex. p. 236. A -- B. et D. Praepositionem ante χάριν (Par. B. in mg. habet γρ. τοῦ τὰ χρείαν) om. Mon. C. Dein ταῦτα Mon. F. Ad illustranda haec verba faciunt *Athenaeus* L. V. p. 219. E. et *Maxim.* Tyr. Dissert. XXIV. 4.

4. Ita Pariss. c. Monacc. AC. Artic. τὰ, qui vulg. abest, agnoscunt etiam Laur. Mon. BD. Marcc. Vind. κατὰ τὴν Ἀσπ. sine τὰ exhibent vulg. libri. Artic. ante Ἀσπασίαν, qui item legitur in Mon. BD. Marcc. et Vind., in Meerm. expunctus est. Deinde σωκράτη scribitur in Pariss. AB. Laur. Mon. C. et Marc. B., σωκράτει in Mon. BD. Proxime ἐνε ν νόηκας est in Marc. B., ἐννενόηκας (ν̄ ab ead. m. superaddito) in Mon. C.

5. ἐποπτεύουσα Marc. A. κα τὸ τοπτεύουσα Marc. B. Mox τὸν καλὸν Mon. F. τὸν καλὸν Pariss. ABD. Laur. Monacc. BCD. Rehd. Meerm., ut Ed. Turn.

6. Vid. Plat. Menex. p. 235. E. Tum ἀσπασίως, cui lectioni calculum album iam adiecit *Kayserus* ad Philostrat. vit. Sophist. p. 232., pro Ἀσπασίας receptum ex Laur. et Mon. BD.

7. Partic. γὰρ om. Marc. B. Pro εἰργάσατο Meerm. dat ἠγάσατο. Sed vid. Calv. Enc. Cap. IV. p. 66. D. Ep. 59. p. 203. C. Ep. 103. p. 242. B. Ep. 101. p. 240. C. Ep. 151. p. 289. B. Praeiverat *Plato* in Phaedon. p. 60. E.:

ἄντικρυς εἰργάσατο καὶ Σωκράτης, οὐχ ὁ παῖς, οὐδ' [8]) ὁ νέος Σωκράτης, ἀλλ' ὁ μετὰ τὴν ἡλικίαν ἤδη δίαιταν ἔχων ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁπηνίκα παίζειν ἥκιστα καιρὸς ἦν τηλικῷδε ὄντι, καὶ ἐν τοιούτοις [9]), οὔπω λέγω B
δεινοῖς· τί γὰρ ἂν [10]) καὶ δεινὸν Σωκράτει; ἀλλ' οὐδὲ μέντοι παίζειν ἀξίοις· ὁ δὲ τῷ θεῷ φησὶ πείθεσθαι [11]). Καὶ μὴ ἀπιστῶμεν [12])· ᾠκειοῦτο γὰρ αὐτὸν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ ἔργου. Ἢ οὐ ποιητής ἐστιν ὁ τὸ χρηστήριον [13]) ἔχων τὸ Πυθοῖ, καὶ νὴ Δία τὸ ἐν Βραγχίδαις; Οὗτος μέντοι μετεποιήθη [14]) καὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως ὡς αὐτῷ προσηκούσης·

Ἤειδον μὲν ἐγὼν, ὁ δ' [15]) ἀπέγραφε θεῖος Ὅμηρος.

Λελήθασιν οὖν ὑπὸ σοφίας οἱ στασιῶται [16]) τῆς ἀγλωττίας C
οὗτοι καὶ τὸν Ἀπόλλω δεύτερον ἄγοντες ἑαυτῶν μετ' Ἀσπασίας τε καὶ Σωκράτους. Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ πάν-

μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου, ubi vid. *Wyttenbach.* p. 126., coll. *Iacobs.* Additament. in Athenae. p. 215.

8. οὐδὲ Meerm. Mox pro μετὰ τὴν ἡλικίαν ex Par. A. Laur. et Rehd. restitui μετὰ τὴν Ἡλιαίαν (ἡλιαίαν scribunt Mon. BD.), probante *Kaysero* ad Philostrat. vit. Sophist. p. 233. γρ. ἡλιαίαν in mg. habet etiam Par. D. Ceterum eadem breviloquentia dixit Noster Calv. Enc. p. 78. B. μετὰ Θυρέαν — πρὸ Θυρέας. Vid. *Schaef.* ad Tyrwhitt. Dissert. de de Babrio in Fabulis Aesop. curante Fr. de Furia P. CXC. sq. et ad Plutarch. Vitas Vol. p. 33. *Lobeck.* Aglaoph. T. II. p. 1191. infr. Statim ἔχων ἤδη δίαιταν id. lib. Tum δεσμοτηρίῳ Marc. A. Mon. F. et Meerm.

9. ἐν τοιου τούτοις Mon. F. ἐν τούτοις Rehd.

10. ἂν a Laur. recte abest iudice *Kaysero* l. c. Post δεινὸν Marc. B. addit εἴη. Tum σωκράτῃ Par. B.

11. Vid. *Plat.* Phaedon. p. 61. A.

12. ἐπιστῶμεν Mon. F. Dein ᾠκοιοῦτο Marc. A.

13. χαριστήριον Mon. C. et τῷ πυθοῖ Marc. B. Tum βραχίδαις Mon. F. et primo, ut videtur, Mon. A.

14. μετεπ ποιήθη Mon. F. Quod vulgo deest ὡς ex Laur., quocum faciunt etiam Par. BCD. Monacc. Marcc. Vind. et Meerm., addendum iam monuit *Kays.* ad Philostrat. Vit. Soph. p. 326.

15. ὅδ' Mon. ABDF. De hoc versu vid. *Brunck.* Analectt. T. III. p. 148. coll. *Iacobs.* ad Antholog. T. XI. p. 278.

16. οἱ στρατιῶται Laur. c. utroque Marc. γρ. στρατιῶται Mon. B. superscriptum, Mon. autem A. et Meerm. margini adiectum habent. Lectionem ἀγλωττίας

τας [τοὺς] λόγους [17]) παρακαλῶμεν τὸν παῖδα καὶ συνευξώμεθα αὐτῷ, μὴ, πρὶν ἀμωςγέπως ἐμφορηθῆναι ῥητορικῆς καὶ ποιήσεως, καὶ δύνασθαι νοῦν τε ἔχειν καὶ δι' αὐτῶν ἀμύνειν αὐταῖς, ἐντυχεῖν ἀνδρὶ θράσος ἔχοντι καὶ ἐπανιςαμένῳ [18]) ταῖς Μούσαις. Τί γὰρ ἂν καὶ χρήσαιο [19]) τοῖς κτήμασι τοῖς πατρῴοις; τὺς μὲν γὰρ ἀγροὺς ἐλάττους ἐποίησα, καὶ συχνοί μοι τῶν οἰκετῶν ἰσοπολῖται [20]) γεγόνασι, χρυσίον δὲ οὔτε ἐν φαλάροις D ἔχω γυναικῶν, οὔτε ἐν νομίσμασιν· ὅ τι [21]) γὰρ καὶ ἦν, ἅπαν αὐτὸ, ὥςπερ Περικλῆς, εἰς τὸ δέον ἀνάλωσα· τὰ βιβλία δὲ πολλαπλάσια τῶν ἀπολειφθέντων ἀπέδειξα. Τούτοις οὖν ἅπασι [22]) δέον σε δύνασθαι χρῆσθαι.

19.

Εἰ δὲ, ὅτι σοὶ [1]) μὴ διώρθωσα τὰ Δίωνος γράμματα, δι' ὃν καὶ προῆλθεν ἐπὶ τοσόνδε ὁ λόγος, διὰ τοῦτο δυςχεραίνεις τὸν πατέρα, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο τί σοι διώρθωται τῶν τῆς ὁμοίας ἕξεως· Δίωνι γὰρ οὐκ ἀπο- 60 A

laudatam a *Boissonad.* ad Philostrat. Her. p. 551., pro εὐγλ. rescripsimus ex libris Pariss. Mon. ABCD. Marcc. Meerm.

17. Abest articulus a Pariss. Laur. Monacc. Vind. Marc. B.; in Meerm. autem punctis subiectis notatus est. Quare uncinis eum coërcui. Mox συνεξώμεθα Meerm. Tum ἀμωςγέπως Mon. F. ἄμως γέ πως Mon. BD. Sed in posteriore libro ἀμωςγέπως s. m. correxit. ἄμως γέ πως scribit Meerm. Paullo post τε δὴ ἔχειν Mon. A. per ras., Vind. et mg. Morell. Tum δι' αὐτὸν Marc. B.

18. ἐνιςαμένῳ Par. AC. Mon. A. et a corr. m. Meerm., eademque lectio in Mon. F. superscripta est.

19. Ita Pariss. Mon. ABCD. et uterque Marc. χρήσαιτο Mon. F. χρήσαιτο rell. c. editis. Pro κτήμασι legitur χρήμασι in Par. C.

20. σοπολῖται (c. lacunula ante σ) Rehd. ἰσοπολίται Mon. BD.

21. εἰ ὅτι Par. B. ὅτε Rehd. et Mon. F. γρ. ὅτε mg. Meerm. Mox αὐτοῦ Rehd. Mon. F. et Meerm. αὐτῷ Marc. A. γρ. αὐτὸ Meerm. in mg. Tum εἰς δέον Laur. Mon. BD. et Rehd. c. Ed. Turneb. Deinde ἀπώλεσα (ad mg. γρ. ἀνάλωσα) Marc. B. Sumpsit haec ex *Aristoph.* Nubb. v. 851., ubi vid. schol.

22. Verba τούτοις οὖν ἅπασι desunt in Marc. B.

Cap. XIX. 1. σοι Codd. Monacc. Rehd. Meerm. τὰ τοῦ δίωνος γρ. Marc. B.

λογίας [2]) πρὸς τοῦτο δεήσει. Πάλιν οὖν δεήσει [3]) ῥητορικῆς. Ἀλλ' ἐγὼ νόμον ἐκ φιλοσοφίας παρέξομαι. Πυθαγόρας Μνησάρχου Σάμιος ἐπιγέγραπται τῷ νόμῳ, ὅςτις ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τοῖς βιβλίοις ἐπιποιεῖν, ἀλλὰ βούλεται μένειν αὐτὰ ἐπὶ τῆς πρώτης χειρὸς, ὅπως ποτὲ [4]) ἔσχε τύχης ἢ τέχνης. Ἔςι μὲν οὖν ἐν ταῖς ῥητορείαις [5]) ὁ νόμος τὸ ἀρρητόρευτον· ἐν γὰρ ταῖς ἀλόγοις ἠρίθμηται πίςεσιν, ὅ τι μὴ παρὰ τὴν πειθὼ [6]) τοῦ λέγοντος, ἀλλὰ παρὰ τὴν πολιτείαν ἰσχύει. Καίτοι τινὲς ἐφ' ἡμῶν [7]) ἀξιοῦσιν ἀπὸ τοῦ τοιούτου ῥήτορες εἶναι, γραμματεῖς B ἀτεχνῶς ὄντες. Οἱ δὲ, κἂν μάρτυρας ἀναβιβάσωνται, τοῦ πράγματος ἐπὶ τούτοις ὄντος, παρ' ἑαυτοὺς οἰήσονται πεπρᾶχθαι [8]) τὴν δίκην· οὕτως εἰσὶ κομψοί τε καὶ νεανίαι. Ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς οὐκ ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀξόνων τὸν νόμον ἀνέγνωμεν, ἵνα καὶ ἀκόντων ἂν ἰσχύῃ, ἀλλ' ἀνδρὸς ἔςι [9]) φιλοσόφου καὶ παλαιοῦ, πειθώ τινα δεῖ

2. „Utcumque elici hic sensus ex corrupta lectione potest: Nulla Dioni excusatione, aut defensione opus fore, cum nec aliorum scripta emendatiora habeantur: quasi dicat non esse iniquiorem hac in parte Dionis, quam aliorum scriptorum conditionem. At enim emotum ordine suo ac perturbatum hoc colum arbitror; itaque restituo τῆς ὁμοίας ἕξεως. πάλιν οὖν δεήσει ῥητορικῆς· Δίωνι γὰρ ἀπολογίας πρὸς τοῦτο δεήσει. Id est, Dio a nobis purgationem requiret.“ *Petavius.* Contra *Bevingius:* „Emendationem tentavit Petavius mihi non satis probatam. Scriptoris manum me restituisse arbitror legendo: Δ. γ. ο. ἀ. π. τ. δεήσει, παλινῳδίας ῥητορικῆς. Cfr. Epist. 103. p. 243. A.“

3. δεήσῃ c. Edd. Turneb. Morell. et Petav. 1. exhibent Codd. Par. ABC. et Mon. ABCD.

4. ὁπώςποτε Mon. A. Vind. Ed. Turn. ὅπώς ποτε Meerm. Morell. et Petav. 1. ὅπως ποτε Mon. F. Dein ἔσχε id. ἔτυχε Mon. A. et Vind. De fonte, ex quo haec hauserit Noster, frustra quaesivi.

5. ῥητορίαις Mon. C. et Meerm. Tum ἀρητόρευτον Laur. Mon. BD. et Marc. B.

6. περὶ τὴν πειθὼ Marc. B. Pro πολιτείαν *H. Wolfius* coni. ἀλήθειαν. Deinde Par. B. et Mon. C. dant ἰσχύσει.

7. Ita Pariss. Laur. Mon. ABCD. et Marc. A. Mox ἀπὸ τοιούτου Mon. C. Tum ῥήτορος Rehd. Mon. F. et primo Meerm.

8. πεπρᾶχθαι Mon. BCDF. Rehd. Vind. Meerm. Paullo post ἀνίαι pro νεανίαι Mon. C.

9. Ita sponte scripsimus; nam Codd. et Edd. exhibent ἔτι.

προςεῖναι [10]), καὶ γενέσθαι νόμον τὸν λόγον. Ἀλλ' ὅπως μὴ λάθωμεν αὖθις [11]) περὶ τῶν μικρῶν τι μεῖζον εἰπόντες· ὡς οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπὸ τῶν φαυλοτάτων [12]) εἰς C σεμνὰ ἄττα ἀποφερόμεθα. Φυλαξόμεθα [13]) οὖν, ὅση δύναμις· εἰ δὲ πάντως δέοι, τῶν εἰρημένων τι παραληψόμεθα. Κἂν τοῦτο ἀρκῇ [14]), τῷ παντὶ ἂν ἔχοι καλῶς μηδὲν προςπεριεργάσασθαι.

20.

Ἐρεῖ τοίνυν ὁ Πυθαγόρας [1]), ἢ ὅςτις ὁ Πυθαγόρου θιασώτης τε καὶ συνήγορος, ἐπειδὴ νόμους ἐκεῖνος φθέγγεται· ἄριςον [2]) μὲν εἶναι φῦναι τὸν νοῦν αὐτάρκη πρὸς ὁτιοῦν ἐπιτήδευμα, τοῦτ' ἔςιν [3]) ἤδη νοῦν ἐνεργείᾳ τοῦτο ὄντα, ῥητορικὸν ἢ ποιητικόν, εἰ μή γε καὶ πρὸς ἅπαν ἀκροφυέςατον· καὶ ἤδη τινὲς ἧκον ἐνθάδε τοιοίδε [4]), D

10. προςνεῖμαι legendum suspicatur *Bevingius*. Deinde τὸν λόγων Mon. C.

11. Voc. αὖθις inter versus habet Mon. C.

12. ἀπὸ τῶν φαυλοτέρων Marc. B. Mox ἄττα Monacc. Rehd. Vind. Meerm.

13. φυλαξώμεθα Par. B. Marcc. Rehd. Meerm. Deinceps μὲν οὖν Par. BD. et Mon. C. In seqq. pro δέοιτο cum Codd. Par. BD. et Mon. BCD. scripsimus δέοι. Tum editi παραληψόμεθα τι τῶν εἰρημένων. Mutavimus hunc verborum ordinem auctoribus libris Pariss. Laur. Monacc. Marcc. Vind. Pro παραληψ. scribitur πουληψ. in Par. C. Praepositionem sec. manui debet Mon. A. παραλειψόμεθα exhibent Rehd. Mon. F. et Meerm.

14. ἀρκεῖ Rehd. et primo Meerm. Tum οὐκ pro ἂν Mon. F. Deinde ἔχει Rehd. ἔχῃ Marc. B. προςπεριεργάσασθαι, cuius loco vulg. legitur προςπεριεργάζεσθαι, praebuerunt Codd. omnes exceptis Marc. B. et Meerm.

Cap. XX. 1. οὐ pro ὁ Meerm. Nomen πυθαγόρας primo omissum r. m. addidit in Marc. A. Articulus ante Πυθαγόρου abest a Par. C. et Mon. AF. Dein Rehd. et Meerm. θυασώτης.

2. ἄριςον, in mg. γρ. ἀόριςον Meerm. ἀόριςον Mon. BD., in quorum priore superscriptum legitur γρ. ἄριςον.

3. τουτέςιν Monacc. Rehd. Vind. τουτέςι Marc. A. Proxime loco vulg. ποιητικὸν ἢ ῥητορικὸν scripsi ῥητ. ἢ ποιητ. praeeuntibus libris Pariss. Monacc. AC. et Vind. (conf. supra p. 47. C. 59. A. et C., item de Regno init.); ῥητ. ποιητ. ἤ, εἰ μή τε (superscr. γε), omisso, quod sequitur, καὶ habet Mon. F. Dein εἰ δὲ μή γε Mon. C.

4. τοιόνδε Mon. C. et primo Mon. F.

μέγεθος ἔχοντες, ἢ [5]) πρὸς ἐπιςήμην οἰκείωσιν, οἷς μαθήσεως οὐκ ἐδέησεν [6]), ἀλλ' αὐτοὶ τέχνης ἐγένοντο παραδείγματα. Οἱ δὲ πολλοὶ τῆς μὲν [7]) εὐμοιρίας ταύτης οὐχ οὕτως εἰλήχασιν· ἐνίοις δὲ αὐτῶν πολλοῦ γε καὶ δεῖ· δυνάμει δὲ ὄντες νοῖ [8]), καὶ οἱ μὲν ἧττον, οἱ δὲ μᾶλλον, ἀγχοῦ καὶ πόῤῥω τοῦ τέλους ὑπὸ τῶν ἐνεργείᾳ νῶν [9]), τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, εἰς τοῦτο προάγονται. Καὶ ἡ πᾶσα τῶν βιβλίων πραγματεία πρὸς ἓν τοῦτο τείνει· ἐκκαλεῖται τὴν δύναμιν 61 A ἡμῶν εἰς ἐνέργειαν. Ἀρχομένη [10]) μὲν οὖν, ἁπανταχοῦ δείσθω τῶν γραμμάτων ποδηγετούντων, καὶ πρὸς τὴν αἴσθησιν ἀπερειδέσθω· προϊοῦσα δὲ, ἀποπειράσθω τῆς ἰδίας [11]) ἰσχύος, καὶ μὴ πάντα ἐκκρεμαννύσθω τῶν συλλαβῶν· ὥςπερ γὰρ ἄλλο τι [12]) πρόβλημα ἀγαπᾶται, τὸ πόριμον ἡμῶν γυμναζούσης τῆς ἀπορίας, οὕτω καὶ τὸ ἐνδεὲς εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀναγνώσεως ὁ νοῦς προςυφαίνειν ἀναγκαζόμενος, καὶ μὴ πάντα ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς κείμενος, μελέτην ποιεῖται τοῦ [13]) καὶ κατὰ

5. Abest ἢ a Codd. Marcc. Deinde πρὸς ἐπιςήμης οἰκείωσιν Mon. A. (r. m.), Par. C. Mon. C. et Marcc.

6. ἐδέησεν (superscr. αν) Mon. BE. Tum αὐτὸς Rehd. et τεχνῶν pro τέχνης Pariss. Mon. AC. Vind. et ex corr. Mon. F. atque Meerm.

7. Deest μὲν in Laur. Mox οὐχ' οὕτως scribitur in Vind. Tum ἔνιοι (superscr. ιοις) in Mon. F., ἔνιοι in Rehd.

8. Ita Pariss. Monacc. ACF. Marcc. Vind. Rehd. δυνάμει δὲ ὄντες νοῖ (sic et Mon. DE.), superscr. γρ. δ. δ. ὄντ. δεινοὶ νοεῖν, Mon. B. νοῖ (superscr. νοῖ), in mg. γρ. δ. δ. ὄ. δεινοὶ νοεῖν Meerm. ὄντες νοεῖν legitur vulg.; νοεῖν in Par. D. ad marginem additum est. Plurali vocabuli νοῦς utitur Noster etiam in seqq. et de Insomn. p. 131. C. Cf. *Davis.* ad Cic. Tuscc. Quaestt. II. 8. p. 139. Ed. 3. Cantabr.

9. νῶν per ras. habet Mon. A. Dein Mon. BD. ἀποτελεσμένων (sic).

10. ἀρχομένους Vind.

11. οἰκείας Marc. B. Mox ἐκκρεμάσθω Laur.

12. ἄλλό τι Mon. ABCD. Rehd. Vind. Meerm.

13. τοῦ, quod in vulgatis libris et in nonnullis Codd. deest, restitui ex Par. BCD. Laur. Mon. ABCD. Marc. A. Rehd. Vind. et mg. Ed. Morell. In Mon. F. perperam scribitur ποιεῖταί του. Deinde καταμόνας in Mon. ABCD. In novissimo tamen libro r. m. corr. κατὰ μόνας.

μόνας ἔργον τι θαῤῥῆσαι παραπλήσιον· ἅμα δὲ καὶ [14]) B
προσεθίζεται, μὴ πρὸς ἄλλοις, ἀλλὰ ἐντὸς εἶναι· τὰ
γὰρ διημαρτημένα ταῦτα βιβλία τὸν νοῦν ἐπιζητεῖν
ἔοικεν, ἐπιστατοῦντα ταῖς ὄψεσι. Τοῦτο καὶ τοῖς κομιδῇ
μειρακίοις ἐπέταττεν ἡ Πυθαγόρου διδαχὴ [15]), ἅμα μὲν
ἀποπειρωμένη τῆς φύσεως τῆς ἑκάστου, ἅμα δὲ καὶ προ-
γύμνασμα [16]) αὐτὸ ἡγουμένη, παιδικώτερον ἔτι [17]) τῶν
ἐπιπέδων ἐν γεωμετρίᾳ λημμάτων· οὐ γὰρ μέγα τὸ ἔρ-
γον [18]) στοιχεῖον ἢ συλλαβὴν, ἴσως δὲ καὶ λέξιν, εἰ δὲ
βούλει, καὶ μίαν ὅλην περίοδον λόγου [19]) ἁρμόσαντα,
πάλιν ἑτοίμως χρῆσθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ βιβλίου. Πάνυ C
δὲ ὅμοιον τοῦτο [20]) τῷ συμβαίνοντι κατὰ τοὺς τῶν ἀετῶν
νεοττούς. Τοὺς ἀετιδεῖς οἱ πατέρες, ἄρτι γενομένους ἐκ-
πετησίμους, ἄραντες ὑψοῦ, μεθιᾶσιν, οἷον ἐπιτρέποντες
αὐτὺς [21]) τοῖς οἰκείοις χρῆσθαι πτεροῖς· κᾆτα αὖθις ἀνα-
λαμβάνουσι προλαμβάνοντες [22]) τῆς ἡλικίας αὐτῶν τὴν
ἀσθένειαν· καὶ τοῦτο πολλάκις, ἕως ἂν τὴν πτῆσιν
ἐκμελετήσωσιν.

14. Abest καὶ a Mon. C. Pro ἀλλὰ Meerm. habet ἀλλ'. Tum ἐν
ἐκτὸς Mon. F. In proximis ταῦτα τὰ β.βλία Vind. Paullo post ὄψεσιν Laur.

15. μειρακίοις ἡ πυθία (Marc. B. ἡ παροιμία) ἐπέταττεν ἡ πυθαγ. δ. Par. D. Mon. BD. et in mg. Meerm.

16. Deest καὶ in Par. A. Tum πρὸς γύμνασμα Rehd. et Mon. F. Superscriptum tamen in poster. libro προγύμνασμα.

17. Ἔτι Vind. Voc. ἐπιπέδων om. Rehd. Cf. *Porphyr.* de vit. Pythag. p. 80. sq. ed. Kiessl. *Iamblich.* de Pyth. vita c. 5. p. 55. sq. ed. Kiessl. *Plat.* de re publ. p. 536. D.

18. μετὰ τὸ ἔ. Par. AB. Mon. AF. Rehd. et Meerm. μέγα μετὰ τ. ἔ. Mon. BD., item in mg. Meerm. μικρὸν τ. ἔ. Par. D. Verba seqq. στοιχεῖον — — εἰ δὲ βούλει desunt in Mon. C. Post συλλαβὴν Rehd. habet ἐπὶ πέδων (sic).

19. τοῦ λόγου Mon. C.

20. τοῦτο ὅμοιον Marc. B. Ante ἀετῶν articulum om. Par. B. Mon. C. Marc. B.

21. αὐτοῖς Par. D. Vulg. πτεροῖς χρῆσθαι. Mutatum verborum ordinem praestant Par. AC. et Mon. ABDF.

22. Tum προσλ. habent Par. D. Rehd. Mon. F. et Meerm. γρ.
προλ. Meerm. in ora.

21.

'Εγὼ τοίνυν· πρὸς μὲν [1]) γὰρ ἄλλον οὐδένα νεανιεύσομαι, πρὸς σὲ [2]) δὲ τάγε ἀληθῆ· πολλάκις [3]) οὐδὲ περιμένειν ἀξιῶ τοῦ βιβλίου τὴν συμφορὰν, ἵν' ἀγαθόν D τί μοι γένηται, ἀλλ' αὐτὸς [4]) ἀνέχω τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τῷ συγγραφεῖ [5]) προςγυμνάζομαι, μηδ' ἀκαρῆ [6]) διαλιπὼν, ἀλλ' ἐφιεὶς τῷ καιρῷ, καὶ εἴρων [7]), ὥςπερ ἑξῆς ἀναγινώσκων ἀπὸ [8]) τῆς διανοίας, ὅ τι μοι δοκεῖ τὸ ἀκόλουθον εἶναι, κᾆτα ἐξετάζω πρὸς τὰ γεγραμμένα τὰ λελεγμένα [9]). Καὶ πολλάκις μὲν οἶδα τυχὼν [10]) τοῦ αὐτοῦ μὲν νοῦ, τῆς αὐτῆς δὲ καὶ λέξεως· ἤδη δέ ποτε τοῦ μὲν ἐνθυμήματος εὔςοχος γέγονα, ὅ τι δὲ [11]) καὶ παραλλάττοι τῆς λέξεως, ἀλλ' ὅτι μάλιστα εἴκασο πρὸς τὴν ἁρμονίαν τῦ συγγράμματος. Εἰ δὲ καὶ ὁ νοῦς 62 A

Cap. XXI. 1. Abest a Marc. B. Partic. γὰρ, quam editi et nonnulli Codd. omittunt, recepimus ex Par. ABC. Mon. ACF. Marc. A. et Vind., ante πρὸς μὲν et post ἀληθῆ semicolo distinguentes. In editis loco priore nulla, posteriore autem plena est interpunctionis nota.

2. Ita Pariss. Monacc. Rehd. Meerm. Silent rell. σε intercidit in Edd. Turn. et Morell. Utraque Petav. male exhibet πρός σε.

3. πολλάκις δὲ οὐδὲ *Emperius* Praefat. ad Dion. Chrysost. P. VII. Pro τὴν συμφορὰν legitur τὴν συγγραφὴν in Rehd. Mon. F. Meerm. et Turn. Lectt. varr. Alteram lectionem Mon. superscriptam, Meerm. autem in mg. habet. Praetulit τὴν συγγραφὴν *Cornarius* vertens: *libri scriptum.*

4. αὐτοὺς Rehd. Mon. F. et in mg. Meerm.

5. Ita Pariss. Laur. Mon. ABCD. Marc. B. Vind. et in ora Meerm. pro vulg. τῇ συγγραφῇ. Deinde προγυμνάζομαι Edd. Turn. et Morell. itemque *Emperius*. γρ. προγ. Meerm. in mg. προςγυμναζόμενος Vind.

6. μὴ δι' ἀκ., ut dederunt *Morellus* et *Emperius*, Rehd. Mon. F. et in mg. Meerm. In Mon. autem superscriptum δ' ἀκ. Tum Par. D. διαλείπων.

7. Ita Pariss. Monacc. Vind. Meerm. εἴρων c. editis Rehd. Ex rell. nihil enotatum varietatis. Deest ὥςπερ in contextu Meerm.; legitur tamen in ora. ἑξῆς, ὥςπερ scribunt Par. D. Mon. C. et Rehd.

8. ἀπὸ Par. D. inter vers. habet.

9. τὰ λεγόμενα Mon. C.

10. Abest τυχὼν a Marc. B. Dein ταὐτοῦ pro τοῦ αὐτοῦ praebuerunt Pariss. Laur. Mon. ABCD. Marc. B. Vind. et Meerm., itemque in Mon. F. supra τοῦ αὐτοῦ correctum est. Vulgatam Meerm. in mg. habet. Mox partic. καὶ ante λέξεως in Laur. Mon. BD. Rehd. et Meerm. omissa, in Par. D. deleta est.

11. δὲ alt. m. insertum in Mon.

ἕτερος, ἀλλὰ πρέπων γε [12]) ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῷ τὸ βιβλίον ποιήσαντι, καὶ ὃν [13]) οὐκ ἀπηξίωσεν, εἰ ἐνεθυμήθη· ἤδη δέ ποτε οἶδα, περικαθημένων [14]) ἀνθρώπων ἐτύγχανον μὲν τῶν εὐγενῶν [15]) καὶ ϛασίμων τι συγγραμμάτων ἔχων ἐν ταῖν χεροῖν, δεομένων δὲ ἀναγινώσκειν εἰς κοινὴν ἀκοὴν ἐποίουν οὕτως· εἰ δέ ποτε παρείκοι [16]), προςεξεῦρον ἄν τι καὶ προςηρμήνευσα· οὐ μὰ [17]) τὸν λόγιον οὐκ ἐπιτηδεύσας, ἀλλ' ἐπελθὸν οὕτως συνεχώρησα τῇ γνώμῃ τε καὶ τῇ γλώττῃ. Καὶ δῆτα θόρυβος ἤρθη [18]) πολύς, καὶ κρότος ἐρράγη τὸν ἄνδρα ἐπαινούντων [19]) ἐκεῖνον, ὅτου τὸ σύγγραμμα ἦν, ἐπ' αὐταῖς B οὐχ ἥκιϛα ταῖς προςθήκαις. Οὕτω μοι τὴν ψυχὴν ὁ θεὸς ἁπαλὸν ἐκμαγεῖον ἐποίησε [20]) τῶν ἐν λέξεσί τε καὶ ἤθεσι χαρακτήρων· εἰ δὲ καὶ τῷ τοῖς ἀδιορθώτοις τῶν βιβλίων ἐγγεγυμνάσθαι [21]) τὴν προςοχὴν ἐπέτεινον,

A. Seq. καὶ Laur. Mon. BD. et Meerm. omittunt. Tum παραλλάττει scribit Marc. B. Mox ἄλλό τι Par. A. Dein τοῦτο συγγράμματος Mon. F.

12. Ita Par. BD. Mon. BCD. Marcc. Rehd. Vind. Meerm. πρίπων γε (superscr. τε) Mon. F. πρέπων τε Par. AC. et Mon. A. πρέπον γε, ut vulgo, *Emperius*. Ante βιβλίον abest articulus a Laur.

13. Post ὃν in Marc. B. insertum μᾶλλον. Pro ἂν ἀπηξίωσεν, quod coniectat *Emperius*, equidem malim ἀπηξίωσεν ἄν.

14. περὶ καθημένων Mon. BD. παρακαθημένων Par. C. et (a pr. m.) Mon. A. παρακαθ. (superscr. ε ι) a pr. m. Vind.; in Mon. A. litterae ε et ι, quas s. m. superscripsit, erasae sunt.

15. ἀγενῶν (superscr. εὐ) Mon. F. Mox ἐν τοῖν χεροῖν Par. A.

16. παρήκοι Par. A. παρείκοι (superscr. η) a pr. m. Vind. et Meerm. Quorum hic in mg. συγχωροίη, ἐνδιδοίη.

17. οὔ μα Mon. ABDF. et Rehd. Mox ἐπελθὸν (superscr. ω) Laur. ἐπελθὼν Mon. C. et Marc. B. Tum οὕτω Mon. F. et Vind. Deinde συνεχώρει Marc. B. Mox τε om. *Emperius*.

18. Huius verbi ultimam syllabam in Mon. C. superscripsit *Maius*, professor Augustanus.

19. ἐπαινοῦντες Marc. B. Tum ἐκείνων Mon. BD. et primo Mon. A. In seqq. οὐχήκιϛα Mon. F. et Rehd.

20. Imitatur *Plat.* Theaetet. p. 191. C. Cf. *Plat.* Legg. VII. p. 801. D. et *Boissonad.* ad Marin. vit. Procli p. 100. Dein ἐποίησεν Laur. Pro τῶν Rehd. et Mon. F. τόν.

21. τῷ — — ἐγγεγυμνάσθαι] Articulum c. Ed. Turneb. om. Pariss. Laur. Mon. ABCD. Marc.

εἰς τοῦτο ἂν τὴν ἕξιν προσήγαγεν ἡ φύσις πειρωμένῳ. Τοὺς ἐξηυλημένους τὰ ὦτα παραπέμπει τις ἠχὼ [22]) καὶ πεπαυμένου τοῦ μέλους, καὶ μένουσι χρόνον ὑπόσυχνον τοῖς αὐλήμασι κατακώχιμοι [23]). Ἐγὼ δὴ [24]) θαμὰ καὶ τραγῳδίαις ἐπετραγῴδησα καὶ κωμῳδίαις ἐπισωμύλλο- C
μαι [25]) πρὸς τὸν πόνον ἑκάστου τοῦ γράψαντος. Εἴποις ἂν ἡλικιώτην εἶναι νῦν μὲν Κρατίνου [26]) καὶ Κράτητος, νῦν δὲ Διφίλου τε καὶ Φιλήμονος, καὶ οὐδ' ἔστιν [27])

B. Rehd. Meerm. — ἀδιορθώτοις Par. B. et Mon. BD. Tum ἐγγεγυμνᾶσθαι c. Edd. Turn. Morell. et Petav. 1. Codex Par. B. Respexit Noster, ni fallor, *Plat.* Phaedr. p. 228. E. Statim Meerm. ἀκίτεινον, in mg. γρ. ἐπίτεινον. Particulam ἂν, quae vulg. et in plerisque Codd. deest, recepimus e Mon. C. Marc. B. et Rehd. Deleto ἂν in Marc. A. superscriptum τε. Artic. ante ἕξιν om. Mon. C. Loco vulgati ἐπήγαγεν, quod nullius Codicis fide nititur, cum libro Meerm. scripsimus προσήγαγεν. Par. AD. Laur. Mon. A. (a pr. m.) et C., item Marc. B. exhibent προσήγαγε. Marc. A. προσήγαγε (ον r. m. superscr.). Mon. BD. προσαγαγεῖν (γρ. πρόσαγάγειν (sic) Meerm. in mg.). Par. C. Mon. A. (ex corr.) Vind. et mg. Meerm. προήγαγε. Rehd. et Mon. F. προήγαγεν. Abest articulus ante φύσις a Par. A. et Laur. φύσεως scribunt Mon. BD. et mg. Meerm. φήσεις Par. BC. Mon. C. Marc. B. et (ex corr.) Mon. A., itemque Meerm. in ora. φήσειε Vind. Correctum tamen in Par. B. φύσις. Dein Mon. F. habet πειρώμενω (ος superscr.). Meerm. πειρωμένῳ, in mg. γρ. πειρώμενος. Par. AB. (hic a m. r.) et Par. C. Laur. Mon. ABCD. Marc. Vind. πειρώμενος. Par. D. πειρώμενον. Post h. v. puncto distinguendum esse iam monuit Petavius; nam Ed. Turn. et h. l. et post ὦτα commata ponit. Nuper e coniectura scripsit *Emperius* ὥσπερ οἶμαι (vulgo ὡς πειρωμένῳ) τοὺς ἐξηυλ. Sed ὡς πειρ. nusquam legitur.

22. παραπέμπειν, τὴν ἠχὼ Monacc. omnes c. Meerm., qui in mg. habet γρ. παραπέμπει τις. Videtur nimir. h. l. auctor noster respexisse *Plat.* Crit. p. 54. D.

23. Ita et *Suid.* s. v. *Piersonus* autem ad Moer. Attic. p. 221. coni. κατοκώχιμοι.

24. δὴ pro δὲ receptum ex Pariss. Mon. ABCD. Rehd. Vind. et Meerm., quorum hic in ora γρ. δέ.

25. ἐπιςομύλλομαι Mon. BD. ἐπιςωμύλομαι (ο superscr.) Meerm. ἐπιςωμύλλομαι (male abraso altero λ) Laur. Vid. Append. ad. Bastii Epist. crit. p. 18. Dein τόνον pro πόνον correxerunt *H. Wolfius* et *Bevingius.*

26. κρατήνου Rehd. Mox φίλου (δι superscr.) Par. D. διφήλου Par. A. φίλου Mon. F.

27. οὐδὲν ἔστιν Laur.

ἰδία φιλομετρίας τινὸς ἢ ποιήσεως, πρὸς ἥντινα οὐ δι-
αίρομαι καὶ ἐπεξάγω[28]) τὴν πεῖραν, καὶ ὅλα συγγράμ-
ματα πρὸς ὅλα ποιῶν, καὶ τεμαχίοις παραβαλλόμενος·
παντοδαπῶν τε ὄντων τῶν λεκτικῶν χαρακτήρων καὶ
πλεῖϛον[29]) διαφερόντων ἐν ἑκάϛῃ τῶν μιμήσεων προς- D
ηχεῖν ἀνάγκη καὶ τοὐμὸν ἴδιον, ὥϛπερ ἡ ὑπάτη[30])
χορδὴ τὸν ῥυθμόν, αὐτὴ μένουσα, παραβομβεῖ κινου-
μένῳ τῷ μέλει.

---

28. *ἐπεξάγων* Mon. C. Paullo post pro *τεμμαχίοις* ex antiquissimis libris, Par. AB. et Laur., quibuscum faciunt Mon. A. et Vind., rescripsimus *τεμαχίοις*, itemque correxerat *Emperius*. Cf. Annot. 22. ad Or. de Regn.

Cap. XVIII. Tum *παραβαλλόμενος* [ε ι] Mon. F.

29. *πλεῖϛων* Laur. In seqq. *τοὐμὸν* *τὸν μὲν* Mon. F. Cf. *Philostrat.* vit. Dion. non longe ab initio.

30. Articulum ante *ὑπάτη* om. Meerm. Tum *μένουσα*, in mg. *νέμουσα* habet Par. D. Dein *παραβομβῆ* [εῖ] Par. B. Ante *μέλει* articulus a Vind. abest.

VI.

ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ [1]).

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ [2]).

Ἀρχαῖον [3]) *οἶμαι καὶ λίαν Πλατωνικὸν ὑπὸ προσχή-* 130
ματι φαυλοτέρας ὑποθέσεως κρύπτειν τὰ ἐν φιλοσοφίᾳ A
σπουδαῖα, τοῦ μήτε τὰ μόλις εὑρεθέντα πάλιν ἐξ ἀν- B
θρώπων ἀπόλλυσθαι, μήτε μολύνεσθαι δήμοις βεβήλοις
ἐκκείμενα [4]). *Τοῦτο τοίνυν ἐζηλώθη* [5]) *μὲν ὅτι μάλιστα*
τῷ παρόντι συγγράμματι· εἰ δὲ καὶ τούτου τυγχάνει,
καὶ τὰ ἄλλα [6]) *περιττῶς εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον ἐξή-*
σκηται, ἐπιγινοῖεν ἂν οἱ μετὰ φιλοσόφου [7]) *φύσεως* C
αὐτῷ [8]) *συνεσόμενοι.*

1. Ita Pariss. BCD. Mon. BC. et Meerm. Praemittitur *Συνεσίου* in Mon. D. *Συνεσίου λόγος περὶ ἐνυπνίων* primo exhibebat Mon. A.: quod lemma al. m. ita immutavit: *Νικηφόρυ τοῦ Γρηγορᾶ ἑρμηνεία εἰς τὸν τῦ Συνεσίυ λόγον περὶ ἐνυπνίων.* Par. E. scribit: *Συνεσίου φιλοσόφου ἐπισκόπου Πενταπόλεως λόγος περὶ ἐνυπνίων.* Contra *Συνεσίου περὶ ἐνυπνίων λόγος* legitur in Edd. Pariss. *τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων προθεωρία* in Cod. Par. A. *τοῦ αὐτῦ περὶ τῶν ἐνυπνίων* in Rehd. *περὶ ἐνυπνίων καὶ εἰδώλων* in Mon. E., in quo *Synesii Cyrenaei* adscripsit *David Hoeschelius*. *τοῦ αὐτῦ Συνεσίου προθεωρία εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων* habet Par. F. Ab Ed. Ald. abest inscriptio.

2. Hoc lemma non expressit *Ficinus*. Addit *ΑΔΕΣΠΟΤΟΣ* Ed. Ald. Libri autem Monacc. AD. et Par. E. praefationem omittunt.

3. Vid. *Lobeck.* Aglaoph. T. I. p. 143. seqq. Mox *ὑπὸ σχήματι* Ald. *ὑποσχήματι* Rehd.

4. *κείμενα* Par. A.

5. *ἐζηλώθην* Rehd. et Mon. E.

6. *τἄλλα* Mon. B. c. Meerm.

7. Ita Par. ABCDF. Mon. BCB. Rehd. et Meerm. c. Ed. Ald., neque aliter legerunt *Ficinus* et *Pichonius*. *φιλοπόνου* Codd. rell. Mon. et Edd. Pariss.

8. *αὐτοῖς* Rehd.

ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ.

1.

Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται[1]) καὶ τὰ ὄναρ θεάματα τοῖς ἀνθρώποις ὀρέγουσι τῶν ὕπαρ ἐσομένων αἰνίγματα, σοφοὶ μὲν ἂν εἶεν, σαφεῖς δὲ οὐκ ἂν εἶεν[2]), ἢ σόφον αὐτῶν καὶ τὸ μὴ σαφές.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν[3]). 131 A

Ἀπόνως μέν γε[4]) τῶν μεγίστων τυγχάνειν θεῖόν ἐστιν ἀγαθόν· ἀνθρώποις δὲ οὐκ ἄρα ἀρετῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων καλῶν

ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν[5]) ἔθηκαν.

Μαντεία δὲ ἀγαθῶν ἂν[6]) εἴη τὸ μέγιστον· τῷ μὲν γὰρ εἰδέναι, καὶ ὅλως τῷ[7]) γνωστικῷ τῆς δυνάμεως θεός τε ἀνθρώπου καὶ ἄνθρωπος διαφέρει θηρίου. Ἀλλὰ θεῷ μὲν εἰς τὸ γινώσκειν ἡ φύσις ἀρκεῖ· ἀπὸ δὲ μαντείας B ἀνθρώπῳ πολλαπλάσιον παραγίνεται[8]) τοῦ τῇ κοινῇ φύσει προσήκοντος. Ὁ γὰρ πολὺς τὸ παρὸν μόνον οἶδε[9]), περὶ δὲ τοῦ μήπω γινομένου στοχάζεται· ὁ δὲ

ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ.] ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ Edd. Pariss. περὶ ἐνυπνίων Cod. Mon. C. et Ed. Ald., quae addit ὅ τινὲς Συνεσίου εἶναι φασὶν (sic). Deest h. l. inscriptio in Cod. Par. A., in quo vacua relicta est linea, item in Rehd. et Mon. E.; neque in suis libris eam videtur reperisse *Ficinus*. In Codd. autem Mon. et Meerm. nil nisi ὁ λόγος praefigitur.

Cap. I. 1. H. v. a. r. m. inter versus habet Mon. B.

2. Desunt verba σαφεῖς δὲ οὐκ ἂν εἶεν in Mon. E.

3. Vid. *Hesiod.* O. et D. v. 42.

4. Voculae μέν γε superscriptae sunt in Mon. E.

5. προπάροιθε Petav. 1. 2. Sumpsit nimir. Noster celebratissimum hunc versum item ex *Hesiod.* O. et D. 287.

6. Part. ἂν om. Par. AC. Mon. BE. et Meerm. itemque Ald.; inter vers. supplet. Mon. C.

7. τῷ, quod abest a Mon. E., Mon. B. superscriptum habet.

8. περιγίνεται Mon. BE. Meerm.

9. οἶδε μόνον Rehd. Paullo post εἰς pro εἶς Mon. D. Part. ἄρα s. m. superscripsit in Rehd. Tum παρελλήνων Mon. D. πάντων ἐλλήνων Mon. E.

Κάλχας εἷς ἄρα ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν Πανελλήνων μόνος ἠπίςατο

τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα[10]).

Καὶ Ὁμήρῳ δὲ ἄρα διὰ τοῦτο τῆς τοῦ Διὸς γνώμης[11]) ἐξῆπται τὰ τῶν θεῶν πράγματα, ὅτι[12])

πρότερος γέγονε[13]) καὶ πλείονα οἶδεν,

αὐτῷ δήπου τῷ πρεσβύτερος εἶναι. Καὶ γὰρ τὴν ἡλικίαν εἰς τοῦτο οἶμαι συντείνειν[14]) τοῖς ἔπεσιν, ὅτι συμ- C βαίνει διὰ τὸν χρόνον [illegible]λείω γινώσκειν, ἐπεὶ τὸ γινώσκειν ἦν ἄρα τὸ τιμιώτατον. Εἰ δέ τις ὑφ' ἑτέρων ἐπῶν ἀναπείθεται[15]) τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Διὸς χειρῶν ἰσχὺν εἶναι λογίζεσθαι, ὅτι, φησί[16]),

βίῃ δ'[17]) ὅγε φέρτερος ἦεν,

οὗτος φορτικῶς ὡμίλησε τῇ ποιήσει, καὶ ἀνήκοός ἐςι τῆς κατ' αὐτὴν[18]) φιλοσοφίας, τοὺς θεοὺς οὐδὲν ἄλλο ἢ νοῦς λεγούσης. Ταύτῃ τοι[19]) προςπερονᾷ πάλιν τῷ κατ' ἀλκὴν περιεῖναι τὸ καὶ γενεῇ πρότερος, τὸν Δία

10. τά τε ὄντα Par. ABC. Mon. ABCE. et Meerm. c. Ald. Dein τά τ' ἰσόμενα Mon. E. Meerm. et e corr. Mon. B., qui a m. pr. videtur habuisse καὶ τὰ ἰσόμενα, quae lectio comparet in Par. ABC. Mon. ACD. et Rehd. καὶ τὰ ἐσσόμενα scribit Par. F. — πρό τ' ἐόντα ex πρό τε ὄντα correctum in Rehd. Vid. Il. I. 70.

11. γνώμης s. m. inter lin. supplevit in Rehd. Tum id. liber infercit μόνον, quod enatum est e μόνος.

12. ὁ Mon. D.

13. Ita Codd. c. Ed. Ald. omnes. γέγονεν Edd. Pariss. Vid. Il. XIII. 355.

14. συντείνειν οἶμαι Mon. B. Meerm. Mox συμβαίνει superscriptum in Mon. B. Verba ἐπεὶ τὸ γινώσκειν desunt in Edd. Petavv. κατα.

15. ἀναπείθεται Mon. C.

16. Ὅμηρος. Vid. Il. XV. 165. 181. et Odyss. XVIII. 234. Ceterum conf. annot. 9. ad Cap. VIII.

17. δ' om. Edd. Pariss. Pro ἦεν, quod in Rehd. enatum est ex ἦν, legitur εἶεν in Mon. CD. Par. F. et Ald., εἴη in Par. B.

18. κατ' αὐτὸν primo exhibebat Mon. B. Post θεοὺς adiectum δὲ in Par. A. Mon. BE. et Meerm. Mox λέγουσιν scribunt Mon. B. et Meerm. λέγουσι Par. AC. et Mon. E. λεγούσῃ Mon. ACD. Par. E. et Rehd.

19. Part. τοι om. Par. ABC. Mon. BE. Meerm.; superscriptum habet Mon. C. Tum προςπερῶνα (sic) Ald. De verbi προςπερονᾷν usu Platonico vid. ad Dion. Cap. VIII. annot. 19. Post πάλιν pro τῷ est τὸ in Par. A. et Mon.

νοῦν[20]) λέγων ἀρχεγονώτερον· νοῦ δὲ ἰσχὺς τί ἂν ἄλλο[21]) ἢ φρόνησις εἴη; Καὶ ὅστις οὖν θεὸς ὢν ἄρχειν[22]) D
ἀξιοῦται θεῶν, νοῦς ὤν, σοφίας περιουσίᾳ κρατεῖ, ὥστε καὶ τὸ

βίῃ δ' ὅγε φέρτερος

εἰς ταὐτὸ[23]) ἡμῖν τῷ πλείονα οἶδεν ἀνακάμπτει καὶ περιΐσαται. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ σόφος οἰκεῖος θεῷ, ὅτι πειρᾶται συνεγγὺς εἶναι τῇ γνώσει, καὶ πραγματεύεται περὶ νόησιν[24]), ᾗ τὸ θεῖον οὐσίωται. Αὗται[25]) μὲν ἀποδείξεις ἴσων τοῦ μαντείαν ἐν τοῖς ἀρίστοις εἶναι τῶν ἐπιτηδευομένων ἀνθρώποις.

2.

Εἰ δὲ[1]) σημαίνει μὲν διὰ πάντων πάντα, ἅτε ἀδελφῶν ὄντων τῶν ἐν ἑνὶ ζώῳ, τῷ κόσμῳ, καὶ ἔστι[2]) ταῦ- 132 A
τα γράμματα παντοδαπά, καθάπερ ἐν βιβλίῳ τοῖς οὖσι, τὰ μὲν Φοινίκεια, τὰ δὲ Αἰγύπτια καὶ ἄλλα Ἀσσύρια· ἀναγινώσκει δὲ ὁ σοφός· σοφὸς δὲ ὁ φύσει μαθών· καὶ

CE., τὸ (ῷ) loco raso in Mon. B. Verba mox seqq. καὶ γενεῇ πρότερος sumpta ex Il. XV. 166. et 182.

20. Vid. *Anaxagor.* Fragm. ed. Schaubach. p. 67. sq.

21. ἄλλον Mon. D.

22. ἄρχει Par. E.

23. εἰς ταυτὸ Edd. Pariss. εἰς ταυτῷ (sic) Par. A. εἰς ταὐτὸν Mon. A. εἰς ταυτὸν Par. DEF. Mon. C. et Ald. ἐν ται'τῷ Par. C. et Mon. B. ἐν ταυτῷ primo (nec aliter Meerm.); a s. autem m. ἐν τ' αὐτῷ Rehd. Posthac vero apostropho et spiritu eraso ead. m. superscripsit εἰς ταυτό. Mon. E. habet ἐν αὐτῷ. De re conf. Il. VIII. 17—27. Tum πλίονα Mon. BCDE. Par. C. Meerm. Ald. Dein ἀνακάπτει Petav. 1.

24. περινόησιν Mon. C. et Par. F.

25. αὐται (sic) Mon. E. Proxime μαντείαν Codd. omnes et Ed. Ald. μαντείας Edd. Pariss. Tum ἀρίστην Mon. B. Meerm. ἀρίστιν (sic) et in mg. γρ. ἐν τοῖς ἀρίστοις Mon. E.

Cap. II. 1. δὴ Rehd. Dein σίνῃει (sic) Mon. E. σημαίνειν Par. B. In seqq. post ὄντων artic. om. Mon. E. De re vid. Calv. Enc. p. 199. ibique not. 15.

2. ἔστιν Mon. E. Mox pro τοῖς οὖσι Edd. Turneb. et Morell. τοῖς ὦψί, cuius loco *Paul. Colomesius* Opuscc. Ultraiect. 1669. p. 92.; ed. Fabr. p. 313. legendum censet τις ὄψει, quae coniectura iam explosa a *Boissonadio* Anecdott. Gr. Vol. I. p. 435. nuper probata est *Alberto Iahnio*

ἄλλος ἄλλα [3]), καὶ ὁ μὲν μᾶλλον, ὁ δὲ ἧττον, ὥςπερ ὁ μὲν κατὰ συλλαβὰς, ὁ δὲ ἀθρόαν τὴν λέξιν, ὁ δὲ τὸν λόγον ὁμοῦ· οὕτως ὁρῶσι σοφοὶ τὸ μέλλον, οἱ μὲν ἄςρα εἰδότες, ἄλλος τὰ μένοντα, καὶ ἄλλος τὰ πυρσὰ τὰ διάττοντα· οἱ δὲ ἐν σπλάγχνοις αὐτὰ ἀναγνόντες· B οἱ δὲ ἐν ὀρνίθων κλαγγαῖς καὶ καθέδραις καὶ πτήσεσι· τοῖς δὲ καὶ τὰ καλούμενα σύμβολα τῶν ἐσομένων ἐςὶν ἀρίδηλα γράμματα, φωναί τε καὶ συγκύρσεις [4]) ἐπ' ἄλλῳ γινόμεναι, σημαντικῶν ὄντων ἅπασι πάντων· ὥςτ' [5]), εἰ σοφία παρ' ὄρνισιν ἦν, τέχνην ἂν ἐξ ἀνθρώπων, ὥςπερ ἡμεῖς ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ ἐσόμενον συνεςήσαντο. Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐκείνοις, ὥςπερ ἡμῖν ἐκεῖνοί γε [6]), πάννεοι, καὶ προπάλαιοι, καὶ πανδέξιοι.

3.

Ἔδει γὰρ, οἶμαι, τοῦ παντὸς τούτου συμπαθοῦς τε ὄντος καὶ σύμπνου [1]) τὰ μέρη προςήκειν ἀλλήλοις, ἅτε C

Basil. Magn. Plotiniz. p. 11. *Gatakero* Dissertat. de N. T. stylo p. 96. (in eiusd. Opp.) in mentem venit τοσαῦτα ὄψει. Dein φοινίκεια (ει a s. m. ex ι correcto) Mon. C. φοινίκια Par. AE. Mon. BE. Meerm. Mox ἀσύρια Rehd. et Mon. E.

3. ἅμα a m. pr., a s. in mg. ἄλλα Rehd. Proxime ἄλλον (sic) pro μᾶλλον Mon. E.

4. Ita editi libri et ex emend. Mon. C. συγκυρήσεις Rehd. Conf. *Osann.* 2. Auctar. Lexicorum Graecc. p. 149. συγκρίσεις Mon. B. et Meerm., item Par. ABDF, quorum D. συγκύρσεις in mg.; συγκρίσεις (sic) Mon. E. Tum γενόμεναι Edd. Pariss. Statim σημαντικοῖς Par. B.

5. ὥςτε Rehd. Tum ὄρνισιν e corr. Rehd. ὄρνεσιν Ald.

6. Part. γε om. Par. ABCDE. Mon. BE. Meerm.; superscriptam habet ab al. m. Rehd. et in mg. Par. D. Pro vulg. νέοι ex Codd. Par. E. Mon. BE. et Meerm. recepi πάννεοι, quod in rell. Monacc. superscriptum legitur. πένεοι mendose exhibent Par. ABC. σύννεοι et in mg. νέο (γρ. πάννεοι) est in Par. D. τέλεοι dat Rehd. Dein idem liber καὶ πρόλεοι (τε αι), in mg. exteriore προτέλαιοι, in interiore autem γρ. νέοι καὶ προπάλαιοι. Postremum vocabulum ex corr. habet Mon. C. πρόλεοι, in mg. πεζοὶ Par. A. πάλλαιοι (sic) Par. B., in cuius ora notata leguntur haec: οἱ μήτε δεξιῶς, μήτε ἀριςέρως πῃ ἱςάμενοι, μήτε κατὰ διάμετρον, ἀλλ' ἐκπροςθοῦνται ἢ αἰωροῦνται, ἢ πάντως ὄπισθεν.

Cap. III. 1. Vid. de Provid.

ἑνὸς ὅλου τὰ μέλη [2]) τυγχάνοντα. Καὶ μή ποτε αἱ μάγων ἴυγγες αὗται· καὶ γὰρ θέλγεται παρ' ἀλλήλων, ὥςπερ σημαίνεται· καὶ σοφὸς ὁ εἰδὼς τὴν τῶν μερῶν τοῦ κόσμου συγγένειαν. Ἕλκει γὰρ ἄλλο δι' ἄλλου, ἔχων [3]) ἐνέχυρα παρόντα τῶν πλεῖςον ἀπόντων, καὶ φωνὰς, καὶ ὕλας, καὶ σχήματα, ὥςπερ ἐν ἡμῖν σπλάγχνου παθόντος ἄλλο συμπέπονθε, καὶ τὸ τοῦ δακτύλου κακὸν [4]) εἰς τὸν βουβῶνα ἀπερείδεται πολλῶν τῶν [5]) μεταξὺ μὴ παθόντων· ἑνὸς γὰρ ἦν ἄμφω ζώου, καὶ ἔςιν D
αὐτοῖς τι μᾶλλον ἑτέρων πρὸς ἄλληλα. Καὶ δὴ καὶ θεῷ [6]) τινὶ τῶν εἴσω τοῦ κόσμου λίθος ἐνθένδε καὶ βοτάνη προςήκει, οἷς ὁμοιοπαθῶν εἴκει τῇ φύσει καὶ γοητεύεται, ὥςπερ ὁ τὴν ὑπάτην ψήλας οὐ τὴν παρ' αὐτὴν, τὴν ἐπόγδοον, ἀλλὰ τὴν ἐπιτρίτην καὶ τὴν [7]) νήτην ἐκίνησε. Τοῦτο μὲν ἤδη τῆς προγενεςέρας [8]) ἐςὶν ὁμονοίας· ἔςι γάρ τις, ὡς ἐν συγγενείᾳ, τοῖς μέρεσι καὶ διχόνοια· οὐ γαρ ἔςιν ὁ κόσμος τὸ ἁπλῶς ἓν, ἀλλὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἕν. Καὶ ἔςιν ἐν αὐτῷ [9]) μέρη μέρεσι προςή- 133
γορα καὶ μαχόμενα, καὶ τῆς ςάσεως αὐτῶν εἰς τὴν τοῦ A
παντὸς ὁμόνοιαν συμφωνούσης, ὥςπερ ἡ λύρα σύςημα

II. 7. p. 127. B — C. coll. *Huschk.* Comment. de inscript. vasculi Locris in Italia reperti p. 19. et *Lobeck.* Aglaoph. T. II. p. 909. sq.

2. Ita Par. A. Rell. c. editis artic. omittunt. *μέρη* pro *μέλη* Rehd. et Mon. E.

3. *ἔχον* Mon. A. et primo Mon. B. *ἔχοντος* Par. A. Mox *πλεῖςων* (ο a s. m. superscr.) Rehd. Paullo post *ὥςπερ γὰρ — καὶ σπλάγχνου* id. Tum pro *συμπέπονθεν* cum Codd. Par. BCDE. Monacc. et Meerm. itemque Ed. Ald. scripsi *συμπέπονθε.*

4. Respexit fort. *Platonis* Polit. p. 462. C. Conf. *Plot.* IV. 7, 7. p. 462. A.

5. Artic. superscriptum habet Rehd.

6. *δὴ θεῶ* Par. B. Verba *εἴσω τῦ κόσμου* a s. m. profecta sunt in Mon. B.

7. Artic. om. Par. E.

8. *προςεχεςέρας* Meerm. Rehd. et mg. Par. C. *προγενεςέρας* tamen Rehd. in mg. *γρ. προςεχεςέρας* ora Codicum Mon. BE. Dein ante *συγγενείᾳ* expunctus artic. in Rehd. Mox *οὐ γὰρ ἔςιν* recte Mon. B. *οὐ γὰρ ἐςὶν* vulg. et Codd. rell.

9. *ἐν τῷ* Mon. D.

φθόγγων ἐςὶν ἀντιφώνων τε καὶ συμφώνων[10])· τὸ δὲ[11]) ἐξ ἀντικειμένων ἓν ἁρμονία καὶ λύρας καὶ κόσμου[12]).

4.

Ἀρχιμήδης μὲν οὖν[1]) ὁ Σικελὸς ᾔτει χωρίον ἔξω τῆς γῆς, ὡς ἑαυτὸν ἀντιταλαντεύσων[2]) ὅλῃ τῇ γῇ· ἐν αὐτῇ γὰρ ὢν, οὐκ ἔχειν[3]) ἔφη δύναμιν πρὸς αὐτήν· ὁ δὲ ὁτιοῦν περὶ τὴν φύσιν τοῦ κόσμου σοφὸς, ἔξω τεθεὶς, οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοι τῇ σοφίᾳ τι χρήσασθαι· αὐτῷ B γὰρ ἐπ' αὐτὸν χρῆται. Διεσπασμένης οὖν[4]) τῆς συνεχείας μάτην ἂν ἴδοι, καὶ ἄψυχα ἂν κατασημαίνοιτο[5]) σύμβολα. Καὶ ὅσον γὰρ ἔξω τοῦ κόσμου θεῖόν ἐςιν, ἅπαν ἐςὶν ἀγοήτευτον[6])·

ὁ δ'[7]) ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται.

Ἡ γὰρ νοῦ φύσις ἀμείλικτος· τὸ δὲ παθητικόν ἐςι τὸ θελγόμενον. Τὸ μὲν δὴ[8]) πλάτος ἔν τε μαντείαις καὶ

10. συμφθόγγων, in mg. συμφώνων Par. B. Cf. *Plutarch.* de amicorum multitudine p. 96. E.

11. Ita c. Ed. Ald. pro τὸ δ' Codd. Par. ABCD. Monacc. ABCE. Rehd. Meerm. τοδὲ Mon. D.

12. *Plato* Conviv. p. 187. A.: ὥςπερ ἴσως καὶ Ἡράκλειτος βούλεται λέγειν, ἐπεὶ τοῖς γε ῥήμασιν οὐ καλῶς λέγει· τὸ ἓν γάρ φησι διαφερόμενον αὐτὸ αὑτῷ ξυμφέρεσθαι, ὥςπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας. Vid. *Schleiermacher.* in Wolfs u. Buttmanns Mus. der Alterthumswissenschaft. T. I. p. 410. sq. *Ast.* ad Plat. Phaedr. et Conviv. Germanice vers. p. 305. seqq. Ceterum pro Heracliteo τόξου Noster nomen κόσμου videtur substituisse notante *Lobeckio* Aglaoph. T. II. p. 909. infr.

Cap. IV. 1. Abest οὖν, quod Mon. B. inter lin. habet, a Mon. E.

2. ἀντιλαντεύσων Mon. D. et Ed. Turneb. De re vid. *Plutarch.* vit. M. Marcell. cap. 14. T. I. p. 305. F. sq. *Tzetz.* Chil. II. Hist. 35. v. 130. et Chil. III. Hist. 66. v. 62.

3. ἔχει Mon. D. Proxime παρὰ τὴν φύσιν (e corr. s. m.) Rehd. Dein ἔχει (οι superscr.) Rehd. Mon. E. In seqq. αὐτῷ pro αὐτῷ Mon. B. Tum ἐπ' αὐτῷ Par. E. ἐπ' αὐτῷ (ὁ superscr.) Rehd.

4. μὲν οὖν Mon. E.

5. κατασημαίνειτο (οι superscr.) Rehd.

6. θεῖον ἐςὶν ἅπαν, καὶ ἀγοήτευτον (sic) Mon. E.

7. ὅδ' Rehd. Pro vulg. ἀφειμένος recepi ἀφήμενος, ut legitur Il. XV. 106., e Codd. Par. BEF. In seqq. αὐτοῦ pro νοῦ Par. B.

8. μέν τοι Ald.

τελεταῖς ἡ τῶν ἐν κόσμῳ παρέχεται πληθὺς καὶ συγγένεια· διαςάντων μὲν ἡ πληθύς· ἑνὸς δὲ ὄντων συγγένεια [9]). Καὶ τελετὰς μὲν, ἀλλὰ μηδὲ ὁ λόγος κινείτω, νόμῳ πολιτείας πειθόμενος· μαντικὴν δὲ ἀνεμέσητον ἀποδέξασθαι. Καὶ δὴ τὸ ὅλον αὐτῆς ἐκ τῶν ἐνόντων ἐγκεκωμίασαι. Τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐςι [10]) τὴν ἀρίςην ἀποτεμόμενον ἐμφιλοχωρῆσαι τῷ περὶ αὐτὴν σκέμματι, χαρακτῆρα κοινὸν ἐπὶ πάσαις ἔχοντα [11]) τὴν ἀσάφειαν, ὡς μηδεμιᾶς ἀξιοῦν ἔλεγχον εἶναι τὸ ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ φύσει θεωρούμενον. Ὁ δὲ λόγος ἐδείκνυ καὶ τοῦτο σεμνὸν, D ὥςπερ ἐν τελεταῖς τὸ ἀπόῤῥητον. Οὕτως οὐδὲ τὰ χρηςήρια πᾶσι συνετὰ φθέγγεται, καὶ Λοξίας ἐκεῖθεν [12]) ὁ Πυθοῖ χρησμῳδὸς, ὅτι τὸ ξύλινον τεῖχος [13]), ὃ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ θεὸς ἐδίδου σωτήριον, μάτην ἂν ἤκουσεν ἐκκλησιάζων ὁ δῆμος, εἰ μὴ Θεμιςοκλῆς ἀνέγνω τοῦ χρησμοῦ τὴν διάνοιαν. Ὥςτε οὐδὲ ἐνταῦθά γε [14]) ἀπόβλητος ἡ διὰ τῶν ὕπνων ἂν εἴη μαντεία, κοινὴν ἔχουσα πρός τε τὰ ἄλλα καὶ πρὸς τοὺς χρησμοὺς τὴν ἐπίκρυψιν.

C (margin at line 1)

5.

Ἐπιθετέον δὲ μάλιςα μαθήσεων ταύτῃ [1]), ὅτι παρ' 134 A ἡμῶν αὔτη, καὶ ἔνδοθεν, καὶ ἰδίᾳ τῆς ἑκάςου ψυχῆς. Νοῦς μὲν γὰρ ἔχει τὰ εἴδη τῶν ὄντων, ἀρχαία [2]) φι-

9. Desunt verba διαςάντων — — — συγγένεια in ead. Ed. Proxime ἀλλὰ om. Par. B.

10. ἐςὶ et Codd. et Edd.

11. ἐπὶ πᾶσιν ἔχουσα primo,
αις ον τα
ex corr. πᾶσιν ἔχουσαν (sic) Rehd. ἔχοντας c. Ed. Ald. Codd. Par. BC. Mon. CE. et primo Mon. B. Recte *Boissonadius* ad Philostrat. Epist. p. 202. „Singularis numerus in ἀποτεμόμενον poscit parilem in ἔχοντα."

12. ἐκεῖθεν s. m. superscripsit in Rehd.

13. Vid. *Herodot*. VII. 141, *Plutarch*. Themistocl. c. 10. Cf. *Davisius* ad Max. Tyr. p. 569. ed. Lond. Paullo post μάτην in μάντην corrupit Mon. E.

14. γε om. Rehd. Tum ἂν ante εἴη recepi ex Cod. Mon. E., quocum faciunt Edd. Ald. et Morell. Deinde τἄλλα Par. B. Ante τοὺς χρησμοὺς praepositionem om. Mon. BE. et Meerm.

Cap. V. 1. ταύτην Par. A. Mox ἰδίᾳ παρὰ (διὰ ex corr. superscripto) τῆς ἑκάςου ψυχῆς Par. C.

2. I. e. Πλατωνική. Huius loci fons est in dialogo, qui inscri-

λοσοφία φησί· προσθείημεν δ' ἂν ἡμεῖς, ὅτι καὶ τῶν γινομένων ψυχή, ἐπειδὴ λόγος ἐςὶ τῷ πρὸς ψυχὴν, ὅςτις τῷ ὄντι πρὸς τὸ γινόμενον. Ἐναλλὰξ[3]) οὖν πρῶτον πρὸς τρίτον καὶ δεύτερον πρὸς τέταρτον· καὶ ἀνάπαλιν λαβόντες, οὐδὲν ἧττον ἂν ἀληθεύοιμεν ὅροις ἐπιςήμης ἑπόμενοι. Οὕτως ἂν ἀποδεδειγμένον εἴη τὸ ὑφ' ἡμῶν ἀξιούμενον, ὅτι τὰ εἴδη[4]) τῶν γινομένων ἔχει ψυχή. B Ἔχει μὲν οὖν πάντα, προβάλλει δὲ τὰ προσήκοντα καὶ ἐνοπτρίζει τὴν φαντασίαν[5]), δι' ἧς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἐκεῖ μενόντων ἴσχει τὸ ζῶον. Ὥςπερ οὖν οὐδὲ τοῦ νοῦ τῶν ἐνεργειῶν ἐπαΐομεν, πρὶν τῷ κοινῷ τὴν ἐπιςατικὴν δύναμιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὸ μὴ εἰς ἐκείνην ἧκον λανθάνει τὸ ζῶον, οὕτως οὐδὲ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ψυχῇ τὴν ἀντίληψιν ἴσχομεν[6]), πρὶν εἰς φαντασίαν ἥκειν αὐτῶν ἐκμαγεῖα. Καὶ ἔοικεν αὕτη ζωή τις εἶναι μικρὸν ὑποβᾶσα καὶ ἐν ἰδιότητι φύσεως ςᾶσα. Αἰσθη- C τήριά γέ τοι πάρεςι κατ' αὐτήν. Καὶ γὰρ χρώματα ὁρῶμεν, καὶ ψόφων[7]) ἀκούομεν, καὶ ἁφῆς πληκτικω-

bitur Parmenides, p. 132. A. Vid. *Wyttenbach.* ad Phaed. p. 270. *Creuz.* ad Plotin. p. 60. a. et 199. a. Tum προσθεῖμεν Par. A. et in seqq. ἐπεὶ δὴ Rehd. Proxime ἐςὶν ἐπὶ νῷ Mon. E. Idem liber c. Par. C. et Meerm. in mg. exhibet hoc schema:

νοῦς	ψυχὴ
ὄντα	γινόμενα

Marg. Par. B.:

νοῦς	ὄντα
ψυχὴ	γινόμενα

Dein ὥςτις Ald.

3. ἐναλλάξαντες (ἐναλλὰξ u s. m. superscripto) Rehd. ἐναλλάξει (supra notato ἐναλλάξασι) Par. A. ἐναλλάξασιν Mon. C. Mox τὸ πρῶτον πρὸς (artic. om.) τρίτον, καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ τέταρτον Rehd. πρώτῳ πρὸς τρ. καὶ δευτέρῳ πρὸς τετ. Par. BC. Mon. BCE. Meerm. Verba seqq. λαβόντες, οὐδὲν ἧττον ἂν desunt in Ed. Ald.

4. ἤδη Mon. E.

5. τῇ φαντασίᾳ Mon. E. et primo Mon. B. Item Rehd. altera lectione superscripta. Dein ἀνάληψιν Par. B. Pro ἐκεῖ dat ἐν τῇ ψυχῇ Par. C. Mox ἴσχει Codd. Pariss. Mon. ABCE. Rehd. Meerm., item Ed. Ald. ἴχει Cod. Mon. D. c. editis Pariss.

6. Ita Codd. Pariss. omnes, Mon. ABCE. Rehd. et Meerm., quibus accedit Ald., pro ἴσχομεν, quod c. Edd. Pariss. habet Mon. D.

7. ψόφον Ald. Mox ἴσχομεν recte Codd. Pariss. Mon. ABCE. Rehd. Meerm. c. Ed. Ald. ἴσχομεν Mon. D. ἔχομεν editi Pariss.

τάτην ἀντίληψιν ἴσχομεν, ἀνενεργήτων ὄντων τῶν ὀργανικῶν μορίων τοῦ σώματος. Καὶ μή ποτε ἱερώτερον τοῦτο γένος[8]) αἰσθήσεων. Κατ' αὐτό γέ τοι[9]) καὶ θεοῖς τὰ πολλὰ συγγινόμεθα καὶ νουτεθοῦσι καὶ χρῶσι καὶ τἄλλα προμηθουμένοις. Ὥστε εἰ μέν τῳ γέγονε θησαυρὸς ὕπνου δῶρον, οὐκ ἐν θαυμαστοῖς ἄγω· D
οὐδ' εἴ τις καταδαρθὼν ἄμουσος, ἔπειτα ἐντυχὼν ὄναρ ταῖς Μούσαις, καὶ τὰ μὲν εἰπὼν, τὰ δὲ ἀκούσας[10]), ποιητής ἐστι δεξιὸς[11]), ὥσπερ ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος ἤνεγκεν, οὐδὲ τοῦτο τῶν λίαν ἐστὶ παραδόξων. Ἐῶ δ' ἔγωγε καὶ ἐπιβουλὰς καταμηνυθείσας[12]), καὶ ὅσοις ὕπνος ἰατρὸς ἐξάντη[13]) τὴν νόσον ἐποίησεν. Ἀλλ' ὅταν εἰς τὰς τελεωτάτας τῶν ὄντων[14]) ἐποψίας ὁδὸν ἀνοίξῃ τῇ ψυχῇ τῇ μὴ ὀρεχθείσῃ ποτὲ, μηδὲ εἰς νοῦν βαλομένῃ[15]) τὴν ἄνοδον, τοῦτο ἂν εἴη τὸ ἐν τοῖς οὖσι κορυφαιότα- 135
τον[16]), φύσεως ὑπερκῦψαι καὶ συνάψαι τῷ νοητῷ τὸν A
ἐς τοσοῦτο πεπλανημένον, ὡς μὴ ὅθεν ἦλθεν εἰδέναι.

8. τοῦτο τὸ γένος Rehd. Deinceps αἰσθήσεων c. Ed. Ald. praebuerunt Codd. omnes pro αἰσθήσεως, quod est in Edd. Pariss.

9. καί τοι (γε superscr.) (καί a r. m. delet.) Mon. E. Tum συγγινόμενος id. Seq. καί abest a Petav. 1. 2. Deinde τ' ἄλλα c. Ed. Ald. Codd. Mon. E. et Rehd. τἄλλα γε Meerm. Part. γε s. m. adiecit in Mon. B. Tum προθυμουμένοις scribit Par. F. et in seqq. γέγονεν Par. A.

10. ἀκοῦσθαι (superscr. ἀκούσας) Rehd.

11. Velut *Hesiodus.* (vid. Theogon. v. 22. sq. *Asclepiad.* in Brunck. Analectt. T. I. p. 218. Epigr. XXXIV.) *Ennius* (vid. *Theod. Schmid.* ad Horat. Ep. II. 1, 52.).

12. Conf. cap. XVIII. fin. et Ep. 54.

13. Vid. ad Calv. Enc. p. 209. not. 6.

14. τῶν νοητῶν Meerm. γρ. τῶν νοητῶν Par. C. et mg. Mon. ABE., item inter vers. Mon. C. Rehd.

15. βαλλομένῃ Mon. CE. Rehd. βαλομένην Ed. Ald.

16. Ita c. Edd. Ald. et Morell. Codd. omnes excepto Mon. D., qui, ut Edd. Turn. et Petav. 1. 2., exhibet κρυφαιότατον. Conf. Serm. ad Paeon. p. 310. D. et *Lobeck.* ad Phrynich. p. 69. sq. Nec aliter legit *Ficinus.* Deinde ὑπερκῦψαι pro vulg. ὑπερκύψαι receptum ex uno Mon. E. Mox ἐς τοσοῦτον c. Ed. Ald. exhibent Mon. BE. Rehd. Meerm.

6.

Εἰ δέ τις μέγα μὲν οἴεται τὴν ἀναγωγὴν[1]), φαντασίᾳ δὲ ἀπιστεῖ, μή τοι καὶ κατ' αὐτήν ποτε ποριςθῆναι τὴν εὐδαίμονα συναφήν, ἀκουσάτω τῶν ἱερῶν λογίων, ἃ λέγει περὶ διαφόρων ὁδῶν. Μετὰ δὴ[2]) τὸν ὅλον κατάλογον τῶν οἴκοθεν εἰς ἀναγωγὴν ἀφορμῶν, καθ' ὃν ἔξεστι τὸ ἔνδοθεν σπέρμα αὐξῆσαι·

Τοῖς δὲ (φησὶ) διδακτὸν ἔδωκε[3]) φάους γνώρισμα B
λαβέσθαι·

Τοὺς δὲ καὶ ὑπνώοντας[4]) ἑῆς ἐνεκάρπισεν ἀλκῆς.

Ὁρᾷς[5]), ἀντιδιέστειλεν εὐμοιρίαν μαθήσεων· ὁ μὲν ὕπαρ, φησίν, ὁ δὲ ὄναρ διδάσκεται. Ἀλλ' ὕπαρ μὲν ἄνθρωπός ἐστιν ὁ διδάσκων· τὸν ὑπνώοντά[6]) δὲ θεὸς ἑῆς ἐνε-

CAP. VI. 1. Ita pro ἀγωγὴν Par. D. et Rehd., et mox τι pro τοι posterior liber. Verba τοι καὶ κατ' a s. m. in ras. habet Mon. B. Part. καὶ abest a Mon. C. Dein pro κατ' αὐτὴν scribitur ταύτην in Par. ACE. et Mon. E. Paullo post λόγων pro λογίων (ita Mon. BC. e corr. s. m.) Par. B. Mon. E. Rehd. Tum λέγουσι (ει a s. m. superscr.) posterior liber, λέγουσι Par. B. Voc. ὁδῶν enatum ex εἰδῶν in Rehd.

2. δὴ bis scriptum in Mon. D. Mox εἰς ἀγωγὴν Mon. C.

3. ἔθηκε (superscr. ἔδωκε) Rehd.

4. ὑπνώωντας Mon. C. ὑπνόωντας (ο superscr.) Mon. AD. Rehd., item Ald. Tum ἑῆς Mon. CE. et Rehd. Desiderantur haec in nostris Oraculorum editionibus. Unde bene observavit *Obsopoeus* Sibyllin. Oracc. ed. Gall. p. 121.: „E Synesii libro περὶ ἐνυπνίων patet vix reliquias e sacris illis oraculis ad nos pervenisse, easdemque adeo mutilas et confusas', ut centonem merito dicere possis e veterum scriptis consutum. Quae enim ille carmina refert, partim multum dissimilia sunt, partim in hisce non reperiuntur." Ceterum vid. *Io. Carol. Thilo* Commentat. de caelo empyreo. Part. I. p. 24. Corrupte ἐνεγάφπισεν ἀλκῆς Ed. Ald.

5. Verba ὁρᾷς — — ἐνεκάρπισεν ἀλκῆς, utpote in contextu omissa, in mg. a s. m. habet Rehd. Post ὁρᾷς interrogandi signo distinguitur in Par. ABCEF. Mon. ABCE. et Meerm., ut in sec. Ed. Petav. Sed vid. *Heindorf.* ad Plat. Protag. p. 556. *Ast.* ad eundem dialogum p. 138. et in Lex. Plat. v. ὁρῶ. Tum εὐμοιρίας Par. B. γρ. τὰς εὐμοιρίας mg. Mon. E. Deinde μαθήσεων (ως superscr.) Mon. A. et Rehd. μαθήσεως (ν superscr.) Mon. D. μαθήσεως Ald.

6. ὑπνόωντα Mon. AD. Rehd. et Ed. Ald.; item e corr. Mon. C. Mox pro ἧς, quod c. editis

κάρπισεν ἀλκῆς, ὡς ταὐτὸν εἶναι τὸ μανθάνειν τε καὶ τυγχάνειν· τὸ γὰρ ἐγκαρπίσαι καὶ πλέον ἐςὶ τοῦ διδάξαι[7]). Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἡμῖν[8]) παρειλήφθω παραςατικὸν τῆς ἀξίας τῆς κατὰ τὴν ἐν φαντασίᾳ ζωὴν[9]) πρὸς τοὺς ἀπογινώσκοντας αὐτῆς καὶ τὰ ἐλάττω, ὡς οὐδὲν θαῦμα οὕτω γινώσκειν ὑπὸ περιττῆς σοφίας προςετηκότας τοῖς ὑπὸ τῶν λογίων[10]) ἀποκηρύκτοις. Φησὶ[11]) γάρ· C

Οὐ θυσιῶν σπλάγχνων τ' ὄθομαι[12])· τάδ' ἀθύρματα πάντα,

καὶ φεύγειν αὐτὰ παρακελεύεται[13]). Οἱ δὲ, ἅτε ὄντες ὑπὲρ τὸ πλῆθος, τεχνὰς μὲν ἐπὶ τὸ ἐσόμενον ἄλλος ἄλλας[14]) ἀπολαβόντες, ἀξιοῦσιν ἐργάζεσθαι· ὀνείρων δὲ ὑπερορῶσιν, ὡς προὔπτου πράγματος, οὐ μέτεσιν ὁμοτίμως ἀμαθεῖ τε καὶ σοφῷ. Τί οὖν, εἰ ταύτῃ σοφὸς[15]), ὅτι τοῦ κοινοῦ πλέον τυγχάνει. Τοι γάρ τοι D

Pariss. exhibet Mon. D., e Codd. Par. BDF. Mon. A. et Ed. Ald. recepi ἐῆς, cuius loco in rell. Pariss. Monacc. Rehd. et Meerm. scribitur ἐῆς. Tum ἀνεκάρπισεν Mon. E. ἐνεκάρπησιν Rehd. et Petav. 1. ἐγεκάρπιζεν Ald. Proxime τῷ μὴ ταυτὸν γρ. ὡς μὴ ταυτὸν ὥστ' αὐτὸν Rehd. ὡς ταυτὸν Mon. C. ὡς ταυτὸν Mon. ACDE. c. Meerm. Et ita corr ex ὥστ' αὐτὸν in Mon. B. γρ. ὡς μὴ ταὐτὸν mg. Mon. A. Deinde τῷ μανθάνειν Par. B.

διδάξαι
7. δοξάσαι (e corr. s. m.) Rehd.

8. ἡμῖν, quod vulg. abest, recepi ex Codd. Pariss. Mon. ABCE. Rehd. et Meerm., quibus accedit Ed. Ald.

9. ζωὴν e corr. Par. D. ζωὴν (superscr. γρ. ζωῆς) Rehd. ζωῆς (γρ. ζωὴν in Mon. A. ad mg. adiecto, in Mon. autem CD. inter vers. notato) c. Ed Ald. Codd Par. ABCEF. et Monacc. omnes.

10. λογίων ex em. habet Mon. B. λόγων Mon. E.

11. φασὶ Rehd.

12. τέτομαι Meerm. τε τομαὶ Par. ABCD. et Mon. D., item *Psell.* ap. Gallaeum. p. 94. et Ald Ed. τὶ τομαὶ rell. Mss. Dein τὰ δ' Par. BCD. c. Rehd. ταδ' Mon. D. Conf. *Lobeck.* Aglaoph. T. II. p. 1007. Mox αὐτῷ pro αὐτὰ Par. B.

13. παρακελεύονται Rehd.

14. ἄλλοι pro ἄλλος Par. B. et ἄλλοις pro ἄλλας Mon. E. Proxime ὀνείρους (ων ab al. m, superscripto) Mon. C. ὀνείρους Par. B. Mon. E., item primo, ut videtur, Mon. B. ὀνείρου Rehd. Tum προύπτου Monacc. omnes et Meerm. una cum editis Ald. Morell. Turn. atque Petav. 1.

15. καὶ ταύτῃ Par. B. Ante

καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ, καὶ τούτων γε μᾶλλον[16]) τὰ μέ-
γιςα κοινότατα πρόκεινται· ἡλίου γὰρ οὔτε θεσπεσι-
ώτερον ἐν τοῖς ὁρωμένοις οὐδὲν, οὔτε δημοσιώτερον.
Εἰ δὲ τὸ αὐτοπτῆσαι θεὸν χρῆμα εὔδαιμον, τὸ διὰ
φαντασίας[17]) ἑλεῖν πρεσβυτέρας αὐτοψίας ἐςίν. Αἴσθη-
σις γὰρ αἰσθήσεων αὕτη, ὅτι τὸ φανταςικὸν πνεῦμα
κοινότατόν ἐςιν αἰσθητήριον καὶ σῶμα πρῶτον ψυχῆς.
Ἀλλὰ τὸ μὲν ἐνδομυχεῖ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχει τοῦ ζώου, 136 A
καθάπερ ἐξ ἀκροπόλεως[18])· περὶ γὰρ αὐτὸ πᾶσαν τὴν
τῆς κεφαλῆς πραγματείαν ἡ φύσις ᾠκοδομήσατο. Ἀκοὴ
δὲ καὶ ὄψις οὐκ εἰσὶν αἰσθήσεις, ἀλλ' αἰσθήσεως ὄργα-
να τῆς κοινῆς ὑπηρέτιδες[19]), οἷον πυλωροὶ τοῦ ζώου,
διαγγέλλουσαι τῇ δεσποίνῃ τὰ θύραθεν αἰσθητὰ, ὑφ' ὧν
θυροκοπεῖται τὰ ἔξωθεν αἰσθητήρια. Καὶ ἡ μὲν ἅπα-
σι[20]) τοῖς μέρεσιν αὐτῆς αἴσθησίς ἐςιν ἐντελής· ὅλῳ τε
γὰρ[21]) ἀκούει τῷ πνεύματι καὶ ὅλῳ βλέπει, καὶ τὰ
λοιπὰ πάντα δύναται· διανέμει δὲ τὰς δυνάμεις, ἄλλην B
κατ' ἄλλο, καὶ προὔκυψαν[22]) ἐκ τοῦ ζώου χωρὶς ἑκά-
ςῃ, καί εἰσιν οἷον εὐθεῖαί τινες[23]) ἐκ κέντρου ῥυεῖσαι

σοφὸς in Rehd. expunctum καὶ, quod agnoscunt Par. ABC. Dein τυγχάνοι Mon. B. et Meerm.

16. μάλιςα Rehd. Statim κοινότατος Mon. E. Deinceps pro vulg. πρόκειται iubentibus Mss. omnibus et Ed. Ald. dedi πρόκεινται. De quo usu apud recentioris aetatis scriptores haud insolito vid. ad Calv. Enc. p. 214. not. 30.

17. διὰ φαντασίαν Petav. 1. 2. Tum εὐαυτοψίας (sic) Mon. E.

18. Vid. ad Calv. Enc. p. 209. not. 12. Verba seqq. περὶ γὰρ αὐτὸ a s. m. habet Mon. B. παρὰ γὰρ αὐτῷ, altera lectione ad mg. adiecta, Mon. E. Mox ᾠκονομήσατο Par. D.

19. Partic. καὶ, quam *Toupius* Emendatt. in Suid. T. III. p. 94. h. l. citans post κοινῆς inseruit probante etiam *Schaefero* in Aristoph. Plut. ed. Hemsterhus. Lips. iterat. p. 521., nec ullus librorum manu scriptorum, quorum lectiones varr. penes me sunt, neque editorum confirmat. Pro ὑπηρετίδες, quod primo habebat Rehd., sec. m. in eodem libro recte emendavit ὑπηρέτιδες. Vid. *Schaefer.* l. c. Tum πυλωροῦ Par. B. Infra θυροσκοπεῖται Cod. Par. F. et Ed. Ald.

20. ἅπασα Rehd. Dein αυτῆς neglecto spiritu Mon. D. αὐτῆς Codd. rell. c. Ed. Ald.

21. Abest γὰρ a Mon. BB. et Meerm.

22. προύκυψαν Mon. BB. et Ed. Ald.

23. καὶ οἷόν εἰσιν εὐθεῖαί τινες

καὶ εἰς τὸ κέντρον συννεύουσαι, μία[24]) μὲν πᾶσαι κατὰ τὴν κοινὴν ῥίζαν, πολλαὶ δὲ κατὰ τὴν πρόοδον[25]). Ζωωδεστάτη[26]) μὲν οὖν ἡ διὰ τῶν προβεβλημένων ὀργάνων αἴσθησις, οὐδὲ αἴσθησις οὖσα[27]), πρὶν ἐπὶ τὴν πρώτην φθάσῃ· ἡ θειοτέρα δὲ καὶ ψυχῇ[28]) προσεχὴς ἡ ἄμεσος αἴσθησις.

7.

Εἰ δὲ τὰς σωματικὰς αἰσθήσεις διὰ τὸ γινώσκειν τιμῶντες, ὅτι μάλιστα ἴσμεν ἃ τεθεάμεθα[1]), φαντασίαν ἀποσκορακίζοιμεν, ὡς ἀπιστοτέραν αἰσθήσεως, ἐοίκαμεν ἐπιλαθομένοις, ὅτι μηδὲ ὀφθαλμὸς ἅπαντα ἀληθῆ δεί- C
κνυσιν· ἀλλ' ὁ μὲν[2]) οὐδὲ δείκνυσιν· ὁ δὲ ψεύδεται, καὶ παρὰ τὴν φύσιν[3]) τῶν ὁρωμένων, καὶ δι' ὧν ὁρᾶται· ταῖς γὰρ ἀποστάσεσιν ἐλάττω καὶ μείζω ταῦτα· καὶ τὰ καθ' ὕδατος μείζω, ἡ δὲ κώπη κεκλασμένη προσπίπτει· καὶ παρὰ τὴν ἀδυναμίαν[4]) τὴν αὐτοῦ αὐτὸ τὸ ὄμμα· λημῶν γὰρ συγκεχυμένα καὶ ἀδιάκριτα δείκνυσι. Καὶ ὅστις οὖν τὸ φανταστικὸν πνεῦμα νοσεῖ, μὴ ἀπαιτείτω σαφῆ, μηδὲ εὐκρινῆ[5]) τὰ θεάματα· ἥτις D

Edd. Pariss., item Codd. Mon. DE. Meliorem verborum ordinem praebuerunt Codd. rell. omnes una cum Ed. Ald., neque aliter legerunt *Ficinus* et *Pichonius*.

24. μεία Petav. 2. Dein παῦσαι pro πᾶσαι Mon. D.

25. Ita Codd. c. Ed. Ald. omnes excepto Mon. D., a quo, ut ab editis Pariss., articulus abest.

26. ζωωδεστάτη (superscr. ο) Mon. C. ζωοδ. Mon. B. et Rehd.; item primo Mon. B.

27. οἶσα Mon. E. Proxime φθάσαι Par. ACDE. Mon. BCE. Meerm. φθάσει Mon. A. c. Ald. Ed.; et ita e φθάσῃ correctum videtur in Rehd.

28. ψυχὴ (sic) Mon. E. Mox ἢ ἄμεσος Ald.

Cap. VII. 1. ἅτε θεάμεθα Ald.

2. ὁ δὲ pro ἀλλ' ὁ μὲν Par. B. δείκνυσι statim Mon. D.

3. περὶ τὴν φύσιν Mon. E. Proxime καὶ abest a Par. B.

4. περὶ (superscr. α) (sic) τὴν ἀδυν. Rehd. Mox deest artic. in Par. B. αὐτοῦ vulg. Sed αὑτοῦ recte scribunt Par. C. et Mon. B. Inverso ordine αὐτὸ αὑτοῦ Par. AB. Excidit αὐτὸ in Ald. Paullo post δείκνυσιν Rehd. Notatur in mg. Par. C. ψεύδεται κατὰ κοινοῦ.

5. εὐκρινῆ (superscr. γρ. εἰλικρινῆ) Mon. C. εἰλικρινῆ Par. B. γρ. εἰλικρινῆ mg. Par. AD. γρ. εἰλικρινῆ Mon. A. in ora. Infra ἐπανίει et in mg. ἐπάνεισι Par. A.

δὲ αὐτοῦ νόσος, καὶ οἷς λημᾷ καὶ παχύνεται, καὶ οἷς καθαίρεται καὶ ἀπειλικρινεῖται καὶ εἰς τὴν φύσιν ἐπάνεισι, τῆς ἀποῤῥήτου[6]) φιλοσοφίας πυνθάνου, ὑφ' ἧς καὶ καθαιρόμενον διὰ τελετῶν, ἔνθεον γίνεται. Αἵ τε εἰσκρίσεις, πρὶν τὸν θεὸν[7]) ἐπεισαγαγεῖν τὸ φανταστικὸν, ἐκθέουσι. Καὶ ὅστις αὐτὸ διὰ τοῦ κατὰ φύσιν βίου τηρεῖ καθαρὸν, ἑτοίμῳ[8]) χρῆται, ὡς ταύτῃ πάλιν εἶναι κοινότατον· ἐπαΐει[9]) γὰρ τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ψυχικῆς διαθέσεως, καὶ οὐκ ἀσυμπαθές ἐστι καθ' αὐτὸ, καθάπερ τὸ ὀστρεῶδες περίβλημα. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ καὶ 137 A
ἀντίθεσιν ἔχει πρὸς τὰς ἀμείνους τῆς ψυχῆς διαθέσεις. Ἀλλά τοι τὸ πρῶτον αὐτῆς καὶ ἴδιον[10]) ὄχημα ἀγαθυνομένης μὲν λεπτύνεται καὶ ἀπαιθεροῦται· κακυνομένης[11]) δὲ παχύνεται καὶ γαιοῦται. Ὅλως γὰρ τοῦτο μεταίχμιόν[12]) ἐστιν ἀλογίας καὶ λόγου, καὶ ἀσωμάτου

6. ἀπροσρήτου, a corr. autem manu in mg. ἀποῤῥήτου Rehd. Mox διατελῶν primo id.

7. θεὸν a s. m. per ras. habet Mon. B. Deinde ἐκθεοῦσι Par. B.

8. ἑτοίμως Par. D.

9. ἐπανίει Par. BCE. γρ. ἐπανίει supra lin. notatum in Mon. C. γρ. ἐπάνεισι in mg. Mon. E. Statim τοῦτο τῆς om. Par. A., item καὶ Meerm. Dein καθ' αὐτὸ recepi ex Par. ABCE. Mon. BE. Meerm. Rehd., in quorum novissimo superscriptum est γρ. πρὸς αὐτὸ, ut vulg. legitur. πρὸς αὐτὸ inter vers. habet Par. A.; in contextu autem Mon. A. Subiectum tamen in hoc libro γρ. καθ' αὐτό. Huic lectioni mihi probatae patrocinatur etiam Nicephori interpretatio, cuius verba haec sunt: καὶ οὐ καθ' ἑαυτὸ μένει ἰδιότροπον φύσιν ἔχον, neque discrepat *Pichonius*, vertens: nec affectibus spoliatur *per se*. Verba seqq. respiciunt *Platonis* illud in Phaedr. p. 250. C.: — καθαροὶ ὄντες καὶ ἀσήμαντοι τούτου, ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν, ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι, ubi vid. *Ast.* Annot. T. X. p. 443. Similiter Noster infra p. 140. D. τὸ γήϊνον ἀμφιέσασθαι κέλυφος.

10. τὸ ἴδιον Mon. C. Statim σχῆμα mendose Par. A. De vocabulo Platonico ὄχημα, quo corpus significatur, vid. *Plat.* Tim. p. 41. E. 44. E. 69. C. coll. *Ast.* ad Phaedr. T. c. p. 389. et Nostro infr. p. 137. B.

11. καὶ κυνομένης (sic) Ald. Tum γαιοῦται e γεοῦται (ita Par. BD. et Ald.) correctum est in Meerm. γειοῦται scribit Par. A.

12. μετίγχμιον Mon. E. et primo, ut videtur, Rehd., quippe qui αι correctoris manui debeat. Ceterum de voc. μεταίχμιον adisis *Lobeck.* ad Phrynich. p. 195. Mox verba καὶ σώματος s. m. inter lin. supplevit in Rehd. Dein

καὶ σώματος, καὶ κοινὸς ὅρος ἀμφοῖν, καὶ διὰ τούτου τὰ θεῖα τοῖς ἐσχάτοις συγγίνεται. Ταύτῃ [13]) καὶ χαλεπόν ἐςιν αἱρεθῆναι διὰ φιλοσοφίας τὴν φύσιν αὐτοῦ.

8.

Ἐρανίζεται γάρ τι προσῆκον, ὡς ἐκ γειτόνων, ἀφ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων, καὶ φαντάζεται μιᾷ φύσει B τὰ τοσοῦτον ἀπῳκισμένα [1]). Τό γέ τοι πλάτος τῆς φανταστικῆς οὐσίας ἐξέχεεν ἡ φύσις εἰς πολλὰς μοίρας τῶν ὄντων. Καταβαίνει γέ τοι [2]) μέχρι ζώων, οἷς οὐκέτι [3]) πάρεσι νοῦς, οὐδὲ ἔςιν ὄχημα τότε θειοτέρας ψυχῆς, ἀλλ' αὐτὴ ταῖς ὑποκειμέναις δυνάμεσιν ἐποχεῖται, αὐτὴ λόγος οὖσα τοῦ ζώου, καὶ πολλὰ κατ' αὐτὴν φρονεῖ τε καὶ πράττει δεόντως. Καθαίρεταί γέ τοι [4]) καὶ ἐν ἀλόγοις, ὡς εἰςφρεῖσθαί τε κρεῖττον· γένη τε ὅλα δαιμόνων οὐσίωται τῇ τοιαύτῃ ζωῇ· ἐκεῖνα μὲν γὰρ καθ' ὅλον [5]) αὐτῶν τὸ εἶναι, εἰδωλικά τε ὄντα καὶ τοῖς γινομένοις C ἐμφανταζόμενα· ἀνθρώπῳ δὲ τὰ πολλὰ καθ' αὐτὴν [6])

γρ. καὶ δι' αὐτοῦ Par. A. in mg., διὰ τῦτο Mon. D. Proxime συγγίνονται (ι a s. m. superscr.) Rehd.

13. Ταύτῃ om. Ald.

Cap. VIII. 1. φύσει τοσοῦτον ἀπῳκισμένῃ Par. A. In seqq. ἐξεχίαν Mon. D.

2. μέν (sic et Mon. B. loc. ras.) τοι Par. B. Mon. E. Meerm. et γέ inter vers. Par. C. μέν τοι (γέ a s. m. superscr.) Rehd.

3. Ita c. Rehd. et Meerm. dant Monacc. omnes excepto D., in quo, ut in editis, est οὐκ ἔτι. Silent rell. οὐ Ald. Dein pro οὐδέ ἔςιν recte οὐδὲ ἔςιν Mon. ABCD. et Rehd. Statim τόγε (τε a s. m. superscr.) Rehd. τό τε Ald. Turn. et Petav. 1. Verbum ἐποχεῖσθαι pluribus illustrat *Creuzerus* ad Plotin. de pulcrit. p. 240. seq. et ad eiusdem Opp. p. 95, a. Conf. *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 471. et Nostri Dion. p. 42. C. Dein φωνεῖται pro φρονεῖ τε Mon. E.

4. δέ τοι id. Mon. δέ τις (superscr. a s. m. γρ. γέ τοι) Rehd. In seqq. οὐσίωται (superaddito οὐσιοῦται) Par. A.

5. καθ' ὅλων id. liber Par. Rehd. et primo, ut videtur, Mon. B. Statim pro vulg. αὐτῶν correxi αὑτῶν. Deinde superscriptum legitur κατὰ τὴν οὐσίαν in Par. E. Infra γιγνομένοις Rehd. Tum ἐφανταζόμενα (κ a s. m., ut videtur, suprapositο) Mon. D. De verbo ἐμφαντάζεσθαι vid. *Creuzer.* ad Plot. p. 73, a.

6. Fort. κατ' αὐτήν, idque expresserunt *Cornarius* et *Pichonius*,

καὶ μόνην, ἢ μεθ' ἑτέρου[7]) πλείονα. Τὰς γὰρ νοήσεις οὐκ ἀφαντάστους ποιούμεθα, πλὴν εἰ δή τις ἐν ἀκαρεῖ ποτὲ ἐπαφὴν ἔσχεν εἴδους ἀΰλου, τὸ δὲ ὑπερκῦψαι[8]) φαντασίαν χαλεπὸν οὐχ ἧττον, ἢ εὔδαιμον· νοῦς γάρ, φησί[9]), καὶ φρόνησις ἀγαπητὸν ὅτῳ καὶ εἰς γῆρας ἀφίκοιντο, τὴν ἀφάνταστον λέγων. Ὡς ἥ γε προβεβλημένη ζωὴ φαντασίας ἐστίν, ἢ νοῦ φαντασίᾳ χρωμένου.

9.

Τό γέ τοι πνεῦμα τοῦτο τὸ ψυχικόν, ὃ καὶ πνευ- D
ματικὴν ψυχὴν προσηγόρευσαν οἱ εὐδαίμονες, καὶ θεὸς καὶ δαίμων παντοδαπὸς καὶ εἴδωλον[1]) γίνεται, καὶ τὰς ποινὰς ἐν τούτῳ τίνει ψυχή· χρησμοί τε γὰρ ὁμοφωνοῦσι περὶ αὐτοῦ, ταῖς ὄναρ φαντασίαις τὴν ἐκεῖ διεξαγωγὴν τῆς ψυχῆς προσεικάζοντες, καὶ [ἡ][2]) φιλοσοφία

vertentes *per ipsam*. Quod sequitur *καὶ* a s. m. habet Mon. B Pro *καὶ* legitur *ἢ* in Par. AD. et Mon. CE.; item in Rehd., in quo *καὶ* superscriptum est.

ου
7. *μεθ' ἑτέρας* ab una manu et superaddita glossa *ἤγουν δυνάμεως* habet Mon. C. *μεθ' ἑτέρας* primo scriptum videtur fuisse in Mon. B.; nam ου vocis *ἑτέρου* a corr. m. profectum; margini autem, ut in Par. C. et Meerm., adiectum *τοῦ νοῦ δηλονότι*. Vulgatam lectionem in contextu quidem servavit Mon. A.; in ora autem exhibet *γρ. μεθ' ἑτέρας· ἤγουν δυνάμεως*. Rehd.
ου
dat *μεθ' ἑτέρας* (ου minutulis litteris a s. m. superscripto, neque eo secius inter versus positum *γρ. μεθ' ἑτέρου*, et, quod alteram lectionem attinet, gl. *δυνάμεως* rubro colore adpicta est. In mg. idem liber a s. m. habet *γρ. μεθ' ἑτέρου, ἤγουν μετὰ νοῦ καὶ διανοίας*. Et *ἤγουν μετὰ νοὸς καὶ διανοίας* inter lin. Par. E.

8. Ita primo recte Mon. E. Postea vero ῦ corruptum est in ύ. In *ὑπερκύψαι* item conspirant rell. libri tam scripti, quam editi.

9 Intell. *Πλάτων*, quod nomen Par. C. in mg. habet. Nam verbum *φησί* saepe ita usurpari solet, ut nomen auctoris, cuius verba laudantur, non addatur. Vid. *Boissonad.* ad Marin. vit. Procli p. 142. et ad Eunap. p. 417. seq. *Creuzer.* ad Plotin. p. 3, a. et 272, a. Cf. supra p. 131. C. Locus Platonicus, quem respexit Noster, est in Phileb. p. 59. D. Ceterum pro *ἀφίκοιτο*, quod exstat in editis Pariss., rescripsi *ἀφίκοιντο* ex Codd. omnibus et Ed. Ald.

Cap. IX. 1. *κατ' εἴδωλον* Par. A. Mox *τίνει* enatum e *τείνει* (ita Par. A.) in Mon. C. et Rehd.

2. Articulum, quem Mon. AC. et Rehd. inter vers. supplent,

συντίθεται παρασκευὰς εἶναι δευτέρων βίων τοὺς πρώτους[3]), τῆς τε ἀρίστης ἕξεως ἐν ψυχαῖς ἐλαφρίζοντος αὐτὸ καὶ ἐναπομοργνυμένης[4]) κηλῖδα τῆς χείρονος. Ὁλ- 138 A
καῖς οὖν φυσικαῖς ἢ μετέωρον αἴρεται διὰ θερμότητα καὶ ξηρότητα. Καὶ τοῦτο ἄρα ἡ ψυχῆς πτέρωσις[5])· τό τε αὐγὴ[6]) ξηρὴ ψυχὴ σοφὴ πρὸς οὐδὲν ἄλλο τῷ Ἡρακλείτῳ τεῖνον εὑρίσκομεν· ἢ παχὺ καὶ ὑγρὸν γινόμενον τοῖς χηραμοῖς τῆς γῆς[7]) ἐνδύεται ῥοπῇ φυσικῇ, φωλεῦον καὶ ὠθούμενον εἰς τὴν κατάγαιον[8]) χώραν· τόπος γὰρ οὗτος οἰκειότατος ὑγροῖς πνεύμασι. Κἀκεῖ μὲν κακοδαίμων τε καὶ ποιναῖος ὁ βίος· ἔξεστι δὲ χρόνῳ καὶ πόνῳ[9]) καὶ βίοις ἄλλοις καθηραμένην ἀναδῦναι· γενομένη γὰρ ἀμφίβιον δίαυλον θεῖ καὶ παρὰ μέ-

rectius omittunt Par. ABCDE. Mon. BE. et Meerm. Quare eum seclusi. Respiciunt haec *Plat.* Phaedon. p. 67. B.

3. πρώτης Par. CE. Part. τε c. Ed. Ald. praebuerunt Codd. omnes, excepto Mon. D., a quo, ut ab editis Pariss., abest; legitur etiam in mg. Ed. Morell. De h. l. videsis *Plotin.* Ennead. IV. 3, 32. p. 396. C. coll. *Creuz.* Vol. III. p. 222.

4. ἐναπομοργνυμένης] ἢ ὡς ἐκμασσομένης mg. Par. B. De verbo Platonico ἐναπομόργνυσθαι, quo utitur Noster etiam infr. p. 154. A., exposuit *Ruhnkenius* ad Tim. p. 113. Dein κηλίδος Mon. B. et mutile χεῖρον Ald.

5. Vid. *Plat.* Phaedr. p. 246. D.

6. αὕτη Mon. E. Ita primo etiam Mon. B.; e corr. autem sec. m. αὐ τὸ, quod item legitur in Par. AC., quorum hic primo exhibebat αὐτὸ, et in Meerm. Rell. Mon. EF. et Rehd. cum editis dant αὐ. Unde *P. Manutius* in Adagg. p. 1297. ed. Florent. verissime coniecit αὐγή, quam coniecturam egregie confirmat Par. B. Verterat iam *Ficinus: et apud Heraclitum significat idem splendor siccus, anima sapiens.* Vid. *Schleiermacher.* Herakleitos, der dunkele, von Ephesos, in libro, qui inscribitur Museum der Alterthumswissenschaft von *F. A. Wolf* und *Ph. Buttmann.* T. I. p. 511. seqq. αὐτὴ male scribit Par. D. αὔη a corr. m. habet Par. F. Dein ξηρὴ enatum e ξηρὰ in Mon. E. Pro σοφὴ margini Morell. additum est ἀλλ. σοφωτάτη.

7. Verba τῆς γῆς et quae mox sequuntur ῥοπῇ φυσικῇ, φωλεῦον, utpote in textu neglecta, Cod. Rehd a s. m. inter vers. habet. Ceterum haec mere Platonica sunt. Vid. Phaedon. p. 81. C.

8. De hac vocis κατάγαιον forma adisis *Lobeck.* ad Phrynich. Epit. p. 297. Mox οἰκειότητος Mon. E. Dein πνεύμασιν id.

9 Ita Pariss. omnes, Mon. ABCE. Rehd. et Meerm., quibuscum facit etiam Ald. et Fi-

ρος[10]) ὁμιλεῖ τοῖς χείροσι καὶ τοῖς κρείττοσιν, ἣν δα- B
νείζεται μὲν ἀπὸ τῶν σφαιρῶν ἡ πρώτη ψυχὴ κατιοῦσα, κἀκείνης[11]) ὥσπερ σκάφους ἐπιβᾶσα, τῷ σωματικῷ κόσμῳ συγγίνεται· ἀγῶνα δὲ ἀγωνίζεται τοῦτον[12]) ἢ συναναγαγεῖν, ἢ μή τοι συγκαταμεῖναι· μόλις[13]) μὲν γάρ, ἀλλὰ γένοιτ' ἂν ἀφεῖναι μὴ συνεπόμενον· οὐ γὰρ θέμις[14]) ἀπιστεῖν ἐγνωσμένων τῶν τελετῶν· αἰσχρὰ δ'[15]) ἂν ἐπάνοδος γένοιτο μὴ ἀποδιδούσαις τὸ ἀλλότριον, ἀλλὰ περὶ γῆν ἀπολιπούσαις[16]), ὅπερ ἄνωθεν ἠρανίσαντο. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνί καὶ δευτέρῳ δῶρον ἂν γέ- C
νοιτο τελετῆς καὶ θεοῦ, φύσιν δὲ ἔχει τὴν ἅπαξ ἐγκεκεντρισμένην[17]) εἰς αὐτὸ ψυχὴν ἢ ὁμορροθεῖν, ἢ ἕλκειν[18]), ἢ ἕλκεσθαι· πάντως γε[19]) μέντοι συνεῖναι μέ-

cini interpretatio (eundem verborum ordinem e corr. habet Mon. D.) pro πόνῳ καὶ χρόνῳ, quod legitur in editis P riss. Deinde ἄλλοις abest a Par. ACE. Mendose ἀναδύναι Mon. AD.

10. παραμέρος iid. libri. De re conf. *Plat.* Civit. p. 617. D. seqq.

11. κακείναις Par. B. Imitatur nimir. *Plat.* Tim. p. 41. E. et 69. C.

12. Respexit *Plat.* Phaedr. p. 247. B., ubi haec sunt: ἔνθα δὴ πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῇ πρόκειται. Cf. Noster infra p. 140. A. — συναναγαγεῖν] Ita Mon. A. et (e corr.) Mon. BC.; item Par. CE. Rell. c. editis συναγαγεῖν, quod in Rehd. e συναγαγὼν enatum videtur. Dein μή τι (οι superscr.) Rehd.

13. μόγις Mon. A. Post ἂν deletum οὐκ in Rehd. Mox pro ἀφεῖναι Meerm. scribit ἀναφανῆναι, quod Mon. B. et Par. C. in mg. habent; Mon. autem A. c. Ald. et mg. Morell. dant καταβῆναι.

ἀλλ' οὐ

14. οὐ γὰρ θέμις Par. A. Additur ἐστιν in Mon. BCE. et Meerm. Statim ἀγνωσμένων Ald. Vocis τελεταί usum Platonicum illustrat *Astius* ad Plat. Phaedr. p. 373.

15. δ' superscr. in Rehd.

16. ἀπολειπούσαις Par. ABF. Rehd. Meerm. Mox ἠρανίσατο (ν superscr.) e corr. s. m. Mon B.

17. ἐγκεντρισμένην Turn. et Petav. 1. ἐγκεκεντριμένην Mon. E. Cf. de Provid. p. 119. ibique not.

33. Dein εἰς αὐτὸ (τ superscr.) Mon. B. εἰς τ' αὐτὸ Rehd., in quo γρ. εἰς αὐτὸ rubro colore superscriptum legitur. εἰς ταυτὸ dant Par. A. et Meerm. γρ. εἰς ταὐτὸ inter vers. habent Mon. ACD.

18. Desunt verba ἢ ἕλκειν in Petav. 1.

19. πάντοσγε (οσ ex ras. enato) Mon. B. πάνυ τάγε Mon. E. Mox συνεῖναι om. Par. F. Dein μέχρι καὶ τ. scribit Par. B.

χρι τῆς ὅθεν ἦλθεν ἐπανόδου. Ὥςτε καὶ βρῖθον[20]) ὑπὸ κάκης συγκατασπᾷ τὴν ἐφεῖσαν αὐτῷ βαρυνθῆναι ψυχήν. Καὶ τοῦτ' ἔςιν[21]) ᾧ δεδίττεται τὰ λόγια τὸ νοερὸν ἐν ἡμῖν σπέρμα·

Μηδὲ κάτω νεύσῃς εἰς τὸν μελαναυγέα[22]) κόσμον,
Ὧι βυθὸς αἰὲν ἄπιςος ὑπέςρωταί τε καὶ Ἅιδης D
Ἀμφικνεφὴς, ῥυπόων[23]), εἰδωλοχαρὴς, ἀνόητος.

Νῷ γὰρ πῶς καλὸν[24]) βίος ἔμπληκτος καὶ ἀνόητος; Τῷ δὲ εἰδώλῳ διὰ τὴν ποιὰν τότε τοῦ πνεύματος σύςασιν[25]) ἡ κάτω χώρα προςήκει· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον ἥδεται[26]).

10.

Εἰ δὲ ἓν ἐξ ἀμφοῖν τῷ συνδυασμῷ γίνεται, καὶ ὁ νοῦς ἂν ἐμβαπτισθείη[1]) τῷ ἥδεσθαι. Καί τοι τοῦτο κακῶν ἂν εἴη[2]) τὸ ἔσχατον, μηδ' ἐπαΐειν κακοῦ παρόντος· τοῦτο γάρ ἐςι μηδ' ἀναδῦναι[3]) ζητούντων, 139 A

20. Ita solus Par. A. βρῖθον rell. c. editis. Vid. *Plat.* Phaedr. p. 247. B. ibique *Ast.* T. X. p. 412.

21. τοῦτ' ἐςὶν Mon. ACDE. Rehd. Meerm. Pro vulg. ὅ, in quo libri tam scripti, quam editi conspirant, correxi ᾧ. Male διαδίττεται Mon. E. De verbo Homerico δεδίττεσθαι, quo praeeunte *Platone* Phaedr. p. 245. B. recentiores aetatis scriptores frequenter usi sunt, vid. *Pierson.* ad Moer. Att. p. 118. *Matthaei* ad. novv. ex Io. Chrysost. Eclogg. p. 147. *Ast.* ad Plat. l. l. p. 379. coll. Nostro de Regn. p. 17. A.

22. μελαναυχία Rehd. Vers. sq. mendose ὑπέτρωται Mon. D. Part. τε neglecta in Codd. meis omnibus, itemque in Ed. Ald. Ceterum mirifice differunt oracc. magg. p. 78. v. 4. seqq.

23. ῥυπώων Par. F.

24. κακὸν Mon. E.

25. τό, τε — — σύςημα Rehd.

26. Proverbium Platonicum. Vid. Conviv. p. 195. B. Lys. p. 214. B. Gorg. p. 510. B. Cf. *Mich. Apostol.* XIV. 41. *Villoison.* Anecdott. p. 50. Interprett. ad Zachar. Mityl. p. 440. ed. Boissonad. *Ast.* ad Plat. Phaedr. p. 329.

Cap. X. 1. Vid. *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 413. et 871. *Creuz.* ad Plot. T. III. p. 26, a. Dein τὸ ἥδεσθαι Mon. E.

2. Ita Mon. BE. Par. E. Rehd. Meerm. ἦν vulg. ᾖ Pariss. ABDF. et Mon. C.

3. ἀναδύναι Mon. ACD. Mox τὸ μηκέτι Mon. C. Dein ὑπομιμνήσκειν Mon. E.; item primo, ut videtur, Mon. B.

ὥςπερ ὁ σκίῤῥος τῷ μηκέτι λυπεῖν οὐδὲ ὑπομιμνήσκει τοῦ σώζεσθαι. Καὶ διὰ τοῦτο ἀναγωγὸν[4]) ἡ μετάνοια. Ὁ γὰρ τὰ ἐν οἷς ἐςὶ[5]) δυςχεραίνων φυγὴν μηχανᾶται. Καὶ καθαρμοῦ[6]) τὸ μέγιςον μέρος ἡ βούλησις[7])· ταύτῃ γὰρ ὀρέγει χεῖρα τὰ δρώμενά τε[8]) καὶ τὰ λεγόμενα· ἀπούσης δὲ ἄψυχος ἅπασα καθαρτικὴ τελετὴ, κολοβὸς οὖσα τοῦ μεγίςου συνθήματος. Καὶ διὰ τοῦτο τῇδέ τε κἀκεῖ[9]) χρείαν τὴν μεγίςην τε καὶ ἀρίςην τῇ τάξει τῶν ὄντων αἱ κρίσεις[10]) παρέχονται, τὸ λυπηρὸν ἀντειςάγουσαι καὶ τῆς ἐμπλήκτου χαρᾶς τὴν B ψυχὴν ἐκκαθαίρουσαι· αἵ τε παρ' ἀξίαν καλούμεναι συμφοραὶ μέγα μέρος συμβάλλονται πρὸς τὸ λῦσαι[11]) τὴν σχέσιν, ἣν ἔχομεν πρὸς τὰ τῇδε. Καὶ ἡ πρώτη πρόνοια[12]) διὰ τούτων εἰςάγεται τοῖς ἔχουσι νοῦν, δι' ὧν τοῖς οὐκ ἔχουσιν ἀπιςεῖται· ὡς οὐκ ἔςιν[13]) ὅπως ποτ' ἂν ἀποςραφείη τὴν ὕλην ψυχὴ, μηδενὶ κακῷ περὶ τὰ τῇδε προςκόπτουσα. Διὸ τὰς πολυθρυλήτους[14])

4. Ita Par. BCE. ἀνάγωγον rell. c. editis. εὐανάγωγον coni. *Hier. Wolfius*. Noster Hymn. IV. 256. seqq:

Λιπέτω, φυγέτω
Δαίμων ὕλας,
Παθίων ἀλκά,
Ἀνάγωγον (scr. *ἀναγωγὸν*) *ὁδὸν*
Διατειχίζων.

5. ἐςὶ Codd. et Edd.

6. Vid. *Fischer.* ad Plat. Phaed. p. 288. sq.

7. Similia congessit *Gatak.* ad Marc. Antonin. p. 300, a. D.

8. καὶ τὰ δρώμενά τε Mon. E. Mox γὰρ pro δὲ Mon. B. et Meerm. Dein πᾶσα pro ἅπασα Par. AE. Mon. BE. Meerm., itemque Ald.

9. τῇδέ τε καὶ κἀκεῖ (sic) Par. A.

α

10. Ita Par. AB. κρίσεις Mon. C. Vertit etiam Ficinus *punitiones*. Conf. *Plat.* Phaedr. p. 249. A. et *Plotin*. IV. 8. 1. p. 469. C. Vulg. κράσεις.

10. λυπρὸν Mon. BE. Meerm. Dein ἀντεισάγουσαι Par. A.

11. Ita Par. BCD. Mon. BE. Rehd., itemque Edd. Ald. et Morell. λῦσαι Codd. rell. c. Edd. Turn. et Petav. 1. 2.

12. ἡ ἄνω πρ. (ita et Par. B. in mg.) et supra lin. γρ. ἡπρώτη πρ. Rehd. γρ. καὶ ἡ ἄνω πρ. superscriptum in Mon. D. ἡ πρώτη καὶ ἄνω πρ. habet Par. F. Statim διὰ τοσούτων Mon. E.

13. ὡς οὐκ ἔχουσιν et in mg. γρ. ὡς οὐκ ἐςιν Par. B. Dein ὅπως πότ' Mon. C.

14. Ita Par. AB. πολυθρυλλήτους vulg. et Codd. rell. excepto Par. E., in quo est πολυθρηλλύτους. Tum ἀτυχίας primo Rehd. Mox λόγον pro λόχον Par. A. Dein ἐπὶ ψυχαῖς Mon. B. ἐπὶ

εὐτυχίας οἴεσθαι δεῖ λόχον ἐπὶ ψυχὰς ἐξευρῆσθαι τοῖς ἐφόροις τῶν κάτω. Ἴσθ' ὅτι μὲν ἂν ἐξελθούσαις γέ- C νοιτο πόμα λήθαιον[15]), ἄλλος εἰπάτω· εἰσελθούσῃ δὲ εἰς τὸν βίον ψυχῇ λήθαιον ὀρέγεται πόμα τὸ τῇδε ἡδὺ καὶ μειλίχιον. Θῆσσα γὰρ κατιοῦσα τὸν πρῶτον[16]) βίον ἐθελοντὴς ἀντὶ τοῦ θητεῦσαι δουλεύει· ἀλλὰ[17]) ἐκεῖνο μὲν ἦν λειτουργίαν τινὰ ἐκπλῆσαι τῇ φύσει τοῦ κόσμου θεσμῶν Ἀδραστείας ἐπιταττόντων[18])· γοητευθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν δώρων τῆς ὕλης, πάθος[19]) πέπονθε παραπλήσιον ἐλευθέροις ἐπὶ συγκείμενον χρόνον μεμισθω- D μένοις, οἳ κάλλει θεραπαίνης ἐνσχεθέντες μένειν ἐθέλουσι, τῷ κυρίῳ τῆς ἐρωμένης δουλεύειν ὁμολογήσαντες. Καὶ ἡμεῖς ἐοίκαμεν, ὅταν ποτ' ἀπὸ βαθείας[20]) τῆς γνώμης ἡσθῶμεν ἐπὶ τῷ τῶν περὶ σῶμά τε[21]) καὶ θυραίων ἀγαθῶν εἶναι δοκούντων, ὁμολογεῖν τῇ φύσει τῆς ὕλης, ὅτι καλή· ἡ δὲ τὴν συγκατάθεσιν ἡμῶν γραμματεῖον ἀπόρρητον δέχεται[22]) κἂν ἀποχωρῆσαι ὡς ἐλεύθεροι

ψυχαῖς (superscr. ἀς) a m. pr. Mon. C. Statim ταῖς ἐφόροις Par. ACD. Mon. B. Meerm., item primo Rehd.

15. Ita Par. ABCD. Mon. BE. Meerm. ληθεον (αῖ a s m. superscr.) Rehd. ληθαῖον vulg. et Codd. rell. Item in seqq. Par. ABCD. Mon. BCE. Meerm. Plane, ut antea, Rehd. ληθαῖον rell. c. editis.

16. Verba τὸν πρῶτον secundae debentur manui in Mon. B. A. Mon. E. abest articulus. Vid. Emp. edocles ap. *Plot.* IV. 8. 1. p. 468. D. et *Creuz.* T. III. p. 260. Dein pro ἐθελοντὶς, quod exstat in editis Pariss., rescripsi ἐθελοντὴς e Codd. omnibus et Ed. Ald. De usu vocis ἐθελοντὴς sensu feminino vid. *Lascar.* Grammat. L. III. m. 8. ap. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 6. infr.

17. ἀλλ' Par. B. et Mon. AB.

18. Addiderat m. pr. in Mon. B. τῆς ἀναποδράστου ἀνάγκης, quae verba sec. m. delevit. Respexit fort. Noster *Plat.* Phaedr. p. 248. C. Conf. Epist. IV. p. 163. B. et de Provid. p. 89. C. *Suid.* v. Ἀδράστεια. *Ast.* ad Plat. l. l. p. 423. et qui copiose de Adrastea exposuit, *Creuz.* ad Plot. III. 2, 13. T. III. p. 148, b. sq.

19. πάθον Ald. Mox χρόνοις Mon. E. In seqq. ἐνεχθέντες pro ἐνσχεθέντες Rehd. ἐναχθέντες Mon. E.

20. πο (superscr. τὲ ἀπὸ) βαθείας e corr. s. m. Rehd.

21. τε om. Par. C. Mon. BE. Meerm.

22. δέχηται Mon. E. Proxime βουλησόμεθα id. βουλευώμεθα Rehd.

βουλευσώμεθα, φυγάδας[23]) εἶναί φησι καὶ ἐπανάγειν πειρᾶται, καὶ ὡς δραπετευόντων ἀντιλαμβάνεται, τὸ γραμματεῖον ἐπαναγινώσκουσα[24]). Τότε δὴ καὶ μάλιστα ῥώμης τε δεῖ[25]) τῇ ψυχῇ καὶ ἀρωγοῦ τοῦ θεοῦ· ὡς οὐ 140 A
φαῦλος ἀγὼν ὁμολογίαν ἑαυτοῦ παραγράψασθαι, τυχὸν δὲ καὶ βιάσασθαι. Ποιναί τε γὰρ ὑλαῖαι[26]) τότε δὴ καὶ παρ' εἱμαρμένην κινοῦνται κατὰ τῶν ἀφηνιασάντων πρὸς τοὺς νόμους αὐτῆς· καὶ τοῦτο ἄρα[27]) αἱ καλούμεναι πεῖραι, ἃς Ἡρακλέα τε ἀνατλῆναί φασιν ἱεροὶ λόγοι, καὶ εἰ δή τις ἕτερος ἐλευθερίᾳ κατὰ τὸ καρτερὸν ἐπιχείρησε, μέχρις ἂν ἐκεῖ[28]) τὸ πνεῦμα διαβιβάσωσιν, οὗ μὴ φθάνωσιν αἱ χεῖρες τῆς φύσεως. Εἰ δὲ[29]) ἐντὸς ὅρων τὸ ἅλμα γένοιτο, κατασπᾶται, καὶ δεῖ βαρυτέρων ἀγώνων· ἀφειδεῖ[30]) γὰρ ὡς ἀλλοτρίων ἤδη· κἂν ἀπο- B
γνῷ[31]) τῆς ἀνόδου, δίκας αἰτεῖ τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ προβάλλει βίους οὐκ ἀπ' ἀμφοῖν ἔτι[32]) τῶν πίθων,

23. Vid. Empedocles ap. *Plot.* loc. c. et IV. 8, 5. p. 473. A. Infra ὡς δραττευόντων Ald.

24. ὑπαναγινώσκουσα (e corr. s. m.) Rehd.

25. δὴ primo Rehd. Dein ἀρρωγοῦ Rehd. et Meerm. c. Ed. Ald. Statim ὡς καὶ οὐ φαῦλος Mon. E. Verba τυχὸν δὲ καὶ βιάσασθαι desunt in Ed. Ald. et part. δὲ intercidit in Cod. Rehd. Quae in editis Pariss. desideratur part. καὶ praebuerunt Codd. omnes.

26. Vid. Oracc. magicc. p. 78, 17. ibique *Plethon.* Scholia p. 86. et *Psell.* p. 102. Add. *Plot.* IV. 8, 5. p. 473. D. et quem ad h. l. laudat *Creuzerus* p. 265, a., *Wyttenbach.* ad Plut. de S. N. V. p. 99. et 122.

27. ἄρα Rehd. Mox ἡρεκλία id. Dein οἱ ἱεροὶ λόγοι Mon. B. et Meerm. De re vid. *Lobeck.* Aglaoph. T. I. p. 148. sq. In seqq. ἐπιχειρῆσαι Par. A.

28. Ita Par. ABCDF. Monacc. Rehd. Meerm. c. Edd. Ald. atque Morell. ἐκεῖ ἂν Turneb. et Petav. 1. 2. Silet Par. E. Proxime οὗ ex em. enatum in Rehd. Dein φθάνουσιν (ω a s. m. superscr.) id. φθάνουσιν Ed. Morell.

29. δ' Mon. A. Mox ἄγαλμα pro ἅλμα Par. A. Mon. E. et primo Mon. BC. Cf. ad Cap. IX. not. 12.

30. ἀφειδοῖ Ald.

31. Ita Meerm. ἀπογνῷ (σι, quod suprascriptum erat, eraso) Mon. B. ἀπογνώσῃ Par. AB. et Mon. CE. ἀπογνῶσι Codd. rell. et vulgati libri. Vertit etiam Ficinus *desperet*, rectius autem Petavius in 2. Ed. *desperaverit.* Statim δικαίας Par. F. Deinde αἰτεῖται Mon. A. Par. C. Meerm.

32. ἐπὶ Par. A.

οὓς Ὅμηρος[33]) ἀπορρήτως αἰνίττεται μερίδας εἶναι δύο τῆς ὕλης· καὶ ὁ Ζεὺς αὐτῷ κατ' ἐκεῖνο τῶν ἐπῶν θεὸς ὑλάρχιός ἐστι, τοῦ διττοῦ τῆς εἱμαρμένης διανομεὺς, παρ' οὗ τὸ μὲν ἀγαθὸν οὐδέποτε ἀνεπίμικτον· ἤδη δέ τις ἀκράτου μετέσχε τοῦ χείρονος[34]).

11.

Ὅλως δὲ οἱ βίοι πάντες ἐν πλάνῃ[1]) τῇ μὴ κατὰ τὴν πρώτην κάθοδον ἀναδραμούσῃ. Θεία[2]) δὴ πόσῳ τῷ μέσῳ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐμπολιτεύεται. Ῥεψάσης[3]) C μὲν κάτω ψυχῆς ἔλεγεν ὁ λόγος, ὅτι ἐβαρύνθη τε καὶ ἴδυ, μέχρις ἐγκύρσῃ τῷ μελαναυγεῖ καὶ ἀμφικνεφεῖ χώ-

33. Vid. Il. XXIV. 526. sq., ubi *Eustath.* p. 1363. ed. Rom. Conf. *Plat.* Civit. p. 379. CD. *Plutarch.* de aud. poet. p. 24. AB. et de Isid. et Osir. p. 369. A. *Dio Chrysost.* Or. LXIV. T. II. p. 340. ed. Reisk. *Max. Tyr.* V. 3. 4. p. 43. ed. Lond. *Porphyr.* de antro Nympharum cap. 29. sq. p. 27. ed. Van Goens. *Liban.* Epist. 402. p. 206 ed. Wolf., ne de *Themistio* dicam laudato iam ab *Astio* ad Plat. l. c., et *Boëth.* de consol. philos. L. II. Pros. 2. c. fin. Add. *Theodor. Metochit.* Miscell. philos. et histor. p. 818. sq. *Petav.* de theologg. dogmatt. VIII. 5. 4. T. I. p. 330. *Heyn.* ad Il. T. VIII. p. 705. Tum ἀπορρήτους Mon. E. Verba proxima καὶ ὁ Ζεὺς — — θεὸς ὑλάρχιός ἐστι desunt in *Ficini* interpretatione.

34. ἤδη δέ τις — — — χείρονος] Haec in Cod. Rehd. s. m. inter versus addidit: εἰ δὲ (superscr. ἤδη) exhibet Par. A.

Cap. XI. 1. Vid. *Empedocl.* Physicc. Reliqq. v. 6—7. T. II. p. 513. coll. p. 452. sq. Abest μὴ a Mon. BE. et Par. CE. μετὰ pro μὴ κατὰ dat Meerm. De verbi ἀνατρέχειν usu Platonico vid. Noster infr. p. 141. D. et in Dion. p. 45. A—B. coll. quae annotavi ad Gregor. Nyss. de anim. et resurr. p. 297.

2. θία[ὅρα] Mon. D. θία (superscriptis rubro colore γρ. θεῷ, ὅρα) Rehd. γρ. θεῷ δὴ mg. Mon. A. Retinenda tamen recentior forma θία, qua nihil frequentius apud *Ioannem Chrysostomum* in Homiliis ad Div. Pauli epistolas, et qua ipse Noster utitur in Orat. de Regn. p. 14. B., ubi vid. not. 27., et in Calv. Enc. p. 70. A. Dein γρ. τῷ μέτρῳ pro τῷ μέσῳ mg. Par. A. Mox τοῦτο abest a Mon. E.

3. Vid. *Plat.* Phaedr. p. 247. B. Paullo post ἴδει pro ἴδυ Rehd. Tum ἐγκύρσει Mon. E. et primo Rehd. Pro μελαναυγεῖ (μελαναυγέει a m. pr. habebat Mon. E. Posthac ex illo enatum est μελαναυγέι, sic,) correxi μελαναυγεῖ·

ρῳ· ἀνιούσῃ δὲ [καὶ] [4]) συνέπεται, μέχρις οὗ δύναμις ἕπεσθαι· δύναται δὲ, μέχρις ἂν εἰς πλεῖςον τὸ ἀντικείμενον ἥκῃ. Ἄκουε [5]) γὰρ καὶ περὶ τούτου τῶν λογίων λεγόντων·

Οὐδὲ [6]) τὸ τῆς ὕλης σκύβαλον κρημνῷ καταλείψεις,
Ἀλλὰ καὶ εἰδώλῳ [7]) μερὶς εἰς τόπον ἀμφιφάοντα. D

Οὗτος δὲ ἀντίθεσιν ἔχει πρὸς τὸν ἀμφικνεφῆ. Καίτοι τι [8]) καὶ πλέον τις ἂν ἐν τούτοις ὀξυωπήσειεν· οὐ γὰρ μόνην [9]) εἰς τὰς σφαίρας ἀνάγειν ἔοικε τὴν ἐκεῖθεν ἥκουσαν φύσιν, ἀλλὰ εἴ τι καὶ τῆς πυρὸς καὶ τῆς ἀέρος ἀκρότητος εἰς τὴν εἰδωλικὴν φύσιν ἔσπασε κατιοῦσα, πρὶν το γήϊνον ἀμφιέσασθαι κέλυφος, καὶ τοῦτο, φησὶ, τῇ κρείττονι μερίδι συναναπέμπει· ὕλης γὰρ σκύβαλον οὐκ ἂν εἴη τὸ θεσπέσιον σῶμα. Καὶ λόγον δ᾽ ἂν ἔχοι τὰ κοινωνήσαντα φύσεως [10]) καὶ εἰς ἓν συντελέσαντα μήτοι A 141 παντάπασιν ἄσχετα εἶναι, καὶ μάλιςα οἷς ἐκ γειτόνων ἡ χώρα, καθάπερ πῦρ ἐφεξῆς ἐςὶ τῷ κύκλῳ σώματι,

Ceterum vid. supra p. 138. CD et 141. C.

4. Part. καὶ non agnoscunt Codd. Quare seclusi. In seqq. ἥκει male Par. A. et Mon. C.

5. ἄκουσον Mon. E.

6. Ita Codd. c. Ed. Ald. omnes pro οὐ, quod in editis Pariss. legitur. Deinceps correxi τὸ (ita et Par. F.) τῆς ὕλης σκύβαλον κρημνῷ καταλείψεις ex uno Mon. E. Vertit et *Ficinus: neque etiam abiectissimum hoc materiae praecipitio derelinques.* Vulg. et Codd. rell. male: τῷ τῆς ὕλης κρημνῷ σκύβαλον καταλείψει.

7. εἰδώλων Mon. E. In oracc. magicc. p. 78. v. 27. sq. et p. p 90 seq. haec ita habentur:

Ἐςὶ καὶ εἰδώλῳ μερὶς εἰς τόπον ἀμφιφάοντα,
Μηδὲ τὸ τῆς ὕλης σκύβαλον κρημνῷ καταλείψῃς.

8. τὶ Petav. 2. τί Codd. c. Ed. Ald. Morell. et Petav. 1. Quae vulg. deest part. καὶ recepi ex Par. ABCE. Mon. BE. Rehd. et Meerm. Dein πλεῖόν (sic) τις Mon. E. πλέον τίς Codd. rell., quos ipse inspexi, c. Edd. Ald. Morell. et Petav. 1. πλ. τὶς Petav. 2.

9. μόνον Cod. Mon. E. De re conf. infr. p. 141. C. Mox ἀλλ᾽ Mon. A. Tum ἀέρος (superscr. γρ. ἀέρος) Mon. C. Paullo post κατιοῦσαν primo Rehd.

10. φύσεως om. Par. F. In seqq. ἔσχατα pro ἄσχετα Mon. E. *Philopon.* in L. I. Aristot. de anima E. 4.: Ὅτι ἐπειδὴ οὐκ ἄσχετός ἐςιν ὁ δεσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα, ἀλλὰ συμπαθής κ. τ. λ. Mox ἐκ γειτόνων ex ἐν γ. enatum est in Rehd. Tum ἐφεξῆς ἔςι Rehd.

καὶ οὐχ ὥςπερ γῇ τῶν ὄντων τὸ ἔσχατον. Εἰ δὲ [11]) *τὰ κρείττω τοῖς χείροσιν εἴξαντα τῆς κοινωνίας ἀπέλαυσε, καὶ συνετέλεσεν εἰς ἰλὺν σῶμα ἀκήρατον, ὥςπερ ἰδιοποιηθὲν* [12]) *ὑπὸ τοῦ παραχωρηθέντος ἐν τῇ συνόδῳ κρατεῖν, τάχ᾽ ἂν καὶ τὰ χείρω μὴ ἀντιτείναντα* [13]) *πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς ψυχῆς, ἀλλ᾽ εὐήνια καὶ καταπειθῆ,* B *αὐτά τε ὁμαρτήσαντα, καὶ τὴν μέσην φύσιν ἀπερίσπασον παρασχόμενα* [14]) *τῇ τῆς πρώτης ἡγεμονίᾳ, συνεξαιθεροῖτο ἂν καὶ συναναπέμποιτο, εἰ μὴ μέχρι παντός, ἀλλά τοι διαβαίνοι τὴν τῶν ςοιχείων ἀκρότητα, καὶ γεύσαιτ᾽ ἂν τοῦ ἀμφιφαοῦς· ἔχει γάρ τινα, φησὶν* [15])*, ἐν αὐτῷ μερίδα, τοῦτ᾽ ἔςιν, ἐν τάξει τινὶ τοῦ κυκλικοῦ γίνεται· Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἐκ τῶν ςοιχείων μοίρας ταῦτα εἰρήσθω* [16])*, καὶ ἀπιςεῖν ἔξεςι καὶ πιςεύειν. Τὴν δὲ* [17]) *ἐκεῖθεν ἤκουσαν σωματικὴν οὐσίαν οὐδεμίᾳ μηχανῇ κατὰ φύσιν ἀνιούσης ψυχῆς μὴ οὐ συνεξᾶραι* [18]) C

11. *εἰ δὲ καὶ τὰ κρείττω* Par. D. Dein *χείρουσιν* (ω superscr.) Rehd. Statim *ἀπήλαυσε* Par. A. *ἀπέλασε* Ald. Tum *ἰλὺν* Rehd. *ἰλὴν* Ald.

12. *εἰδοποιηθὲν*, quod vertendo expresserunt *Ficinus* et *Cornarius*, Par. CE. Mon. B. Vatic. 92. Meerm. c. Ed. Morell. et Turn. in Corrigendd.; item in contextu, in mg. autem, ut Ed. Morell., *γρ. ἰδιοπ.* Mon. A. *γρ. εἰδοπ.* Mon. CD. inter vers. *εἰδιοπ.* (sic) ex *εἰδοπ.* Rehd. De verbo *ἰδιοποιεῖσθαι* vid. *Lobeck.* ad Phryn. p. 199. Abest *ὑπὸ* a Par. A.

13. *ἀντιτείνοντα* Meerm. Adiect. *εὐήνια* e fonte Platonico fluxit. Vid. *Ruhnken.* in Tim. p. 125. *Boissonad.* ad Philostrat. Heroicc. p. 560. sq. et ad Eunap. p. 255. *Ast.* Lex. Plat. s. v.

14. *παρεχόμενα* Rehd. Tum *συνεξαιροῖτο* primo id. *συνεξαιθεροῖτ᾽* Mon. A. Ante *εἰ μὴ* illatum *καὶ* in Mon. E. Mox *διαβαίνει* Mon. ACD. Par. DEF. Rehd., item Ald. *διαβαίνειν* Par. B. Mendose *γεύσετ᾽* Ald. De verbo *γεύεσθαι* Platoni et Plutarcho inprimis frequentato vid. *Ast.* Lex Plat. s. v. et *Held.* ad Plutarch. vit. Timol. p. 321.

15. *ἔχει γάρ φησι τινὰ* (sic) Mon. E. *τινὰ* om. Par. E. Deinde *τουτέςιν* dant Monacc. et Meerm. c. Ed. Ald.

16. *εἰρῆσθαι* (ω a s. m. superscr.) Rehd. *εἰρῆσθαι* Par. ABDE. Mon. BCE. Meerm. Statim *ἔξεςιν ἀπιςεῖν* Ald. *ἀπιςεῖν ἔξεςιν* Mon. D.

17. Abest *δὲ* a Mon. E *δ᾽* scribit Mon. A.

18. *συνεξάραι* Mon. E. Rehd. Meerm. et primo Mon. C. Dein *τοῦ ςόματος* Ald. Proxime *τουτέςιν* Mon. ABCE. et Meerm. c.

τοῦ πτώματος ἀναϛᾶσαν, καὶ ταῖς σφαίραις ἐναρμοσθῆναι, τοῦτ᾽ ἔϛιν, εἰς τὴν οἰκείαν φύσιν ὥϛπερ ἀναχυθῆναι.

12.

Ἔσχαται [1]) μὲν οὖν αὗται δύο λῆξεις, ἡ μὲν ἀμφικνεφὴς, ἡ δὲ ἀμφιφαὴς οὖσα, εὐμοιρίας τε καὶ κακοδαιμονίας τὰ ἄκρα νειμάμεναι. Πόσας δὲ [2]) οἴει μεταξὺ χώρας ἐν τῷ κύτει τοῦ κόσμου, ἑτεροφαεῖς τε καὶ ἑτεροκνεφεῖς [3]), ἐν αἷς ἁπάσαις δίαιταν ἔχει ψυχὴ μετὰ D τοῦδε τοῦ πνεύματος, εἴδη τε καὶ ἤθη καὶ βίους ἀμείβουσα; Ἀναδραμοῦσα [4]) μὲν οὖν ἐπὶ τὴν οἰκείαν εὐγένειαν ἀληθείας ἐϛὶ ταμιεῖον· καθαρὰ γάρ ἐϛι καὶ διαφανὴς καὶ ἀκήρατος, θεὸς οὖσα καὶ προφῆτις [5]), εἰ βούλοιτο· καταπεσοῦσα δὲ, ἀχλυοῦται, καὶ ἀοριϛεῖ, καὶ ψεύδεται· τὸ γὰρ ὁμιχλῶδες τοῦ πνεύματος οὐ χωρεῖ τὴν τῶν ὄντων ἐνέργειαν [6]). Μεταξὺ δὲ οὖσα, τῶν μὲν ἂν ἁμάρτοι, τῶν δὲ τυγχάνοι. [7]) Γνωματεύσαις ἂν οὕτω [8]) καὶ δαιμονίαν φύσιν ἐν ἡτινιοῦν τάξει. Τὸ 142 A

Ald. τοῦτέϛιν (sic) Mon. D. Statim ὥϛπερ εἰς τὴν οἰκείαν φύσιν Ald. Pro vulg. ἀναχθῆναι recepi ἀναχυθῆναι ex Par. CDEF. Mon. BCE. et Meerm. Vertit etiam *Ficinus: in naturam propriam quasi refundi.* Conf. de Provid. I. 1. p. 89. D. Respexit nimir. auctor noster oracc. magicc. p. 78. init., ubi vid. *Pleth.* Exposit. p. 80.

Cap. XII. 1. ἔσχαται (οι rubro liquore supranotat.) Mon. CD. et Rehd. Mox part. οὖν om. Par. ABCE. Mon. BE. Rehd. et Meerm. itemque Ald.; habet autem a sec. m. inter vers. Mon. C. Paullo post ἡ δ᾽ Mon. A. et νειμάμενα Mon. E.

2. δ᾽ Mon. A. Verbi οἴει ultima in Rehd. correcta.

3. ἑτεροκναφεῖς (ε a s. m. superscr.) Rehd. Deinde αἷς abest a Mon. E. Statim μετὰ δὲ του (sic) πνεύματος idem habet liber. τοῦδε om. Ald. Tum ἤθη τε καὶ εἴδη Par. AE. Mon. BE. Rehd. Meerm. ἤθη τε καὶ ἤδη Par. B.

4. Vid. ad Cap. XI.; not. 1. Mox ἔϛαι ταμιεῖον Mon. B. Par. E. Meerm.

5. προφήτης Rehd. Dein ἢ pro εἰ Ald.

6. Superscribit ἐνάργειαν Par. B.

7. τυγχάνει Par. A.

8. οὕτως Mon. BC. Rehd. Meerm. Mox ἥτινι Par. ABC. Mon. BE. et Meerm.; ita et Mon. C. a m. pr.; a sec. tamen accentu correcto additum est οὖν, quod ab alt. m. inter vers. habet Rehd.

γὰρ ἢ πάντως ἢ παρὰ μικρὸν[9]) ἀληθίζεσθαι θεῖόν ἐστιν, ἢ πέλας τοῦ θείου. Τὸ δέ γε πλάνον ἐν ταῖς προῤῥήσεσιν [10]) ἄληκτόν ἐστι τῶν ἀλινδουμένων εἰς ὕλην, ἐμπαθὲς καὶ φιλότιμον. Ταύτῃ γὰρ ὑποδύεται τὸ σειραῖον [11]) ἀεὶ καὶ θεὸν καὶ πρεσβύτερον δαίμονα, καὶ ἐνάλλεται, καὶ καταλαμβάνει τὴν εὐτρεπισθεῖσαν χώραν τῇ φύσει τῇ μείζονι.

13.

Ἐν ἀνθρώπῳ τε οὔσης ψυχῆς τάξιν ἂν[1]) ἐνθένδε φωράσαιμεν. Ὅτῳ τὸ φανταστικὸν πνεῦμα καθαρὸν καὶ εὐόριστον, καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ ἀληθῆ [2]) τῶν ὄντων B ἐκμαγεῖα δεχόμενον, οὗτος ἂν ὑπόσχεσιν ἔχοι, τόγε ἐπὶ τῷ τῆς ψυχῆς σχήματι, βελτίονος λήξεως· οὐχ

9. Ita pro παραμικρὸν unus Mon. C. cum Ald. κατὰ μικρὸν Par. D. Mox θείου ἐστὶν Par. B.

10. προσρήσεσιν Rehd. Scripsi deinceps ἄληκτόν ἐστι (i. e. *non desinit*) pro ἀληκτικὸν praeeunte Mon. E. ἄληκτον in ἄληκτον (sic) mutatum in Rehd., et in ἀληκτικὸν in Mon. B. ἀλεκτικὸν supra ἀληκτικὸν habet Par. C. et ἀνακτὸν (?) Par. B. γρ. ἄληκτον mg. Mon. C. *Ficinus: Conditio vero aberrans in praedicendo ad eos necessario pertinet, qui ad naturam inclinantur assidue* etc. Ἄληκτον legit etiam *Pichonius*, qui Latine vertit: *non quiescit*. Statim ἀλινδουμένων Par. BD. et Rehd. c. Ald. In Mon. B. videtur fuisse καλινδ., quum ante α una erasa sit littera. Pro ἐμπαθὲς (i. e. ἅτε ἐμπαθὲς ὂν καὶ φ.) scribitur ἐμπαθῆ in Mon. E.

11. σειραῖον, i. e. quod ex σειρᾷ caelesti suspensum est (vid. Annot. ad Gregor. Nyss. de anima et resurrect. p. 263.) verissima emendatio est *Alb. Iahnii* mei, quam vir doctissimus in epistola d. 25. Febr. 1843. data humanissime mecum communicavit, pro σίραιον, quod c. alt. Ed. Petav. exhibent Codd. Par. BCDE. Mon. BE. et Meerm. Duplicatum ρ in Mon. ACD., item in Edd. Ald. Turneb. Morell. et mg. Petav. 1. συραῖον (ιρ a s. m. superscr.) dat Rehd. συῤῥῖον Petav. 1. σίρεον Par. A. σίῤῥεον Par. F. Dein πρεσβύτερα Par. B.

Cap. XIII. 1. Abest ἂν a Mon. E.

2. ἀληθεῖ Rehd. Mox οὕτως Mon. BE. Par. CE. Meerm. Dein ἔχει sine ἂν Rehd. Statim τόγ' pro τόγε Mon. A. τό τε Mon. B. et Meerm. τῷγε Par. CE. Rehd. Tum praepositio ἐπὶ in ὑπὸ corrupta est in Cod. Meerm.

ἥκιστα δὲ [3]) ἀπὸ τῶν φαντασμάτων, ἃ προβάλλει καὶ περὶ ἃ καταγίνεται, ὅτε [4]) μὴ ἔξωθεν ὑφ' ἑτέρου κινεῖται, ἐν ὁποίᾳ διαθέσει τυγχάνει τὸ ψυχικὸν πνεῦμα θηρῶμεν, χορηγούσης φιλοσοφίας εἰς τοῦτο κριτήρια, ὡς καὶ δεῖ τρέφειν αὐτὸ καὶ συνεπιμελεῖσθαι, μήτοι ποτὲ πλανηθῆναι. Τροφὴ δὲ [5]) ἀρίστη κατὰ τὴν ἐπιβλητικὴν δύναμιν ἐνεργεῖν, καὶ καθάπαξ νοερὰν εἶναι τὴν προβολὴν [6]) τῆς ζωῆς, ὅση δύναμις, τὰς τῶν ἀ- C τόπων καὶ προπετῶν φαντασμάτων ὁρμὰς προλαμβάνοντας· τοῦτο γάρ ἐστι [7]) πρὸς τὸ κρεῖττον ἐστράφθαι καὶ ἄσχετον εἶναι τοῦ χείρονος, ὅσα ἀναγκαῖα, μόνον προσομιλοῦντα. Νοερὰ δ' ἐπιβολὴ χρῆμα τῶν συνιστα-μένων [8]) ἐπὶ τὸ πνεῦμα τμητικώτατον· λεπτύνει [9]) γὰρ ἀῤῥήτως αὐτὸ καὶ πρὸς θεὸν ἀνατείνει· τὸ δὲ γενόμενον ἐπιτήδειον ἕλκει τῇ συγγενείᾳ πνεῦμα θεῖον εἰς ὁμιλίαν ψυχῆς, ὥσπερ, ὅταν ὑπὸ πάχους [10]) συνειληθῇ καὶ γένηται μεῖον, ἢ ὥστε πληρῶσαι τὰς ἀποδειχθείσας D αὐτῷ χώρας ὑπὸ τῆς διαπλασάσης προνοίας ἄνθρωπον· αἱ δέ εἰσιν ἐγκεφάλου κοιλίαι· τότε τῆς φύσεως οὐκ ἀνεχομένης ἐν τοῖς οὖσι κενοῦ πονηρὸν πνεῦμα εἰσκρίνεται. Καὶ τί οὐκ ἂν πάθοι γενομένη συνέστιος [11]) ἀποτροπαίῳ κακῷ; τὰς γὰρ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ γενομένας

3. δ' Mon. A.

4. ὅτε (ι a s. m. superscr.) Mon. B. ὅτι Par. A. et Mon. E. Additur δὲ in posteriore libro. Mox ᾧ ποίᾳ et τυγχάνοιτο τὸ ψ. πν. Ald. Deinceps inverso verborum ordine χορηγούσης εἰς τοῦτο φιλοσοφίας κριτ. Mon. C. χορ. φιλ. κριτ. εἰς τ. Rehd. Statim καὶ ὡς δεῖ Mon. E. ὡς δεῖ καὶ Rehd. Infra μήτι Par. B. μή τι ποτε Ald. μή τε πο. mg. Morell.

5. δ' Mon. A. γὰρ pro δὲ Mon. E. Tum ἀρίστην Meerm.

6. προσβολὴν Par. E.

7. τοῦτο γάρ ἐστι et Codd. et Edd. excepta utraque Petav., quae exhibet τ. γάρ ἐστιν. Verba seqq. usque ad ἀναγκαῖα desunt in Cod. Meerm. Dein μόνα (ον a m. pr.) Mon. C. μόνα Par. A. Mon. B. Meerm.

8. χρημάτων συνιστ. Mon. BCE. Par. C. Meerm. γρ. χρῆμα τῶν σ. mg. Mon. C.

9. χαλεπαίνει Mon. E.

10. ὑπὸ τάχους id.

11. Συνέσιος Ald. σύνεσιν Mon. E.

τοῦ πνεύματος [12]) εἶναι χώρας, φύσις ἐςὶν, ἢ χείρονος ἢ βελτίονος εἶναι πλήρεις. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀθέων δίκη [13]) τῶν μολυνάντων τὸ ἐν αὐτοῖς θεῖον· ἐκεῖνο δὲ τέλος εὐσεβείας, ἢ ὅ τι ἀγχοῦ τοῦ τέλους [14]).

14.

Ἡμεῖς μὲν οὖν περὶ [1]) τῆς δι' ὀνείρων μαντικῆς 143 A
λέγειν ἐπιβαλόμενοι, ὡς ἂν μὴ ἀτιμάζοιεν αὐτὴν, ἀλλ' ἐπιτηδεύοιεν οἱ ἄνθρωποι, χρείαν τῷ βίῳ παρέχουσαν, ἐπὶ τούτῳ τὴν φανταςικὴν φύσιν περιειργάσμεθα. Ἐκ δὲ τοῦ λόγου τὸ μὲν ἐνθάδε χρειῶδες ἔλαττον ἀναπέφηνε [2])· καρπὸς δὲ [3]) ἀμείνων ὑγιοῦς πνεύματος ἀναγωγὴ ψυχῆς, ἱερὸν ὄντως κέρδος· ὥςτε καὶ μελέτη τις [4]) εὐσεβείας ἐςὶ πειρᾶσθαι μαντικὸν ἡμῖν αὐτὸ εἶναι. Καί τινες ἤδη διὰ τὸ τοιοῦτο λιχνείᾳ δελεασθέντες προγνώσεως τράπεζάν τε ἀπὸ φλεγμαινούσης [5]) ἱερὰν καὶ ἄτυφον προύθεντο, καὶ κοίτην ἠσπάσαντο καθαρὰν B
καὶ ἀμόλυντον. Ὁ γὰρ ὅσα τῷ Πυθοῖ τρίποδι τῇ κλίνῃ χρησάμενος [6]) πολλοῦ δεῖ μάρτυρας ἀκολασίας

12. τῷ πνεύματι primo Rehd. In clausula πλήρης Petav. 1.

13. δίκην Meerm. Mox ἐν αὐτῷ Mon. E.

14. ἀγχοῦ τέλους Par. A.

Cap. XIV. 1. περὶ enatum e παρὰ in Rehd Dein ὀνειράτων Mon. C. et qui h. l. laudat *Lecapen.* Grammat v. ἐπιβάλλειν. Statim idem c. Mon. C. ἐπιβαλλόμενοι λέγειν. In ἐπιβαλλόμενοι, quod a Lecapeno explicatur ἐπιχειροῦντες, conspirant etiam Pariss. Mon. ABD. Rehd. et Meerm. c. Ed. Ald. Pro ἀτιμάζοιεν notatum legitur γρ. ἀποδοκιμάζοιεν in mg. Par. A.

2. Ita Mon. ABC. Par. EF. et Meerm. ἀναπέφηνεν Par. A. et Mon. E. ἀναπέφηνε (ἑ a s. m. superscr.) Rehd. ἐναπέφηνε Par. BCD. et vulgg. libri.

3. καρπὸς δ' Mon. A. Dein γρ. ὑγιοῦς ἡμῶν ἀγωγὴ φύσεως καὶ ἱερὸν mg. Codicis Par. A. Mendose ἀναγωγῆς Par. B. et Mon. CE.

4. μελέτην τὶς Mon. E. Mox ἡμῖν, quod idem omittit, in mg. habet Rehd. Inverso ord. αὐτὸ ἡμῖν Mon. C. τὸ pro αὐτὸ Par. B.

5. ἀποφλεγμαινούσης Mon. CE. Meerm., item Ald. ἀποφλεγμενούσης (αι superscr.) Rehd. Voc. ἄτυφον ex *Plat.* Phaedr. p. 230. A. sumpsit. Dein προύθεντο Mon. AB. et Meerm. προύθετο Mon. D.

6. Ita pro vulg. χρησόμενος Par. ABCDE. Mon. BE. Rehd.

τὰς ἐν αὐτῇ νύκτας ποιήσασθαι· ὁ δὲ καὶ [7]) προσεκύνησε θεὸν καὶ προσηύξατο. Γίνεται δὲ πολὺ τὸ κατὰ μικρὸν [8]) συντιθέμενον, καὶ τὸ δι' ἄλλο γινόμενον εἰς μεῖζον ἀπετελεύτησεν, ἐρασθῆναι θεοῦ προϊόντας [9]), καὶ συναφθῆναί ποτε τοὺς οὐκ ἐπὶ τοῦτο τὰ πρῶτα ὁρμήσαντας.

15.

Οὔκουν ἄξιον ἀμελεῖν μαντικῆς ὁδοιπορούσης [1]) ἐπὶ τὰ θεῖα καὶ παρυφισάμενον ἐχούσης τῶν ἐν ἀνθρώπου δυνάμει τὸ τιμιώτατον. Οὐδὲ [2]) γὰρ διὰ C τοῦτο ἐλάττων ἢ τῇδε χρεία τῇ συνημμένῃ ψυχῇ τῷ θεῷ, ὅτι τῆς ἐπαφῆς τῶν κρειττόνων ἠξίωται· οὔτε γὰρ ἀνεπίστρεπτός [3]) ἐστι τοῦ ζώου, καὶ ἐκ περιωπῆς ἀποσκοπεῖται [4]) τὰ κάτω πολύ που τρανότερον, ἢ μετ' αὐτῶν οὖσα καὶ συμπεφυρμένη τοῖς χείροσιν, ὥστε μένουσα ἀτρεμὴς δώσει τῷ ζώῳ τὰ τῶν γινομένων ἰνδάλματα. Καὶ τοῦτ' ἔστι [5]) τὸ λεγόμενον, κατιόντα μὴ κατιέναι, ὅταν ἀσχέτως ὁ κρείττων ἐπιμελῆται τοῦ

Meerm. Post *ἀκολασίας* additur *καὶ* in Par. B.

7. Deest *καὶ* in Rehd. Tum *προσκύνησε* vitiose id. *προσεκύνει* Par. A. *θεὸν* (e corr. r. m.) Mon. B.

8. Ita pro *τὸ καταμικρὸν* Mon. AE. et Rehd. c. Ald. *τοκαταμικρὸν* Mon. D. *τὸ κατὰ σμικρὸν* Mon. BC. et Par. C. *τὸ κατασμικρὸν* Meerm.

9. *προϊόντος* Mon. E. Mox *ἐπὶ τούτῳ* Par. F.

Cap. XV. 1. *ὁδοποιούσης* (΄ superscr.) Mon. B. Par. CE. Rehd. Meerm., itemque mg. Mon. A. *γρ. ὁδοιπορούσης* inter lin. habet Rehd. Mox *παραφιστάμενον* (υ superscr.; ῡ a s. m. *ἐν ἀνθρώ-* superscr.) id. Deinde *τῶν ἀνθρώπων* (*πυ* superscr.) Mon. D.

2. *οὐ* (*δὲ* superscr.) Mon. B. et Rehd. Proxime *τῆς συνημμένης ψυχῆς* Par. ABCDE. Mon. BCE. et Meerm.; item a sec., ut videtur, manu Mon. D. et primo Rehd.

3. *ἀνεπίτρεπτος* Par. BC. et primo Mon. B. *ἀνεπίτροπος* Mon. E.

4. *ἐπισκοπεῖται* Par. ABCDE. Mon. BE. Meerm. *ἐπισκ.* (*ἀ* secunda manu superscr.) Rehd. Sed vid. Noster in Dion. p. 42. C. et hic infra p. 154. C. Deinde *τρανώτερον* et mox *μετ' αὐτῶν κάτω οὖσα.*

5. *τοῦτ' ἐστι* Mon. BE. Rehd.

χείρονος. Ταύτην ἐγὼ τὴν μαντικὴν ἐμαυτῷ τε ἀξιῶ D παρεῖναι καὶ παισὶ καταλιπεῖν, ἐφ' ἣν οὐ δεῖ βαδίζειν συσκευασαμένους [6]) ὁδὸν μακρὰν, ἢ πλοῦν ὑπερόριον, ὥςπερ Πυθῶδε καὶ ἐς Ἄμμωνος, ἀλλ' ἀρκεῖ καταδαρθεῖν χεῖρα νιψάμενόν τε καὶ εὐφημήσαντα.

Ἡ δ' [7]) ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εὔχετ' [8]) Ἀθηναίῃ.

Οὕτως αἰτήσομεν [9]) ὄνειρον, ὥςπερ ἴσως Ὅμηρος ᾔτησε. Κἂν ἐπιτήδειος ᾖς [10]), πάρεσιν ὁ πόῤῥω θεὸς, ὅτε γε καὶ μηδὲ ταῦτα πραγματευσαμένων ἑκάστοτε 144 A παραγίνεται μόνον καταδαρθοῦσι. Καὶ τοῦτ' ἔςιν [11]) ἡ πᾶσα πραγματεία τῆς τελετῆς, δι' ἣν οὐδείς πω [12]) πενίαν ὠδύρατο, ὡς ταύτῃ μειονεκτῶν τοῦ πλουσίου. Ἔνιαι [13]) γέ τοι τῶν πόλεων τοὺς ἱεροφάντας, ὥςπερ Ἀθηναῖοι τοὺς τριηράρχους, ἀπὸ τῶν μεγίςων τιμημά-

Meerm. τοῦτ' ἐςι Mon. C. τουτεςὶ (sic) Ald. In seqq. ἄσχετος Par. B. et Mon. C.

6. συσκευαζομένους Meerm. Mox πυθώδε recte id. πυθῴδε Mon. B. πυθῶδε rell., quos ipse inspexi, c. Edd. Ald. Morell. Turn. et Petav. 1. Πυθῶδε Petav. 2. Pro ἀλλ' ἀρκεῖ scribitur ἀλλὰ χρὴ in Mon. E. Dein καταδραθεῖν in Par. B.

7. ἦδ' Mon. ABDE. c. Rehd. ἦ δ' Mon. C.

8. εὔχεται ἀθηναῖῃ Ald. ἀθηναίῃ (superscr. γρ. πᾶσι θεοῖς) Mon. D. et Rehd. Vid. Odyss. XVII. 48 et 50.

9. αἰτήσωμεν Par. DF. Abest ἴσως ab Ald. Dein ᾔτησεν Mon. E.

10. ᾖσ (σ superscr.) (sic) id. Mox γε om. Par. F. Recepi deinceps πραγματευσαμένων pro πραγματευσαμένῳ e Codd. meis omnibus, quibuscum facit etiam Vat. 92., et ex Ed. Ald. Superscripta est gl. ἡμῶν in Mon. AC. et Vat.

11. τοῦτ' ἐςὶν Par. BC. Mon. ADE. et Rehd. c. Ald. τῦτ' ἐςιν Mon. BC.

12. που Rehd. Tum ἡ πενίαν Par. A. et Mon. E.

13. Ἴνια Ald. Dein γέ τοι pro μέν τοι praebuerunt Pariss. omnes et Mon. BCE. c. Meerm. γέ τοι (μὲν a s. m. superscr.) Rehd. γρ. μέν τοι mg. Mon. C. Verba τῶν πόλεων restitui ex Codd. Pariss. Mon. BCE. et Meerm.; nec aliter legit *Ficinus*. γρ. τῶν πόλεων item reperitur in mg. Mon. A. τῶν πόλεων (superscr. γρ. τελετῶν) (verbis, quae vulg. interposita sunt, omissis) Rehd. τῶν ἐπὶ ταῖς προγνώσεσι τελετῶν exstat in editis. τῶν ἐπὶ ταῖς προγνώσεσι (superscr. γρ. τῶν πόλεων τοὺς ἱεροφάντορας γρ: πόλεων) τελετῶν ex emend. sec. m. habet Mon. D.

των αἱροῦνται. Καὶ δεῖ δαπάνης συχνῆς καὶ τύχης [14])
οὐχ ἥκιστα συγκομίσαι Κρῆσσαν βοτάνην, καὶ πτερὸν
Αἰγύπτιον, καὶ ὀστέον Ἰβηρικὸν, καὶ νὴ Δί᾽ εἴ τι τερά- B
στιον γῆς ἢ [15]) θαλάσσης ἐν παραβύστῳ φύεταί τε καὶ
τρέφεται

Ἠμὲν [16]) δυσομένου Ὑπερίονος, ἠδ᾽ ἀνιόντος.

Λέγεται γάρ τοι καὶ ταῦτα καὶ πολλὰ τοιαῦτα
περὶ τῶν τεχνιτευόντων [17]) τὴν θύραθεν μαντικήν.
Πρὸς ἃ τίς ἂν [18]) ἰδιώτης ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἀρκέ-
σειεν; Ἐνύπνιον δὲ [19]) ὁρᾷ μὲν ὁ πεντακοσιομέδιμνος,
ὁρᾷ δὲ [20]) ὁ τριακοσιομέδιμνος· ἀλλὰ καὶ ὁ ζευγίτης
οὐδὲν ἧττον ὁ τὴν ἐσχατιὰν ἀπεργαζόμενος [21]), ὥστε C
ἀποζῆν· ἀλλὰ καὶ ὁ πρόσκωπος [22]) καὶ ὁ θὴς ὁμοίως,
ὅ τε ἰσοτελὴς καὶ ὁ τιθεὶς τὸ μετοίκιον. Διαφέρει
δὲ [23]) οὐδὲν τῷ θεῷ, τίς ὁ Ἐτεοβουτάδης καὶ τίς ὁ
Μάνης ὁ νεώνητος· καὶ τὸ δημοτικὸν αὐτῆς μάλα
φιλάνθρωπον, καὶ τὸ λιτὸν καὶ τὸ αὐτόσκευον [24]) μά-

14. *δαπάναις συχναῖς καὶ τύχαις* Mon. E. *συχνῆς* om. Par. A.

15. *καὶ* pro *ἢ* Par. A. Mon. BE. Meerm. Post *ἢ* deletum *καὶ* in Rehd. Dein *θαλάττης* id. habet c. Mon. B. et Meerm.

16. *ἢ μὲν* Ald. Mox *ὑπερίωνος* Par. B. Tum *ἢ δ᾽* Ald. *ἠδ᾽* Mon. C. Vid. Odyss. I. 24.

17. Ita Mon. B. (in ras. a s. m.) et C. Par. CDE. Rehd. Meerm. assentientibus Edd. Morell. et Petav. 2. *γρ. τεχνιτευόντων* inter versus habet Mon. D. Idem in contextu *τεχνευόντων* c. Codd. rell. et Edd. Ald. Turn. atque Petav. 1. *γρ. τεχνιτευόντων* in Mon. C. margini adiectum, in Rehd. inter lin. interpositum est. Verba *τὴν θύραθεν — ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων* a s. m. in mg. habet Mon. B. *θύρανθε* mendose Rehd.

18. *πρὸς ἂν τις ἂν* primo id.; a corr. autem manu restitutum *πρὸς ἃ τὶς ἄν*. Pro commate ante *πρὸς* puncto distinxi.

19. *δ᾽* Mon. A.

20. *δὲ καὶ* Mon. AB. et Meerm.

21. *ἀπεργασάμενος* Mon. E. et primo Mon. B., quum in hoc libro syllaba *ζο* ex ras. enata sit. *ἀπεργασάμενος* (superscripto *ἀπεργαζόμενος*) Par. A. Dein *διαζῆν* et inter vers. *ἀποζῆν* Rehd.

22. *πρόσκοπος* Mon. B. Ita legit etiam *Ficinus*, qui vertit *speculator*.

23. *δ᾽* Mon. E. Mox *ἐτεοβουτάδης* Turn. *ἐτεροβουτάδης* Mon. E. Deinde *μανῆς* Ald. Turn. Morell. et Petav. 1. *μάνης* Petav. 2. *μανῆς* Par. F.

24. *τὸ λητὸν καὶ τὸ ἄσκευον*, unde marg. Ed. Morell. *γρ. τὸ ἄσκευον*, exhibet Ald. Articulum, qui ante *αὐτόσκευον* a Cod.

λα φιλόσοφον, καὶ τὸ μὴ βίαιον εὐσεβὲς, καὶ τὸ πανταχοῦ παρεῖναι, καὶ μὴ καταλαβεῖν ὕδωρ, ἢ πέτραν, ἢ χάσμα γῆς, τοῦτο μέντοιγε [25]) θεοειδέςατον· τὸ δὲ μήτε πρὸς μίαν [26]) πρᾶξιν ἀσχόλους ἡμᾶς διὰ τὴν τοιάνδε μαντικὴν γίνεσθαι, μηδὲ ἀφαιρεῖσθαι καιρὸν ὑπ' αὐτῆς, τοῦτο καὶ πρῶτον ἄξιον ἦν εἰρῆσθαι. Οὐδεὶς D
γὰρ ἀπολιπών τι τῶν προὔργου καὶ ἐν χερσὶν ᾤχετο [27]) καθευδήσων οἴκαδε, συγκείμενον αὐτῷ πρὸς ἐνύπνιον· ἀλλ' ὁ χρόνος, ὃν ἀνάγκη τῷ ζώῳ δαπανᾷν εἰς τὴν φύσιν, οὐκ ἀρκούσης ἡμῖν τῆς οὐσίας εἰς ἐνέργειαν ἐγρηγόρσεως, οὗτος ἥκει κομίζων ἀνθρώποις τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, ἔργου μεῖζον τὸ πάρεργον, ἐπισυντιθεὶς τὸ αἱρετὸν τῷ ἀναγκαίῳ καὶ τὸ εὖ εἶναι τῷ εἶναι. Ἀλλ' αἵγε προγνώσεις αἱ διὰ τῶν ποικίλων [28]) ὀργάνων παραγινόμεναι, ἀγαπητὸν, εἰ τὴν πλείω μερίδα τοῦ βίου νειμάμεναι, παραχωρήσειάν τι ταῖς λοιπαῖς ἁπά- A
145
σαις καὶ χρείαις καὶ πράξεσιν. Ὧν εἰ πάνυ πρός τινι γένοιο, χαλεπῶς ἂν εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς μαντικῆς ὠφελοῖο [29])· οὔτε γὰρ καιροῦ παντὸς, οὔτε τόπου παντὸς, δέξασθαι κατασκευὴν [30]) τελετῆς, οὔτε πᾶσα εὐμάρεια συμπεριφέρειν τὰ ἐπ' αὐτὴν ὄργανα. Ἵνα γὰρ ἄλλο μηδὲν, ἀλλ' ἐφ' οἷς πρώην ἐσενοχωρήθη τὰ κολαςήρια [31]), ἀπήνης ἐςὶν ἢ νεὼς κοίλης φορτία, μεθ' ὧν ἄλλα μέρη τῆς τελετῆς [32]) ἀπογραφεῖς ἄνδρες καὶ μάρτυρες· οὕτω

Mon. D, et editis Pariss. abest, recepi ex libris Par. ACD. Mon. ABCE. Rehd. et Meerm.

25. Ita Codd. Mon. ABCD. et Meerm. assentientibus editis Ald. Turn. Morell. μέν τοί γε Petav. 1. 2. μέν τοι (γε) Cod. Rehd. A Mon. E. abest γε. Deinceps idem liber habet θεοειδέςερον.

26. πρὸς μῖδεν (sic) id. Mon. Paullo post γενέσθαι Mon. C. Statim μὴ δ' Mon. AC.

27. ᾤχητο Mon. E.

28. Abest ποικίλων a Mon. E. Dein pro παραγενόμεναι scripsi παραγινόμεναι cum Par. ADEF. Monacc. Rehd. Meerm. et Ed. Ald. περιγινόμεναι dat Par. C. Statim ἢ pro εἰ Ald.

29. ὠφελεῖο Mon. D. ὠφελοῖσ Mon. E. ὠφελοῖντο Par. F.

30. παρασκευὴν Rehd. Mox συμπεριφέρει Par. A. et Mon. E.

31. χρηςήρια (κολαςήρια) Rehd.

32. τελευτῆς Mon. D.

γὰρ εἰπεῖν ἀληθέϛερον, τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου πολλὰ διὰ [33]) τῶν ὑπηρετησάντων τοῖς νόμοις καταμηνύσαν- B τος, ὑφ' ὧν ἐξαγορευθέντα δήμου [34]) βεβήλου γέγονε θεάματά τε καὶ ἀκροάματα. Πρὸς οὖν τῷ σχέτλιον [35]) εἶναι συγκύπτειν εἰς τὰ τοιάδε, ὡς ἔγωγε, πείθομαι, καὶ ἀπηχθημένον θεῷ· τὸ γὰρ μὴ ἐθελοντὴν [36]) περιμένειν ὁντινοῦν, ἀλλ' ὠθισμῷ καὶ μοχλείᾳ [37]) κινεῖν ὅμοιόν ἐϛι βιαζομένοις, ὃ μηδ' ἐπ' ἀνθρώπων γενόμενον [38]) ὁ νομοθέτης εἴασεν ἀτιμώρητον. Πρὸς οὖν ἅπασι τούτοις, ἅπερ ἐϛὶ χαλεπὰ, τοῖς οὕτω μετιοῦσι τὸ μέλλον ὑπάρχει [39]) καὶ τὸ διακόπτεσθαι τὴν ἐνέργειαν, καὶ ὑπερορίοις ἰοῦσιν ὥϛπερ ἀπολείπειν τὴν τέχνην· ἔργον γὰρ οὐ μικρὸν ἁπανταχοῦ βαδίζοντας σκευαγω- C γεῖν τὰ ἐπὶ ταύτην ἐφόδια. Ἀλλὰ τῆϛγε δι' ὀνείρων [40]) μαντικῆς αὐτός τίς ἐϛιν [41]) ἕκαϛος ὄργανον· ὥϛτε οὐδὲ βουλομένοις ἔξεϛιν ἀπολιπεῖν τὸ χρηϛήριον· ἀλλὰ καὶ μένοντι συνοικουρεῖ [42]), καὶ ἀποδημοῦντι συμπεριέρχεται, καὶ συϛρατεύεται, καὶ συμπολιτεύεται, καὶ συγγεωργεῖ, καὶ συνεμπορεύεται [43]). Ταύτην οὐδὲ [44]) οἱ νόμοι τῆς βασκάνου πολιτείας κωλύουσιν, οὐδ' ἂν, εἰ βούλοιντο, δύναιντο· κατὰ γὰρ τῶν χρωμένων οὐκ ἔχουσιν ἔλεγχον. D Τί δ' ἂν καὶ ἀδικοῖμεν [45]) καθεύδοντες; Οὐδ' ἂν διατάξαιτο [46]) τύραννος ὀνείρων ἀθεάμονας εἶναι, οὐκ

33. δὴ Mon. E.

34. βίου primo Rehd.

35. τὸ σχέτλιον Par. A. c. Rehd. Deinde συγκόπτειν Ald. συγκύπτεις Par. E. Mox ὡς δ' ἔγωγε Par. A.

36. ἐθελοντὶ (sic) Par. A.

37. μοχλίᾳ Par. AB.

38 γινόμενον Mon. B. et Meerm. Tum *Ficinus* videtur legisse ἂν εἴασεν, vertens *reliquerit*.

39. ὑπάρχειν primo Rehd. Ante ὑπερορίοις abest καὶ a Mon. B. et Meerm. Ultimam voc. ὑπερορίοις s. m. per ras. correxit in Mon. B. ὑπερορίαν habet Ald. Tum οὖσιν Mon. E. Proxime ἀπολιπεῖν τῇ τέχνῃ Par. A.

40. δι' ὀνειράτων Mon. C.

41. ἐϛιν om. Ald. ἔϛιν scribit Mon. A. Dein οὐ βουλ. ἀπολ. ἔξεϛι Mon. C.

42. Conf. Cic. pro Arch. poet. c. 7.

43. συνεκπορεύεται (μ supra) Rehd.

44. οὐδ' Mon. A.

45. ἀδικοῖ μὲν Mon. D. ἀδικοῖεν Mon. E.

46. διατέξοιτο (ά supra; ex em. 2. m.)

εἰ μή γε καὶ τὸ καθεύδειν ἐκ τῆς ἀρχομένης ἀποκηρύξειεν. Ἀλλὰ τοῦτο ἀνοήτου μὲν ἐςιν, οἷς ἀδύνατα βούλεται· ἀσεβοῦς δὲ, οἷς ἐναντία νομοθετεῖ[47]) τῇ τε φύσει καὶ τῷ θεῷ.

16.

Ἰτητέον[1]) οὖν ἐπ' αὐτὴν καὶ γυναικὶ καὶ ἀνδρὶ, καὶ πρεσβύτῃ καὶ νέῳ, καὶ πένητι καὶ πλουσίῳ, καὶ ἰδιώτῃ καὶ ἄρχοντι, καὶ[2]) ἀςικῷ καὶ ἀγροδιαίτῳ, καὶ βαναύσῳ καὶ ῥήτορι· οὐ γένος, οὐχ ἡλικίαν, οὐ τύχην, οὐ τέχνην ἀποκηρύττει. Πᾶσι πανταχοῦ[3]) πάρεςι, 146 A
προφῆτις ἕτοιμος, ἀγαθὴ σύμβουλος, ἐχέμυθος. Αὕτη μυςαγωγός τε καὶ μύςις[4]), εὐαγγελίσασθαι μὲν· ἀγαθὸν, ὥςτε μακροτέραν ποιῆσαι[5]) τὴν ἡδονὴν προαρπάσαντα τὴν ἀπόλαυσιν· καταμηνῦσαι[6]) δὲ τὸ χεῖρον, ὥςτε φυλάξασθαι καὶ προαποκρούσασθαι[7]). Καὶ γὰρ ὅσα ἐλπίδες, αἳ[8]) τὸ ἀνθρώπων βόσκουσι γένος, ὀρέγουσι χρησά τε καὶ μείλιχα, καὶ ὅσα φόβος ἔχει προμηθῆ τε καὶ[9]) ὀνήσιμα, πάντα τοῖς ὀνείροις

Rehd. Mox οὐκ εἰ μή γε Mon. B. οὐκ εἴγε μηδὲ τὸ καθ. et inter vers. a s. m. εἰ μή^γε καὶ τὸ καθ. habet Rehd. εἴ γε μή Par. B, οὐκεῖ μήγε κ. τ. κ. Ald. οὐκ, εἰ μή γε κ. τ. κ. Morell.

47. νομοθετεῖν Par. A. Mox τε om. Rehd.

Cap. XVI. 1. ἰτέον et in mg. γρ. ἰτητέον Mon. C. ἰτέον (τη) Rehd. e corr. s. m.

2. ἀςυκῷ Ald. Dein ἀγροδιαίτῃ Mon. B. et Meerm.

3. πᾶσιν ἁπανταχοῦ Rehd. Tum πάρεςιν pr. idem liber et statim προφήτης ἔτυμος. Primo autem legebatur ἕτοιμος. Pro σύμβουλος est σύμβολος in Mon. D. Dein ἐχέμυθος αὕτη· μυςαγωγὸς scribit Par. F.

4. μῦςις Mon. A. Ita (e μύςης) etiam Rehd. μύςης Mon. B. et Meerm.

5. ποιήσασθαι (superscr. rubr. litt. ποιῆσαι) Rehd.

6. Ita pro καταμηνύσαι unus Mon. E. c. Ald. et Morell. Statim καὶ χεῖρον pro τὸ χ. Ald.

7. ἀποκρούσασθαι Mon. E.

8. αἵ (ex emend.) Rehd. αἱ Ald. Dein τῶν (pro τὸ) ἀνθρ. Meerm. Male βόσκουσαι Rehd. Tum ὀρέγουσαι (ι a s. m. supranotato) id. Mox μίλιχα Mon. E.

9. Desinit hic Par. D.

10. μὴ ἂν Par. B.

ἔνι, καὶ ὑπ' οὐδενὸς οὕτως ἐλπίζειν ἀναπειθόμεθα. Καίτοι τὸ χρῆμα τῶν ἐλπίδων οὕτως ἐςὶν ἐν τῇ φύσει B
πολὺ καὶ σωτήριον, ὥςε φασὶν οἱ κομψοὶ σοφιςαὶ μηδ' ἂν [10]) ἐθελῆσαι ζῆν τοὺς ἀνθρώπους, ἔχοντας ὡς ἐγένοντο τὴν ἀρχήν. Ἀπαγορεύειν [11]) γὰρ ὑπὸ τῶν περικεχυμένων τὸν βίον δεινῶν, εἰ μὴ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς ἐνέχεεν εἰς τὴν φύσιν ὁ Προμηθεὺς, διαμονῆς φάρμακον, ὑφ' ὧν παραγόμενοι [12]) πιςότερον ἥγηνται τοῦ φαινομένου τὸ προςδοκώμενον [13])· αἱ δὲ τοσαύτην ἔχουσι τὴν ἰσχὺν, ὥςε ὁ δεδεμένος [14]) ἐν πέδαις, ὅταν ἐφῇ τῷ βουλομένῳ τῆς γνώμης [15]) ἐλπίσαι, καὶ λέλυται, καὶ ςρατεύεται, καὶ αὐτίκα διμοιρίτης ἐςὶ, καὶ μετὰ μικρὸν [16]) λοχαγὸς, ἔπειτα ςρατηγὸς, καὶ νικᾷ, [17]) C
καὶ θύει, καὶ ςεφανηφορεῖ, καὶ παρατίθεται τράπεζαν, εἰ μὲν βούλοιτο, Σικελικήν· εἰ δὲ βούλοιτο, Μηδικήν [18]). Καὶ μέντοι τοῖν ποδοῖν [19]) ἐπιλήσμων ἐςὶν, ἕως εἶναι βούλεται ςρατηγός. Καί τοι πᾶν τοῦτο [20]) ὕπαρ ἐςὶν ὀνειρώττοντος καὶ ἐγρηγορότος ἐνύπνιον [21])· περὶ γὰρ ταὐτὸν [22]) ὑποκείμενον ἄμφω συνίςανται, τὴν φανταςικὴν φύσιν, ἥν, ὅταν μὲν ἡμεῖς εἰδωλοποιεῖν ἐθελήσωμεν [23]), ἓν τοῦτο παρέχεται χρήσιμον· ἐπα-

11. ἀπαγορεύουσι Par. AB. et Mon. E. Dein hic liber κεχυμένων.

πα γόμενοι
12. ὑφ' ὧν περ ἀγόμενοι Rehd. παραγόμενος Mon. E. παραγενόμενοι et in mg. γρ. παραγόμενοι Morell. παραγενόμενοι item Petav. 1.

13. προςδεχόμενον Par. B.

14. δεδόμενος Mon. D.

15. τὰ τῆς γνώμης Rehd.

16. μεταμικρὸν Mon. AB. Meerm. Deinceps λοχαγωγὸς Ald.

17. νικά (sic) Mon. E.

18. Vid. *Cognat.* Proverbb. in Adagg. ed. Francof. 1670. p. 446. et *Jun.* ibid. p. 466. *Hemsterhus.* ad Lucian. T. II. p. 440. sq. *Ast.* ad Plat. Polit p. 461.

19. μέντη (in mg. τοι) τῶν ποδῶν Mon. E. ταῖν πεδαῖν (γρ. τοῖν ποδοῖν inter vers. corr.) Rehd.

20. τὸ πᾶν τῦτο id.

21. Vid. *Aelian.* V. H. XIII. 29.

22. Ita Mon. AC. ταυτὸν rell. et vulg.

23. ἐθελήσομεν Meerm. Tum παρέχηται Par. A.

24. Ita recte Par. A. et Mon. C., ut scribendum iam monuit *Kuhnius* ad Aelian. l. c. Conf. Noster in Dion. p. 47. A. εὐθυμία Codd. rell. c. editt.

25. De hoc verbo a recentioribus libenter usurpato vid. *Jacobs.* in *Seebodii*, *Jahnii* et *Klotzii* novv.

λείφει τὸν βίον ἡμῶν εὐθυμίᾳ [24]), καὶ κολακεύουσα [25]) τὴν ψυχὴν ταῖς πεπλανημέναις ἐλπίσιν, ἀναλαμβάνει D τῶν δυσχερῶν τῆς αἰσθήσεως.

17.

Ὅταν [1]) δὲ αὐτεπίτακτος ἡμῖν ἐλπίδα προβάληται· τοῦτο δὲ γίνεται καθευδόντων· ἐνέχυρον ἔχομεν [2]) τοῦ θεοῦ τὴν τῶν ὕπνων ὑπόσχεσιν· ὥστε ἤδη τις εὐτρεπίσας τὴν γνώμην εἰς τὸ χρήσασθαι μείζοσι πράγμασιν [3]), ἃ προὔτεινεν αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον, διττὸν ἠνέγκατο κέρδος [4]), τό τε ἡσθῆναι πρὸ [5]) τῶν πραγμάτων καὶ τὸ παραγενομένοις ἐπισταμένως χρήσασθαι τῷ πάλαι 147 A προεσκέφθαι περὶ αὐτῶν, ὡς προσηκόντων αὐτοῦ τῷ βίῳ. Ὥστε ἣν [6]) ὕμνησε τὴν ἐλπίδα ὁ Πίνδαρος [7]), περὶ ἀνδρὸς λέγων εὐδαίμονος, ὅτι ἄρα [8]) αὐτῷ γλυκεῖα καρδίαν ἀτάλλοισα κουροτρόφος συναορεῖ ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ [9]), φαίη τις ἂν οὐ περὶ τῆς ὕπαρ λέγεσθαι, τῆς ἀπατηλῆς, ἣν ἡμεῖς ἑαυτοῖς διαπλάττομεν· ἀλλ' ὅλον τοῦτο μικροῦ μέρους ἐνυπνίων ἔπαινος εἴρηται τῷ Πινδάρῳ.

Annall. Philologiae etc. Tom. suppl. I. Fasc. III. p. 342.

Cap. XVII. 1. ὅτᾶν (sic) Rehd. Statim δ' Ald. et αὐτεπίτακτον Par. B. Dein προβάλληται primo Rehd. προβάλλεται Meerm.

2. ἔχωμεν Ald.

3. πράγμασι μείζοσιν Rehd. Mox προύτεινεν Mon. ABCD. c. editis Morell. et Turn.

4. ἤνεγκε τὸ κέρδος Par. B. Mon. E. Rehd.

5. πρὸς primo Mon. D.

6. ἣν om. Ald. Dein ὕμνησεν ἐλπίδα (τὴν a s. m. superscr.) Rehd.

7. Vid. *Pindar.* Fragm. T. III. p. 80. ed. Heyn. et *Boeckh.* ad Fragm. Pind. T. II. P. II. p. 672.

8. ἆρα Rehd. Proxime ἀττάλλοισα Mon. D. ἀττάλοισα Ald. ἀτάλλουσα Par. C. Mon. BE. Meerm. ἀττάλουσα (οι a s. m. subscr.) Rehd. Conf. *Car. Ernst. Christoph. Schneider.* ad Plat. Civit T. I. p. 15. Dein κουροτρόφος γρ. γηροτρόφος Mon. CD. et Rehd. γηροτρόφος Nostro restituendum censet quidem *Wyttenbachius* in Epist. crit. ad Ruhnk. p. 252. ed. Lips.; sed refragantur Codd. antiquissimi et optimi.

9. κυβερνᾶν sine commate Ald. Mox λέγεσθαι abest a Mon. E.

Ἡ περὶ τοὺς ὀνείρους οὖν [10]) μαντική, σὺν τέχνῃ μετιοῦσα τὸ πεφηνὸς βεβαιοτέραν τὴν ἐλπίδα παρέχεται, B ὥστε μὴ τοῦ φαυλοτέρου γένους δοκεῖν [11]). Ἡ δὲ [12]) Ὁμήρου Πηνελόπη διττὰς ὑποτίθεται πύλας ὀνείρων [13]) καὶ ποιεῖ τοὺς ἡμίσεις ἀπατηλούς, ὅτι σοφὴ τὰ [14]) περὶ ὀνείρων οὐκ ἦν· εἰ γὰρ ἠπίστατο [15]) τέχνην ἐπ' αὐτούς, πάντας ἂν διὰ τῶν κεράτων παρήνεγκε. Πεποίηται γοῦν [16]) ἐξελεγχομένη καὶ ἀμαθίαν ὀφλισκάνουσα περὶ αὐτὴν [17]) δήπου τὴν ὄψιν, ᾗ μὴ δέον [18]) ἠπίστησε.

Χῆνες μὲν μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς [19]) ὄρνις
Εἴμ' [20]) Ὀδυσεύς.

Ὁ δὲ ἦν ὁμωρόφιος [21]) καὶ πρὸς ὃν ἠδολέσχει διὰ C τῆς ὄψεως. Δοκῶ μοι διὰ τῶν τοιούτων ἀκούειν Ὁμήρου λέγοντος, ὡς [22]) οὐκ ἄξιον ἀπογινώσκειν οὔτε [23]) ὀνείρων, οὐδὲ τὴν ἀσθένειαν τῶν χρωμένων

10. δὲ pro οὖν Par A.

11. εἶναι δοκεῖν Par. BC Mon. BE. Rehd. Meerm. Conf. *Boissonad.* ad Theophylact. Simocatt. p. 192. et ad Philostrat. Epist. p. 118.

12. δ' Mon. A.

13. Vid. Odyss. XIX. 562. seqq.

14. τὰ om. Par. B. Dein Rehd. habet περὶ ὀνείρους, ων a s. m. superscr.

15. ἐπίστατο id. Tum ἑαυτοὺς pro ἐπ' αὐτοὺς Par. B.

16. οὖν Mon. E.

17. περὶ αὐτοῦ Meerm.

18. Mon. BE. et Meerm. addunt ὄν, quo non opus. Vid. *Ast.* ad Plat. Polit. p. 336. et Protag. p. 90. sq. ἦν habent Par. AB. Deletum ᾖ in Mon. C. ἐπίστησε Mon. D.

19. Ita Par. BE. c. Ed. Morell. αἶτος Petav. 1. αἰετὸς Codd. et Edd. rell.

20. εἰμ' Mon. B. et Meerm. εἴμ' (sic) Mon. E. εἰμοδυσσεὺς primo; a sec. autem manu εἴμ ὀδυσσεὺς Rehd. Ὀδυσεὺς recte Edd. Morell. et Turneb. Ὀδυσσεὺς libri rell. et scripti et editi. Vid. Odyss. XIX. 548. seq.

21. Ita Par. ABC. Monacc. et Meerm. ὁμωρόφιος Par. E. ὁμορόφιος vulg. ὁμορρόφιος Rehd. Mox περὶ τῆς ὄψεως Par. AE. Mon. BE. Meerm. διὰ loco raso exhibet Mon. C.

22. ὡς om. Mon. E.

23. οὔτε recepi ex Par. AB. Mon. BE. et Meerm. οὐδὲ habet Par. C. οὔτι Rehd. Codd. autem rell., ut Edd., οὔτε om. Ceterum particulae οὔτε saepenumero subiici οὐδέ, quippe fortius, monet *Astius* ad Plat. Phaedr. p. 489. sq. Voc. ὀνείρων deest in Mon. C. Proxime artic.

ἐπὶ τὴν φύσιν μετατιθέναι τῶν ὁρωμένων. Παρ' ὃ [24]) μηδὲ 'Αγαμέμνων δίκαιός ἐςιν ἐγκαλεῖν ἀπάτην ὀνείρων, κακῶς ὑπολαβὼν περὶ τῆς νίκης τῆς μαντευτῆς·

Θωρῆξαί σε κέλευσε [25]) καρηκομόωντας 'Αχαιοὺς Πανσυδίῃ [26])· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν. D

Πρόεισιν οὖν ὡς αὐτοβοεὶ [27]) τὴν πόλιν αἱρήσων, ὅτι τοῦ πανσυδίῃ παρήκουσεν, ὅ φησιν, εἰ πρὸς ἕνα τὸ 'Ελληνικὸν ἐξοπλίσειε. Τῷ δ' [28]) 'Αχιλλεύς τε καὶ ἡ Μυρμιδόνων φάλαγξ ἀπόμαχος ἦν, τὸ εὐψυχότατον τοῦ ςρατεύματος.

18.

"Αλις [1]) ἐγκωμίων καὶ καταβάλωμεν· ἀλλ' ἢ [2]) παρὰ μικρὸν ἀγνωμοσύνης ἑάλωκα· ὅτι μὲν ἀγαθὴ συνεκπλεῦσαί [3]) τε καὶ συγκαταμεῖναι, καὶ συνεμπορεύ-

τὴν e corr. m. in ras. habet Mon. B.

24. παρὸ Mon. B. Rehd. Meerm. παρὰ Mon. E. Deinceps μηδ' (sic) Mon. A. οὐδὲ Rehd.

25. Ita Mon. ABCD. Par. CF. et Meerm. c. Ald. σε κέλευε Par. E. σε κέλλε (sic) Mon. E. σ' ἐκέλευσε Par. B. et Rehd., ut Morell. Turn. et Petav. 1. 2. σ' ἐκέλευσεν Par. A.

26. πασσυδίῃ Mon. B. et Meerm. c. Ald. πανσυδίῃ sine ι subscr. libri rell. tam manu exarati, quam typis exscripti. Mox κεν om. Mon. CE., quorum posterior deinceps habet ἔλῃς. Tum εὐρυάγυιαν recte Par. A. Mon. ABCD. Rehd. Meerm. itemque Edd. Ald. et Morell. εὐρυάγηαν Mon. E. εὐρυάγειαν Edd. Turn. et Petav 1. εὐρυάγειαν Petav. 2. Silent Codd. rell. Pariss. Vid. Il. II. 11. seq.

27. αὐτὸς βοεῖ Ald. Mox πασσυδίῃ Mon. BE. et Meerm. c. Ed. Ald.

28. τὸ δ' Ald. Tum ἡ τῶν μυρμηδόνων φ. Rehd. φάλαξ Mon. A.

Cap. XVIII. 1. ἀλλ' (superscr. a s. m. ἄλις) Rehd. Statim καὶ erasum in Par. B. Tum καταβάλλωμεν (puncto supra alt. λ notato) Rehd. καταβάλομεν (sic) Par. A. καταβάλλομεν Par. C. et Mon. E. κατεβάλλομεν Mon. B. c. Meerm. De hoc verbi καταβάλλειν usu vid. *Lobeck.* Aglaoph. T. I. p. 467.

2. Ita recte Rehd. primo exhibebat. ἀλλ' ἢ in eodem alt. m. scripsit, nec differunt Codd. rell. c. editis. Tum παρὰ μικρὸν dedi ex Mon. BCE. et Ald. pro παραμικρὸν, quod Mon. AD. Meerm. et e corr. Rehd. c. Edd. Pariss. habent.

3. συνεκπλεῦσαι (superscr. συμ) Rehd. συμπλεῦσαι Mon. D. συνεκπλεῦται Petav. 1.

σασθαι, καὶ συστρατηγῆσαι[4]), καὶ πᾶσι πάντα[5]) συγκατεργάσασθαι, ταῦθ' ἃ μικρὸν πρόσθεν εἶπον· τὰ 148 A δὲ[6]) εἰς αὐτὸν ἐμὲ παρ' αὐτῆς οὔπω δημοσιεύσας. Καίτοιγε[7]) οὐδὲν οὕτω συνδιατίθεται[8]) τοῖς ἀνθρώποις, ὡς συμφιλοσοφεῖ[9]), καὶ πολλὰ τῶν ὕπαρ ἀπόρων, ἐπειδὴ καθεύδοιμεν[10]), τὰ μὲν ὅλα ἔφηνε[11]), τὰ δὲ συνηυπόρησε[12]). Γίνεται γάρ τι[13]) τοιοῦτον, ὡς νῦν μὲν ἐοικέναι πυνθανομένῳ, νῦν δὲ[14]) αὐτὸν εἶναι τὸν ἐξευρίσκοντα καὶ διανοούμενον. Ἐμοὶ δὴ[15]) θαμὰ καὶ συγγράμματα συνεξείργασαι. Καὶ γὰρ νοῦν ηὐτρέπισε[16]) καὶ λέξιν ἐνήρμοσε, καὶ τὸ μὲν διέγραψε, τὸ δὲ[17]) ἀντεισήγαγεν. Ἤδη[18]) δέ ποτε καὶ τὴν ὅλην B κατασκευὴν τῆς γλώττης ὑλομανοῦσάν[19]) τε καὶ φλεγμαίνουσαν ὀνομάτων καινότητι[20]) ζήλῳ τῆς ἐκφύλου,

4. (συ a superscr.) στρατηγῆσαι Rehd. συστρατηγεῦσαι Mon. E.

5. Post πάντα, quod om. Par. B., in Par. A. additur καί. Tum μικρῷ Mon. E. et mox εἰπών (suprascr. a s. m. εἶπον) Rehd.

6. τὰδ' Mon. A. τάδε Ald. Proxime δημοσιεῦσαι Mon. E.

7. Ita Codd. Mon. ABCD. Rehd. Meerm. c. Ed. Turn. καί τοιγε (sic) Mon. E. Silent rell. καίτοι γε Ed. Morell. καί τοί γε Edd. Ald. et Petav. 1. 2.

8. συνδιατίθεσθαι Mon. D. συνευτίθεται Par. ABC. Mon. BC. Meerm. γρ. συνευτίθεται mg. Petav. 2. De verbo συνδιατίθεσθαι, quo usus est Noster etiam Ep. 67. p. 213 D., vid. *Abresch.* ad Aristaenet. I. 1. p. 3.

9. συμφιλοσοφεῖν Mon. E. et pr. Rehd.

10. καθεύδομεν Mon. E., item Ald.

11. ἔφηνεν Par. A. ἐνέφηνε Mon. E. c. Rehd.

12. συνηπόρησε (υ a s. m. superscr.) Rehd. συνηυπόρησεν Par. A. συνηπόρησε legit Ficinus. Vertit enim *nobiscum ambigit.*

13. τι Mon. BC. Meerm. et primo Rehd.

14. νῦν δ' Mon. A.

15. Ita Pariss. Mon. ABCE. Meerm. δὴ (ε a s. m. superscr.) Rehd. δὲ vulg.

16. εὐτρέπισε Mon. B. et Meerm. ηὐτρέπισεν — ἐνήρμοσεν Par. A.

17. δ' Mon. A.

18. ἤδει (η a s. m. superscr.) Rehd.

19. De hoc verbo egregie exposuerunt *Wyttenbach.* ad Plutarch. Opp. mor. p. 15. E. T. I. p. 125. et *Alb. Iahn.* Symbol. Philostr. p. 82. sq.

20. κακότητι (γρ. καινότητι) Rehd. Dein ζηλωτὴς pro ζήλῳ τῆς Mon. D. Ante ἀρχαίας deest articulus in

τῆς ἀρχαίας Ἀτθίδος, ἡ δὲ διὰ θεοῦ νουθετήσασα, τὸ μέν τι[21]) εἰπόντος, τὸ δὲ τί ἐςιν εἰπόντος, τὸ δὲ δείξαντος ὄχθους τινὰς ἀπολεαίνειν ἐκπεφυκότας τῆς γλώττης, ἐπανήγαγέ τε ἐς[22]) τὸ σῶφρον καὶ τὸ οἰδοῦν ἐκόλασε, καὶ κυνηγετοῦντί ποτε συνεπαλαμήσατο μηχανὰς ἐπὶ τὰ σὺν τέχνῃ τῶν θηρίων καὶ θέοντα καὶ κρυπτόμενα[23]), καὶ ἀπειπόντι δέ ποτε καὶ ἀναζευ- C
γνύντι προσεδρείαν ἐπέταξε, καὶ τὴν τύχην εἰς κυρίαν ὑπέσχετο, ὥστε ἥδιον θυραυλῆσαι[24]) πιςεύσαντα· ἡ δὲ ἐπειδὴ παρῆν, ἡ κυρία, καὶ ἡ τύχη παρῆν, ἦγε[25]) ὑπέδειξεν ἰσμοὺς δικτυαλώτων καὶ δοριαλώτων θηρίων. Ἐμοὶ μὲν οὖν βίος βιβλία καὶ θήρα, ὅτι[26]) μὴ πε-

Mon. B. et Meerm. Mox ἥδε Mon. B., et διὰ (pro δὴ) Mon. E.

21. μέν τοι Par. A. Tum ἔςιν pro ἐςιν sponte scripsi. ἐςι sine εἰπόντος exhibet Mon. E. Proximum τὸ δὲ om. Par. C. Mon. B. et Meerm. τὸ δέ τι ἐπιδόξαντος dat Par. B. τὸ τί ἐςι δόξαντος Par. A., item Par. F. δόξαντος, ex quo in Rehd. correctum est δείξαντος, legitur etiam in Par. C. Mon. B. et Meerm. δείξαντοςη ὄχλους (sic) in Mon. E.

22. εἰς Mon. B. et Meerm. ἐς πρὸς (ἐς a s. m. superscr.) Rehd. Tum ἐκόλασεν Par. A.

23. Ita pro καὶ θέοντα καὶ κρυπτ. τ. θηρίων Codd. omnes. Mox προσεδρίαν praeeuntibus Codd. Par. ABC. Monacc. et Meerm., itemque Ed. Ald. mutavi in προσεδρείαν.

24. θηραυλίσαι Par. C. Mon. B. Meerm. θηραυλῆσαι Ald. De verbo θυραυλεῖν, quo auctor noster utitur etiam de Regn. p. 13. D. 15. C. 32. B., vid. *Ruhnken.* ad Timaeum p. 144. seq. Dein vulgatam πιςεύσαντας mutavimus in πιςεύσαντα, quod habent Meerm. et ex corr. Mon. B.

25. ἦγε καὶ Mon. E. Mox ἰσμοὺς om. Ald. Tum δεικτυαλώτων (o ρ superscr.) male idem liber. δικτυαλώτων Par. A. Verba seqq. καὶ δοριαλώτων, quae in eodem Cod. interciderunt, a s. m. inter vers. habet Rehd. Ceterum δοριαλώτων pro δορυαλώτων quod in aliquot Codd. et in utraque Ed. Petav. est, recepi ex libris Mon. ACD. Par. B. et Rehd.. item ex Edd. Ald. Turn. atque Morell. Vid. *Theognost.* in Indic. ad Bekkeri Anecdott. Gr. Tom. III. p. 1356. v. γαςρίδουλος. *Boissonad.* ad Philostrat. Her. p. 645. *Lobeck.* ad Sophocl. Aiac. v. 211. *Bachmann.* ad Lycophr. Vol. I. p. 200, 231, 274 et 290. δορυαλώτων (θηρι superscr.) dat Par. C. θηριαλώτων Mon. B. et Meerm.

26. ὅτε (ι superscr.) Mon. B.

27. ὄφελον Par. AB. Mon. C.

28. τοῦτο pro τότε Par. A.

πρέσβευκά ποτε. Ὡς οὐκ ὤφελον[27]) ἀποφράδας ἰδεῖν ἐνιαυτοὺς τρεῖς ἐκ τοῦ βίου. Καὶ μέν τοι τότε[28]) πλεῖϛα δὴ καὶ μέγιϛα ὠνάμην αὐτῆς. Ἐπιβουλάς τε γὰρ ἐπ' ἐμὲ ψυχοπομπῶν γοήτων[29]) ἀκύρους ἐποίησε, καὶ φήνασα καὶ ἐξ ἁπασῶν περισώσασα, καὶ κοινὰ συνδιῴ- D κησεν, ὥϛτε ἄριϛα ἔχειν ταῖς πόλεσι, καὶ ἐς τὴν βασιλέως ὁμιλίαν τῶν πώποτε Ἑλλήνων θαῤῥαλεώτερον[30]) παρεϛήσατο.

19.

Ἄλλοις δὲ ἄλλων μέλει· ἡ δὲ πάρεστι πᾶσι, δαίμων ἀγαθὸς οὖσα ἑκάϛῳ, καὶ ἐπιτεχνωμένη τι ταῖς[1]) ἐν ἐγρηγορόσι φροντίσιν. Οὕτω σοφόν τι χρῆμα ψυχὴ σχολάσασα[2]) τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ἀγοραίων αἰσθήσεων, ἐπεισαγουσῶν[3]) αὐτῇ παντοδαπὸν τὸ ἀλλότριον. Ἅ τε[4]) γὰρ ἔχει τὰ εἴδη, καὶ ὅσα παρὰ νοῦ[5]) 149 δέχεται, μόνη γενομένη παρέχει τοῖς ἐϛραμμένοις ἐπὶ A τὰ εἴσω καὶ τὰ[6]) παρὰ τοῦ θείου πορθμεύει. Συγγίνεται γὰρ αὐτῇ καὶ θεὸς ἐγκόσμιος οὕτως ἐχούσῃ τῷ τὴν φύσιν αὐτῆς ὁμόθεν εἶναι. Τὰ μὲν δὴ γένη ταῦτα τῶν ἐνυπνίων θεσπεσιώτερά[7]) ἐϛι, καὶ ἢ πάντως, ἢ παρὰ μικρὸν πάντως τρανὰ καὶ σαφῆ, καὶ

τούτῳ Mon. E. Mox αὐτοῖς primo Mon. B.

29. Vid. *Ruhnk.* ad Tim. p. 114. seq. Dein ἐποίησεν Par. A.

ερ
30. θαρραλεώτατον Rehd.

Cap. XIX. 1. τοῖς sine ἐν, quod abest etiam a Par. A., mendose Mon. E. ἐνεγρηγορόσι Ald. ἐν ἐγρηγόρσει Mon. B. ἐν γρηγόρσει Par. C. et Meerm.

ζου
2. σχολάσασα Rehd. σχολάζουσα Mon. D. Mox κατακλισμοῦ Mon. E. κατακλεισμοῦ Rehd.

3. ἐπεισαγοῦσαν Ald. Statim τὰ ἀλλότρια Mon. E.

4. οἵ τε Mon. E. et ἤδη pro εἴδη Meerm.

5. ὅσαπερ ἂν οὐ (sic) Par. A. παρ' ἀνθρώπου Par. B. Tum γειναμένη Par. B. Deinde φανὰ προβάλλει pro παρέχει Par. C. Meerm. et in loco raso Mon. B. γρ. γινομένη φανὰ προβάλλει Par. A.

6. Artic. om. Mon. BD. et Meerm. Statim πορθμεῦ (sic) Mon. E.

7. θεσπεσιώτατα Mon. E. Proxime ἤ μικρὸν πάντως idem. Dein παραμικρὸν Mon. AD.

ἥκιστα τέχνης δεόμενα· ἀλλὰ ταῦτα [8]) μόνοις ἂν παραγένοιτο τοῖς κατ' ἀρετὴν ζῶσιν, εἴτε φρονήσει πεπορισμένην, εἴτ' ἴθισιν [9]) ἐγγενομένην. Εἰ δέ ποτε καὶ ἄλλῳ τῳ, μόλις μὲν, ἀλλὰ γένοιτ' [10]) ἄν· πάντως δὲ οὐκ ἐπὶ σμικρῷ δή τινι τῶν ἀρίστων γενῶν ἐνύπνιον B τῷ τυχόντι παρίσαι. Τὸ δὲ λοιπὸν, καὶ πολὺ καὶ κοινότατον [11]) γένος ἐκεῖνο ἂν εἴη τὸ ᾐνιγμένον καὶ ἐφ' ὃ δεῖ τὴν τέχνην παρασκευάσασθαι. Γένεσίν τε γὰρ ἔσχεν, ὡς οὕτως εἰπεῖν [12]), ἄτοπον καὶ ἀλλόκοτον, καὶ ὡς ἐκ τῶν τοιούτων βλαστῆσαν [13]) ἀσαφέστατον πρόεισιν. Ἔχει γὰρ [14]) ὧδε περὶ αὐτοῦ.

20.

Ὅσα φύσις ἔχει πάντων ὄντων, γενομένων [1]), μελλόντων· ἐπεὶ καὶ τοῦτο τρόπος [2]) ὑπάρξεως· εἴδωλα ἀποῤῥεῖ, καὶ τῆς ὑποστάσεως αὐτῶν ἀποπάλλεται. Εἰ γὰρ ἕκαστον αἰσθητὸν εἶδός ἐστιν ὕλῃ συνδυασθὲν [3]), ἐφωράσαμεν δὲ τῆς ὕλης ἐν τῷ συνθέτῳ τὴν ἐκροὴν, ὁ C λόγος αἱρεῖ [4]) καὶ τὴν τῶν εἰδώλων φύσιν ἐξοχετεύεσθαι, ἵνα κατ' ἄμφω τὰ μέρη τὴν τοῦ ὄντος ἀξίαν

Rehd. Meerm. Quod sequitur πάντως om. Par. B.

8. ταὐτὰ Mon. E. ταῦτα μὲν Mon. B. Rehd. Meerm. Tum μόλις pro μόνοις Par. E.

9. Ita ex em. Rehd., qui primo exhibebat εἴτε θέσιν, ut in Ald. legitur. εἴτε ἴθεσιν Par. BC. Mon. BE. Meerm.

10. γένοιτο Par. A. Mon. BCDE. Rehd. Meerm. Deinceps ἂν πάντως γε Par. AB. Post γε alter semicolo distinguit. πάντως γε scribunt etiam Mon. BCE. Rehd. Meerm.

11. κοινώτατον Ald. κοινότερον Mon. E.

12. γρ. ὡς ἔπος εἰπεῖν Par. C. in mg.

13. βλαστῆσ (sic) Mon. E.

14. δὲ pro γὰρ Rehd.

Cap. XX. 1. γινομένων (ι rubro liquore superscr.) Rehd.

2. τόπος Ald.

3. συνδυασθὲν / συνδυαται Rehd. Statim ἐφωρεύσαμεν Mon. B.

4. αἵρει Par. AC. αἱρεῖ Mon. BCE. et Meerm. ἱρεῖ Par. B. Rehd. Formulam ὁ λόγος αἱρεῖ illustrant Astius ad Plat. Polit. p. 500 et 621 et Lex. Plat. Vol. I. p. 54. Iacobs. Lectt. Stob. p. 7. infr. Usterius ad Plutarch. Consolat. ad Apollon. p. 66. seq. Ante εἰδώλων deest articulus in Mon. B. et Meerm. Tum ἐξοχυτεύεσθαι mendose Mon. D.

ἀρνήσηται τὰ γινόμενα. Τούτων ἁπάντων τῶν [5]) ἀποῤῥεόντων εἰδώλων τὸ φανταςικὸν πνεῦμα κάτοπτρόν ἐςιν ἐμφανέςατον· περινοςοῦντα γὰρ [6]) ἄλλως καὶ διολισθαίνοντα ςάσεως [7]) τῇ τε ἀοριςίᾳ τοῦ εἶναι καὶ τῷ παρὰ μηδενὸς τῶν ὄντων ἐπιγινώσκεσθαι, ἐπειδὰν [8]) ἐγκύρσῃ τοῖς ψυχικοῖς πνεύμασιν, εἰδώλοις μὲν οὖσιν, ἕδραν δὲ ἔχουσιν εἰς τὴν φύσιν, τούτοις προςαπερείδον- D ται καὶ ὥςπερ εἰς ἑςίαν αὐτὰ ἀναπαύονται. Τῶν μὲν οὖν γενομένων, ἅτε ἤδη παρελθόντων εἰς τὴν τοῦ εἶναι ἐνέργειαν [9]), σαφῆ τὰ εἴδωλα ἀποςέλλεται, μέχρις ἂν ὑπὸ χρόνου [10]) πλήθους ἀμενηνὰ καὶ ἐξίτηλα γένηται· τῶν δὲ [11]) ὄντων, ἅτε ἑςώτων ἔτι, μᾶλλον ἔμβια καὶ ἀριδηλότερα [12])· ἀοριςότερα δὲ τῶν μελλόντων καὶ ἀδιάκριτα· προκυλινδήματα γάρ ἐςιν [13]) οὔπω παρόντων, φύσεως ἀτελοῦς ἐξανθήματα, οἷον ἀποσκιρτῶντα καὶ ἐξαλλόμενα [14]) σπερμάτων ἀποκειμένων αἰνίγματα. 150 A
Ταύτῃ καὶ δεῖ τέχνης ἐπὶ τὸ μέλλον [15])· ἐσκιαγραφημένα [16]) γὰρ ἀπ' αὐτοῦ πρόεισιν εἴδωλα καὶ οὐκ ἐμφανεῖς εἰκόνες, ὥςπερ ἀπὸ τῶν ὄντων.

5. τῶν om. Par. A. et Mon. E. Mox κάτοπτρόν ἐςιν ἐμφανέςατον τὸ φανταςικὸν inverso verborum ordine exhibet Mon. A.

6. καὶ pro γὰρ Ald.

7. ςάσεων Par. A.

8. ἐπειδ' ἂν Rehd. Tum ἐγκύσῃ Mon. E. Mox οὖσι (sic) id. Pro δὲ, quod abest a Par. F., Mon. A. habet δ', et proxime προς αι ἐναπερείδοντες Rehd.

9. ἐνέργιαν Mon. E.

10. χρόνων. Dein πλῆθος Mon. A. De dictione ὑπὸ χρόνου πλήθους vid. *Schneider.* ad Plat. Polit. Vol. III. p. 80. coll. *Ast.* Lex. Plat. Vol. III. p. 117.

11. δ' Mon. A.

12. ἀριδηλότατα Mon. B. Meerm. Mox τὰ τῶν μελλόντων Mon. E.

13. εἰσιν Mon. B. Meerm. Dein οὕτω Mon. D.

14. ἐξαλλείμενα Mon. E.

γρ. μελλόντων

15. Ita Meerm. ἐπὶ τὸ μέλλον Rehd. γρ. ἐπὶ τὸ μέλλον Mon. B. et Par. C. in mg. Conf. de Regn. p. 4. B. Respondet ἀπ' αὐτοῦ in seqq. ἐπὶ μελλόντων vulg. et Codd. rell.

16. De hoc verbo vid. *Wyttenbach.* ad Plat. Phaed. p. 170. seq. et *Creuz.* ad Plot. de Pulcrit. p. 366. seq. Statim ἐπ' αὐτοῦ Par. BF. Mon. BC. et Meerm. γρ. ἐπ' αὐτοῦ Mon. A. in mg. et inter vers. Mon. D. c. Rehd. habet ἐπ' αὐτοῖς. dat Mon. E. Part. καὶ deest in Meerm.

21.

Θαυμαστά [1]) γέ τοι τὴν φύσιν ἐστὶ καὶ οὕτως ἔχοντα, ὅτι ἀπὸ μήπω γενομένων ἐγένετο. Ἀλλ' ἤδη γάρ τι [2]) καὶ περὶ τῆς τέχνης ῥητέον, ὡς ἂν παραγίνοιτο. Ἄριστον μὲν οὖν [3]) οὕτως παρεσκευακέναι τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον, ὡς ἐφορείας [4]) ἀξιοῦσθαι νοῦ καὶ θεοῦ, ἀλλὰ μὴ δεξαμένην εἶναι τῶν ἀορίστων εἰδώλων. Τροφὴ δὲ [5]) ἀρίστη διά τε φιλοσοφίας γαλήνην ἐμποιούσης παθῶν, ὑφ' ὧν κινηθέντων [6]) τὸ πνεῦμα, καθάπερ χώρα, B
καταλαμβάνεται, καὶ διὰ μετρίας διαίτης καὶ σώφρονος, ἥκιστα μὲν ἐξοιστρώσης [7]) τὸ ζῷον, ἥκιστα δὲ σάλον [8]) ἐμποιούσης εἰς τὸ ἔσχατον σῶμα· φθάνοι γὰρ ἂν ὁ κλόνος μέχρι τοῦ πρώτου· τὸ δὲ [9]) ἀτρεμές τε δεῖ καὶ ἀκλόνητον εἶναι. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο [10]) συνεύξασθαι μὲν ἅπαντι ῥᾴδιον, συγκατεργάσασθαι δὲ ἁπάντων ἀμηχανώτατον [11]), ἡμεῖς δὲ βουλόμεθα μηδενὶ τὸν ὕπνον [12]) ἀνόνητον εἶναι, φέρε τινὰ κἂν τοῖς ἀορίστοις [13]) ὅρον ζητήσωμεν, τοῦτ' ἔστι τέχνην περὶ τὰ εἴδωλα συστησώμεθα. Ἔχει δὲ [14]) οὕτως.

Cap. XXI. 1. θαύματα Mon. E. Mox εἰσὶ Rehd. εἰσι Mon. E. Infra ἐγ$\overset{ε}{ί}$νοντο (ε ex corr. s. m. supranot.) Rehd.

2. τοι id. c. Meerm. Tum mg. Par. C. περὶ τέχνης ὁ νέος λόγος.

3. οὖν om. Mon. B. et Meerm. Dein οὕτω Mon. A. et Rehd. Statim παρασκευακέναι Mon. E. c. Rehd. παρασκευασμέναι Par. C. et Ald. Proxime τὸ $\overset{γρ. ἅγιον}{θεῖον}$ Mon. C. τὸ ἅγιον Par. A. τὸ ἃ (sic) Mon. E.

4. ἐφορείαις Rehd. Paullo post δεξαμ$\overset{η}{ί}$ν Mon. E.

5. δ' Mon. A.

6. νικηθέντων Mon. E.

7. Ita Par. ABCF. Mon. B. (quorum hic ex corr.) et Meerm. ἐξοιστρ$\overset{ω}{ο}$ύσης (ω a pr. m. superscr.) Mon. C. ἐξοιστρούσης vulg. et Codd. rell. Verba ἐξοιστρώσης τὸ ζῷον, ἥκιστα δὲ absunt ab Ed. Ald.

8. σάλον, quod in vulgg. libris desideratur, praebuerunt Codd. omnes. Post ἐμποιούσης Ed. Morell. asteriscum habet. Ficinus vertit: *et ita componere corpus ultimum, ut fluctus minime moveat.* Dein εἰς τοὔσχατον Mon. B. et Meerm.

9. τόδε Par. C.

10. τοῦ pro τοῦτο Par. F.

11. ἀμηχανότατον Par. F. ἀμηχανώτερον Mon. E.

12. τὸν ὕπνον μηδενὶ Mon. A.

13. ἀρίστοις Rehd. Mox τουτέστι Monacc. et Meerm. c. Ald.

14. δ' Mon. A.

22.

"Ὥσπερ ἐπὶ τῶν διαποντίων[1]) πλεόντων, ὅταν ποτὲ σκοπέλῳ τινὶ προεντύχωσι[2]), κᾆτ' ἀποβάντες C ἴδωσι πόλιν ἀνδρῶν, ὁσάκις ἂν τὸν αὐτὸν σκόπελον ἴδωσι, τὴν αὐτὴν πόλιν σημαίνονται· καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν στρατηγῶν, οὓς οὐχ ὁρῶντες ἀπὸ τῶν προδρόμων ἴσμεν ὅτι παρέσονται· τῶν γὰρ αὐτῶν φανέντων ἀεί ποτε παρεγίνοντο· οὕτω[3]) καὶ τοῖς εἰδώλοις ἑκάστοτε σημαινόμεθα τὴν τῶν ἐσομένων ἐνέργειαν· πρόδρομα γάρ ἐστι ταῦτα[4]) τῶν αὐτῶν καὶ ὅμοια τῶν ὁμοίων. "Ὥσπερ οὖν κυβερνήτου κακία ταὐτοῦ[5]) σκοπέλου φανέντος μὴ[6]) ἐπιγνῶναι, μηδ' ἔχειν εἰπεῖν παρ' ἥντινα γῆν τὸ σκάφος σαλεύει, καὶ ὁ τοιοῦτος ἀτέκμαρτα[7]) D πλεῖ· οὕτως ὁ τὴν αὐτὴν[8]) ὄψιν πολλάκις ἰδών, εἰ μὴ κατεσημήνατο[9]), τίνος αὐτῷ προφῆτις ἐγένετο πάθους, ἢ τύχης, ἢ πράξεως, ἀνοήτως χρῆται τῷ βίῳ, καθάπερ ὁ κυβερνήτης ἐκεῖνος τῷ σκάφει. Καὶ τὰς διοσημείας[10]) προαγορεύομεν ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τοῦ περιέχοντος, περὶ τὴν σελήνην ἅλως[11]) ἰδόντες, ὅτι πολλάκις ἰδόντων οὕτω[12]) χειμὼν ἠκολούθησε,

Cap. XXII. 1. διαποντίως (ex corr. sec. m.) Rehd. διαπόντιον Par. B.

2. προσεντύχωσι Par. E.

3. οὕτως Mon. B. c. Meerm. Mox σημαινώμεθα Ald, Tum σὴν pro τὴν Mon. E.

4. ταῦτα idque saepius idem liber. Ante αὐτῶν in Mon BC. Par. C. et Meerm. irrepsit ὄντων, quod in Mon. C. punctis suprapositis deletum est.

5. Sic Mon. ACD. et Rehd. ταυτοῦ vulg.

6. μὴ a s. m. habet Mon. B.

7. ἀτέκμαρτος Mon. E.

8. αὐτὴν om. Par. A.

9. κατεσεμήνατο Mon. C. Mox αὐτὸ Rehd. Dein προφήτης Mon. C. προφῆτης (sic) Rehd. Absunt verba προφῆτις ἐγένετο a Mon. E.

10. διοσημίας Par. A. Mon. BE. Meerm. Tum προαγορευομένας Par. A.

11. ἅλω Par. C. ἄλω Mon. B. et Meerm. ἄλλως Rehd. c. Ald. Dein εἰδότες ὅτι πολλάκις εἰδότων ἐστὶ χειμὼν ἠκολούθησεν Par. A.

12. Pro οὕτω, quod in Mon. D. et Rehd. superscriptum, in Mon. B. Par. C. et Meerm. omissum est, legitur ὅτι in Par. B.

Τῇ μὲν ἰῇ [13]) *ἀνέμοιο γαληναίης τε δοκεύειν,* 151 A
Ῥηγνυμένῃ [14]) *ἀνέμοιο, μαραινομένῃ δὲ γαλήνης.*
Ταὶ [15]) *δύο δ' ἂν χειμῶνι περιτροχάοιντο σελήνην·*
Μείζονα [16]) *δ' ἂν χειμῶνα φέροι τριςέλικτος ἀλωή,*
Καὶ μᾶλλον μελανεῦσα [17]), *καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον.*

Οὕτως ἐπὶ πάντων [*καὶ*] [18]) *Ἀριςοτέλης τε καὶ ὁ λόγος φησίν· ἡ μὲν αἴσθησις μνήμην, ἡ δὲ μνήμη* B *πεῖραν, ἡ δὲ πεῖρα τέχνην ἐποίησεν· οὕτω καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς ὀνείρους βαδίσωμεν.* [19])

23.

Ἤθροισαι μὲν οὖν ἐνίοις ἤδη [1]) *βιβλία συχνὰ*

13. *ἰὴς* Par. ABC. Mon. B. Meerm. *ἰῇ* (ultima corr.) Mon. C. Dein *γαληναίης* s. m. e *γαλήνης* emendavit in Rehd. Part. *τε* om. Par. B. Statim *δοκεύει* scribunt Par. BC. et Mon. BE. Ita primo exhibebat etiam Mon. C; sed postea additum *ν*, quod in Mon. B. erasum est. In Rehd. verba *τε δοκεύειν — γαλήνης* s. m. ad mg. supplevit. Vid. *Arat.* Diosem. *v.* 81. seqq.

14. *ῥηγνιμένῃ* (sic) — *μαραινομένῃ* Ald. *ῥηγνυμένῃ — μαραινομένης* (sic) Par. A. Dein *ἀνέμοις* Mon. E.

15. *αἱ* Par. AB. Mon. ABE. Meerm., item primo Mon. C. et Rehd. Pro *περιτροχάοιντο σελήνην* legitur *περιτροχάοιεν ἀλωαὶ* in Par. ABC. Mon. BE. Rehd. Meerm. Ita primo exhibebat etiam Mon. C.

16. *μεῖζον* Par. A. Mox *φέροι* οι ult. corr. Mon. E. *φέρει* Rehd. *φέρει* Ald. Dein *τριελί* ⁘ comparente rasura; ad mg. exter. addita sunt haec: ⁘ *κτος ἀλωή· καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον· οὕτως* (recte in infer. mg., ubi eadem ab al. m. notata leguntur, *ὕτως*) *ἐπὶ πάντων ἀριςοτέλης.* Sed pro *τριςέλικτος* Codd. Aratei omnes praebent *τριέλικτος.* Loco vulgati *ἀλωὴ* (*ἀλῶν* Mon. D.) recepi *ἀλωή*, ut legitur apud Aratum, ex Mon. AC.

17. Verba *καὶ μᾶλλον μελανεῦσα* desunt in Mon. E. Mox *ῥηγνύαται μᾶλλον* exhibet Ald. Apud Aratum *ῥηγνῦτ', ἔτι μᾶλλον* scribendum duxit *I. H. Vossius,* scholiastae vestigia sequutus. *Ficinus* vertit: *magis insuper si frangatur.*

18. *καὶ* uncis inclusi, utpote omissum in Par. ABCF. Mon. BCE. Rehd. Meerm. In Mon. C. superscriptum est. Ceterum vid. *Aristot.* Metaphys. I. 1.

19. *τὴν ἐπὶ τοὺς ὀνείρους τέχνην βαδίσωμεν* Ald.

Cap. XXIII. 1. *ἤδε* Par. A.

τῆς τοιᾶσδε [2]) παρατηρήσεως· ἀλλ' ἔγωγε [τῶν] [3]) αὐτῶν ἁπάντων καταγελῶ καὶ ὀλίγον ὄφελος ἡγημαι. Οὐ γὰρ ὥσπερ τὸ σῶμα τὸ ἔσχατον τῶν καθωμιλημένων ϛοιχείων ἡ σύνοδος δύναται δέξασθαι τέχνην καθ' ὅλου [4]) καὶ λόγον τῇ φύσει συμπαρατείνοντα· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πλεῖϛον [5]) ὑπὸ τῶν αὐτῶν ταὐτὰ [6]) πάσχει μικρᾶς οὔσης ἐν τοῖς ὁμοειδέσι τῆς διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλληλα, καὶ τὸ παρὰ φύσιν ἔχον ἐν αὐτοῖς οὐ λανθάνει νοσοῦν [7]), οὐδὲ χρώμεθα τῷ τοιούτῳ C γνώμονι· οὐχ οὕτως ἐπὶ τοῦ φανταϛικοῦ [8]) πνεύματος, ἀλλὰ καὶ τῇ πρώτῃ φύσει διενήνοχεν ἄλλο ἄλλου [9])· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ σφαίρᾳ προσήκει τῷ πλείονι τοῦ φυράματος.

Ἢ [10]) μάλα δὴ κεῖναί γε μακάρταται ἔξοχα πασέων
Ψυχάων ποτὶ [11]) γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προχέονται·
Κεῖναι δ' ὀλβιϛαί τε [12]) καὶ οὐ φατὰ νήματ' ἔχουσαι,
Ὅσσαι ἀπ' αἰγλήεντος, ἄναξ, σέθεν, ἠδὲ [13]) καὶ αὐτοῦ D
Ἐκ Διὸς ἐξεγένοντο [14]), μίτου κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.

2. Ita pro vulg. τοιαύτης Par. ABCE. Monacc. Rehd. Meerm. Dein παρατήσεως mutile Mon. D.

3. Articulum om. Codd. mei omnes. Quare seclusi.

4. Verba καθόλου (ita et Codd. et Edd.) καὶ λόγον a s. m. in mg. habet Rehd.

5. ἐπὶ πλεῖϛον Par. BCF. et Mon. BE. c. Meerm. ἐπιπλεῖϛον Par. A.

6. Ita Rehd. ταυτὰ Par. A. Vertunt etiam Ficinus et Petavius *eadem*. ταῦτα libri rell. tam scripti, quam editi.

7. οὐ λανθάνειν γοῦν (sic) Ald.

8. φανταϛικοῦ om. Par. F.

9. Ita ex ἄλλου ἄλλο correctum in Rehd.

10. ἢ Mon. E. Pro κεῖναί γε Mon. D. scribit κἀκεῖναί γε, quod in Rehd. ex ἐκεῖναί γε enatum est. κεῖνά γε dat Mon. E. Tum πασάων (πασῶν Ald.) exhibent Mon. AD. Par. EF. et Rehd.

11. ψυχάνων πόθι (sic) Ald. Tum ούράνοθεν Edd. Ald. Turn. Petav. 1. 2.

12. ὀλβιαίταται Par. AB. et inter vers. Par. C., item Mon. B. (ex corr.) Mon. C. Meerm. ὀλβιώταται Codd. rell. c. Ed. Ald. ὄλβιαί τε Par. C., ut videtur, in contextu, et Edd. rell. Quarum lectionum quum nulla conveniat metro, scribendum duxi ὀλβιϛαί τε. Tum φαντὰ Rehd. et statim νοήματ' Par. E.

13. ἢ δὲ Rehd. ἠδὴ (sic) Ald.

14. ἐγίνοντο Codd. c. Ed. Ald.

Καὶ τοῦτ' ἄρα [15]) ἦν, ὅπερ ᾐνίξατο Τίμαιος, διδοὺς ἑκάστῃ ψυχῇ σύννομον ἄστρον. Αἱ δὲ καὶ [16]) τῆς φύσεως ἐκστᾶσαι, τῷ φιλοχωρῆσαι περὶ τὴν ὕλην, ἡ μὲν ἧττον, ἡ δὲ μᾶλλον, ὡς ἑκάστη ῥοπῆς ἐδυστύχησε [17]), τὸ πνεῦμα ἐμόλυνεν. Ἐνοικίζονται [18]) δὴ σώμασιν οὕτως ἔχουσαι, καὶ γίνεται [19]) βίος ὅλος ἐν ἁμαρτίᾳ καὶ νόσῳ τοῦ πνεύματος, αὐτῷ [20]) μὲν παρὰ φύσιν διὰ τὴν πρώτην εὐγένειαν· τῷ ζώῳ δὲ κατὰ φύσιν· 152 A ὑπὸ γὰρ οὕτως [21]) ἔχοντος ἐψυχώθη· εἰ μὴ καὶ αὐτῷ φύσις ἐστὶν ἡ τάξις, εἰς ἣν ὑφ' ἑαυτοῦ τάττεται, κακίᾳ καὶ ἀρετῇ χρώμενον. Οὐδὲν γὰρ οὕτως, ὥσπερ πνεῦμα, εὐτράπελον. Πῶς ἂν [22]) οὖν ἐν τοῖς ἀνομοίοις καὶ φύσει, καὶ νόμῳ, καὶ πάθει, ταὐτὰ [23]) ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμφανίζοιτο; Οὐκ ἔστι τοῦτο, οὐδ' ἂν γένοιτο. Πῶς δ' ἂν γένοιτο τὸ [24]) τεθολωμένον [25]) ὕδωρ, καὶ τὸ διαφανὲς, καὶ τὸ μένον, καὶ τὸ κινούμενον ὑπὸ

omnes. Dein καρτερῆς Mon. ABDE.

15. τοῦτο ἄρα Mon. B. et Meerm. τοῦτ' ἄρ' Mon. A. Tetigit nimir. Synesius *Plat.* Tim. p. 41. D. Mox διδοῦ (sic) Ald.

16. καὶ om. Rehd. Tum ἐκστάσαι Ald. Deinceps τὸ φιλοχωρῆσαι Par. A. et Mon. C.

17. ἐδυστύχησεν Par. A. Tum ἐμόλυναν Mon. C. ἐμόλυναν Par. BC. Mon. B. et Meerm. Sed mutatione non opus. Nam transitu a plurali ad singularem nihil frequentius est. Vid. *Ast.* ad Plat. Protag. p. 75. et 92.

18. οἰκίζονται Par. A. Mon. B. Meerm.

19. Desunt verba καὶ γίνεται in Mon. E. Dein ὅλως est in Rehd.

20. αὐτὸ Par. B. Statim περὶ Rehd. Verba seqq. διὰ τὴν πρώτην εὐγένειαν — — κατὰ φύσιν idem in mg. habet.

21. τοῦ pro οὕτως Mon. E.

22. ἂν superscriptum in Mon. A. Tum ἀνομίοις Rehd. Mox πάθει deest in Ald. πάθεσι exhibent Pariss. Mon. ABCE. Rehd. Meerm. πάθι (sic) reperi in Mon. D.

23. τὰ ταῦτα Meerm. et Ald. ταῦτα Par. F. ταυτὰ libri rell. et scripti et editi. Tum ἐμφανίζοιντο Par. B.

24. Desunt verba πῶς δ' ἂν γένοιτο τὸ in Mon. CE. τὸ om. Par. B.

25. De hoc verbo Platonicis frequentato vid. *Creuz.* ad Procl. de Unitat. et Pulcritud. p. 95. seq. et ad Plot. p. 157. a. coll. *Jacobs.* in Philostrat. Imagg. p. 275.

τῆς αὐτῆς μορφῆς ὁμοίως διατεθῆναι [26]); Εἰ δὲ καὶ ὁ θολὸς ἄλλος [27]) ἐν ἄλλῳ κατὰ διαφορὰς χρωμάτων καὶ αἱ κινήσεις ἐν σχηματισμοῖς πλείοσιν, οὕτως [28]) B ἂν ἓν μὲν εἴη τῷ γένει τὸ ἁμαρτεῖν τῆς ἀκριβοῦς εἰκόνος. Εἰ δ' ἐστι διάφορον [29]), εἴτ' οὖν Φημονόη τις, εἴτε τις Μελάμπους, εἴτε ἕτερός τις ἀξιώσει καθ' ὅλου τι περὶ τῶν τοιούτων ἀφορίζειν καὶ διατάττεσθαι, πυθώμεθα αὐτῶν εἰ φύσιν ἔχει καὶ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ διάστροφον κάτοπτρον, τό τε ἐξ ἀνομοίων ὑλῶν ὅμοιον ἀποδίδοναι τοῦ δεικνυμένου τὸ εἴδωλον. Ἀλλ' ἐκεῖνοί γε οὐδὲ τὴν ἀρχὴν, οἶμαι, πεφιλοσοφήκασί τι περὶ τοῦ πνεύματος. Τὸ δὲ οἰκεῖον αὐτῷ [30]) ὅπως ποτὲ ἔχον ἁπάντων ἠξίωσαν εἶναι κανόνα καὶ γνώμονα. Καὶ ἔγωγε οὐκ ἀναιρῶ [31]) τὸ καὶ διὰ πάντων εἶναι C τῶν διαφερόντων ἐμφέρειαν, ἀλλὰ τὸ ἀσαφὲς διασπώμενον ἀσαφέστερον [32]) γίνεται. Ἦν δὲ δήπου καὶ τὴν ἀρχὴν δυσεπίγνωστον τὸ [33]) τοῦ προεκθορόντος πράγματος εἴδωλον. Ἔτι δὲ [34]) χαλεπώτερον ἑλεῖν [35]) ἐν ἑκάστῳ τρόπῳ κοινῷ φαντάσματι παραπλήσιον.

26. διαθεθῆναι Turn. et Petav. 1. 2.

27. Ita Codd. c. Ed. Morell. omnes. ἄλλως Edd. Ald. Turn. et Petav. 1. 2. Mox χρημάτων (ω supra) Meerm. Deinceps καὶ ἀνακαινίσεις Ald.

28. οὕτω (ς supra) et proxime τῆς εἰκόνος τῆς ἀκριβοῦς Rehd.

29. διαφέρον Par. E. γρ. εἴδεσι καὶ εἰ δ' εἴδεσι διαφέροιεν mg. Par. A. Dein εἴτ' οὖν Ald. εἴτουν Mon. C. et Rehd. εἴτ' οὖν Mon. B. Statim εἴτε τις (pro εἴτε τῳ) Μελάμπους scripsi cum Par. B. Tum εἴ τέ τις ἕτερος ἀξιώσει Rehd. Idem primo rectius καθ' ὅλου, quod pro vulg. καθόλου recepi.

30. αὐτοῦ (ω supra) Rehd. αὐτοῦ Mon. E. Deinceps ὅπώς ποτ' Mon. A. ὅπώς ποτε Meerm. c. editis. Mox κακόνα Petav. 1.

31. ἂν ἐρῶ Ald. Mox καὶ abest a Mon. B. et Meerm.

32. ἀσφαλέστερον Ald.

33. Artic. τὸ om. Par. AF. et Mon. B., supplent inter vers. Mon. C. et Rehd.

34. Ἐστι δὴ Par. B. δὴ pro δὲ item Par. A. Mon. BE. Rehd. Meerm.; nec aliter primo Mon. C.

35. ἐλθεῖν Par. E. Deinceps ἓν pro ἐν Mon. BC. Meerm. Statim τόπῳ Par. ABCF. Mon. BCE. Rehd. Meerm.

24.

Διὰ ταῦτα μὲν ἀπογνωςέον τοῦ 1) *κοινοὺς ἅπασι*
νόμους γενέσθαι· ἑαυτὸν δέ τις 2) *ἕκαςος ὕλην ἐχέτω*
τῆς τέχνης· ἐγγραφέτω τῇ μνήμῃ, τίσι καὶ πότε συνη-
νέχθη πράγμασιν 3), *ἐπὶ ποδαπαῖς ποτὲ ταῖς ὄψεσιν·* D
οὐ χαλεπῶς ἕξις 4) *ἀθροίζεται περὶ τὸ σὺν χρείᾳ* 5)
τινὶ μελετώμενον· ὑπομιμνήσκει γὰρ τῆς μελέτης ἡ χρεία
καὶ μάλιςα ὅταν 6) *εὐπορῇ τῆς ὕλης ἑκάςοτε.* **Τί** *δ'*
ἂν ἐνυπνίων γένοιτο 7) *ἀφθονώτερον; τί δ'* 8) *ἐπαγω-*
γότερον; ἃ καὶ τοὺς ἠλιθίους ἐφέλκεται περὶ αὐτῶν
τι φροντίσαι, Ὥςτε 9) *αἰσχρὸν ἂν εἴη τοὺς τὰ δέκα*
ἀφ' ἥβης γεγονότας ἑτέρου μάντεως ἔτι προςδεῖσθαι,
ἀλλὰ μὴ παρ' ἑαυτῶν 10) *συνενηνοχέναι τῆς τέχνης*
πάμπολλα θεωρήματα. Σοφὸν 11) *δ' ἂν εἴη καὶ γρά-* 153 A
φειν τά τε ὕπαρ καὶ ὄναρ 12) *ὁράματα καὶ συμπτώ-*
ματα, εἰ μὴ πρὸς τὸ καινὸν τῆς ἐπινοίας ὁ τῆς πόλεως
τρόπος ἀγροικιεῖται. Ἐπεὶ ἡμεῖς ἀξιώσομεν ταῖς κα-
λουμέναις ἐφημερίσι τὰς ὑφ' ἡμῶν ὀνομαζομένας ἐπι-
νυκτίδας συνάπτοντας 13) *ἔχειν τῆς ἐν ἑκατέρᾳ ζωῇ δι-*
εξαγωγῆς ὑπομνήματα· ζωὴν γάρ τινα τὴν κατὰ φαν-

Cap. XXIV. 1. *τοὺς* Par. BC. Mon. BC. Meerm. et primo Rehd.

2. Abest *τις* ab Ald. Tum *ἕκαςον* habet Rehd.

3. *πράγμασι* c. lacuna, quam adiecto *ν* ad *πράγμασι* et verbis *ἐπὶ ποδαπαῖς* sec. m. explevit, Mon. B. Statim *πότε* Rehd.

4. *ἢ ὡς γνῶσις* mg. Par. B.

5. *συνεχείᾳ* Mon. E.

6. *ὅταν δὲ* Meerm. Tum *ἀπορῇ* (*εὐ* a s. m. superscripto) Mon. B. *ἀπορῇ* Par. C. Rehd. *ἀπορεῖ* Meerm.

7. *γένοιτο ἐνυπνίων* Mon. E. *γένοιτ'* Mon. A.

8. *τί δὲ* Mon. BCDE. Rehd. Meerm. Ceterum verba *τί δὲ ἐπαγ.*, utpote in textu omissa, rubro liquore ad mg. adscripta habet Rehd.

9. *ὥςτ'* Mon. A. Post *δέκα* additur *ἔτη* in Mon. B. Par. C. et Meerm.

10. Ita Mon. BE. Par. C. Rehd. Meerm. pro *παρ' ἑαυτῷ*.

11. *σοφρὸν* (sic) Ald.

12. *ὄναρ καὶ ὕπαρ* Par. B.

13. *συνάπτοντες* Par. C. et Rehd. c. Ald. Mox *διαγωγῆς* Mon. E.

τασίαν [14]) ὁ λόγος ἐτίθετο, νῦν μὲν βελτίω, νῦν δὲ χείρω τῆς μέσης, ὡς ἂν ὑγιείας [15]) ἔχῃ τὸ πνεῦμα καὶ νόσου. Οὕτως οὖν εἰς τὴν παρατήρησίν [16]) τι προὔργου ποιοῖμεν, ὑφ' ἧς ἡ τέχνη συναύξεται, οὐδενὸς B ἡμῖν ἐκ τῆς μνήμης διολισθαίνοντος, καὶ τὰ ἄλλα [17]) ἀστεία τις ἂν εἴη ψυχαγωγία [18]) ἱστορίᾳ τιμᾶν ἑαυτὸν ἐγρηγορότα τε καὶ καθεύδοντα. Ἀλλὰ καὶ οἷς ἐπιμελές ἐστι τῆς γλώττης, οὐκ οἶδ' εἴ τις ὑπόθεσις ἀντὶ ταύτης ἑτέρα παντοδαπὸν ἂν γύμνασμα γένοιτο τῆς ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως. Εἰ γὰρ τὰς ἐφημερίδας ὁ Λήμνιος σοφιστὴς [19]) ἀγαθὰς εἶναι διδασκάλους φησὶ [20]) τοῦ περὶ ἅπαντος εὖ εἰπεῖν τῷ μηδὲ τῶν μειόνων ὑφερορᾶν, ἀλλ' [21]) ἀνάγκην εἶναι διὰ πάντων ἰέναι φαύλων τε C καὶ σπουδαίων, πῶς [22]) οὐκ ἄξιον ἄγεσθαι τὰς ἐπινυκτίδας εἰς ἑρμηνείας ὑπόθεσιν;

14. γρ. καὶ τὴν φαντασίαν inter vers. exhibent Mon. A. et Rehd. κατὰ φαντασίας legit Ald.

15. ὑγείας Mon. CE. Rehd. Meerm. Statim ἔχοι Mon. B. ἔχει Meerm. c. Ald.

16. Ita Par. BC. Mon. BC. et Meerm. εἰ τ. π. vulg. et Codd. rell. Articulum om. Par. B. τε (γε Mon. E.) mutavi in τι. De hac construendi ratione vid. *Ast.* Lex. Plat. Vol. III. p. 218. voc. προὔργου. Dein πρόυργου exhibent Mon. ABC. et Meerm. Loco vulgati ποιοῦμεν (ποιοῦμαι Par. A.) ex libris Par. CEF. Mon. ABCD. Rehd. et Meerm. recepi ποιοῖμεν, quod in Cod. quodam repertum iam probavit *Normannus* ad Aristid. nomine legatorum Graecc. ad Achillem scripta p. 129. Mendose ποιῆμεν Ed. Ald. ἴσως, οὕτως ἂν εἰς π. τ. πρ. ποιοῖμεν ad mg. adnotavit Morellus.

17. τἄλλα Mon. A. τ' ἄλλα Mon. C. et Ald.

18. ψυχη (sic c. lacunula) Mon. E.

19. ὁ λημναῖος σοφιστὴς Par. A. Superscripta legitur in Mon. B. et Par. C. glossa ὁ φιλόστρατος, quae in Meerm. libro ante σοφιστὴς in textum irrepsit. Conf. *Kayser.* Praefat. ad Philostr. vit. Soph. P. XXX. Dein ἀγαθοὺς Par. B. Sed vid. *Kayser.* ibidem p. 341.

20. In vit. Aristid. p. 83. ed. Kays. Mox εἰπεῖν (ποιεῖν superscr.) Rehd. ποιεῖν pro εἰπεῖν Mon. D.

21. ἀλλὰ Par. A. Meerm.

22. πῶς ἂν Mon. E. Dein pro ἄγασθαι ex Mon. C. rescripsi ἄγεσθαι, quo egregie confirmatur Kayseri coniectura.

25.

Ἴδοι δ' ἄν τις ὅσον τὸ ἔργον, ἐπιχειρήσας [1]) συμπαρατείνειν τὸν λόγον τοῖς φάσμασιν, ὑφ' ὧν χωρίζεται μὲν τὰ φύσει συνόντα, συνάγεται δὲ τὰ φύσει κεχωρισμένα, καὶ δεῖ τῷ λόγῳ τὸν μὴ πεφαντασμένον φαντάσαι. Ἀλλ' [2]) οὔτι γε φαῦλον τὸ ἔργον ἐν τῇ ψυχῇ γενόμενον ἀλλόκοτον κίνημα διαβιβάζειν ἐφ' ἕτερον. Ὅταν δὲ τῇ φαντασίᾳ ἐξωθῆται [3]) μὲν τοῦ εἶναι τὰ ὄντα, ἀντεισάγηται δὲ εἰς τὸ εἶναι τὰ μηδαμῇ μηδαμῶς μήτε ὄντα, μήτε φύσιν ἔχοντα εἶναι, τίς μη- D
χανὴ τοῖς οἴκοθεν [4]) ἀνεννοήτοις παραστῆσαι φύσιν [5]) ἀκατονόμαστον; Ἡ δὲ ταῦτ' οὔτε [6]) εἴδη πολλὰ καὶ ἅμα πάντα, οὐδὲ [7]) σὺν χρόνῳ φέρουσα δείκνυσι· καὶ μέν τοι ταῦτα [8]), ὡς ἂν ἔχῃ τε καὶ ὀρέγῃ τὸ ἐνύπνιον. Οἰόμεθα γὰρ ἅπαν ὅ τι ἂν βούληται. Ἐν οἷς [9]) ἅπασι καὶ τὸ διαγενέσθαι μὴ λίαν ἀσχημονοῦντα τελειοτάτης ἂν εἴη ῥητορικῆς. Νεανιεύεται δὲ [10]) ἡμῶν

Cap. XXV. 1. ἐπιχειρίσας Par. F. ἐπιτηρήσας Rehd.

2. Desunt verba καὶ δεῖ — — φαντάσαι. Ἀλλ' in Ed. Ald. Tum πεφαντασμένων Mon. E.

3. καὶ ἐξωθῆται Par. A. et Mon. C. In Mon. B. καὶ erasum est. ἐξωθεῖται Meerm. Mox τὰ ὄντα τοῦ εἶναι Ald. Tum ἀντεισάγεται Mon. DE. Deinceps δ' et proxime μήτ' ὄντα Mon. A.

οἴκ
4. ἔξωθεν Mon. B. Vitiose ἀνενοήτοις Mon. E.; item primo Mon. B. Rehd. et Meerm.

5. σφίσιν Ald.

6. εἰ δὲ ταὐτ (apostroph. neglect.) Mon. E. ταὐτού τε (sic) Par. F. ταῦτά τε Mon. B. Par. C. Meerm. Ante εἴδη superscriptum legitur ὡς in Mon. CD. et Rehd.

7. Sic pro οὔτε Par. ABC. Mon. BE. Rehd. Meerm., nec aliter primo Mon. C. Vid. quae supra annotavi ad Cap. XVII. nr. 23.

καὶ
8. ταῦτα Mon. ACD. c. Rehd. Statim ὡς ἂν i. e. *prout* (vid. *Ast.* ad Plat. Phaedr. p. 244. seq. et in Lex. Plat. Vol. III. p. 681. coll. Nostro supra p. 153. A.) receptum ex Par. B. et Rehd. ὡς ἐὰν exhibent Par. A. et Mon. E. Dein ἔχῃ τε καὶ ὀρέγῃ τὸ ἐνύπνιον scripsi cum Par. B. ἔχῃ τε καὶ ὀρέγηται dat Mon. E. ἔχοι τε καὶ ὀρέγοι τὸ ἐν. habent Mon. ABC. Par. CEF. Rehd. Meerm. ἔχοι τε καὶ ὀρέγοιτο ἐν. vulgati libri.

9. Abest οἷς a Mon. E.

καὶ
10. γὰρ pro δὲ Mon. A. δὲ Mon. C.

καὶ κατ' αὐτῆς ἤδη τῆς γνώμης, ἐνδιδοῦσά τι πλέον τοῦ οἴεσθαι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ [11]) ἀπαθῶς διακείμεθα περὶ 154 A τὰ θεάματα, ἀλλ' ἰσχυραὶ μὲν αἱ συγκαταθέσεις τε καὶ προσπάθειαι [12]), ἀποσυγοῦμεν δὲ οὐχ ἥκιστα, καὶ αἱ συχναὶ περὶ ταῦτα μαγγανεῖαι καθεύδουσιν ἐπιτίθενται, ἥ τε ἡδονὴ τότε [13]) δὴ καὶ μάλιστα μειλιχώτατον, ὡς ἐναπομόργνυσθαι ταῖς ψυχαῖς μίση καὶ ἔρωτας εἰς τὴν ὕπαρ ζωήν.

26.

Εἰ δή τις μέλλοι [1]) μὴ ἄψυχα φθέγγεσθαι, ἀλλ', ὅτου χάριν ἐσπουδάσθη ὁ λόγος, ἐπιτελεῖν, ἐν ταὐτῷ [2]) πάθει καὶ ταῖς αὐταῖς ὑπολήψεσι καθιστάναι τὸν ἀκουστὴν, κινουμένων ἂν δέοιτο τῶν ῥημάτων. Ἤδη δέ τις ἅμα καὶ νικᾷ, καὶ βαδίζει, καὶ ἵπταται [3]), καὶ B χωρεῖ πάντα ἡ φαντασία. Πῶς δ' ἂν λέξις [4]) χωρήσειε; Καὶ καθεύδει τις ὄναρ, καὶ ὄναρ ὁρᾷ, καὶ διανέστη καθεύδων, ὡς οἴεται [5]), καὶ τὸν ὕπνον ἀπετινάξατο κείμενος, καὶ φιλοσοφεῖ τι περὶ τοῦ φανέντος ὀνείρου, καθὰ οἶδε, καὶ τοῦτο ὄνειρος, ἀλλ' ἐκεῖνο διπλοῦς· εἶτ' [6]) ἀπιστεῖ, καὶ οἴεται τὸ παρὸν ὕπαρ εἶναι καὶ ζῆν τὰ φαινόμενα. Ἐντεῦθεν ἀνὰ κράτος [7]) ἡ

11. οὐδ' Mon. A.

12. προσπάθεια primo Mon. E. Deinceps ἀποστέργομεν id. liber. Statim οὐδὲ pro δὲ Ald. Proxime παρὰ ταῦτα Mon. E.

13. ταύτῃ Mon. E. Part. δὴ superscriptam habet Mon. D. Quod sequitur καὶ abest a Mon. B. et Meerm. Dein μειλιχιώτατον scribunt iidem. De verbo ἐναπομόργνυσθαι vid. ad Cap. IX. not. 4. τῇ ψυχῇ Mon. B. Par. C. et Meerm.; item in contextu, in mg. autem ταῖς ψυχαῖς Par. A.

Cap. XXVI. 1. μέλλῃ Ald. Mox deest χάριν in ead. Ed. Pro ἐσπουδάσθη Mon. E. pessime habet ἐτελεύσθη ∴ (σεσθη ∴, sic, ad marginem adscripto).

2. Ita Mon. A. ἐν ταυτῷ vulg. et Codd. rell., quos ipse inspexi. Mox καθεστάναι Mon. B. et Meerm. Tum ante ῥημάτων abest articulus ab Ed. Ald.

3. ἵσταται Mon. B. et Meerm.

4. λέξεις Par. A.

5. ᾤετο Mon. E. Dein ἀπετινάξατο Rehd.

6. εἶτα Par. A. Mon. BCE. Rehd. Meerm.

7. ἀνακράτος Codd. Monacc. et a s. m. Meerm.; item Ed. Ald.

μάχῃ, καὶ ὀνειρώττει τις ἀγῶνα πρὸς αὐτὸν [8]), ἀπο-
λιπεῖν τε καὶ διεγείρεσθαι, καὶ πεῖραν λαβεῖν ἑαυτοῦ,
καὶ τὴν ἀπάτην φωρᾶσαι [9]). Οἱ μὲν οὖν Ἀλωάδαι [10])
κολάζονται, τὰ Θετταλῶν ὄρη τοῖς θεοῖς ἐπιτειχίζον- C
τες [11]): καθεύδοντι δὲ οὐδεὶς Ἀδραστείας νόμος [12]) ἐμπο-
δὼν τὸ μὴ οὐκ ἀπᾶραι τῆς γῆς εὐτυχέστερον Ἰκάρου,
καὶ ὑπερπτῆναι μὲν ἀετούς, ὑπεράνω [13]) δὲ καὶ αὐτῶν
γενέσθαι τῶν ἀνωτάτω σφαιρῶν. Καὶ τὴν γῆν τις ἀπο-
σκοπεῖται [14]) πόρρωθεν, καὶ οὐδ' ὁρωμένην τῇ σελήνῃ
σημαίνεται. Ἔξεστι [15]) δὲ καὶ ἄστρασι διαλέγεσθαι, καὶ
τοῖς ἀφανέσιν ἐν κόσμῳ συνεῖναι θεοῖς. Τό γέ τοι [16])
χαλεπὸν λεγόμενον τότε ῥᾴδιον γίνεται· θεοὶ φαίνονται
ἐναργεῖς· οὐδὲ τούτων μέντοι φθόνος οὐδὲ εἷς [17]). Μετὰ
γὰρ μικρὸν ἐπὶ γῆς οὐδὲ [18]) ἦλθεν, ἀλλ' ἔστιν. Οὐδὲν D
γὰρ οὕτως ἐνυπνίων [19]) ὡς τὸ κλέψαι τὸ ἐν μέσῳ, καὶ

8. Ita Mon. A. c. Ed. Petav. 2. πρὸς αὐτὸν libri rell. et scripti et editi. Dein ἀπολειπεῖν (sic) Meerm. c. Ald. ἀπολειπεῖν Mon. B. et Rehd. ἀπολείπειν Par. AB.

9. φοράσαι Rehd. φωράσαι Mon. ABCE. c. Meerm.

10. ἀλωάδαι Mon. B. Rehd. Meerm. Vid. Odyss. XI. 305. seqq. coll. *Davis.* ad Max. Tyr. p. 566. *Wyttenbach.* Biblioth. crit. T. III. P. 2. p. 35. *Boissonad.* Noticc. et Extrr. des Manuscrr. de la Biblioth. du Roi T. X. P. 2. p. 239.

11. Hunc verbi ἐπιτειχίζειν usum tetigit *Hemsterhusius.* ad Luciani Nigrin. T. I. p. 264. ed. Bip.

12. νόην (sic) Mon. E. Mox τῷ μὴ Rehd. Dein ἀπάραι Mon. BC. Rehd. Meerm. Proxime ἰκάρου Meerm.

13. ὑπὲρ ἄνω Mon. C. ἄνω Ald. Statim τε pro δὲ Par. A. δ' sine καὶ Mon. A. Tum ἀνωτάτων ἀφαιρῶν Mon. C.

14. ἀποσκόπειται Mon. E.

15. ἔστι id.

16. ὅ γε τοι id. Mox ῥᾴδιον τότε Par. E.

17. οὐδ' εἷς. Vid. *Schaefer.* ad Julian. Orat. in Constantii laud. ed. Wyttenb. P. XIV. Respexit Noster *Platonis* illud (Phaedr. p. 247. A.): φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται. Quam celebratissimam sententiam ita imitatus est *Plotinus* II. 9. 17. p. 216. B. ὅτι μὴ θέμις φθόνον ἐν τοῖς θεοῖς εἶναι. Conf. *Ast.* ad Plat. l. c. p. 406.

18. οὐδ' Mon. A.

19. ἐνύπνιον Par. B. Dein εἰς pro ὡς Ald. ὥστε κλέψαι Par. A. Mon. CE. et Rehd., in quorum novissimo supra τε rubro liquore notatum legitur τό. Statim τοὺν μέσῳ Par. A. Mon. BE. Meerm. τουμμέσῳ Par. B. Mon. C. et Rehd. In hoc au-

μὴ σὺν χρόνῳ ποιῆσαι· εἶτα προβατίοις τε διαλέγεται, καὶ τὴν βληχὴν ἡγεῖται φωνὴν, καὶ λεγόντων[20]) ξυνίησιν. Οὕτω μὲν καινὸν, οὕτω δὲ πολὺ τὸ πλάτος τῶν ὑποθέσεων, εἴ τις[21]) αὐταῖς ἐπαφιέναι τοὺς λόγους θαρσήσειεν. Ἐγὼ μὲν[22]) γὰρ οἶμαι καὶ τοὺς μύθους ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἐνυπνίων[23]) λαβεῖν, οἷς καὶ ταὼς, καὶ ἀλώπηξ, καὶ θάλαττα φθέγγονται. Ὀλίγα ταῦτα πρὸς τὴν αὐτονομίαν τῶν ὕπνων. Ἀλλὰ καίπερ ἐλα- 155 A
χίστη μερὶς τῶν ἐνυπνίων ὄντες οἱ μῦθοι, ὅμως ὑπὸ τῶν σοφιστῶν ἠγαπήθησαν εἰς παρασκευὴν ἑρμηνείας. Καίτοιγε[24]) οἷς ἀρχὴ τῆς τέχνης ὁ μῦθος, πρέπον ἂν γένοιτο τέλος ἐνύπνιον· καὶ πρόσεστι τὸ μὴ μάτην ἠσκηκέναι τὴν γλῶτταν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν μύθων, ἀλλ' εἶναι καὶ γνώμῃ σοφώτερον.

27.

Ἴτω δὴ[1]) πᾶς, ὅτῳ σχολὴ καὶ εὐμάρεια ζῆν, εἰς ἀναγραφὴν τῶν τε ὕπαρ καὶ ὄναρ αὐτῷ συμπιπτόντων· δαπανάτω τι τοῦ[2]) χρόνου, ἀφ' οὗ κράτιστον B
μὲν τὸ παραγινόμενον ἀπὸ τῆς διανοίας τοῦ γράμματος, ἀγεῖραι τὴν μαντικὴν, ἣν ὑμνήκαμεν, ἧς οὐδὲν ἂν γένοιτο πρᾶγμα πολυωφελέστερον. Οὐ μὴν οὐδὲ[3])

tem libro supra το rubro colore a s. m. gravis est positus.

20. λεόντων Par. B. Mon. E. et primo Rehd.

21. ἥν τις Par. ABC. Mon. BCE. Rehd. Meerm. Mox τὸν λόγον Mon. B. Meerm. Deinceps θαρρήσειεν Mon. A. et Rehd. θαρρήσῃ Par. B.

22. Recepi μὲν, quod vulg. abest, ex Par. AB. Mon. BCE. Rehd. et Meerm.

α α
23. περὶ τῶν ἐνυπνίων (e corr. s. m.) Rehd. Proxime θάλασσα Mon. E.

24. Ita Codd., quos ipse vidi, omnes. καί τοι γε Par. BC. καί τοί γε vulg.

Cap. XXVII. 1. δὴ δὲ Rehd. Paullo post αὐτῶν pro αὐτῷ id.

2. Abest articulus ab eodem. Dein ἀφοῦ Mon. E. Tum περιγινόμενον Par. C. Mox ἐγεῖραι Ald. In seqq. οὐδ' ἂν Par. A. Abest ἂν a Mon. E.

3. οὐδ' Mon. A. Dein τὰ τῶν πραγμάτων ἐφόλκιον Mon. E. τόπων πρ. ἐφ. Par. A. et Mon. C. τόπων γὰρ πρ. ἐφ. Par. B. τόπων καὶ πρ. ἐφ. Rehd. τοσούτων πρ. ἐφ. Mon. B. Par. C. Meerm., nec aliter legit *Ficinus*,

ἡ λέξις ἀπόβλητον, τὸ τῶν πραγμάτων ἐφόλκιον· φιλοσόφῳ μὲν γὰρ ἂν [4]) γένοιτο παίγνιον, χαλῶντι τοῦ τόνου [5]), καθάπερ οἱ Σκύθαι τὰ τόξα· ῥήτορι δὲ [6]) αὐτὴν ἐπιτάξωμεν κολοφῶνα τῶν ἐπιδείξεων. Ὡς οὐκ ἐν καιρῷ [7]) μοι δοκοῦσιν ἐμμελετᾶν τὴν δεινότητα Μιλτιάδῃ καὶ Κίμωνι, καὶ τισι καὶ ἀνωνύμοις [8]), καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι, τὰ ἐκ πολιτείας ἐχθροῖς, ὑπὲρ ὧν ἐγὼ C καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους εἶδον ἐν θεάτρῳ ζυγομαχοῦντας. Καίτοιγε [9]) ἤστην ἐπὶ φιλοσοφίᾳ μάλα σεμνώ, καὶ εἱλκέτην ἑκάτερος αὐτοῖν [10]), ὡς εἰκάσαι, τάλαντα πώγωνος [11])· ἀλλ' οὐδὲν αὐτοὺς ἐκώλυσεν [12]) ἡ σεμνότης λοιδορεῖσθαί τε καὶ ἀγανακτεῖν, καὶ τὼ χεῖρε περιδινεῖν ἀκόσμως ἐν τῷ διατίθεσθαι λόγους ἀποτάδην [13]) ὑπὲρ ἀνδρῶν, ὡς μὲν ἐγὼ τότε ᾤμην, ἐπιτηδείων, ὡς δὲ ἔφασαν οἱ μεταδιδάξαντες, οὔτε ὄντων, οὔτε γενομένων ποτὲ, μὴ ὅτι ἐπιτηδείων, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν D

quippe qui verterit: *tantarum consequentia rerum.*

4. Deest ἂν in Edd. Petavv. Ante παίγνιον insertum καὶ in Par. AC. Mon. B. Rehd. et Meerm.

5. πόνου Mon. B. c. Meerm. Tum σκῦθαι Mon. AB. et Meerm.

6. δ' Mon. A. Statim ἐπιτάξομεν Mon. E. Rehd. Meerm. Abest articulus ante ἐπιδείξεων a Mon. D.

7. οὐχ ἐνὶ καιρῷ Par. A. Post μοι usque ad καὶ τὼ χεῖρε in Mon. E. hiabat lacuna, quam ex Ed. Petav. supplevit *I. G. May*, olim Professor Augustanus. — δοκῦσιν correctum e δοκῶσιν in Rehd. Dein ἐκμελετᾶν dat Par. E.

8. τισιν ἀνωνύμοις Par. B. et (α) Rehd. Mox τοῖς ἐκ πολιτείας ἐχθροῖς Rehd. De verbo ζυγομαχεῖν vid. *Ruhnk.* ad Tim. p. 130. sq. coll. Nostro de Provid. p. 93. A.

9. Ita Mon. ABCD. Rehd. Meerm. c. Edd. Turn. et Morell. καί τοι γε Ald. καί τοί γε Petav. 1. 2.

10. αὐτων vulg. Lectionem a me receptam praebuerunt Par. ABCE. Mon. ABCD. Rehd. Meerm. αὐτὴν (iotacismi perturbatione) Par. F.

11. Vid. *Wyttenbach.* ad Plutarch. Opp. Morall. T. I. p. 343. seq.

12. ἐκώλυσεν αὐτοὺς Mon. C.

13. ἀποδην (sic) Mon. E. Mox abest μὲν ab utraque Petav. Tum ὡς δ' Mon. A. Perperam deinceps ἔφθασαν Mon. D. et Edd. Pariss. Statim οὔτ' ὄντων Mon. A. Dein μεταγινομένων Par. AC. Mon. BE. Meerm. De formula μὴ ὅτι — ἀλλ' οὐδὲ vid. *Markland.* ad Max. Tyr. IX. 7. p. 668.

ἐν τῇ φύσει. Ποῦ γὰρ ἂν εἴη καὶ [14]) πολιτεία τοιαύτη, γέρας ἀριστεῖ διδοῦσα κτεῖναι πολίτην ἀντιπολιτευόμενον; Καίτοιγε [15]) ὅστις ἐνενηκοντούτης ὢν πλάσμα ἀγωνίζεται, εἰς ποῖον καιρὸν ἀνατίθεται [16]) τὴν τῶν λόγων ἀλήθειαν; Ὅλως δὲ οὐδὲ [17]) ἐπαΐειν μοι δοκοῦσι τοῦ τῆς μελέτης ὀνόματος, ὅτι φησὶ [18]) δι' ἄλλο σπουδάζεσθαι· οἱ δὲ τὴν παρασκευὴν τέλος ἥγηνται, καὶ τὴν ὁδόν, ὡς ἐφ' ὃ [19]) δεῖ βαδίζειν, ἠγάπησαν· τὴν γὰρ μελέτην ἀγῶνα πεποίηνται, ὥσπερ εἴ τις ἐν 156 παλαίστρᾳ χειρονομήσας, ἀξιώσει παγκράτιον ἐν Ὀλυμπίᾳ A κηρύττεσθαι [20]). Τοσοῦτος ἄρα νοῦ μὲν αὐχμός, ἐπομβρία δὲ λεξέων τοὺς ἀνθρώπους κατέσχεν, ὡς εἶναί τινας, οἳ δύνανται λέγειν, οὐκ ἔχοντες ὅ τι δεῖ λέγειν, δέον ἀπολαύειν ἑαυτῶν [21]), ὥσπερ Ἀλκαῖός τε καὶ Ἀρχίλοχος, οἳ δεδαπανήκασι τὴν εὐστομίαν εἰς τὸν οἰκεῖον βίον ἑκάτερος. Καὶ τοίνυν ἡ διαδοχὴ τοῦ χρόνου B τηρεῖ [22]) τὴν μνήμην ὧν τε ἤλγησαν, ὧν τε ἥσθησαν. Οὔτε γὰρ κενεμβατοῦντας [23]) τοὺς λόγους ἐξήνεγκαν, ὥσπερ τὸ νέον [24]) τοῦτο τὸ σοφὸν γένος ἐπὶ συμπεπλασμέναις ταῖς ὑποθέσεσιν, οὔτε [25]) ἑτέροις κατε-

14. καί, quod vulg. deest, recepi ex Par. ABC. Mon. BCE. Rehd. et Meerm.

15. καί τοί γε Petav. 1. 2. Mox ἐννενηκοντούτης Mon. B. et Meerm.

16. Vid. *Lobeck.* ad Phryn. p. 214.

17. οὐδ' Mon. A. et Rehd.

18. φασί Rehd. Vertit et *Ficinus: aiunt.*

19. ἐφῶ, a s. m. ἐφ' ᾧ Mon. B. ἐφ' ᾧ Par. C.

20. φυλάττεσθαι Par. B. et Mon. E. Ita in contextu etiam Par. A., in mg. tamen κηρύττεσθαι.

21. ἀύτων (sic) Mon. B. αὐτῶν Meerm. αὐτῶν Par. C.

22. τηρεῖν primo Rehd. Deinde τὴν γνώμην Par. A.

23. κανεμβατοῦντας Mon. E. κενέμβατοῦντες Rehd. De v. κενεμβατεῖν vid. *Matthaei* in novv. ex Jo. Chrysost. Eclogg. p. 333.

24. τὸν νέον Mon. D. Mox ἐπισυμπεπλασμέναις Rehd. ἐπὶ συμπεπλεγμέναις Par. E.

25. οὔτ' Mon. A. Ante σφέτερον abest articulus a Mon. B. et Meerm. Mox φύλον Rehd. Tum αὐτῶν Codd. et Edd. Verbum ἴθεσαν om. Par. AC. Mon. BE. et Meerm. Additum a s. m. habet Mon. C., superscriptum Rehd.

χαρίσαντο τὸ σφέτερον ἀγαθὸν, ὥςπερ Ὅμηρος καὶ Στησίχορος τὸ μὲν ἡρωϊκὸν φῦλον διὰ τὰς ποιήσεις αὐτῶν ἐπικυδίςερον ἔθεσαν· καὶ ἡμεῖς ὠνάμεθα [26]) τοῦ ζήλου τῆς ἀρετῆς· αὐτοὶ δὲ τό γε [27]) ἐφ' ἑαυτοῖς ἠμελή- C θησαν, περὶ ὧν οὐδὲν ἔχομεν εἰπεῖν, ἢ ὅτι [28]) ποιηταὶ δεξιοί. Ὅςτις οὖν ἐρᾷ τοῦ παρ' ἀνθρώποις εἰς ἔπειτα [29]) λόγου, καὶ σύνοιδεν ἑαυτῷ δυναμένῳ τίκτειν ἐν δέλτοις ἀθάνατα, μετίτω τὴν παρανομουμένην ὑφ' ἡμῶν συγγραφήν. Θαῤῥῶν [30]) ἑαυτὸν παρατιθέσθω τῷ χρόνῳ. Ἀγαθός ἐςι φύλαξ, ὅταν κατὰ θεόν τι πιςεύηται [31]).

26. ὠνόμεθα Mon. D.

27. τόγ' Mon. A.

28. ὅτι deest in Par. A.

29. Ita Petav. 2. εἰςέπειτα Mon. B. Par. CF. Rehd. Meerm. εἰς- [ὠ] ἔπειτα Mon. D. [ὡς] ἔπειτα Mon. E. ὡς (suprascr. εἰς) ἔπ. Mon. AC. ὡςέπειτα Ald. ὡς ἔπ. Par. ABE. c. Edd. Morell. Turn. et Petav. 1.

30. Interpunxi ante h. v., quod editi cum praecedentibus iungunt adiecto semicolo, praeeuntibus Codd. Par. ABC. et Mon. BC., probanteque *Boissonadio* ad Marin. vit. Procli p. 77. Et ante et post θαῤῥῶν semicolo distinguit Mon. D., commate Mon. A. una cum Meerm. Virgulam praeponit Rehd. In Par. E. ante θαῤῥῶν comparet comma, et post h. v. semicolon. Prorsus nulla distinctionis nota est in Par. F. et Mon. E.

31. Addit *τέλος περὶ ἐνυπνίων καὶ περὶ εἰδώλων* Mon. E. In Mon. C, in quo h. l. Synesii opuscula desinunt, rubro colore adscripti leguntur hi versus:

Τὴν εὐχάριςον σοὶ φέρω φωνὴν, λόγε,
Ἰδὼν ποθεινῶς τέρμα τῶν ἐνηργμένων.

VII.

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΩΤΗ. [1])

Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν ἄφωνον, ἀλλ' οὐδὲ μέντοι 295
πολύφωνον, τῇ μὲν φωνῇ τιμῶν τὸν θεόν, τῷ δὲ ταχὺ A
πεπαῦσθαι τῇ πανηγύρει χαριζόμενος [2]). Ἀλλ' ὅπως
ἔσῃ πανηγυριστὴς ἄξιος τοῦ θεοῦ, μὴ πόθει τράπεζαν, B
ἀπὸ τῆς νηστίμου [3]) τὴν μέθυσον. Στέψον τῷ θεῷ κρατῆρα νήφοντος κράματος. Ὁ θεὸς ἡμῶν σοφία καὶ λόγος ἐστί. Κρατὴρ ὁ παρακινῶν τὸ φρονοῦν, ὁ ταράττων τὸ λογιζόμενον οὐδὲν προσήκει τῷ λόγῳ. Ἔστιν ἄνεσις πρέπουσα θεῷ [4]), καὶ ἔστιν ἄνεσις πρέπουσα δαίμοσιν. Ἀγαλλιᾶσθε [5]) τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ. Ὅταν εὐωχῇ, φησί, τότε [6]) μέμνησο τοῦ θεοῦ· τότε γὰρ ὁ πολὺς εἰς ἁμαρτίαν ὄλισθος γίνεται. Ὅταν εὐτραφῇ [7]) σῶμα περὶ σάρκωσιν, ἀποστρέφει ψυχὴν περὶ φρόνησιν. Ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου
ἀκράτου πλῆρες [8]) κεράσματος, καὶ ἔκλινεν C
ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη. Ἐκείνου πίε [9]) τοῦ ποτηρίου, καὶ γέγονας ἄξιος τοῦ συμποσίου τοῦ νυμφίου. Ἀριστοποιόν

1. ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΟΜΙΛΙΑ Ed. Morell. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΜΙΛΙΑ rell. c. Codd. Laurent. (Plut. LV. Nr. VI. ap. *Bandin.* Catalog. Codd. MSS. Graecc. Biblioth. Medic. Laurent. T. II. p. 244.) Mon. AC. et Meerm. Item addito ΠΡΩΤΗ Mon. BDE. ΟΜΙΛΙΑ ΕΤΕΡΑ Lips. Abest inscriptio a Guelf.

μενος
2. χαρίζομαι Mon. E. χαριζόμενος ex corr. Mon. A. χαρίζομαι Guelf. et Mon. BCD.

3. ἀπὸ νηστίμου Guelf. et Mon. AE. c. Meerm.

4. τῷ θεῷ Guelf.

5. Ἀγαλλιᾶσθαι Guelf. et Mon. E. Vid. Psalm. 2, 11.

6. τότε, quod in editis deest, praebuerunt Codd.

7. Ita pro vulg. εὐτροφῇ Codd. mei omnes, quibus accedunt Pariss. 1760. et 1038. ap. *Boissonad.* Anecdott. Gr. Vol. V. p. 153. Mox ἀποστρίφῃ Mon. D. ἀπο-
στρε
τρίφῃ Mon. BE. στ ex corr. habet Mon. A. In Mon. C. ex ῃ enatum est ει.

8. οἴνου πλήρης ἀκράτου Mon. A. et Meerm. Vid. Psalm. 74, 8. Tum ἔκκλινεν Mon. C.

9. πίε Lips. Qui sequitur articulus superscriptus est in Mon. B. Mox ποτηρίου pro συμποσίου habet Lips.

ἐςιν ἐκεῖνο τὸ ποτήριον, οἴνυ πλῆρες, ὅγε καὶ μνηςευθὲν [10]) εἰς νοῦν ἡμᾶς ἀξιοῖ διεγείρεσθαι. Καὶ δὴ σαφὴς [11]) αὐτόθεν ὁ λόγος, ἀλλ' οὐ πολλοῦ δεῖται τῦ νῦ. Ποτήριον ἓν οἴνυ ἀκράτυ [12]) πλῆρες κεράσματος, καὶ ἔκλινεν ἐκ τύτυ εἰς τῦτο. Εἰ μὲν ἀκράτου, πῶς πλῆρες κεράσματος; εἰ δὲ ἓν, πῶς ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τῦτο; Πανταπάσιν ἀτόποις ἔοικε τὰ λεγόμενα· οὐ μὴν τά γε D νοούμενα. Οὐδὲν μέλει τῷ θεῷ θεοφορήτου λέξεως. Πνεῦμα θεῖον ὑπερορᾷ μικρολογίαν συγγραφικήν. Σὺ δὲ βύλει τὴν [13]) ἐν τῇ διαφωνίᾳ συμφωνίαν θεάσασθαι; Περὶ ποίου ποτηρίου φησίν; Ὃν τοῖς ἀνθρώποις θεόθεν [14]) προποθέντα λόγον ἔχομεν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν παλαιᾷ διαθήκῃ καὶ νέᾳ. Τούτῳ γὰρ ἀρδεύεται ψυχὴ τῷ ποτῷ. Ὅτι μὲν λόγος ἐςὶν, ἄκρατός ἐςιν ἑκάτερος. Κιρνᾶται 296 A γὰρ [15]) καὶ διττὸς ὤν. Ἓν γὰρ τὸ ἐξ ἀμφοῖν συνιςάμενον τελείωσις γνώσεως. Ἡ μὲν παλαιὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἔσχεν· ἡ δὲ νέα τὸν ἀπόςολον ἐξήνεγκε. Τὸ δὲ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο τὴν διαδοχὴν τῶν διδασκάλων αἰνίττεται τοῦ νόμου τοῦ Μωσαϊκοῦ καὶ τοῦ κυριακοῦ· καὶ τὸ [16]) ποτήριον ἕν· ἓν γὰρ [17]) ἔπνευσε πνεῦμα καὶ εἰς προφήτην καὶ εἰς ἀπόςολον, καὶ κατὰ τοὺς ἀγαθοὺς ζωγράφους πάλαι [18]) μὲν ἐσκιαγράφησεν, ἔπειτα μέν τοι διηκρίβωσε [19]) τὰ μέλη τῆς γνώσεως. Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη.

10. Ita Codd. Mon. BD. μνη- σθὲν ςευθὲν vulg. μνηςευθὲν Mon. E. μνησθὲν Guelf. Mon. A. et Meerm. μνημονευθὲν Mon. C.

11. σαφὸς (sic) idem Monac. Quod editi post οὐ πολλοῦ inferunt πολλὰ om. Codd. omnes.

12. Hanc lectionem pro vulg. ἐν οἴνῳ ἀκράτῳ recepi ex Guelf. Lips. Mon. A. et Meerm. Dein ἔκκλινεν, ut supra, Mon. C., et εἰς τοῦτο ἐκ τούτου Guelf.

13. Artic. τὴν om. Guelf. Monacc. AE. et Meerm. Tum συμφωνίας male Mon. E. θεάσασθαι συμφωνίαν inverso ordine Lips.

14. θεόθεν idem om.

15. Pro γὰρ Meerm. habet δὲ, itemque a rec. m. Mon. A.

16. Abest artic. a Lips.

17. ὃν γὰρ Mon. A. Tum ἐνέπνευσεν Lips.

18. πάψαι (sic) Mon. BE. πάλιν Guelf.

19. διηκρίβευσε (ω) Mon. AC. διηκρίβευσε Mon. BDE.

VIII.

ΟΜΙΛΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑ.[1])

Νὺξ ἱερὰ, φῶς ἐνεγκοῦσα τοῖς καθηραμένοις[2]), ὅσον 297 A
οὐδ' εἰς ἡμέραν ἔλαμψεν ἥλιος· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ὅσιον[3]) B
ἐξετασθῆναι τῷ δημιουργῷ κἂν τὸ κάλλιςον ἐπὶ γῆς. Ἀλλ' οὐδὲ[4]) δημιούργημα ἐκεῖνο τὸ φῶς, ὃ φωτίζει ψυχὰς, καὶ τὸν αἰσθητὸν ἐφώτισεν ἥλιον ὁμολογίᾳ τῆς παρούσης μακαριότητος. Ἂν οὕτω διαμείνητε, εὐζηλωτότερον[5]) ὑμῖν τὴν παροῦσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος[6]), κἂν μὴ διὰ βίου, τηρήσετε. Νῦν μὲν[7]) ἕκαςος ὑμῶν ἄγγελος ἐν τῇ πόλει περινοςεῖ· νῦν ἡγεῖσθε[8]) περὶ ὑμῶν εἶναι τὸ λεγόμενον, ἐπὶ γῆς ὄντες καὶ ἐν οὐρανῷ τὸ πολίτευμα ἔχοντες. Φοβήθητε τῆς ἀξίας ἀποπεσεῖν. C
Δυςέκνιπτον τὸ μετὰ κάθαρσιν μόλυσμα.

---

1. Ita Ed. Cant. Ὁμιλία ἑτέρα: δευτέρα Mon. BDE. Ὁμιλία ἑτέρα Mon. A. c. mg. Laurent. Ὁμιλία om. Meerm. Contra Mon. C. et Petav. 1. 2. nil nisi ὁμιλία praemittunt.

2. κατηραμένοις libri omnes et scripti et editi. Sed καθηραμένοις legendum iam viderant *Canterus* et *Petavius*, quos sequutus sum. Dein ὅπερ pro ὅσον Mon. D.
γρ. ὅσον σον
ὅπερ Mon. B. ὅπερ Mon. E.
Pro οὐδεὶς, quod exstat in Petav. 1. 2., scripsi οὐδ' εἰς praeeuntibus Mss. omnibus et Ed. Cant. Verbum ἔλαμψεν om. Guelf.

3. οὐδὲ ὅσιον Mon. BCDE.

4. ἄλλο δὲ Mon. BCDE. et primo Mon. A. Infra ὁμολογία Ed. Cant. ὁμολογεῖτε Pseudo — Petav. Ineptum illud μακαριούσης, quod ante μακαριότητος inferunt Edd. Petavv., recte om. Codd. c. Ed. Cant. omnes.

5. Ita Mon. ABDE. c. Meerm. et e corr. Mon. C., qui primo habebat εὐζηλωτώτερον. Mendose εὐζηλοτώτερον Guelf. εὐζηλότερον Cant. Vid. *Dindorf.* Praef. ad Themist. P. XV. εὐζηλωτοτέραν (apposito asterisco) Petav. 1. 2. Dein ἡμῖν Codd. praeter Mon. A. et Meerm. omnes.

6. ἐπὶ τοῦ παροῦσαν Guelf. Mox τηρήσητε Codd. omnes.

7. Abest μὲν a Mon. BCE. Tum perperam ἕκαςοι Mon. C.

8. ἡγεῖσθαι Mon. E. Mox καὶ superscriptum in Mon. A.

Ἐβουλεύσαντό [1]) τι *Λεοντοπολῖται* τῆς ἑαυτῶν φύσεως ἡμερώτερον· ἀλλήλων ἀφέμενοι, τοὺς γείτονας παρανόμων ἐγράψαντο, ἐπεὶ μέχρι χθὲς καὶ πρώην ἀδελφοί τε ἐπ' ἀδελφοῖς [2]), καὶ παῖς ἐπὶ πατρὶ, καὶ πατὴρ ἐπὶ τῷ γένει παρεκάλει τὸν δήμιον. Τάχα δὲ οὐδὲ τὸ [3]) νῦν ἐγχειρούμενον καταλυόντων ἐςὶ [4]) τὴν ἀλλη- D λοφονίαν τὴν πάτριον· ἀλλ' ἰδίᾳ μὲν ἕκαςος ἐπὶ τὸν ἑταῖρον [5]) φέρεται, κοινῇ δὲ ἡ πόλις ἐπὶ τοὺς οὐκ εὐτυχῶς ἀςυγείτονας. Οὐ γὰρ ἀνεκτὸν [6]) αὐτοῖς, εἰ μὴ καὶ δημοσίᾳ τὸ σχῆμα τῆς πόλεως κατηγορικὸν εἴη καὶ συκοφάντου χώραν ὑπεισελεύσεται· ἀλλ' ἡμῖν γε εἰς τὸ μηδὲν ἀδικεῖν αὐτὰ τὰ κατηγορημένα [7]) σαφεῖς ἀποδείξεις παρέχεται εὐτυχηκόσιν ἀκοὴν δικαςοῦ. Γεωργεῖν δὲ ἡμεῖς, οὐκ ἀγορεύειν δίκας ἐμάθομεν. Τί ποτ' οὖν ἀποδεδειγμένων αὐτοῖς [8]) πάλαι καὶ πρόπαλαι τῶν προσηκόντων μερῶν [9]) ὑπερβαίνειν ἀξιοῦσι, καὶ ἐφ' 298 ἡμᾶς [10]) ἔρχονται, τοὺς ὑπὲρ αὐτοὺς [11]) καιομένους· A διψηροτέροις τε οὖσι καὶ ἠδικημένοις παρὰ τῆς θέσεως ἀπεμπολῶσιν [12]) ἀεὶ τὸ περιγιγνόμενον; Ἐπειδὴ τῆτες

1. Hoc fragmentum Synesianum ut in Ed. Cant., ita in Codd. meis omnibus, quibuscum conspirat etiam Laurentianus VIII. Plut. LV. ap. *Bandin*. T. II. p. 269., male cum praecedenti coniungitur, a quo recte diremit *Petavius*. Supra λεοντοπολῖται Mon. B. habet γρ. νεαπολῖται.

2. ἐπ' ἀδελφοὺς Codd. c. Ed. Cant. omnes. Dein ἐπὶ μητρὶ pro ἐπὶ πατρὶ Guelf.

3. τὸν primo Mon. B. Et ita Pseudo — Petav.

4. Ἐςι Guelf. et Meerm. ἐπὶ Petav. 2. Dein ἀλληλοφωνίαν (o superscr.) Mon. C. ἀλληλοφωνίαν Meerm.

5. Ita Codd. et Ed. Cant. ἐπὶ τὸν ἴδιον Petav. 1. 2.

6. Additur ἦν in Mon. C.

7. κατηγορούμενα Ed. Cant. Mox ἀκουὴν utraque Petav.

8. αὐτοῖς ἀποδεδειγμένον Cod. Guelf.

9. καιρῶν Guelf. et primo, ut videtur, Mon. A. μεσῶν Petav. 2.

10. Superscriptum γρ. πρὸς ἡμᾶς in Mon. B.

11. τοῖς (τοὺς superscr.) ὑπὲρ αὐτοὺς Mon. E. τοῖς ὑπὲρ αὐτ. Mon. BD.

12. ἀπεμπολῶσι τε Mon. BCDE.

οὐ περιγέγονεν ἀργύριον, αὐτὸ ἀξιοῦσι [13]) γενέσθαι τὰς ἡμετέρας συμφοράς. Εἰς τοῦτο τείνουσιν [14]) αἱ πρῴην γραφαί, καὶ σκοπὸς αὐτοῖς τῶν ψηφισμάτων οὐχ ἕτερος. Ὁμολογοῦσι δὲ δή τι καὶ δεύτερον, ὃ παρὰ πρώτων ἡμῶν καὶ μόνων [15]) ἄξιον εἰρῆσθαι, παραστατικὸν ὂν τῆς ἀδικωτάτης αὐτῶν ἐγχειρήσεως. Πόῤῥωθεν γὰρ αὐτοὶ κρηπῖδα [16]) τῇ συκοφαντίᾳ καταβαλόμενοι ὑπὲρ B ἀδείας τοῦ τοῖς μὴ προσήκουσιν ὕδασι χρήσασθαι, τῷ σεμνῷ τούτῳ δικαστηρίῳ πρόσοδον ἐποιήσαντο.

ἀπεμπολοῦσιν (a corr. m.) Mon. A. ἀπεμπολοῦσι Edd. Mox περιγινόμενον Guelf.

13. Ita Mon. BCDE. αὐτῷ ἀξιοῦσι Guelf. ἀξιοῦσιν αὐτὸ rell. c. editis.

14. τείνουσι Petav. 1. 2. Dein πρῴην om. Mon. C.

15. μόνον Mon. BCDE. Paullo post ἐγχειρίσεως Guelf.

16. κρηπίδα Mon. BDE. et Petav. 1. 2. Pro vulg. βαλλόμενοι receptum καταβαλόμενοι ex Mon. A. et Meerm. καταβαλλόμενοι exhibent Guelf. et Mon. BCDE. Dein τούτοις pro τοῦ τοῖς Mon. BDE. Mox ὕδασι ex ὕδατι correctum in Mon. E.

IX.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. [1])

1.

Οὔτε φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον προελόμενος, καὶ τῆς 305 A
φιλανθρωποτάτης θρησκείας ἐναγούσης εἰς ἦθος φιλόκοινον [2]), ὑπήκουσά τε καλούμενος ὑφ' ὑμῶν, καὶ χαίρω μαθὼν ἐφ' οἷς αἱ πόλεις συνδεδραμήκατε [3]). Προὔργου γὰρ αὐταῖς οἴομαι καὶ νῦν καὶ ἐς ὕστερον [4]) ἐς τοὺς ὑπάρξαντας ἔργων ἀγαθῶν εὐχαρίστους καὶ [5]) εἶναι καὶ φαίνεσθαι. Τάς τε οὖν κοινὰς ὑπεδεξάμην τοῦ δήμου φωνὰς καὶ ὅστις ἰδίᾳ λόγον διέθετο, πάντας ὁμοῦ τοῖς ἐπαίνοις ἐπῄνεσα. Ἀλλὰ κἀμὲ δεῖ γενέσθαι τῶν εὐλογούντων, κἀμοὶ προσήκει μᾶλλον ἑτέρων καὶ [6]) C
τὰ κοινά, καὶ τὴν ὑπὲρ ἑκάστου χάριν, καὶ ἰδιώτου καὶ πόλεως αὐτὸς ὀφείλειν τοῖς εὖ τι ποιήσασιν οἴομαι. Ὃν γὰρ [7]) ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀγαθῶν εὔξασθαι δεῖ, πῶς οὐκ ὀφλήσει χάριν τῷ διὰ στρατείας αὐτὰ καὶ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας αὐξήσαντι, πῶς δὲ οὐ διὰ πάσης οἴσω τιμῆς τόν, ἵνα τύχω τῆς εὐχῆς, ἱδρῶτι διαπραξά-

1. Praemittitur τοῦ αὐτοῦ in Cod. Laur. VI. Plut. LV. ap. *Bandin.* T. II. p. 244. et in Mon. BCDE., *ΣΥΝΕΣΙΟΥ* in Ed. Cant., *ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΗΝΗΣ* in utraque Petav. Erasa inscriptio in Mon. A., in Guelf. nulla est. Meermannianus, in quo haec κατάστασις utramque excipit homiliam, habet ἑτέρα.

CAP. I. 2. φιλόνικον Guelf.

3. Ita Guelf., Lips. Mon. BCD. et ex em. Mon. A. συνδεδραμή- τον κατε Mon. E. συνδεδραμήκατον Meerm. et vulgati libri.

4. Alterum καὶ abest a Mon. BCDE. Tum εἰς ὕστερον iidem, ἐσύστερον editi, καὶ ὕστερον Guelf.

5. Deest καὶ in Lips. Proxime idem habet ταύτας τε. Tum ὑπεδέξαμεν Petav. 1.

6. Verba ἑτέρων καὶ superscripta sunt in Mon. A. Part. καὶ om. Guelf. et Lips.

7. οὐ γὰρ Lips. In seqq. ὀφειλήσει idem, Mon. BD. et primo

μενον; Κακοὺς κακῶς ἀπολωλέναι [8]) *τοὺς καταράτους βαρβάρους ἐγὼ μὲν ᾔτησα τὸν Θεόν· αἱ δὲ Ἀνυσίου χεῖρες κατὰ Θεὸν ἐξειργάσαντο.* D

2.

Τῶν γέ τοι πρώην [1]) *εἰςβεβληκότων ἱππέων, ὑπὲρ χιλίους ὄντων τὸν ἀριθμὸν, οὐδὲ πεμπτημόριον ὑπολείπεται, φασὶν οἱ πεπονθότες. Αὐτοὶ οὗτοι ζῶσι τοὺς* [2]) *πεπτωκότας διαριθμήσαντες. Καὶ ταῦτα οὐ πολλοῦ ςρατεύματος ἐξηγούμενος* [3]) *εἴργασαι, ἀλλ' ἄνδρες αὐτῷ συμπαρετάττοντο τεσσαράκοντα. Κἀγὼ μὲν οὐδὲν ἐρῶ φαῦλον οἷς σιτοδοτοῦμεν* [4]) *ἱππέων τε καὶ πεζῶν. Οὑτοσὶ δὲ* [5]) *Οὐννιγάρδαις δεῖν οἴεται πρὸς ἅπαντα χρῆσθαι· τοὺς δὲ πολλοὺς τούτους οὐδὲ τῶν ἀλλοτρίων ἔργων θεατὰς ἐπηγάγετο* [6]). *Οὗτοι χωροῦσιν αὐτοῦ μόνου* [7]) *τὰ ςρατηγήματα. Τούτων ἐςι* [8]) *λοχίτης* 306 A *καὶ λοχαγός· τούτων ἐςὶ συςρατιώτης καὶ ςρατηγός· μετὰ τούτων τρέχει διὰ τῆς χώρας δρόμον ἔνοπλον* [9])· *καὶ ταχὺ μὲν ἁπανταχοῦ γίνεται, νικᾷ δὲ ὅπου καὶ γένοιτο. Οὗτοι πλείους εἰ γένοιντο, πρὸς οἷς ἔχομεν διακόσιοι* [10]), *μετὰ τοῦ Θεοῦ θαῤῥῶν ἀποφαίνομαι τυ-*

Mon. AE. *ὀφελήσει* Meerm. Mox *ςρατείας* ex corr. Mon. A. *ςρατιᾶς* rell. Mon. c. Lips.

8. Ita Codd. mei omnes, quibus accedit Paris. 1760. (ap. *Boissonad.* Anecd. Gr. Vol. IV. p. 180.), et Ed. Cant. pro *ἀπολωλεκέναι*, quod exhibet utraque Petav.

Cap. II. 1. *πρῶτον* Mon. BCDE., item primo Mon. A. Mox *τῶν ἀριθμῶν ὄντων* Mon. C. Dein *πεμπτημόριον* pro *πεμπτημόρια* scripsimus c. Lips., et *ὑπολείπεται* pro *λείπεται* c. eodem libro, Guelf. Mon. BCD. et Paris. 1760 (ap. *Boissonad.* l. c.)

2. Artic. s. m. supra lin. supplevit in Mon. A.

3. Ita c. Ed. Cant. Codd. Guelf. Monacc. et Meerm. *ἐξηγουμένου* Lips. et Petav. 1. 2.

4. *σιτοδοῦμεν* Petav. 1. 2.

5. *γὰρ* pro *δὲ* Meerm.

6. Ita pro *ἐπηγάγετο θεατὰς* Guelf. Lips. Mon. ACD. et primo Mon. E. Voc. *θεατὰς* Mon. A. diversa manus addidit.

7. Ultima huius vocis per ras. correcta in Mon. A. *μόνον* exhibet Lips.

8. Ita unus Lips. *ἐςὶ* rell. c. editis.

9 *ἔνοπλον* (superscr. *γρ. ἐνόπλιον*) Mon. B. *ἐνόπλιον* Mon. C. Quod sequitur *καὶ* om. Petav. 1. 2.

10. *διακοσίοις* Mon. BCD. et primo Mon. AE.

τονὶ [11]) τὸν νεανίαν εἰς τὴν ἐκείνων διαβιβάσειν τὸν πόλεμον. Ἀνυσίῳ ϛρατηγῷ διακοσίους Οὐννιγάρδας αἰτήσομεν [12]), εἰ μέλλομεν ἐπανάξειν ἀπὸ τῆς βαρβάρου τὺς συγγενεῖς. Εἴθε γενοίμην λαφύρων ἰδεῖν νομὴν, ἀνδραπόδων βαρβαρικῶν τὸν τέως δεσπότην ἀντιδουλεύοντα. B Ταῦτα πρώην μὲν εὔξασθαι ῥᾷον [13]) ἦν· νῦν δὲ ἔξεσιν αὐτὰ καὶ ἐλπίσαι. Τὰ γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς πιϛὰ τῶν προσδοκωμένων ἐνέχυρα γέγονε. Πρὸς οὖν [14]) ταῦτα Ἀνυσίου δεῖ τῶν διακοσίων ἡγουμένου. Οὗτος Οὐννιγάρδαις κεχρῆσθαι καὶ φύσιν ἔχει καὶ τέχνην· δύναται [15]) τοὺς ἄνδρας ἐξοπλίζεσθαι καὶ μεταχειρίζεσθαι. Οὐννιγάρδαι μετὰ Ἀνυσίου Ῥωμαϊκαὶ [16]) χεῖρές εἰσιν· ἄνευ δὲ τούτου [17]) καὶ τοὺς τετταράκοντα τοὺς παρόντας ἐπαινεῖν μὲν ἔχω τῆς ῥώμης, ἐγγυήσασθαι δὲ τῆς γνώμης οὐ βούλομαι. C

3.

Ἀναφορὰ ϛελλέσθω περὶ τούτου, πρεσβεύουσα ϛρατιώτας [1]) καὶ χρόνον αἰτοῦσα τῷ γενναίῳ. Καὶ τἄλλ' [2]) ὁποῖος ἀνήρ; τὸν ἐπ' εἰρήνης δὲ πόλεμον, τὸν μικροῦ τοῦ βαρβαρικοῦ χαλεπώτερον, τὸν ἐκ τῆς ϛρατιωτικῆς ἀταξίας καὶ τῆς τῶν ταξιάρχων πλεονεξίας, οὐχ οὐ-

11. Ita Mon. A. c. editis, et ex corr. Mon. E. τοῦτον rell.

12. αἰτήσωμεν Guelf. Tum ἐπανάξειν (ά superscr.) Ed. Petav. 1. ἐπανήξειν Mon. E. ἐπανήξειν Mon. BD.

13. οὐ ῥᾷον Lips. Partic. νῦν abest a Mon. D.; legitur tamen in mg., a r. m. additum. Pro ἔϛιν, quod exhibent Edd. Petavv., ex Codd. et Ed. Cant. dedimus ἔξεσιν.

14. πρὸς οὓς τ. Mon. C.

15. οὗτος δύναται Ed. Cant.

16. ῥώμαι καὶ χ. ead. Ed. Tum εἰσὶ Mon. C.

17. τούτου] Ultimam s. m. corr. in Mon. A. Mox pro τεσσαράκοντα scripsi τετταράκοντα auctoribus libris Guelf. Lips. et Mon. BCDE.

Cap. III. 1. Distinximus ante; non, ut Petavius, post πρεσβεύουσα. Verba πρεσβ. ϛρατιώτας iungunt etiam Codd. Guelf. Mon. et Meerm., post ϛρατιώτας interpungentes; itemque Canterus.

2. τ' ἄλλ' Mon. BDE. Dein ἐπ' εἰρήνης, quod recepi; pro ἐπὶ εἰρήνης exhibent Codd. mei omnes c. Ed. Cant. Infra ταξιαρχῶν Lips. Meerm.

τος ὁ παύσας ἐςίν; ἐφ' οὗ μόνου γε τῶν πολλῶν ςρατηγῶν ἰδιώτης ἠδικημένος μείζω[3]) ςρατιώτου φθέγγεται. Τίνα δὲ ἕξεσι καλεῖν ἀδωρότατον; Οὐ τὸν ὑπερορῶντα καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ[4]) νόμου κερδῶν; Ὁ θεοσεβὴς δὲ τίς D ἂν γένοιτο μᾶλλον, ἢ ὅστις ἅπαντος ἔργου καὶ λόγου[5]) θεόθεν ἄρχεται; Ἀνθ' ὧν ἁπάντων ἕξεσι δὴ[6]) πᾶσι κἀνθάδε προσεύξασθαι γῆρας αὐτῷ βαθὺ καὶ λιπαρὸν παραμένειν τοῖς ἐνιαυτοῖς συμπροϊούσης τῆς ἀρετῆς.

---

3. Ita c. Ed. Cant. Codd. omnes. *μεῖζον* Petav. 1. 2. Tum *ςρατιώτι* (sic) Mon. C.

4. Deest articulus in Cod. Lips.

5. *λόγου καὶ ἔργου* Guelf.

6. Abest partic. *δὴ* ab eodem libro. Paullo post verba *τοῖς ἐνιαυτοῖς* s. m. suprascripsit in Mon. A.

X.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ [1]

ΡΗΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗι ΜΕΓΙΣΤΗι ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ʼΕΦΟΔΩι ΗΓΕΜΟΝΕΥΟΝΤΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΚΟΣ ΟΝΤΟΣ ΙΝΝΟΚΕΝΤΙΟΥ [2] ΠΡΟΣ ΘΑΛΕΛΑΙΟΝ.

1.

Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι χρὴ καὶ [3] λέγειν ὑπὲρ τῶν 299
ἐν ὀφθαλμοῖς συμφορῶν· οὔτε γὰρ σχολὴ λέγειν οἷς B
κλάειν [4] ἀνάγκη, οὔτε λόγος ἂν γένοιτο τοῖς πράγμασι
σύμμετρος. Καί τοι καὶ τὸ δακρύειν ἐνίους τῷ μεγέ-
θει τῶν συντυχόντων κακῶν ἐκπλαγέντας ἐπέλιπεν.
ʼΑλλ᾽ ἐπειδὴ κλαιόντων μὲν θεὸς αἰσθάνεται, δεῖ δὲ
εἰδέναι καὶ τοὺς τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντας, γράφε C
σὺ πρὸς οὓς οἷόν τε τῶν δυναμένων λόγους [5] εἰσενεγ-
κεῖν εἰς τὸ βασιλέως συνέδριον. ʼΑγγειλάτω [6] τις

1. *ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ* praefigunt Guelf., qui inscriptionem sec. manui debet, Monacc. BC. et Meerm.; ita primo legebatur etiam in Mon. A., in quo r. m. nomina illa delevit. *ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ* exhibent Edd. Petavv. *ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΤΕΡΑ ΚΑΤ.* Cant.

2. *ἰνοκεντίου* Guelf. Mon. A. Meerm. Addunt *πρὸς θαλέλαιον* Lips. Mon. A. et Meerm. c. Ed. Cant. *πρὸς θαλέλανον* scribit Mon. C. Interposita est haec Catastasis inter Nostri Epist. 148. et 149. in Cod. Laurent. VIII. Plut. LV. (vid. *Bandin.* T. II. p. 269.); in Monacc. autem AB. et Meerm. occupavit locum Epistolae 150., qui numerus notatus reperitur etiam in mg. libri Mon. C. Intermixta item est Epistolis in Cod. Marc. 436.

3. *χρὴ καὶ* pro *καὶ χρὴ* scripsi cum Guelf. Lips. Mon. A. et Meerm., quibus accedit Cant.

4. Ita Codd. mei omnes. *κλάειν* Ed. Cant. *κλαίειν* Petav. 1. 2.

5. *λόγους* pro vulg. *λόγον* recepi ex Guelf. Lips. Mon. AC. et Meerm. Mox *εἰς τὸ τοῦ βασιλέως σ.* c. Ed. Cant. exhibent Mon. A. et Meerm.

6. *ʼΑπαγγειλάτω* Cant.

αὐτοῖς ἐν βραχεῖ ὅτι Πεντάπολις βασιλεῖ τὸ μέχρι [7]) τρίτης ἡμέρας ἦν ἔτι κτῆμα ἀγαθόν, εἰ καὶ δυνάμει λειπόμενον ἑτέρων, ἀλλὰ τῶν μείζω δυναμένων εὐνούστερον. Ἴσασιν αὐτῶν [8]) ὅσοι δεδημοσιεύκασι μετὰ τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασιν· ὧν τὸν μέγαν Ἀνθέμιον ἐγὼ τὰ πρῶτα [9]) καὶ ἀκούω καὶ πείθομαι. Οὐκοῦν [10]) οἶδεν ἐν ὅσοις καιροῖς καὶ μάλιστα τούτων ὁπόσοι τυ- D
ραννικοί, γεγόναμεν ἀπροφάσιστοι βασιλεῖ. Ἀλλὰ μέχρι τούτου [11]) τὰ Πενταπόλεως. Χθὲς δὲ [12]) καὶ τρίτην ἡμέραν ἐγένετο Ῥωμαίοις ἔθνους ζημία, τὰς ἡγεμονίας αὐτῶν [13]) παρὰ Πεντάπολιν ἀριθμήσουσιν. Οἴχεται Πεντάπολις νῦν ἀκριβῶς· εἰς [14]) τοὔσχατον οἴχεται, ἕβδομον μὲν ἔτος ἤδη προπράξασα πονήρως, ἀλλ', ὥσπερ ζῶον [15]) δυσθανατοῦν, ἀνέφερε καὶ συνήθροιζε τοῦ πνεύματος τὸ λειπόμενον.

2.

Εὔφημος Ἀνυσίου μνήμῃ [1]) ἐνιαυτῷ τὸν χρόνον 300 A

7. τομέχρι Mon. A. et Ed. Cant.; item ex corr. Guelf. Voc. ἡμέρας, quod c. Ed. Cant. Codd. omnes agnoscunt, abest a Petav. 1. 2.

8. Ultimam pronominis αὐτῶν ex corr. habet Mon. A. αὐτὴν scribit Lips. et mox δεδημοσιεύμασι Mon. C. Tum προσέχον idem.

9. ταπρῶτα Mon. BC.

10. οὐκ οὖν Guelf. et primo Mon. A. Dein εἶδεν Petav. 1. 2. In seqq. ἀποφάσιστοι Mon. C.

11. μέχρι τούτων Petav. 1. 2. Post Πενταπόλεως plenam interpunctionem posui praeeuntibus Mss. Guelf. et Meerm., quibuscum facit etiam Ed. Cant. Semicolo distinguunt Mon. AB., commate Mon. C.

12. δὲ insertum ex Guelf. Lips. Mon. AC. et Meerm. Legitur item in Ed. Cant. Mox non ante ἔθνους, sed post ζημία c. eadem Ed. Codd. omnes virgulam habent. In utraque Ed. Petav. haec ita leguntur — τὰ Πενταπόλεως χθὲς καὶ τρ. ἡμ. ἐγ. Ῥωμαίοις, ἔθνους ζημίᾳ τ. ἡγ. κτλ.

13. Ita unus Mon. C. αὐτῶν rell. c. editis. Scripsi deinceps c. Mon. B. ἀριθμήσουσιν, quod primo fuerat etiam in Guelf. ἀριθμίσουσιν mendose Mon. C. ἀριθμήσασιν rell. c. editis.

14. Praepositionem om. Mon. B. Ceterum non ante, ut Petavius, quem sequutus sum, sed post εἰς τοὔσχατον c. Cant. distinguunt Codd. Guelf. Mon. AC. et Meerm.

15. ζῶιον Guelf.

Cap. II. 1. μνῆμα (sic) Mon. C. Tum Mon. A. πεποιήκειν (ειν

αὐτῆς πλείω πεποίηκε, ταῖς μὲν ἁπάντων ἀσπίσι, ταῖς δὲ Οὐννιγαρδῶν χερσὶν εἰς δέον χρησάμενος. Τοιγαροῦν ἀναβολή τις ἐγένετο τοῦ κακοῦ· οὐ γὰρ ἐξεχύθησαν ὅλῳ πλήθει κατὰ τῆς χώρας, εἰς λῃστήρια μετετάξαντο, ἀφήλλοντο καὶ προσήλλοντο [2]). Ἐπεὶ δὲ [3]) τρὶς παραταξαμένοις αὐτοῖς μετεμέλησε, νῦν ἱπποκροτεῖται τὰ πεδία, νῦν οἱ στρατιῶται τειχήρεις, ἄλλος ἀλλαχόσε διειλημμένοι, τὸ ἐπὶ Κερεαλίου κακόν, οὐδὲν ἀλλήλοις ὄφελος ὄντες, ὅτι μὴ συνετάχθησαν. Τοιγαροῦν τὰ τῶν πολεμίων λαμπρά. Οἱ πέρυσιν εὔζωνοι καὶ πρὸς B τὸ φυγεῖν εὐτρεπεῖς, νῦν πολιορκηταί, νῦν τὰ κωμητικὰ [4]) τείχη καθελόντες, πλατεῖ στρατεύματι τὰς πόλεις περιστοιχίζονται. Τί γὰρ οὐ προὐχώρησεν [5]) αὐτοῖς; Αὐσουριανοὶ [6]) τοὺς τῶν Θρᾳκῶν τῶν ἱππέων ἐνεδύσαντο θώρακας, οὐ κατὰ χρείαν, ἀλλ' ἐπεγγελῶντες τῷ σχήματι· ταῖς Μαρκομάνων [7]) ἀσπίσιν ἐπὶ τούτοις ἐχρήσαντο. Εἰς γυμνητικὸν ἐτέλεσε [8]) τὸ Ῥωμαίων ὁπλιτικόν, ἐχθρῶν ἐλέῳ τὴν σωτηρίαν εὑράμενοι. Δακρύω τοὺς ἄνδρας, οὐκ ὀνειδίζω τὴν συμφοράν [9]). C Τί γὰρ ἂν ἐποίησαν εἰς πολλαπλάσιον [10]) πλῆθος οἱ

supra ras. addito). Voluit librarius πεποίηκεν, quod exstat in Meerm. Mox οὐνιγαρδῶν Mon. A. Meerm. et fort. Lips.; item Petav. 1. 2.

2. ἀφήλλοντο καὶ προσήλλοντο Mon. C. ἀφήλοντο καὶ προσήλοντο Mon. A. Meerm. Cant.

3. δὲ per ras. habet Guelf. Statim παραξαμένοις Mon. C. Partic. μὲν, quam post νῦν addit Petavius, omisi iubentibus Mss. omnibus et Ed. Cant. Dein ἱπποκροτεῖται receptum ex Lips. et Meerm., quibuscum consentit Ed. Cant. Et ita habet a s. m. Mon. A. ἱπποκρατεῖται (o a s. m. superscripto) Guelf. ἱπποκρατεῖται Codd. rell. c. utraque Petav. Tum παιδία Mon. C. et ἴσ. νῦν δὲ mg. Petav. 1. 2.

4. γρ. κωμικὰ Petav. 1. 2. in ora.

5. προυχώρησεν Guelf. Mon. A. et Meerm.

6. αὐσωριανοὶ Guelf. et Mon. B.

7. Ita Lips. et Mon. A. c. Ed. Cant. Conf. Epist. 110. p. 253. A. μαρκοκομάνων (sic) Meerm. μαρκομάννων Guelf. et Mon. BC. μαρκομανῶν Petav. 1. 2.

8. Superscriptum γρ. ἐχώρησε in Mon. B.

9. ξυμφοράν Guelf.

10. Ita Guelf. Lips. Mon. A. et Meerm. c. Ed. Cant. πολυπλάσιον Codd. rell. et utraque Petav. Dein καταμέρος Lips. c.

κατὰ μέρος αὐτοῖς ἀθρόοις ἐντυγχάνοντες Οὐννιγάρδαι; Τὸ μὲν ἐπὶ τῷ θεῷ, καὶ τῇ ῥώμῃ, καὶ τῇ τῶν ὅπλων ἐμπειρίᾳ σώζονται· τὰ δὲ [11]) ἐπὶ τῇ ϛρατηγίᾳ τί ἂν καὶ μέγα κακὸν τοὺς πολεμίους εἰργάσαντο, καθ' ὧν οὐ παρ' ἑκόντων ἀφίενται τῶν ἀγόντων αὐτοὺς, ἀλλ' εἴποτε σκυλάκων δίκην ἀποβιάσαιντο, οἱ δὲ πάλιν ἧγξαν [12]) αὐτοὺς, καὶ ἀνεκαλίσαντο, πρὶν κορεσθῆναι D
δρόμου καὶ φόνου θηρείου; Καίτοι καὶ Οὐννιγάρδαις [13]) οὐραγίας ἔδει καὶ συντεταγμένου ϛρατεύματος. Ἔδει γὰρ, οἶμαι, φάλαγγος, ὥϛπερ ἐνεργοῦ μαχαίρας, τὸ μὲν ἀκμαιότερον προβεβλῆσθαι, τὸ δὲ ϛιβαρώτερον ἐπελαύνεσθαι. Οὕτως ἡ πληγὴ τομωτέρα γίνεται. Ὅλως δὲ τὸ πλῆθος αὐτῶν ὀλίγον ἐϛὶ πρὸς τὸ διαπολεμῆσαι τὸν πόλεμον, ὃς ὐδ' ἂν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις διαπολεμηθείη καλῶς. Ἀλλ' [14]) εἰ μή τις εἰς τὴν ἐκείνων 301
Οὐννιγάρδας διαβιβάσειεν, ἐπὶ τούτους [15]) δεῖ πλήθυς A
ἑκατοϛύων τεττάρων· μᾶλλον δὲ πρότερον ἔδει τοσούτου πλήθους καὶ ϛρατηγοῦ, πρὶν ἡμᾶς οἴχεσθαι κομιδῇ, πρὶν εἰς τοσοῦσον αὐξηθῆναι τοῖς πολεμίοις τὰ πράγματα. Εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ γυναῖκες συν-

Mon. C. Mox γρ. μένος pro μέρος mg. Petav. 1. 2. Ceterum interrogandi notam post ἐντυγχάνοντες ponunt libri Monacc. et Meerm., itemque Ed. Cant. οὐνιγάρδαι exhibent Mon. A. et Petav. 1. 2., ut supra.

11. Ita c. Ed. Cant. Codd. omnes pro τὸ δὲ, quod exstat in Edd. Petavv. Deinde ἐπὶ ϛρατηγίᾳ Lips. ἐπὶ ϛρατείᾳ Meerm. et Cant.; idemque ex ἐπὶ ϛρατηγίᾳ enatum est in Mon. A.

12. ἦξαν mg. Petav. 1. Proxime πρὶν (ex corr.) Mon. A. πλὴν et in mg. πρὶν Ed. Cant. Dein καὶ φόνου καὶ θηρίου Lips. θηρίου item Monacc. et Meerm. cum Ed. Cant. θηρείου primo, ex corr. autem θηρίου Guelf.

13. οὐνιγάρδαις Mon. A., ut Petav. 1. 2., idque constanter. Tum οὐραγίους Meerm.

14. Ἀλλ' om. Guelf. Lips. Mon. A. et Meerm., item Ed. Cant. in quibus verba εἰ μή τις — διαβιβάσειεν cum praecedentibus iunguntur. Pro μή τις scribitur μήτ' in Mon. BC.

15. ἐπὶ τούτοις Mon. AC. Meerm. et ex corr. Guelf. Accedit Ed. Cant. Seqq. δεῖ — — — πρότερον, utpote neglecta in ordine, Mon. B. in mg. supplet. Dein πλήθους τοσούτου Guelf. et Mon. A. Part. καὶ, quae in Mon. C. exciderat, ante πλήθους superscripta est.

ἐςρατεύσαντο. Εἶδον, εἶδον συχνοὶ [16]) γυναῖκα μαχαιροφόρον ὁμῦ καὶ βρέφη τιθηνουμένην.

3.

Τίς οὐ ζηλοῖ τὸν ἀκίνδυνον πόλεμον; Ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πεφοβημένος, ὑπὲρ τῶν καιρῶν [1]), ὑπὲρ τῆς πολιτείας αἰσχύνομαι. Ὦ τῦ πάλαι Ῥωμαίων φρονήμα- B
τος· οἱ πάντα πανταχοῦ νικῶντες [2]), οἱ τὰς ἠπείρους τροπαίοις [3]) συνάψαντες νῦν ὑπὸ δυςήνου καὶ νομαδίτυ [4]) γένους κινδυνεύουσι ταῖς Ἑλληνίσι Λιβύαις προςαποβαλεῖν καὶ τὴν παρ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειαν. Ἐκεῖνο μεῖζον εἰς λόγον χρημάτων, τῦτο δὲ εἰς εὐδοξίαν οὐκ ἔλαττον, εἴ τις οἶδεν αἰσχύνεσθαι, καὶ ποιεῖταί [5]) τινα λόγον τῦ πρέποντος. Ὦ τοῦ φρονήματος, μεθ' ὅσου [6]) τὴν χώραν σεσαγηνεύκασι. Τούτοις οὐδὲν οὔτε ὄρος ἄβατον γέγονεν, οὔτε φραύριον ἐρυμνόν. Πᾶ- C
σαν [7]) ἐπεξῆλθον, πᾶσαν διηρευνήσαντο, πᾶσαν ἡλικίαν ἠνδραποδίσαντο. Πάλαι ποτὲ τῶν παρ' Ἕλλησι [8]), λογογράφων ἀκούω, γύναια καὶ παιδάρια γνωρίσματα τῶν πορθήσεων ὑπελείπετο. Ἀλλὰ παρὰ ταῦτα μά-

16. Ita Codd. omnes c. Ed. Cant. συχνὰ Petav. 1. 2., ubi in mg. γρ. συχνοί. Mox τιθηνουμένων Mon. C.

Cap. III. 1. γρ. Καισάρων mg. Petav. 1. 2. ἑταίρων coni. *Bevingius* novv. Annal. philologg. et paedagogg. cura *Jahnii* etc. Tom. suppl. I. p. 621.

2. Conf. Orat. de Regn. Cap. XXII. fin.

3. τροχαίοις Petav. 1. Marg. utriusque Petav. γρ. τροπαίας. ἴσ. τὰ ἠπειρωτικὰ τρόπαια, ὡς παρὰ M. Τυρίῳ. Δ. κα.

4. νομαδικοῦ suspicatur *Lobeckius* Paralipp. P. I. p. 265. Proxime Λιβύας Petav. 1. 2. Dein προςαποβαλῶν Mon. C.

5. ποιεῖσθαι Guelf.

6. μεθ' ὅσον Mon. C.

7. ἴσ. κώμην mg. Petav. Intell. potius χώραν. Pro ὑπεξῆλθον, quod cum Petav. 1. 2. habent Guelf. Mon. C. et a corr. m. Mon. B., praeeuntibus Lips. Mon. A. Meerm. et Cantero scripsi ἐπεξῆλθον. Conf. Orat. de Regn. Cap. XXII. in fin. — πᾶσαν] ἴσ. οἰκίαν Petav. 1. 2. in mg. Immo χώραν.

8. Ita Codd. c. Ed. Cant. omnes sine articulo τῶν, quem ante παρ' Ἕλλησι suo Marte interposuit Petavius. Post Ἕλλησι cum Cantero commate distinxi. Tum γύναια restitui ex Codd. et Ed. Cant. Hallucinatur *Petavius* scribens: „Pro eo, quod erat anteà, γυναῖκα, (quasi hi-

λιςα γέγονε [9]) Πενταπόλει. Τί γὰρ Αὐσουριανῷ κάλλιον κτῆμα γυναίου καὶ βρέφους, ἵν' αἱ μὲν αὐτοῖς τίκτοιεν [10]), οἱ δὲ ἵνα αὐξηθέντες ςρατεύοιντο· εὖνοι D γὰρ ἀντὶ τῶν τεκόντων [11]) τοῖς θρέψασι γίνονται. Ὦ πονηρᾶς ἀποικίας, ἣν ἀποικίζομεν. Ἄγεται νεότης αἰχμάλωτος, τὰ τάγματα [12]) τῶν πολεμίων αὐξήσουσα. Ἥξει δῆμος ἐπὶ τὴν ἐνεγκοῦσαν πολέμιος. Κερεῖ νεανίας τὴν γῆν, ἣν μειράκιον ἔτι μετὰ τῦ πατρὸς ἐξειργάσατο. Νῦν ἐν ὁδῷ· νῦν ἀπάγεται· νῦν ἔτι δεσμώτις ἡ Πενταπόλεως ἐφηβεία [13]). Ἀμύνει δὲ οὐδεὶς, οὐδὲ δύναται. Καί τοί φασι προθυμεῖσθαι τὸν ςρατηγόν· ἀλλ' οὐ γὰρ ἐῶσιν [14]) Ἀλεξανδρέων οἱ κακῇ μοίρᾳ 302 A Πενταπόλεως ἐν αὐτῇ ςρατευσάμενοι. Τί γὰρ ἄν τις αἰτιάσαιτο τὸν ἀναίτιον, ᾧ καὶ γῆρας βαθὺ [15]) καὶ νόσου καταβολὴ πολυχρόνιος τὴν συγγνώμην ἐμνήστευσε [16]);

4.

Καί τοι ῥᾷςον ἦν, εἰ ςρατηγῶν ηὐτυχήσαμεν, ὑπερήφανον ςράτευμα καὶ προςκεκοφὸς τῷ θεῷ δίκην ἀσεβείας εἰςπράξασθαι. Ποίων ἱερῶν οὗτοι, ποίων ὁσίων ἐφείσαντο; οὐ πολλαχοῦ τοῦ τῶν [1]) Βαρκαίων πεδίου τὰ νεοσκαφῆ τῶν μνημάτων ἀνέχωσαν;

storiam illam mulier quaedam scripserit) substituendum puto γυναῖκες [in contextu sc. utriusque editionis est γυναῖκας], ut ὑπελείπετο ad γνωρίσματα referatur: alioqui active sumetur.« Mox προθήσεων Mon. C.

9. γέγονεν id.

10. τίκτοιεν αὐτοῖς Guelf. et Mon. B. τίκτοι ἐν αὐτοῖς Mon. C.

11. ἂν ἀντὶ τ. τ. Mon. BC. et primo Guelf. Dein γίνωνται iidem Monacc.

12. Deest articulus ante τάγματα in Mon. C.

13. ἐφηβεία Codd. et Ed. Cant. ἐφήβεια Petav. 1. 2.

14. ἐάγειν, in mg. autem ἐάσουσιν Cant.

15. Ante βαθὺ erasum videtur ἐςὶ in Cod. Lips.

16. Ita Codd. Paris. 1039. (ap. *Boissonad.* ad Eunap. p. 171.) et Mon. B. Cf. de Provid. p. 122. C. Ep. 59. p. 203. C. Ep. 67. p. 215. D. Ep. 73. p. 220. D. Ep. 93. p. 231. D. et Ep. 150. p. 289. A. ἐμνηςεύσατο Petav. 1. 2. ἐμνηςεύσαντο Codd. Guelf. Lips. Mon. AC. Par. 1038. (ap. *Boissonad.* l. c.) et Meerm. c. Ed. Cant.

Cap. IV. 1. Artic. τῶν, qui in Cod. Guelf. sec. m. super-

οὐ παρὰ τούτων αἱ πανταχοῦ τῆς ὑφ' ἡμᾶς Ἀμπε- B λίτιδος ἐκκλησίαι πυρίκαυϛοι καὶ ἐρείπια; οὐ τὰς μὲν τραπέζας τὰς ἱερὰς ὡς βεβήλους ἐπὶ κρεανομίᾳ παρέθεντο, τὰ δὲ μυϛικὰ σκεύη τὰ λελειτουργηκότα τῇ δημιουργικῇ σπονδείᾳ τελετῇ [2]) δαίμοσιν εἰς τὴν πολεμίαν κομίζεται; τί τούτων ἀνεκτὸν εἰς ἀκοὴν ἐλθεῖν εὐσεβῇ; Ὅϛις γὰρ ἄξιοι μνήμης ἃ κατέσεισαν [3]) φρούρια, τὴν σκευαγωγίαν, τὰ ἔπιπλα, τὰς βοῦς, τὰς ὄϊς, ὅσαι τῶν βαρβαρικῶν ληϛηρίων ἦσαν ἐγκαταλείμματα ταῖς φάραγξιν ἐγκρυπτόμεναι [4]), ἐν τηλικούτοις κακοῖς μικρολογίας αἰτίαν οὐ διαπέφευγε. Καί τοι πεν- C τακιϛχιλίαις που [5]) καμήλοις ἐσκευαγώγησαν. Ἀριθμῷ δὲ ἀναλύουσι [6]) τριπλασίονι, τῇ τῶν αἰχμαλώτων προϛθήκῃ τοσούτῳ πλείους γινόμενοι.

5.

Τέθνηκεν, ἀπέσβη τὰ Πενταπόλεως, τέλος ἔχει, διακεχείριϛαι, ἀπόλωλεν, οὐκέτ' ἔϛι [1]) παντελῶς, οὔθ' ἡμῖν, οὔτε βασιλεῖ· οὔτε γὰρ βασιλεῖ κτῆμα γένοιτ' [2])

scriptus est, om. Lips. et Mon. BC. Dein βαρκαίνων *Canterus*. Addunt scholium: βάρκη πόλις λιβύης, Mon. AC. Proximum vocab. in Mon. C. corruptum in παιδίου.

2. Ita c. Ed. Cant. Codd. Mon. A. et Meerm. τὰ διδημιουργηκότα τῇ λειτουργικῇ σπονδείᾳ, τελετῇ Mon. BC. τὰ λελειτ. τ. δημ. σπονδείᾳ τελετῇ Guelf. et Petav. 1. 2. Voc. τελετῇ expungendam censet *Petavius*. σπονδῇ τελετῇ Lips.

3. κατέσεισε Guelf.

4. Ita Guelf. Lips. Mon. BC. Meerm. et Canteri Ed. ἐγκρυπτόμεναι (α r. m. suprascr.) Mon. A. ἐγκατακρυπτόμεναι Petav. 1. γρ. τηλικούτοις

2. Dein ἐν τοῖς τοιούτοις κακοῖς ab una eademque manu Guelf.

5. Pro που, quod in Mon. A. superscriptum legitur, utraque Petav. habet ταῖς.

6. διαλύουσι Guelf. Deleto commate, quod Edd. Petavv. ante τοσούτῳ ponunt, distinxi post τριπλασίονι praeeunte *Cantero* monenteque *Bevingio* l. c.

Cap. V. 1. οὐκέτ' scripsi c. Mon. ABC. et Ed. Cant. pro οὐκ ἔτ', quod est in Codd. rell. et utraque Petav. Tum ἔϛι recte Mon. BC. ἐϛὶ vulg. et Codd. rell.

2. γένοιντ' Guelf. γένοιτε (sic) Mon. C. Tum ἄνωθεν, in mg. ἂν ὅθεν Cant.

ἂν, ὅθεν οὐδὲν ἀποίσεται. Τίς [3]) δ' ἂν οἴσεται παρὰ τῆς ἐρήμου καρπούς; οὔτ' ἐμοὶ πατρὶς, ἣν ἀπολείψω· παρὰ D γὰρ ναῦν ἔςι μοι τὸ μὴ οὐκ ἤδη πελάγιον εἶναι καὶ νῆσον [4]) περισκοπεῖν. Αἰγύπτῳ γὰρ ἀπιςῶ· κἀκεῖ δύναται διαβῆναι κάμηλος, Ἀσσουριανὸν ὁπλίτην βασάσασα [5]). Νησιώτης οἰκήσω, πένης ἀπὸ κτηματικοῦ, μέτοικος, ἀτιμότερος ἀςῦ Κυθηρίου· πολυπραγμονῶν γὰρ ἤδη μανθάνω Κύθηρα τὸ πέραν εἶναι τῆς Πενταπόλεως. Ἐκεῖ με τυχὸν οἴσουσιν ἄνεμοι νότιοι· παρ' ἐκείνοις βιώσομαι ξένος, ἀλήτης. Κἂν [6]) ἐπιχειρήσω τι περὶ εὐγενείας [7]) εἰπεῖν, ἀπιςήσουσιν. Ὦ μοι [8]) Κυ- 303 ρήνης, ἧς αἱ δημόσιαι κύρβεις μέχρις ἐμοῦ κατάγουσι A τὰς ἀφ' Ἡρακλέους διαδοχάς. Οὐ γὰρ ἂν εἴην ἀρχαῖος, ἐν εἰδόσιν ὀλοφρόμενος τὴν καταβεβλημένην εὐγένειαν. Ὦ μοι [9]) τῶν τάφων, ὧν οὐ μεθέξω, τῶν Δωρικῶν. Ὦ μοι Πτολεμαΐδος, ἧς ἀνεδείχθην ὕςατος ἱερεύς. Ἀλλὰ προςίςη [10]) μοι τὸ δεινόν· οὐκέτι δύναμαι λέγειν· ἐπιλαμβάνεταί μου τῆς γλώττης τὰ δάκρυα· γέγονα πρὸς τὴν φαντασίαν τῆς τῶν ἱερῶν ἀπολείψεως [11]). B Ἔδει μὲν οἴχεσθαι πλέοντας· ἀλλ' ὅταν ἐπὶ ναῦν τις καλῇ, μικρὸν ἀναμεῖναι [12]) δεήσομαι· βαδιοῦμαι γὰρ

3. τί Mon. C. Proxime οὔτε ἐμοὶ Guelf. Mon. BC. et Meerm.

4. Ita Codd. Lips. et Mon. A. c. Ed. Cant. νήσῳ Mon. C. et utraque Petav. Addidit tamen *Petavius* ad mg. sec. Ed. γρ. νῆσον. Contra νήσους Guelf. et Mon. B. Dein περισκοπῶν Mon. C. »Forte προσκωπεῖν« *Petav.* 2. in Nott.

5. βαςάζουσα Guelf. Lips.

6. Ita Codd. mei omnes et aliquot Parisini, testante *Boissonadio* ad Zach. Mityl. p. 421., una cum Ed. Cant. pro καὶ ἄν, quod exhibent Edd. Petavv. Tum ἐπιχειρίσω Guelf.

7. περὶ εὐγενίας Mon. C. Dein ἀπηςήσουσιν Petav. 1. 2.

8. ὤι μοι Guelf. Pro ἧς Petav. 1. αἷς. Mox κατάγουσιν Guelf. Cf. Epist. 57. p. 197. CD.

9. ὤι μοι Guelf. Proxime in eodem libro sec. m. correxit ὤ μοι. ᾤμοι ubique Petav. 1. 2. Tum ἱερεεὺς Petav. 2.

10. Ita Codd. omnes c. Ed. Cant. πρόςεςι Petav. 1. 2. Superscripta est gl. ἠναντιώθη in Guelf. Mox idem οὐκ ἔτι.

11. ἀπολήψεως id.

12. ἀναβῆναι primo id.

πρῶτον ἐπὶ τὸν νεὼν τοῦ Θεοῦ· κυκλώσομαι τὸ Θυσιαστήριον· δάκρυσι βρέξω [13]) τὸ τιμαλφέστατον ἔδαφος· οὐκ ἀποδραμοῦμαι, πρὶν Θύραν ἐκείνην καὶ Θρόνον ἐκεῖνον ἀσπάσασθαι [14]). Ὦ ποσάκις Θεοκλυτήσω τε καὶ μεταστραφήσομαι; ὢ ποσάκις ταῖς κιγκλίσι τὼ [15]) χεῖρε προσμάξομαι. Ἀλλ' ἰσχυρὸν ἀνάγκη πρᾶγμα καὶ βίαιον. Ἐπιθυμῶ δοῦναι τοῖς [16]) ὀφθαλμοῖς ὕπνον ἀπε- C ρισάλπιστον. Μέχρι πότε παρ' ἔπαλξιν [17]) στήσομαι; μέχρι πότε τηρήσω τὸ μεσοπύργιον [18]); Ἀπαγορεύω φυλακὰς ἐπιτάττων νυκτερινάς, καὶ φυλάττων ἐν τῷ μέρει [19]) καὶ φυλαττόμενος. Ὁ πολλὰ πρότερον ἀγρυπνήσας ἐπὶ ταῖς τῶν [20]) ἄστρων ἐπιτολαῖς ἀποκναίομαι [21]) νῦν ἐγρηγορῶν ἐπὶ ταῖς τῶν πολεμίων ἐπιδρομαῖς. Πρὸς διαμεμετρημένον ὕδωρ καθεύδομεν, καὶ τὸ λαχόν μοι μέρος εἰς ὕπνον ἀφαιρεῖται πολλάκις ὁ κώδων ὁ φυλακτήριος. Ἂν δὲ καταμύσω μικρόν, ὢ τῶν ἐνυ- D

βρέξω
13. νίψω Mon. C. νίψω Guelf. c. Mon. B.

14. ἀσπάσομαι Lips.

15. τὰ Petav. 2. haud dubie operarum vitio. τὼ c. Edd. Cant. et Petav. 1. recte Codd. mei omnes, item Pariss. 831, 1730. 1039. (ap. *Boissonad.* Anecdott. Gr. Vol. II. p. 233.), excepto Mon. C., in quo male scriptum est τό. Deinde προσμάξομαι c. Ed. Petav. 1. 2. solus tuetur Mon. B. προσάξομαι exhibent Codd. Lips. Mon. AC. Par. 1760. 1038. (vid. *Boissonad.* l. c.) et Ed. Cant. προσείξομαι Guelf.

16. Deest articulus, quem cum Ed. Cant. merito agnoscunt Codd. mei omnes et quattuor Pariss. (ap. *Boissonad.* Anecdott. Gr. Vol. V. p. 25.), in utroque edito Petav.

17. Ita Edd. Cant. et Petav. 1. assentientibus Mss. omnibus. παρὰ ἐπ. Petav. 2.

18. Ita Codd. nostri omnes. Cf. Ep. 130. p. 265. C. μεταπύργιον Cant. et Petav. 2.

19. κέρδει, in mg. μέρει Cant.

20. Articulum τῶν cum Ed. Canter. praebuerunt Codd. Guelf., in quo a sec. m. superscriptus est, Lips. Mon. A. et Meerm. Quorum novissimus ἐπιστολαῖς.

21. ἀποκνίομαι Cant. Articulum τῶν ante πολεμίων rec. m. superscripsit in Mon. A. Dein receptum ἐπιδρομαῖς ex Guelf. Monacc. et Meerm., item ex Ed. Cant. pro ἐπιβολαῖς, quod cum Petav. 1. 2. tenet Cod. Lips. et prius videtur habuisse Mon. A.

πνίων [22]) τῶν σκυθρωπῶν, εἰς οἷα παραπέμπουσιν ἡμᾶς αἱ μεθ' ἡμέραν φροντίδες. Τὸ λῆξαι πόνων ἄρξασθαι [23]) πόνων ἐςί. Φεύγομεν, ἁλισκόμεθα, τιτρωσκόμεθα, δεδέμεθα, πιπρασκόμεθα. Ποσάκις ἐξανέςην ἄσμενος, ὅτι δεσπότην ἀπέλιπον; ποσάκις ἐξανέςην ὑπέρασθμος, ἱδρῶτι ῥαινόμενος, ὁμοῦ τὸν ὕπνον καὶ τὸν δρόμον [24]) ἀπολιπὼν, ὃν κατατείνας ἔφευγον ὁπλίτην πολέμιον; Μόνοις ἡμῖν Ἡσίοδος οὐδὲν λέγει [25]), τὴν ἐλπίδα τηρήσας εἴσω τῦ πίθου. Πάντες ἀθαρσεῖς καὶ δυςέλπιδες.

6.

Ὁ πεπαροιμιασμένος [1]) βίος ἀβίωτος οὐχ ἕτερός ἐςιν, ὦ [2]) ἄνδρες, ἀλλ' ὃν ζῶμεν ἡμεῖς. Τίς ἡ διατριβή; τί μέλλομεν; Ἀπήχθηται Πεντάπολις τῷ θεῷ· κοιναῖς ἐκδεδόμεθα. Ἡ γὰρ ἀκρὶς ὐκ ἔςι κακὸν ἀκριβέςερον· τὸ δὲ πῦρ, ὃ πρὸ τῶν πολεμίων τριῶν πόλεων ἐπενείματο λήϊα. Τί πέρας κακῶν; Εἰ τύτων ἄγουσιν ἐλευθερίαν αἱ νῆσοι, ἐγὼ μὲν, ὅταν ἀφυβρίσῃ τὸ πέλαγος, πλευσοῦμαι. Ἀλλὰ φοβοῦμαι, μὴ προλάβῃ με τὸ δεινόν· πελάζει γὰρ ἡ κυρία τῆς προςβολῆς, ἣν τῇ πόλει, φασὶν, ὁ πτεροφόρος ἠπείλησεν, ὁ τοῦ πολεμίου ςρατεύματος ἐξηγούμενος [3]). Μάλιςα δὴ καιρῶν ἐκεῖνος ἱερεῦσι τὸν ἐπὶ τὰς αὐλὰς τοῦ θεοῦ δρόμον ἀναγκαῖον ἀποφανεῖ, ἂν ἐν χρῷ τῆς πόλεως ὁ κίνδυνος γίνηται. Ἐγὼ κατὰ χώραν ἐπ' ἐκκλησίας

304 A

B

22. ὦ καὶ τῶν ἐνυπν. Guelf. et Mon. B.

23. Verba ἄρξασθαι — — — ἀπέλιπον; ποσάκις ἐξανέςην sec. m. addidit Guelferbytano.

24. τὸν δρόμον καὶ τὸν ὕπνον BC. et primo Guelf.

25. Opp. et D. v. 96. sq.

Cap. VI. 1. πεπαρισιμιασμένος Petav. 1.

2. Ita ω. Ed. Cant. Codd. Lips. duo Pariss. (ap. *Boissonad.* Anecdott. Gr. Vol. V. p. 22.) Meerm. et Mon. A., in quo a rec. m. supra lin. notatum est ὦ, quod rell. libri tam scripti, quam editi omittunt.

3. Restitui hunc verborum ordinem ex Codd. meis omnibus et Ed. Cant. In utraque Petav. legitur ἐξηγ. ςρατ.

μενῶ· τὰς παναγεῖς προσήσομαι[4]) χέρνιβας· προσφύσομαι τῶν κιόνων τῶν ἱερῶν, αἳ τὴν ἄσυλον ἀπὸ γῆς ἀνέχουσι τράπεζαν· ἐκεῖ καὶ ζῶν καθεδοῦμαι καὶ ἀποθανὼν κείσομαι. Λειτουργός εἰμι τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν ψυχὴν ἴσως ἀπολειτουργῆσαί με δεῖ. Οὐ μὴν ὅ γε θεὸς περιόψεται τὸν βωμὸν τὸν ἀναίμακτον, ἱερέως[5]) αἵματι μιαινόμενον.

Εἴης κράτιστος ἐν λόγοις καὶ πράγμασιν,
Ὧι πᾶσα, Θαλέλαιε, παιδεία πρέπει.

---

4. προθήσομαι Guelf. Lips. B. προσφεύξομαι, in mg. γρ. προσίξομαι. Deinceps prior προσίξομαι, superscr. γρ. προσφύσομαι. Mon. 5. ἱερέος Petav. 2.

Lectiones variantes

ex

Cod. Meermanniano

excerptae.

I.

Ad Orationem de Regno.

(Huius Orationis prius quod in illo Cod. inest apographum notavimus littera A., alterum littera B.)

Pag.

3. Tit. *Συνεσίου κυρηναίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἀρκάδιον* (nomine *ἀρκάδιον* ab al. m. adiecto) *περὶ βασιλείας* A., *πρὸς τὸν αὐτοκρ. ἀρκάδιον, περὶ βασιλ.* B.

CAP. I.

4. lin. 3. *οὔτε ἐρυγγάνειν* AB. 7. *οὐκ ἀμφαγνοήσει*, in mg. ab al. m. *οὐκ ἀμφιγνοήσει* A. 9. *δεῖ τε γάρ που* A. 16. *ἀρρε-τε-νωπούς* (*τε* ab al. m. superscripto) A.

5. 1. *οἱ δὲ*, in mg. *γρ. εἰ δὲ* A. 5. *παρείκοι*, in mg. *συχωρίῃ* (sic), *ἐνδιδοίῃ* A.; *παρήκοι* B. 6. *δειξεσθαι* B. 7. *ἀνισθεὶς* A.

CAP. II.

14. — 15. *σώμασιν* A. 15.—16. *τῷ παραυτίκα* A., *τοπαραυτίκα* B. 18. *διαρραγῆναι* AB.

Pag.

6. 2. *τύχοι* B. 4. *ἁλώσωνται* A.

CAP. III.

13. *τιφανώσαντα* B.

7. 2. *μέλλοι* AB. 7. *οἱ δὲ λόγοι δὴ οὐδὲ νῦν* (sic) B. 12. *φᾶναι* A. 15. *πόλεις τε* confirmant AB. 17.—18. *ὅπως ποτε* B. 18.—19. *ποιοῦμεν* A.

8. 6. *ἀποδιοπομπεῖσθαι*, in mg. *ἀποτρέπεσθαι ἀπὸ μεταφορᾶς ἀποτροπαίου διὸς* A.; *ἀποτρέπεσθαι ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀποτροπαίου διὸς* Monac. B. 7. — 8. *οὐκ ἔτ'* primo, ex mutat. *οὐκ ἐτ'* A. 13. *ἔτι* AB. 17. *τ'* pro *τε* B.

CAP. IV.

9. 3. *χαίροις* B. 6. *πολλάκις μυρίαν* AB. 11. — 12. *ἃ παντὸς* AB. 13. *οἱ μὲν* om. B. 16. *ἔτι γὰρ* B. 17. Post *μακαρισμὸς* deletum *τε* in A. Deinde *μὲν* ab al. m. habet A.

10. 3. *ἀτέκμαρτον*, in mg. *γρ. ἀτελείωτον* A. 7. *αὐτοῦ θεοῦ* AB. 9. *πεῖρα οἷς, οὔτε* AB. 14. *ἰσχυροί τε* B., in A. al. m. superscripsit *τε*. 17. *ἐπὶ* AB.

Pag.

11\. 1. καὶ om. B. 4. ἐπιδήλως A.

CAP. V.

19 — 20. προυξένησε B.

12\. 1. Scr. αὐτὰ ἀπόνως. 2. τοῦτ' ἐςὶν (sic) B. 19. ἴσχεν ἀρετὴν B. 23. ἡμῖν A. 25. μέγα A. Post τοῦτον deletum μὲν in A.

13\. 1. ὀλίγων B. 2. μέλλοι AB. (o superscr.)

CAP. VI.

14\. 1. ἐθέλει AB. 2. ἵν' A. 8. ἐμπίπλασθαι, in mg. ἐκπιμπλάναι ab al. m. A.: ἐκπιμπλάναι B. 15. βασιλέας B. 16. πρόσγε, in mg. πρόσαγε ab al. m. A.

15\. 7 — 8. προςλαμβανούσης AB. 12. ἀνδρία A., ἀνδρεία B. (ι superscr.) 14. ἦν, in mg. εἰ ab al. m. A., εἰ B.

16\. 1. Ante τυραννίδα artic. om. AB. 2. δίδιθι B.

CAP. VII.

13\. οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ AB. 16. ἐπ' ἀμφοῖν AB.

17\. 6. Ante τὸν Ἑρμῆν punctum ponitur in A.; post vero nulla est interpunctionis nota; B. ante τὸν Ἑρμῆν semicolo et post Αἰγύπτιοι commate distinguit. 7. δαίμονος, in mg. γρ. σώματος A. 8. μέλλοι AB. 14. μιγνῦσα B.

18\. 4. Ταύτην ποίησαι, in mg. τ. με ποίησον ab al. m. A., μοι ποίησον B.

CAP. VIII.

15\. ἂν, in mg. γρ. ἄρα A.

19\. 9. ἔχει B. 14. προειρημένοις B. 15. — 16. ἀπολαβόντων A. Deinceps οἴκοι καὶ πόλεων καὶ δήμων καὶ ἐθνῶν καὶ ἠπείρων, in mg. πόλεις — δῆμοι (sic) — ἔθνη — ἤπειροι ab al. m. A.

20\. 1. οὐκ ἄκαιρον ἂν B.

CAP. IX.

3\. οὐδαμήπω A. Tum πέφυκεν B. 6. τὸν ποιητὴν pro κἂν ποιητὴν AB. 7. εἴποις B. 13. καὶ τοι τοῦτ' ἐςὶν A. καίτοι τοῦτ' ἐςὶ B. 15. τυχόντα A. Dein ψευδώνυμον ὄντα A.

21\. 9. ἐςι — — ἐςὶν AB. Tum ἀπολαυςὸν AB. 13. ἐκβοῶσι, in mg. ἐκβοῶσαι ab al. m. A.

22\. 2. σοί τ' ἂν AB. 3. καθὼς A., καθ' ἣν B. 12 — 13. ἐπιδείξοις B.

CAP. X.

23\. 1. κρηπίδος AB. 5. αὐτοῦ A. 7. χρῆμα, in mg. πρᾶγμα ab al. m. A.; πρᾶγμα B. 11. ταυτῷ (ἐνὶ μέρει ab al. m. superscr.) A., ἐνὶ μέρει ταυτῷ B.

24\. 1. δεινὸν B. 5. βασιλεύσειεν A. 7. Deletus est articulus ante ψυχῆς in A. Mox τιθασοὺς A. 16. ταυτὸν AB. 19. πράττοι B.

25\. 6. ἐθέλειν A. In f. ταῦτον (sic) A. 13. τις] In mg. ὁ εὐριπίδης B.

CAP. XI.

17\. πολλάκις μυρίων AB.

26\. 3. παρ' ἑαυτῷ A. 8. Ante ἔργῳ commate, post h. v. semicolo distinguitur in B. 16. ᾖ pro εἴη AB. Tum γένοιτ' et mox τεύξεσθαι B.

27\. 5. Ante τυράννου articulum om. A. 11. ἑαυτοῦ B.

Pag.

Cap. XII.

15. μέν τοι A. Tum μάλα, in mg. γρ. μάλιστα A.; μάλιστα B.

28. 1. ἐνδοτέρῳ A. 2. Articulum, qui excidit ante ψυχῇ, in mg. supplet A. 2—3. φιλέταῖρον (sic) A., φιλεταῖρον B. 4. πάνυ, in mg. πάλαι A. 5. ἐποίησεν A.

Cap. XIII.

14. γυμνήτῃ A., γυμνίτῃ B.

29. 4. εἰσιν A. 6. ἀπάντων A. 7. ἔργων A. Tum ᾠδῇ, in mg. ᾠδ··' (sic) A. 9. Θέμα (sic) A. Post στρατιώταις additur μαχιμωτικόν in A. 11. βασιλείας AB. 12. τε om. B.

30. 1. Ante γένος deletum τοῦτο in A. 2. τε om. B. Dein scribitur φίλιον in A. Mox artic. ante πολέμιον om. B. 3—4. γρ. τῶν ζωγράφων in mg. A., διὰ τῶν ζωγράφων B.

Cap. XIV.

7. ἐν ab al. m. superscriptum in A. Quod sequitur τοῖς deest in A. 9. ἐπὶ στρατηγίας B. Tum προτίλειαι AB. 13. σημαιαφόρον, in mg. γρ. συμειαφόρον (sic) A., σημειαφόρον B. 14. συνεπιγνώσει A.

31. 2. πεζὸν B. Post τινα artic. τῶν om. AB. 4. πιμπλᾶναι B. 6. ἐφορμῆσθαι B. 9. μαιμόωσι B. Verba πόδες καὶ χεῖρες depravata sunt in χεῖρας (sic) καὶ πόδες in A.; ἔνερθεν χεῖρες καὶ πόδες B. 11. ταυτὸ B. Mox ποιῆσαι AB. 13. ἐγείρας pr., e corr. ἐγεῖραι A.; ἐγεῖραι B. Tum ἐπιθῆξαι AB. 14. In f. δὲ pro τῷ A., μάρτυρι βασιλεῖ B.

32. 7. αὐτῷ καὶ A., αὐτῷ νουθετεῖ καὶ τὸν ἀδελφὸν B. 10. αὖ om. B. 11—12. Recte ὁρᾷς Ὅμηρον; B. Post Ὅμηρον non distinguit A. 15. καὶ πρὸς, εἰ γνώσῃ B. In f. deest καὶ in A.

33. 3. ὥσπερ σκυτοτόμος AB. 6. ἃ — γινώσκῃ B., ἃ — γινώσκοι A.

Cap. XV.

34. 2. ἡμῖν A. 6. οὐκ εἴη (ἔστι a rec. m. interposito) A. 9. ἐξανδραποδισθείητε, in mg. γρ. — ἀνθρωπισθείητε A. 15. πνεύματος, in mg. γρ. πνεύμονος A.

35. 1. παρὰ e περὶ enatum in A. 2. ἐστιν AB. 6. τραπεζῖται AB. 8. ταυτῷ AB. 15. τε om. B. Mox στρογγύλῳ habet idem. 18. εἰσαγόμενοι (alt. lectione ντες ab al. m. superscr.) A., εἰσάγοντες B.

36. 2. ἀρχὴν, εἴτε τῶν παλαιτάτων (sed deletis v. τῶν παλαιτάτων rec. m. ad mg. notavit τὴν τε τὴν παρθυαίων, sic) — τὴν μακεδόνων — τὴν περσῶν A.; τὴν παρθυαίων — τὴν μακεδόνων — τὴν περσῶν — τὴν παλαιτάτων μήδων B. 9. ζηλωταὶ a s. m. A. Tum ἂν om. B. 11. εἶναι neuter agnoscit. Mox γρ. πολυβριθέστερον in mg. A. In f. γ' οὖν A. 13. τελειοῖ δὲ ἄσκησις] Uter-

Pag.

que exhibet hoc schema marginale:

ἀσκεῖν	ῥαθυμεῖν
τελειοῦν	φθείρειν.

14. σε AB.

37. 1. συμβαῖον (sic) A. 2—3. τοῖς γὰρ ἐναντίοις] Ad utriusque Cod. marg. adscriptum hoc scholium: Διαλεκτικὸς λόγος ὀλίγων· εἰ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον, καὶ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον. εἰ γοῦν τὴν ἐπαγγελίαν τῆς φύσεως τελειοῖ ἄσκησις, δηλονότι ἡ ῥαθυμία φθείρει, καὶ τοῦτο ἂν εἴη τὸ φθείρεσθαι ἕκαστον τῶν συνιστάντων τοῖς ἐναντίοις· ὃ γὰρ ῥαθυμία πρὸς φθορὰν ἄγει, σπουδὴ καὶ ἄσκησις ἀνορθοῖ, καὶ ὃ τελειοῖ σπουδὴ καὶ ἄσκησις, ἡ (artic. om. B.) ῥαθυμία φθείρει.

Cap. XVI.

8. Ante μῦθος artic. om. A. 11. θαλασσῶν AB. Dein τῶν βαρβάρων A.

38. 1—2. ὥσπερ ταώ, in mg. γρ. ὥσπερ ἡ ταὼς A. 3. οἱ (οἱ superscr.) χιτὼν B. 5. ἄρχετε A. 6. ἐπ' ἄλλῳ τῷ A., ἐπ' ἄλλῳ τῳ B. Tum συνεδρευόντων AB. 7. ἐγκορδυλήσεσθε B. 8. ὑπὸ ἀνθρώπων B. 10. καὶ om. AB.

39. 6. χρυσίτην B. Mox recte ἦν AB. 7—8. διακομίζουσιν A. 8. στρατεία A. 10. σκύτεσιν primo A. In f. ἄρ' A. 13. εἴλην A., ἴλην A. 14. ἡνίκ' B.

40. 1. αὐτοσκεύως A. 2. στρατηγικῶς A. 6. κακοδαίμονες AB. 11. μασαγέτην B. Dein οἱ γοῦν, in mg. οἱ δὲ οὖν A.; οἶδε οὖν B. 12. ἕτεροι δὲ A., δ' ἑαυτῶν B. 13. παραποιήσαντες, in mg. γρ. περιποιήσαντες A. 15. ἡμᾶς B.

Cap. XVII.

41. 3—4. εἰ σχῆμα A. 4. τὰ βασιλέως, in mg. γρ. τὰ βασίλεια A., τὰ βασίλεια B. 6. ἐφιλοχώρησεν A. 7. καλῶμεν AB. 12. ἀπὸ τῶν χρημάτων AB. 13. ἀπὸ τούτων corr. m. ad mg. supplevit in A. 17. προβολαῖς c. gl. mg. φανερώσεσι, et in ora γρ. προσβολαῖς A.; προσβολαῖς B.

42. 2. ὅτι οὖν A.

Cap. XVIII.

3. δὲ pro δὴ AB., item l. 6. AB. 12. ἐδείκνυεν A.

43. 1. Ante ἡμέραν deest εἰς in B. 5. ἀπὸ τῆς στρατείας A. 7. ἀεὶ AB. 8. ὅταν ποτε A., ὅταν ποτ' B. 9. προσημαινόμεθα A. 18. πίσσινον B. Mox τεμμάχια A.

44. 4. φάναι A. In seqq. αὐτὸ (ε superscr.) γάρ. 7. αὐτῶν A. Mox παιδίον B. 10. τοῦ παρακειμένου κράνους A. 14. εὐρούσης, in mg. γρ. ἐχούσης A.; ἐχούσης B. Mox καὶ om. B. 16. ὧν τ' — ὧν τε A., ὧν τ' — ὧν τ' B.

Cap. XIX.

45. 8. καὶ μιμησαμένου (καὶ ab al. m. inserto) A. In f. quod seclusimus τε neuter agnoscit. 15. ἀξιοῦμεν ὑμᾶς B.

46. 8. βασιλεύει B. 9—10. ὄντες — ἐλευθέρου (ου ex corr. e-nato).

47. 1. εἰληχὸς (sic) B., εἰληκὸς (sic) A. 3. διὰ ψόφου A.

Pag.

47. 4. κατὰ δίκην, in mg. ab al. m. πρὸς τὴν δίκην A., πρὸς δίκην B. Mox θνητὰ AB. 9 — 10. καταφεύγειν, in mg. γρ. μεταφεύγειν A. 10. ὑγιῶς B. Dein ὄντα, in mg. γρ. ἔχοντα A.; ἔχοντα B. 11. γε om. A. 12. τε μέχρι AB. 15. ἐλεχθησόμενος A.

48. 1. ἀγαθός B. 2. Post ὅλῳ artic. om. AB. 7. τε deletum in A., omissum in B. 8. πρὸς τὸν προσκυνούμενον B. Illud πρός, utpote inserendum, in mg. ab al. m. habet A. 13. τῶν om. AB. 15 — 16. ἐπαμινῶνδας (sic) A. et h. l. et p. 49, l. 3 — 4.

49. 3. ἀπέκτειν B. 3 — 4. ἐπαμινώνδας B. 6 — 7. μαχούμεθα A.

Cap. XX.

9. ὁποίων AB. 10. δίον κρατῶν ἐκ τῶν οἱ κρατεῖν B., δίοι κρατῶν ἐκ τῶν οἱ κρατεῖν A.

50. l. 3 — 4. τῦφον A. 5. ἐπανάγωμεν B. 14. οἷα — ῥᾳθυμία.

51. 1. τὴν deletum in A., omissum in B. 4. ἱστάναι AB. Mox τε pro γε AB. 6. κωλύοι A. 7. συμπαλαμήσομαι, in mg. γρ. συμπλακήσομαι A.

Cap. XXI.

10. Ante βασιλεῖ deletum καὶ in A.

52. 3. ὃν ἀξιοῖ A. 5. τούτους AB. 8. ἐπαιδεύθηαν (sic), in mg. ab al. m. ἐπεδεύθησαν (sic) A. 12. πιστεύσῃ A. In f. τοῖς κυσὶν A. 14. ἐπιχειροῦσιν A. 15. τε om. B. 17. θαρσαλίον (sic) A., θαρραλίου B.

Pag.

53. 4. ἀπογνῶντας (ὁ superscr.) B. 6. Verba λεπτοῖς καλωδίοις deleta sunt in A., λεπτοῖς καλωδ. ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἠρτῆσθαι habet B. 9. συχνά, in mg. ab al. m. τινὰ A.; τινὰ B. 11. ἐκκρίναι A. 15. ἀστρατίαν B.

54. 2. πρόσ (ν superscr.) (sic) τοῦ σκύθας B., πρὸς τοὺς σκύθας A. 5. δεῖ pro δὴ AB. 6 — 7. ἀναστήσαντα AB. 7. πωλητηρίου] φροντιστηρίου ab al. m. in mg. A. Mox idem πρὸς τοῦτο, in mg. γρ. τούτῳ.

55. 4. καὶ om. A. 8. τυγχάνοι A.

Cap. XXII.

17. ὑπῆρχεν B.

56. 6. τήβεννον (αν superscr.) A., τήβεννον B. 6 — 7. συμφροντίζοι AB. 10. ὀπαδοῖς B. 11. τυβίνου AB. 16. παρὰ τὸν ἱππὸν B., παρὰ τὸν ἱππὸν A. 17. χθαμαλοὺς σκιμποδίσκους in mg. habet A.; alter om.

57. 3. σκῦθαι A. 5 — 6. εὐωϊκῶς (sic) A. 7. ἄηθες ὄν, τῆς θίας (εις superscr.), in mg. ἀήθους τῆς θίας (sic) A. 7 — 8. γίνοιτ' B. 8. τοῦτό ἐστιν B. 10. Γαλία B. Tum κρίξος, in mg. κρίζος A. 12. νομίμοις B.

58. 6. κριξῷ (ζ superscr.) συναποσταντοῦντες (deleto του) A. 13. ἀτίμῳ A. Mox ἂν ἄρξαντες A. 16. εἰσερρηκότα, in mg. γρ. εἰσερρυκότα (sic) A.

59. 1. παρὰ σφίσιν ἑαυτοῖς A. 2. ἡμετέρᾳ κακίᾳ A. Mox

Pag.

ἐθέλωσιν primo B. 5. ἡμῖν AB. 7. καὶ τὸ ῥῆγμα a m. pr., a s. τὸ ῥῆγμα καὶ A.; τὸ ῥῆγμα καὶ item B. 10. δὲ pro δὴ A. 12. λύμη A.

Cap. XXIII.

60. 7. θηλυίας B. 11. κιμέριοι B.

61. 1. προυχώρησαν B. 2—3. κατ' ἀντικρὺ AB. 5. ἀσυρίους A. 7. ὑμᾶς A. 14. παραπλεῖον B.

62. 2. τομέχρι B. 9. πιθανάγκην.

Cap. XXIV.

14. κῦνας B. Dein κηρεσιφορήτους AB.

63. 1. αὐτῷ B. 3. βασιλίων A. 5. πάλαι om. B. 5—6. μεσσήνιοι A. 6. καταλαβόντες B. Tum εἱλώτευον A.

Cap. XXV.

12. μὲν pro μέντοι B.

64. 2. ἀδικοῦντα, in mg. γρ. ἀντιδικοῦντα A.; ἀντιδικοῦντα B. 3. ἂν ἐγὼ A. 7. μὲν B. 8. τὰ πολέμου A. 9. δι' αὐτὸν B. 11. καὶ τὸν ἄοπλον B. Dein ἀναμέρος A. 14. γεοργίας A. 17. τοῦτο A.

Cap. XXVI.

65. 4—5. λειτουργειῶν — — λειτουργείαις B. 11. μὴ al. m. superscripsit in A.

Cap. XXVII.

14. διδάχθων A.

66. 1—2. πόλεων τε AB. 3. τοὺς πολεμήσοντας AB. 5. διαφέρειν δοκεῖ A. 7. κεραίζοι A., κεραΐζοι B. 11. κεκτημένους B.

Cap. XXVIII.

15. καὶ om. AB.

67. 17. ὑπ' αὐτῶν, in mg. γρ. ὑφ' αὐτῶν A.; ὑφ' αὐτῶν (sic) B.

Pag.

68. 3. σώματος] σώμασιν ab al. m. in mg. A. 8. ἀγενεῖρους A. 9. οὐκαὶ σχύνομαι primo, e corr. οὐ καὶ αἰσχ. A. 12. αὐτοῦ B. 13. ἵνα ἀγαθὸς AB. 15. γινέσθω AB. 16. τις AB.

69. 1. εἰκότως A. Mox γε om. B. 8. τε om. A. 10. γάννυσκεσθαι (sic) A., γαννύσκεσθαι B. 16—17. Deletum ὁ λόγος ante ἀνακάμπτει, ut post πάλιν inserendum ad mg. adscripsit rec. m.

Cap. XXIX.

70. 2. τὸν ἀγαθὸν B. 3. ἀναπεμπάζομεν AB. 7. οὐ καμεῖται, in mg. γρ. οὐκ ἀνεῖται A.; οὐκ ἀνεῖται B.

71. 1. ἐπὶ πλείω A., ἐπιπλεῖον B. 2. δὲ (sic); in mg. rec. m. corr. διὰ in A.

Cap. XXX.

3. δὴ deletum a rec. m. in A., omissum in B. 4. Abest ἐν a B. 5. φυλοκρινητέον A. 6. μεγαλομερὶς A. 8. πολλῆς τε AB. Dein ἐκ περιήξεως A.

72. 1. κηδαιμονίαν B. 2. ἀδρῷ μὲν οὖσαν (sic) A. Mox καὶ συγκύπτουσαν, in mg. μη συγκύπτουσαν (sic) A. 6. αὐτοῦ AB. 13. γενέσθω A. 17. περιαυτὸν A., περὶ αὐτὸν B.

73. 1. τοῦτο om. AB. 6. σχολῇ A. 8. εἰκός τε AB. Mox βλοσσυροῖς B. 12. πολιτείαν, in mg. γρ. ἐξουσίαν A. 13. ἄλλό τι AB. 14. διὰ τοῦτο om. B.

74. 1. λεώ, in mg. γρ. λεῶ A.

Cap. XXXI.

3. σὺ τί ποίει ζηλωτὸν, ἀρετῇ A. 7. ἦν A. 10. αὐτός

Pag.

ἴση, διαπαντὸς A.; διαπαντὸς item B. 11. ταῖς διαδοχαῖς B. 12. πολλοὺς ταχὺ B.

75. 2. περὶ αὐτῶν AB. Mox τὸ pro τῷ AB. 10. περιπλείστου AB. 11. γὰρ om. A. Mox τοῦτο scribunt AB. 12. Abest καὶ a B.

Cap. XXXII.

76. 5. ἄρα A. 6. ἤυγμαι A. Deinde τὰ νῦν A. 16. οὐχ neuter agnoscit. Mox ἤυγμαι, in mg. γρ. ἦγμαι A.

77. 2. οὐκ ἔτι A. 3. ἀκούσαιτο B. 4. συνείρηκα B. 12. τὴν om. AB. Addit in fine Cod. A.: Τέλος λόγου περὶ βασιλείας συνεσίου κυρηναίου.

II.
In Sermonem ad Paeonium de dono.

78. Lemma: Τοῦ αὐτοῦ συνεσίου πρὸς παιόνιον ὑπὲρ (in mg. γρ. περὶ) τοῦ δώρου· τὸ δὲ ἦν ἀστρόλαβος.

Cap. I.

7. ὀργῆς, in mg. a. rec. m. ὁρμῆς (sic).

79. 1. ὡράθη, in ora ὠρέχθη (sic) a rec. m. 6. σοφίας. 7. εἴ τις.

Cap. II.

18. ἐφ' ἑαυτῶν.

80. 2. φέρονται. 5. ἀλλ' ἀσοφιστείας.

Cap. III.

81. 6. τὰ ἄλλα. 8. ταῦτα. 10. τότε r. m. delevit. 16. τῆς περσῶν pr.; τῶν περσῶν a r. m.

82. 14. καὶ καλὰ, in mg. τὰ pro καὶ a r. m.

83. 1. τοῦτο. 2. τὸ δέ.

Pag.

Cap. IV.

3. ἄρξων (ειν a r. m. superscr.). 4—5. πιστεύει. 10. σωμύλεσθαι. 11. ἑκάστους ex ἑκάστης r. m. correxit.

84. 2. φῦλον. 13. ἐπί.

85. 2. ἐνῆρξαι.

Cap. V.

6. εἰς pr., ἐπὶ a r. m. Mox σὺν, in mg. γρ. σήν. 9. ἄραι. 11. ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον. 19. τοῦ δοῦναι. 20. ὅσα μή. ἀναγκαῖον

86. 3. προὔργου. Mox σκόπῳ. 4. ἐν σοι (sic) 6. συντείνων, in mg. γρ. συντείνοντα. 7. μείζων, in mg. γρ. μόνον. In f. τὰς παρά.

Cap. VI.

14. — 15. ἐτελειώσαμεν.

87. 3. μόνος. 11. — 12. προσεργάσασθαι. 14. διαγήγνοιντο, in mg. ex em. r. m. διαγίγνοιντο. 15. οὐκ ἔτ'.

88. 2. δι' αὐτό. In f. ἐξεπονήσαμεν. 3. συγγράμματα. 8. ὁμαλῶς, in mg. ὁμαλὴν a r. m. 9. ὁποσοῦν. 10. τέλαιον, in mg. γρ. τέλεον. 12. ὑπομιμνήσκον. 17. πέντε μοιριαίας.

89. 12. ἀνταρτικός. 16. κατὰ (in mg. γρ. περὶ) ἀρκτακτικὸν (sic) κύκλον.

90. 1. ἐφημέριος pr.; e corr. r. m. ἐφαμέριος. 3. οὐκ ἔτ'.

Cap. VII.

5. — 6. ἐποιήθημεν.

91. 4. τουτέστι. 7. εἵνεκα (sic). in mg. a r. m. ἕνεκα (sic). 9. εἰς οὐρανόν. ὡς μέγα. 11. ἦνι δέ. 12. ἴσα. In f. ὁμαλέσι τέμεν.

92. 1. ζωδιακοῦ.

Pag.

In f. Τέλος. πρὸς παιώνιον ὑπὲρ τοῦ δώρου.

III.
Ad Aegyptios
sive
de Providentia.

Lemma: συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαΐδος αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας. Tum προθεωρία et in mg. λόγος πρῶτος.

93. 3. ὁ χείρων. 8. Post περαίνεσθαι non distinguit, sed post ὑποθέσεως. 9. βελτίοσι.

94. 5. In mg. γρ. διακρίβωτο (sic). 8. εἴργασαι, in mg. γρ. ἐξείργασαι.

95. Lemma: αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας.

Cap. I.

2. καὶ pro τι. 3. ἐςίν.

96. 2. ποῖ. Dein τῆς γῆς. 2.— 3. εἴ ποι, in mg. γρ. εἴ πη. 4. ἐφῶ (sic), in mg. γρ. ἐφό. 10. ἀμόλυντον. Mox δεῖ. 13. χρόνον τινὰ ἐξορχησαμένας, in mg. γρ. τρόπον τινὰ ἐξορμησαμένας. 17. ἠλάσκουσι.

Cap. II.

97. 1. αὗται (η) — εὐγένειαι (α) καὶ δυσγένειαι (α). Dein γίνοιτο. Item l. 3. — 4. ψυχῇ. 5. ἐπὶ τὴν (in mg. γρ. τοῖν) — παίδοιν. Mox γινομένων. 6. τελειουμένων. 17. τε om. 19. ἐπ' ἀλλῳ τῳ.

98. 2. ἰδόν. 4. ἄρχοντος, in mg. γρ. ἔχοντος. 9. ὁ τυφῶς (κ). 12. ἀπεσυγήσει (e corr. r. m.) τῇ ὅλῃ γνώμῃ. 14. δὲ om. 16. δι' ὅν.

99. 5. τυφῶς. 8. In mg. γρ. οὐδόλως. 9. οὐδέ. Mox αὐτῷ. 10. κακῶν. 11. καὶ om. 16. ἐθαυμάζεται γὰρ (sic) 18. βούλοις. 19. εἴκανον pro ἢ κακόν.

100. 1. In f. corr. ἦν. 4. ἡ μέν. Mox καὶ om. 5. Item prius καί. 7. ὅδ' ἔντι ἦν. 8. ταῦτα ἄρα. 12. ἐωνήσασθαι, in mg. γρ. ἐωνῆσθαι 14. ψυθυρίζειε. Tum φαιρόντων (sic). 16. ὑπίσχετο.

Cap. III.

101. 1. διεῖσα, in mg. γρ. διεςῶσα. 4. μικρόν. 5. In f. οὐδέν. 8. συνεπιδίδου. Mox τῆς προαιρέσεως, in mg. γρ. τῶν προαιρέσεων. 13. χειρί. 18. παραπολύ. 19. ἀναδειθεὶς (sic).

102. 9. συνειληχώς. 12. ἔρρεγγε, in mg. γρ. ἔρρεγκε, ἔρεγκε. 15. τὸ μᾶλλον ςρογγύλοντι (sic). 16. ἀνδριότατος.

103. 2. δὴ om.

Cap. IV.

12. ὤνατο τούτου. 14. ἀλλοκόθους (sic). 15. ἐρρωμένος. 18. καρηβαρὴς sine ἦν, in mg. γρ. καρηβαρὴς ἦν.

104. 1. ἐγείραντος. 2. ὡς. 6. ἤδη δὲ καί ποτε. 8. ἦν ἂν om.

105. 1. ἐκτρίψαι. 2. ἐςί. Mox γίνηται, in mg. γρ. γίνοιτο.

Cap. V.

4. ἱερὸς pr. 5. δὲ om. 7. ἀχθῆναι. 8. τὰς βασιλείας. 10. περὶ τοὺς — θεούς. 11. συνειλήχατο. 12. In mg. γρ. φῆτραι. 13. αὐτόχθονον c. Mon. BCD.

Pag.

106. l. 1. ἀπῆναι. 3. Prius καὶ om. 3. γένος] In mg. habet idem scholium, quod exstat in Par. C. Vat. et Vind. 5. περὶ πλεῖστον. 7. στρατιωτικόν, in mg. γρ. στασιωτικόν. 9. — 10. ἀπειρίαν pro ἀτιμίαν.

Cap. VI.

13. ὅρος. Mox περί. 14. ὅρος. Tum κατ' ἀντικρύ. 15. ὁδῶν. Mox κατ' ἀντικρύ.

107. 4. τὸ αἰγύπτιον. Mox ἐπ' ἄκρῳ, in mg. γρ. ἄκρου. 10. τούτου om. 11. ὅρους ὅρος constanter. 12. μαθὸς (sic). 13. διαπλεῖστου. 14. μασθοῦ. 16. ἐπαισθάνονται. Mox τοῦ (in mg. a r. m. τὸ) κύρος. 17. ἐπιθειάσηται. 18. Nec ante, neque post ἅπαν distinguit.

108. 4. ψηφηφοροῦσι. 5. παραπολύ. 8. χεῖρες om. 10. παραπολύ. 14. διὰ περιπετασμάτων. 17. περὶ τῶν θείων. 19. δὲ pro δ'.

109. 6. μείζουσι (sic). 8. περὶ τοῖς πολὺ περὶ τὸ εἰκός. Utrumque περὶ r. m. mutavit in παρὶ (sic).

Cap. VII.

11. διεβίβασα; 17. πέρραν, in mg. γρ. πέραν. 21. ἐλέγξειν.

110. 2. γνώμαις in mg. supplet. 3. ἀπεχειροτόνητο pr.; e corr. autem r. m. ἀποκεχειροτόνητο. 4. προσέβαλον. 6. — 7. περὶ τὴν ὄχθην ἀπατώντων (sic). 15. ἐδόκει.

Cap. VIII.

111. 4. μέλλοι. 5. ἐκ ποδῶν. Alterum μήτε r. m. in mg. supplevit. 7. τε om. 21. εἰς om. 22. ἔχει ἐν ὀργάνῳ.

112. 3. Distinguit post αὐτῷ, 6. συγοῦσι. 10. ἔρραν (sic). in mg. a r. m. ἐλᾶν. 13. λύσεται et in f. αὐτόν.

Cap. IX.

113. 9. ὑπερκοσμίου. 13. παρ' ἑαυτό.

114. 1. Deest αὐτῶν. 2. διαδοχή, in mg. γρ. διαγωγή. 3. ἐσχάτων om. 4. ἐπίσης 11. ἀκήρατον. In f. ἐνήμαντο (sic). 15. εὐθυμοσύνης. 16. σὺν pr., in mg. οὖν a r. m. 18. γίνεσθαι enatum e γίγνεσθαι.

115. 13. ἐπέρωσε. 16. αὐτῆς, in mg. αὐτῶν a r. m. 17. περί, in ora ex corr. r. m. παρά. 19. ἐστίν.

116. 5. περὶ μέρος. 6. τελεωτέρων, in mg. γρ. τελειωτέρων (sic). 8. ἐστίν. Mox ταῦτα τὰ ἔργα. 12. θεσπιώτεροι.

Cap. X.

13. ὅ, τι λέγω. 18. δὴ om.

117. 5. πολλάκις μυρίων. 6. μὲν pro οὖν. 10. In f. σεαυτῷ pr., a r. m. σεαυτῶν (sic). 14. — 15. ἀγρυπνοῦντα, in mg. γρ. ἀγρυπνῆσαι. 15. Prius καὶ om. — Dein in contexto habet μεθημέραν, in mg. γρ. μεθ' ἡμέραν (sic). 16. κατακράτος.

118. 12. γενόμενον e corr. pr. m. 13. γὰρ om. 20. — 21. ὁμιλοῦντι. 23. ὑπ' αὐτῶν pr., a r. m. ὑπ' αὐτὸν (sic).

119. 10. τῷ χείρονι. 11. ἐπιτρίφῃ. 15. τοῦτό ἐστιν.

Pag.
120. 1. ἤδη om. 2. ἐκτρίψαι. 6. ἐν αὐτῷ. 17. διαλειφθεῖσαι.

CAP. XI.

121. 2. Distinguit neque ante, neque post τὸν Ἑρμῆν, additque in mg. idem scholium, quod legitur in Mon. A. et Vind., exbibens πρὸς τὸ νέον, mox οὕτως et col. 2, l. 1. ἐςι, desinensque in v. τὸ αὐτοῦ ἐπανάληψίς ἐςιν. — 4. μέλλει, in mg. γρ. μέλλοι.

122. 2. Post ἔμπληκτος repetitur ἔρημος. 7. εἰ (in mg. γρ. ἦν) ἐθέλῃς. 13. ἀνάγκη. 18. καὶ λειτουργίαν.

123. 1. ἐκπίπλαντες, in mg. γρ. ἐκπίμπλαντες. 8. φθείρεται. 18. γάρ ἐςιν. In f. νεογιλλοῦ βρέφος. 19. — 20. προσπτησσόμενα.

CAP. XII.

124. 9. πυθοῖ. 13. — 14. αὐτοὺς pr. 15. — 16. ὀλίγου — — πλεῖςων. 19. νόμους. Mox ἐπίπλη, in mg. γρ. ἐπίμπλη.

125. 1. ἤσχησε. 5. αἴρειν, in mg. γρ. ἔρρειν. 8. οὐκέτι. 18. — 19. τῶν ἡγεμόνων. 19. δρώντων τὸ ἐν. 21. παντὶ παρείη.

126. 1. ἀπέδωκε. 3. ἤσχησεν. 5. ἐπαίνει. 7. ἄνθρωπον. 19. οὐδέν.

127. 1. ἔνειμε. 5. μεταποιῆσαι. Mox ἐν τούτῳ γνώμης. 6. ὑπὲρ ἀρετῆς. 8. τὰ ἀγαθά.

CAP. XIII.

13. προσαράσσων, in mg. a r. m. προσαράττων.

128. 3. θέλοντα pr., e corr. r. m. ἐθέλοντα. 8. ἀπάσας (sic).

Pag
Rec. autem manus ad mg. annotavit ἅπαξ (sic), ut ante ἀπάσας in textum inserendum. 11. ἀσχαλούσης. 12. οἰκείας. 16. ἀταπεινώτατον, in mg. γρ. ἀταπείνωτον. 17. κατεκλύετο. 20. πρὸς αὐτήν. 21. παρό.

129. 7. κοινώσασθαι. 12. πειρᾶν. 14. πρὸς τὰ ἄλλα. 17. γυναικωνίτης.

130. 12. ἐπὶ σκηνήν. 15. τ' ἀλουργῇ.

131. 1. δὲ r. m. superscripsit. 11. ἐςίν.

CAP. XIV.

14. αὐτόν.

132. 5. βιώσιμον εἶναι. 6. Nec ante, neque post ἀνθρώποις distinguit. 7. τις pro ἥτις. 9. ἐφαιρούμενον. 13. πρός ἐςι. 15. ἐξερχόμενος.

133. 1. ἀπωλώλει sine accentu. 5. δὴ om. 8. ἐναντίοις. 9. πλείους] Legitur in mg. idem scholium, quod nonnulli alii Codd. exhibent. 10. οἰκείαν. 11. συνδιαφέρειν. 12. ἄλλην (sic).

134. 3. καὶ (pro ἐν) κολυμβήθραις

CAP. XV.

8. In mg. ὑφηγοῦντο a r. m. Mox τα ἄλλα. 9. συμπεριόντες. 13. ἀνθούντων, in mg. γρ. ἐπιδιδόντων. 16. καὶ (sic).

135. 1. συγγενέσι χρώμενοι (β et α ab r. m. suprascriptis). 11. In schol. marg. ad v. παιπάλημα c. Vind. exhibet πεπάλης. Mox δὲ om. — In textu κερκώπιον. 19. καὶ παῖδας, in mg. ab ead. m. τούς, ut ante παῖδας inserendum.

Pag.

136. l. 1. προήβης. 4. Rec. m. ad mg. notavit ει, ut ante ᾤμωξεν recipiendum. 5. ἄλλο τι. 8. τὸν σκυθικόν. 10. τὰ ἄλλα. 13. ἀποδείξει. 16. φύσιν. 20. Ante τούτων om. τά.

137. 10. τὸ πρώτων. 11. καταβραχύ. 20. πρεσβείας.

138. 1. In f. ἀλλ' ὅτι. 2. πλασσοντος. 3. συνεισαγόντων. 9. τε pro δέ. 14. εὐωχήσεσθε. 20. ἀσαφῆ, in mg. gl. ἐσκιασμένα. Mox διετάραττον, in ora γρ. διετάραττεν. 21. κἂν ἄφανδον.

139. 3. — 4. ἐπ' ἄλλό τι. 12. προὔπιεν.

Cap. XVI.

26. φησίν.

140. 5. περὶ τουτί. 9. ἠδοκοῦντο, in mg. a r. m. ᾐδοῦντο. 15. εἱμαρ μένης. 24. τεθαυμένα.

141. 1. ἐπεὶ ποτάμιος. 2. ᾔπει (sic). 3. σχολάζῃ. 9. αὐτῷ. 10. συναθροίζει. 18. ἠλῶντο, in mg. a r. m. ἠλοῶντο. 24. κρίναι. 25. ἐκκλίναι.

Cap. XVII.

142. 9. — 10. ἀπεμέτρησε. 10. προυκάθητο. 15. τίθασος, in mg. γρ. τιθασσός. 17. ἐν ἀπόροις πρὸς (pro πόρος) τοῖς, in mg. γρ. ἐν ἀπόρῳ πόρος τοῖς.

143. 2. ἔμελλε. 3. ἠλλάττοντο. 7. μὲν, in mg. γρ. μέντοι.

Cap. XVIII.

15. λογογραφούντων ὕμνους. 18. ἢ μᾶλλον. 22. ξυντετριμμένη.

Pag.

144. 1. ἐπίστευσεν. 7. ὁ τυφώς. Recte. 14. ἐπαγορᾷ. 16. οἱ παρίει. 18. Prius καὶ r. m. inseruit. Deinceps confirmat hic liber πρεσβυτῶν.

145. 6. ηὐλημένων. 8. εἰς ποικίλας. 10. κάκιον, in mg. a r. m. αἴσχιον. 12. ὑπερηγόρει, in mg. γρ. ὑπερηγορήκει. 16. ἀναρώννυσιν.

146. 5. περὶ τῆς ἀγιστείας. 8. ἐκ ποδῶν. 11. μὴ δὲ ὡς (sic). 12. σοι. 15. ἐκ ποδῶν. 18. εὐδαίμων ἐδόχει. 19. οὐκ ἔτι ἤσχαλε, in mg. γρ. οὐκέτ' ἴσχαλε.

147. l. 2. ἐβάλλετο. Mox pronomen ἐκεῖνο r. m. delevit. 17. πρὸς τοῦ λέοντος λύκον. In f. rubro liquore adscriptum τέλος.

148. Praemittitur hoc lemma: Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας λόγος δεύτερος.

Lib. II. Cap. I.

9. πανοικί. In mg. legitur idem scholium, quod exhibent Codd. Mon. A. Vat. 92. Par. C. Vind.

149. 3. ξιφουλκίας, in mg. γρ. ξιφουλκίαν. 7. ἀλλ'. 8. οὔτε ἐχρησόμενος (sic). 11. παρασκευάσθαι (sic). 15. ἢ καί. 16. παρεσκευασμένοις.

150. 6. παιδία. 7. ἐναγορᾷ συντάξει. 10. φαιδρύναι. 16 — 17. Verba ἀνδραποδίζεσθαι - συσκευαζομένους pr. omissa manus recentior eaque valde imperita in mg. supplevit. 18. ξυνῄεσαν. 23. εἰς σφαγήν.

151. 2. καταβραχύ.

Cap. II.

5. πρεσβύτης. 8. Post μά-

Pag.

λα repetitum μὲν rec. m. expunxit. 10. καθιζομένη. 11. προύπεμπεν. 13. τὸν δρώμενον. 19. ἀποσκηνήσωσι. 21. Verba τῶν ἀδικούντων in textu omissa r. m. in mg. supplevit.

152. 1. ἀνατρέψασα, in mg. γρ. ἀπορρίψασα. 2. ἄττα. 9. ημίτερα. 11. συσκευάζεσθαι. Dein οὐ τί που. 13. ἥξουσι. 15. ἀπαρράξων. 22 — 23. ἐπιφερομένων ὑπαντιάζει verbis seqq. καὶ τὴν πληγὴν φθάσας, συναίρει καὶ καταβάλλει omissis.

153. 2. τὰς σκευαγωγούς. 5. ἀρρήξοντες. 7. ἀποκτείνοντα. 9. ἐφ' ἑκατέρας μερίδος. 9 — 10. παρατυχὸν, in mg. a r. m. προστυχόν. 13. πόρρω, in mg. a r. m. πορρωτάτω. 16. εἶχον ταῖς χεροῖν sine ἐν, quod r. m. in mg. supplevit. 18. ὡς om. 20. προσγενομένοις. 21. μείζω. 22. γίνηται.

154. 5. μυρίαν. 6. ἀπερυθριάσαι. 8. In mg. habet τις, ut post ἂν inserendum, a r. m. 12. τὴν δε ἔξοδον. 13. πεφοράσθαι. 16. ἐξέλθοιεν, in mg. ἐπεξέλθοιεν correctum ab ead. m. Dein οἱ πόλεμοι. 18 — 19. μελήσαντες. 20. οἰκείαις.

155. 1. εἴτατε (sic). 3. κακὸν e κακῶν correctum. Tum εἰργασμένοι. 4 — 5. φοβηθέντες. 12. νεοτίαν. 15. διαπεπράχθαι. 19. ἑκατονπύλους.

Pag.

156. 3. τότε pro τό γε. 4. διατραγῆναι. 6. οὕτω. 15. ἀσήμου τοξότου] In scholio marginali, quod hic liber c. Codd. Mon. A. Par. C. Vat. 92. et Vind. commune habet, scribitur l. 3 — 4. ed. nostr. φησιν. Tum ὅτι. l. 14. ὥριστος. l. 3. a f. μεῖζον. P. 157. a. l. 2 — 3. κρεῖττον et l. 6 — 7. ἑβδόμονος ἔφη μὲν (sic). Quae vero post ἀκοντίου leguntur verba in Cod. Meerm. cultro bibliopegi oscitantis perierunt.

157. 1. ἀνήρ (suprascr. εὔμηλος sine artic.). 3. βαρεῖαν ἀγωνίαν] Superaddita est gl. τὴν τῆς πάλης καὶ τῆς μονομαχείας. Dein mendose habet α" 4. αὐτὸς c. gl. ὁ ὅμηρος. 16. φησὶ superadd. gl. ὅμηρος. Ante ἡλικία om. καί.

Cap. III.

11. ἔπαινον. 17. ὡς omissum r. m. addidit.

158. 4. τῷ τυφῶνι. 6. παρὰ τὸν ἱερέα. 19. καταπροΐξεσθαι corr. e καταπροΐζεσθαι.

159. 6. ἀνακράτος. 15. σχηματίσαι, in mg. ab ead. m. γρ. μετασχηματίσαι. 16. πόρριζα (sic). 17. προσέβαλον.

160. 2. δ' pro δέ. 8. θρυλλούμενα. 9. συνειεῖσιν, in mg. a r. m. συνιείσαις. 11. θατέρας, in ora ἑτέρας a r. m. 17. ἐφ' ὅ. 18. ἐπὶ τὰ θάτερα. 19. πράττῃ. 23. ἀποτίσαι.

161. 3. ἀπολίπει. 6. τιτάνας. 7. σχολὴν δὲ ἀνακύψαι.

Cap. IV.

16. ἀρχαιρεσιάντων (sic).

Pag.

Cap. V.

162. 16. θρασίας. 21 — 22. σεμνότης ἐπὶ ἐπιτελετῶν. Sed alterum ἐπι c. voc. τελετῶν iunctum r. m. expunxit. 23. διὰ τοῦτο, in mg. ab ead. m. γρ. διατοῦτο.

163. 7. ἣν παραδοὺς αἰγυπτίους. 12. θρυλλούμενον. 15. οὐδέποτε. 21. Ante περιμεμφέος deletum πολυ.

164. 1. ἴξων (ἴξωον pr.). 2. ἐγίνωσκον (γρ. ἠγίνεσκον in mg.). 4. παρεῖχεν. Mox δότειρα. 8. ἐναργοῦς. 12. καὶ σπουδασθείσης. 14. τάδ'. 15. ἔσχεν.

165. 6. μεσσεῦσαι.

Cap. VI.

12. ἰλῆκοι (sic), in mg. εὐμενῆ εἴη ab ead. m. Dein ἡμῖν δὲ τά τε πάλαι.

166. 2. ποῦ τι. 13. ἰάων.

167. 5. σπερμάτων, in mg. ab ead. m. γρ. σπέρματα. 11. δόξειεν (η supra). 12. ἔχει. 13. οὐκ ἐν τοῖς ἐδωδίμοι (sic). 14. Ταῦτα ἄρα. 15. init. καὶ om. Tum ἀνασχόμεθα.

168. 1. αὐτὸ διδαχθέντες. 3. ἴχν. 6. καί ἐςι. In f. καθαρτήριον, in mg. a r. m. καθάρσιον.

Pag.

Cap. VII.

11. εἰλικρινοῦς. 15. ἐξ ἡμισίας. In seqq. ὑπερφωνήσασι.

169. 1. ταῦτα. 5 — 6. λέγομεν. Mox εὔφρονες, in mg. a r. m. εὑρόντες. 7. ἢ pro ῇ. 11. ἂν om. 15 — 16. αἰτιασώμεθα.

170. 1. καὶ ἐςιν (sic). 5. τούτῳ προςβάλλοι (λ supra). 6. ἀποκαταςατικὰς (sic), in mg. γρ. ἀποτακτικας. Tum περιόδοις. 11. αἰτίοις] In mg. ab ead. m. γρ. αἰγυπτίοις. Seq. καὶ om. 14. τε θεάμεθα.

171. 4. δ' om. 11. ἐπιχειρήσουσιν.

Cap. VIII.

172. 6. προῦπτον. 10. κοινοφθαλμίζοιτο. 13. μόλις τε. 14. προσαναφωνεῖσθαι.

173. 1. νόμους. Tum προςεξελθόντα (ε supra). 2. τι. 3. Οὗτος] Exstat in mg. idem scholium, quod annotavimus nr. 8. — 6. μαθὼν τάγε. 7. ὅτι, in mg. γρ. ὅτε' ὅταν. 8. ἀφίησιν, in ora γρ. ἐφίησιν.

174. 1. ἐπιπλείω (ἐπὶ πλείω pr.). Mox ἐςι. 5. ῥαιολόγους. 14. σοφώτατοι, in mg. γρ. σοφώταται.

Lectiones variantes

a viro docto seculi XVI. conscriptae

et

ex Cod. Bongarsiano Bernensi 150 fol.,

quo continentur Collectanea theologica Bongars.,

ab

Alberto Jahnio viro mihi amicissimo

in usum meum enotatae.

I.

Ad Orationem de Regno.

Cap. IV.

Pag.

10. 9. *πεῖρά ἐστι.*

17. *ἐστι κινδύνοις.*

Cap. V.

12. 2. *τοῦτό ἐστι.*

Cap. IX.

21. 15. *ζωῆς τε καί.*

Cap. XVI.

40. 11. *Γέτην καί.*

Cap. XIX.

47. 4. *θνητὰ ἄγει.*

II.

Ad Aegyptios.

Pag.

93. Lemma: *Συνεσίου Αἰγύπτιοι ἢ περὶ προνοίας. Αἰγύπτιοι* i. e. Osiris et Typhos.

1. *ἐπὶ τοῖς Ταύρου παισί*] Taurus fuit Consul et Praefectus Praetorio.

94. 5. *διηκρίβωτο*] Ita ed. Turneb. *γρ. διηκρίβωται.*

Lib. I. Cap. I.

95. 9. *γονέοιν*] *γρ. γενέοιν.*

96. 10. *ταύτην δεῖ τὴν αὐτὴν ὁδόν*] Ita *γρ.*

17. *ἠλάσκουσιν*] *πλανῶνται.*

Pag.

Cap. II.

97. 1. *Αὗται ψυχῶν εὐγένειαι καὶ δυσγένειαι*, ut ed. nostra.

12. *περὶ ἅπαντα ἐλιχνεύετο*, ut dicimus *helluo librorum*.

14 — 15. *σφαδάζουσι* i. e. *οὐχ ἡσυχῶσιν*.

98. 16. *δι' ὅ*] Vet. *δι' ὅν*. *ἴσως γραπτέον δῖον* i. e. *θαυμαστὸν φόβον*.

99. 2. *περιεπτισμένον* i. e. *nitidum et perpurgatum*.

Cap. III.

101. 1 — 2. *διεσῶσα*] *διεσᾶσα* vet.

103. 1. *καὶ ἀρχάς τινας ὑπῆρξεν αὐτῷ*.

Cap. IV.

104. 10. *στρατηγικὴ παννυχίς*.

Cap. VII.

110. 15. *οἰδαίνειν ἐδόκει*.

Cap. IX.

114. 15. *εὐθυμοσύνης*.

Cap. X.

118. 19. *θυμοῖς* [potius *θυμοὺς*] *ἐξάπτουσι*.

Cap. XII.

124. 10. Vet. *ἐναρμόζων τῷ κόσμῳ*, et infra *ἄφθονα τοῦ βασιλέως αἰδοῖ*, ut ed. nostra.

125. 4. Post illa *ἀνάγκη τὸ τιμώμενον* addit, ut ed. nostra, *καὶ ἔῤῥειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον*.

126. 6. *καθιεὶς καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ δεῖνος φροντίδα*, ut ed. nostra; et l. 18. *ὥσπερ ζῶον ἱερόν*. Conf. Addenda.

Pag.

Cap. XIII.

130. 13 — 14. *ἐξήσκησε τὴν σκηνήν*.

Cap. XVIII.

144. 11. *τὸ μὴ οὐ καταφανής*, ut ed. nostra.

20. *ἐῴκει* etiam vet.

145. 6. *αἰδοῖ δὲ τῶν ηὐλισμένων*. *γρ. ἐλισμένων* (sic) i. e. *cohibentium toga brachium*, *τὸ σωφρονῶν* est glossema.

12 — 13. *ὧν ὑπερηγορηκελονων* (?). *γρ* — *ρηκε τελωνῶν*, *quas laudasset civitates Osiris*, *τελωνῶν vectigalibus gravans*. Ibidem *γρ* (ω) *καὶ αὐτόθι κακὸν ἴδιον*. *γρ* (ω) *ἀναλύσας ἄλλοθι γίνοιτο*.

17 — 18. *οὐ γὰρ ἐνιαυτούς, ἀλλὰ μῆνας ἔφη τοὺς εἱμαρτοὺς εἶναι* i. e. *brevem vitae cursum illius futurum*.

146. 3 — 4. *ἱερογομφίας*, quod fluxit ex ed. Turneb.

5. *περὶ τῆς ἁγιστείας*.

9. *ἅπαν* pro *ἅμα πᾶν*.

10 — 11. *τυραννείοις*, ut ed. nostra.

11. *μηδ' ὧς* (in marg. *ἴσως μηδαμῶς*).

147. 1. *ἀθρόων*.

9. *Αἰγυπτίου πλήθους* (in marg. vet. — *κοῦ γένους*).

13. *τάχ' οὖν*.

Lib. II. Cap. I.

148. 9. *κατελάμβανον μεθ' ἡμέραν τὸ στράτευμα*.

Conspectus

Synesii Operum,

quae hoc volumine continentur.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

In Praefatione.

Pag. XV. l. 1. scr. *que* ante *fere*.
XXVI. — 2. corr. XIV. pro XIII.

In Graecis.

Pag. 12. l. 1. insere αὐτά ante ἀπόνως.
19. — 17. del. comma post ἤπειροι.
21. — 15. post ζωῆς add. καὶ οὐσίας.
35. — 16. in fin. scr. τό pro το.
39. — 6. leg. ἦν pro ἤν.
48. — 1. scr. χωλοῦ.
55. — 5. scr. φρονίω.
75. — 4. leg. πενίαν.
80. — 2. corr. φέρωνται.
95. — 4. in marg. pon. B. pro C.
97. — 12 — 13. scr. σκυλακηδόν.
100. — 1. in f. corr. ἦν.

Pag. 104. l. 16. leg. ἀδικούντων.
— — 19. corr. κακά pro κακα.
107. — 10. corr. τό pro το.
135. — 10. ἀναπείθει.
144. — 7. corr. Τυφῶς et l. 20. ἐφίκει.
145. — 3. post τόν del. punctum.
148. — 3. scr. προ - in f.
158. — 19. corr. καταπροΐξεσθαι.
169. — 1. corr. τόποις.
176. — 9. scr. Ἐν.
195. — 9. scr. ἀνα.
217. — 3. corr. εἶναι.
238. — 4. post εἵνεκα add. 7).
316. — 11. corr. βο-.

In Annotationibus.

Pag. 3. col. 1. not. 1. l. 10. post *Paris.* pon. punctum.
8. col. 1. not. 16. l. 1. post *Turn.* add.: itemque Cod. Paris. 3035., qui ad praecedens προσοβῆσαι glossam habet ταράξαι. Vid. *Boissonad.* ad Philostr. Epist. p. 174.
15. col. 2. not. 23. — 10. post *coll.* insere: *Philon.* Iud. de agricult. T. I. p. 325, 16. et de ebriet. T. c. p. 367, 24. ed. Mangey.
— not. 27. l. 1. scr. (*prim.*) pro (*e corr.*)

Pag. 16. col. 1. not. 30. l. 1. leg. δίδιθι et l. 2. *Par. C.*
17. col. 1. not. 6. l. 2. scr. *Par. C.*
18. col. 1. not. 18. l. 1. scr. *Par. C.*
32. col. 1. not. 20. l. 1. scr. βασιλεῖ.
36. col. 2. not. 32. l. 2. pon. c. post *Rehd.*
— col. 2. not. 33. l. 5. corr. πολυ περιβριθέστερον Mon. BG.
38. col. 1. not. 5. l. 1. in fin. scr. *oi.*

Pag. 42. col. 2. not. 4. l. 2. leg. *Mon. F.*

43. col. 1. not. 14. l. 3. corr. *Theodos.*

53. col. 2. not. 23. in f. leg. *Barocciani.*

59. col. 2. not. 38. l. 2. scr. *ἐνενόηκας.*

71. col. 1. not. 13. l. 1. corr. *αὐτῷ.*

76. col. 2. not. 12. corr. *οὖν.*

79. col 1. not. 8. l. 3. post *ἴσως* pro semicolo pon. punctum.

80. col. 2. Cap. III. not. 2. in f. add.: Vid. *Lobeck.* Paralipp. P. I. p. 47. not. 53.

83. col. 2. not. 8. l. 2. post *omnes* pon. punctum.

84. col. 2. not. 18. l. 3. del. *Dein* et not. 19. l. 2. corr. *κορύνα* (η) Barocc. 2.

85. col. 1. not. 3. l. 2. scr. *ἄρα.*

94. col. 1. not. 12. l. 2. add.: *διηκρίβωτο* Turneb.

97. col. 2. not. 3. l. 2. add.: Mox pro *τά τε Albert. Jahnius* scribi vult *ἔτι τε.*

102. col. 2. not. 20. l. 1. corr. *ἑστιατόρειον.*

103. col. 2. not 3. l. 3. scr. *Par. D.*

105. col. 2. not. 5. l. 2. corr. *περὶ τοὺς — θεούς.*

109. col. 2. not. 6. l. 1. corr. *αἷς.*

110. col. 1. not. 9. l. 1. leg. Par. ABD.

— col. 2. not. 12. l. 2. scr. Par. A.

119. col. 2. not. 33. l. 6. add.: *Philo* Jud. de plantat. Noe. T. I. p. 332, 24.

Pag. 126. col. 1. not. 20. l. 2. add.: Mox *εἰς* om. Ed. Turneb.

— col. 2. not. 28. l. 4. add.: Voc. *ζῶον*, quod deest in Edd. Turneb. et Petav. l. 2., praebuerunt Codd. nostri omnes.

127. col. 2. not 4. l. 1. post *Codd.* add. *Pariss.*

130. col. 2. not. 28. l. 3. scr. *ταλουργῇ* (sic).

133. col. 1. not. 15. l. 8. scr. *ἀποικονομουμένη ἀποικοδομουμένη* Par. D.

— col. 2. not. 20. l. 7. corr. *Pirckh.*

137. col. 1. not. 23. l. 5. scr. *ἦν.*

141. col. 1. not. 15. l. 1. scr. *ἐπεὶ ποτάμιος.*

144. col. 2. not. 13. l. 2. scr. *ἐπ' ἀγορᾷ.*

149. col. 2. not. 13. l. 1. corr. *ᾗ.*

164. col. 1. not. 18. l. 5. post *more* pon. punctum pro semicolo.

— col. 2. not. 21. l. 2. scr. Par. ABD.

169. col. 1. not. 7. l. 1. corr. *τόκοις.*

171. col. 1. not. 27. l. 6. scr. *Pirckheimeriano.*

173. col. 1. not. 7. l. 1. post *Pirckh.* add.: Vulg. legitur *προσαναφωνεῖσθαι.*

— col. 2. not. 11. l. 2. leg. *Barocc.* Ibid. not. 15. in f. add.: Silent roll.

174. coll. 1. not. 17. l. 3. post *Vat. B.* inser.: *ἐπιπλεῖον*, porrectum ex *ἐπὶ πλείω*. dat Mon. A.

— col. 2. not. 23. l. 4. a f. scr. *Graecc.*

Pag. 176. col. 2. not. 11. l. 3. post ἢ ἀχαρνῶν. ἀρχανῶν add. Mon. B. et not. 12. l. 3. corr. οὐκ pro οὐ.

180. col. 1. Cap. III. not. 1. l. 2. leg. *Mon. BCD.*

181. col. 1. not. 14. fin. scr. ἀπεχει.

— col. 2. not. 17. post τωθάζοντες inser.: ὃ τότε ἠριστηκότες suspicabatur V. Cl. *Hasius.* οἵ τοτε ἥκοντες retinuit *Emperius* ad Dion. Chrysost. p. 784.

— col. 2. not. 19. add.: Et ita scripsit *Emperius* l. c.

182. col. 1. not. 22. l. 5. post ἐπαινεῖ add.: Contra ἅπαντας retinuit *Emperius* l. c.

— col. 2. not. 27. l. 2. add.: — ὠδύρετο] „Malim ὀδύρεται." *Emperius* l. c.

183. col. 1. not. 36. l. 2. corr. δ' οὖν. Solum οὖν est in Mon. A.

188. col. 1. not. 8. l. 1. scr. *Marc. C.*

191. col. 2. not. 20. l. 4. corr. Σιληνῷ.

192. col. 1. not. 28. l. 1. a f. scr. *Corinth.*

196. col. 2. not. 23. l. 12. post *Mon. ACE.* add.: una cum Meerm.

204. col. 2. not. 32. l. 7—8. pro *Mon. B.* scr. *Mon. E.*

206. col. 2. not. 4. l. 2. add.: Corrige igitur διχότομος *(luna dividua, dimidiata). Aratus* Diosem. v. 806. et 808. usurpat διχαιομένη, διχὰς, sc. σελήνη. Διχόμηνος autem idem est, quod πανσέληνος *plenilunium*, vel, ut ita dicam, *medietas mensis.* Vid. *Macrob.* in Cic. Somn. Scip. I. 6. p. 26. ed. Gronov. *I. H. Voss.* ad Arat. Diosem. p. 133. et 145. *I. G. Müller* ad Philon. Iud. de mundi opific. p. 308. sq.

207. col. 1. not. 18. l. 1. post *proxime* inser.: pro οὖσαν *Bergkius* ad poetas lyricc. Graecc. p. 473. Fr. 25. coni. ὡς ἂν αὐτήν.

208. col. 2. not. 4. l. 1. post *Par* pro commate pon. punctum.

209. col. 1. not. 6. l. 1. scr. *A.* pro *C.*

220. col. 1. not. 11. l. 3. corr. *in marg.*

229. col. 1. not. 12. l. 1. scr. ταυτῷ.

235. col. 2. not. 2. l. 4. scr. ἀπέφηνε pro ἀπέφηνεν.

237. col. 1. not. 2. l. 1. a f. corr. εὖ.

264. col. 2. not. 21. l. 8. ad *Par.* add. *C.*

266. col. 1. not. 3. l. 2. post πρόσοδοι pon. punctum.

— col. 1. not. 4. l. 1. ad *Marc.* add. *B.*

271. col. 1. not. 20. l. 1. post ν̄ inser. *in Mon. A.*

272. col. 2. not. 32. l. 1. scr. ἐπαφῇ (ἦν).

274. col. 2. not. 7. l. 7. post *agnoscunt* pon. punctum. Dein pro *est* scr. ἦ et l. sq. *est* pro ῆ.

283. col. 2. not. 30. l. 5. scr. θατέρᾳ.

Pag. 290. col. 2. not. 21. l. 1. corr. *pro vulg.* γελοῖός τις.
292. col. 1. not. 36 l. 6. scr. *Mon. BD.*
296. col. 1. not. 17. l. 1. a f. corr. *adiectum.*
301. col. 1. not. 8. l. 2. post *Laur.* inser. *Mon. C.*

Pag. 303. col. 2. not. 7. l. 1. leg.: Ita pro ἀφ' ἡμῶν.
366. col. 2. not. 17. l. 9. scr. ὅτι.
369. col. 2. not. 25. l. 1. scr. οὔθ'.
371. col. 1. not. 2. l. 2—3. corr. χαρίζομαι.